

Prevashodni zadaci Almanaha su da što potpunije informiše o zbivanjima u pozorišnom životu Vojvodine u toku jedne sezone; da populariše scensku umetnost i pozorišne stvaraocu; da kao opširan i sistematizovan materijal i grada posluži teatrologu i istoričaru pozorišnog razvoja u Vojvodini.

Gordana Simić (Simonida) i Rastislav Varga (Iguman Danilo) u predstavi „Kraljeva jesen” Jugoslava Bošnjaka, u izvedenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

IZDAJE POZORIŠNI MUZEJ VOJVODINE

Novi Sad, aprila 1995.

*UREDNIŠTVO: mr Josip BULJOVČIĆ,
Svetko BOROVČANIN, dr Katalin KAIĆ, Bi-
ljana NISKANOVIC, Dušica PEJOVIĆ, mr
Miroslav RADONJIĆ i Stanko ŠAJTINAC;
Urednik: mr Miroslav RADONJIĆ; Tehnički
urednik: Vladislav VOJNIC HAJDUK; Za
izdavača: mr Luka HAJDUKOVIĆ*

YU ISSN 0572-4872

almanah
pozorišta vojvodine
93/94.

28
novi sad

s a d r ž a j

Rasprave-razgovori / Pozorište i sponzorsivo	7
Razgovor o sezoni 1993/94.	28
Kritika – prikaz sezone 1993/94.	43
Drama Srpskog narodnog pozorišta	43
Opera i Balet	47
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	49
Narodno pozorište u Somboru	50
Pozorište „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici	54
Narodno pozorište – Népszínház u Subotici	55
Narodno pozorište „Sterija“ u Vršcu	56
Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu	57
Pozorišta za decu	60
Amaterska pozorišta slovačke narodnosti	61
Amaterska pozorišta rumunske narodnosti	63
Amaterski rusinski teatar „Đada“	64

Sezona 1993/94.

Pozorišta, ansamblji, repertoari	66
Novi Sad: Srpsko narodno pozorište (Vesna Krčmar)	66
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház (Žužana Franjo)	75
Pozorište mladih (Voja Soldatović)	77
Akademsko pozorište „Promena“ (Ljiljana Zečević)	80
Salašarsko pozorište – Tanyaszínház (Ljiljana Zečević)	82
Minijaturno pozorište „Palčić“ (Luka Kecman)	82
Pozorište „Vesela kornjača“ (Pavle Janković Šole)	82
Dramski program Radio-Novog Sada (Nada Ćurčić)	83
Kikinda: Narodno pozorište (Branislav Šibul)	88
Sombor: Narodno pozorište (Antonija Čota)	90
Sremska Mitrovica: Pozorište „Dobrica Milutinović“ (Voja Bilanović Bil) ..	93
Subotica: Narodno pozorište – Népszínház (Biserka Kovačić)	95
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ (Ljubica Ristovski)	97
Vršac: Narodno pozorište „Sterija“ (Vera Nedeljkov)	101
Zrenjanin: Narodno pozorište „Toša Jovanović“ (Smiljana Tucakov i Vlada Grubanov)	103

Spisak izvodenih autora u pozorištima za odrasle	108
Tabelarni pregled delatnosti pozorišta	110
Gostovanja	111
Smotre / festivali / manifestacije	114
Odlikovanja / nagrade / javna priznanja	126
Ostale institucije i organizacije	134
Radio-drama	134
Sterijino pozorje	134
Pozorišni muzej Vojvodine	135
Zajednica pozorišta Vojvodine	138
Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine	139
In memoriam	141
Bibliografija pozorišta Vojvodine	151
Fotodokumentacija	231

rasprave / razgovori

pozorište i sponsorstvo

U dogovoru i saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je stručni skup na temu *Pozorište i sponsorstvo* sa željom da podstakne pojedince, organizacije i institucije koje deluju u oblasti pozorišnog stvaralaštva, odnosno one koji im stalnim ili povremenim donatorstvom pomažu i omogućavaju da neposrednije realizuju svoje tragalačke želje i htjenja, kako bi se zaštitio i sačuvao kontinuitet našeg ukupnog teatarskog delanja.

Skupu su prisustvovali mr Miroslav Radonjić (voditelj razgovora), Predrag Stojanović, Milosav Mirković, Alojz Uješ, Slobodan Joković, Borislav Balač, dr Vera Ikonomova, Dobrivoje Ilić, Dragan Mićalović, Zlatica Popović, Stanko Šajtinac, Miljana Zrnić, Dejan Pešić Poljanski, dr Dušan Rnjak, dr Radostlav Lazić i Tomislav Knežević.

Razgovor je održan u vreme trajanja 44. susreta pozorišta Vojvodine, 19. aprila 1994. godine, u Somboru.

Donosimo autorizovane delove izlaganja učesnika u razgovoru.

Miroslav RADONJIĆ

Dragi pozorišnici, poštovani prijatelji, uvaženi zaštitnici i poklonici pozorišne umetnosti.

Biće da se za poslednjih 2.500 godina, tačnije od Pizistratove odluke o proglašenju svečanosti Velikih Dionisija praznikom dramskih umetnosti i donošenja Pravila o učešću u njima, kojim su dvanaest korifeja ili voda hora birani žrebom za pokrovitelje takmičarskih predstava, dakle, od tada pa do danas, biće da se u domenu donatorstva u pozorištu, u formalnom smislu, nije bogznašta bitnije promenilo. Kao i u pozorištu, uostalom.

Sledeći Perikov atinski zanos, Pompej će prvi Rimu izgraditi pozorište, kao što će se, mnogo kasnije britanska kraljica

Elizabeta I saglasiti sa Berbidžovom idejom o osnivanju i podstači gradnju Glob-teatra, a Vilija, labuda evjonskog, i materijalno pomagati. Luj 14. i njegov ministar finansija Klober, čak i uz protivljenje crkve i plemičkih uglednika, imaće pokroviteljsko razumevanje za literarno-izvodačke nestašluge sina dvorskog tapetara Pecklena i njegovo pozorište, kao što sklonosti za lepotom u umetnosti i zaštitništvom, ali i bogatim nagradama umetniku i danas duguje mo zahvalnosti Medićijima i papi Siksu 6. I tako redom. Do danas.

U našim, pak, krajevinama, već na samom početku 13. veka, kazuju dokumenti, Stefana Prvovenčani preuzima brigu o svome dvorskom sviraču, Stefan Dečanski 1323. vlastitim novcem omogućava gostovanja prvog putujućeg cirkusa, Dušan na dvoru ima glumca Predu, Šaljivac Pribinja i komedijaš Mrvac uveseljavaju goste hercega Sjepana 1484. glumac Radoje Vukosalić prvi je, koliko znamo, upravnik jedne putujuće pozorišne družine o kojoj pokroviteljski bri ne i Ali-beg Pavlović i dubrovačko Vijeće, ne računajući one brojne negromantske i dugonose družine čiji su zaštitnici bili Sorkočevići, Miho Pracat, Cvijeta Zuzorić i in i.

Za naše novije pozorište svakako da su najznačajniji gospodar Miloš, veliki donator Knjaževsko srpskog teatra (pa time i Joakima Vujića i Šlezingera), te niz uglednika, zadužinara i priložnika, kojima se ni broja ne zna, okupljenih najčešće oko onovremenih čitaonica i knjižnica, koji su omogućili rad najpre Matici srpskoj i Srbskom diletant s družestvu, a potom i Srpskom narodnom pozorištu. Danas se sa zahvalnošću i pijetetom sećamo i Marije Trandafil, i kneza Miše Anastasijevića, i Ilike Kolarca i Igumanova, ali i prvih podstrekavača dobrovorstva okupljenih u našem prvom književnom salonu u Beogradu, u čestitom domu pesnika Jovana Ilića.

Dakako da su se i naši najviši predstavnici vlasti – od viteškog ujedinitelja do vode svenirodnog oslobođilačkog rata i

revolucije – rado i zdušno, ali uglavnom eksklamativno, prihvatali pokroviteljstva nad glumačkim tvoraštvo. Mene, međutim, daleko više uzbuduje čin našeg prvog prosvetnog Kneza koji je na sreću i polzu otečestva darovao svojih 5.000 dukata za gradnju pozorišta, pred kojim će mu, kasnije, biti postavljen spomenik.

Danas i ovde, i još ponegde, kako bi rekao umni Dušan Matić, pokroviteljstvo, dobrovolsivo, Sponzorstvo zaštinsko, jemstvo, zadužbinarstvo, mecenatstvo, kitništvo i pri-ložništvo počinju da poprimaju sve izraženje karakteristike stalnosti mada neretko i stihijnosti. Opredeljujući se za razgovor na temu „Pozorište i sponzorstvo“ Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizuje ga zajedno sa svima vama, sa željom da podstakne pojedince, organizacije i institucije koje deluju u oblasti pozorišnog stvaralaštva, odnosno one koji im stalnim ili povremenim donatorstvom pomažu i omogućavaju da realizuju svoje tragalačke želje i htjenja, kako bi se zaštitio i sačuvao kontinuitet našeg ukupnog teatarskog delanja. Budući da pokroviteljstvo u oblasti kulture, a posebno pozorišta sve više dobija karakter institucionalne odredenosti – ne samo sporadično, od projekta do projekta – nego i kao vid stalnog podsticanja i ulaganja, pa time i očuvanja trajnih vrednosti našeg duhovnog stvaralaštva – odlučili smo da na današnji razgovor pored pozorišnih radnika, kritičara i teatrologa, pozovemo i znamenite sponzore, sociologe kulture, predstavnike štampe, radija i televizije. Značaj razgovora vidimo i u činjenici što se ovakav skup organizuje prvi put, za razliku od brojnih, uskostručnih okupljanja samih menadžera ili predstavnika marketinskih službi. Ovoga puta, dakle, okupili smo i sponzore i sponzorisanе sa namerom da progovorimo o dosadašnjim uspesima i neuspesima, da istovremeno pokušamo da pojavu (naučno-sociološki) definišemo i odredimo u prostoru i vremenu i, konačno, da pokušamo da utvrđimo vidove i oblike dalje saradnje.

S obzirom da će sva izlaganja biti snimljena na magnetofonskoj traci, a potom – uz vašu prethodnu autorizaciju – i objavljena u Almanahu pozorišta Vojvodine za sezonu 1993/94, molim vas da se pri uzimanju reči obavezno predstavite.

Posebnu zahvalnost želim da izrazim g. Milivoju Mladenoviću, upravniku Narodnog pozorišta i Organizacionom odboru Susreta što su nam omogućili da se danas sretнемo u Somboru, a pre svega svima vama koji ste se odazvali našem pozivu i što ste svojim prisustvom došli da uveličate ovogodišnji 44. susret pozorišta Vojvodine. U očekivanju vaših zanimljivih i pretpostavljam veoma korisnih izlaganja, molim g. Predraga Stojanovića, dramskog umetnika, pozorišnog donatora, sponzora (emisije iz kulture „Glasnije“ II

programa Radio-Beograda i vlasnika radnje zdrave hrane „Stari Đeram“ na Đermu) da uzme reč.

Predrag STOJANOVIC

Dozvolite mi da vas pozdravim u ime jednog od najmladih pozorišta u Srbiji i u ovoj našoj suženoj i nesrećno maloj Jugoslaviji. To je Teatar Kult iz Beograda, jedna mala scena nastala u čudnim okolnostima, ali sa već određenim iskustvima. Sticaj okolnosti je hteo da ja sa tom scenom sarađujem, pa je onda slučaj hteo da oni ne budu u mogućnosti da danas prisustvuju ovom skupu, jer su trenutno, na gostovanju u Sjedinjenim Američkim Državama. Posebno vam prenosim pozdrave upravnika ovog pozorišta Milana Obrađovića, u čije ime sam i zamoljen da pročitam tekst, koji bi trebalo da bude sastavni deo uvodnog izlaganja, a onda ću vam, s obzirom da se radi i o tekstu Aleksandra Popovića, koji je od prvih dana učestvovao u stvaranju Teatra Kult, pročitati njegov uvodnik za stotu predstavu *Tamne noći* i, naravno, na kraju, reći par reči u svoje lično ime. Moram priznati da u materijalnom smislu, ne predstavljam izuzetno velikog sponzora ali sam spreman, da kao i dosad, to nešto malo para koliko imam odvojim za kulturu.

Na početku bih pročitao Prilog za idejnu repertoarsku orientaciju scene Kult, g. Milana Obrađovića. Osnovna delatnost, ukupna produkcija, prostorno-tehnološki koncept, idejna i programska orijentacija scene Kult nužno podrazumevaju aspekte producentskog i alternativnog pozorišta. Aspekt alternativnosti, drugosti ili nesvrstanosti, dominantan je u radanju i egzistenciji mlađog teatra kakvo je naše pozorište. Scena Kult je dvostruka scensko-umetnička alternativa. Ovo pozorište treba da bude drugačije u odnosu na bilo koju vrstu institucionalizovanja ili vezanosti za establisment, a istovremeno je alternativa u odnosu na sve pojave udvojenog života i organizovanja od vremena ranih pedesetih godina pa do danas. Pozorišna kuća, upravitelji, već ko-renim na nastanku, nužno bi trebalo da plediraju ka procesu rastakanja i ruiniranja institucionalnog oblika teatra, oslanjajući bitan deo svoje egzistencije upravo na tim procesima. Ovo je pozorište koje brojne slabosti institucionalnog teatra zlobno, drsko i beskrupulozno preinčava u svoju vrlinu. Scena Kult je formirana i trebalo bi da opstoji u alternativnoj etici koja je, naravno, i subverzivna u odnosu na instituciju i sistemsku rešenja, bežeći od njihovog zagrljaja koji je često i zagrljav piton. To je dakle, etika pozorišnog samoorganizovanja, baziranog na iskustvima svetskog teatra koji bitiše po principu: sve što možeš da otmeš, ne dozvoli da ti bude poklonjeno! Zato Scena Kult mora postati složen operativni eksperiment, zaista konstruktivnog,

inoviranog i raričnog scenskog mehanizma, u kome će, dakako, ponkad, pionirski zaškriptati i u ljudima i u bogovi ma? Međutim, utcha prvine i originalnosti je utcha iz legende a Skripta nepodmazanih kola, najavila je igru koja će kasnije ući i u život i u pozorište. Međutim, prevashodna i primarna afirmativnost Scene Kult, pre svega, podrazumeva osobenu repertoarsku orijentaciju prilagodenu operativno-tehnološkim osobenostima pozorišta, koje iz razloga opstanka mora da počiva na krialicama: samo bolje je dovoljno dobro! Orijentacija ovog pozorišta, dramskog repertoarskog teatra koji u prvoj fazi razvoja treba nazvati repertoarom animacije i cha, podrazumeva repertoarsko pozorište isključivo namenjeno domaćim dramskim delima i pravzadjenju u žanru komedije. Podrazumeva dramsku materiju koja komediografski, ali doslovno, angažovanu, i resko komunicira sa savremenošću, govoreći sa scene ljudima kojima je kao potencijalnim gledaocima i namenjena. Usud na uspeh takvoj orijentaciji garantuje i njena dopuna, pokušaj da kroz nove autorske vizure, na način pozorišne kinoteke vratimo na scenu kulturne procese koji su obeležili naš ukupni pozorišni život. Takav jedan pokušaj usmeren je, pre svega, na književne i gradanske pozorišne estetike i negovani autorski rediteljski iskaz. Takav idejni ton repertoarske orijentacije treba da predstavlja eminentnu i izražajnu formulu životne taštine koja artiščki želi da, u operativnom smislu te reči, pomiri ekonomiju i estetiku. Šta takvo ostvarenje komediografski oblikuje od malog, ništavnog, neuglednog, žalosnog i jadnog? Da li ga ulepšava ili prekraja, da li ga prerušava, pokriva ili prikriva? Naravno, isključivo, ne, jer ga onda ne čini očiglednim, a ništa nije tako tude komiči kao konflikt sa istinom. Savremeni komediografski izraz i novi tretman kulturnih predstava trebalo bi da živi od iznenadenja koja nam sprema opori život, da živi od neverovatnog, to jest od onoga što izgleda neverovatno, čak idealistički, u očima gledala ca. U našoj orijentaciji, neverovatno je daleko od toga da uvek bode neistinito, a kad snažno zvuči, neverovatno komično prelazi u tragikomicno. Tako idejni ton pozorišta u Brukovom smislu te reči doslovno i uporno, kao potera prati epohu, jer nas isključivo uči kako i koliko je tragikomicno gusto posejano u životu iza i ispred njega. Uostalom, smejem se da ne bih plakao, kako bi rekao najveći komediograf nove epohе, koji je pri tom imao priliku i sreću da umre na sceni, napisao je u pomenutom tekstu g. Milan Obradović.

To bi, dakle, bilo umesto uvida u ono što bih kasnije želio da kažem o sponzorstvu. Ovo je, znači, programska orijentacija pozorišta za koje sam ja vezan. Da bi vam bila jasnija slika o tom pozorištu i o načinu nastanka predstava u tom pozorištu, uopšte, o načinu na koji je samo pozorište nastan-

io, imajući pri tome sreću da se oko njega okupe i neki ljudi sa dosta znanja i prethodnih iskustava, ja bih u ovom trenutku želio da vam pročitam tekst koji je napisao Aleksandar Popović, u povodu stotog izvođenja predstave *Tamna je noć*.

Postoje najozbiljniji razlozi, piše g. Popović, zbog kojih bi se samo pet meseci od radanja najmladeg srpskog pozorišta zvanog Kult valjalo zamisliti. Pitanje je ko treba i može da nastavi danas razvojnu liniju našeg pozorišta i da li je jedan od mogućih put kojim je Kult usmeren? Šta su naša ranija iskustva sa takozvanim malim pozorištima, kojih danas, Bogu hvala, ima pet u Beogradu? Zvezdara teatar je stvoren ni iz čega. „Scena kod Konja“ i Večernja scena „Radović“ stvoren su zahvaljujući svekolikoj pomoći uprave, ansambla i tehničke dve već postojeća dečja pozorišta. Tu je i Bitez teatar, sagraden, opremljen i za rad finansiran od društva. U trenutnoj situaciji kada društvo u celini, kao i već postojeća pozorišta, namiču raznim mahinacijama, kako da se snadu i otmi, Kult nije imao izbora i sledio je primer Zvezdara teatra. Radao se iz pepela, na zgarištu jednog od mnogih domova kulture. Dakle, izabroa je za svoj prostor mali deo foajea ispred balkona jednog odavno napuštenog i zapuštenog, grandiomanski, velelepno zamišljenog doma kulture.

Ustvari, krenulo se od traženja odgovarajućeg dramskog teksta koji načinje veliku temu sa što manjim brojem lica. Potom je strpljivo tražena i nadena grupa vrsnih pozorišnih stvaralača, koji mnogo vole da rade, a malo da im se platiti. I nadeni su, želeći da stvaraju pod uslovima koji će naknadno biti određeni prema učinku stvorenog. Probalo se u budžaku pregradenog foajea, bez scene i gledališta. Sa raznih strana sakupljeno je dvestotinak rashodovanih stolica. Po zajmljeno je dva-tri praktikabla, nekoliko reflektora, jedan magnetofon, a od kuće je donešen televizor i video rikorder. Malte ne, sa šeširom se krenulo kod novih gazda, privatnika. I dali su ljudi, nešto u naturi, a pomalo i u kušu. Kutlu je bilo knap. Kostimografskinja i scenograf su predstavu odenuli skromno, domaćinsko. Na prvoj generalnoj probi Bora (Đorđević) Čurba je otpevao svoju baladu „Tamna je noć“ i svima je najednom postalo jasno da je predstava stvorena, te da je, prema tome, i još jedno beogradsko pozorište, odnosno pozorišno mezinje rođeno. Kakva sreća skromnih urednika i njihovih prvih pomoćnika: Peca, Seka i Tamara, Dragan i Nebojša, Egon i Aca, Pera i Vladu, Mijnu i Bora, i još jedan Dragan i Bilja, Bojana i Gera, Duško i Jelena, greh bi bio izostaviti čak i kafe-kuvaricu. Grupa mala ali odabrana. Za pet meseci predstava je odigrana sto puta, uvek pred prepunim gledalištem i bogme su i stvaraoci lepo nagrađeni.

Upitajmo se na kraju koje su to greške na svom ranijem putu počinila takozvana mala pozorišta, da bi se Kult opomenuo, te da ih ne bi ubuduće ponavljao, ako Bog da, piše na kraju Aleksandar Popović.

I evo, to bi bio, ustvari, pozdav i prilog Milana Obradovića i Aleksandra Popovića ovom našem skupu.

Kako je došlo do toga da ja budem jedan od sponzora, ot-kud ja u tome svemu, gde su moji interesi, šta ja želim da sponzorišem i koliko to znači meni, a usput i ljudima zapo-slenim u mojoj firmi i mojoj porodici? Imao sam priliku da jednom gostujem u Radio – Beogradu, kod Dejanra Penčića Poljanskog u emisiji iz kulture „Glasnije“ i tad sam rekao da je stvarno splet okolnosti hteo da ja sad imam para i da mogu da pomognem ono što volim. Jednostavno, kao mlad, bavio sam se poluamaterski glumom, pa sam onda stekao i status profesionalnog glumca, ali su se onda desile neke stvari u mom životu, koji je krenuo drugim tokom. Ali prve ljubavi, ma koje vrste one bile, ne zaboravljaju se; kao što se ne zaboravlja ni prva devojka, ni prvi momak, tako se ne zaboravlja ni prvi korak na daskama, ne zaboravlja se ni bezbroj lepih trenutaka provedenih na probama, oni beso-mučni, iscrpljujući razgovori posle proba u foajeu, ili u kafani, uz čašicu, to fantastično druženje ispunjeno kreativnošću i pripadnošću jedno drugom. Ele, mene je put odveo na drugu stranu, ali je ljubav ostala. Ne spadam u onu grupu bogatih i velikih privrednika, sasvim sam običan, mali privrednik, ali i kod takvih imam dovoljno sredstava da se može pomoći. Nije pozorište jedino kome sam pokušavao da pomognem ulazući sredstva, bili su tu i likovni umetnici, i Zvezdara teatar i „Simonida“ i neka amaterska pozorišta i tako dalje. Pa i to klinice sadašnje, pomažemo što saveljima, što parama, što u naturi, kako kaže Aca Popović. Nade se, ako ništa drugo, onc bar neka zavesa da se odnese i da se pomogne. Moj interes ekonomski, u ovoj zemlji, ovakva kakva jeste, definitivno ne postoji. Dakle, ekonomski interes ne postoji. Čak ni kada se sabere sve ono što se može ponuditi kroz jedan ugovor o sponzorstvu, a to su: vid reklame, predstava za moje poslovne partnerse, ili predstavljanje u sredstvima javnog informisanja i tako dalje. Ali sve to ne-kako promakne uz predstavu i ne ostavi dublji trag. Bukvalno se ništa ne desi. Dakle, to je jedna mala lična satisfakcija čoveku koji je u nešto uložio, da, eto, bude pomenut. Nažlost, država je pokušala na sve načine da sve pare koje bi eventualno i mogle da se sliju u kulturu s nekim drugim strana stavi u svoj džep, pa da ona deli kako hoće, koliko hoće, kome hoće i kada hoće. Ja sam svojevremeno bio i delegat u onom nesrećnom SIZ-u kulture. Tamo smo se većito ne-što svadali jer su sredstva delili po klučevima, a ne po tome što bi određeni projekti mogli da znače.

Sponsor uvek želi da vidi ono u šta je uložio, jer ni jedan od nas nije lagodno došao do para, nego je prošao grdinu muke kao što je prolazi i svaka ekipa radeći određeni projekat u pozorištu. Zato svaki sponsor želi da taj projekat na neki način, bude zajednički. Ja ne mislim i bio bih ogorčeni protivnik toga da onaj ko ima para može da odlučuje o tome ko i na koji način će nešto raditi u teatru. To, ipak, mora da bude ekipa koja se skupila oko zajedničke ideje. Meni se čini da sponsor tu ne bi smeo da ima nikakvog uticaja sve do pred kraj, do generalnih proba, kad može reći neke pri-medbe kao najobičniji gledalac. Na reditelju i na glumačkoj ekipi je da li će njegove primedbe usvojiti ili ne.

Mesto i uloga sponzora, dakle, proizlaze iz ljubavi i želje da pomogne ono što voli i da pritom ne traži ekonomski interes. Ukoliko ga traži sigurno ga neće pronaći i biće razočaran. Poreska politika je očajna i ne dopušta, odnosno ne predviđa nikakve olakšice ljudima koji na ovaj način izdvajaju sredstva za kulturu, za zdravstvo ili za bilo koju drugu budžetsku delatnost, odnosno delatnost finansiranu iz bu-džeta. To što će me osloboditi poreza iz dela dohotka, jer imam prava da uložim svoja sredstva, da ih rasporedim i na sponzorstvo i na donatorstvo, ne znači ništa, iako svaki iole visprem privatnik zna da svoj dohodak naštima, pa da plati državi onoliko koliko bi platio i sa donatorstvom i bez donatorstva. Stimulans bi bio ako bi se olakšice tretirale kao na Zapadu, uz stimulaciju donatorstva i sponzorstva, a društvo bi u tom slučaju, moralno da bude to koje bi sponzorima i donatorima odalo priznanje sa svoje strane. To bi bio još jedan razlog da ljudi ulažu.

Ne bih voleo da bilo ko od sponzora pomisli da uz sponzorišanje može steći izuzetnu popularnost. Čak naprotiv! Do-lazi u situaciju da bude posebno posmatran i da se u ova crna i nesrećna vremena shvati kako taj ima mnogo više para nego što mu je potrebno, pa mu se mogu dogoditi i ne-prijatne stvari, poput reketa, raznih prozivki ili čak i one najbanalnije, najsmešnije meni bar, primedbe u Upravi dru-švenih prihoda, kad dove i ponese poresku prijavu, a referent, strašno važan i strašno prosi, počne sa nedobronamer-nim primedbama. Znači čak i taj pokušaj njihovog malog peckanja, poniženja i uvredica, nije zanemarljiv. Čoveka to zaboli i on kaže – bolje da sam stavio pare u džep. I da završim, smatram da zasada, u ovim uslovima, sponzori ne-maju potrebnu satisfakciju. Znači, jedino, ako to neko želi, onda će odvojiti sredstva. Inače, nekog interesa u svemu tome zaista nema.

Milosav MIRKOVIĆ

Ja imam samo jednu repliku. Žao mi je što Milja Obradović nije ovde, jer je njegov pleđoaje prepun kontradikcija. Prvo, on se zalaže za razbijanje, osporavanje ili čak uništavanje institucionalnih pozorišta, a samim tim i svih drugih kulturnih institucija. To je, sa etičke tačke gledišta, potpuno nekorisno i čak nekulturno. Drugo, on govori o tome da će Teatar Kult isključivo igrati savremene domaće pise, kao da ih sva naša pozorišta, od najmanjeg dečjeg pozorišta, pa do Narodnog i Jugoslovenskog dramskog pozorišta, ne igraju. Treća, ako je neko institucija u pozorišnom životu, u najvećem značenju te reči, to je Aleksandar Popović. On je institucija broj jedan i nemojmo dozvoliti da nam Obradović deli lekcije o institucijama. Četvrti, Stojanović u svom izlaganju nije uopšte razgraničio sponzorstvo od mecenatstva. To se mora razdvojiti i to, upravo, treba da bude tema ovog našeg razgovora.

Alojz UJES

Hteo bih da se zahvalim agilnom Udruženju pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, jer su ostala nekako zamrla, da ne kažem pretrnula posle svega, a posebno što ste skup organizovali u Somboru, koji je poznat po tome što je još 1883. podigao pozorišnu zgradu na jedan volšeban način, na koji nije mogao tada da je podigne ni jedan grad u Vojvodini. Sombor je podigao ovu zgradu na taj način što je izgradio vodovod za koji su svi gradani, svih profesija i svih nacionalnosti, kupili akcije. A onda su njima za šest meseci izgradili pozorište. To je naprosto neverovatno, jer to se nije desilo recimo, u Vršcu, zbog toga što su tamо bile posebne nacionalne organizacije Srba i Nemaca. To se nije desilo ni u Zrenjaninu, i tako dalje. Nigde niti nismo imali takav polet, takvo jedinstvo gradana, tako da kažem, tog urbanog sloja, kao što je to bio slučaj ovde u Somboru.

Medutim, je bih želeo da kažem neke stvari koje su vezane za ovu temu. Vidite, u pitanju je država. Ja ipak, mislim da pozorište do te mere predstavlja tako skupu multidisciplinarnu umetničku laboratoriju, koja apsolutno ne može da bude odvojena od društvene brige. I tu počinje svaka rasprava o sponzorstvu. Osnovno je pitanje: može li teatar da živi od sponzorstva ili ne, ili je sponzorstvo jedan oblik pomoći, pomoći? Očito je da u današnjim prilikama, ni u drugim državama nisu u stanju da ostvare model pozorišta koje isključivo živi od sponzorstva. Te prema tome, stalno, profesionalno pozorište nije u stanju, ni putem sponzora, da izade na kraj sa svojim brojnim materijalnim teškoćama i brigama, iz proste računice što u ovim našim sredinama,

gde je pozorište jedna od najjačih institucija, koja guta šezdeset do osamdeset odsto sredstava određenih za kulturu grada u celini.

No da se vratimo temi. Mi imamo jednu izuzetno interesantnu istoriju sponzorstva. Izdanja svojih dela sponsorisali su i Emanuilo Janković i Dositij Obradović i Joakim Vujić, koji je bio donator svojih predstava, zajedno sa pravoslavnom crkvom, ljudima iz školstva i tako došao je do rešenja koja su samo njegova, Vujićeva. Ili onaj čuveni pozorišni trijumvirat 1814. u Temišvaru, u kome su tri Srbina zakupila hotel, veliki restoran, ali time i omogućila izvođenje predstava. Na taj način oni su puno tri godine uticali na pozorišni život u Temišvaru uopšte, čak su i Nemци davali dvoranu u najam. Dalje, Jovan plemeniti Naka, osnivač je fonda pri Matici srpskoj, iz koga se finansiraju i nagradjuju sva dela koja su na liniji srpske pozorišne istorije. U isto vreme, ako se sećate, on pozajmili kostime 1864. Srpskom narodnom pozorištu prilikom proslave tristogodišnjice Šekspirovog rođenja. Teatar na Đuruku je ista priča. Imat iza sebe dvor, ima bogate trgovce, ima ljude sa svih maridijana. Teatar „Kod jelena“, opet ista priča. Opel dvor, opet kneginja, opet trgovci, opet narodni dobrovori, itd. Narodno pozorište u Beogradu, ista slika. Ne bi moglo da živi, da se razvija, ni da se stvori, da se izgradi, da nije bilo svih onih ljudi o kojima sada nemamo vremena da govorimo. Znači, nastavlja se sponzorstvo, donatorstvo, ktitorstvo, kako hoćete. Crnogorsko narodno pozorište spada takode u ove priče. Isto je podignuto prikupljanjem priloga za izgradnju, što je trajalo ravno dvanaest godina.

Ono što bih ja htio posebno da kažem o sponzorstvu, a što se suprotstavlja kolegi koji je malopre govorio, jeste, da je sponzorstvo vezano za neke interese, bukvalno za interese. I ako hoćemo da se bavimo sponzorstvom i ako hoćemo da saradujemo sa sponzorima, a hoćemo, onda mi moramo da tu celu priču, celu organizaciju, sav taj organizam proučimo, analiziramo i da dodemo do nekakvih stavova koji će nam pomoći da se stvori jedno zajedništvo. Jer očito je da je sponzorstvo zajedništvo. Ali nije u pitanju samo materijalno nego i duhovno zajedništvo. Zatim, tu su i interesi ekonomске prirode. Nema tog sponzora, kao što je malopre rekao kolega, koji će biti sponzor iz čiste ljubavi. Takođe sponzorska zaista nema. Jer ta čista ljubav podrazumeva da treba dati mnogo para. Izдавanje para može biti iz ljubavi samo do neke mere. Medutim, ja mislim da postoje svi oni interesi o kojima smo govorili danas. Isto je to rekao i kolega Radonjić, kada je sazvao ovaj skup.

Konačno, ne treba zaboraviti da mi imamo instituciju sponzora od antike do današnjih dana. Evo jedne obične paralele. Narodno pozorište u Beogradu stvara konzorcijum, kon-

zorecijum sponzora. Isti se slučaj desio 1767. godine kada je jedna grupa bogatih trgovaca iz Hamburga pozvala Lesinga da bude umetnički direktor pozorišta i pomogne stvaranju nacionalnog pozorišta, koje bi bilo kontrateža francuskoj kulturi. Prema tome, hamburški konzorcijum i naš konzorcijum ovde, imaju istovetne ciljeve. Međutim, mi moramo da sagledamo kakvi su moralni i etički principi naših sponzora, jer ja vam mogu reći da među njima ima mnogih koji uslovjavaju rad finansiranja projekata. Zbog toga mora tačno, kristalno i jasno, da se kaže koji su zajednički interesi. Kolega Stojanović koji je malopre govorio, zalaže se da tako kažem, za ljubav sa olakšicama, jer, više olakšica daje više rezultata ali i više prava u korist sponzora. U suštini, treba sesti i raspraviti do koje mere tu ima elemenata ranijeg sistema, do koje kulturnih, a do koje ima materijalnih na obostranu korist. I te materijalne i obostrane koristi treba jednostavno proučiti i kroz praksu usaglasiti. Danas cela Jugoslavija i cela kultura jugoslovenska dobri delom žive od sponzora. Naši studenti, koje pripremamo, već se u drugoj-trećoj godini bave pronaalaženjem sponzora, na hiljadu i jedan način. Dakle, ovo je jedan pokret, jedna linija, jedan trend kojega treba na najbolji način proučiti, usvojiti i onda videti šta nam je činiti.

Slobodan JOKOVIĆ

Ja sam kao što znate novinar i, što bi rekao jedan moj prijatelj, pet puta godišnje privatni producent pozorišnih predstava ili nekih scenskih projekata. Pokušaću da polemišem sa svima vama. Lako mi je polemisati sa mojim drugom Predragom Stojanovićem. Malo mi je teže polemisati sa uvaženim profesorom Ujesom, jer me je on učio teoriji, a ja bih sada da kažem nešto iz prakse.

Mi se nalazimo na Susretu pozorišta Vojvodine, znači na smotri institucionalnih pozorišta. Razgovor ne možemo početi na binama tih pozorišta i na ruševinama domova kulture. Naprotiv. Mislim da je cela teza o predstavljanju Scene Kult uz sve poštovanje onoga što su oni uradili, malo pogrešan polaz. Drugo, ja bih molio, ako se to uvaži, da se ovde više ne pominje reč sponzorstvo, jer mi imamo toliko reči koje su u istoriji kulture ovog naroda zaživjele, donosile ljudima slavu i čuvanje njihovog imena, da ovo *sponsor*, zaista zvuči kao nešto što degradira pozorišnu umetnost.

Ja ću pokušati u nekoliko naznaka da se obratim ljudima iz pozorišta i ljudima koji pomažu pozorište, to jest, donatorima, mecenama itd. Prvo, najveći donator pozorišta u ovoj zemlji Srbiji mora biti država. To je njena obaveza i pravo je pozorišta da to od nje traži. Sve posle toga može biti

mecenatstvo. Međutim, moram uzgred reći jedan podatak, da mi živimo u zemlji Srbiji, koja danas usvaja budžet za 1994. godinu i gde je samo za opremu republičkog MUP-a planirano pedeset posto više sredstava nego za kulturu u celoj toj zemlji Srbiji. Zamislite se nad tom činjenicom. A znamo da pozorište ne može da živi ni od prihoda sa blagajne, ni od onoga što mu država pruža. Uza sve to naša činjena nova ministarka, gospoda Nada Popović Perišić, sve svoje promotivne govore počinje rečenicom da će uvesti porez na Šund. Ja se nadam da će taj povratak na vreme od pre dvadeset godina usmeriti novac od Šunda na one stvari iz kulture koje su vredne i koje su nekakvo kulturno obeležje ovog naroda. Danas ne vidim ovde nikoga iz Ministarstva kulture, mada je juče na prvoj klapi snimanja TV serije „Policajac sa Peštovega Brda“ prisustvovala gospoda Popović, pretpostavljam ne bi li utvrdila da li će unapred moći da namakne poneki dinar na osnovu poreza na Šund i da bi ga usmerila u pozorišne projekte koje vi i mi svi radimo širom Srbije, što u institucijama, što van njih.

Da ne bi ovo bila samo pričaonica, predlažem da sa ovog skupa, nezavisno od onog što će biti objavljeno u Almanahu pozorišta Vojvodine, doneseno zaključke kojim bismo zaštitili i pozorišta i one donatore koji hoće iz interesa da pomažu pozorišta. Evo, po meni, koji su to načini da od odredene saradnje imaju interes i pozorište i donator. Počeću od onoga što je danas u ovoj zemlji najbitnije, a to se zove Radio-Televizija Srbije. Da biste danas privukli pažnju nekog od donatora, vi morate tražiti od Radio-TV Srbije da se ponaša prema pozorištu onako kako se ponaša prema filmu. Radio-Televizija Srbije u poslednjih deset godina, otkad je osiromašila i, posebno u ove tri-četiri godine, ulaze sredstva u sve moguće filmske projekte. Taj novac vraća na taj način što popunjava svoje programe, jer nema para da ih pravi sama. A dobro se sećate, bar vi iz pozorišta, koju bednu paru su vam nudili da bi snimili predstave i emitovali ih na televiziji i pokrili dva sata programa. Da biste dobili danas u pozorištu donatora, vi morate pozvati na jedan ovakav skup nekoga iz marketinga Radio-Televizije Srbije i kazati ovako: gospodo iz televizije, mi ćemo vama dati predstavu da je vi snimite besplatno, jer novac koji dajete ne može da pokrije ni trećinu troškova za jedan mesec, a vi ćete nama, gospodo, dati četrdeset minuta propagandnog programa Radio-Televizije Srbije, gde ćemo mi, s pravom, kao instituciju kulture, kao oni koji prave projekte, koji su kulturno relevantni, uz predstavu reklamirati i naše donatore i time im pomoći da novac koji su uložili mogu na izvestan način i da vratre. To je jedna od prvih stavki koju ja zagovaram. Dalje, ako jedna predstava u pozorištu, već na početku dobije donatora, počesto glumci misle da tog tre-

nutka treba da im se povećaju i neka mesečna primanja. Osudeni su, kao i svi mi, da žive od plate, ili da žive od tezge. Po meni, donatorstvo podrazumeva obezbeđenje što boljih uslova za pripremu i opremu predstave, znači za ono s čim će oni jednog dana izaći pred Miloša, što bi rekao jedan poznati čovek, odnosno pred publiku. Prema tome, mislim da sredstva donatora treba usmeriti u tom smislu, dakle, na kvalitet. I to je moj apel svim donatorima. Danas inače, novac za potrebe predstava najlakše dobijaju srečni ljudi iz boljeg života, nekoliko poznatih TV lica, koja, zahvaljujući popularnosti koju su stekli igrajući u televizijskim serijama, mogu za vrlo sumnjiće projekte da nabave sredstva i igraju u svakom pozorištu koje danas, za nesreću, prima gotovu predstavu, koju samo ne može da isfinansira.

Nisam za vraćanje na nekakav stari sistem, ali mi se čini da bi ti projekti koji se realizuju po sistemu da nadu sredstva trebalo da dobiju nekakav sertifikat, bar od Saveta pozorišta, ako ne i od samog Ministarstva za kulturu, jer štambilj Ministarstva mnogo znači za neke ljudе kod kojih odete da tražite novac. Ako, pak, Ministarstvo to prepusti pozorištu i kaže – ako vi stojite uz određeni projekat, onda slobodno možete reći da se on radi pod pokroviteljstvom i uz punu moralnu podršku Ministarstva za kulturu. Tek posle toga možete ići da tražite sredstva od donatora. Pozorište, kao što znate, ne može živeti od blagajne, glumci ne mogu živeti od plata. Televizija, kao što sam već rekao, ne ulazi. I sad, šta? Postoji, i tu bih ja dozvolio sebi da polemišem sa profesorom Ujesom, postoji ljubav. Postoji ljubav određenih ljudi koji su nekad prošli kroz pozorište, ili kao glumci amateri, kao neko ko ga je voleo, neko ko se družio u svom kraju, u svojoj opštini, u svojoj mesnoj zajednici s ljudima iz pozorišta i on hoće i dalje da nastavi to drugarstvo i prijateljstvo. Drugo, postoje i nekakve finansijske službe u ovoj zemlji. Treba im se obratiti. Ako svuda u normalnom svetu mecenatstvo, pa kada je i kultura u pitanju, podrazumeva i odbijanje od poreza određene sume koja je uložena u određeni kulturni projekat, u otkup slika, finansiranje pozorišne predstave, finansiranje filma, zašto mi ne bismo – jer mi stalno tvrdimo da smo u Evropi i svetu, a jesmo – zašto se mi ne bismo koristili njihovim iskustvima i primenili ih kod nas.

Konačno, pretpostavljam da ovaj razgovor treba da služi nekome na korist. A taj neko smo mi ovde.

I da završim. U ovo vreme kada para nema, sreća je za pozorište što postoje ljudi koji umiju i znaju način da ih zarade. I sreća je što i ovog puta ima ljudi koji taj novac hoće i vole da ulože u pozorište. Ali, tvrdim da ničija nije gorela dovečka, i da tim ljudima treba naći mogućnosti im se uloženo i vrati. To je jedna od bitnih premissa o kojima po-

zorište mora da razmišlja kad ide da, uslovno rečeno, prosi parce ne bi li napravilo za svoj grad i za svoju glumačku ekipu predstavu koja će im služiti na čast.

Dejan PENČIĆ POLJANSKI

Samo bih podsetio, država je osnovala sva institucionalna pozorišta i do nedavno finansirala ih u celosti. Osamdeset odsto sredstava za rad pozorišta obezbedivala je država.

Sada su pozorišta dužna da sama obezbede osamdeset do devedeset odsto sopstvenih prihoda. Preko sponzora, prodajom ulaznica itd. Država sada upućuje pozorišta na sponzore. A s druge strane, sponzorima ne omogućava bilo kakvu beneficiju. I zato su pozorišta siromašna. Ne samo pozorišta, zato je kultura uopšte u teškoj situaciji. Ne zato što para nema, nego zato što niko nema ekonomski interes da ulazi u teatar, u knjigu, u bilo šta što jeste kultura.

Borislav BALAĆ

Ja bih se apsolutno opredelio za reč donator. Još uvek u našim pozorištima, posebno u velikim pozorištima, ne možemo ostvariti varijantu sponzora. Zašto? Zato što nismo u mogućnosti da im materijalno uvratimo, a jedna od osnovnih varijanata sponzorstva je uvratanje. Osnovno pitanje je gde naći sponzora u današnjoj organizacionoj šemi pozorišta, bilo da je reč o tzv. velikom ili pak tzv. malom pozorištu? Kada, na primer, govorimo o Narodnom pozorištu u Beogradu, čiji sam ja član, tokom poslednjih nekoliko godina imali smo nekoliku firmi koje su želele da obezbede novac za gostovanje jednog od najvećih operskih pevača sveta – Pavarotija, Karerasa ili Dominga, sve jedno, i tu bismo mogli uspostaviti sponzorski odnos. Zašto? Ako bi jedna od tih velikih korporacija, ili udružene korporacije, uložile u gostovanje, a znamo koliko koštak dolazak jednog od njih iako bismo organizovali veliki koncert, na ogromnom prostoru, morali bismo ići na neki od stadiona, znači na otvorenom prostoru napraviti jednu divnu, veliku predstavu, uz učešće velikog orkestra ili spoja orkestara, odnosno uz učešće onih koji bi u Beogradu bili spremni da sviraju, da pevaju, da igraju u baletskim numerama, dakle ako bismo organizovali jednu veliku nesvakidašnju priredbu – tek tada bi se pojavio sponzor i tada bi svi mogli da učestvuju u podeli ukupnog prihoda (od televizijskih prenosa, snimanja i svega ostalog). U svim drugim slučajevima, mi trenutno ne možemo razgovarati o sponzoru, nego samo o donatoru.

Kolega Joković je govorio i o odnosu televizije i pozorišta. Jedna pozorišna predstava, to svi znate, sivara se dva do tri

meseca. Ulaže se mnogo sredstava i materialnih i duhovnih. Na toj se predstavi, znači, radi. Onda dove televizija i to snimi. Potroše, uz to, još i struju i na kraju velikodušno kažu: za ovo ćete dobiti tri minute i dvadeset sedam sekundi besplatne reklame, kroz spotove. Taj njihov monopol je strašan! Uz sve vam još onemogućuju da saopštite ko je bio donator predstave.

Profesor Ujes je u svome izlaganju pomenuo Konzorcijum beogradskog Narodnog pozorišta. Želim da kažem, uz to, nekoliko podataka. Posle brojnih ispitivanja došli smo u situaciju da kažemo: sa donatorima nećemo više razgovarati pojedinačno, znači od predstave do predstave, od projekta do projekta, nego ćemo napraviti nešto što će stalno biti uz jednu veliku Kuću. Napravili smo Konzorcijum od deset najvećih beogradskih firmi, i rekli – mi ćemo sa vama dalje graditi politiku Kuće na donatorskom nivou, što su zdušno prihvatili. Zanimljivo je da su mnogi od njih posle toga, između sebe, ostvarili brojne poslove.

Slobodan JOKOVIĆ

Molim vas, danas niko ozbiljnije ne ispituje tržište. Znate, ima jedna firma koja se zove VANS, u Beogradu. VANS sad postavlja na repertoar *Poslednji tango u Parizu*. Nikome ne pada na pamet da su pre dvadeset godina u istoimenom filmu igrali Marlon Brando i Marija Snajder. Ja tvrdim da ta predstava neće imati publiku u Beogradu. Doći će na predstavu neki ljudi mojih godina, ali ta deca koja su sad publika u svim pozorištima – neće. Znači kad se postavlja i finansira neko delo, niko ne razmišlja da li će ono biti prihvaćeno od publike i koliko će živeti na sceni.

Vera IKONOMOVA

Svakome ko se bavi proučavanjem materijalnog položaja pozorišta jasno je da postoje dva osnovna tipa pozorišta – tzv. komercijalna (ili privatna) i dotirana pozorišta. Ali je verovatno mnogima promakla jedna druga razlika između njih – a to je, da direktori komercijalnih pozorišta uvek govore o profitu i gubitku, dok direktori dotiranih pozorišta koriste pojmove suficit i deficit. Sa stanovišta računovodstva takve razlike nemaju bitnog značaja; ali sa stanovišta finansijera to ima određeno psihološko značenje. Prvo zato, što namera finansijera nije da prelivanjem svojih zaradenih sredstava omogućuju pozorištu profit. Drugo, oni samo žele da pomognu njihovo funkcionisanje u ostvarivanju nekog opštedruštvenog cilja, a ne da pokrivaju gubitke koji su mo-

žda nastali zbog eventualnog neuspeha u vodenju poslova pozorišne kuće.

Prema tome, odnosi između onoga koji daje i onoga koji troši moraju biti jasno definisani, i, kako se to u teoriji sistema kaže, moraju biti uređeni i dobro organizovani. Cilj takvog udruživanja mora biti poznat unapred, kao osnova po kojoj bi se kasnije odredivala i korigovala uspešnost ulaganja. Pitanje koje se uvek s tim u vezi postavlja glasi: kolika treba da budu sredstva koji bi pomogla pozorištu da ostvari svoje zadatke? Pozorišna delatnost jeste skupa, ali, gde je donja granica ispod koje se ne sme ići jer bi time njen cilj bio osuđen, odnosno, gde je gornja granica preko koje više nema smisla ulagati dodatna sredstva jer to više ne doprinosi rastu željenih rezultata?

Odmah da kažem: odgovor nije moguć ako se prethodno jasno ne definišu i preduzmu istraživački poduhvati i prime-ne odredene računske operacije. Jer, odnos između ulaganja i rezultata u pozorištu ne teče linearno (pravo proporcionalno), tj. veća ulaganja ne znače obavezno i bolju predstavu, brojniju publiku i veći prihod na kasi. Traži se, dakle, optimalno rešenje.

Zadatak ovog mog izlaganja jeste da u kratkim ertama (koliko mi prostor i vreme dozvoljavaju) pokazujem da kod svakog ulaganja sredstava u rad pozorišta, moraju, pre svega, biti poznati namena ulaganja kao i uslovi u kojima se operacija vrši. Bez takvih podataka nije moguće znati koji je najbolji način za racionalno korišćenje sredstava, i koje su njihove granične vrednosti.

Prvo pravilo kojeg se treba držati prilikom dotiranja i sponsorisanja jeste da ugovorenata sredstva budu namenjena pokrivanju troškova gotovog proizvoda, jer nema smisla finansirati neki proces za koji se ne zna kakvi će biti finalni rezultati (naravno, ukoliko se ne želi unapred preuzeti rizik). Drugim rečima, rezultat je merilo uspešnosti. Ali kada je u pitanju pozorišna delatnost ne postoji puna saglasnost o tome šta treba podrazumevati pod rezultatom rada. To mogu biti sledeće varijable:

1. Broj premijera u sezoni
2. Broj odigranih predstava u sezoni
3. Broj prodanih ulaznica u sezoni
4. Broj ukupno raspoloživih ulaznica za prodaju (broj predstava pomnožen se brojem sedišta)

Šta će sponzor od ovoga finansirati zavisiti od različitih faktora – sume koju sponzor može ili želi da izdvoji; broja sponzora čija se sredstva udružuju; obima rada pozorišta i sl. Od izabranog cilja finansiranja zavisiti će i vreme (datum) kada novac treba da pristigne na račun pozorišta. Ako je cilj dotiranja postavljanje nove premijere na scenu, ili se želi

forsirati broj predstava, tada pozorište mora unapred znati kojom sumom raspolaže. Napominjem da je pre toga pozorište dužno da izračuna koji se broj premijera i koji broj predstava treba smatrati optimalnim za date uslove u kojima ono radi, kako ne bi došlo do nepotrebnih troškova. Ne samo oprema i priprema nego i svako prikazivanje predstava košta (obuhvata troškove grejanja, ventilacije, osvetljenja, rada pomoćnog osoblja itd.). Što se toga tiče, komercijalna pozorišta ponašaju se mnogo rigoroznije u pogledu kontrole troškova nego dotirana. Svake nedelje ertaju dijagram tražeći odnos ulaznih i izlaznih veličina.

Od našeg pozorišta se zahteva da na vreme i detaljno izradi godišnji plan, tako što će on uključivati ne samo repertoarski, nego i operativni i finansijski plan, sa punom specifikacijom svih, i najsigurnijih troškova – što do sada nije bio slučaj. U jednom ozbilnjom pozorištu ova se specifikacija radi bar godinu dana unapred, jer nikakvih naknadnih dorada koje bi poremećile plan ne sme da bude. (Moram ovde da primetim da je to moguće u zemljama gde je godišnja inflacija mala ili neznačna, pa se može ukalkulisati u plan.)

Ukoliko finansijer želi da stimuliše posećenost pozorišnih predstava ili finansira razliku između pune cene i prodajne cene ulaznica, ili čak samo razliku između prodatih i neprodatih ulaznica, tada krajnja suma ne može biti poznata na početku sezone, pa i suma davanja mora pristizati u ratama, u vidu akontacija.

Osvrnuću se ukratko na dosadašnju praksu naših institucionalizovanih pozorišta. Naša pozorišta nisu, za poslednjih pedeset godina, sama postavljala ciljeve i pravce svoga razvoja; doduše, u statutima pozorišta takav cilj je zapisan, ali on nije reper sa kojim su pozorišta, u praksi, usklađivala svoj rad. Ciljeve pozorišta određuju njihovi nadređeni, tj. viši sistemi, u okviru društvenog finansijskog plana iz kojeg su se finansirala i pozorišta.

Analiza rada ovih sistema (a to su bili: Fond, SIZ, opet Fond i sada Ministarstvo kulture) pokazuje da su se ciljevi finansiranja menjali u toku tih pedeset godina, tj. sredstva su se izdvajala u različite namene.

U prvoj posleratnoj fazi cilj finansiranja je bio kompleksan – odnosio se na razvoj pozorišne delatnosti kroz što veću produkciju i što širi krug gledalaca iz svih društvenih slojeva. Odlazak u pozorište je posle rata bio neka vrsta društvenog zadatka za sve i zato je bio stimulisani preko sindikata, preduzeća, škola. Sale su zaista bile pune i čekalo se na kartu više. Realizacija cilja stimulisala se preko budžeta, i sredstva su se izdvajala prema potrebama izraženim u godišnjim planovima pozorišta.

Sedamdesetih godina promenio se naziv davalaca sredstava od Fonda u SIZ kulture (republike, grada, opštine), smanji-

la su se raspoloživa sredstva za kulturu i promenio se cilj. Na početku rada SIZ-ova novouvedeni sistem finansiranja pozorišta zvao se popularno sistem „dinar na dinar“ – na svaki zaradeni dinar od prodatih ulaznica pozorišta su dobijala određenu sumu sredstava. Cilj je, dakle, bio da se stimuliše posećenost predstava – jer je broj gledalaca počeo da opada.

I ovaj sistem je imao svoje prednosti. Pre svega, stimulisao je pozorišta da vode računa o gledaocima i njihovim potrebama. Formirana su tzv. društva prijatelja pozorišta, „Pozorišna komuna“ i razni oblici žive saradnje sa publikom kako bi se pridobili njena naklonost (organizovani su brojni razgovori sa glumcima po školama, studentskim domovima i domovima kulture, a setimo se i običaju kuvanja besplatne kafe u pauzama predstava Ateljea 212). Posebna vrednost ovog sistema bila je i to što se stvarao utisak da su dotacije zaista zaradene pare, a ne nekakvo pasivno pokrivanje troškova pozorišta.

Doduše, ubrzo se pokazalo da ovaj sistem ima i svoj negativan nusprodot: tzv. „mrtve duše“. Stvari su se odvijale tako što su preduzeća, često, u celestini otkupljivala predstave i, zatim, ulaznice besplatno delila članovima kolektiva. Ovi se opet nisu uvek pojavljivali u pozorištu tako da je broj prodatih ulaznica često bio veći nego što je bio stvarni broj posetilaca u sali. To je umanjivalo efekat u realizaciji društvene funkcije pozorišta, odnosno cilja koji je trebalo ostvariti. Nažalost, umesto da se utvrde slaba mesta, i sistem usavrši boljom kontrolom prodaje, on je, po mom mišljenju, brzopletno napušten. Ne samo što su propale inicijative „Pozorišne komune“ i „Prijatelja pozorišta“, nego je, nakon toga, broj gledalaca naglo opao. Od tada do danas broj gledalaca se nije vratio na prethodni nivo.

Novi sistem finansiranja pozorišta koji je nakon toga uveden imao je za cilj stimulisanje broja premijera godišnje. Ovo je dovelo do poplave novih predstava a naročito monodrama koje su se mogle spremiti na brzinu, nisu mnogo koštale, a mogle su se prezentovati kod SIZ-a kao premijere. Ali ovakva prezasićenost tržišta nije dovela do očekivanog porasta broja gledalaca. Premijere su sustizale jedna drugu, njihovo puno reklamiranje skoro da više nije bilo moguće, kritike su izostajale, i stvorilo se nekakvo konfuzno stanje kako za izvođače tako i za publiku. Novac se, dakle, neracionalno trošio.

Umesto da se sprovedu odgovarajuća izračunavanja i broj premijera svede na optimalni broj – i ovaj sistem finansiranja zamjenjen je ubrzo drugim. Sada su osnov za finansiranje postale predstave – njihov broj u matičnoj kući i na gostovanjima. Odjednom su se pozorišta trudila da pokriju sve unapred sa SIZ-om ugovorene termine, pa makar se pred-

stava igrala pred polupraznom (pa čak i skoro sasvim praznom) salom.

No budući da i to nije valjalo, ponovo je SIZ kulture promenio svrhu izdavanja svojih sredstava. Nažlosti, i finansijska situacija SIZ-a se u međuvremenu promenila, para je bilo sve manje, i svi su trpeli strašan uticaj stalno rastuće inflacije. Zato je tada bilo još samo toliko sredstava da se pokriju troškovi ličnih dohodatak zaposlenih u pozorištu, po tzv. sistemu „uslovnog radnika“. Pozorišta su se dalje snalazila kako su znala i umela – trgalala su za novim sponzorima, smanjivala troškove za dekor, kostime i gostovanja, smanjivala broj premijera i predstava, i povećavala cene ulaznica. Istovremeno su nekontrolisano povećali broj zaposlenih (broj „uslovnih radnika“) – ali, u krajnjoj liniji, ovaj novi sistem ih je konačno doveo na rub siromaštva.

Sve u svemu, ova stalna igra „mačke i miša“ između države i pozorišta ima za rezultat – napuštanje osnovnih ciljeva, i vodenje isključivo politike „preživljavanja“ od danas do sutra. Umesto rezultata rada, sredstvima SIZ-a kulture finansiraju se još samo, uglavnom, ljudi koji u njemu rade. To sasvim odgovara onom poznatom uziku Pitera Bruka da su pozorišta danas potrebljana još samo onima koji u njima rade, tj. primaju plate.

Naravno, ovaj moj izveštaj ne bi bio potpun ako ne bi po-dvikao ogromnu ulogu koju je u celoj stvari odigrao stalni pritisak i nepredvidljiv rast inflacije, koja je u poslednjoj svojoj fazi preraslala u hiperinflaciju sa dvanaest nula.

Na sreću, inflacija je zaustavljena i dinar stabilizovan. Za pozorište to znači ponovnu mogućnost planiranja i predviđanja svoje budućnosti, odnosno, uredjenost odnosa sa izvorima finansiranja. A to obuhvata sledeće:

- vraćanje strogo utvrđenom namenskom finansiranju rezultata rada;
- pravo sponzora da unapred traže od pozorišta kompletну dokumentaciju o tome kako i na šta će data sredstva biti utrošena;
- pravo sponzora da traže od pozorišta da obavlja periodičnu analizu podataka i da, na osnovu toga, traži optimalna rešenja za broj premijera i predstava u datim uslovima rada (dakle, izraženo u vidu dijagrama);
- pravo sponzora na kontrolu u toku i na kraju finansijske godine.

Postoji razlika između sredstava koja izdvaja država (iz budžeta) i sredstava koja izdvajaju sponzori. Sredstva iz državnih izvora su stalna i garantovana. To obezbeđuje pozorišti ma sigurnosti i mogućnost planiranja na duži rok.

Sredstva prikupljena od sponzora obično su jednokratna i zato samo rešavaju trenutne probleme pozorišta. Obično

postoji konkurenčija između onih koji traže sponzore i to stvara osećanje nelagodnosti. Verovatno sami sponzori vrše selekciju kome će dati sredstva i opredeljuju se za projekte koji su spektakularni, i za koje im se čini da će imati više šansi kod publike. To znači da svaki onaj ko dolazi da molji za sredstva mora biti vrlo oprezan u onome što nudi ali i u načinu na koji prilazi potencijalnom sponzoru. On isto tako mora biti sposoban da ukaze sponzorima da će i oni imati koristi od saradnje – njihovo ime će biti stampano u programu svake predstave, reklamiraće se njihov proizvod, biće oslobođeni poreza ili će im on biti smanjen itd.

U Američkoj literaturi o marketingu i uspostavljanju odnosa sa sponzorima posvećuju se značna pažnja. Ja ћu ovde samo pomenuti uputstva koja Francis Reid u svojoj knjizi *Theatre Administration* daje onima koji se bave tim poslom. To su sledećih šesnaest pravila ponašanja:

1. Pre nego što krenete na razgovor sa potencijalnim sponzorima pokušajte da saznate sve o njima – njihovim ciljevima, ambicijama, finansijskom stanju, ko donosi odluke o odnosima sa javnošću (public relation);
2. Organizacijama od kojih tražite sredstva dajte vremena da razmisle i prodiskutuju vaš predlog. Planirajte unapred dobro. Predviđanje je ključ uspeha.
3. Izaberite najpovoljniji trenutak za razgovor.
4. Izbegavajte hladni pristup – dajte prednost humanim odnosima. Imajte na umu da ste i vi i oni delovi istog društva.
5. Pronadite pravu osobu sa kojom ćete kontaktirati u toj organizaciji i tražite da vas primi na razgovor. Pišite joj лично, ali izbegavajte stereotipna pisma.
6. Budite poslovni. Ponašajte se profesionalno, radijte onako kako najbolje umete.
7. Treba da vam bude jasno da vaš predlog ide i njima u korist.
8. Onome od koga tražite pomoć stavite kratko i jasno do znanja sledeće:
 - a) koliko će ceo projekat koštati,
 - b) kako ćete ga realizovati,
 - c) šta ste spremni da ponudite,
 - d) šta želite od sponzora.
9. Imajte poverenja u vaš poduhvat – imajte na umu da se radi o poslovnoj pogodbi između profesionalaca.
10. Budite fleksibilni u razgovoru i spremni da modifikujete vaše planove kako biste odgovorili potrebama (i mogućnostima) sponzora.
11. Nemojte smatrati da bilo ko ima prema vama moralnu obavezu da vam dà novac.

12. Nemojte postavljati otvorena neprijateljska pitanja.
13. Ne mešajte svoje umetničke vizije sa realnošću.
14. Ne obećavajte više od onoga što možete stvarno da pružite.
15. Nemojte biti nadmeni prema onima koji o pozorištu znaju manje od vas.
16. Nemojte nikada odustati!

Eto, tako kaže Amerikanac.

Iako su sredstva naših privrednih preduzeća danas toliko smanjena da i sami jedva preživljavaju, prijatno je saznanje da ipak postoji volja da se pojave kao pojedinačni sponzori pozorištu.

Ovde ne treba zaboraviti ni publiku kao izvor sredstava. Često se dešava da između stavnih materijalnih mogućnosti gledača da plate ulaznicu i njihove želje da to urade postoji raskorak. U našem dosadašnjem društvenom sistemu ljudi su nekako navikli da imaju pravo na besplatan pristup kulturi (zdravstvu i slično). Zato mi se čini da je došlo vreme, i da bi bilo dobro, ako bi se na svakoj ulaznici našao tekst koji bi gledaocu objasnio u kojoj je meri on lično dotiran od strane sponzora! Kao naprimer tekst: „Cena vaše ulaznice pokriva samo 10% troškova sedišta za predstavu koju večeras gledate“ (Upisati pravi iznos процента). Ili: „Da li ste znali da je vaša karta dotirana sa većom sumom nego što je cena koju ste za nju platili?“

Možda bi ovakvi tekstovi doveli u red onaj broj gledača koji sebe smatraju privilegovanim, a imaju mogućnosti da plate. Iako to ne bi znatnije povećalo prihode pozorišta, doprinelo bi većem poštovanju prema dinaru koji za njih, i u njihovo ime, izdvajaju sponzori.

Stanko Ž. ŠAJTINAC

Ako je verovati Vazariju, znamenitom biografu i tumaču životâ i delâ glasovitih slikara italijanske renesanse, (a treba mu verovati jer taj bar nije bio cinik), Michelangelo Buonarotti zauvek je iskrivio svoj vrat najmanje iz dva razloga: najpre, svod Sikstinske kapеле islikavaju je takvom upornošću koja je bila potpuno u suprotnosti sa ponizavajućim položajem tela pri tom poslu, naravno, sve dok su Mediči i plaćali – a kad su zatezali i zakidali, Buonarotti je – prao kistove. Međutim, ponizavajući položaj tela, krivog vrata i presaćene kićme, i pored nevidene stvaralačke gordosti – nije uspevao da popravi. E, tada se velikom mecenju Medičiju učinilo da mu je unajmljeni izvršilac umetničkih poslova do te mere klonuo duhom i voljom, pa je njegov krivi i poguren stas razumeo kao vapaj poraženog projekta, jednog od onih i onakvih kakvi su se, za blagdane ili posle propovedi, tiskali

uz zid Palazzi Vecchia. Zveznula bi potom kesu, Buonarotti se vraćao i ponovo predavao svojoj ideji i zanosnoj Sikstini – ali je grba na kićmi bivala sve veća i poraznija. I ko zna dokle bi se sve naizmjenično prebrojavali zlatnici mecene i pršljenovi umetnika, da se, jednog dana, nije iscrpelo zadato starozavetno štivo.

Nedugo, zatim, na te iste trgove došli su glumci da i oni islikavaju neki svoj Strašni sud, ili neki svoj Izgon iz raja, veselo, naivno, ne sluteći po običaju ništa. Oni, koji su i dale zveckali kesama, videvši razdragane proškake i zajapurene mlade dame u oduševljenoj svetini, koja sebe prozva publikom, rešiće da tim izglađnelim komedijantima sagrade stalne propovedaonice, pozorja smeha i plaća, sa najčestijim ogledalima koja su ikad izmišljena. U Ugovoru sve beše jasno: mi vama hleb, so i ono što nazivate zanosom, a vi nam – dobro ..., to za vas ionako nije važno, i stade godinama svako tu nešto da prečrtava, dopisuje, skriva ili se dere na sva usta. Kako bi i kako gde, ali uglavnom svuda. Glumac, već kakav je, nastavio je da se došaptava sa svojim zanosom ne znajući, čak i danas, čiji to hleb umaće i u čiju to so. A kad se oslobođi tog ukletog zanosa, kao i detetu, kazuje mu se samo.

Mnogo godina dočnije, u ova naša vremena i na ovim, promenljivo našim prostorima, velikoj većini pozorišta, pogotovo onim sa predhakom *narodno*, mecen je država, kadicad s glomaznjom, a tek ponekad s nešto prostijom transmisijom. Kod države je pozorište očigledno naišlo na dopadanje. Jedno vreme ga propušta kroz ulične zvučnike, drugi put uspavljuje kao lagodni mamiprizor, potom ga sponzoriše kao posebnu vrstu bojnog otrova za svoj politički arsenal, i tek povremeno zastane, prebrojavajući žive i mrte, večite i zaboravljene, poslušne i zločeste, kao nužna pomoć svakom istraživaču nacionalne drame. Kome država-sponsor okrene leđa, nestaje ili godinama baulja, čas bez hleba, čas bez soli, ali dugo bez ikakvog zanosa. Ova začedujuća idila između države i njenih teatarâ, bez obzira na prolazna neverstva, traje sada već refleksno. Kod prve je prešla u naviku, sa svim pratećim sindromima uspavanosti, a kod drugih, odmerava stvaralački zanos na mesece ili kvartale, kao da ih, ona prva, tera na kratku bljeskajuće jave, ali i mnogo duže periodne dubokog sna. Jedino pisci i dramaturzi, kao činovnici ove idile, šalju svoje dramske izveštaje i jednima i drugima, neko na polpis i overu, srećniji odmah u probnu salu, a ostali natrag u svoju mračnu radnu sobu, da o svemu još jednom dobro promisle. Iz nje će, oni uporniji, izići iskrivenih vratova i kićme i pred Talijinim hramovima čekati svog Medičija. Niko im nije kriv što su se podsemevali nadolazećem sponzorskom nadmetanju velikih državnih preduzeća i gлатко odbili da napišu dramu o „novoj vuni“. „75-oj

aktivnoj bušotini" ili pak ep o „nacionalnom Prometeju”, „nacionalnom Hektoru”, „nacionalnoj Orleanki”, osobito o „nacionalnom Don Žuanu”, – pa o „našem Galipolju”, „našem Borodinu”, sve do „našeg Hrista” i „našeg Jude”.

Razapeta aorta između državnog sponzora i njegovih pozorišta, čak i u anemiji besparice, tečno propušta svoje pragmatične sokove (nekad samo i isključivo crvene) a sada u svim nijansama dnevne logike (i estetike) od kojih *mora* da zaigra damar čak i posle pucnja na lokalnom dačkom strelištu.

Gospodo, kod nas pravo sponzorstvo, donatorstvo i ostalo čoštvo tek probija ljudsku jajetu neke ogromne ptice koja nam već godinama šestari nad glavama.

Ukoliko nekoliko metara jestine (kanine (za, recimo, Fejdov vodvij) pristiglih od zbumjenog darodavca, ne proglašimo za tako dobar lek, koji bi bio u stanju da čak i Mikelandelovu kičmu, s početka ove basne, doveđe u red.

Dobrivoje ILIĆ

Pozorištu treba finansijer. Danas i ovde.

Uostalom, kome danas i ovde ne treba finansijer? Razlika je samo u tome što je pozorištu *odluvek* bio potreban finansijer, bez obzira da li se on zvao mecen, kititor, donator ili sponzor. Ili SIZ, ili fond ... Ali, da ne bismo ovde brljali po tim izrazima, evo samo kratkog podsećanja na to što koji od njih označava, odnosno, šta je tokom vremena označavao, i da li i kako bi se mogao primeniti danas kod nas na pozorište.

Donator je darivalac, uglavnom crkvi. Donacija je u suštini darovanje (lat. *donare* – darovati). U srednjem veku bi kralj ili neki drugi bogati moćnik posebnim aktom darivao zemlju nekome. A pošto je reč o darivanju, onda je sasvim moguće da i danas neko daruje pozorištu, recimo, novac. A može i zgradu i sve što se može poklanjati, pa da bude donator.

Kititor je pojam koji se, takođe, često čuje u poslednje vreme kod nas. Pojam kititor potiče iz grčkog jezika (*kiesis* – utemeljitelj), a označava osnivača kakve zadužbine, odnosno čoveka koji izdržava manastir ili mu daje veliki prilog. To znači da se u naše vreme kititorstvo mirne duše može preneti na teatar, bilo da se nadje neko ko će sagraditi pozorište kao svoju zadužbinu, bilo da izdržava pozorište, odnosno da mu daje veće priloge. Jer, pozorište je takođe hram, što je već odavno prihvaćeno.

Mecena je, izgleda, pojam koji najmanje unosi zabune u ovo o čemu govorimo. Mecena je bogat i darežljiv čovek, pokrovitelj nauke i umetnosti, a ime je nastalo po rimskom

bogatašu Gaju Kliniju Meceni, koji je živen u prvom veku pre Hrista, koji se proslavio tako što je šakom i kapom darivao pesnike i umetnike. Dakle, mecen može da bude svaki ko ima novca, a voli umetnost i želi da pomogne umetnicima, pa i onima koji se bave pozorištem, bez obzira na to da li je reč o glumcima, piscima ili ostalima. (Koliko mi je poznato, neke mecene su se u nas već pojavile, ali oni ne žele da se o njima govoriti, jer bi time sebi pričinili neprijatnosti. Pogodite zašto?)

Sponzor je pojam koji je danas najviše u modi i najčešće se čuje, verovatno i zato što je to engleska reč latinskog porekla, a ima čak nekoliko značenja. Najpoznatije i najuočljenvije značenje je pokrovitelj, odnosno zaštitnik; ali sponzor znači i jamči, a znači i kum! Iz toga se mogu izvući najraznovrsnije asocijacije i zanimljivi zaključci, kada se pojami sponzorstva poveže sa pozorištem, pogotovo danas i ovde, ali to prepustam mašti svakog pojedinačno.

Postoji još jedna vrsta ljudi koja želi da daje novac pozorištu. To su oni koji bi da ulože kapital, pa da ima se on oplodi, to jest žele da na pozorištu zarade. Ne kažem da to nije moguće, ali tu postoji najveća opasnost za pozorište kao umetnost, jer profitera ne zanima ništa drugo do profit-a, pa nam se danas i ovde može dogoditi da nam pozorište dode u situaciju takozvane novokomponovane narodne muzike, ili već neke te muzike, gde se estetske kategorije gube pred snagom kapitala čija je jedina tendencija sopstvena oplodnja.

Ono što nas ovde interesuje, svakako je već utvrđena činjenica da pozorištu, a posebno našem pozorištu danas, treba neko ko će ga finansirati, pomagati, dotirati, ili već tako nekako. Naše pozorište, međutim, dosta se olenjilo, kao i sve delatnosti, uostalom, u poslednjih četrdesetak-pedesetak godina, iz poznatih nam razloga: pozorišta su živila na državnom budžetu, privreda je živila na kreditima, a državna uprava je živila na porezima ili, kako se to govorilo, „na izdvajanjima“. I svima je bilo lepo. A kada bi para ponestalo, onda je Veliki Tata odlazio u zvanične, nezvanične ili kurtoazne posete, pa bi donosio nove kredite i opet bi sve bilo lepo. Svi su zdušno zagovarali poznatu tezu da država treba da odumre i radili na tome iz sve snage. A kada je Veliki Tata otišao u Večna Lovišta svojih predaka, zagovarači odumiranja države ne da su se potrudili da tu državu ubiju, nego im nije bilo to dosta, pa su je i istranžirali...

U tim, svima nama poznatim dogadjajima, pozorište se našlo u nebranom groždu. Kako isplivati iz mutnih voda? Onda su počeli da se pojavljuju takozvani sponzori. Svaka čest onima koji pomažu teatar iz plemenitih pobuda, ali što ćemo sa onima koji pod firmom sponzorisanja žele da zarade na teatru kao što su zaradivali i još zaraduju na mužičkom

šundu? Počele su da se pojavljuju predstave koje se nazivaju pozorišnim, koje su pod pokroviteljstvom „sponzora“ (ili, kao što rekoh – finansijera, ulagača, proslitera), koji imaju samo jedan cilj: da zarade novac, kojega je u ovom narodu sve manje, ali gde je potreba za takozvanom kulturom sve veća. I tako je stvoreno vrvino kolo koje će biti zapleteno sve dok se prašina ne slegne i dok se ne ukažu obrisi svega onoga o čemu sanjamo. Međutim, nama sa još uvek dogada nešto na šta ni u snu nismo pomicali.

U međuvremenu, teatar mora da izade iz svoje višedecenjske letargije i da učini nešto za sebe umesto da očekuje da mu neko drugi opet priskače u pomoć.

Ja neću elaborirati o funkciji i značaju pozorišta u društvu i uopšte u životu Čoveka. Pretpostavljam da se to podrazumeva. Veoma mi je draga što je ovde pomenuta jedna teza koja, čini mi se, u redosledu poteza treba da bude u samom vrhu. Gospoda Ikonomova je pomenula marketing u pozorištu. Mislim da je to priča koja je potrebna pre priče o sponzorstvu, odnosno da je sponzorstvo deo toga posla. Zao mi je što na ovom skupu nema više takozvanih praktičara, bez obzira da li su iz pozorišta ili su iz nekih drugih, kako se to kaže, struktura.

Dovolite mi jednu digresiju, koja to možda i nije. Jednom prilikom sam u Žetskom domu na Cetinju naišao na jedno pismo koje je Branislav Nušić pisao kralju Nikoli Petroviću, kad ga je ovaj zamolio da pomogne prilikom osnivanja pozorišta na Cetinju. Nušić nije mogao da dode pa je poslao pismo, koje je, u stvari, jedan sjajan elaborat, koji čak može i dan-danas da služi kao uzor za stvaranje pozorišta. Nušić tu po segmentima govori o organizaciji, finansiranju, o repertoaru itd. Recimo, između ostalog, kada je reč o repertoaru, on kaže: „Treba voditi računa o tome što se igra u ovom pozorištu na Cetinju, jer ono što ima produ u Kotoru, ili Nikšiću, ili Dubrovniku, ne mora da znači da će imati i na Cetinju.“ Reč je, dakle, o repertoarskoj politici koju pozorišta moraju da vode i o kojoj moraju da vode računa. O čemu je tu reč?

Pozorišna predstava je, hteli mi to ili ne, skup najrazličitijih interesa. A u tim interesima, ko će drugi da brani interes pozorišta i ko će da ga čuva ako ne ljudi od pozorišta? I kada danas organizuju pozorišnu predstavu, a tako nešto se može učiniti isključivo uz pomoć takozvanih sponzora, pozorišni ljudi moraju da vode računa o tome koji su tu interesi pozorišta, pre svega, pa tek onda koji su ostali interesi. Dakle, lista prioriteta je i tu neophodna. Sve mora da bude podredeno teatru i njegovim estetskim kategorijama, posle čega dolazi sve ostalo. Ako se stvara takav imidž pozorištu, onda je to pravi marketinški pristup.

Uteo bih da podsetim ovaj skup na jednu ličnost o kojoj postoje različiti sudovi i mišljenja. To je Mira Trajlović, koja

je svojom umešnošću i organizatorsko-menadžerskim sposobnostima uspela, čini mi se, da ovom našem malom podneblju podari jedan izuzetan dar. Taj dar je nešto što svako samo poželeti može, a to je, pored teatra kakav je u njeni vreme bio Atelje 212, i Beogradski internacionalni teatarski festival. Bez obzira što je na BITF-u bilo različitih predstava, različitih po dometima i kvalitetu, što je bilo predstava nad kojima su se zgrazali i kritika i publika, bilo je tu mnogo više izuzetnih ostvarenja koja su izvršila snažan uticaj na razvoj našeg mlađog pozorišta. Pominjem tu ličnost zbog tog da što je ona prva, a možda zasad i jedina koja je bila pravi majstor marketinga u našem teatru.

Podsetiju na još nešto. U svakom pozorištu postoji nešto što se zove služba za propagandu. Te službe svoj posao uglavnom završavaju tako što će dovesti dake iz neke škole na predstavu, ili distribuirati karte preko nekakvih sindikata, misleći da je to dovoljno. To može biti tek jedan od načina da se sali napuni publikom, ali nikako nije osnovni i najvažniji način.

Pored toga, pozorišne uprave su godinama kod nas pravile repertoar, a i sada to često čine, na osnovu toga što im, recimo, reditelj ponudi tekst koji bi on radio i to je bila jedina garantija da se neki komad postavi. Retko kad i retko ko je u našim pozorištima imao sopstvenu jasnu konцепciju: „svog“ teatra u koju bi se trudio da uklapi i pise, i reditelje, i glumački ansambl, i sve ostale saradnike.

Vraćam se ponovo na marketing, ali i na Branislava Nušića i njegove preporuke cetinjskom Pozorištu. Koliko je meni poznato, kod nas još никада nije obavio nešto što bi se moglo nazvati ispitivanjem ili istraživanjem tržišta. Teatarskog, naravno! Kome su pojedine predstave namenjene, koje su to ciljne grupe za koje se pozorišna predstava stvara, na koga računamo kada prodajemo ulaznice, zašto postavljamo baš ovaj a ne onaj komad na scenu?... Tu postoje uglavnom magloviti razlozi, ako postoje uopšte.

Skloni smo često da lamentiramo nad hudom sudbinom pozorišta u ovoj sredini, koja je takva kakva jeste i gde je pozorište na margini nekoga života, ali pritom retko kad se zapitamo što smo mi sumi u stvari učinili za to naše pozorište?

Moguće je, gospodo, da Godo negde čeka nas dok mi ovde čekamo njega. Možda je on u susednom smetlištu, ili u nekom od obližnjih dvorišta, ili već u prvom kafiću iz ugla? Postoji i pretpostavka da se nismo dobro razumeli kada smo, ako smo uopšte, zakazivali taj susret, pa sada strpljivo čekamo ne guheći veru u Dolazak. Jer smatramo da je Dolazak neminovan ako postoji Odlatak. To je dijalektika... Smatramo...

Mi to tako smatramo, pod uslovom da Čekanje kao princip, zavijen u religijsku ili bilo kakvu drugu mistiku, nije samo sinonim za Letargiju, ako mi dozvolite takvo jereičko razmišljanje. Ako je Godo Čudo, a Čudo Mesija, Mesija Izbavljenje, a Izbavljenje Spas, Spas je fluidna forma neuhvaljivog oblika i svakako sveprisutna, što je isto kao i da je nema.

God je, dakle, svuda oko nas, a što mi ne možemo da ga uočimo, ko nam je kriv!

Jedna od delatnosti, recimo, kojom bi mogao da se bavi Savez dramskih umetnika jeste nekakva agencija za marketing koja bi zapošljavala sve profite ljudi koji su inače članovi tog udruženja i koji i inače rade sve te poslove individualno i za druge kuće. Takva agencija bi zaradivala noveć za najraznovrsnije potrebe teatarske i ona bi mogla mnoge lepe stvari iz toga fonda da finansira.

Druga delatnost istoga Saveza svakako bi mogla da bude jak granski sindikat koji bi vodio računa o svojim članovima – dramskim umetnicima, ali koji bi ih jasno i čvrsto i obaveživo, što znači da veća prava povlače za sobom i veće obaveze. (To je, uostalom, i jedan od osnovnih postulata demokratije, koji u ovom našem starmalom društvu uopšte ne egzistira, kao što ni samoupravljanje nije moglo da „zaživi”, jer niko nije smatrao da tim činom snosi ogromnu obavezu i odgovornost, nego su svi mislili da je to zgodan način da se zabada nos u lud tanjur.)

Dozvolite mi, na kraju, gospodo, da postavim jedno pitanje koje mi se neodoljivo nameće na sve ove lepe ideje i razmišljanja, računajući tu i moja sopstvena: poznajete li vi ljudе koji bi te ideje realizovali? Ko je spreman da podmetne ledi i povuče naša zardala kola?

To pitam samo usput, reda radi, pošto sam optimista a i verujem u pozorište kao izuzetno žilavu pojavu u istoriji, pa prema tome, verujem u budućnost i našeg pozorišta, jer načinje kako sa sponzorima tako i sa državnom kasom nam ne gine.

Alojz UJES

Veoma kratko. Kolega je malopre rekao šta se radi na Fakultetu dramskih umetnosti. Želeo bih da dodam da smo mi u Beogradu uveli i predmet koji se zove marketing, a predaje ga doktor Jokić. Već imamo i diplomske radove i radove na trećem stepenu iz te problematike. Drugo, imamo profesorku sa Pravnog fakulteta, koja predaje autorsko pravo. Treće, ostvarili smo saradnju sa privredom, dobili smo kompjuterski centar u koji vodimo naše studente na vežbe. A to je napredak u visokom stepenu. Da ne kažem koliko ima naših studenata koji se već praktično bave marketingom.

Dragan MIĆALOVIĆ

Dolazeći u Sombor na skup o pozorištu i sponsorstvu posmislio sam da prvo treba da se obrati dosadašnjim sponzorima sa kojima je naše pozorište u Leskovcu radilo i da ih pozovem da prisustvuju razgovoru, kako bismo čuli od onih koji finansiraju projekte šta ih je opredelilo da utože novac u predstave. Pitao sam nekolicinu i svi su se zahvalili na pozivu, uz obrazloženje da je naše da radimo i napravimo predstavu, a da je njihovo da to plate, uz odgovarajuću propagandu firmi kojima rukovode. Još jedan od razloga bio je da bi oni najviše voleli da se nigde ne pojavljuju, jer ukoliko se radi o pozamalošnim sumanima i projektima u koje treba dosta da utože, postoji opasnost od finansijske kontrole – otkuda njima toliko para da se baš sada sete da pomognu kulturne manifestacije, a pre toga, kao privatnici, jedva da su po neki put i došli u pozorište.

Upravo pre mog dolaska u Sombor, u Leskovcu je uhapšen producent predstave *Ko se boji Virdžinije Vulf*, koji je u predstavu uložio oko 10.000 dinara. Ta vest se brzo pronala po gradu. Zato je i bilo teško naći prave ljudе koji bi učeli učešća u diskusiji na koji način i kako sponzorisati predstave.

Međutim, ipak su na kraju odustali. Rekli su mi da nije lepo da glumac iz Leskovca ide na simpozijum u patikama, pa mi je jedan od naših sponzora, „STR. MAZNI“, prodavница obuće, poklonio par lepih cipela, koje su danas na meni, dok mi je Privatno preduzeće za proizvodnju i promet prehrambenih proizvoda, *Crevo-promet* Leskovac, platilo putne i horavišne troškove u Somboru.

Znam da nas ima veoma zainteresovanih za temu o kojoj danas govorimo, o čemu najrečitije govorи broj prisutnih. Stoga želim da predložim sledeće: Ministarstvo finansija i Ministarstvo kulture zamoliti da se sponzori, mecene ili drugi ne samo ne oporezuju, nego da budu stimulisani raznim poreskim olakšicama. Sve to ima i svoju realnu podlogu. Sigurno je da dotacija i ostala izdvajanja za rad kulturnih ustanova nisu dovoljna i da jedva pokrivaju najosnovnije potrebe. Poznato je, naime, da je pozorište skupa igrača i to od posebnog društvenog značaja. Takvim sistemskim rešenjima mi bismo, neosporno, ostvarili i daleko viši kvalitet.

Nadam se da će i ostale diskusije ići u ovom pravcu, pa vam, na kraju prenosim pozdrave sponzora koji pomažu Leskovačko pozorište i uručujem vam ovih nekoliko njihovih simboličnih darova.

Zlatica POPOVIĆ

Ja sam ovaj sastunak, upriličen na temu „Pozorište i sponzorstvo”, upravo shvatila kao razmenu iskustava, a radi rešavanja problema kako pozorište da opstane. Mi moramo priznati da su nas i ova tema i život koji živimo zadnjih godina u pozorištu naterali na sponzorstvo. Ne bi trebalo govoriti o razlici između darodavaca, dobročinitelja, donatora ili sponzora – to su ljudi koji učaju sredstva i pomazuju rad pozorišta. Mi ovde imamo dva sloja o kojima možemo pričati, a počeli smo i o marketingu i o televiziji, što je sigurno dobro jer je pozorište složeno kao institucija. Ja ću govoriti o pozorištu kao instituciji, i svoje iskustvo o tome kako se sponzorište predstave u Šabačkom Pozorištu. No, pre toga, rekla bih da postoje dve stvari koje se moraju razlučiti, nužno razlučiti. Postoji neko ko je osnivač pozorišnih institucija i koji ima obavezu, izvršnu obavezu, i zakonsku i svaku drugu, prema pozorištima – a to je država. Da li država u odnosu prema nacionalnim teatrima ili država u manjem obliku kao opština, a većina pozorišta su opštinska pozorišta, svejedno je. Obaveza države kao osnivača pozorišta je obezbeđivanje funkcije pozorišta, ličnih dohodatak i materijalnih troškova. Pod funkcijom se podrazumeva sve ono čega nema danas u pozorištu i zbog toga mi govorimo o nužnosti pozorišta da traži sponzore, darodavce, donatore. Ne radimo mi to zato što je lepo, nego zato što je to jedini način da trajemo. Pošto se razgovori o sponzorstvu vode na nivou generalnih direktora firmi koje imaju novac, znači da sve podatke o sponzoru moramo imati pre kontaktata i zahteva za sredstva.

Ne smemo govoriti da smo sirotinja, a jesmo. Zbog nekakvog dostojanstva koje leži u nama, zbog toga što govorimo o umetničkom činu koji bi se mogao desiti uz pomoć tog budućeg sponzora. Precizno treba reći što to pozorište traži, koji su to naslućeni kvaliteti i rokovici, a težite je da se oni ispoštuju uz projekat koji se radi.

Pozorište u Šapcu, verovatno kao i mnoga opštinska pozorišta, ne dobija ni dinara od te države, od te opštine, izuzev ličnih dohodataka. Kad je reč o ličnim dohotcima, onda su to one plate koje se prebacuju i opštinskim činovnicima, plus porez. Ni jedan dinar od tih sredstava ne može da se prelije, i ako bismo hteli, u plate, u nekakve stimulacije glumčima, tehnicima i svim ostalim, da se uradi dobar posao i kvalitetan. Ne može jednostavno zbog SDK, koja je vrlo rigorozna.

Sva sredstva od sponzora idu na opremanje predstava, na plaćanje honorara, na plaćanje otkupa dela – naravno, ako se radi o savremenom domaćem tekstu, na eventualne tanjijeme i sve ostale troškove koji su u funkciji teatra.

Ono što je osnovno za pozorište, kad obavimo razgovore sa sponzorom, to je da pozorište mora znati, u jednom istraživačkom, dugom periodu, pre no što stavi neku predstavu na repertoar, kvalitet te predstave i garantovani rok i premijere i repriza. Budući sponzor mora imati sklonost ka poslu kojim se mi bavimo.

Postoje i drugi, oni koji su naklonjeni, prepostavimo generacijski, školski drugovi, poznanici, prijatelji, kumovi, rođaci i svi ostali koji su na mestu odakle mogu da pomognu, ali su to pomoći jednokratne. To je ona finansijska injekcija da se posao završi. Postoji opet vrstu sponzora ili darodavaca, opet sa naklonosću, koji na nivou direktora ili kolegijuma dudu i pogledaju ponudenu predstavu, a onda određeni broj radnika dolazi na neku od repriza. Tako se povećava i broj publike, tako se ljudi uvlače u pozorište, tako se stvaraju afilieti i širi krug i Šabačko Pozorište je puno ove godine, bez obzira na to što ima veliki broj repriza.

Postoje, zatim i darodavci koji učaju u kompletanu opremu kostima za predstavu ili kompletanu opremu scenografije, odnosno obezbeđuju sve što je potrebno za uspešan završetak predstave. I to je na dobrobit pozorišta.

Ono što je tužno u celoj stvari, to je neko danas lepo rekao, jeste da smo mi od početka krenuli sa sponzorstvom. Mi smo to zvali onako popularno sponzorisanje. Pa sad, evo, imamo sponzore i za cipele. Mi smo na to naterani od onog trenutka kad je država lagano, vrlo tiho, počela da istiskuje pozorišnu umetnost iz obaveznog finansiranja. A pozorišna delatnost je najskupljia vrsta delatnosti u kulturi, ona je manifestna, za razliku od ostalih, koje se ne eksponiraju. Nas uz to neprekidno ocenjuju. Znači, država je počela da se polako izmiče u malim stavkama, od amortizacije, preko materijalnih troškova, da bi sada došla do faze da finansira samo lične dohotke, sa preporukom koju ste čuli i sa javnih govornica, da kultura mora tržištu da se ponaša, da kultura mora da vodi računa o marketingu, da kultura mora da traži sponzore i darodavce. Čemu to? I bez preporuka mi, nužno, života radi, jurimo sponzore, dopunjajući državu u finansiranju.

Mislim da bi trebalo da se uputi jedna nota, nov je ministar, možda će početi nekom novom politikom da se bavi, da se pozorišta, muzeji, biblioteke i dr. u celosti finansiraju od strane osnivača. Sponzorstvo mora biti samo pripomoć državnom finansiranju. Strah me je da će u treći za sponzorima doći do zamora materijala. Osećam to na sebi. Jednog trenutka može se neko, ili ja, zapitati zašto to radim? Je li to pozorište sedamdeset posto moje i sponzor, a trideset posto države? Ili će država tražiti izveštaje o radu, finansijske izveštaje, finansirati po procentu, po ključevima itd. bez pravog analiziranja kvaliteta i svega ostalog što se dešava u

pozorištu. Mislim da bismo tu morali insistirati na pravom modelu u finansiranju. Zakon o pozorišnoj umetnosti, a o njemu se govorи već više od dvadeset godina, nikako da nade svoje mesto i da krene u proceduru. Sve ostale institucije su ili republike, ili su iz oblasti zaštite kulturnih dobara, ili naučno-istraživačkog rada, a pozorište je nešto što je ostalo po strani; nije igra, i ako je igra, skupa je i delikatna je i vrlo složena igra.

Bojim se da će sve manje u pozorištu biti ljudi koji će hteti da budu upravnici. Biće ih ako bude ljubavi. Inače ćemo doći u situaciju da se nademo u nekakvom interregnumu. Država nam nije opredelila sredstva na pravi način, a sponzori su postali ti koji finansiraju projekte. Nama, dakle, ostaje vrlo ozbiljan rad kako bi sponzori i dalje bili korektni, kako bi pratili produkciju u pozorištu. Drugo nam ne preostaje.

Miljana ZRNJIĆ

Donacije u kulturi često oslobadaju državu namjenskog ulaganja pomažući, gotovo u cijelini, ostvarenje repertoarskog programa. Ponudeni repertoar pozorišnih kuća nema unaprijed određenu verifikaciju i izvjesnost finansiranja. Novi teatarski marketing podržava snažljivost pojedinaca u prikupljanju pomoći od darodavaca. To ne znači da je time obezbijeden i umjetnički kvalitet. Dok sjedimo u esnafski omedenom prostoru ne čuje se dovoljno snažno glas protiv skupštinskog usvajanja budžeta u kojem se pozorišni i policijski dinar obilato razlikuju po vrijednosti i težini.

Nije uvijek rješenje ključ za otvaranje vrata sponzorsiva, kao i naše pristajanje na državne makaze čiji rez ruži dostojanstvo profesije. I u ovim uslovima mogu se ostvariti drugačiji aršini vrednovanja teatarskog učinka. Ali, sa druge strane nema pouzdalog ocjenjivača pozorišnog kvantiteta i primjerenog mu davanja.

Sponzori ulaze u život kulture ali to nikako ne može biti alibi državi za nehajni odnos prema nosiocima pozorišne umjetnosti.

Dejan PENČIĆ POLJANSKI

Pretpostavljam, svi znate da je u Hrvatskoj donet zakon o oporezivanju sponzorstva. O oporezivanju svakog dinara koji se ulaže u kulturu... I budući da je usvojen u Hrvatskoj i da, po sistemu spojenih sudova, prepisujemo iskusiva jedni od drugih, bojim se da će taj zakon biti pre usvojen nego zakon koji mi odavno očekujemo. Zakon o pozorištu.

Zakon koji bi trebalo da reši da oni koji ulažu u kulturu budu oslobođeni bar dela poreza. Umesto toga našim sponzorima finansijska policija kuca na vrata. Kad imaju pare da ulažu u teatar mora da im mnogo dobro ide! Bolje nego što prikazuju u svojim poreskim prijavama!

Interesi pozorišta jasni su, pozorištu treba novac da bi mogao da preživi. Jer s onim što dobijaju, bez obzira jesu li narodna ili nacionalna, teatri ne mogu da prežive. Ne mogu da obavljaju svoju osnovnu delatnost. Kukav je interes sponzora? Pokušali smo da ga definišemo. Nismo uspeli. Potazili smo od patriotizma, od ljubavi, od svega ostalog, osim od materijalnog interesa. Interesi uopšte. Međutim, nismo li u periodu kada se oni što imaju novac još uvek nisu dobro organizovali? Možda će kad se bolje organizuju pokazati da imaju sasvim drugačiji interes nego ljudi u teatru. Interes da plasiraju šund, da zadovolje, konačno, sopstveni ukus. Ja ћu vam navesti jedan lični primer. Jedno kratko vreme bio sam direktor Drame u pozorištu. Dva meseca smo jednoj banci nudili i obrazlagali jedan projekat. Nekoliko puta bio je u banci prihvatan. Ipak, na kraju je odgovor bio da banka odustaje od tog projekta, jer se direktoru ne svida komad. Direktor banke je kompetentan da oceni da li jedan komad treba ili ne treba da igra narodno pozorište. Sledeci korak je da banka odluči koji komad narodno pozorište treba da igra. To jeste sledeći korak. No, ako do toga i ne dođe, narodna i nacionalna pozorišta osuđena su da moraju biti uspešna. Ja sam jutros uz kafu razgovarao sa glumcima somborskog Narodnog pozorišta. Govorili smo o nekim novim tekstovima. Kužu, nama se to ne isplati da igramo. Imali bismo jedva pet-sest repriza. Zašto bismo dva meseca radili zbog nekoliko repriza. Moramo da radimo predstave koje će publika gledati. Koje će imati trideset, četrdeset, pedeset izvođenja. Šta smo učinili ako dovedemo nacionalna pozorišta došle da igraju samo ono što će se dobro prodati? Gde će naše pozorište stići ako izgubi pravo na neuspeh? Pozorište vodi napred upravo pravo na neuspeh. Mi ga eliminisemo. Ne možemo igrati samo proverene kasa-štih komade koji će se dopasti sponzorima, koji će se dopasti publici. Konačno, ako igramo samo takve, više joj se ništa drugo neće ni dopadati. Onda ćemo doći u situaciju – o čemu je govorio Joković – da će Nada Perišić porez na šund moći da naplati i u pozorištu. U narodnom pozorištu. Ima naravno, u narodnim pozorištima širom naše lepe zemlje, predstava koje bi već mogle da se oporezuju. Iako ne vidim ko ima pravo da jedan takav porez uvede i ne vidim ko ima moralnu snagu da kaže ovo jeste šund – ovo nije, ovo se oporezuje – ovo ne. Vrlo hrzo pozorište će se, ako već i nije, naći u istoj situaciji u kojoj je

televizija. Vrlo brzo mi iz pozorišta nećemo moći da sa superiornošću govorimo o televiziji kao o nečemu što jeste šund dok se mi, zaboga, bavimo umetnošću. Mislim da su ovo vrlo ozbiljna pitanja i mislim da sa ovog skupa mora da potekne zahtev Vladi i Skupštini da se oni koji ulažu u teatar, u kulturu uopšte, oslobadaju poreza. Jedini način da se spasemo od drugih interesa sponzora jeste da ih materijalno zaumeresujemo. Ne treba finansijer da ima ni nacionalni, ni umetnički, čak ni emotivni interes. Mora da ima materijalni. Da ne bi pozorište otišlo dodavola!

Dušan RNJAK

Čini mi se da neće smetati ako kažemo da je pozorište ipak najznačajnija kulturna institucija jednog naroda i da prema tome država treba sama da vodi računa o tome kako će i na koji način omogućiti da ta institucija funkcioniše. Mislim da ne treba smatrati da uloga države nije značajna. Ona je ta koja zaista mora svojom celokupnom kulturnom politikom da tako deluje i omogući ne samo normalan rad, nego ukupan razvoj pozorišne umetnosti na svim nivoima. Pozorište, pak, treba da se brani od mogućnosti uplitavanja države u njegov kreativni rad. Prema tome, treba da stvori neki mehanizam kojim će se odbraniti od toga da sponzori i država ne deluju kao cenzura ili na neki drugi način sputavaju njegove umetničke slobode. Ono što pozorište treba da sačuva jeste umetnička autonomnost, stvaralačka sloboda i ne sme da dozvoli ni sponzorima ni državi da se u to na bilo koji način mešaju. Pozorište, verujem, treba da vodi takvu umetničku politiku, koja bi pre svega vodila računa o samoj predstavi, o kvalitetu rada i, da se izrazim rečima Jocce Savića: „Najvažniji rad pozorišne uprave jeste onaj rad koji se odvija na samoj sceni.“ Znači, predstava je ono što je primarni zadatak pozorišta. Mislim da pozorište treba da sačuva svoju autonomost i u odnosu na sadašnji politički trenutak, kada imamo više stranaka, odnosno, višestranački politički sistem. Pozorišna umetnost je univerzalna i tako je treba sačuvati i negovati.

Smatram da je donatorstvo, dobročinstvo i dobrotvorstvo veoma dobro došlo i da treba možda, u određenoj meri da zameni budžetski sistem finansiranja pozorišta. Jer se rad pozorišta, na taj način, oslanja na same ljudе koji žive u gradu: Somboru, Šapcu i tako dalje. I mislim da je taj direktni kontakt sa ljudima, sa publikom, sa privredom, veoma dragocen i da će okupiti oko samog pozorišta sve njih i buditi beću ljubav prema teatru.

Isto tako mislim da treba sačuvati pozorište od šunda i od kića. Mada, ja ne bih bio protiv nekih predstava koje su pravljene za publiku, u kojima publika uživa, a koje su na

nekoj ivici kića. Postoji u njima nešto što treba smatrati umetničkim doživljajem, pa makar on bio i nešto nižeg umetničkog nivoa.

Radoslav LAZIĆ

Priča se da je Mecena, ugledni Rimljaniн, ljubimac cara Augusta, inače bogat čovek, bio veliki zaštitnik i prijatelj naučnika i umetnika, naročito pesnika Vergiliјa i Horacija. Otuđa se za svakog plemenitog, a uz to bogatog čoveka, a pri tom sklonog da pomaze umetnike i naučnike, pa i čitave ustanove umetnosti, nauke i kulture, kaže da je *pokrovitelj umetničkih, naučnih i kulturnih pregnuća*, tj. *mecena, zaštitnik duhovnog stvaralaštva*.

Sličan *meceni* je u svemu *donator*. To je onaj dobri čovek koji nekoga daruje, a to ne mora da bude umetnik nišu naučnik, već bilo ko ko se potrudio da nešto poklanja ili zavestava. Takav je u nas bio Ilija Kolarac po kome se i danas Narodni univerzitet beogradski naziva Kolarac ili Kolarčeva zadužbina. Svet poznaje brojne zadužbine, a ni naš narod nije bez svojih dobrovlastora, tj. donatora.

U novije doba pojavio se pojam *sponsor* (englesko-latinskog porekla), a znači pokrovitelj ili zaštitnika. Ovaj pojam je blizak latinskom izrazu *spontaneus* – što znači čovek od svoje volje, od sebe, voljan, dobrovoljan, prirođan, neusiljen, samonikao, rečju slobođan čovek u svakom pogledu. Upravo takav dobrovlastor može biti bogat pojedinac ili imućna ustanova ili preduzeće, selo ili grad, pokrajina ili država. U svakom slučaju *sponsor* ili *sponsori* su oni ljudi ili ustanove koji nekome ili nečemu materijalno, a samim time moralno i duhovno pomožu da ostvaruje umetničko, naučno ili bilo koje kulturno stvaralaštvo. Od svih pojedinaca ili ustanova teatar je društvena umetnička pojava kojoj je svaka pomoć neophodna, a od svih najnužnija materijalna pomoć. Sredstva od kojih teatar gradi svoj svet nisu samo mašta, ljudi i predmeti na sceni. Danas se teatar pravi od same stvarnosti. Znamo da su stvarna sredstva najskupljia u scenskom vreme/prostoru teatra. Zato je pozorištu kao mestu i pojavi umetničke proizvodnje potrebno neprestano obezbeđivati dotok materijalnih sredstava kako bi se ostvarivala u rediteljskom umetničkom delu autentična estetska predstava manje ili više od života dvočasovnog.

Raspravljati danas u vremenu sveopšte recessije i razbijene nasilnom scenesijom jedne države koju je kroz sedam decenija svoga postojanja pokazivala mogućnosti interkulturnalne i multinacionalne zemlje sa neslućenim mogućnostima duhovnog prožimanja Istoka i Zapada. Severa i Juga, raspravljati danas o sveopštoj ugroženosti gradanskim ratom i

agresijom verskih fundamentalista ima smisla. U toj katastrofičnoj situaciji teatar kao živi organizam umetničkog stvaranja ponajviše je ugrožen. Pozorištu je danas više nego ikada, danas u vreme sankcija, kulturnog i ekonomskog, rečju političkog, agresivnog, genocidnog embarga potrebnu pomoć plemenitih zadužbinara, zvali se oni *mecene, donatori ili sponzori*, nazovimo ih dobrovorima, ali i stvaraocima duhovnosti teatarske kulture. Bez takvih pojedinaca, grupa, ustanova, i napokon osiromašene države, nacije i društva u celini teatu je neophodna pomoć kako bi preživeo agoničnu dramu svoje savremenosti. Koristim priliku da izrazim iskrenu zahvalnost ing. Petru Popoviću, vlasniku preduzeća „Krajina“ iz Beograda, koji je pomogao objavljivanje moje knjige *La mise en scène théâtrale*.

Slobodan JOKOVIĆ

Mi danas govorimo o donatorima, dobrovorima i drugima. A zaboravljamo činjenicu da ljudi koji žive u pozorištu često mogu da budu donatori svoga pozorišta a to nisu. Ljudi koji rade na televiziji, koji rade na radiju itd. misle da postoje pozorišta i glumci samo u Beogradu. Ja mislim da je gospodin Aleksandar Đorđević, zahvaljujući tome što gleda predstave i u raznim srpskim pozorištima, učinio veliku stvar radeći jednu seriju, koja se meni dopada, što je angažovao glumce iz tzv. provincije i ubedio one koji daju pare, da to uopšte nije rizik. Dakle, on se lično bavio velikim donatorstvom tih pozorišta van Beograda. To bi mogli i ostali. Ali oni misle da sve počinje i završava se u tom zatvorenom krugu koji je Beograd, i da isključivo tu treba tražiti glumačke kvalitete.

Tomislav KNEŽEVIĆ

Marketing u kulturno-umetničkim institucijama nije više ništa čudo, već neophodna potreba. I mada bi bilo preterano reći da se njime mogu postići čuda, neosporno je da se zahvaljujući dobrom marketingu, ponekad, ostvaruju iznadajući, pa i čudesni efekti.

Pojam *kulturnog marketinga* bazira se na činjenici da tržište kulture funkcioniše po svim zakonima ponude i potražnje koji važe na tržištu materijalnih predmeta i dobara. Teoretičari koji marketing posmatraju kao kulturni i psihološki fenomen tvrde da se suštinska vrednosti tržišnih predmeta ne nalazi u njihovoj materijalnoj i praktično-upotreboj vrednosti, nego u simboličnim značenjima koje oni olikuju, tj. u području zadovoljenja dubinskih ljudskih potreba i želja, koje se ne mogu svesti na neki prost, jednoznačan ele-

mentarno-egzistencijalni smisao. Po jednoj definiciji teorije marketinga pojам tržišta je prevashodno određen kao prostor raznovrsnih odnosa i razmena simboličkih vrednosti, tj. prostor međujudske komunikacije.

Umetnički proizvodi, kao tvorevine otelovljenih simboličkih značenja, imaju visoku vrednost na tržištu ljudskih potreba, želja, snova, interesa i žudnji. Uloga marketinga je da istakne značaj tih vrednosti, da ukaze na njihovo postojanje, da ih učini dostupnim, primamljivim, omamljivim, neodoljivim, neizbežnim. (Ovo je idealna gradacije dejstva marketinga.) Marketing ne samo da nije u neskladu sa prirodom i funkcijama umetnosti nego sve više postaje neophodan uslov optimalnog ostvarenja suštinskih ciljeva i efekata umetničkih dela.

U sintagmi „kulturni marketing“, ili „umetnički marketing“, reč „marketing“ treba razumeti kao dinamički faktor difuzije kulture i umetnosti, i pojačanja njihovog smisla i značenja u životu ljudi, imajući na umu da se efekat njihove upotrebe – kupovine – doživljaja mora izraziti i kroz određenu novčanu vrednost – materijalnu dobit, pored ostalog.

Pozorišni marketing, kao specifična vrsta kulturnog marketinga, mora da pode od osnovnog, univerzalnog načela marketing-filosofije, koju je jedan od najvećih stručnih autoriteata za ovu oblast (Peter Drucker) definisao na sledeći način: „Marketing je tokiko fundamentalan da se ne može smatrati zasebnom funkcijom... Radi se o sveukupnom poslovanju posmatranom kroz prizmu njegovog krajnjeg rezultata, sa stanovišta kupca“. (Tržišno-ekonomske termine treba, naravno, čitati u prevodu na analogne pojmove iz kulturno-umetničke sfere.)

Poreklo i značaj marketinga leži u činjenici da su ljudska bića – stvorenja potreba i želja. „Prema konceptiji marketinga glavni je zadatak svake kompanije (preduzeća, organizacija, institucije, ustanove, firme... – T. K.) da utvrdi odabrani zbir potreba, želja i sklonosti potrošača te da prilagodi kompaniju za transfer željenih zadovoljenja“ (Philip Kotler). Opšta pravila marketinga, univerzalno važeća za sva područja – za sve vrste tržišta, vrlo su jednostavna. Recimo: sva mudrost se sastoji u tome da se prave stvari pruže pravim ljudima, na pravom mestu, u pravo vreme, uz pravu cenu, s pravom komunikacijom i promocijom. Međutim, zna se, nema ništa teže ni komplikovanije od prave primene jednostavnih, opštevažećih pravila. Ne postoji gotovi recepti čija bi primena garantovala uspeh. Marketing je stvaralačka kategorija. Posebno u sferi kulture i umetnosti uspeh može doneti jedino kreativni marketing.

Marketing je nauka, ali u praksi nedelotvorna bez veštice i originalne primene. Marketing je veština kombinovanja primenjene nauke i primenjene umetnosti u funkciji obogaći-

vanja stvari – ponudenih tržištu – jednim dodatnim kvalitetom, koji nije supstancijalan, nije materijalizovan u objektivno svojstvo, ali je često presudan razlog želje da se nešto ima ili učini, a što se upravo poklapa sa željenim ciljem marketinške obrade tih stvari. Dobar marketing program (mix) podrazumeva da se za svaki pojedinačni proizvod sačini specifična, adekvatna kompozicija elemenata marketinške strategije, kao način razmišljanja i odlučivanja o ključnim faktorima marketinškog planiranja i poslovne politike, ne može biti uspešno realizovana bez invencije u praktičnoj izvedbi operativnih planova i konkretnih akcija. Za formulaciju i realizaciju dobre concepcije pozorišnog marketinga neophodno je poštovati postulat da se misija, ciljevi i zadaci pozorišta najuspešnije – kvalitetno, racionalno, efikasno, rentabilno – mogu ostvariti ako se, istovremeno, maksimalno zadovolje potrebe, želje i interesi publike i ostalih klijenata. A šta sve ljudi žele od pozorišta – i šta bi sve pozorište moglo da im pruži? Prvo to treba znati.

Učešćem gledalaca u predstavi ispunjava se (kroz estetski doživljaj i živo reagovanje) osnovni smisao pozorišne umetnosti i dolaska u pozorište, ali – gledalac – čini mi se, želi još nešto, što ne iskazuje, ili nerado priznaje, (jer se boji prozaičnosti te želje, ili njene visine) – gledalac želi da i sam bude „igrač“ u „predstavi“ koja se zove *pozorišni život*, da učestvuje u društvenoj igri zanimljivih susreta, požnanstava, dijaloga, scena, intriga, zabave, dobrog provoda, sopstvene promocije, jednom rečju, da iskorači iz svakodnevnog života u neki drugačiji svet. Ljudi žele žestok doživljaj života, uzbudljivu atmosferu, nešto za priču, nešto za uspomenu, mešavinu stvarnog i imaginarnog, katarzu – ali ne samo kroz predstavu koju samo gledaju. Pozorište nedovoljno uočava i slabo reaguje na takve želje. A moglo bi ih iskoristiti (razume se, time što će ih zadovoljiti) – da jače veže za sebe postojeću publiku, da poveća broj posetilaca i gledalaca, da poboljša svoj imidž, da poveća profit, da postane matrica i matrica jednog novog, raskošnog i uzbudljivog, ekskluzivnog modela kulturnog i zabavnog života.

U marketinškoj obradi odredenog pozorišnog projekta polazim od ideje i ubedenja da sve što se podrazumeva pod pojmom kreacije marketinga treba da bude bazirano na dramaturškim principima pozorišnog stvaralaštva, a izvedeno u duhu pozorišne igre. Elementi naučnih teorija, metoda i tehnika marketinga treba da budu funkcionalno i svrishodno korišćeni, ali u takvoj kombinaciji (transpoziciji) i na takav način da sve što predstavlja izraz pozorišnog marketinga ima ludičko-cstetski karakter. Sve što je u funkciji promocije i prezentacije projekta treba da bude dramaturški uobičeno i diskretno teatralizovano. Kao svaki ritual, ili

bilo kakva svečana ceremonija. A u skladu sa žanrom i duhom predstave.

Uz marketinšku promociju jednog projekta treba nagovestiti uvodenje integralnog marketinškog pristupa celokupnoj pozorišnoj produkciji, kao i radanje nekog novog duha i stila u pozorišni život grada. Vidim da se ka tome ide, i ubeden sam da bi se to brže postiglo kad bi svaki potez i detalj, koji vrede, bili uklopljeni u jedan celovito osmišljen *marketing sistem* organizacije, upravljanja, rada, ponašanja, stvaralaštva i življenja. U svemu tome, sveprozimajuća funkcija marketinga treba da omogući i optimalne uslove za rad i visoke rezultate i odgovarajući prosperitet – pozorištu i ljudima.

Marketing jednog pozorišnog projekta počinje stavljanjem dela na repertoar. U tom smislu ono treba da bude odraz dobro ispitivanog projekta:

- literarno delo izuzetne vrednosti;
- poznati pisac i pesnik;
- afirmisani reditelj, sa značajnim rezultatima u dosadašnjem radu, poznat publici po dobrim predstavama;
- dobra podela uloga i umetničkih zadataka;
- adekvatna materijalna ulaganja u predstavu;
- obezbedeno maksimalno potrebno vreme za probe;
- planirana marketinška obrada projekta.

Termin početka reklamne kampanje je prva sedmica početka rada na delu. Ovim postupkom treba da bude postignut efekt gradacije radoznalosti.

U principu, prilikom reklamiranja predstave treba koristiti jarke boje i jake draži, koje upadaju u oči, koje izazivaju snažne čulne senzacije i emotivne reakcije. Reklama ne treba da bude grubo agresivna, ali diskretno – treba.

Fotografije ne treba da budu obični snimci detalja predstave, bukvalne ilustracije, nego pravi portreti i umetnički oblikovane kompozicije, radene sa ambicijom da se pojave na nekoj izložbi umetničke, ili marketing-fotografije.

Ne treba posebno naglašavati da za propagandno-reklamno oglašavanje predstave moraju biti korišćeni svi masovni mediji. Ali treba naglasiti da sadržaj i dizajn poruka koje će se emitovati moraju biti na visokom estetskom i marketinškom nivou.

Nije moguće opisati svaki detalj svih elemenata jednog složenog posla, koji traje oko mesec dana i u kojem će se neka rešenja donositi trenutnom invencijom tokom procesa materijalizacije osnovnih ideja. Bitno je da li generalna concepcija i način razmišljanja, ilustrovani sa nekoliko „reklamnih“ uzoraka konkretnie realizacije, predstavljaju relevantno polazište za marketing pozorišnog projekta.

Sponsorstvo je partnerski poslovni aranžman, zasnovan na zajedničkim interesima i razmeni ekvivalentnih vrednosti, a nije korisno shvatiti ga kao donatorstvo. Pozorišna marketing-služba u bliskoj perspektivi treba da funkcioniše kao reklamna agencija koja će sponzorima pružati kompletne usluge. Firma koja je generalni sponzor nekog projekta treba da dobije bogatu ponudu konkretnih kontralusluga na planu svoje reklame i promocije. Najzad, smatram da ona treba da bude predstavljena i kao sponzor publike!

Ivana ĐUKANOVIĆ

Ja se ne bih predstavila kao sponzor ili donator, već pre svega, kao prijatelj pozorišta.

Slušajući vaše diskusije, koje su meni vrlo interesantne, poželela bih vam da imate puno prijatelja pozorišta, a sa ovog skupa bih predložila, ustvari to treba da učinimo zajednički, mi prijatelji pozorišta i vi pozorišni radnici, da zahtevamo da država bude najveći donator i sponzor, uslovno govoreći, misleći pod tim da stvoriti uslove i ambijent nama prijateljima pozorišta i koji možemo da vam pomažemo, da to radimo bez problema i bez zazora, da vama, na neki način, koliko to možemo, stvorimo uslove da možete da radite, da vaše umeće, božji dar, koji nosite u sebi, koji možete da darujete drugim ljudima, to zaista radite sa zadovoljstvom. Da se mi ne mešamo u vaše poslove, a da ono što je ekonomski, što je neki naš interes, ne bude važan za vas, da mi pravimo ugovore u kojima ćemo postavljati određene uslo-

ve, da vas ne sputavamo u radu, već da to bude regulisano propisima, kojim će nam država omogućiti da nesmetano radimo, da medusobna ljubav između nas i pozorišta ne буде ometana, da sredstva koja dajemo ne budu oporezovana, jer za sad na sve što vam dajemo plaćamo porez.

Prema tome, kako je već neko danas rekao, ja nisam za kukanje. Znate, mi u privatnom sektoru kada bi samo kupali to ne bi bilo dobro, ne bismo ništa uradili. Ne može da se kuka, mora da se radi, da se zahteva, da se upetuje, čak i više, imajući u vidu okolnosti u kojima radimo. Znači, moramo se boriti, a vi u pozorištu, morate zahtevati puno i tražiti puno.

Nas prijatelja pozorišta u Šapcu ima više. Sticajem okolnosti sam ja došla. I, zaista, nesebično pomažemo naše pozorište, bez ikakvih uslovljavanja. Ono ima potpunu stvaralačku slobodu i zato šabačko Pozorište postiže takve rezultate kakve postiže u poslednje vreme.

Predlažem da jedan od zaključaka, upravo zahtev sa ovog skupa bude, da država bude najveći donator, na taj način što će propisima stvoriti uslove i ambijent, što će omogućiti da pomažemo ustanove ovakve vrste, bez problema, sa određenim olakšicama; da ne mislimo da li ćemo zbog toga biti kontrolisani, izazivati sumnju itd.

Na kraju, pozdravljam vas u ime svih prijatelja pozorišta iz Šapca. Zaista mi je dragو što sam danas bila ovde. Iako se nisam pripremila za diskusiju, želim da kažem da ste vi, ustvari, inspirisali ovo što sam predložila.

* * *

Na osnovu jednodušno podržanih zaključaka, učesnici Skupa su ovlastili sekretara Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine mr Miroslava Radonjića da uputi pisma g. Dragunu Tomiću, predsedniku Narodne skupštine Republike Srbije, Mirku Marjanoviću, predsedniku Vlade Republike Srbije, dr Nadi Popović-Perišić, ministru kulture Republike Srbije, i Dušanu Vlatkoviću, ministru finansija Republike Srbije, i upozna ih sa stavovima i predlozima iznesenim tokom razgovora.

Tekst pisma glasi:

U toku nedavno održanog Susreta pozorišta Vojvodine, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine organizovalo je stručni razgovor na temu *Pozorište i sponzorstvo*

kome su, pored kritičara i teatrologa, prisustvovali i dramski umetnici, predstavnici pozorišta, profesori pozorišnih akademija, sociolozi kulture, predstavnici štampe, radija i televizije i brojni sponzori sa teritorije čitave naše Republike (Beograd, Novi Sad, Sombor, Kragujevac, Zrenjanin, Šabac, Vršac, Kruševac, Kikinda, Leskovac...). Namena organizatora bila je da uz pozorišnike prvi put okupi i sponzore i sponzorsane kako bi se što konkretnije progovorilo o dosadašnjim uspesima, neuspesima ili lutanjima, kako bi, s druge strane, donatorstvo danas, kao pojava, bilo naučno i sociološki definisano i određeno u prostoru i vremenu, ali i kako bi se utvrđili i vidovi i oblici dalje saradnje. Smatrajući razgovor višestruko korisnim – za razliku od dosadašnjih brojnih, uskostručnih okupljanja samih donatora i predstav-

nika markentiških službi – učesnici su, uz niz predloga, zaključili da Vam prenesemo sledeće sugestije, sa molbom da budu ugradene u buduću politiku Vlade Republike Srbije, ali i u zakonska akta koja su u pripremi:

– zalažući se u ovim, po kulturu nimalo sklonim vremenima za dostojanstvo egzistencije pozorišta, učesnici Skupa smatraju da država, putem Ministarstva kulture, treba da postane najveći i najznačajniji donator, ceneći vrednost svakog teatarskog projekta ponaosob, neposredno pre početka rada na njegovoj realizaciji, kao i

– da država, kroz odgovarajuće zakonske regulative svim sponzorima (donatorima, mecenama) treba na adekvatan način da omogući uslove za ulaganja u pozorište i pozorišnu umetnost, *bez dosadašnjih zaštora i neverica, uz odgovarajuće poreske beneficije*, kao što je to slučaj u svim evropskim i vanevropskim zemljama u kojima je donatorstvo zakonom o porezima oslobođeno dela dažbina.

U uverenju da će biti istinski i dobromerni tumači u realizaciji predloženih zaključaka i u Vladi i u Narodnoj skupštini naše Republike, molimo Vas da primite izraze našeg izuzetnog uvažavanja.

razgovor o sezoni 1993/94.

U saradnji sa Udruženjem pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, Uredništvo Almanaha je organizovalo razgovor o protekloj pozorišnoj sezoni: o radu vojvodanskih pozorišta u celini, o njihovoј repertoarskoj politici, postignutim umetničkim rezultatima, publici, pozorišnoj kritici, kao i o svim drugim pojавama karakterističnim za aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini, proisteklim kao posledica sveukupnih nerедovnih i nenormalnih okolnosti koje u poslednje vreme pritiskaju i opterećuju našu ukupnu stvarnost. Razgovoru, koji je održan 10. novembra 1994, u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház, prisustvovali su: Zoran Ristović, kustos Pozorišnog muzeja Vojvodine, Voja Soldatović, reditelj i upravnik Pozorišta mlađih, Jovan K. Radunović, književnik i upravnik Pozorišta „Dobrica Milutinović“, Dragan Jovičić, reditelj Pozorišta „Dobrica Milutinović“, mr Luka Hajduković, direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine, Vesna Krčmar, pozorišni kritičar, Pavle Janković Šole, književnik, glavni i odgovorni urednik Dramskog programa Radio-Novog Sada i vlasnik Pozorišta „Vesela kornača“, Dragan Srećkov, sekretar Saveza amaterskih pozorišnih društava Vojvodine, mr Miroslav Radonjić, teatrolog i muzejski savetnik u Pozorišnom muzeju Vojvodine, i Vladimir Grubanov, pomoćnik direktora za rad Lutkarske scene Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“.

Donosimo autorizovana izlaganja učesnika u razgovoru.

Zoran RISTOVIĆ

Dozvolite da počnemo razgovor o protekloj sezoni. U ime uredništva Almanaha pozdravljam vas i zahvaljujem što ste se odazvali pozivu, što ste došli da učinimo osrt na umetnički i organizacioni rad profesionalnih pozorišta Vojvodine u prošloj sezoni.

Mi smo za ovaj razgovor pozvali direktore pozorišta, pozorišne kritičare i teatrologe sa namerom da svojim razmišljanjima u ovom razgovoru doprinesu da pozorišnu sezonu 1993/94. sagledamo i oslikamo na pravi način. Međutim, nisu se svi pozvani odazvali našem pozivu. Nisu došli predstavnici pozorišta iz Vršca, Subotice, Sombora i direkcije Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház gde se ovaj razgovor upravo održava.

Ipak, i pored toga što nećemo moći da sagledamo pozorišnu sezonu obuhvatajući sva vojvodanska pozorišta, mislim da ovaj razgovor može imati koristi i da ćemo ono što ovde budemo izrekli moći da objavimo u 28. svesci Almanaha. Zato vas molim da učestvujete u ovom razgovoru.

Voja SOLDATOVIC

Osnovno što bih mogao da kažem o prošloj sezoni je: da bogda se ne ponovilo i ne povratilo, pošto nam je to bila najkritičnija i najkriznija sezona dosad. Uspeli smo da izvedemo dve premijere na Velikoj sceni, na Večernjoj sceni i jednu na Dečjoj sceni, dok su još dve druge predstave tako reći izmišljene premijere. Dakle, u septembru mesecu, kad je počela da divlja inflacija, poslednjim snagama i na mišiće smo izvukli te tri premijere koje su bile i planirane, a decembra meseca, kad smo već bili u totalnoj katastrofi, izmisili smo još dve: moju montažu *Miševi i mučke i Deda Mraz naopačke*, a grupa glumaca je napravila Čekajući *Deda Mraza*, kao dve novogodišnje predstave. Dok smo ove tri pripremali još ša scenografima, kostimografima i saradnicima, ovo je bilo gore nego partizansko pozorište, snimali smo na sopstvenom kasetofonu muziku, jer nije bilo šanse da platimo upotrebu studija. Srćom, lutke su bile pripremljene za predstavu blagovremeno, jer da smo morali da pravimo i lutke u to vreme, ne bi bilo moguće; nismo imali

dinara ni maramicu da kupimo. Sećam se, naše plate su one bile marka i po, dve, bio je problem čak, rekvizitu kupiti, kutiju keksa, jednostavno, bilo nam je to neizvodljivo. Prve tri predstave smo opremili tako reći, na pravi način, sa scenografima i kostimografima; za *Mušiću* mogu da se zahvalim kolegi Ljuboslavu Majeri koji je napravio jedno izuzetno zapomljivo i moderno videnje ove Rucanteove komedije. Igrali smo u pozajmljenim kontejnerima, dobrotom „Čistoće“, koja nam je omogućila da tri nova kontejnera koristimo kao scenografiju. Tu smo se izvukli. Srpsko narodno pozorište, kao stariji brat, priskočilo nam je u pomoć za stilski nameštaj koji je korišćen u *Sastanku na vrhu*. Međutim, već februara meseca mi smo te detalje nameštaja moralni da vratimo, pošto je Srpskom narodnom to trebalo za njihovu sledeću premijeru i predstava je bila praktično „ubijena“. Problem praćenja predstava ostaje trajan, a to će se videti kad budu i druge kolege govorile o dečjim pozoristima. Nekada se znalo, sećam se, u ona dobra stara vremena, Mile Kujundžić je putovao po čitavoj Vojvodini i bilo je jedno, ipak, jedinstveno mišljenje. Imali smo jednog čoveka koji je ocenjivao i procenjivao čitavu produkciju u jednoj sezoni. Sad, naravno, zbog poznate situacije – recimo Zrenjanin, koji nam je praktično na puškomet – neizvodljivo je da novinar otpituje u Zrenjanin a da ne prespava, jer ne može posle predstave da se vrati. Nema šansi da se vrati u Novi Sad, pošto posle osam sati uveče nema više nikakve veze sa Novim Sadom. Dakle, troškovi se enormno povećavaju, a sa benzином već znate kakva je situacija. Ako se radi o predstavama u Zrenjaninu, ili Somboru, ili Subotici, napiši lokalni novinar nešto, a prave, ozbiljne ocene o tome, nažalost, više nema. Ne znam ko može da razreši taj problem. Mi imamo sreću da smo ipak ovde i zbog koncentracije novinara, a i zainteresovanosti mladih kritičara, pa smo uspeli, konačno, da doživimo da imamo kritičare-novinare koji redovno prate naš program, što jako puno znači. Kad sam došao u Pozorište mladih tražio sam kritike iz poslednje tri-četiri sezone. Postojale su ukupno dve... Nažalost, tu se dešavaju čudne nezainteresovanosti. Ne mogu da shvatim, recimo, da novinari radio stanice, koji su bili akreditovani na Festivalu u Sremskoj Mitrovici, prespavaju predstave za decu i o njima nemaju nikakvog izveštajni na radiju ni u novinama. „Dnevnik“ je tek tri dana posle početka Festivala počeo da prati njegov rad, a pošto smo mi imali sreću da nastupimo u ta prva tri dana koja nisu praćena, mi, jednostavno, nismo bili nigde i onda su zvali iz Sekretarijata za kulturu grada i pitali: kako, mi smo vam dali pare da idete na Festival, a vas tamo nema. Mislim, to izgleda sad smešno i budalasto, međutim, to je jedna totalna

neodgovornost i jedna totalna dezorganizacija u određenim medijima.

Srećom, kažem, uspeli smo na neki način da privežemo za svoje Pozorište Sonju Jovanović iz Radio-Novog Sada, Iliju Tucića iz „Dnevnika“ i Vesnu Krčmar iz lista „Pozorište“, tako da na neki način imamo predstave otpraćene, zapisane i protokolisane.

Jovan K. RADUNOVIĆ

U protekloj godini Pozorište „Dobrica Milutinović“ iz Sremske Mitrovice imalo je mnogih razloga da se ne oseća kako treba, da se ne oseća stvaralački iz više razloga. Ono je, u izvesnom smislu, prestalo tvorački da postoji. Kad to kažem, mislim na niz novih dramskih tekstova koje pozorište nije moglo da oствari, nije moglo da igra. Sredstva nisu postojala, sponzori nisu pokazali neki naročiti odziv, bez obzira koliko je i tadašnji upravnik Pozorišta insistirao i tragoz za novcem. Pravljene su predstave koje nisu bile ni profesionalne ni amaterske, nego na nekakvoj sredini i dogodilo se ono što je bilo neočekivano, odnosno što je bilo očekivano. Tako se i dogodilo da je predstava, sa kojom je naše Pozorište došlo na Susret u Sombor, doživela pravi fijasko. Ja sam već tada, smatrajući da treba da odgovorim izvesnim zadacima koji su pred mene, kao novog upravnika Pozorišta, postavljeni, nastojao da maksimalno podignem umetnički i stručni nivo ne samo ljudi koji su zaposleni u Pozorištu u Sremskoj Mitrovici, nego i naših saradnika koji su se javljali sa svih strana. Ja sam u tome video svojevrsnu garantiju za, da tako kažem, novi život, za reinkarnaciju Sremskog narodnog pozorišta koje je 1953., odnosno 1954. godine, „odstreljeno“, kao i čitav niz srpskih pozorišta. Vama je to dobro poznato. Godine 1953. u Srpsko narodno pozorište otišla je čitava jedna generacija sjajnih glumaca. Ja ne bih i druge probleme, koji su vezani za Pozorište u Sremskoj Mitrovici, elaborirao, jer toliko je toga da bi, malo, bilo i neuskusno. Mi, defacto, nismo imali ni jednu jedinu ozbiljnu, pravu pozorišnu predstavu u toku godine, izuzev možda, možda dve; to bi bila *Naša deca* Branislava Nušića, koju je režirala Milica Erdeljan; dakle, predstava sa malim glumcima, sa dečicom, to bi mogla da bude i predstava Dragana Jovičića *Božić Bata kuca na vaša vrata*, koja je imala i određenu tenziju ka Novoj godini i predstava *Od Golgota do Golgota*, koju je, takođe, režirao Dragan Jovičić. To su bile neke od predstava mitrovačkog Pozorišta za koje bismo mogli da kažemo da su ozbiljnije pledirale za nešto što se zove umetnost.

U ovom trenutku naše Pozorište doživljava vrlo ozbiljne pokušnje potpune umetničke, kadrovske i druge restauracije i regeneracije. Popravljamo zgradu, koja je pod zaštitom države i koja je u tako derutnom stanju da je čak opasno ući u podrumske prostorije, a naročito tamo gde se nalaze kablovi za struju. Ja sam napravio ozbiljan demaš kod opštinskih vlasti, napisali smo jedno kratko obrazloženje Sremskom okrugom i Ministarstvu kulture Srbije. Ovih dana čemo to ponoviti u jednom konkretnijem i ozbiljnijem tekstu. Tražićemo da se ta zgrada završi, odnosno da se okreći, da se doveđe tehnički i tehnološki u potpuno ispravno stanje kako bi mogla da funkcioniše pozorišna produkcija i produkcija drugih institucija kulture, koje su vezane za ovu zgradu.

Upravo ovih dana očekujemo od amaterskog ansambla našeg pozorišta da uradi predstavu *Moje bebe*, za desetak-petnaestak dana, nadam se da ćemo moći da smognemo toliko finansijskih sredstava da, najzad, započnemo sa radom na predstavi *Smrт i život slikara srpskog Save Šumanovića*, u saradnji sa glumcima iz Beograda. U izgledu su još dve predstave, takođe sa gostujućim rediteljima i glumcima. Hoću da kažem da smo, pre nekoliko dana, počeli sa radom pozorišne škole. Pozorišnu školu vodi reditelj Dragan Jovićić. Imamo dva uzrasta. To je mlađi uzras, to su dečice do desetak, dvanest godina i imamo onaj stariji uzras, gde su omladinci i omladinke, dečaci i devojčice nešto starijih godina. Obratili smo se Muzeju pozorišne umetnosti Srbije u Beogradu. Dobili smo odobrenje da možemo, interno, koristiti snimljene pozorišne predstave iz naše klasične (od klasične do moderne), što će biti neka vrsta očigledne nastave. Odredene teme će polaznicima ove škole obrazlagati naši poznati reditelji, glumci, pozorišni estetičari, pisci itd.

Voja SOLDATOVIC

Bez obzira, kažem, na stravičnu situaciju u kojoj smo bili prešle sezone, Pozorište mlađih je izvelo 298 predstava. Od toga: 40 na gostovanju, 258 na našim scenama, dakle na scenama u Novom Sadu, ali i po školama, vrtićima, čak i kasarnama. Bilo je čak i sedamnaest predstava drugih ansambala kod nas, na našoj sceni. Iz poznatih razloga, najveći deo sezone Velika scena je bila neupotrebljiva, grejanje nije radiло. To je bila jedna ledara. Ništa nije uradeno ni do sada, da bi se Velika scena osposobila. Čak smo došli do tla da nam je Velika scena zatvorena od 1. oktobra o. g. Dakle, čitave sezone nismo dobili ni dinara za programe od Sekretarijata za kulturu. Odlazak na Festival u Kragujevcu nam je bio omogućen zahvaljujući pomoći Evandeoske crkve, a i ansambl je preživeo i nije izumro od gladi zahvaljujući hu-

manitarnim paketima, što mogu javno da kažem, od Evandeoske crkve. Resorna ministarka nas je skupila na jednom sastanku kad je kriza već bila strašna, kad smo bili pozvani svi na novogodišnju čašicu u Zmajeve dečje igre i iskorisćen je taj sastanak da održimo hitan sastanak svih nas u kulturi. Obećana nam je pomoći, ali, naravno, ništa od toga nije bilo. Humanitarna pomoći je čak doprinela da odemo i na Festival. I prvi put sam doživeo da moj ansambl, koji je radan i pun entuzijazma i koji je išao vrlo spremno za minom u sve ove avanture u koje smo krenuli, počeo je da protestuje. Pitali su me odakle mi moral da ih teram da idemo na Festival kad smo gladni, kad imamo mizerne plate. Da budemo na Festivalu tri-četiri dana, treba živeti od nečega. Ipak smo se izborili, hvala bugu i dobili tri nagrade. Dvoje glumaca je dobilo glavne nagrade za glumu. Tereza Čambor i Emil Kurcinak, naši istaknuti glumci, a mladi kolega Zoran Andrejin, iz klase profesora Banićevića, koji je angažovan prošle godine kod nas, dobio je nagradu kao najbolji mlađi glumac, nagradu „Milena Sadžak”, tog istog Festivala. I, najzad, moja malenkost je dobila Oktobarsku nagradu Novog Sada.

Ostali smo, nažalost, bez naše tradicionalne akcije „Zimski raspust u Pozorištu mlađih“. Mi smo je počeli, čak i reklamirali. Međutim, kriza je krenula već kod treće predstave koja je odigrana 8. januara. Popodnevna predstava je već otkazana, jer pola ansambla nije došlo na posao. Jednostavno, nisu mogli da dudu. Mi imamo situaciju da pola umetničkog i tehničkog ansambla stanuje izvan Novog Sada. U Futogu, Veterniku, Bukovcu... Biće su restike u saobraćaju, para nismo imali. Jedan od glumaca je uhvaćen bez karte i tog trenutka mu je napisana tužba sudiji za prekršaj, da treba, zato što je uhvaćen bez karte (Dragan Zorić, inače i predsednik Sindikata,) da plati 35 svojih tadašnjih mesečnih plata za taj „greh“. Ja sam naravno to odneo resornoj ministarki i do danas nisam dobio odgovor. I naravno, posavetovali sam glumce da daju njenu adresu, ako ih budu još koji put uhvatili, „u tim stvarima“. Tako smo, jednostavno, bili prisiljeni da prestanemo s radom u januaru. U februaru smo videli da još uvek nikakvog odgovora nije bilo iz Sekretarijata za kulturu. Od grada nije bilo pomoći. Imali smo i dve akcije za spas našeg Pozorišta. Na Trgu slobode smo igrali, pevali songove iz naših predstava, delili letke sugradanima. Bilo je tu i suza, bilo je tu i obećanja pomoći, a gradski oci su sedeli u kući od slonovače, iza zatvorenih prozora. Nisu čak ni pogledali šta se napolju dešava. Nažalost, akcija je bila bez odjeka. Onda smo uzeli stvar u svoje ruke februara meseca i onda je situacija počela nekako da se stabilizuje. Počeli smo da igramo ne bi li zaradili još malo da omogućimo sebi dalji rad i opstanak. Igrali smo

čak i po pet-sest predstava dnevno. Neviden entuzijazam ansambla, koji je, naravno, već maju meseca splasnuo, jer smo shvatili da nema nikakvih šansi da te zarađene pare podelimo, pošto je po zakonu, koji je važio u tom momen-tu, to bilo nemoguće. Ista situacija se desila mojim drugim kolegama upravnicima. Svi smo bili nemoćni da svoje izgla-dnje ansamble nagradimo za jedan stvarno samoubilački ruk.

U ovoj situaciji, imao sam sreću da sam mogao da dove-dem dva odlična reditelja: Duška Petrovića, mladog kolegu koji je Novosadanin, a nije trebalo plaćati hotelske troškove. Nije bilo šansi da mu platim i jedan dan boravka u hotelu. Ljuboslav Majera koji se smatra takode Novosadaninom, bio mi je tu pri ruci i nije trebalo plaćati hotel ni za njega. Tako smo se „izvukli“. Šanse da dovedem nekog kolegu iz Beograda kome bi trebalo plaćati hotel – ne postoje. Emilija Mačković je još onda bila kod nas u stalnom angažmanu. Imali smo sreću da je napravila još *Sanka i Zvonka*. Nažalost, posle toga, uplašena ovom situacijom ali i zbog svojih privatnih problema, vratila u rodnu Bugarsku i ostali smo bez jedinog reditelja akademski obrazovanog na jednoj svetski priznatoj školi, baš za lutkarstvo. Srećom, ona dolazi, oseća se vezana za naše Pozorište i ove godine nam je već prvu premijeru sjajnu napravila *Princa Ledenka*. No, to je tema za sledeći razgovor, iduće godine.

Dakle, u ovoj situaciji, kad već četvrtu godinu moram da sećem uši i da krpim, što rekli bivša braća Hrvati, zalede ili olsajd, pitam vas samo: kako raditi neki iole normalniji repertoar? Lepo je biti ovako stalno inovator, stalno biti parmetan i praviti siromašno pozorište,igrati u krpama i bez ičega, na praznoj sceni. Ali, to ne može trajati večno. Ja ne smem ni u snu da pomislim da uzmem jednu stilsku predstavu, da radim jednog Šekspira, da radim jednog Molijera, da radim jednog Goldoniјa, jer nemam šansi da platim izrađu kostima, da kupim materijal. To je u ovoj situaciji nemoguće. Znači, prisiljeni smo opet na – „sećem uši, krpim dupo“ – sistem. Strašno! I osećam se strašno umoran od svega toga i te situacije. Postajem sve pesimističkiji, a po prirodi jesam optimista. Da nisam ne bih se ni bavio ovim poslom. Ali ovo je sada već četvrta godina, a stvari se ne menjaju. Ne mogu samo zavisiti od fundusa Srpskog narodnog pozorišta. Ne mogu više samo na praznoj sceni praviti predstave. Prisiljeni smo, znam, razumem. Ali to siromaštvo i ta beda imaju neke granice. A valjda treba da inamo i neko dostojanstvo. Za ovaj repertoar, posebno u ovoj situaciji kad je Velika scena opet postala neupotrebljiva, ne znam šta će biti ovoj u sezoni. Nećemo, verovatno, održati ni tradicionalnu akciju „Nova godina u Pozorištu mladih“, koja je prošle godine razveselila desetak hiljada dečice u sa-

mo petnaestak poslednjih dana decembra. Međutim, ove godine, izgleda, neće biti ni to moguće. Kažem, više sam nego pesimista. A juče smo na Festivalu u Subotici, na sastanku, razmenjivali iskustva sa beogradskim kolegama i saznali smo za liste autorskih honorara, koje bi trebalo da važe u beogradskim pozorištima. Naravno, to ni sva beograd-ska pozorišta ne mogu da ispoštuju, ali ja sam pozelenec, Vlada Grubanov je pobeleo. Po tim cenama – u situaciji kad Sekretarijat za kulturu pošalje samo one bedne pare za pokrivanje plata i za jedan deo materijalnih troškova, dok telefone moramo sami da platimo, sami materijal da kupujemo, sve treba da zarađimo sami, u situaciji kad nam autobus stoji već četiri meseca nepokretan, nemam ko da ga po-pravi – u toj situaciji da se reditelju plati najmanje četiri hiljade dinara, da se autoru za tekst plaća četiri hiljade dinara, da se scenografu plaća od dve do četiri, kostimografu od hiljadu do dve hiljade, a da se kompozitoru songova, ako oprema muzikom predstavu – dă hiljadu pet stotina dinara, a ako komponuje songove, jedan song hiljadu dinara – nemoguće je preživeti! Da li treba da vam kažem da ja sad plaćam režiju hiljadu dinara, a pri tom me je sramota zbog mojih kolega koje na taj način ponizavam. Ja crvenim od stida kad kažem: burazero, nemam, nemam odakle! I ljudi su spremni iz nekog svog entuzijazma, iz nekog fer odnosa da ipak rade. Bedni smo svi, svi to znamo. Ja sam na početku sezone gostovao u Zrenjaninu. Kažu mi: kaži, kol'ko tražiš. Kako mogu da kažem kol'ko tražim, kad sam u istoj situaciji stalno. I naravno, nema govora da se ispoštiju utvrđene cene. Dobije se jedna simbolična svota za rad, koja je ponizavajuća. Mislim, koju ne smeš da kažeš glasno, jer štitiš i svoj dignitet i profesiju. Ja sad ne smem da kažem kako sam bedno platio, u stvari kako nisam platio ni Dušku Petroviću, ni Majeru, moje divne kolege i sjajne reditelje koji su napravili odlične predstave. Ali... I da ne kažem kakve smo honorare isplaćivali kostimografinjama Branki Petrović, koja je jedno veliko kostimografsko ime, i Lidiji Dobronjovskoj, koja nam je radila *Trapavog znaja*. Strašno! Više nego užasavajuće!

Luka HAJDUKOVIĆ

Usudujem se da kažem nekoliko rečenica o tri teme: pozitivne i negativne promene u pozorištu poslednjih godina, odnosno u prošloj sezoni; dramaturgija, tj. tekstovi koji bi trebalo da se pišu i koji se eventualno pišu; dvojica mlađih reditelja koji su naša nada.

Velike promene u našoj državi i u našem društvu, naravno, reflektuju se i na život pozorišta. One su, pre svega, rušilačke, donose ono što je negativno, a samo donckle su stvara-

lačke. Međutim i u tom rušilačkom talasu ima pozorišnika koji ne samo opstaju, nego čak i stvaraju nove, prave vrednosti. Navešću neke elemente koji ohrabruju, a posle ču da kažem nešto što i rastuže. Prvo, mi u Vojvodini imamo jedan ansambl koji poslednjih godina daje ton pozorišnom stvaralaštву u celoj Pokrajini. To je ansambl Somborskog pozorišta. Somborci su pametni jer su iz svoje tradicije prihvatali ono što je zaista tvoračko. Prvo, trudili su se da oforme stvaralački ansambl, pa su u dva-tri navrata preuzimali svršene akademce sa Akademije u Novom Sadu i sada, verovatno, imaju najmladi, najambiciozniji i najtvorački ansambl u Vojvodini. Ono što je nekada bilo Srpsko narodno pozorište, koje je davalо ton, a ono bi i sada trebalo da prednjači, jer se prema Srpskom narodnom pozorištu gotovo uvek mogla ocenjivati opšta situacija u pozorišnom životu Vojvodine, to je poslednje dve-tri sezone, čini mi se, Pozorište u Somboru. Tu konstataciju temeljem na uspesima koje to pozorište postiže ne samo na ovim prostorima, nego na gostovanjima i na festivalima u zemlji. Gotovo da u Srbiji nije bilo nekog susreća ili festivala na kome Somborci nisu dobili zasluženo priznanje. Taj recept, tako da kažem, Somborskog pozorišta trebalo bi da primene i ostala slična pozorišta. Ta opaska verovatno ne važi za Srpsko narodno pozorište, jer se ono po svojoj organizaciji, po svojoj ulozi, po mestu u kome deluje, ipak razlikuje od ostalih vojvodanskih pozorišta. Međutim, za pozorište u Zrenjaninu, za pozorište u Vršcu, recimo, pa donekle i za Kikindsko odnosno Sremskom tričko pozorište, čak i za Subotičko, možda bi mogao da bude rad Somborskog pozorišta obrazac koji bi mogao da im pomogne. Naime, iz pozitivnog iskustva Somboraca ona bi mogla da ponešto upgrade u svoj način rada. Samo još da kažem: putem kojim ide Somborsko pozorište već dve-tri godine krenulo je i Zrenjaninsko pozorište. Zrenjaninci su nedavno u svoj ansambl primili četiri mlađe glumca, savršena akademca. Time su najzad počeli da leće svoju rak-ranu koja ih duže vreme tišti, tj. pristupili su konsolidovanju, obnovi tvoračkih glumačkih snaga. I već Soldatovićeva režija Andersenovih jednočinki u zrenjaninskom pozorištu pokazuje da „Toša Jovanović“ dobija novu fizionomiju, konsituše novi duh. Otišlo je četvoro glumaca – verujem da će oni povući u Pozorište još neke akademski obrazovane glumce – koji će u ansamblu biti ono jezgro koje će stvarati pozitivne uslove odnosno klimu za pravi pozorišni kreativni rad.

Takođe, pominjem još jedan činilac – vršački pozorišni ansambl. On je isto tako tavorio decenijama, oko petnaestak godina bio je na dnu stvaralačke lestvice u Vojvodini. Danas, međutim, vršačko pozorište može da igra vrlo zahtevan repertoar. Uz to je zanimljiva i ova činjenica: po drugi put

ove godine je Pozorište u Vršcu organizovalo festival, koji se zove Međunarodni festival drame (finansira ga „Hemofarm“ velika, jaku firmu zahvaljujući kojoj i Pozorište uspeva da finansijski opstoji). Bez obzira kako je taj festival privatila naša kulturna javnost, na njega valja gledati kao na pozitivno dogadjanje u ovome trenutku. Danas, kad se boriemo sa nemastinom, pozitivno je što jedan grad ima ambicije, ima čak snage i mogućnosti da okupi desetinu pozorišta, tj. da desetinu pozorišnih predstava prikaže u svojoj sredini kao neku vrstu smotre ili festivala. Značaj te činjenice ne umanjuje ni okolnost što su na Festivalu prikazane valjda samo dve predstave iz inostranstva: jedna iz Rumunije i jedna, valjda, iz Makedonije.

Šta je još pozitivno u protekloj pozorišnoj sezoni? Pozitivno je što su se i prošle sezone pozorišta za decu vrlo dobro nosila sa svim mogućim teškoćama. Ta pozorišta su najvitljniji segment pozorišne umetnosti i kulture u Vojvodini. Počev od „Kurira Jovice“, do Pozorišta mladih, koje vodi naš uvaženi Voja Soldatović, ta pozorišta su postigla značajne rezultate; njihovo prisustvo u kulturi Pokrajine odista se osećalo. Čak se u ovoj besparici, u ovom nemanju, tako da kažem, osim Festivala u Vršcu, konstituisao još jedan festival – „Oton Tomanić“, u Subotici. Ta je činjenica indikativna. Na jednoj strani, naime, kukamo kako nemamo novaca ni za struju, a na drugoj strani imamo snage da osnivamo festivale, i to uprkos činjenici što u Jugoslaviji ima preko tridesetak pozorišnih festivala. Sada u Srbiji verovatno nema okruga bez pozorišnog festivala, a uskoro, po svoj prilici, neće biti ni opštine bez festivala.

Kad govorimo o pozorištima za decu, treba ukazati i na činjenicu da imamo i privatno pozorište. Imam na umu „Veselu kornjaču“, pozorište Pavla Jankovića Šoleta. Ono zadovoljava potrebe najmladih pozorišnih gledalaca. Zanimljivo je da u tom privatnom pozorištu vlasnici rade sve, počev od pisanja tekstova, režije, opremanja predstave pa do reklamiranja predstave. Prvo privatno pozorište za decu takođe treba istaći u svim našim izveštajima i razgovorima. Verujem da ono neće biti i poslednje privatno pozorište za decu. Danas sam čuo da se u Kikindi osniva – u subotu izvodi prvu premijeru – drugo privatno pozorište na ovome prostoru. Osniva ga reditelj Dragan Jović. To su, vidite, novi elementi jedne kulture koji zrače nadom da će u skoroj budućnosti biti i bolje i zanimljivije u našem pozorišnom životu. Istakao bih i lep uspeh Pozorišta u Kikindi, koje je bilo vrlo zapaženo na Susretu u Somboru, i kasnije tamo gde je gostovalo Kikindsko pozorište, zahvaljujući nekolicini ljudi koji ga već godinama vode, ima dobar instinkt da odabere reditelje koji mogu sa njegovim ansamblom (nije to bog zna kakav ansambl iako ima dobrih glumaca amatera) da stva-

raju predstave na zavidnom umetničkom nivou. Ljuboslav Majera i Velja Mitrović, koji su u tome pozorištu stalni gospodari, uspeli su da u ansamblu nadu dve-tri mogućnosti za umetnički izraz u igranju specifičnog – satiričnog i vodviljskog repertoara i da ostvaruju lepe rezultate.

To su, po meni, pozitivne promene koje su se u pozorištu Vojvodine desile u poslednjoj i pretposlednjoj sezoni. Šta je negativno bilo? Negativno je ono što se događa sa subotičkim pozorištem. Ono se nalazi u vrlo teškom finansijskom položaju. I sve teže radi. S druge strane, pre neku nedelju osnovano je madarsko pozorište u Subotici. To pozorište, koje je bilo kadro da organizuje i da obdržava jedan festival, sada je doseglo na vrlo tanke grane. Izgleda da je nedekvalitet finansiranje prouzrokovalo takvo stanje u Pozorištu.

Sledeća negativnost je nerešeno pitanje upravnika Srpskog narodnog pozorišta. Koliko znam, Siniša Kovačević, poslednji upravnik, napustio je Srpsko narodno pozorište u martu prošle godine. Ta činjenica koliko uznemirava toliko je nerazumljiva. Ne znam zašto Ministarstvo koje finansira rad tog nacionalnog pozorišta – jer je ono od nacionalnog interesa – nije kadro da reši to pitanje. Pa, mi znamo šta znači upravnik u takvom pozorišnom kombinatu kakvo je Srpsko narodno pozorište. Možda bi trebalo da mi, pozorišni radnici, opomenemo Ministarstvo da se ne može više tako odnositi prema postavljanju rukovodioca u toj pozorišnoj kući, koja ipak ima ambicije, koja se ne da i koja hoće da radi.

Sledeća je negativnost stara: uslovi u kome radi Pozorište mlađih. Nedavno mu je inspekcija zatvorila Veliku scenu. Verujem da je to dobro skretanje pažnje javnosti i nadležnih na opšte uslove u kojima radi Pozorište mlađih. Ono je već odavno zrelo za rekonstrukciju. Ako nema mogućnosti, a sigurno nema, da se gradi novi teatar, verovatno se može krenuti u rekonstrukciju postojeće zgrade.

Šta bi još trebalo da se uradi? Mislim da pozorišta u centrima u kojima deluju nisu uspela da u dovoljnoj meri animiraju vlasti – to će reći gradonačelnike, odnosno okružne načelnike – da im više pažnje poklone. Kad to kažem, mislim, pre svega, na finansijsku potporu pozorišta.

To su moja videna protekle pozorišne sezone posmatrane više-manje, uopšteno.

Nekoliko rečenica o dramaturgiji. U materijalu koji je prenio Muzej da bi olakšao ovaj razgovor vidim samo jedan novi tekst koji je izведен. To je *Srpska Atina*, tekst Radostlava Dorića, specijalno pisani za Srpsko narodno pozorište u povodu sto pedeset godina od rođenja Koste Trifkovića, koji je bio prvi kućni pisac Pozorišta. Šta znači kućni pisac i šta znači biti pisac u našem vremenu? To što je uradio Srpsko narodno pozorište naručujući tekst – dobar je

čin. Međutim, kad bi se takav čin dogodao svake godine, bilo bi još bolje. Šta to znači? Trebalo bi pisac u koje vredi ulagati okupljati oko pozorišta. To mogu da čine prvenstveno veća pozorišta jer imaju i veće finansijske mogućnosti, takvo je Srpsko narodno pozorište. Ono bi moglo imati grupu autora koji bi specijalno pisali za njegov ansambl. Imamo Mišu Nikolića, vrsnog komediografa sa ovih prostora; Srpsko narodno pozorište igra dva njegova teksta: *Svetislava i Milevi*, već jedanaest godina, i *Kovače*, odnedavno. To je pisac u koga bi, po mojoj proceni, trebalo ulagati. Znači, sa piscem bi valjalo zaključiti ugovor koji bi mu omogućio da se posveti pisanju za konkretno pozorište. Verujem da bismo na taj način dobijali bolje tekstove i da bismo ovo mrtvilo koje vlada u dramskoj književnosti Vojvodine uspeli da prevaziđemo. Ovde bi trebalo spomenuti i Pavla Jankovića, koji piše tekstove za Pozorište „Vesela Kornjača“; on je odista kućni pisac, jer piše za svoju kuću. Inače, ne znam da li je još ko u ove dve protekle sezone napisao valjan tekst i da je taj tekst bio bar izведен ako ne i zapažen. Hoću da kažem da bi trebalo i narudžbom tamu gde postoji mogućnost, gde god postoji šansa, da se obezbedi dramski tekst. Time bi se, verujem, dala injekcija našoj dramskoj književnosti, od koje bi imala koristi pozorišta, i svi mi zajedno.

I treća tema o kojoj bih htio da nešto kažem: dva mlađa reditelja. Jedan je već ovde pomenut, to je Duško Petrović, drugi je Kokan Mladenović. Video sam samo po jednu predstavu svakog od tih reditelja. Ono što sam video – dobre su kreacije, to su vrlo ambiciozni reditelji, oni predstavljaju nadu vojvodanske režije. To su reditelji u koje bi trebalo još ulagati angažovanjem na interpretaciji repertoara koji omogućuje njihov dalji razvoj. Posle Ljube Majere – držim da je Majera poslednji afirmisani reditelj u Vojvodini – ta dvojica mlađih umetnika mogla bi da daju snažan podsticaj našem pozorištu.

Vesna KRČMAR

Ne bih govorila o krizama u kojima se nalazi Srpsko narodno pozorište, nego bih samo komentarisala *produkciju* Srpskog narodnog pozorišta, što je, složiceće se, dokaz vitaliteta Pozorišta. Za naš razgovor je od prvenstvenog značaja Drama. U toku protekle sezone SNP je imalo na repertoaru dvadeset i tri naslova, od toga je petnaest repriz. Od osam premjera, četiri su bile domaći dramski tekstovi i jedna prizvedba – *Srpsku Atinu* Radostlava Dorića. Od petnaest repriznih naslova, devet su dela domaćih autora.

Što se samih predstava tiče, mislim da je to solidan broj naslova.

Pozitivno u ovogodišnjem radu jeste nekoliko reditelja koji su ustalili svoj rad tako da se može govoriti o određenom rediteljskom rukopisu koji je prisutan u Srpskom narodnom pozorištu. Pozitivna je osobina što je pronadena prava mera predstava za Kamernu scenu, pa su najbolji pozorišni događaji vezani za tu, najmladu scenu u Srpskom narodnom pozorištu.

Dobra osobina rada protekle sezone, a posledica dugogodišnje saradnje s Akademijom umetnosti, jeste nekoliko uspešnih predstava ostvarenih u saradnji Akademije umetnosti i Srpskog narodnog pozorišta.

U toku protekle sezone Ljuboslav Majera je režirao drugu predstavu u SNP. To je rediteljsko ime koje mnogo obećava. Težište stavlja na glumca, scenografiju nije u prvom planu, pa su upravo zbog mobilnosti scenografije njegove predstave i najviše bile na gostovanju – *Kir Janja* je polovinu svojih izvođenja ostvario upravo na gostovanju (jedanaest od dvadeset i dve izvedbe). Predstava *Posle pola veka Čehova* u Majerinom rukopisu je donela dve glumačke nagrade: Gordani Kamenarović i Miroslavu Fabriju. To je jedina predstava koja je bila na festivalu protekle sezone – na Susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine.

Radoslav Dorić je drugo rediteljsko ime koje se istaklo u toku protekle sezone. Radio je tri predstave: *Arsenik i stara čipka*, operu *Suton*, i *Srpsku Atinu* – koja je prizvedba. Smatram to dobrim znakom, u smislu usmeravanja jednog reditelja.

Treće rediteljsko ime, ali samo po mom pominjanju, jeste već pomenuti Dušan Petrović koji je uspešno režirao Basarinu *Crnu hroniku*. Čini mi se da je pronašao ključ za dešifrovanje Basarinog teksta.

Prethodna sezona bila je bremenita nekim unutrašnjim, organizacionim problemima koje Pozorište oseća iznutra, ali to nije bilo vidljivo na planu produkcije.

Drama je izvela 240 predstava, a Opera i Balet su imali blizu 100 predstava. Ukupno skoro 340 predstava, bez gostovanja na našoj sceni, pa se može reći da nije bilo dana bez predstava na našoj sceni.

Mi takođe imamo veoma solidan glumački ansambl. Jezgro uglavnom čine glumci sa novosadske Akademije, koji su već sada u dobrom stvaralačkim godinama. Možda je potreban mudar potec koji bi sve te potencijale mogao okrenuti nabolje.

Iako je izvan razgovora o drami, valja pomenuti konsekventnost v.d. direktora Operc Miodraga Milanovića i njegovu orientaciju na domaću operu, što se potvrdilo u postavljanju *Pokondirene tikve* Mihovila Logara i posebno izvođenjem *Sutona* Stevana Hristića.

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Govorio bih o nekoliko tema. Prva je o vitalnosti pozorišta, o njegovoj biološkoj primerenosti čoveku i, ako hoćete, neuništivosti. Mislim da su ostali mediji neka vrsta surogata onoga što može da dà jedno pozorište. Ili, bar ja tako mislim, hladni mediji. I zato treba otkloniti svaku sumnju da je moguće gašenje pozorišta, ili, bolje rečeno, pozorišne umetnosti.

Pozorište „Vesela kornjača“ je privatno pozorište, dramski atelje. Potpuno je nedužno u odnosu na sve institucionalne oblike finansiranja, dotiranja... Ono, jednostavno, ni od koga nije primilo ni dinar.

U prošloj, svojoj trećoj sezoni, Pozorište „Vesela kornjača“ od Sekretarijata za kulturu grada Novog Sada dobija i pisano mišljenje da ono predstavlja jedan od značajnih činilaca u pozorišnom, a time i kulturnom životu Novog Sada. Na osnovu tog i takvog vrlo visokog mišljenja, javno preduzeće „Postrojbeni prostor“ u Novom Sadu je Pozorište „Veselu kornjaču“ oslobođilo direktnog plaćanja zakupnine koja nije mala. Radi se o 45 m² u Pašićevoj ulici broj 28, gde ćemo nadam se, do kraja ove, ili početkom iduće godine otvoriti kompletno pozorište sa pedeset mesta i to, posle dvadesetak godina kupovanja i izrade tehničke i ostale opreme i treće godine batranja da se adaptira sam prostor a da se pri tom ne bude nikome dužan. Sve to, da bi pozorište imalo apsolutnu autonomiju.

Pozorište „Vesela kornjača“ je rezultat nastojanja da se privozu i oni atributi bez kojih, po mom dubokom osećanju i poznavanju, nema biti pozorišta. To su: autonomija pozorišta, pozorište kao svedok vremena u kome traje, pravo na promati – imancnentno stvaralaštvo – i identitet – filozofija pozorišta. Po tipu, to je autorsko pozorište.

U prošloj sezoni Pozorište je imalo dve premijere, od kojih jedna na Jugoslovenskom festivalu monodrame za decu, u okviru Zmajevih dečjih igara u Novom Sadu, u jakoj konkurenciji autorâ (Aleksandar Popović, Duško Radović, Bogdan Ćiplić, Zmaj...) dobija nagradu za najbolji savremeni tekst. To je značajno priznanje svakom pozorištu. Značajno priznanje, baš u vremenu kada, bojim se, polako zaboravljamo da je pozorište za decu ona prva stepenica bez koje nema pozorišnog života u jednoj sredini.

Kada je reč o Pozorištu „Vesela kornjača“ dužan sam da apostrofiram činjenicu da je grad Novi Sad pokazao razumevanje za nastojanje ove vrste. Moja iskusiva su, očigledno, drugačija od vaših. Možda i zato što sam posao od tога da ništa ne tražim. Sve smo sami dali. A, kada smo dostigli postignuto, ovo je treća sezona, grad je našao za shodno da to primeti. Pošto je to primetio i dao svoje mi-

Štjenje Javnom preduzeću „Poslovni prostor”, Upravni odbor „Poslovnog prostora” doneo je odluku po kojoj će Pozorište „Vesela kornjača” plaćati zakupninu svojim radom, umetničkim vrednostima koje unese u kulturni prostor koji se zove Novi Sad. I Pozorište „Vesela kornjača” je zahvalno gradu Novom Sadu i Upravnom odboru Javnog preduzeća „Poslovni prostor”. Jer, plaćanje zakupnine bi, uz sve ostalo, definitivno onemogućilo da se jedan ovakav projekt izvede do kraja. I, što je još važnije, da se Pozorištu „Vesela kornjača” omogući dugi vek. Bez toga, sve učinjeno – nema smisla.

U drugom delu želim da govorim o tome šta smo svi mi učinili u pozorišnom životu uopšte, da bismo zamaglili, ili počeli da gubimo pozorišnu budućnost. To je mnogo značajnije od samog vremena koje je za nama, a bilo je kakvo je bilo.

Reč-dve o ovim razgovorima za koja ja mislim da su izuzetno korisni, iz nekoliko razloga. Prvo, ostavljeće trag o vremenu u kojem smo trajali. Drugo, pokazaće nam slabosti i okruženja, ali i nas same. I treće, što je i najvažnije: iz jednog takvog iskustva valjalo bi da izvučemo i neke pouke, jer dolazi sledeća sezona. U tom smislu, za meně je nedvojivo, ili nerazdvojivo govoriti o sezoni koja je za nama od razmišljanja o sezoni koja je pred nama. Govoriću o pozorišnom životu u Vojvodini i Novom Sadu. Bojim se da se nismo oslobođili – jednog osećanja institucionalnog bitisanja i da veza – koliko para, koliko muzike – još uvek veoma živo traje. Para je sve manje, a muzika je potrebna. Da je to tačno govore i vaša iskustva o kojima ste do sada govorili. A kada će biti „muzika” potrebna? Biće potrebna ako bude autentična. Sigurno da je pozorišna baština ono što valja negovati: kako svetsku tako i domaću. Ali, pozorište koje ne okupi pisce svoje savremenike, a to ništa ne košta, koje te pisce ne okrene svom ansamblu, odnosno glumcu pravi prvu i neoprostivu grešku. Sledi: reditelji, scenografi, kostimografi, kompozitori... kuće. Dakako, glumci su na prvom mestu. Bez ovakvog odnosa pozorišta neće moći da opstanu u vremenu koje mi znamo kakvo je, a ja nemam ništa ni protiv jedne ocene koja je ovde izrečena. Drugo, pozorišta moraju da uvaže da je raditi za decu podjednako odgovorno, značajno i vredno, koliko je vredno i za odrasle. Dokaz je zrenjaninsko Pozorište koje je svojevremeno sa predstavom *Mitovi Balkana* otišlo u svet. Bio sam tada u žiriju, a i sastav je bio takav da je insistirao na ovome o čemu ja govorim. Zrenjaninci su dokazali da je naš stav bio tačan. Ono što radi Mitrovica delom o Savi Šumanoviću je beleženje svog prostora, svog vremena...

Pozorište ne može da bude bez specifičnog identiteta. Sve su to pozorišta, ali ni jedno isto. A bojim se da toga nedos-

taje u pravoj meri. Ima i suprotnih primera kao što su sada Sombor, Mitrovica, Zrenjanin... Pozorište koje neće imati identitet ništa ni ne treba da traži u kulturnom prostoru. Ono, jednostavno nema ličnu kartu, a bez lične karte se ne ide ni na ulicu... Prema tome, to je po meni onu bitno kod razumevanja bića pozorišta.

Gоворити да је pozorišta mnogo apsolutna је besmislica. Што је више pozorišta биће више и публике и богатијег pozoriшног живота. И pozorišta moraju да shvate da ona jedna drugom помажу, а не одмаžу. Slabost је што се pozorištajavljaju као ostrva која имају однос са државом, а не као иманентна потреба живота уз негovanje природнијих, пре свега медусобних односа. И не само medusobnih, него и са свим осталим областима стваралаштва. Знате, какви један културни простор, који треба да буде нека цивилизациска целина, какав god да је, razbijete на ostrva, то је princip prutića. Најлајст, ја nisam bio svedok, u ovom svom ne tako kratkom животу, 56-ta mi je, да су se svi, ljudi iz svih sfera kulture mišljenjem udružili i zatražili statusno rešenje, recimo, променjenih umetnika. Заšto je Novi Sad izgubio Filharmoniju коју је имао и коју је однеговала Академија уметности у Novom Sadu? Nisam čuo ni jedan глас да се против тога подигао. Заšto kombinat Srpskog narodnog pozorišta, који је пројектован као izuzetno rešenje да опслужује kompletna pozorišta Vojvodine садашња i udvostručена, па i друга, to ne radi? Зато што свако pozorište јесте i u tom smislu – ostrvo. Ne treba бити mnogo mudar: сва радна места која, осим neophodnih, имају у pozorištu – поскупљују ti scenografiju. Srpsko narodno pozorište које има kombinat, božanstven kombinat, треба да atrosira, a други не могу да опстану. То је dvostruka šteta.

Najzad, u vreme kada сам из mrtvih vadio onu pozorišnu dvoranu koja se nekad zvala Srpsko narodno pozorište, odnosno bioskopsku dvoranu враћају pozorištu, nisam primetio čak ni oscijaj da stvari ne počinju od nas. Ako se sećate vi iz Novog Sada, tada je jedan ugao hola bio posvećen предметимa stare pozorišne tehnike. Ispred ове male izložbe stavio sam jedno sedište starog SNP-a, a u njega uramljenu fotografiju Miloša Hadžića. Sećate se. To je bio мој pokušaj да nenametljivo skrenem pažnju na trajanje, на традицију, на припадање. Bojim се да је то prebrzo zaboravljено – izbaćeno iz hola. То је исто тако jedna manjkavost. Знате, не може jedno stablo да се razvija, а да му корен буде у дрепу novoprstiglog baštovanja. Mora бити negde где је poniklo, потекло... То важи и за repertoare pozorišta, то важи и за okupljanje pisaca.

Pokušali smo u vreme kada sam bio predsednik Upravnog odbora u Pozorištu mladih, да формирамо jedno telo, grozna reč, које ће у суštini okupiti sve kreativne ljude vezane

za pozorište. Ono je trebalo da bude konsultativno telo tog pozorišta... Neka vrsta pozorišnog parlamenta. Očigledno, nije imalo plodnog tla da zaživi, i to je loše. Najzad, šta jedno pozorište staje da pokuša, ne dopisom Društvu književnika Vojvodine, nego kontaktima sa piscima, da mnoge pisce koji se nisu ni okušali kao dramski pisci, okrene svojoj kući, ansamblu, glumcu... Za pisca bi to bio izazov, a za pozorište dobra setva bez koje nema ni žetve. Nismo ni to uradili. Imamo izdavače u čijim fiokama stoje toliki rukopisi. Koje se pozorište zainteresovalo da vidi te rukopise. Ima li tu, možda, nešto za pozorište? I obratno. Eto, to su ta ostvara samodovoljnosti koja nas čine, globalno gledajući, bespomoćnim, a sve je kao kod Kolumbovog jajeta. Ili, malo manje okrenutost sebi.

Mi kažemo da nemamo uslove za pozorišne predstave. Ja kažem da to nije tačno. Da li postoje desetine lutkarskih pozorišta za decu? Postoje. Da li je ijedna napravljena od tih, sa istim rekvizitima i za odrasle? Nije. Pitam vas da li se *Crvenkap* može igrati i kao erotska predstava? Još kako. A da bude politička? Itekako. Uzmite bilo koju bajku, bilo koju priču... Ali, šta tu nedostaje? Nedostaje pisac, nedostaje reditelj... Sve drugo postoji. Postoji u fundusu. O čemu ja zapravo pričam? Istoču da kažem da ovaj kulturni prostor jednostavno ima stvaralačkog potencijala. Sada je nužno da ljudi koji vode pozorišne kuće taj potencijal okrenu sebi. Ali da ga okrenu sebi, ciljno. Vi ne možete, ili teško možete sada opremiti predstavu jednog Šekspira. Hvala Bogu da je finansijski teško. Šta bi trebalo uraditi da bude Šekspira? Igrajte kao što je igran u njegovo vreme. Zatim, ne moramo baš sada postavljati na Tvrđavi predstave koje su postavljane. Jer, na Petrovaradinskoj tvrđavi je bio jedan Piščević. A Piščević je svojim delom utemeljio *Seobe*. Taj Piščević je bio pukovnik gore, ili polkovnik, kako hoćete. U tom prostoru, u tom enterijeru i eksterijeru je on polkovnikovao. Zašto mi ne odigramo Piščevića na Petrovaradinskoj tvrđavi? Zar mi stvarno mislimo da ćemo biti veći i viši ako odigramo Šekspira na Petrovaradinskoj tvrđavi? Treba i njega igrati, to nije sporno. Ali, mi imamo Bogom dani ambijent gde je jedan čovek formata Piščevića živeo, pisao... To je jedna epoha, jedna okrenutost dalekim i željenim bresama... Ali je i jedna opservacija vremena sa plastičnim opisima susednih zemalja. Setite se samo Piščevićevog dnevnika, nezavršenog. Mi imamo gotovo sve predmete tog vremena. Kostimiranim lutkama se može rešiti mnogo toga uz glumce. Pa i zvukom, glasom... se dodatno može oživeti ono vreme u tom prostoru. Hoću da kažem da je veoma važno da se na ovom prostoru počnu ceniti kreativni duh i ideje. Jer, i bez toga, nažalost, nema ni pozorišta.

A onda sledeći koracić: ne možemo igrati onoliko koliko smo plaćeni, nego pozorište igrat onoliko koliko je traženo. Tako je bilo od vranjevačkog pozorišta, prvog u Srba profesionalnog. Podsetite se, Knežević je sa njim došao u Novi Sad. Gospoda, da se ne vraćam mnogo u istoriju, Miletić, urednik Srpske Vojvodine, Jovanović i Čika Jova Zmaj, iskoristili su nedaće... Kišovito i hladno vreme, zbog kojeg je bila manja poseta na otvorenom prostoru a on morao da smanji plate svojim glumcima, oni su iskoristili i zapošlili ih u Srpskoj čitaonici. Od tih glumaca je odmah zatim 1861. nastalo Srpsko narodno pozorište. Promenilo je upravnika i nastalo je Srpsko narodno pozorište. Zašto je nastalo ovde? Pa tu je bila publika. Možemo li mi tu publiku da zanemarimo? Pa, ne možemo.

Ne tako davno, ja bih mlade podsetio, da je u Novom Sadu bilo i pozorište „Ben Akiba“. To je vreme Tike Pleskonjića i da ne nabrajam plejadu vrsnih glumaca. Tu su igранe predstave one vrste koje su svu migracionu populaciju vezivale. Pa ste često imali predstave za koje niste mogli dobiti ulaznicu. Tada su ispred pozorišta, na ulici iznošena dva zvučnika. Oni koji nisu mogli da gledaju, slušali su predstavu. To je moje vreme pozorišta. Ja bih bio veoma srećan da se ta vremena vrate. A vratice se samo ako se pozorišta budu umnožavala, a ne ukidala. I tako, za današnju svoju veliku radost držim što jedan divan reditelj, u subotu ima predstavu. Ali ne običnu. To je prva predstava još jednog novog privatnog pozorišta u Kikindi. Dragan Jović i – još jedno pozorište. Ako ičemu treba nazdraviti, tome treba!

Ne može se reći da Srpsko narodno pozorište nije imalo repertoar. Imalo ga je. I ako hoćete, značajan repertoar. Ostavimo se vrednovanja dometa, ali ono je značajno ostavilo svoj trag. Šteta je zbog okolnosti koje su mu uskratile vrsnog upravnika u književniku Siniši Kovačeviću. Jer, jedan mogući nastavak kontinuiteta je počeo da se najavljuje. Sasvim je izvesno da je nedopustivo da jedno ovako značajno pozorište, nastajanje u Srba, više od godinu dana ima vršioca dužnosti upravnika. To je sad onaj odnos okruženja. Međutim, ja se skrižem sa Hajdukovićem. Moramo se zapitati: šta smo uradili da to svoje okruženje animiramo?

A pozorište nije pozorište ako nije provokativno. Ako je ono takozvano „netalasujuće“ pozorište. Zašto bi publika i dolazila ako je sam život atraktivniji? Promene su toliko brze u životu, toliko draštive... I eto, život je postao atraktivniji. Ne atraktivniji u lepom nažalost, u onom drugom smislu. A pozorište je pozorište, to nije moja definicija, samo ako je koračić ispred života.

Jovan K. RADUNOVIĆ

Tokom studija dramaturgije na Akademiji za pozorište, film, radio i televiziju u Beogradu, u klasi profesor Jovisa Kulundžića i Raška Đurovića, imao sam veoma često, separatne stručne kontakte s pomenutim profesorima, na kojima se govorilo o prostornom i tematskom sasredenju i dramskoj estetizaciji etničkih sredina. Prevodeći neke tekstove ruskih i francuskih dramatičara za potrebe katedre, trudio sam se da identifikujem i svoje gledište prema „harmoničnom jedinstvu čoveka i njegovog rodnog kraja“ (S. Antonov), i u tom biološko-senzitivnom i psihološkom spolu i spašanju, nadem i iracionalnu stranu koja može da poseduje i negaciju nečega što je blisko tragalaštvo dramskog pиса, a ima neki izvorni tok u rodnom kraju autora i njegovih junaka. Ne verujem u literaturu regije, a još manje verujem regionalnim piscima. To je tanko, posno pismo, koje služi dajtoj svrsi, a koje vešt matipulanti pretvaraju u materialnu dobit, u iznudene slavoluke, preobraćajući zemljoradničke zadruge, mesne zajednice, ponekog parajlju, u sponzore, kitore, donatore, uramljujući im likove u šarene diplome i polupismeno novinske članke. Toga se može naći i u pozorištima, ali i u programima radija, televizije, filmskih ad-hoc grupa. Dakle, ako usvojimo činjenicu da u Vojvodini postoji savremeni umetnički pozorišni izraz, da u okviru stvaračkog činjenja naših pozorišta egzistira ozbiljan napor da se multietnički prostori Pokrajine dramski estetizuju, onda mi ističemo sagledavanje objektivnih uslova za tvorački rad u budućim vremenima. U ovom vremenu kad je „ni querre, ni paix“ (Viktor Igo: „ni rat, ni mir“), u nemaštini najgorje vrste, u nikad težim uslovima, javlja se čitav niz vrednih i zapaženih pozorišnih ostvarenja, izrastih iz rukopisa dramskih pisaca poniklih na ovim vojvodanskim prostorima, ili onih autora koji su u Vojvodini našli svoj inspirativni milje, a to dovodi do jasnosti umetničkog potvrđivanja vrednosti delovanja teatra na tlu Vojvodine. Umetnost je glasnija od umetnika i u vremenu kad je nastalo ekonomsko, moralno, duhovno i drugo stradanje srpskog (i ne samo srpskog) naroda. Doveden do iracionalnog ponora biološkog opstanka, taj narod ima snage da se, vezujući svoju sudbinu za sudbinu svoje kulture, ne inhibirajući kulture pribrežnih naroda, javi svojom umetnošću kao nacionalnom tradicijom, reagujući na rat, na njegovu fizičku blizinu. Pojava, uslovno nazvano, vojvodanske dramaturgije, moderne, savremene, delom je reakcija na opštu klimu u našoj državi; gotovo celinom je u „creating the Homeland“ (tj. „gradenje otadžbine“), ali ne iz daljine, već u sopstvenoj, izvornoj kući. Tako čini Siniša Kovačević, pa Miloš Nikolić, Radoslav Dorić, Milivoje Mladenović, Radivoj Šajtinac, Zvezdana Šarić, Miroslav Nastasijević, Pavle Janković Šole, Borislav Mihailović Mihiz, Jovan K. Radunović, Svetislav Jovanov,

Vojislav Despotov, Vujica Rešin Tucić, Vojislav Karanović, Molina Udovički, Tomislav Ketig, Pal Bender, Atika Farago, Brana Crnčević, Radomir Putnik i drugi čiji imena, momentalno, ne mogu da se setim. Smatram da vojvodanski dramaturzi i dramatičari, ili obrnuto, mada istovetni, po službi i po radu, moraju imati daleko veći upliv na pozorišnu klimu Pokrajine, onako kako to čine slikari, na primer, ili književnici. Neka to bude opominjući splet, katastrofni upisan svevidom rukom rubrikatora, radi trajnog pamćenja i opštег dobra. Sećamo se i neverovatnih rezistencija, naročito političke naravi, prema oblicima pozorišnog života kod nas i to u vreme kad dramska dela stvaraju generacije naših najboljih dramatičara, izrazitog talenta i najvišeg stručnog obrazovanja.

Na pitanje imamo li, ili nemamo, vojvodansku dramaturgiju, sa svim elementima „estetizovanog prostora“ sklon sam da verujem u njeno postojanje na ovom tlu, sa svim slobodama koje joj ne zameraju na pronaalaženju drugih i drugičijih miljea. Raznovrsnost ove dramaturgije, u žanrovskom i medijskom smislu, pokazuje ozbiljnost i potrebu svekolikog sasredenja dramaturške pameti. O ovome nam je govorio profesor Josip Kulundžić, najbolji pedagog i teoretičar pozorišne dramaturgije, kojeg smo, ikad, imali.

Miroslav RADONJIĆ

U ovim škrtim i posnim vremenima, koja zasigurno nisu sklona kulturi, u jednom trenutku sam se, na početku našeg današnjeg razgovora, zapitao ništa li se našli na jednom od nekadašnjih sastanaka čija je tema spretno i univerzalno naslovljena glasila: *starje i problemi*. Sećamo ih se svi vrlo dobro. Jer, naravno, oni su počinjali i morali da počnu sa opštim izlivima nezadovoljstva uz isticanje, stalno prisutnih, finansijskih problema. Na sreću, to se danas ipak nije, ili se nije do kraja desilo, a vratile smo se onone što jeste, ako ja dobro razumem, osnovni cilj, a, valjda, i zadatak ovog našeg razgovora.

Ja bih, najpre, zadržao vašu pažnju na nekolikim, da tako kažem, opštima mestima, a onda bih govorio i nešto konkretnije. Mislim da je jedna od veoma važnih polazišnih tačaka ne samo u pozorištima Vojvodine, nego u pozorištima uopšte, koncipiranje i dramaturgija repertoara, na osnovu kojih bi bilo moguće u potpunosti vaspostaviti ličnu kartu svakog teatra ponaosob. Čini mi se da je takva potreba identifikacije pozorišta nužna, jer je ona odraz razmišljanja čitavog ansambla, a ne samo ljudi koji su najneposrednije zaduženi za njegovo oblikovanje (pre svega mislim na pozorišta koja su te sreće da imaju i upravnika, i direktora Drame i dramaturga, dakako i reditelja u stalnom radnom odnosu).

Kad govorimo o potrebi identifikacije, nama se polako, sličom prilikom, uvlači u igru jedno novo lice, koje nije sumnjava, jer ima svoje ime, a koje se zove sponzor. Vrlo često se dešava da su sponzori u isto vreme i producenti predstava, što kod onih stamenijih i čvršćih ansambala urodi dobrim plodom, a kod onih kolebljivih ili nesnažljivih može da dovede, a i dovodi, do toga da producent, oličen u sponzoru, nameće i delo, i reditelja, i ansambla, pa čak i način prezentacije. Situacija, ako se nastavi, može da bude veoma nepovoljna i nepoželjna za sve nas.

Na temu pozorišta i sponsorstva Pozorišni muzej, Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa i Zajednica profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine organizovali su u Somboru, u vreme održavanja Susreta profesionalnih pozorišta, skup sa koga je potekla inicijativa, o čemu je govorio i gospodin Srećkov, da se, između ostalog, sponzori oslobođe plaćanja poreza i dažbina. U tom smislu Udruženje je uputilo pismo predsedniku Skupštine Republike Srbije, predsedniku Vlade, ministru za kulturu i ministru za finansije. Obavešten sam, pre desetak dana, da su takvi naši zahtevi ugradeni u novi Zakon o porezima na dobit korporacija Republike Srbije, pa se nadamo boljem, bar što se tiče donatora.

Ako govorimo o koncepciji, odnosno o dramaturgiji repertoara pa i potrebi identifikacije samoga pozorišta, nameće se jedno novo, pomalo zaboravljeno pitanje, koje je u svom izlaganju pomenuo gospodin Hajduković, a to je institucija domaćeg dramskog autora. Ne treba nam mnogo posezanja u prošlost pa da se setimo da je, recimo, Narodno pozorište u Somboru imalo, za svoje kućne autore Mihajla Vasiljevića i Velju Subotića, da je u Subotici to bio Matija Poljaković, da su za Srpsko narodno pozorište pisali Đorđe Lebović i Zoran Petrović, za Pozorište mladih Stevan Pešić i Rade Pavelkić, za zrenjaninsko Pozorište Milan Tutarov i tako redom. Dakle, ako se zalažemo za identifikaciju pozorišta u glumačko-prezentnom smislu, sigurno je da je jedan od polazišnih, osnovnih, temeljnih uslova dramski tekst a samim tim i dramski autor.

Meni je žao što je kolega Radunović – kada već govorim o domaćem autoru – morao da ode, pošto ne bih mogao da se složim sa nekim njegovim razmišljanjima. Naime, ja ne bih mogao da se složim, tačnije, ja se ne slažem sa njegovom ocenom da je za pozorište prevashodno važna regionalna dramska literatura. Pa, zaima božje, nećemo valjda tvrditi da su Kalderon i Šekspir bili regionalni pisci, da su to Đorđe Lebović, Molina Udovički ili Pavle Janković Šole? Prema tome, dobra dramska literatura je ona koja će uvek biti prihvaćena. Naveden je primer Borislava Mihailovića Mihiza, i to vrlo pogrešno. Kao što znamo on je napisao tri

drame i ni jedna se ne dotiče usko regionalnih tema. No, da dalje ne razlažem.

Duboko sam uveren da u našim pozorištima danas imamo ogroman stvaralački potencijal i da je zahvaljujući njemu ona negativna sveprisutna energija, koja isijava iz trenutka u kome radimo, na neki način, iz pozorišta potisнутa, što je, bez sumnje jedan od dobrih pokazatelja zdravog pozorišnog organizma. Naravno, da uvek ima i mnogih neželjenosti i unutrašnjih neprijateljnosti, koje često izrastaju u problem i kao takav se nameću.

Meni je veoma žao što danas, a to nije slučaj samo danas, nego i ranijih mjeseci i ranijih godina, naši domaćini – mislim na predstavnike i članove Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház – nisu sa nama. Oni, izgleda, ili misle da je opšta situacija katastrofalna pa ne žele da iskažu još jednu jeremijadu ili su ih ophrvali isuviše veliki problemi koje pokušavaju da reše na neki drugi način. Međutim, karakteristično je da нико од njih godinama ne učestvuje u ovim razgovorima. Zbog čega sve ovo govorim? Zbog toga što bih želeo da i od predstavnika Újvidéki Színház-a, a pogotovo od kolega iz Subotice, čujem koju su to i kakvi problemi sa kojima se suočavaju, kako obezbeduju gostovanje stranih i domaćih reditelja, kako dolaze do dramskih tekstova imaju li problema sa publikom itd.

Takođe mi je žao što danas nisu sa nama kolege iz Narodnog pozorišta iz Kikinde koji postižu izvanredne rezultate ne samo na festivalima amaterskih pozorišta Srbije, nego i na Susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine. Ta njihova učešća i na festivalu amatera i na Susretu umela su da izazovu kod nekih ljudi, možda ne uvek dobronamernih kad je pozorište u pitanju, malu nervozu i rekao bih, nazlobzu, ničim argumentovanu zapitanost. Jer, sudeći po publikacijama sličnim našem Almanahu pozorišta Vojvodine, koje se štampaju u Austriji, Nemačkoj ili Rusiji nije teško ustanoviti da smo mi, izgleda, jedini koji prave podelu na amaterska i profesionalna pozorišta. Konačno, kao što sam malopre ustvrdio da postoji ili dobar ili loš tekst, tako postoji ili dobra ili loša pozorišna predstava. A nerečko smo bili svedoci da su neka profesionalna pozorišta iz ovog našeg okraja imala itekako loše predstave, kojima je po već stvorenom automatizmu obezbeđivanu mesto u repertoaru Susreta.

Kada je o dramskom stvaralaštву reč, želeo bih posebno da preporučim vašoj pažnji radio-dramske emisije Radio-Novog Sada, koji takođe, prolazi kroz neke katarsične situacije, ali koji uspeva da dode do dobrih tekstova, i do dobrih reditelja, pa samim tim i do dobrih izvođenja. Ovo ističem stoga što prilikom ovakvih ili sličnih razgovora po pravilu previđamo izuzetan doprinos radio-dramskog programa našoj ukupnoj pozorišnoj kulturi, kao što ćemo danas – i ne

samo danas – zbog odsustva muzikologa, operskih i baletskih kritičara ostati uskraćeni za njihove ocene i sudove o muzičko-scenskom stvaralaštvu u protekljoj sezoni.

Prelistavajući pregled repertoara koji je pred nama, želim pre svega da istaknem dve izvanredne predstave Srpskog narodnog pozorišta – „Poste pedeset godina“ A. P. Čehova, ustvari njegove jednočinke „Medved“, „Prosibda“ i „Jubilej“, u dramaturški potpuno novom, podylačim dramaturškom, dakle ne samo sjajnom rediteljskom videnju Ljuboslava Majere, i Basarinu „Crnu hroniku“, u dobro mišljenom i, čini mi se, pravom kluču koji je mladi Dušan Petrović uspeo da pronade i realizuje.

O somborskome Pozorištu, odnosno o njegovim uzletima i rekao bih, potpunoj stabilizaciji, što potvrđuju i počeci ove sezone, valja odmah reći da se ono nameinulo kao koheziono jak, dobro komponovan glumački ansambl sa rediteljski zavidnim imenima, pa time i odličnim predstavama – mislim pre svega na Fejdoov „Hotel Promaju“, u režiji Ljubomira Draškića, na izvanrednu „Figarovu Ženidbu“ Bošnarića, u savršeno novom rediteljskom tumačenju Kokana Mladenovića, i na „Fiškala galantoma“ Petra Grujića, ustvari na njegovu repliku Ignjatovićevog „Večitog mladoženje“, u režiji Dušana Petrovića.

Ohrabruje saznanje da Narodno pozorište „Sterija“ iz Vršca, posle godinu velike krize, počinje polako da staje na noge, zahvaljujući ljudima koje je uspelo da animira. Tu, prevashodno, mislim na jedno stalno jezgro saradnika koje je nastalo zahvaljujući angažovanju Rade Đurićin, Olge Savić, a u poslednje vreme, našem novootčenom prijatelju iz Ukrajine Vitaliju Dvorcinu, koji je postavio na scenu Čehovljev „Višnjik“, prilagoden mogućnostima ansambla.

Do početka ove sezone, ali pošto predmet našeg razgovora nije ovogodišnja sezona nego prošla, moram da kažem da je kod mene stvorilo jednu vrlo veliku dozu tuge, možda je to najprimerenija reč, ono što se dešavalo sa Narodnim pozorištem „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu. Mi znamo da je još do pre pet ili šest godina bio praznik gledati zrenjaninske predstave, na tzv. velikoj sceni. Međutim sa tim ansamblom se dešavalo nešto čudno. Tu su bili isti ljudi, ali predstave više nisu bile na istom nivou. Vi znate da sam ja jedan od onih zagovornika koji tvrdi da umetnost, pa samim tim i pozorište, ima pravo na neuspeli. Možda je to upravo ta faza u koju su Zrenjaninci dospeli zbog niza različitih okolnosti i kojoj je, čini se, kraj. Ohrabruje, naimče, podatak, koji smo upravo čuli, da su angažovali mlade ljude, da sad ponovo uspešno rade, da će se, verovatno, stabilizovati i vratiti na mesto koje im pripada. Lutkarska scena zrenjaninskog Pozorišta, jedna je od naših najreprezentativnijih lutka-scena. Gospodin Janković je malopre govorio o njih-

voj antologiskoj predstavi „Mitovi Balkana“, u režiji Srboljuba Stankovića, a i njihova poslednja dramska premijera, takođe nastala u saradnji sa Srboljubom Stankovićem, „Drveni patak“ uverava nas da se uspešnije nose sa nedaćama od svojih „starijih“ kolega.

Deče, pak, pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice uspelo je da i u protekljoj sezoni zadrži dostignuti nivo. S druge strane njima, svakako, treba dati priznanje za negovanje saradnje sa kućnim autorima. Mislim, konkretno, na njihovu dugogodišnju saradnju sa Miroslavom Nastasijevićem, čijeg su „Trapavog zmaja“ postavili tokom minule sezone.

Pozorište „Vesela kornjača“ je samo po sebi fenomen. Ono već tri godine postoji u Novom Sadu i izaziva poštovanje, a samim tim i divljenje, za ono što radi i kako radi. Odlučiti se, kako rekoh na početku, u ovim vremenima nimalo sklonim kulturnim, za osnivanje privatnog, uz to još i institucionalizovanog teatra, složiće se, dostojno je divljenja. Kada kažem institucionalizovanog mislim na njegovu kompletnu oformljenost iznutra, dakle, na pozorište koje ima i svoga vlasnika, i svoga pisača, i svoga reditelja, i svog kostimografa, i scenografa i svoga kompozitora, odnosno sve subjekte koji čine odredišne tačke u koncipiranju repertoara i programske politike. Stalna gostovanja dramskih umetnika u njihovim predstavama praksa je sa kojom su oduvina započela rad mnoga naša glasovita pozorišta, kakva su Atelje 212, ili Zvezdara teatar. Zhog pokazane hrabrosti, istrajnosti i došad postignutih rezultata, među kojima je nagrada za najbolji tekst izveden na III festivalu monodrame za decu, ja im želim svaku sreću.

Na kraju, mislim da bi sva ova moja razmišljanja dobila na argumentovanosti da smo uz pregled sezone, koji nam je dostavljen sa pozivom, imali i podatke o broju predstava i broju gledalaca, kao što je to ranije bila praksa. Onda bi se videlo koliki su i kakav značaj i odjek imale predstave o kojima sam govorio.

Vladimir GRUBANOV

Zrenjaninsko pozorište „Toša Jovanović“ je u protekljoj sezoni izvelo ukupno devet premijera, od kojih pet na Dramskoj i četiri na Lutkarskoj sceni. U ukupnom repertoaru Pozorišta izvedena su dvadeset i četiri reprizna naslova – jedanaest na Dramskoj i trinaest na Lutkarskoj sceni. Uкупno je izvedeno više od četiri stotine predstava, uprkos poznatim uslovima, vezanim za inflaciju i nedostatak potrebnih sredstava. Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u svom sastavu ima dve jedinice, odnosno dva pozorišta – Dramsku i Lutkarsku scenu, što predstavlja veoma otežava-

juću okolnost za normalan rad. Kada se saberi svi potrebnii elementii za realizaciju programa (broj premijera i repriza, kao i probe – neophodne za realizaciju predstava), prime-tino je da je sala Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ za-uzeta u proseku dvanaest sati dnevno. Ustoli, koji su diktua-rii delatnosti Pozorišta u protekloj sezoni, ipak nisu omeli ljubitelje pozorišne umetnosti da u većini izvedenih predstava uživaju u velikom broju, što je još jedan od dokaza dobre repertoarske politike, sposobne da u datim okolnostima omogući visok kvalitet predstava. Protekla sezona je donela novu afirmaciju u radu Dramske scene i potvrdila izuzetno visok nivo predstava Lutkarske scene, tako da se može zaključiti postojanje vidnog napretka u radu Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“.

Postojeće stanje u svim, uslovno rečeno provincijskim pozorištima, usled nedostatka reditelja, pisaca i mladih školova-nih glumaca je prisutna i u radu našeg pozorišta, mada je u protekloj sezoni, angažovanjem četiri mlađa glumca – visoko obrazovana – Dramska scena uspela da načini kvalitativni pomak u svom radu. Nedostatak sredstava za rešavanje osnovnih životnih uslova je odlučujući faktor u opredeljiva-nju mladih, školovanih ljudi za rad u manjim pozorištima, izvan sedišta centara masovnih medija. Sagledavši ukupno stanje i prilike pod kojima se odvija rad Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ – može se doneti povoljna ocena o ukupnoj delatnosti, kako po kvalitetu izvedenih dela, tako i po broju repriznih izvedenja, gledalaca i gostovanja.

U protekloj sezoni, Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ uspela je da ostvari najviše domete na međunarodnoj i jugoslovenskoj sceni. Predstava *Mitovi Balkana* otvorila je Prvi svetski festival pozorišta za decu u Atini, u uslovima embarga i zatvaranja naše kulture u lokalne granice. Prema mišljenjima stručne kritike i svih relevantnih učesnika Festivala *Mitovi Balkana* su bili najbolja predstava u konkurenciji pozorišta iz osam država učesnicica. Učešće na ovom Festivalu predstavlja poseban podvig, a činjenica da je upravo naša predstava otvorila Festival, u eminentnom atinskom Pozorištu *Veakio* predstavlja izuzetno priznanje Lutkarskoj sceni i našim pozorišnim ostvarenjima u celini. Za dostignuća na planu Lutkarske umetnosti, Lutkarskoj sceni su pripale i tri nagrade na Susretu profesionalnih pozorišta Srbije u Kragujevcu, dve nagrade na Susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine u Somboru i tri nagrade na Drugom jugoslovenskom festivalu pozorišta za decu u Kotoru. Brojne nagrade i priznanja svrstale su Lutkarsku scenu našeg Pozorišta u jedno od najkvalitetnijih u jugosloven-skim okvirima, što je rezultiralo dodeljivanjem Nagrade oslobođenja Zrenjanina – glumici Ireni Tot za seriju najvi-sih i priznanja koje je osvojila na Susretima i festivalima.

Kontinuitet visoko kvalitetnih ostvarenja u trajanju više od deset godina odražio se kroz sto šesdeset i tri nagrade na domaćim i inostranim festivalima, ali nije našao na određenu medijsku podršku, jer Zrenjanin nije sedište nijednog medijskog centra. Brojni primjeri ukazuju na nemogućnost plasmana u širu javnost najviših dostignuća Lutkarske scene, o čemu najbolje svedoči primer Irene Tot, dobitnice najviše jugoslovenske nagrade za glumu na festivalu u Kotoru. Odsustvo mogućnosti prezentacije najširoj javnosti spada u probleme – ne samo našeg Pozorišta – već je to ozbiljan problem svih pozorišta iz takožvane provincije.

Ozbiljan problem u verifikaciji kulturnog života, predstavlja status pozorišta za decu, a posebno status lutkarskih pozorišta. Lutkarska umetnost, uopšte, ima u nas marginalni status, tako da je osam profesionalnih pozorišta u Srbiji prepusteno, uglavnom, sopstvenim kreativnim, finansijskim i svim ostalim uslovima. Izuzetno visoki dometi, verifikovani na međunarodnoj sceni, stoje u obrnutoj proporciji sa podatkom da u Jugoslaviji ne postoji bilo kakva škola za lutkarstvo. Umetnici-lutkari postali su to kroz rad, autodidaktički, učeci od reditelja i kroz predstave.

Međunarodni festivali potvrđuju vrednost lutkarskih pozorišta u konkurenciji sa stranim visokoobrazovanim učesnicima iz Rusije, Poljske, Bugarske, Češke, Rumunije, Slovačke itd. što je uglavnom plod načina mišljenja, ideja, tragalaš-tva i ogromne ljubavi i pripadnosti lutkarstvu. Duži niz godina u raznim forumima i organima pokreće se tema – otvaranje škole na srednjem ili visokom nivou za lutkare, ali bez uspeha. Današnje lutkarstvo u Jugoslaviji nema ni jednog pisa, za ovaj specifičan žanr, Srholjub Štanković i Živomir Joković su jedini pravi reditelji, izvođači lutaka nema više od četvero, a prosečna starost glumaca u lutkarskim pozorištima je iznad četrdeset godina. Suočavamo se sa laganim odumiranjem lutkarske umetnosti. Neophodno je što pre, omogućiti školovanje mladih ljudi, spremnih da produže kvalitativni nivo dosadašnjih ostvarenja.

Odredujući se prema datoj situaciji, postavljajući cilj – očuvanja tekovina lutkarske umetnosti, neophodno je učiniti pomak u edukaciji, afirmisanju i realnoj valorizaciji ovog specifičnog vida teatarskog izražavanja. Propuštene prilike za poboljšanje stanja u stvaralaštvu lutkara vratiće se kao bumerang, u vidu potpunog gubljenja ove vrste umetnosti u nas. Većina jugoslovenskih pozorišta ima poluvekovnu tradiciju, obeleženu izuzetnim dometima u međunarodnoj konkurenciji, zasnovanu na ogromnom entuzijazmu svih učesnika – što čini bitan preduslov za očuvanje tradicije i visokih dometa, kako na jugoslovenskom, tako i na međunarodnom planu. U najkraćem mogućem roku, neophodno je preduzeti korake ka formiranju neke vrste škole za lutkare – jer je to jedini put za očuvanje jedne grane umetnosti,

koja nam donosi najviše priznanja u međunarodnim razmerama.

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Verovatno je nekušno na samom kraju pravili još nekakve krajeve. Ali, kako ja mislim da mi živimo u vremenu koje sumo krajeve i ima, a mi ih vezujemo kako znamo i umemo – nadam se da će mi biti oprošteno.

Ne bih ovaj današnji sastanak, baš zbog Pozorišnog muzeja Vojvodine, koji nije prašnjava muzejska institucija, nego kreativna, ovovremena, pa i institucija koja ukazuje na moguće puteve – ovako završio. Predložio bih, ne mireći se sa situacijom koju dobro pozajmimo u lutkarstvu, da učinimo konkretni korak. Samo da vas malo podsetim na istoriju. Posle rata, II svetskog, kada nije bilo glumaca, Novi Sad je imao srednju školu glume. Ta škola je iznudila danas najveća imena one Jugoslavije. Hajde da nas nešto nauči ta istorija: ne bi bilo one škole da nije bilo vrsnih glumaca, reditelja i ljudi koji su imali šta da daju. Mi smo sada slušali jednu dramatičnu priču o postepenom, biološkom odumiranju onih koji mogu da produže budućnost lutkarskog pozorišta na prostoru gde je ono najstarije i u Srbu začeto. Istovremeno slušamo da je životno doba onih vrhunskih stvaralaca u lutkarstvu negde oko 50-tak godina. Hajde da mi predložimo i to baš sa ovog razgovora koji je organizovao Pozorišni muzej Vojvodine da Novi Sad bude mesto osnivanja škole lutkarstva. Očigledno je da se o pozorištu najviše brine i kopreča baš ovaj Muzej. Ovaj naš Muzej ili naš živi organizam koji nas podseća na prošlost, govori o sadašnjosti i hoće da iznedrimo neku budućnost. Dakle, da se osnuje studio glume, režije, scenografije i pratećih, ali značajnih umeća bez kojih nema lutka-predstave. Pored umetnika koji izrađuju sve tipove lutaka ne smje se zaboraviti ni to da stolari u pozorištu lutaka nisu zanatlije. Oni su asistenti scenografa. To je jedno sasvim specifično zanimanje. Mi u Novom Sadu imamo jednog čika Slobodana Mišića koji će uskoro u penziju. Svojevremeno sam molio, kumio, da uz njega u Pozorištu mladih radi stolar koji će se svemu potrebnom naučiti od njega. Jer, nemamo takvu vrstu škole. Naučnost, moj napor je bio bezuspešan. To se odnosi i na Šandora Sarvaša – majstora lutaka istog pozorišta. Ali srećom i svi oni i Mačković i svi ovde traje. Zašto to ne bi bili ljudi koji bi činili jezgro studija, poveli klase mladih ljudi, izveli ih i tako produžili budućnost lutkarskog pozorišta. A, to sam već apostrofirao, bez lutkarskog pozorišta nema ni budućnosti pravom i raskošnom pozorišnom životu.

Novi Sad je imao jedan zatamnjeni period pozorišnog života ukiđanjem „Ben Akibe“ i apstinencijom od predstava zbog gradnje Srpskog narodnog pozorišta. Znate, to ostavlja tra-

gove. Mi sada možemo govoriti o Srpskom narodnom pozorištu: zašto vi ne ovaku ili ne onako? Pa, ne može to tako ili baš onako. Znate, uvek postoji uzročno-posledična veza, postoji prirodan i logičan sled stvari... Nešto iz nečega izvire... Molim vas, sada pričamo o lutkama. Pa zar već sada ne vidimo posledice te tamne pauze u obrazovanju koje će biti poražavajuće za deset godina? Ako je sada ne vidimo i sada ne sprecimo, molim vas, mi ćemo biti odgovorni, apsolutno odgovorni za ono što će biti za deset godina. Zato vas molim, u ime pozorišnog života uopšte, u ime pozorišta, da se formira takav studio u Novom Sadu. Da se ljudi koji su sada u punom naponu znanja i poznavanja i kreativnosti, angažuju kao profesori. I to, bez onih formalnih predušlova i gluposti, koje svet, uzgred budi rečeno, ne priznaje. Da se ti ljudi okupe, da Pozorišni muzej Vojvodine ta imena sakupi, da se artikuliše jedan razgovor unutar ljudi kojima je pozorište život, a onda prizovu i ljudi okruženja. To je put do studija za lutkarstvo u Novom Sadu. To je put da izbegnemo posledice koje nas očekuju. Kad sam govorio o onoj pauzi u „Ben Akibi“, mi smo izgubili u Novom Sadu nekoliko generacija publike koja bi sad trebalo da bude u Velikoj sali Srpskog narodnog pozorišta. Zatvaranje velike scene Pozorišta mladih koje treba da bude most između lutkarskih i predstava u SNP-u, imaće takođe ozbiljne posledice. Zvezdara teatar je mogla da nas nauči kako se i olovkom može praviti pozorišna predstava, a ne samo prostorom i ansamblima. Kako se predstava pravi od televizijskih, medijskih zvezda plus 5-6 vrsnih glumaca. I tako privuče mnogo mladih sadašnjih televizijskih gledalaca. No, to je posebna tema i ne bih vas sada time zamarao. Ali, uzroke budućih posledica treba sada otkloniti. Jer ćemo mi snositi odgovornost, mi koji tvrdimo da nam je stalo do pozorišta... koji smo u pozorištu, oko pozorišta... tvrdimo da nam je to važno. Neće biti odgovorni ni država, ni društvo, ni politika, ni imanje ni nemanje para... Odgovorni ćemo biti mi. Uime svesti o toj odgovornosti i o posledicama, ja vas molim da ovaj predlog prihvativimo. Da Pozorišni muzej Vojvodine preuzeme operativno-inicijalnu funkciju. Posebno se obraćam gospodi Radonjiću i Hajdukoviću iz Muzeja, jer to su izuzetni poznavaoči pozorišnog života. Pozorišta koja kažu da nemaju glumce moraju naći snage da animiraju okruženje i obezbede finansiranje svoje budućnosti.

Luka HAJDUKOVIĆ

Brigu za pozorišni kadar koji će raditi u pozorištima za decu, za lutkarski kadar, osećamo već davno. Bilo je više pokušaja da se naše postojeće obrazovne institucije, a to su Fakultet dramskih umetnosti u Beogradu i Akademija umetnosti u Novom Sadu, privole da otvore odseke za lut-

karstvo, čak je bilo i nastavnika tih škola koji su podržavali te pokušaje. Vlada Grubanov nam reče da je čak jedan projekat već gotovo bio prihvaćen. Obrazovne institucije do sada nisu bile kadre da ni u Beogradu ni u Novom Sadu, otvore odsek na kome bi se obrazovao lutkarski kadar. Pavle Janković je sa moralne tačke gledišta u pravu kad smatra da treba neko drugi to da učini. Ko je taj drugi? To je sad pravo pitanje. Da li je taj drugi Pozorišni muzej Vojvodine? Pozorišni muzej ima mnogo programskih obaveza i mnogo planova i vizija. Mi, recimo, nemamo napisanu istoriju našeg pozorišta; rad na tome projektu trebalo je da krene iz Muzeja. Mi nemamo pozorišnih monografija našim pozorištima. Mi nemamo skupljenu gradu ni unazad pedeset godina za neke ozbiljne naučne poslove. Muzej hoće da bude živ i prisutan i u tekućim pozorišnim zbijanjima pa svake godine organizuje jedan ili dva stručno-naučna skupa. On, iako, održava pozorišnu tribinu *Portret pozorišnog umetnika*, koja ima veliki značaj. Uz to, on organizuje i ovaj razgovor o sezoni. Žao mi je što sa nama danas nisu pozorišnici iz Subotice, Sombora i Vršca. Muzej ima i drugih poslova ali apriori ne beži čak ni od Jankovićevog predloga. Međutim, kad bi se prihvatiло pozorište koje vodi Vojko Solđatović, da bude realizator Jankovićeve ideje (ima prostor, ima poznate stručnjake sa kojima je saradivao, ima mogućnosti da vrlo brzo obezbedi nastavni program), verujem da bi bilo uspeha. Muzej bi u tom slučaju zbiljski pomogao ostvarenju izložene zamisli. Ako bismo uspeli da angažujemo ljude koji su ovde već spominjani kao stručnjaci, kao predavači, da doveđemo stručnjaka iz Bugarske koji ovamo često dolazi, kao i da obezbedimo finansijska sredstva i bilo bi šanse da se otvori studio za obrazovanje lutkara. Tako bi trebalo i da se zove. Studio bi dakle, imao čisto praktičnu namenu. Obuka bi trajala dva ili četiri semestra. Studio bi morao biti priznat, društveno verifikovan, što nije lako osigurati. Kao što se vidi, otvaranje takvog studija nije ni jednostavno ni lako. Ipak treba pokušati. A ko bi bio taj motor koji će vući posao? Vidim ga u Pozorištu mladih. Ono bi lako moglo da okupi ljude, lutkare (Jokovića, Stankovića i dr.) koji bi predavali teorijske i praktične predmete i da s njima izradi program obuke. Verujem da bismo našli sredstva od sponzora i da bi studio posle toga mogao ubrzano da počne sa radom. Na sredstva od države teško da možemo računati. Iza predočene vizije Muzej bi pouzdano stajao.

Pavle JANKOVIĆ ŠOLE

Luka, bojim se da se nismo razumeli. Pominjali smo atrofiju koju pokazuju, pre svega, obrazovne ustanove, atrofiju interesovanja. Činjenica je da su dva pokušaja ostala bezuspešna govore nam da tu ne treba tražiti rešenja. Znate, kad

čovek dvaput padne na baštanu, treći put već nije ni smešno.

Šta ja očekujem od Pozorišnog muzeja Vojvodine? Očekujem ono što je njegov posao, u onom najlepšem smislu njegov posao. Zato i govorim sa toliko uvažavanja o Pozorišnom muzeju: da okupi potencijalne predavače, da prikupi moguće predloge programa. Znači, ovo je inicijalni dogovor. Muzej treba da artikuliše uslove za prvi korak, preduslov. I kada se to prihvati, da ga pripremi i elaborira, uz saradnju ljudi koji to umeju, znaju i mogu. Da predoči i moguće troškove a onda ja ne bih nikoga pitao da li studio lutkarstva da bude u onom ili ovom pozorištu. Za ime Boja! Pa nije to ničije privatno pozorište! Valjda je to pozorište lutaka koje ima svoju funkciju. Znači i to bi bio predlog. Zašto predlog? Pa, imaju salu, radionicu, pa je logično da bude tamo. Da nekim čudom pozorište „Vesela kornjača“ osim prostora za pedeset ljudi ima i radionicu i sve ostalo, ja bih ponudio sopstveno pozorište. Nudim ga za predavanja, molim vas, za predavanja, za vežbe... Kada se formira klase sa predavačima, u nas najboljim stvaraocima iz svačeta lutkarstva, podrazumeva se, da će seminar imati i poznata imena iz Bugarske, Češke... Toliko je elemenata u toj lutki da je u predstavama sazdana kompletno pozorište i sve umetnosti u krajnjoj liniji. Ali, bez ovog inicijalnog, ponudnog modela mi nećemo imati rešenje. A gde se može odvijati nastava? Pa tamo gde postoje uslovi! I to za mene uopšte nije pitanje kojim bih se opterećivao ili ga bilo kome postavljaо. To će biti zahtev! Opravdan zahtev!

Ako se sve ovo učini, zahvaljujući današnjem razgovoru i ovakvom njegovom ishodu onda će biti i rezultata. Logično je da će se nakon svega naći i rešenje. Ali, ne tražimo rešenje pre nego što smo i sami učinili prvi korak. A to možemo da uradimo. Baš zato što znam sve vas iz Pozorišnog muzeja i znam i što ste učinili do sada, molim bih vas da ponesete teret inicijalnog dela posla. A on je u ovom trenutku i najvažniji. Grudva, kada se gurne ona će se kontroljanjem uvećati. Ali, nju treba gurnuti. Ne gurati je više u institucije koje nisu imale razumevanja, nego je gurnuti u život. To znači među pozorišta.

ZORAN RISTOVIC

Posle početnih, crnih tonova našeg današnjeg razgovora koji, inače, u potpunosti odslikavaju stanje ne samo pozorišta u Vojvodini, dobili smo, pri kraju, izvanredne predloge oko pokretanja inicijative za osnivanje odseka za lutkarstvo. Na svima nama je da svojski doprinesemo njegovoj realizaciji, kako bi što pre zaživeo. Hvala vam na učešću u razgovoru, uz iskrene želje da ovogodišnja sezona bude uspešnija, u svakom pogledu.

kritika

prikaz sezone 1993/94.

DRAMA SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

OBJAVLJIVANJE NEČEGA: ČEKAJUĆI POZORIŠTE

„Ono što bi trebalo naći, to je put na kome se realnost današnjice i pozorišna stvarnost mogu sresti”, beleži Peter Bruk. Ova preporuka posvećenog čoveka od pozorišta, kredio koji primamljuje ostvarivošću u praksi (nepomirljivi pokušaji da se u okvirima stvaralačkog čina realizuje teorijsko, dosegne postvarenje ideje o živom teatru, onom što nemoguće – čini – mogućim, ostaju kao trajna opomena), bitna pretpostavka stvarnosnog pozorišnog delanja i opstojanja, postavlja se kao elementarna teorema čija proverljivost u nestalnim, varljivim okolnostima doprinosi jasnijem sagledavanju postojanosti, zbiljnosti teatarskog, detektovanju „nove” energije pozorišnog napredovanja. Ali, naizgled prost račun pozorišno-životne arimetike u aktuelnoj situaciji nalazi se pred vidnim teškočama: razmatranje eventualno uspostavljenih relacija, susretanja, preklapanja ili oponiranja teatarske ne-zbilje i „stvarne” stvarnosti zastaje pred problemom artikulacije krajnje relativizovanog pojma pozorišno stvarnog a svaki opsežniji zaključak izostaje usled ozbiljno izmenjenih (ugroženih) osnovnih premissa. U dobu koje se verovatno može najbolje označiti kao rasprodaja stvarnosti, kroz prizore izbledeleih, pačvork svetova sa zatkrama skorašnjih modernosti jarkih boja, propinje se pozorište travestirane, obezvredene realnosti, zanemarene substantive, izgubljene autonomnosti, zaokupljeno izvan teatarskim, suočeno sa svim drugim osim sa sobom samim. Usred obezličene stvarnosti „izvan svake sumnje”, dok na velikim pozornicama traju i tragične i groteskne reprize završenih istorija, obznanjuje se pozorište izgubljeno u tvrdoj realnosti što ga opasuje, zaboravljeno, probudeno u snu. Može li se onda govoriti o teatarskom predočavanju „one druge, nevidljive realnosti”, o iluziji (ili smislenosti) hvatanja žive stvarnosti na dnu pozorišnog ogledala-ogledala, o neodgo-

netljivim odsjajima i varkama života na njemu, o pozorišnoj sublimaciji „zapletenosti u luvirinte življencija”, o kreativnosti činjenja „prave stvari u pravo vreme”, o novom, svežem, uzbudljivom kada se kao novo pokazuje tek ono namah zaboravljeno, o ispunjenju (brukovski) praznog prostora Sveti-a scene nečim samosvojnim, neuhvatljivim, omamljivo stvarnim? Vredi li, takođe, pominjati (pozorišnu) potragu „za svetim u profanim vremenima” kada (kako upućuje Svetislav Basara) „čak ni umetnost, koja bi trebalo da čudesnim i fantastičnim posluži kao splav sa ovc na onu stranu sveta, nije u stanju da u mračnim predviđanjima nadmaši empirijsku realnost”? Nagovestene odgovore (svakako ne-sigurne) na gore postavljena pitanja, tačnije izvestan pogled na njih, treba tražiti u sveprisutnom sentimentu postmodernih vremena, u pokretu „bez duha teže”, u prostoru kojim dominira osećanje „ničeg preostalog”. Čovek je sve više „san jedne senke“ (kako je nekoć pevao pesnik) a pozorište, možda i dalje, „izraz čovekova napora da se čovek nagnodi sa svetom u kojem živi“ (Martin Eslin). Svet nije ništa drugo do odavno „napisana knjiga“, a iznova se pozorištem čita i dočitava; u doživljaju, vizuri, iskazu, osloncu jezika izostaju bilo kakav logocentrizam, pozivanje na metafizičko, transcendentalan, traženje sigurne osnovice iz koje proizilaze značenja. Upravo odsustvo konačnih determinanti (osvešćenjem „nedostatka u strukturi“ kao biti delanja) čini neznačnim tradicionalistička poimanja i otvara polje bez ograničenja za „igru neodređenih značenja“. Neokončana avanatura teatarskog, romansa igranja i gledanja, prate dekonstruktivne tokove sveta-jezika, pribiranje krhotina značenja. Svet, pa i njegovo pozorište ne mogu se označiti, opisati, mogu se uzajamno predstavljati čineći se kao objavljinje nečega ovovremenog, sadušnjeg, ali izvan spoznatog, bez uporišta u važećim saznanjima. U vezi sa iznetim (u pokusajima sažimanja, nikako i zaključivanja) stoji i primetna odlika pozorišnog trenutka – izvesno smirivanje, manjak „akecije“, nešto kraći „zamah“, ali izraženija težnja ka pro-

dubljenoj svesnosti (pozorištem sagledanog stanja stvari). Tako se stav, uverenje, opredeljenje češće zamenjuju odnosom-odrazom (stanja), dramatično, burno komponovanje „kristalizacijom“ kompozicije, kolektivno „memorisano“ transponuje se kroz kreativnost ličnog (autorskog) „pamćenja“, dok je opredeljenje za estetičko još uvek pod uočljivim uticajima tematskog, sadržajnog. Konačno, nepostojanje bitnijih zajedničkih tokova, slučenih po-etičkih usmernjenja ili izazova „nove moderne“, teško razaznavanje sigurnijih programskih koncepcija ili orijentira ne isključuje prisustvo značajnog imenitelja teatra devedesetih. Na kraju vremena beznadžne nade ili očajanja punog nadanja (kako je skorašnju, a već tako daleku prošlost nazivao Jan Kot), na ishodu „naših smišljenih snova“ a u „predvečerje naših srećnih dana“, u odblescima apokaliptičnog sveta i u žestokoj krizi okruženja – igra se Pozorište. Sobom samim, relevantnom pripadnošću onom što je bilo i što nestaje ali i ostaci ma onoga što jeste, Pozorište na način pozorišta tragn-igra izlaz iz „nevole vremena“.

Ponudena skica tekuće pozorišne situacije gotovo je u potpunosti saglasna sa dogadanjima, (stremljenjima, pokušajima) na scenama Srpskog narodnog pozorišta. Bez celihodnjeg repertoarskog projekta (koji i nije umešno očekivati u periodima obnovljenih pozorišnih privikavanja i mučnih preživljavanja), bez značajnih literarno-dramskih, dramaturških ili rediteljskih poteza (a u prilikama primetnog mirovanja kreativnih potencijala), bez zamašnijih otklona prema teatarski značajnom, proteklu pozorišnu sezonom ipak nije obeležilo potpuno odsustvo posebnosti: kao osobenost narodičite vrste pokazuje se susret pozorišta sa/realnosti (ne-postojanja), snalaženje u zbumovniku ne-ozbiljnosti, prisutnost na marginama sveta-koga-više-nema pa se nudi teatar strasno zaokupljen (zamišljen, zaigran) stilom duha vremena. Igrom slučaja (tako primerenom igranju pozorišta) na početku se našla komedija nesvakidašnjeg pogonskog materijala; crnohumorni vičast ogled Džozefa Keselringa iz poetike eutanazije (*Arsenik i stara čipka*) u prvi plan postavlja pozorišnog kritičara koji nikako ne uspeva da razdvoji slojeve slepljenih ne-stvarnosti – lošeg, „izmišljenog pozorišta što se daje u pozorištu i pomahnitale, tek prividno uzorne zbijlje, shvatajući ipak da se teatar prvog reda igra u njegovoj kući, nemoguć ali istinit, zabavan a poučan, da ga kreiraju njegovi najbliži. Inspirativna igrarija s produktivnim usmerenjem u crno gde je „arsenik ušuškan u staru čipku“ a pozorište ušuškano u pozorište kao da provocira dalji sled „ozbiljnije“ literature. Tako u nastavku pozorišne godine bivaju ispunjena dva tako reči simetrično postavljena kruga: Čehov i Nušić iz zone klasičnog, sa jedne strane, Basara i Dorić – spisatelji savremenici, sa druge, progovaraju zaje-

dno sečnim i glasnim (o)smehom, sećanjem na prošlo kroz prizmu sadašnjih budućnosti; u prvom krugu do punog izražaja dolazi pravilno uhvaćena intonacija čitanja dela – žestine čežnje za ispunjenjem, osjećanja bezizlaza *Posle pola veka* u šalama koje to (više) nisu ili duhovitosti burleskih kić-dramoleta u kojima se, u dekorisanoj sadašnjici pronalaži oovremena *Gospoda ministarka*; u drugom krugu postignuto je pastelno prelivanje „osnovnih“ boja – crne iz *Crne hronike* najavljenog kraja i u melanholično plave što se još ponekad ukaže nad ne-postojećom *Srpskom Atinom*. A iza svega, kao svojevrsni post scriptum, dolazi muzički teatar u kome se igrat će sveukupnošću iskarza (muzičko-scensko-slikovnog govora), gde se literarno-melodijsko postvaruje kroz igrivo, doživljeno, istinitošću Pozorišta-Života; između zaprašenih slika starih gospara, suptilnom pesmom čučnje, *Sutton* (Stevana Hristića po Ivi Vojnoviću) prenosi na ovu stranu našeg pozorišta reči: „Bijade već ura“.

Na kraju, u skladu sa svim izrečenim, prikaz sezone 1993/94. u Nacionalnom teatru u Novom Sadu može biti celovit te uz pridodat (mogući, lični) izbor prikazanog. Predstave koje se podvlače nisu niti reprezentativne niti vrednosno najubedljivije. One se ističu pre svega stoga što su najpričljivije okrenute autentičnoj kontra-slici sveta; a potom, čine se kao novčići u fontani koji iznova pobuduju iluziju: sa (krhkim) uverenjem da je period čišćenja pozorišnih alata privremen i ravnodušnost življenu teatra (i u teatru) nestalna, da tek nailete pozorišni nemiri, u dobu kada je svako čekanje izlišno, čekanje ipak sleduje. Čekanje Pozorišta.

KOMEDIJA: UBIJ ME NEŽNO

Po podacima hroničara, komad *Arsenik i stara čipka* bio je na repertoaru Empire Theatra od premijere 8. novembra 1939. sve do avgusta 1947. godine; dok su nastajali i nestajali sjetovi, obezbjavljali se i iznova bojadisali snovi, dolazili i prolazili opsenari i dobročinitelji, u pozorištu je više od tri hiljade večeri igrana Keselringova Komedija (ostavljajući duboke misli o svom vremenu drugima), a u njoj – Lubi i Maria Bruster čašicom blagotvornog napitka s arsenikom daruju usamljenima i zaboravljenima let u nebo. Danas, polaka veka posle prazivdbe, u komedijantskom okruženju zbijlje zagasitih tonova kao sjajnoj pozadini za tamu *Arsenika*, Radoslav Dorić istražuje koliko glasan smeh može da izazove razgaljujuća pripovest o nežnom milosrdju; revalorizacijom i osveženjem specifično komedijskog, hvataju se probani odjeci šaljivog, sabiraju odblesci i nijanse crno-smeđnog („kao u svakom dobrom trileru miris dobroćinstva i plemenitih postupaka zametnuće trag ubicama“, ali će travogi dela u Pozorištu pozorišta ostati prohodni). „Dakle,

ubice su među nama", oko nas, sećno zaključuje Dorić, oni „koje najviše volimo, na koje niko ne sumnja". Ubice, uvek uzvišenih ciljeva i dobrih namera, deo su nekog ludila, onog „koje treba da nas opravda za naše zločine ili za našu ravnodušnost". Reditelj (se) pita: Da li „mi to ne znamo ili nećemo da znamo, da li smo svi mi „okruženi ludilom, u rukama nekih ludaka", jesmo li „saučesnici neke slične komedije u kojoj se ubija"? Alternativa se postavlja lako i ne iziskuje opredeljenje, žanrovska previranja su podsticajna: ako je reč o horor-triler-komediji, onda je u njoj nešto skriveno, a smešno se druži sa strašnjim; možda od svega ostaje samo komedija Dž. K. koja se zbiva „čak u Bruklincu pa nas se to ne tiče, možemo se smejeti do mile volje", možda je ludilo ubijanja „lamo daleko, na petoj strani sveta". Preklapanjem i otvorenog i zatvorenog kruga ludila „u nama i oko nas", u teatarskoj igri Teatra, rezimira se vedro: ipak je to Komedija!

Umešnim rediteljskim angažmanom tačno se određuje samovojna stvarnost dramskog štiva, bez imitacija, ublažavanja, zanemarivanja ili preglasavanja, bez prejakog osvetljivanja koje potire dragocene opskurne polutonove. Predanim bavljenjem ne malim zahtevima predloška, pedantnim igranjem Keselringove igre a simultanim oslobođanjem širina komedije što se razvija, *Arsenik i stara čipka* u svom novom izdanju pogada središte, biva „dostojna svog prevarantskog naslova". Predstava zadobija sve čari kupinovog vina gospodica Bruster – pitkost, opasnu slast, varljivu prijatnost, omamljivost, ali reditelj dodaje nešto posebno: njegov *Arsenik* nije ni preblag, neotrovan, niti prebrzog delovanja – kao autentičan otrov pokazuje se zrno dorićevske melanolije, najsnažnijeg aditiva vremena u kome staro pozorišno piće izaziva (o)smeh. Ovakva oscitljivost (smešnog) prisutna je u kompozicijama skladnih, patiniziranih slika, ritmu njihove izmenljivosti i prekrivanja sledećom, pasioniranoj i posvećenoj razigranosti aktera, odabranim sopstvenim Komedijskim. Idiličan dom Brusterovih (Geraslav Zarić sažima bitne detalje koji krase home, sweet home sa obaveznim mračnim džepovima, skrovištima misterije) pravo je poprište dogadanja, igranja i priči i njene mišolovke. Galerija ljudskih spodoba što kruže oko neizbežnog arsenika, ljudi pod uticajem otrova u svojoj glavi, stvara se kreativnim odnosom prema vizuelno-gestualnoj prepoznavljivosti, ali pre svega osvajanjem istinitosti lika u kojoj leži ozbiljnost smešnog (čemu pun doprinos daju kostimi Vanje Popović). Atrakтивno je susretanje Keselringove igrarije i medijske zbilje odavno upletene u nju, žanrova života-pozorišta i kadrirane strip-fantastike, održavanje dis-balansa u igri između originalnosti tipskog i stvarnosti role-postojanja, pristajanja na svet-priču ne-običnih ludosti i pokušaja da se premaže granice ne-mogućeg.

Tako je u pojavnosti, majstorskoj „mimikriji" sebe Daktora Ajnštajna (Stevan Šalajić) vidno pamćenje filmskog uzora, dok Džonatan Bruster (Mihajlo Pleskonjić) kroz studiju Frankenštajna (a po „uputstvima" njegovog znamenitog ideatora Borisa Karlofa začinjenim novomedijskim epitetima) – namenitnuto oblijeća i sudbine – spaja po-etičku slavneg monstruma i sopsivene ne-ponovljivosti zločinca-pravljici sveta po ubedenju; Ilejn Harper (Gordana Jošić-Gajin) je pastorova kćer izvan svake sumnje, uzorna devojka iz snova. Impresioniraju mirnoća, uverenje, zaokupljenost misijom dobroćinstva Marte i Ebi Bruster (Zaida Krimšamhalov i Aleksandra Ilić-Pleskonjić), dečja zanesenost dečjim igrama sa živim igračama (ognjišta humornog su u zbijiskom a ne karikaturalnom), postojanost dve srećne starice u stvarnom svetu. Jedino Mortimer Bruster, sa obe strane pozorišta i obe strane priče svojih tetaka i braće, ostaje ne-pripadajući, rastrzan, u stalnom trku i težnji da prestigne dogadanja (veoma dobra fizička ekspresivnost, izražajnost lica i glasa Aleksandra Gajinu), nošen tragično-smešnom nesrazmerom spontanosti i osećanja dužnosti, dohronamer ног a beznadežnog upinjanja da pomogne, prikrije stanje stvari i nespretnosti, zалудности intencija da se izmeni tok komedije. Time pozorišni kritičar koji preozbiljno shvata pozorište, uz to i dobar igrač, biva pokretač Komedije (u Pozorištu). On podseća: Neko nas posmatra, neko nas stoji gleda, neko nam želi dobro. A to je već – Komedija.

HRONIKA: ŽURNAL ISPREM SMRTI

U sjajnom, zahtevnom, čudnom tekstu (kako *Crtu hroniku* Svetislava Basare određuje reditelj Dušan Petrović) čini se naročito intrigantnim i vrednim (a za Pozorištu postavku vrlo značajnim) autentičnosti organizacije materijala, hvatanje jezičko-dramsko-scenskog sistema kao odraza odsustva-poraza-nedostajanja-kratkocene sistema, artikulacije svesti o ne-svesti rečenicom, situacijom, Igram. Raspon dela u svojoj sažetosti takođe je izazovan: od isčešaka iz svakidašnjice jednog popodneva (jednostavan siže sažima splet apsurdnih dogadaja u roku od pola sata) preko razvijenog dramoleta apsurda i orvelovske sage stiže se do Završnice, kraja Priče, priče običnih ludosti pa se *Hronika* pokazuje kao vispreno montirana odjavna špica, žurnal za veliko The End, sažetak pre Mraka.

U predstavi Srpskog narodnog pozorišta ostvaruje se uspešna transpozicija literarnog u pozorišno-susreti istinitosti jezika je pravi, zburnovnik rečenica je snažan pogon akcije, igre u čorsokaku. Rečenica nosi-pamtí čitav kalambur medjisko-stvarnih-misaonih zavržlama, reči se susreću, sudaraju, zvuče, znače, razmenjuju, prazne (nije slučajno što glavne ličnosti, verni prijatelji Bajer i Sandoz „pozajmljuju" svo-

je imena sa boćica za lekove u situaciji potrage za aspirinom, u sveopštem manjku lekovitih medicina). Rediteljska strategija zasnovana na aranžiranju brze, efektnе, detaljima bogate igre sklada ne-sklada, pronalazeњu jezgra stvarnosti koja je istiniti surogat, ne tek parodija (istinitost lažnog, stvarnost ne-stvarnog), dobija zamah i celishodnost uspešnim prolaskom kroz Basarin gust jezički vrt; bujanje verbalnih rasada poput sablasnih nevena, nicanje i lomljenje priča u priči sofisticiranim govornim pražnjenjima, grananje logičkih podupirača apsurd-a, sve to nailazi na relevantan pozorišni odziv – tekst se čita i *Hronika* ispisuje sveukupnošću igre koja sledi metriku napisanog, bravurama pokreta, kinetičkom interpunktacijom (čime se reč izvodi iz ravnoteže, zanosi, biva i prodorna i slaba), vizuelno-gestualnom karakterizacijom likova.

Crni svet prošaran pastelnim nijansama dėja vu života (uzoran scenografski rad Milet Leskovca) ukazuje se u instant-izdanju, hermetički zatvoreni, ništavan a samodovoljan, sve-upotrebljiv; soba bez pogleda islikana amajljama novih vremena – postvarena bocama coca-cole raspelim na krst, televizorom koji emituje direktni prenos kraja, krevetom što podseća na mesto ljubavi, šankom i bibliotekom od žestotkih „flaširanih knjiga“ nije samo adekvatno polje za šahovsku završnicu pobunjenih pravila i neznanih takmičara: slatki dom kroz čije zidove prolaze utvare, porodični kutak-raskrsnica puteva, lavirint iz kojeg pronađeni izlaz vodi opet unutra, odražava sivarnost kao umetničko delo kasnih, posustalih modernosti, osveženu duhovitošću kiča, životni prostor kao ne-mogući koktel raznobojnih pića od koga se pada u ne-svesi. Žurno grabeći prema bez-izlazu, nošenje muzičkim odjecima zaboravljenih daljina, uvežbavajući besmisao sebe i hvatajući mesto u hronici najavljenje smrti, igrajući se žurnalna za sopstveni odlazak, promiču jednostavni, pravi ljudi, izgubljeni i važni, umorni i poletni, groteskni i žalosni, odavno bivši. Sandoz i Bajer, dostoјno reprezentujući eksplozivno-implozivnu smešnu smešu Čoveka, dva su lica istog bića-pedantnog i neodgovornog, lenjog, sredenog i nepredvidivog, aktivnog i pasivnog, učesnika i svedoka, cinka mekog srca i rezonera; rezervisanosti, pribranosti, umirenosti Sandoza (Predrag Momčilović), uverenju u značenje izrečenog i domeće mudrovanja, pravu rezonancu pruža ne-hajno odustajanje, agresivno pristajanje, prepustanje sa zanosom, logorocičan nihilizam Bajera (izuzetna gestualna leksika Nenada Vučanovića). Predstavnica lepše strane sveta, Bajerova saputnica do bes-kraja (Gordana Kamčinarović) pronosi nešto ne-stvarne tuge uz izvestan osmeh i sećanje na poželjnu ženu dok kontrolori Priče – sudija, pop i advokat (Lidija Stevanović, Miodrag Petronje i Miodrag Petrović) predano rade na ispunjenju plana (predvidenog broja

mirtivih). Svi zajedno, junaci-komedijanti Hronike, bez želja i žalbi, samo pomažu da se smrkne.

MELODRAMA: UMRETI MIAD KAO BRANKO

Pišući izmišljenu priču o Čoveku Trifković Kostu (čija je priča postojala), dopisujući se zapravo sa sobom samim a olpišući Steriju, prijatelju, savremeniku koji je nekoć pisao komendije i u jednu od njih smestio sveprisutne Rodoljupce, Radoslav Dorić osobeno intoniranim setom povezuje ono što se dogodilo i što se nastavlja, istinito i verovatno, ustavljeno i moguće, proživljeno i (ne)dosanjano, skraćujući ukazana rastojanja od čoveka do čoveka, od srca do misli, od nečeg sopstvenog do onog nečijeg što je teško imenovati ali ne i podeliti, uvođeći spletovate raznobojnih i raznorodnih niti u nepatvorenu stvarnost pozorišta koga više nema. Povest Grada radosti i stranstvovanja i jednog doba sa kraja-početka u kome se još mislio da se nešto stvara (osvrt na sveukupno kao materijal budućih prošlosti) prate smislena žanrovska podsećanja i preispitivanja. U formatu hronike (koja stalno izbegava sinemaskop vizuru) u čijem se središtu pronađali melodramatični životopis Trifkovićev, uključenim doticajima romaneskno-istorijskih i pustolovnih štiva, a potom davanjem jasnih naznaka (socijalno-političkog) triletra, Pozorište Srpske Atine izoštvara se i fokusira kroz komad o čoveku u svom vremenu. Slučaj prikrivanja Sterijinog nepodobnog dela preklapajući se sa slučajem potonjeg spisatelja srpskog, a drama *Srpska Atina* postavljena od strane ovovremenog dramatičara, spajajući tri suksesivna nivoa, zaokružuje bitna pitanja pokazujući se kao setna pripovest o ne-mogućnoj artikulaciji osećajnosti (nacionalna, pojedincna), nerešivoj dilemi autentičnosti prisustva Čoveka što se ne odriče pripadnosti svom svetu a teži da sačuva sebe. Bliski susret Sterije i Trifkovića nije inseeniran kao dopadljiva, podsticajna anegdota; upravo time dostiže se vrhunac, još jedan pisac veselih dramoleta pronađi sebe u sterijanskoj zbilji, gledajući Sterijinim očima one iste-nove predele koji se predaju noći.

Postavljajući pozornicu Srpske Atine na scenu Srpskog narodnog pozorišta reditelj Radoslav Dorić upravo ovako potanko analizira pisca Dorića, dovodeći njegovu igru i misao do željene tačke. Prostor dogadanja (scenografija Milet Leskovca) predočava Grad-Svet u skelama (nedovršeno graditeljstvo, restauracija ostataka sna) okružen belim, ne-providnim zastorom vremena (zatvorene daljine, još neislikan pejsaž?). Nekoliko pokretnih površina čine (poput platformi u praznom) mesta na kojima izrancuju jezgrovita, bučna, prigušena, nemušta pokazanja Teatra bivšeg a opet igrivog čiji akteri-zaštitnici idealni, aktivisti, malahnolici, zanesenjaci, oponenti svojim telima, rečju, glasno izrečenom

opomenom, pozivom, usklikom, sumnjom, mûkom predstavljaju suštastvene elemente Gradevine što je samo tako mogla postojati njima samima i sada se još ukazuje živim obrisima. Na retuširanim, topljivim, ne-postojanim slikama pozorišnog spomenara, Trifković je sve dalji, sve više sâm, a Sterija bliži, prisutniji. Znamenite ličnosti Srpske Atine slede svoju privrženost komadu u koji su smeštene (stoga izostaju „tačna“ identifikacija, verizam u nastupu) bivajući prošli-ovdašnji ljudi (Rodoljupci), onakvi kakve ih je napisao neki Dorić. Tačnije, ovovremeni Igrači, igrajući i jedan Grad i sebe, pokušavaju da sobom oseć i iskažu nesto od opojnih počitskih pletisanki, boemije i stihovanja Kostić Laze (ekspresivnost i glasa i kretnji Dušana Jakišića), ozbiljnosti neutoljive mladosti omladinca Svetozara Miletića (izuzetna unutrašnja transpozicija „sećanja“ na lik Miodraga Petrovića), rečitosti, pragmatizma, osećanja dužnosti Antona Hadžića (Velimir Živoić), ali i sudbine glumca Pere Dobrinovića (Vladislav Kačanski) i tajnovitosti jedne dame koja se zvala Fani (Ljubica Rakić). Svi pogledi, osmesi, strepnje sustituju se u malenoj pojavnosti Čoveka K. T., britkoj replici i blediju njegovog lica, sitnom gestu i vibrantnom duhu (čudesna zbiljnost u težnji ka nestajanju Aleksandra Gajina) racionalizujući pitanja: Šta preostaje od Srpske Atine ponete u sebi, od kulturnog kapitala „od milion lanaca“? Ima li mesta za Pise koji trezno misle i ne zaboravljaju? Gde je ishod? (Trifković bi odgovorio: Sagoreti. Nestati. Umreti mlad kao Branko. Ostaviti malen trag sebe. U velikom Pozorištu.)

Zoran R. Popović

OPERA I BALET SRPSKOG NARODNOG POZORIŠTA

Inercija kulturnog i opštег mraka koji je pre izvesnog vremena zavladao našim prostorima, uzelja je svoj danak i u ponudi i bogatstvu raznovrsnih sadržaja u postavkama originalnih, zanimljivih ostvarenja, čije bi realizacije, na domaćoj sceni, obradovale novosadsku publiku. Celokupna prošlogodišnja opersko-baletska sezona ostala je, neosporno, upamćena više po različitim, mada malobrojnim obnovama i reprizama dela postojećeg repertoara, no po novim programskim poduhvatima. U više nego skromnom, do krajnijih granica ispošćenom kulturnom okruženju, atribut premijernog ponelo je, i to nepotpuno, samo nekoliko produkcija: Bošnjakov balet *Kraljeva jesen*, Verdijev *Rigoletto* (koji je ustvari šesta obnova u istorijskom ambitusu od rata našavamo, igrana na 70-logodišnjicu prve predstave), obno-

va Leonkavalovih *Pajaca* i Maskanijeve jednočinke *Kavalerija rustikana*, u diptihu, Hristićeva muzička drama *Sutan, Baletsko veče* sa samo jednom premijernom, od tri svoje koreografije, te muzičke priče za decu – *Ježeva kućica i Medvedova ženidba* Zorana Jovanovića.

Na sceni SNP-a prva operска premijera odigrala se 13. novembra. Obnova *Rigoleta* dala je povoda da se za ulogu Dilde angažuju čak tri nove članice: Sanja Kerkez, Svetlana Lovčević i Milica Stojadinović. Uz povoljan utisak koji smo poneli sa, uglavnom kvalitativno ujednačene sve tri interpretacije, te pažnje vrednih ostvarenja koja su upriličili Slavoljub Kocić kao Vojvoda od Mantove, Branislav Vukasović u ulozi grofa Monteronea i Saša Kovačić kao Marulo, kao skandalozno i potpuno deplasirano pokazalo se odsustvo želje za alternacijom glasovno i glumački neprimerenog, usiljenog i intonativno nekorektnog Miodraga Milanovića u naslovnoj ulozi, koja za pevači predstavlja zadatak podcinkan onom koji uloga Hamleta postavlja pred glumca. Uz većim delom ravninu, ne previše inspirativnu režijsku postavku Mladen Sablića, krajnje simplifikovana likovna rešenja scenografa Vladimira Marenića i solidnu kostimografiju Vanje Popović, te uglavnom neuhedljivo zvučeci orkestar, uprkos umetničkom potencijalu iskusnog maestra Imre Toplaka, premijera *Rigoleta* ostala je zabeležena kao domet Sanje Kerkez u ulozi Dilde, u kojoj su se, sa podjednakim pevačkim i glumačkim uspehom, naknadno okušale i istale dve mlađe članice operskog ansambla.

Na sceni SNP-a, 4. februara, na 90-logodišnjicu izvođenja prve srpske opere, *Na tranku Stanislava Biničkog*, premijeru je doživela i prva naša muzička drama, *Sutan* Stevana Hristića, koji je u muzičku leksiku pretečio središnji deo *Dubrovačke trilogije* Ive Vojnovića. Lišeno monumentalnosti i potrebe za većim ansamblom, delo u prvi plan stavlja senzibilitet i naglašene emocije, pretežno date kroz kratke tonske replike i rečitativnu melodiku, zaokruženu poznoromantičarskim stilskim miljeom. U ukupnom dometu premijerne predstave umetnički najubedljivije delovala je Branka Okliša, kasnije odlikovana Godišnjom nagradom Kuće za tumaćenje centralnog lika Pavle. Korektina ostvarenja pružili su i, uz kvalitativne oscilacije, Marina Pavlović Barać kao Mare (u drugoj podeli daleko uspešnija Ilona Kantor Vasiljević), Slavoljub Kocić u nevelikoj ulozi Luja, glasovno sveža Violeta Srećković kao Made, Jaroslava Benka – Ore, Vera Berdović – Kata, Branislav Vukasović u ulozi Vasa, te Aleksandar Manojlović i Svetozar Drakulić kao Stari gospari. U repriznoj predstavi ulogom Kate uspešno je debitovala Tanja Obrenović. Rukom maestra Toplaka dobro pripremljen i lepo zvučeci bio je orkestar Opere, u zahtevnoj funkciji naratora. Inače celishodna, iako pojedinim neadekvata.

tinim uzletima diskrelidovana scenografija Miletne Leskovec, dobro se uklopila u većim delom primerena režijska rešenja Radoslava Dorića, uz upočatljive kostime Vanje Popović. Po podeli, autorskoj ekipi i premijerno ostvarenoj produkciji Leonkavalovih *Pajaca* i Maskanjijske *Kavalerije rustikane*, najveću vrednost donela je pojava mlađih snaga u dobrom spoju sa iskustvom svih aktivnih solista Kuće.

Ovaj, često postavljanu veristički diptih ostvaren je u režijskoj obnovi Borivoja Popovića, scenografiji Miletne Leskovec i kostimografiji Mirjane Stojanović Maurić. U ulozi komedijanta Bepa, tј. Arleckina, predstavio se izuzetni mlađi tenor lirskog temбра Nikola David, lik Nedinog ljubavnika muzikalno je tumačio mlađi bariton Željko Lučić, a kao Neda nastupila je odlična Milica Stojadinović. Miodrag Milanović glumački je uspešno ostvario negativni lik klovna Tadea, a u naslovnoj ulozi Pajaca odnosno Kanija zablistao je izvanredni dramski tenor, gost iz Rusije, Sergej Dubrovini. Pozitivniji utisak od interpretacije orkestra, pod rukovodstvom maestra Miodraga Janoskog, poneo je podmladeni Hor Opere. U senci *Pajaca* ostalo je izvođenje *Kavalerije*, pre-vashodno zbog bledog i neuvežbanog orkestra. Solističke partie ostvarene su s nejednakim uspehom; kao Alfī podbacio je inače uverljivi Branislav Vuksović, a posle uspelih interpretacija *Made u Sutonu* i *Fenene u Nabuku*, mnogo više očekivali smo od Violete Srećković, koja je tumačila lik Lole. Daleko bolji utisak ostavili su Vera Berdović kao Mama Lučija, te u glavnim ulogama Santuce i Turida sjajni Branka Oklješa i Slavoljub Kocić. Novosadskom produkcijom *Kavalerije* i *Pajaca* otvoren je i budvanski festival „Grad teatar“ 1. odnosno 2. jula 1994. godine.

Shodno osvedočenom rediteljskom iskustvu i delovanju u Pozorištu mlađih, reditelj Voja Soldatović je uspešno, plastično dočarao bajkoliki životinjski i vilinski svet šume u muzičkim pričama za decu *Ježeva kućica* i *Medvedova ženidba* Zorana Jovanovića, stvaranim po tekstu Branka Čopića, odnosno Desanke Maksimović. Kroz pitku muziku jednotavne strukture, uspešno su se predstavili Sanela Čuklaš, Laura Jovašević, Nebojša Šogorović, Danijela Jovanović, Čedomir Milušić i Igor Ksionžik, kao i solista Saša Kovačić. Dobru komunikaciju sa malim gledaocima omogućili su i maštoviti kostimi Mirjane Stojanović Maurić, te izvanredno kreirane maske Šandora Sarvaša. Suženim orkestarskim ansamblom uspešno je dirigovala sugestivna Ljiljana Đukić.

Ansambli Baleta u proteklom periodu realizovao je dve premijere; prvu – baletom u deset slika *Kraljeva jesen Jugoslava Bošnjaka* otvorena je protekla pozorišna sezona, a de-lo je izvedeno i na 25. BEMUS-u. Balet je raden na Bošnjakovu muziku prema istoimenoj drami Milutina Bojića, uz libreto, koreografiju i režiju Krunislava Simića. Nosioci

glavnih uloga dostoјno su opravdali poverenje koreografa; Gordana Simić – solistkinja beogradskog Baleta upečatljivo je tumačila lik Simonide, Kralja Milutina je kreirao Toni Randelović, a Igumana Danila – Rastislav Varga. Dragan Vlalukin tumačio je ulogu oslepljenog Stefana Dečanskog, i izvesnu poetičnost i senzibilitet u liku Simonidine duše pokazala je Oksana Storožuk. Kao Sudbina autoritativno je delovala Maja Grnja. Ne uvek uspela stilizacija kostima Mirjane Stojanović Maurić, većim delom plastično uklapala se u scenografiju Geroslava Zarice. Kao skladan po zvučnosti i ekspresivan u muziciranju pokazao se orkestar Opere, pod rukovodstvom maestra Miodraga Janoskog.

Iz nekadašnje predstave *Veče u belom*, premijerno izvedene 1990. kao novo izvođenje, Dobrila Novkov je obnovila dva kratka baletac koreografiju na muziku *Koncert za violinu i orkestar u E-duru* Baha, koju je realizovao Antal Fodor i *Kolaž Rapsodija* Lista, u postavci Petara Lasta. Uz pome-nute obnove, predstavu je premijernom činila i insecenacija plesno inspirativne svite iz *Žar pice* Stravinskog, u režiji, koreografiji i po libretu Živojina Novkova. Novinu u prva dva ostvarenja donelo je učešće novih protagonisti, prvenstveno po igri ubedljive Maje Grnje. U veselom *Kolažu* Lis-tovih *Rapsodija* istakli su se Dragan Vlalukin, Oksana Storožuk i Rastislav Varga, sigurni Toni Randelović i donekle bleda Jasna Kovačić. Kao *Žar pica* – Princeza pojavila se Oksana Storožuk, Ivana je tumačio Rastislav Varga, a Kaščea Dragan Vlalukin. Predstava je izvedena bez živog orkestra, uz tonske zapise muzike nepoznatih izvođača.

Samo dve baletske premijere u toku sezone, na izvestan način dovoljno indikativno ukazuju na repertoarsku i kadrovsu krizu u aktuelnom jugoslovenskom baletu.

Osim pomenutih premijernih produkcija, sezona 1992/93. donela je i više operskih i baletskih repriza uglavnom stan-dardnog repertoara. Tako smo bili u prilici da pratimo tri predstave Logarove *Pokondirene nikve*, dva puta *Trubadura*, tri izvođenja Strausove operete *Baron Ciganin*, jednu *Prodanu nevestu*, Rosinijevog *Seviljskog berberina* sedam puta, tri izvođenja *Violiniste na krovu*, pet puta *Rigoletto* (nakon premijere), dva koncerta izvođenja *Karmine burane* Orfa i *Altum silencijum* Divjakovića, *Travijatu* tri puta u domaćoj postavci, jednom sa gostima i jednom na gostovanju u beogradskom centru „Sava“, jednu reprizu muzičkih priča za decu Jovanovića, šest repriza *Sutona* i jedno gostovanje u Beogradu, posle godinu dana dva *Nabukna*, četiri reprize *Pajaca* i *Kavalerije*, uz nastupe u Budvi, dva puta *Kneza Igora* na domaćoj sceni i jednom u Beogradu.

Ansambli Baleta je realizovao dve produkcije *Žizele*, dva puta *Konjića Grbonjića*, četiri *Vragolanke* i koncert povo-dom Medunarodnog dana igre, 28. aprila.

Kod nas su gostovali Balet nacionalnog teatra iz Pečuja, violinisti Jovan Kolundžija i Stefan Milenković, KUD „Abrašević“, KUD „Sonja Marinković“, dva puta KUD „Svetozar Marković“, kao i bugarski hor „Svetoslav Obretenov“ sa božićnim koncertom.

Održani su: Gala koncert *Raspevani zvuci operete i mjuzika*, Novogodišnji koncert solista, Hora, orkestra i Baleta SNP, nastup Hora i orkestra u Sinagogi i gostovanje Kamernog hora Opere u Borovu. Dan pozorišta proslavljen je 11. juna, a godišnje nagrade poneli su: Branka Oklješa, Oksana Storožuk, Slavoljub Kocić, Rastislav Varga i Toni Randelović. Oktobarska nagrada pripala je Vojin Soldatoviću, za dostignuća u režijskoj postavci mjuzika *Violinista na krovu*.

Boško Buta

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ I NEKE NOVE POJAVE U POZOŘIŠNOM ŽIVOTU VOJVODANSKIH MADARA

Ponovo smo na kraju pozorišne sezone.

Slika koju nam pruža dvadeseta jubilarna sezona jedinog našeg pozorišta koje radi na madarskom jeziku Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház, nešto je povoljnija od onih u minulim godinama.

Ima i sada uspeha, lepih uspeha, i neuspela, i to katastrofalnih. Međutim, i pored problema i uprkos njima, ova sezona obećava. A u ovim vremenima i to je nešto. U svakom slučaju nije zanemarljivo.

U protekloj sezoni pozorište je izvelo pet premijera i jedan kabarc. Dve su predstave doživele nesporan uspeh. Mrožekov *Karlo* i *Cvema nedelja jednog džambasa* Andraša Šítea, u režiji Đerda Hernjaka odnosno Lasla Babarcija. Neuspesi su bili *Nesporazum*, u režiji Nebojše, Bradića, i *Otmica Sabinjanki*, u režiji Ištvana Mislajia. Negde između, ali bliže uspehu, bila je *Pozorišna komedija*, u režiji Đerda Hernjaka.

Po čemu su uspeh ili neuspeh pojedine predstave u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház?

Uspeh je kada se predstava, ostvarena na način koji rezultira umetnički čin, obraća nama, gledaocima, koji živimo na ovom prostoru u ovom istorijskom vremenu. Znači, istovremeno je i umetnički i ovovremenski čin. A to je u slučaju pozorišta neophodno.

Neuspeli je produkcija uradena na diletantski način, na ne-umetničkom nivou, koja ne komunicira s nama, gledaocima, i koja se nikog pod milim bogom ne tiče.

Ako je ikada bila potrebna aktualnost pozorišnog čina, onda je to sada i ovde neophodno.

Ako je na ovim prostorima ikada bilo potrebno igrati tekst Andraša Šítea – onda je to ovo naše vreme. Sada se iste stvari dešavaju i tu kraj nas. Dnevno smo svedoci kako ljudi preko noći menjaju svoj lik, svoje ponašanje, a da ne primećuju, da oni na bilo kojoj strani postaju, ustvari, gubitnici. I mi preživljavamo slične nepravde, i kršenja zakonitosti slične onima, koje su od mirnog i tolerantnog Džambasa „od koga je samo naš Gospod Isus Hristos bio trpeljiviji“ načinili nasilnika sklonog surovostima, ubistvima, razaranjima.

Laslo Babarcí, direktor Pozorišta iz Kapošvara, vrlo efektno, vodeći računa o scenskim efektima, savršenim pozorišnim jezikom, izvanrednim vodenjem glumaca, ispričao nam je onu nit drame koja je za nas u ovom momentu najbitnija. Lepo je gledati ono što se na sceni odvija, a u isti mah shvatamo da se pozorišna iluzija spaja sa svakodnevnom stvarnošću.

Slične vrline poseduje i Mrožekov *Karlo*, u režiji Đerda Hernjaka. Ova drama čoveka dospelog u čorskok, u klještima srove stvarnosti, saopštava nam važne informacije koje nas teraju na razmišljanje. Osnovna situacija je veoma poznata. Dnevno se susrećemo s njom. U neko drugo vreme delovalo bi nam apsurdno da neko ima želju da ubije svakoga ko nije kao on, ako je drugačiji, ako ne izgleda kao on. U slučaju da takvog ne nalazi, u svojoj mahnitošći, u stanju je da prvog čoveka na koga naide, proglaši Karлом, i nema milosti prema njemu. Ova logika nam je ovde na brdovitom Balkanu i njenoj periferiji itekako poznata. Preplavljeni smo „lovcima na Karla“ i takvima koji su skloni nasilju i prilaze onima koji nasilje koriste. Režija Đerda Hernjaka potencira strah koji ovo nasilje izaziva. Scenska i životna stvarnost se poistovećuju. Najveća vrlina predstave je završetak koji predstavlja rediteljsku nadgradnjnu tekstuarnom predlošku. Čovek, zastrašen nasiljem, nesvesno, skoro neprimetno, postaje isti – pribegava istom metodu, nasilju, i uživa u njemu.

Dve predstave govore o samom pozorištu, ali samo jedna od njih prilazi analitički sopstvenom biću, a to je *Pozorišna komedija* finskog dramatičara Švedskog porekla Alfhorsa Bengta, u režiji Đerda Hernjaka. Ova nazovi pozorišna reportaža prikazuje čudnu simbiozu procesa stvaranja predstave i privatne ličnosti glumca. Primamljiva tema koja jasno korespondira i sa ovim pozorištem. Više je od puke zabave, mada može i tako da se tretira. Druga je priča širanska kvazi-komedija pozorišne istorije *Otmica Sabinjanki*, u režiji Ištvana Mislajia iz Budimpešte. Predstava, u neinventivnoj, šablonskoj, mogli bismo reći očajnoj režiji gosta iz Madarske, primitivan je čin i velika je sramota ove Kuće.

Veliki debak! Neuspех је и представа на основу Kamijevog teksta, у режији Nebojšе Bradиćа. Reditelj као да је букаљно shvatio назив дела – *Nesporazum*. Дело је потпуно погрешно тумачио. Штета, јер Kamijev текст пружа изванредну могућност да се створи представа која је више од horora, више од сензационалистичког чланска са насловних страна. Bradиć nije uspeo da delo pribliжи današnjem gledaocu iako sám tekst za to pruža izvanredne mogućnosti.

Iz do sada izloženog, јасно се вidi да су ковачи успеха reditelji Laslo Babarci i Đerd Hernjak. Babarci je reditelj takvog формата чије је prisustво и помоћ у ово време неизречено dragoceno. Он уме да води глумца, поседује свој поглед на свет и изванредан осећај за процену, о чему треба да говори представа. Било би појељно годишње бар једном имати Babarcija u Novom Sadu.

Bitan момент ове сезоне су две Hernjakove режије. Овaj reditelj, који ретко gostuje и који је неоправдано запостављен, доказао је да постaje занатски pouzdан pozorišni stvaralac koji misli, i na koga se mora računati. (Suprotno nemu, treća режија Mislaija u Novom Sadu nepobitno је potvrdila да се на њега не сме računati).

Najbolja глумаčка ostvarenja u сезони припадају Zoltanu Mezeju i Beli Kalo u *Karlu*, Karolju Fišeru, Fridešu Kováču, Gabrieli Jonaš i Editi Farago u представи *Cvetna nedelja jednog džambasa*. Raduje i добар учинак akademaca. A još više zrela i nadahnuta глума Karolja Fišera, чији је Nagelšmit, за мене, најбоље глумаčко ostvarenje protekле сезоне. Све pouzdanija postaje i Livia Banka. Izvanredno се nalazi u dramskim i u komičnim ulogama. Atila Madar је bio ispod nivoa iz prethodне сезоне. Pokazalo се, такоде, da energični reditelj, који уме да eliminiše preterivanja Edite Farago, od ње може да добије izvanredna ostvarenja. Giric Atila се често поjavљује, али се стиче utisak da још nije pronašao себе. Pozorišna komedija је dokazala да се Irena Abraham враћа u некадашњу formu.

Sliku сезоне допunjује и чинjenica да у Senti i dalje radi pozorište sa grupом младих stvaralaca. Ad hoc grupa *Sveta Geneza* izvela је представу, најчешћи, доста bledunjavu, *Kidaj od svoje žene*.

Pažnju su izazvale i испитне представе студената Akademije уметности, иако је текст Feranca Molnara u izvođenju III godine rediteljski pogрешно koncipiran. Možda је добро што се studentima omogućava da slobodno tretiraju pojам „komedijske“伊. Ipak se čini da bi било за njih корисније да на Akademiji nauče kako се Molnar zapravo igra. Bilo би bolje da savladaju stil igre, који тај autor zahteva.

Ne сме се занемарити ни чинjenica да се u Subotici ponovo radi na oživljavanju pozorišta. Raduje то sve poslenike, али čini нам се да је mnogo nesigurnosti, neodređenosti i da

nedostaje volja за координацијом, која је у овим vremenima, kada oskudevamo u glumcima, neophodna.

Dobre је што се u Subotici нешто kreće, ali innam utisak da im nedostaje prava priprema па i potreban осећај за realnost.

(Preveo sa madarskog Tibor Vajda)

Laslo Geroli

NARODNO POZORIŠTE U SOMBORU

Izvođenjem komedije *Hotel „Promaja“ Žorža Fejdoa*, 7. oktobra 1993. године, започела је четрдесет и осма сезона на profesionalnoj sceni teatra u Somboru. Delo је на scenu postavio reditelj Ljubomir Draškić, stari prijatelj Pozorišta u Somboru, који ће u овој сезони постати трећи dobitnik *Nagrade „Nikola Petrović Peca“*. Uručena mu је на svečanosti povodom završetka 44. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, најстарије pozorišne smotre u Jugoslaviji, u starom ili novom ustrojstvu, svejedno. Tek, pozorište је, doista, чудо, попут biljke, али i – neuništivo. I tim povodom, proslavljeni reditelj i upravnik „Ateljea 212“ reči ће: – *Meni je žao što Peca i ja ne radimo više zajedno, jer život nam je tako namesio, da on ode, a ja da ostanem. Ipak, dragi mi je što sam ti nagradu dobio, jer su neke naše zajedničke ideje ostvarene u pozorištu, a što sam video i u Somboru где puna sala pozdravlja i njegovo име, i mene kao dobitnika nagrade. To je nešto što je ostavilo trag u ovom gradu, ali i u pozorišnom životu uopšte. Inače, Sombor je jedan prelepi grad koji obožavam. Tu sam prisutan od početka sedamdesetih godina. Somborsko pozorište je, verovatno, jedno od najlepših u Jugoslaviji i ono vrlo uspešno spašava tradiciju sa svremenim. Sombor je, sa manjim ili većim krizama, imao sluhu za mlađe ljude, za neku pozorišnu politiku koju je gledala u budućnost. Sombor ostaje moja velika ljubav.*

Nimalo slučajno, dakle, на овaj помало i неobičan način започиње овај „hod unazad“ i pogled/presek kroz сезону 1993/94. na somborskoj pozorišnoj sceni. Јер, u почетку, premijerom, i na kraju Nagradom „Nikola Petrović Peca“ ће Ljubomir-Muci Draškić. Сезона u vremenu највеће krize, galopirajuće inflacije, doba obezvredovanja свега i сваћега, u видljivom i imaginarnom, аљ опет (i uvek) u ljudskom prostoru, али upravo se primerom pregalashta na somborskoj sceni, новим postavкама, од којих су tri pravilne (Figarova ženidba, Tri praseta, Fiškal galantom), te doista impozantним i primereno ostvarenim Susretom pozorišta Vojvodine, osnivanjem Dramskog studija u Somboru i finalom сезоне – Drugim pozorišnim maratonom, на себи svoj-

siven način dokazalo šta se i kako se, i u nevremenu, može. Tek danas, kad se mnogo šta sleglo, sve to se čini pomalo i nestvarnim.

Početak sezone bi u znaku komedije. Fejdo i Hotel „Promaja“ u prevodu Dragoslava Andrića. Noć uoči somborske premijere, prevodilac nam je dao odgovor na pitanje zašto baš ovo delo ima „magičnu moć nad gledalištem“.

– Od dvadeset i sedam Fejdoovih komada, pozorišni znalci najpre su zapazili baš Hotel „Promaju“. Pošto sam pročitao sva njegova dela, mislim da publika obožava „Promaju“ upravo zbog nevidenog dinamičkog zapleta koji izaziva buru smeha.

U reći kritike nakon premijere zabeleženo je: soše Fejdoovog komada, reditelj Ljubomir Draškić, kao prekaljeni comedy-maestro, scenski intonira modernim znacima živopisne burleske. Savremena postavka vodvilja u prevladavanju bizarnog događanja pitkom glumačkom bravurom...

Biljana Milikić, glumica koja će u ovoj sezoni osvojiti najveći broj nagrada, u ulozi Anželike, poslužimo se i dalje sudom Miljane Zrnić, pozorišnog kritičara iz Sombora, „unutrašnjim nijansama i šarmantno robusnim kretnjama, umešno se podešava vibracijama scenske replike... Njen lik se približava pamtljivoj karikaturi. Shvatajući rediteljsku nameru da se izbegne lascivna vodviljska mukota „lakog“ pozorišnog komada, kostimograf Branka Petrović (dobitnik nagrade za kostime na 44. susretu vovodanskih pozorišta), odeva i Pingela Saše Torlakovića u karikaturno ruhu dajući upečatljivom kostumografskom potkom znak za markantnu glumačku igru“.

Pohvale Branki Šelić za ulogu Marsele. Najmarkantniju spoljašnju glumačku fakturu oblikuje pak, precizni gestikalicijski izraz Pijardena u tumačenju Radoja Čupića, koji samosvojno, resko i upečatljivo osvaja medije zasebnog scenskog prostora. Posebnu draž umetničkog umeća, komičnog praska kretnje i žustrog govora čini rola Matjea, u tumačenju Bore Nenića. Intonacija gorovne mane, u efektnom tonu igre, daje dramski takt u kojem nema mesta mogućem razlaganju mimike lica i dikcije.

Nasuprot žustrog Matjea, Zdravko Panić, kao Bastije, moralni ključar Hotela „Promaja“, ležerno i nemametljivo daje igri umilan scenski ton. Specijalni gosti predstave markantni Vladimir Amidžić (ulazi Dame) i David Tasić Daf (ulazi Ernesta), stameno su glumačko i kostumografsko prosvetljenje jedne upečatljive sekvene. Ostali akteri upotpunjavaju osobeni vodviljski krov komedije... (Miljana Zrnić, Životopisna burleska, „Premijera“, List Narodnog pozorišta Sombor, jun 1994).

Montažom satiričnih tekstova D. Harmsa, S. Mrožeka, M. Pavlove, Vladislava Petkovića Disa, te komentarima u stilu „nije tipično za Šekspira, ili: idioti prave odličnu tursiju“, novosadski reditelj Milan Pletel ostvario je sa četvoro najmladih članova somborskog ansambla predstavu koja se domaći i kao žestok komentar ovovremenog zbilja, podjednako i na domaćoj, i na „belosvetskoj“ društvenoj, iliti političkoj sceni. Daniel Harms, ili Vladislav Petković Dis, sa svojom satiričnom poezijom, sarkastični Mrožek čija se proza prima i kao lek protiv uboja, otrova, možda i neizlečive bolesti zwane totalitarizmom, sve su to naši savremenici, a što je realnost bliskija apsurdu, to se i njihovo delo pokazuje stvarnjim od slutnje zla koje ih je, u književnom pogledu, izazvalo.

Četiri aktera u predstavi *Grabljivci* čija je igra, u pogledu dramaturgije, razradena tako da najdirektnije asocira na četiri lika (možda maske) na slici Ilironimusa Boša *Nošenje krsta*, kao četiri putanje u kvadraturi kruga. Krug ili obruč, svejedno, tek sve se kreće na relaciji vlast. sila ili moć i čovek, zrak, ništice. Položaj, pozicija u hijerarhiji vlasti, diktira način mišljenja najpre onom ko pristane, ili kome se nameste pa vlast, a potom onima dole, bez identiteta, time i bez slobode da raspolažu ne samo svojim imanjem, nego i svojim slobodom. Lica/miske Prvi, tj. Klop (uloga Srdana Aleksića), Drugi, tj. Klap (u tumačenju Saše Torlakovića) i Treći, tj. Klip (Slobodan Tešić), smenjuju se u ulogama/pozicijama, pa su i sudije i žrtve, upravnici zatvora i zatvorenici, doušnici i potkazani, i zatvorenici, i ljudi na privremenom boravku u kavezu od slobode. Konačno, četvrti lik, Devojka (uloga Tatjane Šanta-Torlaković) koja je „ništa drugo do devojka, a što je, morate priznati, jako teško biti i ostati u ovom muškom svetu“.

Reditelj Milan Pletel, montažom tekstova u čvrsto bošovsku, zastrašujuću celinu, nije, nažalost, odoleo iskušenju pri dramatizaciji, da svaki delić u mozaiku još više iskristališe i učini samo deličem dobro zamišljene, ali scenski slabu prizemljene mozaik-predstave. Primejni su, dakle, nedostaci kako u dramaturškom pogledu (previše dugih monologa, nedoslednost u sintezi klasičnog i modernog scenskog izraza...), tako i tvorenju jezgrovitije ansambl-predstave. Radena na brzinu, predstava je ostala na pola puta. Ipak, pamtim je kao dobar pokušaj da se scenom ponudi lek: za neverne – lek od sumnje, a za verne (one od svake vlasti) od zaraznog, razarajućeg slepila.

Nove, drugačije postavke dela klasične dramske literature na somborskoj sceni nisu novine i pojavno su jedna od specifičnosti ovog teatra. Izvedba *Figrrove ženidbe*, predstave koja će tokom 1994. godine zasluzeno dobiti mnoga priznanja, počev od Susreta pozorišta Vojvodine, do turneve

po primorskim gradovima, na festivalima u Vršcu, Žemunu i Požarevcu, gde somborski ansambl biva nagrađen specijalnom nagradom za izuzetan doprinos dramskom tvorstvu, o tome najrečitije svedoči.

Izvođenjem *Figarove ženidbe* ili *Ludi dan Pjera Ogista Karona de Bomaršea*, u režiji Kokana Mladenovića, ansambl Narodnog pozorišta u Somboru predočava ono najefektnije što se u predstavi takvog žanra i očekuje. Obilje zdravog smeha, dakle, onog pročišćenog od vulgarnosti, što je, uzgred budi rečeno, postalo i ružna tradicija u savremenom teatru, vrcave igre koja se pamti po spontanosti scenskih kalambura i dosekki, ovovremenim sadržajem dopisanih rukom reditelja i veštio, rekl bišmo i funkcionalno, utkanim u klasicu s datumom od pre dva veka.

Mladi reditelj Kokan Mladenović, koji se uspešnom režijom Kovačevićeve komedije *Maratonci trče počasni krug*, u prošloj sezoni, dokazao, takođe na somborskoj sceni, kao reditelj istančanog nerva upravo za sintezu tradicionalnog i modernog pri postavci komedija, postavkom *Figarove ženidbe* ostvario je još raskošniju predstavu nego što se to u prvi mah i očekivalo. Doduše, *Maratonci...* i *Figaro...* nisu ni po čemu srodne komedije, ali zahvaljujući, upravo, Mladenovićevom rediteljskom zahtevu i njihovoj izvedbi na sceni u Somboru, prepoznatljivo samosvojenosti rediteljskog rukopisa, od jasno iskristalisanih, scenski blistavih delića koji se međusobno stапaju i tvore skladnu igru pa meri onog što se ni rediteljskim zahtevima, ma kakvi da su, ničim ne daju ograničiti, ostvarena je izuzetna mozaik predstava. Mera je u mogućnostima uslovljjenim talentom glumaca, veštini i spremnosti za poletnu igru svih svih članova ansambla da u predstavi nadu, svako za sebe, svoju putanju, tu nit čijim se preplitanjem tka vrednina u prostoru neograničenog ljudskog duha.

Sa glumačkim ansamblom koji upravo u komedijama dokazuje vrhunce scenskog umeća, uz jednostavnu, a krajnje funkcionalnu scenografiju Milete Leskovca, te kostime Branke Petrović i koreografiju Andelije Todorović, ostvarena je predstava koja je, po mnogo čemu, u ravni Šekspirove *Ukroćene goropadi*, za koju je, reč li je o somborskoj postavci, već rečeno da je dogadaj ne samo jedne sezone.

I kao što se vrednosti predstave ne potvrđuju prepričavanjem scenskog zbitja, tako je i u ovoj predstavi teško izdvojiti ulogu na kojoj sve počiva. Ipak, Radoje Čupić, nosilac naslovne role i Biljana Milikić (Grafica), uspeli su da nas zrelošću, snagom i raskoši igre uvere u daljkosežnost takve sintagme kao što je „zemaljski glumac“.

Sa Brankom Šelić (Suzana), Slobodanom Tešićem (Heruvim), koji tako često, briljantnim rolama u *Figarovoј ženidbi*

tvore predstavu u predstavi, sa Borom Nenićem, majstorom za komičnu ulogu-minijaturu, Davidom Tasićem (Graf) i Vladimirom Amidžićem, dakle sa sve sumišćima somborskog ansambla ne bi, sigurno je, ni bio u mogućnosti da se pokaže u polpunjem svetu: konačno i sa Bogomirom Đorđevićem i Petrom Stojančevićem, koji će i bez velikog udelu u pogledu teksta, stvoriti vlastiti scenski pečat, sa Ksenijom Marić i Živoradom Ilićem, te uz brojne statiste čije je učešće, takođe, majstorski ukomponovano, Narodno pozorište u Somboru je u sezoni 1993/94. dohilo predstavu za nezaborav. Za samo osam meseci od prvaizvedbe i do trenutka kada nastaje ovaj tekst (sredina novembra 1994) *Figarova ženidba*, glumci, reditelji i saradnici na predstavi, osvojili su sedamnaest raznih festivalskih priznanja. Davno je, dakle, brojeno priznanja prevazišla najpoznatiju somborskiju predstavu *Zinidba i udabda* (1976. godine) Sterije Popovića, u režiji Dejana Mijaća, koja je još uvek rekorder po broju izvedbi. Ženidbe na somborskoj sceni, čini se, uvek se porečuju i dugog su veka.

Sezona 1993/94. na somborskoj sceni okončana je, reč li je o novom repertoaru, još jednom prvaizvedbom. Izveden je *Fiškal galantom* Petra Grujićića, u režiji Dušana Petrovića. Ovaj pozorišni prvenac mladog beogradskog pisca raden je prema motivima romana *Večiti mlađoženja* Jukova Ignjatića. Dramaturški koncept autora, koji na samom startu, nadajmo se uspešne, spisateljske karijere pokazuje ne samo želju, nego i ozbiljne mogućnosti za dostizanje samosvojenosti, takav je da se doista već sada može govoriti o sklonosti za antidramatizaciju, umnom iškakanju iz stereotipa, posebno kada je reč o „prizemljivanju“ klasične.

Roman *Večiti mlađoženja*, to znano poprište kritičnosti velikog pisca u odnosu na razvodnjavanje naciona izvan matičnog jezgra, za pisca Petra Grujićića okvir je za tvorenje novog scenskog mozaïka, rekl bišmo i takvog da se doima kao da je i izvan vremena, i izvan prostora, a kao takav – dovoljno, u rizičnosti i zaumnosti, izazovan za reditelje modernijeg senzibiliteta, kakav je i Dušan Petrović. Grujićićeva izražena naklonost ka tvorenju takvog teksta, koji je po mnogo čemu srođan strukturi scenarija, učinila je da se pred rediteljem, glumcima, ali i pred svim saradnicima na predstavi, nadu zahtevi koji se jednostavno moraju ispoštovati, inače, ništa od igre ukoliko nije dosegnut piščev naum. *Fiškal galantom*, sazdan od dvadeset i tri slike, najpre je rez, a potom i istražno psihološko poniranje kroz životni luk večlog mlađoženje Šamike Kirića, njegove porodice, svih nesudjenih nevesta, ali i kroz epohu jednog, po mnogo čemu, nesrećnog naroda.

Reditelj Dušan Petrović, kome je ovo četvrti, a istovremeno i najuspešnija režija na somborskoj sceni, najpre rediteljskim senzibilitetom, ali i umnim pronicanjem i međuprostor između Grujičeve dramaturgije i onog tradicionalnog, podjednako i u dramskoj književnosti i u pogledu klasične pozorišne režije, pokazuje se dovoljno vispremin, smelim i umešnim da ovo delo, inače, složene dramaturške concepcije, „pročita“ našom reditelja-jereticu koji lomi zadato, kanonsko, a potom od istog materijala (razdrobljenog, usitnjene) i uz korišćenje novih spona, dodele do celine koja u svakom svom zaokruženom prizoru, tim belucima u ovom raskošnom scenskom mozaiku, odiše svežinom.

Za scenografiju Milet Leskovca nedovoljno je reći kako je „samo funkcionalna“. Svojom jednostavnosću, domišljatošću, dakako, i funkcionalnošću, ostvarena je kao jezgro vira simbolika i vremena i prostora u kome se tokom tri decenije, koliko traje scenska povest *Fiškal galantom*, događa i (ne)ostvaruje sav život.

Mileta Leskovac je jedna, a kostimograf Branka Petrović druga ruka i pisci Grujičića i reditelja Petrovića. Za tridesetak uloga u *Fiškalu galantomu*, Branka Petrović je kreirala preko šezdeset kostima, a samo se, primera radi, gizdavi Šamika Kirić, tokom dvočasovne igre, presvlači osam puta. Lepota kostima je jedna, a njihova moć da predoče i karakter lika u predstavi druga je, takođe sjajna – bještava strana medalje koju Branka Petrović decenijama tvori.

Fiškal galantom je u pravom značenju ansambl-predstava. Bilo da je reč o glavnim protagonistima ili o epizodama, koje talentom i umešnošću glumaca, poput Bogomira Đorđevića, Bore Nenića, Biljane Milikić, Radoja Čupića, Tatjane Šanta Torlaković, Bogdanke Savić, Vladimira Amidžića ili Ksenije Marić izrastaju u kreacije po kojima se cela predstava pamti.

Za ovu predstavu se, bez mnogo dvoumljenja, pa i sada, nakon što su se slegli svi užareni utisci-varke o predstavama u minuloj sezoni, može reći da gotovo i nema slabih mesta. Svoga Šamiku Kirića Sašu Torlaković predočava, iskazuje kao čoveka koji je i manama i vrlinama uvek izvan, često i ispred vremena u kome živi. Mondenstvom, smislim, ali i potrebom za lagodnim životom, divnim snom o bezbolnom životu u kome „neće biti ni uboda od komarca“, s kojima se vasceli život (na sceni) borii, potreba da svojim „naopakim ponašanjem“ i kao sudija/fiškal, i kao samo (uvek *samo*) potencijalni mladoženja, a posebno naglašenim incestom sa sestrom, sve je to rezultiralo u kreaciju koja, razložno i s merom, dominira scenom.

U ovu tragi-komediju, snagom svoje glumačke ličnosti, do krajnosi se priklanja Branka Šelić (Katica Kirić), David Tašić Daf i Slobodan Tešić.

Gledalac koji na ovu predstavu dolazi da bi se sreća sa Jasmom Ignjatovićem i njegovim *Večitim mladoženjem*, sa sećanjem na delo (ono u mladosti upamćeno) iz školske lektire, već na samom startu, pri susretu sa Grujičićem, odnosno Petrovićevim *Fiškalom galantom* na pogrešnom je koloseku. Ali, doveđe li zarad lepotе, izazovnog rizika mozaičnosti i lepršavosti scenske magije, čeka ga „samo“ velika tajna. Sam Šamika Kirić, prepoznat okom mlađog pисца i oslušnut glasom Saše Torlakovića, u svom bi posthumnom hodu po konačno dosanjanoj Veneciji, rekao, čist medu oblacima: – *Čudo! Pravo, pravcato čudo!*

Tokom sezone 1993/94, u Narodnom pozorištu u Somboru osnovan je Dramski studio, kojim rukovode glumci Radojko Malbaša, glumac koji se u svoj Sombor, nakon decenija izbjivanja, vratio iz Tuzle, izgnan nevoljama, i mlađi Nikola Milošević. Svojim scenskim prvencem „Glumac je ..., glumac je ..., glumac“, radenim prema motivima Šekspirovog *Sna letnje noći*, premijerno izvedenim 8. aprila 1994. godine, članovi Dramskog studija, osnovci i srednjoškolci iz somborskih škola, doista zaslужuju da im se imena nadu na stranicama ovog Almanaha. Nadajmo se da će neko medu njima svoj put prepoznati u ovoj igri koja im se samo igrom čini na „daskama koje za velike život znači“. U Dramskom studiju su angažovani: Katarina Moldovanov, Aleksandar Kovač, Marijana Nikolić, Izabela Nikolić (bliznakinja), Dušan Ivović, Nadežda Tošić, Svetlana Koruga, Ivana Grba, Sabina Asodi, Dragana Nikolić, Bojana Šaša, Marija Lazić, Tanja Stojanović, Aleksandar Lakić, Mirna Ilić, Aleksandar Koruga, Jovana Basarić, Vesna Paštrović, Ivan Vilin, Davor Litvai, Dejan Lukić i Danijela Nikolić. Mnogi medu njima angažovani su, i to veoma ozbiljno, u predstavama *Figarova ženidba* i *Fiškal galantom*, sa somborskим ansamblom putuju po gradovima Jugoslavije, od festivala do festivala, stiču dragoceno iskustvo, lepe uspomene.

U inat prvobitnom naumu da ovaj hod unazad pri osvetljavanju minule sezone završimo tek informacijom o početku rada Dramskog studija i naznakama beskrnjene nadе kojom obiluje trenutak Pozorišta u tom Somboru, ipak i reč o triumfu Tatije na 44. susretu pozorišta Vojvodine, čiji je domaćin bio ovaj grad, punih deset dana, od 15. do 24. aprila 1994. godine.

O nagradama, što ponekad glumce i čitava pozorišta najviše na ovakvim manifestacijama takmičarskog karaktera, verovatno, zanima, priča je sadržana u izveštajima pozorišta-česnika na ovom festivalu. I ovom prilikom potvrđilo se s kakvim obiljem danas raspoluže glumište na tlu Srbije.

Očito je da se u našim teatrima, čak i u vreme ovo nesigurno, i dalje traga, da se javljaju mladi reditelji poput Kokana Mladenovića ili Saše Gabrića, a koji u svom pristupu klasici unose svežinu i ne podražavaju svoje učitelje.

Pokazalo se, takode, da se upravo ovih dana i godina, na jugoslovenskom, ma kako suženom ilu dogada ono nemovno, a za šta je u normalnim okolnostima potreban, čini se, najmanje jedan vek: farse postaju tragedije (primer je Arabalov *Piknik na frontu* u izvedenju ansambla Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu), ironična drama apsurda postaje, upravo, zahvaljujući i ovakvom zlom vremenu, potpuno jasna, bez metaforičnog premoščavanja, sarkastična antiratna drama naših strašnih dana (Mrožekov *Karlo*, u izvedenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház), Čehov u rediteljskim makazama sjajnog Ljuboslava Majere pisac je bcketovskog ili joneskovskog rukopisa, a ne samo „pitomi pisac naših dana“, kako je to rečeno na tribini ovog Susreta.

Uz sve ovo, ni jedan pogled na glumište Vojvodine, i to iz pozicije koju nudi samo jedan Susret, ne može da pretendeuje na polpunost i objektivnost. Jer, jedna predstava bilo kog učesnika na Festivalu, nije i celo Pozorište, pa tako ni jedna smotra, nije, ipak, sve ono što bi se moglo podrazumevati pod pojmom vojvodanskog, ili, pak, pozorišnog dela Srbije.

Organizovan u nevreme i s pečatom stvarnosne, razarajuće hiperinflacije, u uslovima materijalne bude koja i bez inflacije neprestano prati Taliju, ali sa njome se Talija ne miri, ceo grad je bio domaćin i pozorište radosti. Četrdeset i četvrti susret pozorišta Vojvodine pamtiće se kao izuzetan kulturni dogadjaj, kao lep prkos, izazov i opomena stvarnosti. Na njemu je doista trijumfovalo Pozorište, a ne samo Bomaršeova *Figarova ženidba* Somboraca, proglašena za najbolju kreaciju u celini, ili predstava *Preljubnici* Žorža Fejdoa, u režiji Velimira Mitrovića u izvedenju ansambla Narodnog pozorišta iz Kikinde.

Kako minule, tako je i ove sezone ansambl Narodnog pozorišta u Somboru sezonu okončao darom svojoj vernoj publici: velikim (Drugim) pozorišnim maratonom koji je, zahvaljujući učešću dečjih pozorišta iz Slovačke i Bugarske dobio i međunarodni karakter. I da čudo bude veće – sve se to zabilo u uslovima totalne (ne)kulturne blokade kojoj je, ne samo u ovoj sezoni, bila izložena naša zemlja, svijjeni prostori. – *Čudo! Pravo, pravcato čudo!* – rekao bi Šami Kirić, daleko od zavičajne Sent Andreje, u snu hodeći nebom Venecije.

David Kečman Dako

POZORIŠTE „DOBRIĆA MILUTINOVIC“ U SREMSKOJ MITROVICI

Neophodno je odmah napomenuti da su se u protekloj sezonu u sremskomitrovackom Pozorištu „Dobrica Milutinović“ zbilja dva događaja koja su, donekle, uticala na život i rad ovog kolektiva: zbog nedostatka goriva, tokom dva repertoarski najznačajnija meseca (januar, februar) nisu uopšte zagrejavane prostorije, što je planirani program redukovano na polovinu, a početkom marta došlo je i do promene direktora Pozorišta – umesto Dušanke Anojević, za direktora je postavljen književnik Jovan K. Radunović.

Reperoar Pozorišta „Dobrica Milutinović“ činila su ova četiri programa: *Emigranti*, *Božić Bata kuća na vaša vrata*, *Akademija posvećena Svetom Savi* i *Od Golgotе do Golgotе*. Dramu Slavomira Mrožeka *Emigranti*, u režiji Dragana Jovičića, tumačili su Tamara Bartoš, Srđan Alatić, Gordana Jovanović Ilić i Igor Belić. Predstava je mnogo bolje prihvadena od domaće publike i na gostovanjima, nego u Somboru, na Susretu pozorišta Vojvodine, na kome je ocenjena krajnje negativno.

Predstava za decu *Božić Bata kuća na vaša vrata*, u režiji Dragana Jovičića i sa glumcima Slobodanom Marićem i Sinišom Sočaninom, prikazivana je uoči Nove godine po kucama. Ustvari, predstave su se odvijale u porodičnoj atmosferi, za decu nekolikih familija iz susedstva. Ova predstava ocenjena je prevashodno od strane odraslih kao zanimljiv i vaspitni pozorišni čin.

Akademija posvećena Svetom Savi ostaće zapamćena kako po dramskom tekstu Mirjane Marković o detinjstvu Rastka Nemanjića tako i po inspirativnoj režiji i scenografiji Vojislava Bilanovića Bila.

Kolaž-predstava *Od Golgotе do Golgotе* Jovana K. Radunovića, u režiji Dragana Jovičića, glumačkoj interpretaciji Mihaila Janketića i Radmila Đurića, u vokalnom izvedenju protodakona Vlade Mikića i učešćem Hora „Sirmium cantorum“, naišla je na izuzetno dopadanje.

Živeći i radeći u ne baš povoljnim uslovima, Pozorište je tokom minule sezone klizilo u ponor „uslužnog servisa“, koji je donosio određeni prihod od izdavanja prostorija, ali nije omogućavao i rad na novim predstavama.

Ipak, igранe su i neke predstave iz ranijih godina, (*Koraci Semjuela Beketa*, *Ka sreći I. K. Kreća*, *Naša deca Branislava Nušića*). Gostovalo se na tudim scenama, a u Mitrovici su gostovale i predstave nekih znamenitih teatara.

Sve u svemu – ne baš uspešna sezona. Valja verovati da će naredna biti bolja.

Dorde Vranješ

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ U SUBOTICI

Predstava *Brzi snovi* treća je po redu predstava Saše Gabrića, druga u kojoj se, kao u svom rediteljskom prvencu (Džems Džojs: *Portret umetnika u mladosti*), intenzivno bavi ličnošću písca, šaljući tako svoju ličnu poruku, i prva njezina predstava na madarskom jeziku. Ako je *Portrait...* želeo da kaže „neću više da služim ničemu u šta više ne verujem...” i da su jedina oružja koja će, kao Džojs, sebi dopuštati – čutanje, izgmanstvo i lukavstvo, odlučujući se da radi predstavu na osnovu novela Endre Adija, mlađi reditelj ukazuje na nameru da – kao i veliki pesnik – bude dosledan u ispovedanju aktuelnog osećanja i, na taj način, generalno, nedosledan.

U samoj tehnologiji stvaranja *Snova*, za Gabrića je najvažnija bila revolucionarnost „madarskog jakobinaca”. Ne i ljubavna, lična i svaka druga ispođednost (i) književnog revolucionara, „razorenog” alkoholom i sisilisom. U svom rediteljskom priповедanju Gabrić se služi i igrom i pesmom, zapravo pozorišnom parafrazom da je madarskog čoveka i Bog stvorio u svom punom veselju. Autor muzike je Silard Mezei, a u predstavi igraju Ferenc Peter, Žolt Vicci, Atila Koračonji, Đula Francia, Peter Sel, Tibor Vajda, Tibor Šebešćen, Hermina Erdelji, Žofija Javor i Žuža Taloš.

Predstave koje se igraju u novom pozorištu, „Age do'r” (u bivšem bioskopu „Jadran”) često nadglaša muzika iz obližnje kafane „Kod Braleta”. Kad je pred početak predstave *Timon Atinjanjin* počela da treći muzika, glasnija nego kad dopire iz pomenute kafane, bilo je jasno da je u pitanju nešto drugo. Saša Gabrić je, u svojoj diplomskoj predstavi, publiku i Šekspirovog *Timona*, zajedno smestio na scenu, u ambijent subotičkog buvljaka.

Sve je tu: dočekuju vas pesme Dragane Mirković, Nina, Cece Veličković... dileri, uz ono svima toliko poznato „devize, devize”, šarenilo različitih roba na pretrpanim tezgama, gužva, prljaštvinu, lopovi, prevaranti... ljudi voljni i ljudi primorani da se tu nadu. Sve su to scene na koje smo navikli i koje smo cele 1993. godine mogli da na buvljacima vidimo svakodnevno. Ne nedostaju ni brojne prodavnice, sa jednako prepoznatljivim natpisima „Jestina pića”, „Bife”, „Garderoba”, „Kod Timona”...

Atinski velikaš Timon, čovek otvorenog srca, koji veruje u dobrotu ljudi zato što je sam dobar, ovde je vlasnik kafane. Dok mu poslovi dobro idu njega pohode laskavi velikaši Lucije, Lukul i Sempronije i svaki put odlaze bogato počasni i darivani. Kad Timonovo bogatstvo propadne nestaje i njihovo prijateljstvo, a poverioci se pojavljuju iz dana u dan. Razočaran više zbog toga što je osiromašen za veru u

ljude nego u imanje koje čini materijalno bogatstvo, on poželi da pobožnost i strah, vera u bogove, mir, istina, pravda, poštovanje roditelja, nočni odmor, susedsko prijateljstvo, lepo ponašanje, obrazovanje, zanati, struke, red u društvu, časna služba, običaji, zakoni – sve potone u zbrku svojih suprotnosti, i nek živi haos, da ceo svet strada, da propadne Atina. Timonovo srce se zatvara i on više ne veruje ni u iskreno poštovanje Flavija, domoupravitelja, odnosno konobarice, Ruskinje, niti pristaje da sasluša mudrog filozofa Apemanta, koji se ponaša kao jestin zabavljač, a u stvari je „čovek od iskustva”.

Za priču o moralu i nije bio veliki izum dosetiti se buvljaka, a dobra komunikacija publike sa predstavom nije dobra prepovuka – za publiku. Dok se odvijala drama nesrećnog Timona, „koristeći gužvu” na zajedničkoj sceni tzv. premijerna publika je razgovarala, šuškala kesama, grickala semeke. Gabrić je tako, osim što je režirao predstavu o padu moralu, ukazao da mi u tom stanju živimo: strašno smo se lako „primili” i navikli na „buvlačku situaciju”, i – svi smo pomalo šverceri. Za one koji se u toj ulozi nisu „našli” – ostaje Šekspir.

Petru Radovanoviću, koji tumači lik Timona (u vreme sveopštег pada moralu i smešnih glumačkih plata), nikakav šverc nije bio ni na kraj pameti. Mestralan je i u toj ulozi. Podsticajno iskren i zabavan, i publici i kolegama glumcima, bio je i Aleksandar Krstajić, kao Apemant, filozof, pa zaim Nebojša Čolić u liku Alkibijada, atinskog vojskovođe. U predstavi igraju još Saška Popov, Milan Marodić, Radiša Vučković, Zoran Bučevac, Jovan Ristovski, Ramadan Azarić, Svetislav Đorđević, Tanja Žerajić, Goran Vidaković, Velibor Krstić.

U režiji Ljubiše Ristića predstava je čak i odlazak pozorišnim autobusom na Palić, do tzv. II sektora Jezera gde se *Antigona* igra. Najpre zato što kad šofer promaši put, pa krene onim uz samu obalu, preti opasnost da se autobus prevrne u vodu, a zatim mora da se hoda još oko dva kilometra. Melanholični Ristić kao da se već tu ruga svojoj publici – gledalač se ozbiljno zabrine, ako ne baš za svoj život, ono bar za komfor, a ujedno i samog sebe prekor jer zna (procitao je ili čuo, nebitno je) da to što će videti ima veze sa ratom u Bosni, pa se oseti razmaženim.

Naziv drame Dušana Jovanovića *Antigona* („rečenice iz jedne glave za druga usta”), samo je uslovan. Tekst je rađen na osnovu Euripidovih *Feničanki*, a Antigona je, u stvari, mirovorka koja je izgubila bitku za mir. Tema su ljubav i mržnja, opsada grada i bitka na smrt do istrebljenja između dva brata, blizanaca.

Antigona se sastoji iz tri dela: osnov prvog su odlomci iz *Feničanki*, drugi, u kom publika prolazi pored krstova, gra-

nica je između prošlosti i sadašnjosti, a likovi su skoro isti, pa se samo mesta i imena menjaju. Tako Polinik (Radovan) i Eteokle (Alija), borci za vlast u Tebi, vode rat u Sarajevu. Ristić, uostalom, ima tezu da se ovde neprestano, istovremeno, dogadaju prošlost, sadašnjost i budućnost i da iz te činjenice proizilazi nerazumevanje sveta za ovdašnji krvavi kalendar.

Welcome to Sarajevo, peva se uz muziku Bijelog digrneta na razrušenom salasu. U nakaradnim kostimima, u pancir-prslucima, na kojima stoji oznaka UN, sa podvezicama i mikrofonima, sfinge, poput one koju je sreć Edip, postavljaju zagonetku: „Kako da vuci budu siti, ako koza ostane cijela”, „Kako da Eteokle (Alija) čaršiju ne izgubi, a da mu mili braco Polinik (Radovan) grad dobije”?

U opsednutom gradu gde se svakodnevno vode borbe, a vladaju beda i kriminal, neizbežna je i televizijska ekipa, koja neprekidno traži nova uzbudjenja. Metafora na račun onih koji opsedaju grad potpuno je jasna, a groteska kulmina nira borbon petljava koje „posmatrači” podjaruju. U Antigoni nema pobednika, niti pobedenih. Kad nastupi primirje, jedna osoba sa strane baca petarde. „Ti, mala nemoj da se majmunišeš” – kazano joj je.

U liku Antigone sjajno su se snašle Daniela Stojanović i Suzana Vuković (kasnije i Feničanka, Mlada devojka, Begunka), a kao borci za grad Nebojša Čolić i Aleksandar Krstajić. Jokastina kćer Ismena je Sanja Moravčić. Jednako uverljiva kao Jokasta i sfinga, igrajući do sada svoje najbolje uloge, bila je Ljiljana Jakšić, ali i Irena Jakočević (Jokasta u prvom delu predstave). Još jedna Sfinga je Saška Popov, Starica, ljudsko lice Sfinge je Eržika Kovačević, a TV tim čine Saša Gabrić i Obrad Radulović. Lik Kreonta, isprva Policajca, a zatim Tebanskog kralja igra maestralno Petar Radovanović.

Ljiljana Gogić

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA” U VRŠCU

Vršačka pozorišna sezona 1993/94, prema onome šta se sveukupno dogadalo na sceni i u zdanju „Sterije”, mogla bi se oceniti sadržajnom i raznolikom. No, najmanje je to postignuto brojem premijernih predstava (svega tri, plus jedna za decu), a najviše – na zadovoljstvo probirljive vršačke publike – učestalijim gostovanjima iz drugih pozorišnih sredina.

Pri tom, na smotrama i festivalima (u Jagodini i Somboru) vršačani su osvojili dve glumačke nagrade, imali su jednu inostranu turneu (Ukrajina, krajem aprila 1994), a sezona

će ostati zapamćena i po tome što je oktobra 1993. u Narodnom pozorištu „Sterija” organizovan i održan Prvi međunarodni festival klasične „Vršačka pozorišna jesen”... Uprkos ovoj, ne baš uobičajenoj, scenskoj živosti i raznovrsnosti, ansambl „Sterije” – primitivni na početku samo dvoje dramskih umetnika – ostao je po broju, sastavu i scensko-izvođačkim potencijalima tamo gde je i bio, to jest u okolnostima maksimalnog „izvlačenja” motiva, entuzijazma i scenske igre iz onih koji su ostali i ostaju, u malom, najnužnijem broju.

U nedostatku umetničkih, izvođačkih, glumačkih osvećenja i podmladivanja, uglavnom su i sve vršačke premijere, baš kao i reprise (isključujući donekle festivalska gostovanja) „ličile” jedna na drugu. Bez obzira na raznolikosti rediteljskih zamisli i pristupa, vršačke su predstave (za razliku od sezone 1992/93) odisale zamorom, „ravnodušnošću”, ispunjavanjem zadate forme, a bez onog dragocenog unutrašnjeg scenskog zračenja, one energije koja znači samu suštinu pozorišta.

Da li je to opravданje ili nije, tek valja reći da je (i) vršačko Narodno pozorište „Sterija”, u svojoj organizacionoj, institucionalnoj suštini sezoni 1993/94, teško materijalno bolovalo, u okruženju i opštih i sopstvenih ljudskih strahovanja i trauma. Opstalo se i opstaje se nekako, ponovo zahvaljujući domaćinskoj upornosti uprave i čovečnoj, nesobičnoj pomoći i podršci kolektiva kakav je, na prvom mestu, „Hemofarm”.

To bi, kako se kaže, bilo ono objektivno, a što se premijernih predstava tiče, one – uz već ranije pomenutu opštu karakteristiku (scensku, igračku „ravnodušnost”) – nose još jednu osobost: posle najavā rediteljskog „buma”, usledile su uglavnom „već videne” premijere.

U tom smislu, Pozorište „Sterija” je sezoni 1993/94, i repertoarski prebrodilo na tekstovima i izvedenjima tri premijerne predstave (Sterija Pokondurena tikva; Benčik/Pavićević Sve zbog seksta i Čehov Višnjik), tako i na takav način da se nije uznenimiravala ni stravično protivljudska stvarnost (rat, zaludenost „naroda” i stanovništva, nemaština, neizvesnost i sl.), a niti se delovalo na duše i srca gledališta. Jednostavno, izvedene su bučnije, ili manje bučno najavljujivane, scenske forme, do pomalo rediteljski „individualizovanih” čitanja poznatih, adaptiranih ili štihovanih tekstova. I pritom se najviše, prevashodno medijske, repertoarske i materijalne promocije i podrške, očekivalo od oktobarskog prvog Festivala klasične Vršačka pozorišna jesen 93.

A i Festival je, zapravo, samo potvrdio širinu i opštost zamora u institucijama koje se zovu profesionalne pozorišne kuće, isključujući svelte trenutke kada scenom dominiraju mlađi, novi, obrazovani, polemi i bodri glumci i glumice

(primer festivalskog nastupa ansambla Pozorišta „Boško Buha” i izvođenjem Šekspirovog *Sna letnje noći*). Sve drugo je, čast još nekim izuzecima, slika *rediteljskih repertoara*, kojima se onda poigravaju i proigravaju upravnici pozorišta i festivalski selektori. Publika se uz to veštoto trenira da čuti i sluša, jer je i pozorišna kritika u međuvremenu našla tu negde svoj kutak netalasanja i „nepravednog” sankcijskog preživljavanja u „ponosu i dostojanstvu”, kako se to službeno kaže.

Pored repriznih predstava (*Ljubavno pismo* Koste Trifkovića, *Profesionalac* Dušana Kovačevića i *Ice Šampion* Dušana Jaglikina), ansambl „Sterije”, rekosmo, izveo je tokom sezone 1993/94. i tri premijere, uz jednu novopostavljenu, dečju predstavu (*Crvenkapu i zbumeni vuk* Radeta Pavelkića, u režiji glumca Tomislava Pejića).

Pokondirena ikva Jovana Sterije Popovića u režiji Milana Karadžića, trebalo je da bude nešto novo u čitanju Sterije u Sterijinom gradu, u Sterijinom teatru... Ono što se odavno i sa pravom očekuje od Vršca i vršačkog Pozorišta. Lik *Feme*, „bogate udovice”, u tumačenju Nevene Novović graden je tako da to bude tip scenske i „stvarne” ličnosti, koja ima svoju socijalnu i kulturološku logiku, u smislu: zar nije opravdano imati i iskazivati potrebe za novotrijama šireg i naprednjeg sveta. A pritom i u smislu da je, eto zapravo *Femina sredina* ta koja, konzervativna i stereotipna, narodski tradicionalna, nema razumevanja za takvu „avangardnu” vršačko-scensku Femu. Žiriju se u Jagodini, na Danima komedije, sve to dopalo, pa je Neveni Novović dodelio nagradu – statuetu „Čurana” za najbolju žensku ulogu. Međutim, predstava u celini, igранa krutom rutinom, nije baš plenila gledalište u drugim prilikama i na drugim mestima.

Erotski vodvilj, inspirisan komedijom *Pozajmljeni stan* mađarskog pisca Imre Benčika, u prevodu Marte Živković, a u „totalnoj” adaptaciji i režiji Miroslava Pavićevića, odigran je premijerno na sceni „Sterije” pod naslovom *Sve zbog seksa*. Igrali su: Vladimir Kovačević, Valentina Stanislavljev, Tomislav Pejić, Snežana Kovačev, Milan Kočalović, Bojana Malkanović Udički, Dojna Andrejević, Vladimir Nikić i Mladen Ognjanović. Igrali su u stilu socrealističkog zasmejavanja širokih narodnih masa, uglavnom bez ljudskih i scenskih motiva i uverenja da je to baš ono pravo, što treba i glumcima, i publici, i ovom vremenu krpeži i trpeži. Ukratko, *Pozajmljeni stan / Sve zbog seksa*, uz programsko „upozorenje” reditelja da „cenjena publika gleda ovaj erotski vodvilj isključivo na sopstvenu odgovornost”, ostaje u pozorišnoj hronici zabeležen, *baš tako*, kao isključiva „odgovornost cenjene publike”. Kad već druge repertoarske odgovornosti „u sankcijama” jednostavno nema i ne sme da bude.

U tom rediteljskom, sezonskom, repertoarskom „isterivanju” hit-predstave, naravno, najviše se očekivalo od premijere *Višnjika*. Nepogovorno najjavljen Čehov, pa još reditelj naše, slovenske duše, Vitalij Dvorcin, pa još uz angažovanje najboljeg i najboljih u ansamblu i van ansambla... E, to je trebalo da bude ono pravo, iz srca i duše, a za srce i dušu. A bila je to, zapravo, nešto manje „kartonskija” predstava od one Dvorcinove užičke (*Galeh*), koja je, gde čuda, poslužila i Vrščanima kao dobra i sigurna (?) preporuka jednog pravog Rusa usred pozorišne Srbije. Međutim, valja na osnovu onoga što se videlo na sceni, ipak, prozhoriti da Vitalij Dvorcin čita Čehova nekako recitatorski, kruto, uštegljeno, neslobodno, uz „nameštenu” patetiku i uz glumačke role koje su, blago rečeno, nekako „vojnički disciplinovane”. A to je, mora se priznati, daleko od ruske i čehovljevske duše, za kojom se i dalje traga. Možda, bez Dvorcina, čak uspešnije.

Takav *Višnjik* je, inače, prikazan u konkurenciji na Susretu pozorišta Vojvodine u Somboru, na kome je glumac Ivan Andrejević, za tumačenje lika Lopahina, dobio specijalno priznanje.

Dragoljub Tašlić

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ” U ZRENJANINU

Bez želje da mu dā posebno izraženi predznak, Dramska scena zrenjaninskog Narodnog pozorišta „Toša Jovanović” je početak sezone posvetila jednoj od najtipičnijih i najčešće igranih Nušićevih komedija, *Ožalošćenoj porodici*, i to peti put u svojoj poratnoj istoriji. Jednostavno, reč je o komadu koji, bez sumnje, odlaze teatarsku neizvesnost i reditelju nudi priliku da se pozabavi više detaljima i stilizacijom, budući da mu je dramaturška osnova vrlo pročišćena i paradigmatske strukture. Uz to, radi se o Nušićevom delu u kojem su likovi do te mere u produktivnom medusobnom odnosu, da je, i sa pozicije glumačkog zadatka, ono uvek inspirativno.

Reditelj predstave, Velimir Mitrović, računao je očigledno, s činjenicom, da se jednostavnoj i poznatoj fabuli nema šta dodati ili oduzeti i da su ponudeni karakteri apsoluno definisani. Stoga se on opredeljuje za gotovo školsku postavku, krajnje redukovane stilizacije i bez ikakvog eksperimenta. To je razlog što u gradjenju ukupne atmosfere i tretmanu likova primetno nedostaju očiriji valeri naše nacionalne naravi i hipokrizije, što je umanjilo, inače, znatne rezerve komičnog, koje ovo delo nudi. Mada nije osobita novost, linč

Agatona od strane rodbine u finalu komada, mogao se dogoditi s daleko više prethodnog pokrića. Jednostavno, odustavši od želje da mu se rediteljski rukopis po svaku cenu razlikuje od mnoštva već vidjenih, Velimir Mitrović zadržao se na proverenim rešenjima za ključne detalje, smatrajući da je, u ovom slučaju, dragocenije uočavanje poznatog od provokacije oblikovanja nečeg što bi trebalo da bude nešto posve novo.

Ovakav metod, logično bi bilo, prepušta glumcima najveći prostor za dokazivanje Nušića. Ali, saglasan svojoj tezi o „traganju za nepromenljivim konstantama“ (?!), Mitrović i na planu glumačke realizacije zadržava svoju doslednost, svodeći je na potrebnu meru autentične slike Nušićevog doba. Stoga je, u celini, glumački rezultat znatan, ali, više kao tečno funkcionisanje čitavog ansambla nego kao primer pojedinačnih domeća.

Agaton u interpretaciji Miloja Ivanovića, zavisno od situacije, deluje i dovoljno lukavo i pohlepno, ali i zbunjeno i plasljivo. Bez preteranog gesta to je ne toliko novi koliko autentični i prepoznatljivi samozvani zastupnik ožalošćene porodice. Simka Andelke Davidovac i Sarka Mirjane Vukojević, kao i Mića Selimira Tošića i Trifun Prvoslava Zakovskog, mada svi malo uzdržani u igri, behu pravi tumači zadatih karaktera. Ostali glumački parovi – Vida i Tanasije Oliver Begović i Jovice Jašina, Gina i Proka Ružice Savić Cvjetić i Jovana Toračkog, kao i Sarka Mirjane Vukojević – uspešni su u prezentaciji Nušićevog mehanizma, ali ih je, pre svega, rediteljska intervencija lišila očigledno znatnijeg učinka. Radovan Luković kao Advokat i Marijana Vićentijević kao Danica, s prepoznatljivom i dovoljnom merom balansa prema familiji, kao i duhovita epizoda Tetke (Divna Stojiljković) zatvaraju krug tog solidnog glumačkog rezultata. Scenografija (Viorel Flora) i kostimografija (Nada Janković) stilski su saglasni ali i (opravdano) pojednostavljeni. Ovoj najnovojoj inscenaciji *Ožalošćene porodice* u zrenjaninskom Teatru predstojala je oštra provera kod publike, koja je, kad je Nušić u pitanju, stroga koliko i blagonaklonu. Relativan učinak ove predstave na jagodinskim Danima komedije (nagrada za režiju), unekoliko je disonantan u odnosu na izrečene sudeove ovog kritičara, i valja ga tumačiti kao, po svemu sudeći (selekcija) podsticaj Pozorištu i njegovom ansamblu.

Drugom premijerom u sezoni, zrenjaninski dramski ansambl dotakao se jedne od najuverljivijih antiratnih paradigm novije sveske dramaturgije, Arabalovog *Piknik na frontu*, u režiji Ivana Klemence, računajući da će to biti poseban odgovor aktuelnom militantnom okruženju i vremenu, preraslom već u dnevnu moru.

Od sveg antiratnog arsenala, razume se, podsmeh je jedan od onih koji najviše razara ono, na šta je adresovan. Stoga je i ovaj, čestoigrani Arabalov tekst, svojim poetičnim, gotovo idiličnim pacifizmom, protiveža – drugi mogući pol iste scenske opstrukcije militarizma, koja je zasnovana na istraživanju duhovnih posledica tog zla, i koja se, pre svih, pripisuje Brechtu. Apsurdnost Arabalove priče utemeljena je i na prirodnom otporu ratu, kao definiciji jednog pomerenog stanja, i to upravo njim samim, odnosno sredstvima koja mu naizgled idu na ruku. Ako se već i desi, veli Arabal *Piknikom na frontu*, ratu se valja narugati odmah, i na licu meseta.

Ivan Klemenc, kao kompletan autor predstave, precizno je uočio Arabalov koncept i dosledno ga se držao tokom čitave rediteljske intervencije, odredivši pritom pravu meru stilizacije, dozirane groteske i sveprisutnog podsmeha. Dovoljno lucidan da otkrije kako meru komičnog, tako i stalne provokacije od strane, „glavnih kategorija“ ratne atmosfere i psihologije, Klemenc konstruiše preciznu scensku osnovu, koja se, tek u gledaocu boji oskudnim asocijacijama na sive tonove ljudskog sukoba. U suprotnom, bila bi to samo lako čitljiva prepiska sa dnevnom logikom naših prostora i naših naravi. Ako se idiom neutrališe toksin agresivnosti, a apsurdom nepristajanje na zlo, onda je i scenski obrazac podređen tom univerzalnom konceptu. Koliko je on uočljiv kod pisa, na sreću, dokazan je i kod reditelja. Klemenc, naravno, u radu s glumcima insistira na toj preciznosti, zaštitivši svakog ponaosob od zamki koje vode u egzaltaciju i nepotrebne moralne dileme, čak se i njihova kolektivna smrt više razume kao kraj jednog zajedničkog sna, a ne kao opomena. Ovoj, čistoj antiratnoj poemi nedostajala je samo malo naglašenija likovnost i muzička potka.

Glumci su, valja istaći, otkrili Arabalov motiv a potom razumeli doslednost Klemence da istrage u nameri sprečavanja i najmanje mogućeg prelivanja scenske igre van toka koji je produktivan jedino i isključivo u svom ironičnom podsmehu. Neda Arnerić, kao gospoda Tepan, i Selimir Tošić, kao gospodin Tepan, donose najveći deo tog večto stilizovanog antiratnog stava; – prva, gotovo sva u zanosu brižno ali razdragane majke, izvedenom do detalja i na način koji pristaje (bez sumnje) zreloj glumačkoj ličnosti, drugi, pak, s prigušenim tragovima ozbiljnosti oca i ratnika – no, oboje, potpuno predati naivnoj, ali hotimičnoj dobrodušnosti. Jovan Torački kao Zapo, sa nešto više prilika da se poigra u odmeravanju poslušnosti vojnika i odanosti sina, i Mirk Pantelić, kao Zepo, sa uspehom su izneli sofisticiranu predstavu o mogućoj ali apsurdnoj komunikaciji dva suprotstavljenja vojnika, dok su Miloje Ivanović i Dragan Đorđević, duhovito odigrali epizode bolničara. Uz izvrsnu muzičku

ilustraciju (izbor Đorda Vojnovića) došlo se do jednostavne i stilski čiste predstave čiji je najveći kvalitet što je negativna asocijativnost teme, začudo, gotovo u celini potisnuta, a svaki njen naknadni dramaturški komentar – izlišan. Njeni, na prvi pogled neveliki dometi objašnjavaju se logičnim stavom reditelja i glumaca; – na krajnje pojednostavljenu i vazdušnu istosmernu dramaturšku šemu komada – uvratiti istom merom.

I naredna predstava zrenjaninskog Teatra, takođe iz grupe „lakih komada“, povrrena je reditelju Ivanu Klemencu. Nama, radilo se o klasičnom komediografsko-vodviljskom tekstu engleske dramaturgije šezdesetih godina, *Mračnoj komediji*, svojevremeno rado igranoj na mnogim našim scenama. Reditelj joj je, ne bez razloga, za ovu priliku promenio naziv, te je izvedena pod naslovom, *Zbog mraka*, što je, razume se, odmah upućivalo na prirodu ove luke, duhovite ige – kao punokrvne komedije situacije, gde sve što se događa proizilazi „zbog mraka“, odnosno zbog nestanka struje. Klemenc, naravno, nije odoleo već videnom rešenju, da scene u mraku postavi pod punim reflektorskim svetлом, i obratno: retke i kraće delove iznenadnog povratka električne struje, prigušenim osvetljenjem. Vešt i precizan u postavci mizanscena, reditelj maksimalno koristi i svoj očigledan dar za logičnom stilizacijom čak i onda, kada je scena gotovo pretesna za sve aktere zamešteljstva u „mračnoj kutiji“. Inače, klasična vodviljska situacija, pojačana je na taj način do krajnjih granica, što je Klemenc i dopustio, vodeći računa jedino da se igra ne pretoči u burlesku, koju bi bilo teško kontrolisati.

Za sve glumce ovo je bio provokativan i složen zadatak, u kojem su se, manje-više svi uspešno snazili. Mlada Marijana Vićentijević kao kći pukovnika Melkita (Selimir Tošić) i njen otac simpatičan su par mladalačke impulsivnosti i roditelske strogosti, koje ometa Vajar Miler, budući zet, u karakterističnoj i već više puta videojeni interpretaciji Jovana Toračkog. Sjajne epizode ostvarili su: Miloje Ivanović (Električar), Ružica Savić Cvjetić (G-da Fernival), Mirko Pantelić (Sused), Sandra Ilić (Klea), Jovica Jašin (Sused) i Radovan Luković (Bamberger).

Neopterećena bilo kakvim drugim odrednicama, osim niza okolnosti koji željene ciljeve svih aktera sve više udaljavaju, ova vodviljska igra ostaće zabeležena samo kao deo nepretencioznog repertoara.

Na kamernoj sceni Pozorišta „Toša Jovanović“ premijerno je izведен tekst ruskog savremenog dramskog pisca, Aleksandra Geljmana, *Nasamo sa svima*, u prevodu Luke Hajdukovića, dok je režija prve postavke tog komada u nas povrrena mladoj beogradskoj rediteljki Branislavi Stefanović. Od ukupnog rezultata zadovoljila bi jedino činjenica da ova

drama i jeste za izvođenje u kamernom prostoru, čime se znatno pojačava njeno psihološko dejstvo, kao i igra Svetlane Utješanović i Prvoslava Žakovskog, tumača ulogu supružnika, nad čijim zajedničkim životom preti definitivni brodolom. Drama u odnosima ovo dvoje ljudi uvedena je spolja (stradanje njihovog deteta na gradilištu kojim upravlja otac), što je prilika da jedan povod otvorí mnoge stranice medusobnih sumnji, optuživanja, gnevā i ustavnog pomirenja. Mada je bračni sukob u rusko-sovjetskoj dnevnoj praktici već opšte mesto, Geljman, svestan toga, uporno traži viši nivo rasprave. Međutim dramsko štivo mu se iscrpljuje već na samom pragu. To je znatno i otežavalo rediteljski pristup Stefanovićevoj, koja je s mukom tražila neophodne valere za visoke amplitude dijaloske tenzije. Očigledno da je uzor, svima znani scenski vatromet tipa onog iz drame *Ko se boji Virdžinije Vulf*, i reditelju i gledaocu, u ovom slučaju bio nedostizan. Igra glumaca, iako se radi o primamljivom zadatku sa puno transformacija i promena raspolaženja, i pored značnog iskusiva Utješanovićeve i Žakovskog, bila je opterećena nepreciznošću u naglim dramaturšim obrtima, kadikad iznenadnom agresivnošću bez pokrića ili neologičnim lirskim intermeicom, što bi se pre stavilo na teret neiskustvu reditelja. No, i pored svega, ova kamerna igra pošteno nagriza emocije i stoga ima svoju publiku.

Kao što je ova sezona u zrenjaninskom Pozorištu i započela saradjnjom sa rediteljem Velimiroom Mitrovićem, tako je i okončana premijerom koju je potpisao ovaj, očigledno, sve veći pristalica komediografskog žanra. Uz dosta priprema i ambiciju odabran je Fejdov vodvilj *Dama iz „Maksima“*. Sa grupom mladih glumaca, prispehli su novosadske pozorišne Akademije, bez ustezanja u izradi odgovarajuće scenografske i kostimografske opreme, sa logičnom i doziranom primesom kabarca, Velimir Mitrović se uspešno nosio sa žanrom, a sa nekoliko duhovitih rešenja, podsetio na najbolja izvedenja Fejdova, čak i izvan zrenjaninske scene. Jednostavan zaplet, koji se, naravno, logikom vodviđa sve više umnožava i proširuje, likovnom opremom i muzičkom podlogom, smešten je u Pariz dvadesetih godina ovog veka, čiji razbarušeni i slobodoumni ali i kosmopolitski duh, na sjajnoj koreografskoj podlozi Ljiljane Dulović, dočaravaju, pre svih, Sandra Ilić i Marijana Vićentijević. Pored Mirka Pantelića i Milana Čučilovića, koji svojom mladošću i živjalnošću daju predstavi dodatni šarm, čitav ansambl (sedamnaest likova), u zavidnom tempu se nosio sa nemalim zahtevom zapleta. Među njima valja istaći Ružicu Savić Cvjetić u ulozi Gabrijele Potipon, odnosno, Juvana Toračkog kao Lisjena Potipona.

U nizu vodviljskih tekstova, koje je zrenjaninsko Pozorište uključilo u svoj repertoar poslednjih sezona, *Dama iz*

„Maksima“ zauzima značajno mesto, kako nestandardnom režijom Velimira Mitrovića, tako i korektnim glumačkim ostvarenjima, a nadasve sjajnom scenografijom (Dejan Pantelić) i kostimografijom (Nada Janković).

Stanko Šajić

POZORIŠTA ZA DECU

Slika protekle sezone u vojvodanskim pozorištima za decu, formatom, siromaštvom boja i jednostavnosću tehnike, ne ostavlja mnogo prostora kritičarskoj imaginaciji. Stoga ćemo odraz sezone pre nači u ogledalu statistike nego u beležnicama neke druge vrste. A statistika u ovom pogledu pretpostavlja nedvosmislen zaključak. Pozorište mlađih iz Novog Sada imalo je u sezoni 1993/94. u najboljem slučaju tek tri premijere. Uslovna odrednica poziva se na činjenicu da je predstava Čekajući Deda Mraza, nastala krajem decembra 1993. godine kao strogo namenski projekat za praktičnu upotrebu. Predstava Čekajući Deda Mraza uradeno je prema tekstu grupe autora i u kolektivnoj režiji. Oponinjući se ovog naslova tek kao neopozivog podatka, konstatujemo kako je najstarije dečje pozorište kod nas imalo tek dve premijere: Sanko i Zvonko, koju je kao autor teksta i režije poipisala Emilia Mačković, i Miševi i mačke i Deda Mraza naopačke, koju je takođe u dvostruko ulozi osmislio Vojko Soldatović. Činjenica da dečja scena Pozorišta mlađih ima na repertoaru čak trideset i pet predstava, govori o prilog nekada bogate i dosledne programske orientacije. U umetnosti, a po najpre u pozorištu, već sasvim nesklonoj sezoni 1992/93. ista Kuća izbacila je, sada je jasno, sasvim solidnih šest premijera.

Dečje pozorište – Gyermekszínház iz Subotice i Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina protekle sezone su, sticajem prilika, više pažnje poklanjale nastavku kontinuiranog igranja na svojim prestižnim scenama, nego što su se mogle pozabaviti dosezanjem istinskih kreativnih dometa. Iz Subotice su stigle tek dve premijere na srpskom jeziku (Časovnik za izgubljeno vreme, prema tekstu Milivoja Mrkića i u režiji Miroslava Markovića, te Trapavi zmaj Miroslava Nastasijevića, kojeg je režirao Boško Pištalo) i jedna premijera na madarskom jeziku (Ukradena priča po tekstu Milivoja Mrkića, režija Lipco Lasla). Opet, Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina, koja je 1993. godinu okončala sa sedam premijera, ove sezone beleži izvođenje tek četiri dramatizacije. U prva tri slučaja Jovan Caran je obradio i postavio narodne bajke: Čarobni stočić, Pepeljuga, i tekst Kutijica

bajkalica. Prema priči Barbare Gregorić, Srbojuh Stančović je postavio Drvenog patka.

Pregled repertoarskih lista tri vojvodanska dečja pozorišta, za posledicu ima nekoliko poraznih činjenica. Najgorom nam se čini ona prema kojoj se sada već može konstatovati kako lutkarska umetnost u nas ne samo da stagnira, već je u pojedinim segmentima gotovo i zamrla. Mi smo, naime, duboko ubedeni da je lutkarstvo organski deo istorije teatra. Šta više, u odgonetanju većih pitanja o uzroku, suštini i sudbini bića, sveta, i „svega onog“ oko nas, lutkarska umetnost raspolaže sredstvima koja samo njoj stoje na raspolažanju. Stoga nam je ona i neophodna (njena didaktička i zabavna uloga ograničena samo na najmlađu publiku čini nam se u toj meri prevaziđenom da je i ne bismo posebno komentarisali). Specifičnost naših uslova je u tome što je u nedostatku specijalizovane škole, te nemarnog odnosa struke i medija, lutkarstvo godinama bilo prepusteno volonterskom entuzijazmu, s jedne strane, i mukloj tišini javnosti, s druge strane, koja je jače od ma koje buke skrivala i najsjajnije domete ove vrste. U međuvremenu, savremeno lutkarsko pozorište u Jugoslaviji proširilo se kako u pogledu izražajnih sredstava tako i u pogledu dimenzionalnih ispoljavanja, značajno bogateci sveukupan teatarski život u nas. Kulminacija je, nesumljivo, dosegнутa 1991. godine kada su Zrenjaninci svojim Mitovima Balkana i doslovno protresti domaću pozorišnu javnost. Nažalost, kulminaciona tačka kao da je značila vrhunac sa kojeg je narednih godina moguće poći samo u suprotnom smjeru. Nakon Mitova Balkana nije bilo ni izbliza tako snažne predstave, a pre malo je i novih autorskih imena na koje bi se ubuduće moglo računati.

Zamiranje lutkarske scene, kao u svakoj organskoj zajednici, ima još jednu opaku posledicu. Isprajnjen prostor, naime, vrlo vešto koriste mnogi nezvanični svodeći umetnici na nivo esiradne plitkoumnosti. S obzirom da je „velika“, dramska scena u Jugoslaviji trenutno ilekako skučena, mnogi autori su se okrenuli dečjoj publici, podilazeći njihovom ukusu izgradenom na predlošcima industrijalizovane medijske zabave i video-ekspanzije. Prevodeći dečje pozorište na nivo primjenjenog šunda, možda i bez želje, loša je usluga svim onim istinskim stvaraoцима koji će se koliko sutra ponovo obratiti istoj publici. Posledice delovanja neloyalne konkurenčije moraju se osjetiti.

Kako god bilo, desetak prošloščorskih premijera zasluzuju da im se obratimo s dužnim poštovanjem, jer je činjenica održavanja kontinuiteta u ovom trenutku ipak najvažnija. Tim pre što se neke odlike, ma koliku bile lišene spektakularnosti, ipak ne mogu odreći. U ovom pogledu uzornom nam se čini predstava Sanko i Zvonko novosadskog Pozori-

šta mladih. U situaciji kada se predstave dečjih pozorišta opremaju prebiranjem po teatarskim fundusima, jer za kostime i scenografiju nema novca (te se ova najčešća sastoji od nekoliko prostirki i priručnih komada), Emilia Mačković je pokazala kako se u svakoj, čak i nevoljnjoj situaciji, može pronaći nešto zanimljivo. *Sanko i Zvonko* je predstava u kojoj lutke nastaju na očigled dece. Nema te stvari koja noseći maštom ne može podleći animaciji – neki odbačeni predmet, jastuk ili deo garderobe, sve je lutka, ili to može postati. Nema lažne iluzije. Svi smo stvaraoци i animatori. Decu na tu igru ne treba dva puta pozivati. Na drugoj strani, Subotičani su u *Trapavom zmaju* pokazali kako su ocene o tome koliko je nešto moderno i interesantno, stvar neinvitativnih i krajnje nemaštovitih ljudi. Recimo, u rukama pravih ljudi čak i bajke mogu biti najmodernija stvar na svetu. Vekovima smo navijali za prinčeve, vreme je da nas i zmajevi razverete da su zaista onakvi kakvimi su se predstavljali. U tekstu Miroslava Ništasićevića i režiji Boška Pištala, umesto stereotipnog obraseca koji počiva na crno-beloj slici dobra i zla, imamo bajku sa „otvorenim“ krajem u kome svako može da dopiše ono što smatra potrebnim. *Trapavi zmaj* okreće bajku naglavačke i dobro je što je tako. Opet, Jovan Čaran na zrenjaninskoj Lutkarskoj sceni nudi *Čarobni stočić i Pepejugu*, sastavni deo prvih lektira svađnjeg dečinstva, vraćajući nam veru da je u svetu, ovakvom kakav jeste, još uvek moguće biti plemeniti, naihan i nevin. A to nam je još kako potrebno.

Prve naznake o tekućoj pozorišnoj sezoni pokazuju da je teško očekivati neke veće pomake u željenom pravcu. Ipak, umijeće kojim je pozorište za decu (pre)trajalo u sezoni 1993/94. pokazuje da razloga za paniku, uprkos svemu, nema. Ovim teatrom su se ionako oduvek bavili ljudi koji su znali da se pojgraju sa životom.

Hrvoje Tucić

XXV SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Ni jedne godine organizacija Smotre nije bila neizvesnija i nesigurnija kao sada, kada se praktično do početka marta nije moglo tvrditi da li će, kada će, i gde će Smotra biti organizovana i ko će biti njen domaćin. Organizacioni odbor nije zasednio, domaćin nije na vreme imenovan a diskusije o obaveznosti i obavezi održavanja ovog tradicionalnog susreta zaljubljenika pozorišta neodoljivo su podsećale na igru „bacanja kamena s ramena“. Razrešenje dileme „biti ili ne biti“ na kraju je ponudilo Pozorište VHV – scena u Bač-

kom Petrovcu koje se, u poslednjem trenutku, ipak prihvati obaveza organizacije Smotre. Zbog nedostatka vremena, jedan deo pripremnih dogovora sa potencijalnim učesnicima Smotre je izostao, izostale su i konsultacije oko sastava žirija, verifikovanje, odnosno promena Pravilnika Smotre, koji se odnosi na broj nagrada i mogućnost nagradivanja amatera – članova scena Pozorišta VHV i amatera koji rade u okviru ostalih amaterskih scena. Broj nagrada (a naročito glumačkih) ipak je iz sasvim nedoučivih razloga sveden na minimalni minimum. termin obaveznih razgovora o predstavama pomeren u nedopustivo kasne noćne (ili čak vrlo rane poslepoноћne sate) što je za većinu pozorišnih amaterskih družina bilo neprihvatljivo (naročito ako su nastupili kao prvi, a razgovor se odvijali tek posle treće ili četvrte predstave). Neosporna je, pak, činjenica da je Smotra okupila veliki broj amatera, članove devet amaterskih pozorišnih scena, koji su odigrali četvrtaste pozorišne predstave u konkurenциji za nagrade. A to je, s obzirom na nemoguće uslove rada (inflacija i hronično pomanjkanje sredstava za opremanje i realizaciju predstava, prostorije za rad na predstavama – bez grejanja, slabih izgledi obezbedivanja troškova prevoza, odnosno uskraćena mogućnost gostovanja...) vrlo ohrabrujući podatak.

Kulturno-prosvetno društvo „Detvan“ iz Pančeva, odnosno Vojlovice spada među redovne učesnike Smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine. I ove godine je saradujući sa glumcem Zoranom Rotarom, kao rediteljem, donelo lepu, gledljivu i nadasve simpatičnu predstavu. Jovan Sterija Popović i njegova *Pokončirena likva* nijansirana je tako da izaziva asocijacije na vreme sadkašnje, iako je smeštena u „ondašnje vreme kostima“, a razigrana u funkcionalno scenski opremljenom prostoru, plenila je pažnju gledača. Iskusni glumački ansambl (Michal Kalmárik, Miroslav Vlček, Kristina Gajtanová...) uspeo je da iznese celu predstavu i da kao ravнопravne partnerke u igru uključi i mlađe glumce, debitante. Manje uspešno se ovaj ansambl nosio sa razlikama u tekstu koje proizilaze iz razlika originalnog teksta i njegovog prevoda na slovački jezik (naročito je to izraženo u tekstu Ružičića). Evidentno je, pak, da amaterska pozorišna scena ovog Kulturno-prosvetnog društva kulturi jezika i scenskom govoru poklanja dužnu pažnju, a rezultati su vidljivi. Tehnička manjkavost predstave (zvuk, svetlo...) je, opet, problem sa kojim ova scena još uvek ne uspeva da izade na kraj.

KUD „I-judevit Šur“ iz Iloka je objektivno u protekloj sezoni imalo najteže uslove rada. Zbog poznatih ratnih prilika, nisu bili u mogućnosti da pripreme celovečernju predstavu. Stoga su posegli za jednočinkama. U režiji amatera Vlatka Miksada najpre su zaigrali jednočinku V.I. Vlad-

mirova *Naručiću novi pisači sto*, a potom i *Prosidbu A. P. Čehova*. Prva jednočinka, očigledno spremana u velikoj žurbi, nije uspela da doneše višeslojnost odnosa na relaciji šef-sekretarica, sekretarica-poslovni partner, šef-poslovni partner, nije uspela da se poigra i da razigra večitu temu poštovanju odnosno nepoštovanju u finansijskom poslovanju, mada je tekstuálni predložak ove mogućnosti nudio u izobilju.

Utoliko je druga jednočinka bila uspešnija. I otac, i Natalija i prosac uspeli su da pridobiju simpatije publike zahvaljujući pre svega svojim ostvarenjima i glumačkom iskuštu.

KUD „Mladost“ iz Luga na Smotri je nastupilo prvi put sa „predstavom za odrasle“. Naime, dolaskom profesora slovačkog jezika Vlatka Miksada u ovo slovačko selo u Sremu, počinje i negovanje pozorišne umetnosti kako među učenicima osnovne škole, tako i među omladinom. Ján Solovič i *Prosačka avantura* su dokaz sveci većih ambicija ovog mlađog pozorišnog ansambla. (Pre nekoliko godina upravo u Bačkom Petrovcu na Smotri su nastupili sa dečjom predstavom.) Predstava puna duha, šarma, mlađalačkog zanosa i uspešnih glumačkih kreacija, korektan scenski govor, funkcionalna scenografija, zanimljiv kostim, korektan tehnička realizacija predstave – to su rezultati rada kako reditelja tako i celog glumačko-tehničkog ansambla.

Jezik Goršaka Harolda Pintera u režiji Ljuboslava Majere i u izvedenju članova Pozorišta VHV – Scena u Bačkom Petrovcu, igранa u noćnom terminu istog dana kad i predstave amatera iz Iloka i Luga, neosporno spada među dogadaje sezone. Minijatura tekstuálнog predloška oplemenjena i nadogradena inventivnošću reditelja i njegovom sposobnošću da uhvati i zaustavi trenutak vremena, da izdvoji delić prostora u kome se živelo, u kome se živi i u kome treba i dalje živeti, ističući osećaj i doživljavanje boja, svetla, tame i polumraka, maksimalno korišćenje ambijenta i nadasve ističuće građenje odnosa likova progonitelja i proganjениh, nadmoćnih i nemocnih, tamničara i zatvorenika, nadredenih i podredenih, muža i žene, majke i sina, monstruoznog iživljivanje i uživanje u postavljanju prepreka u komuniciranju, ukus i miris smrti i tako daleka, neuhvatljiva i ipak tako moguća vizija lepote života, skladnog i ljudskom toplinom oplemenjenog bitisanja. U mozaiku uspešnih scenskih realizacija reditelja Majere ova predstava dobija časno mesto, za što su zasluzni i svi glumci, a naročito Viera Balažova, Ondrej Brna, Mihal Vida i Daniela Ljeginjova.

KUD „Sladković“ iz Boljevaca već nekoliko godina pokušava i pronalazi savremeni dramski teksti koji do sada nije igran na scenama slovačkih amaterskih pozorišta. Tako je ove godine, u režiji amatera Emila Tomana, upriličilo scensku izvedbu teksta *Od Silvestra do Tri kralja*, koji je pronašlo u pozorišnom časopisu „Pozornica“ (izlazi u Slovačkoj,

ranije ČSFR). Nažalost autor ovog teksta je ostao nepoznat, jer nije bilo moguće utvrditi koje godine i u kom broju časopisa je tekst objavljen. Predstava je na scenu doveća sijaset mladih glumaca-debitanata doduše, većinom statista i epizodista, dok su glavne uloge tumačili iskusni glumci. Predstava je, zapravo, priča u priči, odnosno sam koji postajejava, ajava je samo okvir sna. Najbolja glumačka ostvarenja doneli su Mihal Kukučka kao Kuvarica i Pavel Kukučka koji je tumačio uloge Profesora i Gospodina Šuplata. KUD „Erdevik“ iz Irdevika, u režiji amatera Pavla Mocka izvelo je već pomalo zaboravljeni tekst (Jana Halupke) *Star a zaljubljen*. Ovaj mlađi reditelj, koji se već iskušao u nekoliko predstava, ovoga puta je i nosilač glavne uloge. Njegovo tumačenje starca zaljubljenog u pastorku publika je srdačno prihvatala i nagradila aplauzom. Očigledno je pak, da je glumački i rediteljski zadatnik preveliko breme, jer koliko god da je modernizacija teksta u scenskom izvedenju simpatična, inventivna, blago komična sa nekim naznakama bufo-komedije, koliko je tumačena sa pravom merom, (naročito Ružena Đurićeva, kao Pastorka Sabinka) toliko se stiže utisak da su neke scene nedovoljene pa čak i podređene „praznom“ scenskom efektu. Ne preostaje drugo do ponadati se da će ansambl iz Irdevika smeti snage da Pavlu Mocku omogući da se posveti isključivo i potpuno rediteljskom poslu.

Noćni termin na ovogodišnjoj jubilarnoj Smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine pripao je i predstavi *Fando i Lis* Fernanda Arabala, u režiji Jana Čanjija, a u izvedenju članova Pozorišta VIIV – Scena u Bačkom Petrovcu. Čitida o ljubavi i mržnji, o nežnosti i surovostima dva bića, priča o htenjima i realnim mogućnostima, klupko malih svakodnevnih zadovoljstava ali i velikog bola odmotavalo se pred očima gledača gлатко i jednostavno, bez nekih velikih dogadanja.

Amatersko pozorište „Janko Čeman“ iz Pivnica osnovano je ove, 1994. godine. Na Smotru je došlo sa svojom prvom predstavom u izvedenju potpuno debitanskog ansambla. *Pokondirena tikva* J. S. Popovića, u režiji reditelja-amatera Jana Salčaka, trebalo je da bude „novo viđenje već vide ног“. Nažalost, zloupotrebljavajući beskonacno poverenje ansambla finog glumačkog potencijala, predstava je pre otužna i neumesna karikatura nego pozorišni doživljaj. Oblaćenjem glumaca u „kobajagi pank“ kostim, ubacivanjem prepoznatljivih pesama iz najnovije muzičke produkcije, ili iskrivljenih engleskih fraza umesto nemackih i francuskih, „promenom“ Ružičića u „kompozitora“, scenom prepubnom magnetofonskih traka i starih radio-prijemnika, rediteljska konceptacija je ostala na nivou Feme i njenih načina uključivanja u novo „nobl društvo“.

Kovačička scena Pozorišta VII i mladi reditelj-amater, debitant Martin Zlož odlučili su se za predstavu *Kod Kanatovih* Božene Slamčikove Čimrave, čiju je novelu dramatizovao i adaptirao sam reditelj, ujedno i autor scenografije i kostima. Priča o večitom neslaganju snahe i svekrve, o soscim intrigama i „dobrim“ rodbinskim odnosima pružila je mogućnost igre kompletnom glumačkom ansamblu. Posebno treba istaći ženski deo ansambla Vieru Sládečekovu, Anu Kraskovu i Jasminu Benkovu.

Trotinet Fernanda Arabala, u režiji Jana Čanjija druga je predstava amatera iz Kovačice. Druga samo po redosledu izvođenja na Smotri. Tužna priča o tužnim klovnovima, sa tužnim krajem, igrana iskreno, toplo jednostavno. Predstava koja do uskličnika potencira moralne dileme: ako nasilje rada nasilje zašto dobrota ne rada dobrotu; ako klovni ubija zbog para koje su mu neophodne za otplatu trotineta na kome vozi decu po parku, da li je pravo da i sam, na kraju, postane žrtva; zašto neko ko daruje radost i zabavu drugima nije i sam sretan i zadovoljan... ostavlja gledaocu pravo i zadatak da sam u sebi potraži prave odgovore. Predstavu treba pamtitи по vrhunski obavljenom glumačkom zadatku Eve Poljakove i Miljana Matijevića.

Pozorište VII – Scena u Staroj Pazovi odlučivši se za tekst Ferka Urbancane *Kameni puteljak* i debitantsku režiju amatera Tomaša Kelemonta, upriličilo je publici istinski „rijemej“ nekadašnjih pozorišnih predstava. Delo, koje spada u ovadašnju slovačku pozorišnu klasičku, doimalo se kao istinska retrospektiva načina igranja predstava u svim njenim segmentima i to je suštinska vrednost ove predstave, koja pleni iskrenošću iskaza, čistotom realističke, na momente čak naivne forme. Kompletan, izuzetno brojan ansambl ove predstave zasluguje čestitke za dosledno i nadahnuto realizovanje zahteva reditelja.

Dnevnik Ane F., u režiji Aleksandra Baka spada u red predstava-spektakla po kojima je ova pozorišna scena odavno poznata. Mesto izvođenja – tri prostora. Prvo – čekanje u hodniku, pred salom. Odатle publiku vode vojnici sa psima u drugi prostor. Tu, iz videa, dopire slika i zvuk iz koncentracionog logora da bi se na kraju publika obrela na pozornici (treći prostor), tačnije na tavanu, zatvorena zajedno sa Anom Frank i postala svedok i učesnik stradanja. Predstava u audio-vizuuelnoj, pa čak i fizički-opipljivoj komponenti vrlo agresivna, čak zastrašujuća, izazvala je brojna negodovanja publike, koja je očigledno zanemarila činjenicu da odbijanjem učestvovanja u ovakvoj vrsti predstave zapravo daje visoke ocene rediteljskoj konceptiji i osnovnoj poruci: To sve je zverski gnušno, monstruozno! Ne učestvujmo u takvim stvarima ni kao akteri, ni kao posmatrači!

U konkurenциji za nagrade poslednji su nastupili članovi Pozorišta VHV – Scena u Bačkom Petrovcu. Predstava *Ina-*

nje – problemi Jozefa Gregora Tajovskog, u režiji Andreja Privratskog na scenu je dovela mnogo debitantata. Glavne uloge odigrali su iskusni glumci-amateri, a to je, sigurno, u velikoj meri pomoglo debitantskom delu ansambla da na odgovarajućem nivou udovolji glumačkom zadatku. Reditelj (Privratski) je među poslenicima slovačkog amaterskog teatra opšte poznat po ovakvom načinu rada, ali i po vrhunskim dometima predstava. Ovom predstavom potvrdio je aktuelnost drama Tajovskog, a ujedno pokazao i vrsnost svog pedagoškog rada. Predstava će se pamtitи по prelepim slikama iz života siromašne porodice Ljavko, porodice Pavljik, po značajki odabranim narodnim nošnjama, estetski oblikovanjo i funkcionalnoj scenografiji i nadasve uspešnim glumačkim ostvarenjima Ondreja Brne, Katarine Kunčekove i Samuela Medvede.

U čast nagrađenih, poslednjeg dana Smotre, posle saopštenja odluke Žirija, nastupilo je Narodno pozorište iz Kikinde.

Milina Florianova

XXII SMOTRA POZORIŠNIH DANA RUMUNA U VOJVODINI

Dvadeset i druga smotra rumunskih amaterskih pozorišta Vojvodine, predstavlja autentičnu i lucidnu reviziju koliko moralnih, toliko i estetskih vrednosti. Baveći se problematikom današnjice, postavljanjem savremenih i aktualizacijom klasičnih dela, ova Smotra pruža jasne dokaze da je pozorište danas izuzetno snažno i vitalno. Tako realno, funkcionalno i implicitno, ono postaje privlačno do fascinacije.

Poznata je činjenica da se amateri bave pozorištem iz entuzijazma i zadovoljstva, koje zatim prerasta u nužnu potrebnu. Pozorišni amaterizam i kod Rumuna predstavlja posebnu svečanost duha, oduševljavajuće čistote, bez lažnih vrednosti. Ko su ovi glumci? Ko su ovi dečaci u „leviskama“ i „Ribok“ patikama, koji mirišu na „Armani“? Ko su ove devojke u „Šanel“ svilama, provokativno našminkane, koje koracaju u ritmu repa, ko su ovi romantični seljaci, zemljoradnici koji u hladnim i prašnjavim salama naših domova kulture, uče napamet na desetine stranica teksta da bi samo jednom, za vreme predstave zabilistali i da bi salama dali sjaj hrama? Oni su izraz naših osećanja, naša budna savest.

U okviru ovogodišnje Smotre, koja je trajala od 1. do 8. maja, izvedeno je devet predstava i to: *Na dnu* Maksima Gorkog, u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Nikolinaca, u režiji Branislava Guzine, *Zakasnela ženidba* Liviusa Lapadata, u izvođenju Amaterskog pozorišta KUD-a „Braćstvo-jedinstvo“ iz Su-

tjeske u režiji Janka Murareskua, *Čovek iz zapuštenog kuća* Todora Krecua i Joca Vinkua, u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture „Doina“ iz Uzrina u režiji Jove Dalca, *Igra jednog klovna* Dimitrija Miklje, u izvođenju Amaterskog pozorišta KPZ iz Seleuša, u režiji autora, *Mandragola* Nikole Makijavelija u izvođenju Amaterskog pozorišta „Mihaj Eminesk“ iz Straže, u režiji Jona Omorana, *Celava pevačica* Ezena Joneska, u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Vršca, *Burna noć* J. L. Karadalea, u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Vladimirovca, u režiji Petra Živuka, *Take, Janke i Kadr* Viktora Jona Pope, u izvođenju Amaterskog pozorišta KPZ iz Seleuša u režiji Alekua Kroitorua i *U znaku blizanaca* Valentina Munteanua, u izvođenju Doma kulture „3. oktobar“ iz Banatskog Novog Sela, u režiji Stefana-Andreja Daride.

Treba istaći da su dve predstave radene po originalnim tekstovima savremenih rumunskih pisaca iz Vojvodine (*Čovek iz zapuštenog kuće i Znakasnela ženidba*) a jedna (*Igra jednog klovna*) je radena na osnovu scenarija.

Dramsko delo *Čovek iz zapuštenog kuće* napisano je 1975. godine, kada je prvi put i izvedeno na uzdinskoj sceni. Predstava je tada doživela veliki uspeh kod publike, ali je među kritičarima izazvala oštru polemiku, zbog tematike kojom se bavi, a to su: tradicionalno-patrijarhalni odnosi, napuštanje sela i imanja i odlazak u inostranstvo.

Osećajući puls vremena, reditelj Jova Dalea postavlja ponovo ovo delo, ali za razliku od prvog naturalističko-realističkog izvođenja, ovovremena predstava totalne teatralizacije, distanciranjem produbljuje osnovnu ideju teksta, koja se kreće od efemernosti života do zadovoljstva življnjem. Jova Dalea ostvaruje tako upečatljivu tragikomediju sa lirskim i poetičnim elementima, sa jedne i sarkasnično-ironičnim i grotesknim, sa druge strane. Ličnosti i karakteri su dobro definisani, a ansambl čini kompletну celinu. Joca Vinka u ulozi Vasila ostvario je veoma uspešno lik melanholičnog starca u kome se budi želja za životom, odnosno ženidbom sa mlaodom, lepom ali perfidnom Georganom, u interpretaciji Laurete Onču Ekovoju. Ali, saznavši da je brak sklopljen iz koristoljublja, zbog njegovog imanja, koje za njega, seljaka, ima veću cenu od samog života, Vasile pada u komu, iz koje se više neće dići.

Druge originalno dramsko delo izvedeno na XXII smotri pozorišnih amatera Rumuna *Znakasnela ženidba* Livijusa Lapadata bavi se, takođe, problematikom sela i odnosom između mlađih i starih, ali sa blagim aluzijama na društveno-političku situaciju danas, kao i na onu iz perioda samoupravljanja. Predstava ne uspeva da produbi osnovna značenja već ostaje u domenu blagog i bezazlenog humora.

Treći originalni dramski tekst *Igra jednog klovna* Dimitrija Miklje jeste površni scenario, bez konkretnih ideja i bez jasne konstrukcije, što je rezultiralo slabom i konfuznom predstavom.

Na scenama u Nikolincima i u Banatskom Novom Selu konstantno se, već nekoliko godina, realizuju dobre predstave. Ako se velika pitanja postavljaju pred velike ljude, a „leške drame u teška vremena“ onda izvođenje drame *Na dnu* nije samo puka koincidencija, već proizvod sveukupne situacije. Ne plašći se skraćivanja teksta, ovom predstavom Branislav Gužina teži sintetizaciji do suštine i definitivnog. U tome mu u potpunosti pomaže dobar ansambl Nikolincana, koji čine iskusni glumci.

Rumunski reditelj Stefan-Andrej Darida postavio je na scenu u Banatskom Novom Selu tekst savremenog rumunskog pisca Valentina Munteanua *U znaku blizanaca*. Sa izuzetnim smislim za stilizaciju, reditelj ostvaruje jasnu i dopadljivu predstavu o konfuznim situacijama koje stvaraju tri blizanca, kada se nadu na istom mestu.

U Seleušu, rumunski reditelj Aleku Kroitoru realizovao je komad savremenog dramskog pisca V. J. Pope *Take, Janke i Kadr*. Ova drama o međunarodnim odnosima svojevrsni je traktat o meduljudskim odnosima. Stručna rediteljska ruka ostvarila je zamisao precizno do detalja, definišući odnose među likovima, njihove karaktere i formulišući ideju da se prošlost ne može izmeniti, ali da budućnost gradi sadašnja generacija.

Ovogodišnja Smotra je pokazala, između ostalog, da se u Seleušu, Vladimirovcu, Nikolincima, Banatskom Novom Selu i Straži odvijao na zadovoljavajući način proces smene generacija glumaca-amatera, ali i da u Uzdin, Sutjesku i Vršac pristižu nove glumačke snage.

Sada, posle XXII smotre možemo konstatovati da je među glavnim problemima pozorišnog života Rumuna u Jugoslaviji kratak životni vek jedne predstave. Ovim pitanjem trebalo bi da se pozabavi i Savet Pozorišnih dana Rumuna, koji je inače, organizator Smotre.

Marioara Vojnović

RUSINSKI NARODNI TEATAR „ĐADA“ I XXVI DRAMSKI MEMORIJAL PETRA RIZNICA – ĐADE

Rusinski narodni teatar „Đada“ je u sezoni 1993/94. izveo tri premijere. Scena u Ruskom Krsturu je već 27. avgusta 1993. izvela prvu premjeru – jednočinku *Gladan* Jurija Šerregija, u režiji Vladimira Nada Aćima, studenta na Držav-

nom institutu pozorišne umetnosti „Ivan Karpenko Karij” u Kijevu. Drugu premijeru *Koncert za psa i smeće* Mirona Kanjuha, u režiji Mihajla Zazuljaka, članovi Scene u Ruskom Krsturu izveli su 7. maja 1994. godine u okviru XXVI dramskog memorijala „Petr Rizniča Dade”. Treću po redu premijeru izvela je Novosadska scena 24. aprila 1994. godine u Novom Sadu. Bio je to *Švejk u drugom svetskom ratu* Bertolta Brechta, u režiji Slavka Orosa.

Prošla sezona u RNT „Dada” je karakteristična po tome što su sve tri predstave režirali debitanti, i to sa zapaženim uspehom. Prvom premijerom *Gladan Jurija Šeregija*, Vladimir Nad Aćim je, zapravo, polagao ispit pred krsturskom publikom. Predstavio se kao reditelj, dramaturg, scenograf, kostimograf, glumac i organizator, i uz podršku mladih ljudi, tumača uloga, ovaj ispit je uspešno položio.

Švejk u drugom svetskom ratu Bertolta Brechta na sceni u Novom Sadu je takođe „prvenac” mladog reditelja i glumca-amatera Slavka Orosa. Za ovu predstavu je karakteristično da je reditelj uspeo da pored iskusnih novosadskih glumaca-amatera okupi i znatan broj početnika u tom poslu, mada se to na sceni nije moglo zapaziti. Po mišljenju kritike, Oros je uspešno „pročitao” Brechtov tekst, a ponešto i dogradio, ostavivši tako i autorski pečat u kreiranju.

Treća premijera po redosledu je *Koncert za psa i smeće* vojvodanskog rusinskog autora Mirona Kanjuha, u režiji, takođe, debitanta kod starijih pozorišnih amatera Mihajla Zazuljaka, talentovanog glumca-amatera, u izvođenju članova Scene u Ruskom Krsturu. Ovaj komično-satirični dramski tekst doživeo je prizvedbu pre ravnog dvadeset i dve godine, na Novosadskoj sceni ovog pozorišta, u režiji Đure Papiharhajja. Ova vremenska distanca ipak nije toliko da se umetnički domet sadašnje postavke nije mogao uporediti sa prizvedbom. Ako je prizvedba na gledaocu delovala ekskluzivnije i frapantnije, onda se za ovo izvođenje može reći da je reditelj učinio bar dve dobre stvari: pogodio je izbor glumaca i našao meru za vlastito širenje u režijskom postupku. Tako se dobila predstava koja je nudila dobra glumačka ostvarenja i solidnu preporuku za reditelja. Iskusniji pozornici pozorišta osetili su u *Koncertu* čak i „ukus” Gogolja, što je svakako posebna vrednost predstave.

Imajući u vidu činjenicu da su celokupan repertoar Pozorišta realizovali debitanti sa veoma skromnim sredstvima koja su imali na raspolaganju, u veoma skromnoj finansijskoj situaciji ove amaterske pozorišne kuće, možemo bili polpuno

zadovoljni postignutim rezultatom u prošloj sezoni, iako krsturska scena nije odmakla dalje od opštinske, a novosadska – od Zonske smotre amaterskih pozorišnih društava.

XXVI dramski memorijal „Petr Rizniča Dade”, i pored velike neizvesnosti, ipak je održan u vremenu od 7. do 14. maja 1994. godine u Ruskom Krsturu. Pored Rusinskog narodnog teatra „Dada” sa obe scene, na njemu su učestvovalo i dramske grupe KUD „Taras Ševčenko” iz Durdeva, OŠ „Bratstvo-jedinstvo” i KUD „Žetva” iz Kucure, kao i gostujuće predstave Amaterskog pozorišta Kulturnog centra iz Kule i Narodnog pozorišta iz Kikinde. Scena iz Ruskog Krstura RNT „Dada” premjerno je izvela *Koncert za psa i smeće*, Scena iz Novog Sada – *Švejk u drugom svetskom ratu*, Dečja dramska sekacija KUD „Taras Ševčenko” iz Đurdeva *Cipelara i davola* A. Šenoc, u režiji Jakima Hardijsa, a starija dramska grupa pozorišni komad *Žitnikova sreća* M. Kovača, takođe u režiji Jakima Hardijsa. Dečja amaterska grupa OŠ „Bratstvo-jedinstvo” iz Kucure predstavila se pozorišnim komadom *Dugonja, Trbonja i Vidonja* Mladena Širole, u režiji debitantkinje Hurdice Poldruge, a KUD „Žetva” iz Kucure predstavom *Pićidlik* Andreja Nemlage, u režiji debitanta Đure Makaja.

Kritičke ocene kvaliteta izvedenih predstava veoma su različite. Izuzimajući predstavu RNT „Dada” i gostujućih pozorišta, umetnički dometi ostalih predstava su relativno skromni. Razlozi se nalaze u teškoj materijalnoj situaciji svih ansambala, u zasićenosti jednog dela starijih glumaca-amatera i u smeni generacije rediteljskog kadra, a u znatnoj meri i glumaca-amatera. Međutim, ocenjuje se da je to takođe i dobra šansa za buduće uspehe mlađe generacije, kako reditelja tako i glumaca-amatera. Da li će ona biti i iskorisćena – zavisi od njihove volje, upornosti i snalažljivosti u vremenu koje danas preživljavamo.

Nažlost, u prošloj sezoni nije zabeležen uobičajen broj međusobnih gostovanja dramskih amaterskih grupa. Razlog je – nedostatak finansijskih sredstava i skup prevoz. Međutim, može se konstatovati da je veoma značajno što je XXVI dramski memorijal „Petr Rizniča Dade” ipak održan, pa ga s pravom možemo nazvati smotrom kontinuiteta amaterskog dramskog stvaralaštva vojvodanskih Rusina. Kontinuiteta – do pogodnijih vremena za veće umetničke domete u pozorišnom amaterizmu.

Đura Lacić

pozorišta/ansamblji/reperoari

novi sad

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Siniša Kovačević (1954, 14 1/2, 2 1/2*) – upravnik do oktobra 1993. kada je podneo neopozivu ostavku
V.d. upravnika: Dragan Inić, od 3. novembra 1993. godine
Direktor Tehnike: Dragan Inić (1949, 22, 12)

Rukovodilac – Finansije i računovodstvo: Nada Fistrović (1950, 23, 8)

Scenograf: Geraslav Zarić (1951, 17, 2)

Kostimografi: Jasna Petrović Badnjarević (1948, 22, 22); Mirjana Stojanović Maurić (1947, 24, 24)

DRAMA

Dejan Penčić Poljanski, direktor (1943, 30, 2 1/2) – podneo ostavku 19. oktobra 1993. godine, v. d. direktora Tomislav Knežević, od 15. novembra 1993. godine

Mirjana Markovinović, dramaturg (1954, 17, 7); Gordana Torbica, sekretar (1947, 24, 16)

Glumice: Jelena Antonijević (1965, 5, 5), Aleksandra Carić (1959, 9, 9), Jasna Đuričić Jankov (1966, 5, 5), Gordana Đurđević Dimić (1961, 9, 9), Mirjana Gardinovački (1950, 24, 24), Aleksandra Ilić Pleskonjić (1959, 14, 14), Gordana Jošić (1963, 7, 5), Ilinka Kajtez (1949, 24, 24), Gordana Kamenarović (1958, 10, 10), Zaida Krimšamhalov (1936, 35, 31), Tijana Maksimović (1961, 9, 5), Ksenija Martinov Pavlović (1948, 28, 28), Verica Milošević (1943, 31, 27), Ivana Pejčić (1960, 10, 10), Ljubica Rakić (1953, 24, 24), Olivera Stamenković (1965, 6, 5), Lidija Stevanović (1958, 8, 6), Sonja (Sofija) Stipić (1946, 26, 24), Milena Šijački Bulatović (1936, 40, 38), Dobrila Šokica (1934, 40, 39 – otišla

* Brojevi uz imena u zagradama označavaju po redu: godinu rođenja, ukupni radni staž i staž u navedenom pozorištu.

u penziju 1. septembra 1994), Zvjezdana Tomašević Josifov (1958, 6, 5), Valja Vejin (1949, 24, 18), Renata Vigi (1951, 22, 18), Draginja Voganjac Vchovec (1967, 5, 5).

Glunci: Novak Bilbija (1950, 22, 9), Zoran Bogdanov (1957, 13, 13), Aleksandar Đordjević (1948, 22, 22), Miroslav Fabri (1958, 10, 5), Aleksandar Gajin (1965, 6, 6), Stevan Gardinovački (1936, 33, 25), Božo Jajčanin (1928, 41, 19 – otišao u penziju 1. septembra 1994. godine), Dušan Jakišić (1959, 10, 1), Vladislav Kačanski (1950, 16, 16 – otišao u slobodne umetnike počekom marta 1994. godine), Tomislav Knežević (1951, 23, 23), Radivoje Kojadinović (1928, 41, 39 – otišao u penziju 1. septembra 1994. godine), Robert Kolar (1966, 2 1/2, 2 1/2), Predrag Momčilović (1959, 8, 8), Dragomir Pešić (1957, 13, 13), Miodrag Petrović (1954, 14, 14), Miodrag Petronje (1946, 24, 10), Milan Šmit (1946, 23, 19), Predrag Tomanović (1964, 5 1/2, 5 1/2 – umro 30. oktobra 1993. godine), Vasa Vrnički (1946, 26, 26), Nenad Vučanović (1961, 6, 5).

Na početku sezone bio je u stalnom angažmanu, vrlo kratko, Duško Radović (1964, 5, 2 meseca), glumac iz Beograda.

Voditelji predstava i šaptači: Zorica Đordjević (1941, 27, 24), Tibor Kiš (1946, 27, 27), Momčilo Klajić (1967, 3, 3), Stojan Kostić (1946, 22, 19), Snežana Kovačević (1953, 12, 12), Irena Petronje (1952, 20, 13), Milica Radenović (1952, 17, 16), Mira Radovanov (1950, 21, 14).

OPERA I BALET

Borivoje Šugić, pomoćnik direktora (1937, 33, 19)

Miodrag Milanović, v.d. direktora od 19. marta 1993. godine

Dirigent: Miodrag Janoski (1937, 28, 20)

Dirigent Hora: Vesna Kesić Krsmanović (1961, 8, 5)

Voditelji predstave: Stojanka Milušić (1947, 25, 22), Dejan

Teodorović (1954, 11, 11)
Šapnači: Boženka Očovaj (1954, 16, 11), Milena Batić (1961, 9, 3)
Nototekar: Anika Ilona (1944, 20, 11)
Pomoćnik nototekara: Slavoljub Alimpić (1964, 21 1/2, 17)

VOKALNI SOLISTI

Sopran: Vera Berdović (1941, 29, 24), Branka Oklješa (1950, 24, 24), Sanja Kerkez (1968, 1 1/2, 1 1/2 – do januara 1994. godine), Svetlana Lovčević (1966, 2, 2), Jaroslava Benka (1966, 2 1/2, 1 1/2), Dunja Simić (1969 – po ugovoru do trećine radnog vremena), Milica Stojadinović (1964 – po ugovoru do trećine radnog vremena)

Mecosoprani: Marina Pavlović Barać (1961, 10, 10), Violeta Srećković (1965, 3, 2)

Tenor: Slavoljub Kocić (1949, 21, 10), Aleksandar Manojlović (1947, 16, 16)

Bariton: Branislav Vukasović (1951, 17, 15), Saša Kovačić (1965, 8, 8), Miodrag Milanović (1947, 23, 16)

Bas: Branislav Jatić (1956 – godinu dana neplaćeno odustvovo)

ČLANOVI IIORA

I sopran: Ljubica Bisak (1953, 19, 17), Marija Brnjković (1960, 14, 14), Snežana Janković (1957, 14, 14), Zorica Janković (1949, 12, 12), Laura Jovašević (1973, 2, 2), Etel Kočić (1958, 13, 10), Katarina Lazić (1952, 15, 15), Jasna Prokić Milivojević (1966, 9, 9), Milica Šujica (1970, 6, 5), Milica Šurjan (1953, 19, 19), Ivana Tucakov Kovačević (1956, 14, 14), Marija Vojvodić (1961, 13, 13)

II sopran: Šarlota Fetahović (1948, 23, 23), Marta Marić (1942, 29, 29), Vera Marković (1951, 21, 14), Valerija Nad (1959, 11, 10), Svetlana Šukalo (1966, 4, 4), Tatjana Teodorović (1964, 10, 10), Jelena Veselinović (1960, 10, 8)

I alt: Nora Čonkić (1967, 10, 10), Klara Drakulić (1944, 19, 19), Natalija Popov (1947, 21, 21), Marta Roklicer (1965, 8, 8), Branka Sladić (1955, 18, 14), Ljiljana Stankov (1955, 16, 13), Marija Slović (1965, 5, 5), Sanja Trifunović (1967, 4, 4), Milica Vujić (1957, 14, 14), Eržebet Zagorac Horvat (1957, 14 1/2, 13)

II alt: Marina Aras (1948, 19, 15), Vera Naodović (1937, 35, 25), Tereza Stanković (1946, 27, 21), Zvezdana Terzić (1960, 5, 4), Jelena Varga (1952, 18, 18)

I tenor: Dobrivoj Gološin (1962, 8, 8), Đorđe Kečić (1956, 14, 1 1/2), Branislav Krstić (1936, 32, 15), Igor Ksionžik (1963, 4, 4), Saša Markov (1971, 2, 2), Dušan Milovanov

(1967, 3, 2 1/2), Milutin Polovina (1940, 26, 26), Miloš Ristić (1956, 14, 14)

II tenor: Josip Bisak (1952, 20, 19), Goran Mašić (1960, 4, 4), Boško Radulaški (1960, 16, 10), Antun Topić (1958, 16, 5 – na neplaćenom odsustvu), Atila Tot (1966, 6, 2)

Bariton: Petar Kojić (1956, 16, 10 – na neplaćenom odsustvu), Branko Rošu (1961, 6, 4), Dragan Stajić (1962, 7, 4), Vladimir Stojković (1964, 4, 4), Nebojša Šogorović (1962, 7, 3 1/2), Milan Zucajić (1941, 26, 26)

Bas: Toma Bahun (1947, 19, 15), Slobodan Đokić (1960, 6, 4), Stevan Holiček (1934, 25, 23), Voja Josimov (1955, 15, 14), Pantelija Milivojević (1962, 11, 3), Čedomir Milušić (1940, 31, 30), Siniša Pejakov (1957, 5, 4), Antal Tiri (1947, 29, 14), Miroslav Todorović (1934, 38, 38), Slavoljub Veselinović (1936, 32, 20).

ČLANOVI ORKESTRA

Koncertmajstor: Karolj Horvat (1950, 21, 17), Imre Lakatos (1959, 13, 13), Milan Todorović (1963, 8, 7 – na neplaćenom odsustvu)

I violin: Geza Balač (1939, 36, 36), Adam Gutvajn (1941, 32, 29), Robert Herczegberger (1962, 10, 10), Emina Lukin (1963, 10, 10 – na neplaćenom odsustvu)

II violin: Jene Baranjai (1944, 34, 29), Tereza Čuković (1937, 37, 30), Eva Verebeš (1957, 18, 18), Marija Šimonji (1963, 11, 2), Gordana Mirrović (1963, 10 1/2, 2)

Viole: Karlo Ižak (1944, 31, 26), Mihailo Kolesar (1967, 4, 4), Dušica Polovina (1966, 5, 3 1/2),

Violončelo: Iboja Farago (1966, 9, 9 – na neplaćenom odsustvu), Marijana Perić (1961, 10, 9), Stanislav Pišlar (1936, 29, 27), Dejan Timotijević (1971, 2, 2), Erne Žadanji (1970, 1, 1)

Kontrabas: Julka Baranjai (1948, 26, 6), Zvonimir Krstić (1953, 19, 17), Janko Siladi (1936, 34, 29 – umro 6. juna 1994. godine)

Flauta: Sonja Antunić (1962, 11, 10), Sanja Balač (1965, 7, 6), Brankica Đukić (1968, 6, 6 – na neplaćenom odsustvu), Saša Stevanović (1961, 9, 9)

Klarinet: Rudolf Balač (1962, 9, 9), Stjepan Bašić (1955, 15, 15 – na neplaćenom odsustvu), Karolj Burai (1952, 16, 15), Stanojlo Gajić (1929, 40, 38)

Oboja: Laslo Atila (1961, 11, 11), Olga Banovićanin (1951, 14, 14), Milun Čuković (1935, 37, 37), Drago Jelavić (1956, 13, 13), Vladimir Puškar (1959, 13, 13), Mirjana Stančić (1950, 20, 20)

Fagot: Stevan Kazimić (1954, 15, 15), Dragana Ognjanović (1947, 21, 21)

Horna: Sladana Grlić (1954, 15, 15), Ištvan Palinkaš (1942, 26, 25), Jakim Vislavski (1952, 21, 21)

Tuba: Boris Ninkov (1966, 6, 6)

Truba: Milan Senković (1956, 15, 15), Laura Vukobratović (1971, 5 1/2, 5 1/2 – na neplaćenom odsustvu)

Tronbon: Stevan Dragaš (1972, 1, 1), Branislav Gagić (1962, 10, 9), Branislav Pajtić (1968, 8, 8)

Udaraljke: Aleksandar Urošević (1965, 8, 8)

BALET

Rukovodilac Baleta: Rastislav Varga

Repetitor-pedagog Baleta: Ksenija Dinjaški – honorarni sa-
radnik

Korepetitor: Zoltan Gajdoš (1961, 12, 11)

Sekretar Baleta: Bela Kurunci – od aprila 1993. godine

Prvak: Rastislav Varga (1955, 20, 20)

Solisti I kategorije: Dijana Kozarski Krstić (1965, 11, 11),
Bela Kurunci (1952, 21, 21), Eleonora Miler Hristidis
(1953, 21, 21), Zoran Radojičić (1953, 16, 16), Gabrijela
Teglaši Velimirović (1961, 16, 16), Oksana Storožuk
Vlalukin

Solisti II kategorije: Nevena Antić Igric (1953, 23, 23), Gi-
zela Veličković (1960, 16, 16), Dragan Vlalukin (1962, 12,
12), Toni Randelović (1966, 7, 7)

Solisti III kategorije: Sonja Vučurević (1963, 13, 12), Maja
Grnja (1972, 5 1/2, 5), Apostol Hristidis (1953, 22, 21),
Ljubica Klinar (1952, 23, 23), Olivera Kovačević Crnjanski
(1966, 8, 7), Jasna Kovačić (1963, 13, 11), Elizabeta Kurun-
ci (1952, 22, 22), Amalija Petrić (1950, 26, 11), Milutin Pe-
trović (1954, 12, 12), Vasile Halaku (1948, 20, 20)

Ansambl žene: Magdalena Gikovski (1951, 24, 24), Mari-
jeta Savić (1967, 7, 7), Aranka Tot (1963, 8, 8), Bojana
Jovanović (1970, 3, 3), Ivana Stojčević (1971, 3, 3), Marija
Šarčević (1959, 16, 16), Đerdika Lukić (1960, 15, 13),
Đurdica Nad (1948, 24, 23), Radmila Nestorović (1966,
8, 8), Džana Čurčić (1962, 8, 8), Dragica Dimić (1959, 11,
11), Ilija Mataruga (1948, 23, 23 – na neplaćenom od-
sustvu), Biljana Pušić (1963, 14, 14), Branka Tešanović
Gligorić (1965, 9, 9), Jelena Solarić (1953, 32, 1), Zdenka
Milenković (1970, 7 1/2, 5 – od 1. decembra 1993. godine),
Biljana Gajinović (– od 1. decembra 1993. godine), Jelena
Vukadinović (1974, 2, 2), Tanja Širočka (1968, 10, 4), Stela
Kocić (1973, 2, 2)

Ansambl muškarci: Đorđe Drlić (1967, 8, 8 – do februara
1994. godine), Ismet Fetahović (1954, 22, 22), Vladimir
Međnik, Jovica Mitrović, Momčilo Nenadović

U ovoj sezoni u angažmanu su bili solisti iz inostranstva:

Oksana Storožuk Vlalukin (Rusija), Vladimir Međnik (Ru-
sija) i Vasile Halaku (Rumunija).

REPERTOAR / DRAMA

Premijere u Maloj dvorani

Džozef Kesselring (Kesselring)

ARSENICKI STARA ĆIPKA

(Arsenic and old Lace)

Prevod: Radoš Novaković i Gustav Gavrin

Režija: Radoslav Dorić

Scenografija: Geraslav Zarić

Kostimi: Vanja Popović

Kompozitor: Miroslav Arandelović Rasinski

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Aleksandra Ilić Pleskonjić (Ebi Bruster), Zaida Krim-
šamhalov (Marta Bruster), Aleksandar Gajin (Moritimer
Bruster), Duško Radović (Tedi Bruster), Gordana Jošić Ga-
jin (Iley Harper), Mihajlo Pleskonjić (Džonatan Bruster),
Stevan Šalajić (Dr Ajnštajn), Aleksandar Đorđević (Po-
licajac Brofi), Milan Šmit (Policajac Klajn), Vladislav Matić
(Pastor dr Harper), Dragomir Pešić (Gospodin Džips), Ne-
nad Vujanović (Policajac O'Hara), Miodrag Petronje (Po-
ručnik Runi), Božo Jajčanin (Gospodin Viteršpan)

26. septembra 1993.

26 predstava u mestu

8139 gledalaca

...A PRAII; SVE JE PRAH...

oratorijum poezije Miloša Crnjanskog

Matica srpska i Srpsko narodno pozorište o slogodišnjici
pesnikova rođenja

Scenario: Boško Ivković/Tomislav Knežević

Režija: Tomislav Knežević

Scenografija: Mileta Leskovac

Kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Kompozitor: Ksenija Zečević

Lektor: Radovan Knežević

Gluinci: Gordana Đurđević Dimić, Miodrag Petrović, Pre-
drag Tomanović, Tomislav Knežević

26. oktobra 1993.

1 predstava u mestu

300 gledalaca

Branislav Nušić
GOSPOĐA MINISTARKA

Režija: Branko Popović

Scenografija: Boris Maksimović

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Bane Krstić

Saradnik za scenski pokret: Ivan Klemenc

Lektor: dr Žarko Ružić

Dramaturg predstave: dr Milenko Misailović

Lica: Feodor Tapavički (*Sina Popović*), Aleksandra Ilić Pleskonjić (*Živka*), Zvjezdana Tomašević Josifov (*Dara*), Robert Kolar (*Raka*), Aleksandar Gajin (*Čeda Urošević*), Novak Bilbija (*Dr Ninković*), Vladislav Kačanski (*Ujka Vasa*), Valja Vejin (*Tetka Savka*), Sonja Stipić (*Tetka Daca*), Dragomir Pešić (*Hristina*), Milan Čučilović (*Jova Pop-Arsin*), Dušan Jakišić (*Teča Pantia*), Branko Ilijć (*Mile*), Karolj Fišer (*Teča Jakov*), Tijana Maksimović (*Soja*), Mirko Pantelić (*Sava Mišić*), Slobodan Ninković (*Pera Kalenić*), Miroslav Fabri (*Pera*), Rade Kojadinović (*Rista Todorović*), Ivana Pejčić (*Anka*), Renata Vigi (*Učiteljica engleskog jezika*)
10. decembra 1993.

9 predstava u mestu

2925 gledalaca

Radoslav Zlatan Dorić
SRPSKA ATINA

Režija: Radoslav Zlatan Dorić

Scenografija: Mileta Leskovac

Kostimi: Vanja Popović

Kompozitor: Miroslav Arandelović Rasinski

Koreografija: Dobrila Novkov

Lektor: mr Radovan Knežević

Lica: Aleksandar Gajin (*Kosta Trifković*), Stevan Šalajic (*Atanasije Trifković*), Dušan Jakišić (*Dr Laza Kostić*), Dragomir Pešić (*Imre Bala*), Predrag Momčilović (*Miša Dimitrijević*), Miodrag Petrović (*Svetozar Miletić*), Miroslav Fabri (*J. J. Zmaj*), Novak Bilbija (*Dorde Vuković*), Miodrag Petronje (*Mirča*), Velimir Živoić (*Antonije Hadžić*), Dragiša Milojković (*Bogoslav*), Gordana Đurđević (*Jelisaveta, Sveti*), Ljubica Rakić (*Fani*), Jelena Antonijević (*Marija Šilić*), Dobrila Šokica (*G-đa Slavnić*), Ivana Milinković (*Katica Savić*), Jelena Bulatović (*Natalka Majerova*), Vladislav Kačanski (*Pera Dobrinović*), Božo Jajčanin (*Kapetan*), Vlada Matić (*Kafedžija*), Milan Šmit (*Salašar*)

Devojke, mladići, mornar, gradani, gosti: Milica Popović, Nataša Stojić, Jelena Belimarković, Bojan Kvrgić, Marko

Miletić, Marko Galović, Željko Vasić, Ranko Erić, Dušan Mirković, Jaroslav Kocka, Srdan Šaponjski

Igrači: Marijeta Savić, Jelena Vukadinović, Stela Kocić, Zdenka Milenković, Milutin Petrović, Vladimir Melnjik, Momčilo Nenadović, Apostol Hristidis

2. aprila 1994.

12 predstava u mestu

2908 gledalaca

Premijere na Kamernoj sceni

POSLE POLA VEGA

A. P. Čehov / PROSIDBA + MEDVED + JUBILEJ
(Предложение + Медведь + Юбилей)

Prevod: Zoran Božović

Adaptacija, režija i scenografija: Ljuboslav Mujera

Kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Stevan Gardinovacki (*Stepan Stepanović Čubukov*), Gordana Kamenarović (*Natalija Stepanovna*), Miroslav Fabri (*Ivan Vasiljevič Lomov*), Ljubica Rakić (*Jelena Ivanovna Popova*), Dušan Jakišić (*Grigorij Stepanović Smirnov*), Miodrag Petrović (*Luka*), Predrag Momčilović (*Šipučin Andrej Andrejević*), Ksenija Martinov Pavlović (*Tatjana Aleksejevna*), Radivoj Kojadinović (*Hirin Kuzma Nikolajević*), Ilinka Kajtez (*Merčukina Nastasja Fjodorovna*), Ljubiša Ristović (*Član banke*)

9. oktobra 1993.

31 predstava (27 u mestu, 4 na gostovanju)

3256 gledalaca (2256 u mestu, 1000 na gostovanju)

Svetislav Basara
CRNA HRONIKA

Režija: Dušan Petrović

Scenografija: Mileta Leskovac

Kostimi: Branka Petrović

Muzika: Predrag Vranešević

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lektor: dr Žarko Ružić

Lica: Predrag Momčilović (*Sandoz*), Nenad Vujanović (*Bajjer*), Gordana Kamenarović / Ivana Milinković (*Bajerova žena*), Ljubiša Ristović (*Policajac I, III*), Dragiša Milojković (*Policajac II*), Miodrag Petronje (*Pop*), Miodrag Petrović (*Advokat*), Lidija Stevanović (*Sudija*), Olivera Stamenković

(*Novinar*), Saša Maksimović i Jaroslav Kocka (*Statisti*)
29. i 31. januara 1994.

16 predstava (15 u mestu, 1 na gostovanju)
1759 gledalaca (1379 u mestu, 380 na gostovanju)

**SARADNJA AKADEMIJE UMETNOSTI I SRPSKOG
NARODNOG POZORIŠTA**

Žan Pol Sartre (Sartre)
I Z A Z ATVORENIH VRATA
(*Huis-clos*)

Ispitna predstava studenata glume Akademije umetnosti u Novom Sadu, u klasi prof. R. Markovića
7. decembra 1993.
8 predstava u mestu
560 gledalaca

Aleksandar Popović
M REŠĆENJE ŠARANA

Diplomska predstava studenata glume Akademije umetnosti u Novom Sadu, u klasi prof. R. Markovića i V. Milošević
8. maja 1994.
8 predstava (5 u mestu, 3 na gostovanju)
524 gledaoca (144 u mestu, 380 na gostovanju)

Obnove u Maloj dvorani

Miloš Nikolić
S V E T I S L A V I M I L E V A

14. marta 1983.
11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)
3069 gledalaca (2669 u mestu, 400 na gostovanju)

Aleksandar Popović
B E L A K A F A
21. decembra 1990.
5 predstava u mestu
1510 gledalaca

Slobodan Selenić
O Č E V I I O C I
19. aprila 1991.
6 predstava u mestu
977 gledalaca

Jovan Sterija Popović
LAŽA I PARALAŽA

12. oktobra 1991.
11 predstava u mestu
2032 gledaoca

Ljubomir Simović
ČUDO U ŠARGANU

26. septembra 1992.
12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)
2907 gledalaca (1727 u mestu, 1180 na gostovanju)

Jovan Sterija Popović
K I R J A N J A

26. decembra 1992.
20 predstava (12 u mestu, 8 na gostovanju)
5340 gledalaca (2082 u mestu, 3258 na gostovanju)

Radoslav Dorić
K A D B I S O M B O R B I O H O L I V U D

28. januara 1993.
7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)
2427 gledalaca (1477 u mestu, 950 na gostovanju)

Obnove na kamernoj sceni

Miro Gavran
L J U B A V I D Ž O R D Ž A V A Š I N G T O N A

15. juna 1991.
21 predstava u mestu
1477 gledalaca

Tenesi Vilijams
S T A K L E N A M E N A Ţ E R I J A

16. septembra 1991.
16 predstava u mestu
1402 gledaoca

Miloš Nikolić
K O V A Č I

11. oktobra 1992.
11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)
1202 gledaoca (878 u mestu, 324 na gostovanju)

Ljudmila Razumovska
DRAGA JELENA SERGEJEVNA

12. oktobra 1992. u Zrenjaninu
24. oktobra 1992. u Novom Sadu
7 predstava (4 u mestu, 3 u Zrenjaninu)
424 gledaoca u mestu
Predstava je uradena kao zajednički projekat SNP-a i NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina

Zoran Ristović
KUVARICE

19. marta 1993.
12 predstava u mestu
740 gledalaca

Saradnja Akademije umetnosti i Srpskog narodnog pozorišta

Ž.B.P.Molijer (à la Molière)
UČENE ŽENE U VERSAJU

13. aprila 1993.
1 predstava u mestu
102 gledaoca

SLUŠKINJE ŽANA ŽENE
(à la Jean Genet)

24. maja 1993.
16 predstava (14 u mestu, 2 na gostovanju)
1230 gledalaca (950 u mestu, 280 na gostovanju)

Drama Srpskog narodnog pozorišta u toku sezone 1993/94. izvela je ukupno 267 predstava (240 u mestu, 27 na gostovanju) pred 45220 gledalaca (37068 u mestu, 8152 na gostovanju).

Gostovala je u: Banja Luci 2, Baru 3, Beočinu, Beogradu, Borovu, Borovu Naselju, Budvi 3, Kruševcu, Mladenovcu, Nišu, Novom Bečeju, Paraćinu, Smederevu 2, Somboru 2, Vršcu, Zaječaru i Zrenjaninu 3.

REPETOAR / OPERA

Premijere u Velikoj dvorani

Duzepe Verdi
RIGOLETO
(Rigoletto)

Libreto: Frančesko Marija Pjave

Libreto preveo: Milan Dimović

Dirigent: Imre Toplak

Režija: Mladen Sablić

Scenografija: Vladimir Marenić

Izbor kostuma: Vanja Popović

Koreografija: Žarko Milenković

Hor pripremio: Juraj Ferik

Koncertmajstori: Karolj Horvat i Imre Lakatoš

Korepetitor: Aleksandar Hercenberger

Lica: Slavoljub Kocić (*Vojvoda od Mantove*), Miodrag Milanović (*Rigoleto*), Sanja Kerkez; Svetlana Lovčević; Milica Stojadinović (*Đilda*), Violeta Srećković; Marina Pavlović Barać (*Madalena*), Vera Berdović; Branka Oklješa (*Dovana*), Branislav Vukasović (*Grof Monterone*), Saša Kovačić (*Marilo*), Igor Ksionžik; Aleksandar Manojlović (*Borsa*), Čedomir Milušić (*Grof Čeprano*), Jaroslava Benka; Milica Stojadinović (*Grofica Čeprano*), Nebojša Šogorov (*Tamničar*), Laura Jovašević (*Paž*)

13. novembra 1993.

6 predstava u mestu

1412 gledalaca

Stevan Hristić
SUTON

Režija: Radoslav Dorić

Dirigent: Imre Toplak

Scenografija: Miletia Leskovac

Kostimi: Vanja Popović

Koreografija: Živojin Novkov

Hor pripremio: Juraj Ferik

Asistent režije: Stojanka Milušić

Asistent koreografa: Julijana Dutina

Korepetitor: Tamara Jovičević

Koncertmajstori: Karolj Horvat i Imre Lakatoš

Lica: Marina Pavlović Barać / Ilona Kantor Vasiljević (*Mara Nikšina Beneša*), Violeta Srećković (*Mude*), Jaroslava

Benka / Milica Stojadinović (*Ore*), Branka Oklješa (*Pavle*),
Vera Berdović / Tanja Obrenović (*Kata*), Slavoljub Kocić
(*Ljubo Lasić*), Branislav Vukasović (*Vaso*), Aleksandar Manojlović
(*Sabot Šiškov Prokulo*), Svetozar Drakulić (*Luco
Orsatov Volco*), Milica Stojadinović / Jaroslava Benka (Soprano solo, u prologu i Dubrovački rekвијем J. Dučića)

Baletski intermezzo

Menuet

Vladimir Melnjik, Milutin Petrović, Toni Randelović, Apostol Hristidis, Momčilo Nenadović (Ismet Fetahović)

Zdenka Milenković, Marija Šarčević, Đerdika Lukić, Stela Hardi, Ljubica Klinar

Kaluderice:

Leonora Miler Hristidis, Dragica Dimić, Jelica Kašanin, Aranka Tot, Ljubica Klinar, Džana Čurčić

Deca:

Sofija Mandić, Lena Miljević, Tijana Stević, Mia Rudić *

*Učenice privalne Baletske škole „La Sylphid“

4. februara 1994.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)

1035 gledalaca (685 u mestu, 350 na gostovanju)

Rudero Leonkavaloo (Leoncavallo)

P A J A C I (Pagliacci)

Libretto: Rudero Leonkavaloo

Libretto preveo: Milan Dimović

Dirigent: Miodrag Janoski

Režijska obnova: Borivoje Popović

Uloge: Sergej Dubrovin k.g. (*Kanio*), Milica Stojadinović / Dunja Simić (*Neda*), Miodrag Milanović (*Tonio*), Nikola David / Aleksandar Manojlović (*Bepo*), Željko Lučić / Saša Kovačić (*Silvio*), Čedomir Milušić k.g. (*Jedan seljak*)
15. marta 1994.

Pjetro Maskanji (Mascagni)

K A V A L E R I J A R U S T I K A N A (Cavalleria rusticana)

Libretto (prema delu D. Verge): Dovani Tardoni-Toceti i Gvido Menaši

Dirigent: Miodrag Janoski

Režijska obnova: Borivoje Popović

Uloge: Slavoljub Kocić (*Turidu*), Branka Oklješa / Jasmina Radanović k.g. (*Santucu*), Branislav Vukasović / Miodrag Milanović (*Alfio*), Vera Berdović (*Majka Lučija*), Violeta Srecković / Tanja Obrenović (*Lola*)

9. aprila 1994. (obnova kao premijera)

3 predstave u mestu (obe zajedno)

Pajaci – 2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

Kavalerija rustikana – 3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)

1542 gledaoca (942 u mestu, 600 na gostovanju)

Zoran Jovanović

J E Ž E V A K U Ć I C A MEDVEDOVA ŽENIDBA

Režija: Voja Soldatović

Dirigent: Ljiljana Đukić

Koreografija: Žarko Milenković

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurič

Scenografija: Saša Senković

Muzička priprema: Zoran Jovanović

Asistent koreografa: Julijana Dutina

Maske: Šandor Sarvaš, Darinka Jerkov, Mari Jurca, Eržebet Grginčević

Po tekstu Branka Čopića

J E Ž E V A K U Ć I C A

Lica: Danijela Jovanović / Etel Kočić (*Umka*), Saša Kovačić (*Pripovedač*), Laura Jovašević / Jaroslava Benka (*Lisica*), Igor Ksionžik / Aleksandar Manojlović (*Jež*), Nebojša Šogorović (*Vuk*), Čedomir Milušić (*Medved*), Sanela Čukljaš (*Divilja svinja*)

Po tekstu Desanke Maksimović

M E D V E D O V A Ž E N I D B A

Lica: Saša Kovačić (*Pripovedač*), Čedomir Milušić (*Medved*), Laura Jovašević / Jaroslava Benka (*Lisica*), Igor Ksionžik / Aleksandar Manojlović (*Zec*), Nebojša Šogorović (*Vuk*), Danijela Jovanović (*Veverica*), Etel Kočić (*Lisica*), Sanela Čukljaš (*Medvedica*)

Balet: Nevena Antić Igrić, Elizabet Kurunci, Gizela Veličković, Džana Čurčić, Biljana Gajinović, Aleksandra Vujović, Ljubica Klinar, Amalija Petrić

Dragan Vlatukin, Ismet Fetahović, Vladimir Melnjik, Milu-

tin Petrović, Milan Marković (učenik Baletske škole)
25. januara 1994.
10 predstava u mestu
1877 gledalaca

Obnove u Velikoj dvorani

Duzepe Verdi
T R U B A D U R
23. novembra 1976.
Prva obnova 25. novembra 1981.
Obnova kao premijera 7. maja 1992.
2 predstave u mestu
453 gledaoca

Duzepe Verdi
T R A V I J A T A
16. oktobra 1981.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
5135 gledalaca (1435 u mestu, 3700 na gostovanju)

Duzepe Verdi
N A B U K O
8. maja 1983.
2 predstave u mestu
818 gledalaca

Đoakino Rosini
S E V I L J S K I B E R B E R I N
30. aprila 1985.
Obnova 29. oktobra 1988.
7 predstave u mestu
1805 gledalaca

Johan Štraus
B A R O N C I G A N I N
10. aprila 1992.
3 predstave u mestu
1043 gledaoca

Aleksandar Borodin
K N E Z I G O R
11. marta 1986.
Obnova 9. maja 1991.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
2835 gledalaca (435 u mestu, 2400 na gostovanju)

Bedžib Smetana
P R O D A N A N E V E S T A
27. novembra 1990.
1 predstava u mestu
505 gledalaca

Džeri Bok-Džozef Stejn
V I O L I N I S T A N A K R O V U
17. oktobra 1992.
16 predstava u mestu
7144 gledaoca

Mihovil Logar
P O K O N D I R E N A T I K V A
3. juna 1993.
3 predstave u mestu
641 gledalac

R E P E R T O A R / B A L E T

Premijere u Velikoj dvorani

Jugoslav Bošnjak
K R A L J E V A J E S E N

Libreto, koreografija i režija: Krunoslav Simić
Dirigent: Miodrag Janoski

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurič

Scenografija: Geroslav Zarić

Asistent koreografa: Julijana Dutina

Koncertmajstor: Karolj Horvat / Imre Lakatos

Igraju: Toni Randelović (*Kralj Milutin*), Gordana Simić, k.g. (*Simonida*), Rastislav Varga (*Danilo*), Oksana Storožuk (*Simonidina duša*), Dragan Vlalukin (*Stefan*), Zdenka Milenković (*Teodora*), Aleksandar Hristidis (*Dušan*), Maja Grnja (*Sudbina*), Zoran Radojičić (*Gijom Adam*), Jasna

Kovačić (Paž), Milutin Petrović (*Novak Grebosatrek*), Bela Kurunci (*Konstantin*), Ismet Fetahović, Apostol Hristidis (*Kaluderij*), Gabrijela Teglaši, Gizela Veličković, Aranka Tot (*Smrt*)

Dvorske dame I: Nevena Antić Igric, Leonora Miler Hristidis, Ljubica Klinar, Elizabeta Kurunci, Branka Tešanović Gligorić

Dvorske dame II: Jelena Vukadinović, Jelica Kašanin, Marijeta Savić, Stela Hardi

Sužnji: Đorđe Drlijan, Jovica Mitrović, Ivana Stojčević, Aleksandra Vujošević, Biljana Gajinović, Tanja Širočka

Narod: O. Kovačević Crnjanski, M. Šarčević, D. Nad, A. Petrić, Dž. Čurčić, B. Pušić, D. Dimić, Lj. Klinar, E. Kurunci, B. Tešanović Gligorić, M. Lazić, V. Melnik, S. Jović, Đ. Drlijan, J. Mitrović, M. Nenadović

Narator: Tomislav Knežević

25. septembra 1993.

11 predstava (10 u mestu, 1 na gostovanju)

2186 gledalaca (1935 u mestu, 251 na gostovanju)

BALETSKO VEĆE

Igor Stravinski

ŽAR PTICA

(*L'oiseau de feu*)

Libreto, koreografija i režija: Živojin Novkov

Asistent koreografa: Elizabeta Kurunci

Kostimi: Jasna Petrović Badnjarević

Igraju: Rastislav Varga / Toni Randelović (*Ivan*), Oksana Storožuk / Olivera Kovačević Crnjanski (*Žar ptica*), Dragan Vlalukin (*Kašeji*)

Ženski ansambli: Jelica Kašanin, Marijeta Savić, Aranka Tot, Tanja Širočka, Jelena Vukadinović, Zdenka Milenković, Branka Tešanović Gligorić, Đendika Lukić, Aleksandra Vujošević, Biljana Gajinović (Stela Hardi, Biljana Pušić, Sanja Vučurević)

J. S. Bach (Bach)

KONCERT ZA VIOLINU I ORKESTAR

U E-DURU

(Violin concerto in E major)

Koreografija: Antal Fodor

Koreografiju obnovila: Dobrila Novkov

Asistent koreografa: Elizabeta Kurunci

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurič

Igraju solisti baleta: Maja Grnja / Olivera Kovačević Crnjanski

Ženski ansambli: Jelica Kašanin, Đhana Čurčić, Zdenka Milenković, Marija Šarčević, Tanja Širočka, Ivana Stojčević, Biljana Gajinović, Leonora Miler Hristidis, Jelena Vukadinović, Ljubica Klinar, Branka Tešanović Gligorić, Marijeta Savić, Jasna Kovačić, Nevena Antić Igric, Aleksandra Vujošević, Gizela Veličković (Aranka Tot, Dragica Dimić, Sanja Vučurević, Stela Hardi)

Muški ansambli: Apostol Hristidis, Milutin Petrović, Toni Randelović, Vladimir Melnik, Momčilo Nenadović, Ismet Fetahović

Franc Liszt (Liszt)

KO LA Ž RAPSODIJA

(Rapsodia)

Koreografija: Peter Láslo

Koreografiju obnovila: Dobrila Novkov

Asistent koreografa: Elizabeta Kurunci

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurič

Igraju: Oksana Storožuk / Gabrijela Teglaši, Rastislav Varga (*Pas de deux*), Jasna Kovačić / Ivana Stojčević / Gizela Veličković (*Solo*), Toni Randelović (*Solo*), Dragan Vlalukin (*Solo*)

Ženski ansambli: Aranka Tot, Marijeta Savić, Aleksandra Vujošević, Tanja Širočka, Jelica Kašanin, Biljana Gajinović (Jelena Vukadinović, Gizela Veličković, Sanja Vučurević, Stela Hardi)

Muški ansambli: Đorđe Drlijan, Milutin Petrović, Vladimir Melnik, Momčilo Nenadović

19. februara 1994.

5 predstave u mestu

761 gledalac

Obnove u velikoj dvorani

Adolf Adam

ŽIZELA

23. marta 1982.

2 predstave u mestu

420 gledalaca

Luj Jozef Ferdinand Herold

VRAGOLANKA

13. maja 1986.

Obnova 22. februara 1991.

4 predstave u mestu

528 gledalaca

Rodion Ščedrin
KONJIČ GRBONJIĆ

25. februara 1989.
2 predstave u mestu
351 gledalac

KONCERTI

Karl Orff (Orff)
KARMINA BURANA
(Carmina burana)

9. aprila 1993.
2 predstave u mestu
1064 gledaoca

NOVOGODIŠNJI KONCERT solista, Hora, Orkestra i Baleta Srpskog narodnog pozorišta

Dirigenti: Imre Toplak i Miodrag Janoski

Režija: Vojko Soldatović

Solisti: Vera Kovač Vitkai, Branka Oklješa, Milena Kitić k.g., Sanja Kerkez, Dunja Simić, Marina Pavlović Barać, Milica Stojadinović, Violeta Srećković, Jaroslava Benka, Slavoljub Kocić, Svetozar Drakulić, Branislav Vukasović, Saša Kovačić, Nikola David

30. decembra 1993. i 2. januara 1994.

2 koncerta

509 gledalaca

GALA KONCERT

Raspoređani zvuci operete i muzikla

Dirigent: Ljubiša Lazarević

Solisti: Josip Janković k.g., Dunja Simić, Milena Kitić, Slavoljub Kocić, Senka Velicanlić, Zafir Hadžimanov, Sanja Kerkez, Jadranka Petrović

Učestuju: Mešoviti hor i Simfonijski orkestar Vojske Jugoslavije

19. juna 1994.

1 koncert

240 gledalaca

Opera i Balet Srpskog narodnog pozorišta u toku sezone 1993/94. odigrali su 103 predstave (97 u mestu, 6 na gostovanju) pred 32304 gledaoca (25003 u mestu, 7301 na gostovanju).

Opera i Balet su gostovali u: Beogradu 4. Budvi 2

Srpsko narodno pozorište (Drama, Opera, Balet, koncerti SNP i zajednički projekti sa Akademijom umetnosti u Novom Sadu) u toku sezone 1993/94. imalo je 370 programa (337 u mestu, 33 na gostovanju) pred 77524 gledaoca (62071 u mestu, 15453 na gostovanju).

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

Direktor: Faragó Árpád (1931, 40, 8)

Dráma: mr Frányó Zsuzsanna (1953, 19, 15)

Kostümograf: Branka Petrović (1945, 24, 15)

Glumci: Ábrahám Irén (1949, 21, 17), Banka Lívia (1961, 8, 1), Faragó Edit (1963, 8, 7), Romhányi Tibi (1939, 36, 8 – otišla u penziju januara 1994. godine), Giricz Attila (1965, 4, 3), Pásthy Mátyás (1945, 28, 17), Szilágyi Nándor (1955, 10, 10), Viczi Natália (1965, 4, 1)

U pojedinim predstavama su honorarno učestvovali: Albert János, Fejes György, Ferenczi Jenő, Fischer Károly, Kovács Frigyes, Korica Miklós, Jónás Gabriella i studenti Akademije umetnosti (odsek glume na madarskom jeziku), prve i treće godine. Treća godina: Erdélyi Hermina, Káló Béla, Magyar Attila, Mezei Zoltán, Tényi Edit, Vukoszavivyev Iván; Prva godina: Bosznai Timea, Csernik Árpád, Fridrik Gertrud, Hajnal Csilla, Jaskov Melinda, Lenner Karolina, Nagyidai Zsolt, Tóth Edit, Cservenák Vilmos

REPERTOAR

Premijere

Camus Albert (Alber Kami)

A FÉLREÉRTÉS

(Nesporazum)

(La maleutendu)

Režija i scenografija: Nebojša Bradić

Kostumi: Branka Petrović

Lica: Faragó Edit (*Martha*), Banka Lívia (*Maria*), Ábrahám Irén (*Az anya*), Giricz Attila (*Jan*), Szilágyi Nándor (*Öreg cseléd*)

21. oktobra 1993.

8 predstava (5 u mestu, 3 na gostovanju)

1541 gledalac (521 u mestu, 1020 na gostovanju)

Mrozek Sławomir
K Á R O L Y
(Karlo)

Režija: Hernyák György
Scenografija i kostimi: Kreszánkó Viktória
Lica: Fejes György (*Nagyapa*), Káló Béla (*Unoka*), Mezei Zoltán (*Szemorvos*)
24. novembra 1993.
12 predstava (10 u mestu, 2 na gostovanju)
791 gledalac (576 u mestu, 215 na gostovanju)

K A B A R E

Režija: Faragó Árpád
Učestvovali su: Fischer Károly, Banka Lívia, Vicei Natália, Fejes György, Ferenczi Jenő, Giricz Attila, Magyar Attila, Káló Béla, Mezei Zoltán, Tényi Edit, Vukoszavlyev Iván
20. decembra 1993.
12 predstava (1 u mestu, 11 na gostovanju)
3196 gledalaca (246 u mestu, 2950 na gostovanju)

Schönthan – Kellér (Šontan – Keler)
A SZABIN NŐK ELRABLÁSA
(Olímica Sabinjanki)
(Der Raub der Sabinerinnen)

Režija i scenografija: Miszlay István
Kostimi: Branka Petrović
Lica: Páthy Mártyás (*Bányai Márton*), Ábrahám Irén (*Borbála*), Tényi Edit (*Erelka*), Giricz Attila (*Szilvásy Béla*), Faragó Edit (*Irma*), Fejes György (*Raposa Boglárka*), Ferenczi Jenő (*Rettegi Fridolin*), Mak Ferenczi Ilona (*Retteginié*), Magyar Attila (*Szendešy Endre*), Banka Lívia (*Róza*), Szilágyi Nándor (*Kobak*)
29. marta 1994.
12 predstava (8 u mestu, 4 na gostovanju)
2520 gledalaca (1270 u mestu, 1250 na gostovanju)

Sütő András (Šito Andraš)
E G Y LÓCSISZÁR VIRÁGVASÁRNAPJA
(Cvetna nedelja jednog džambasa)

Režija: Babarczy László
Scenografija: Znamenák István
Kostumi: Cselényi Nóra
Korepetitor: Saša Kovačević
Asistent: Kovács Attila

Lica: Fischer Károly (*Nagelschmidt i Luther Márton*), Kovács Frigyes (*Kolhuas Miltaily*), Jónás Gabriella (*Lisbeth*), Maguar Attila (*Herse*), Tényi Edit (*Mária*), Káló Béla (*Tronkai Vencel báró*), Mezei Zoltán (*Günther báró*), Korić Miklós (*Müller Ferenc*), Vukoszavlyev Iván (*Várnagy*), Szilágyi Nándor (*Kunz*), Cservenák Vilmos (*Várkutonu*), Erdélyi Hermina (*Antónia nővér*), Giricz Attila (*Mann*), Dulics Péter (*Henrik*)

U predstavi učestvuju: Tóth Edit, Bosznai Timea, Hajnal Csilla, Jaskov Melinda, Fridrik Gertrud, Lenner Karolina, Csernik Árpád, Nagydiád Zsolt

5. maja 1994.

8 predstava (4 u mestu, 4 na gostovanju)
2390 gledalaca (840 u mestu, 1550 na gostovanju)

Bengt Ahlfors
S Z I N H Á Z K O M É D I A
(Pozorišna komedija)

Režija: Hernyák György
Scenografija: Kreszánkó Viktória
Kostimi: Annamarija Mihajlović

Lica: Banka Lívia (*Matilda*), Albert János (*Oscar*), Páthy Mártyás (*Per*), Giricz Attila (*Harry*), Vicei Natália (*Lotta*), Ábrahám Irén (*Linda Molnár*), Szilágyi Nándor (*Benőt*), Faragó Edit (*Jansonne*)

U predstavi učestvuju: Csernik Árpád, Lenner Karolina
21. juna 1994.

1 predstava u mestu
240 gledalaca

Obnove
Molnár Ferenc
J Á T É K A K A S T É L Y B Á N
(Igra u dvorcu)

24. novembra 1977.
7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)
1190 gledalaca (790 u mestu, 400 na gostovanju)

Faragó Attila
A L A P P A N G Ó
(Bogalj)
5. februara 1993.
7 predstava (5 u mestu, 2 na gostovanju)
1138 gledalaca (563 u mestu, 575 na gostovanju)

Németh László
A P A P U C S H I Ó S
(Papučar)

27. juna 1993.
4 predstave u mestu
429 gledalaca

Pozorište je gostovalo u Baćkoj Topoli, Baćkim Vinogradima, Bečeju, Čantaviru, Debeljači, Kikindi, Kraljevu, Kruševcu, Mužlji, Novom Bečeju, Ruskom Selu, Šenti 4, Skorenovcu, Somboru, Srbobranu, Subotici 2, Vojlovici i Zrenjaninu 2.

U inostranstvu: u Bekeščabi 2, Kišvardi 2 i Hodmezovašarheliju (Madarska).

Ukupno je izvedena 71 predstava (43 u mestu, 28 na gostovanju).

Ukupno je bilo 13435 gledalaca (5475 u mestu, 7960 na gostovanju).

POZORIŠTE MLADIH

Upravnik: Vojislav Soldatović (1945, 26, 3)

Pomoćnik upravnika: Dragica Marić (1952, 22, 1)

Tehnički šef – organizator: Đorđe Ćirić (1952, 23, 22)

Šef marketinga: Dragan Maglov (1956, 11, 2)

Glunci: Tereza Čambor (1950, 24, 24), Gabrijela Dudkova (1944, 21, 8), Jasna Frančić (1961, 9, 8), Vera Hrén Ostojić (1957, 13, 10), Draginja Jergić Bubulj (1946, 21, 20), Mirjana Popović (1951, 23, 11), Emina Vasić Milić (1951, 20, 13), Olja Vojnović (1947, 26, 24), Vesna Ždrnja (1962, 8, 8), Emil Kurcinak (1960, 10, 10), Ratko Radivojević (1951, 21, 12), Siniša Radosavljević (1939, 33, 33 – 30. novembra 1993. godine otišao u penziju), Pavle Vujičić (1950, 22, 15), Dragan Zorić (1956, 15, 15), Zoran Andrejin (1966, 1, 1)

Inspicijent – šaptač: Slavica Sremčević (1950, 24, 24), Vida Jovanović (1949, 21, – od 1. septembra 1993. godine)

REPERTOAR

Premijere

Emilija Mačković
SANKO I ZVONKO
po motivima Donalda Biseta

Režija i likovna obrada: Emilija Mačković

Muzika: Peda Vranešević

Igraju: Olja Vojnović (*Sanko*), Emina Vasić Milić (*Zvonko*)
12. septembra 1993.

26 predstava (22 u mestu, 4 na gostovanju)

3938 gledalaca (2618 u mestu, 1320 na gostovanju)

Voja Soldatović

(prema tekstovima grupe autora)

MIŠEVİ I MAČKE I DEDA MRAZ NAOPAČKE

Režija i kostimi: Voja Soldatović

Kreator lutaka: Šandor Sarvaš

Igraju: Tereza Čambor, Gabrijela Dudkova, Mirjana Popović, Pavle Vujičić

15. decembra 1993.

10 predstava (9 u mestu, 1 na gostovanju)

1912 gledalaca (1512 u mestu, 400 na gostovanju)

Grupa autora

ČEKAJUĆI DEDA MRAZA

Režija i scenska oprema: kolektivna

Igraju: Emina Vasić Milić, Emil Kurcinak, Dragan Zorić, Zoran Andrejin

18. decembra 1993.

17 predstava u mestu

4190 gledalaca

VEČERNJA SCENA

Robert Dejvid Mekdonald (McDonald)

SASTANAK NA VRHU

(Summit conference)

Prevod: Vencislav Radovanović

Režija: Dušan Petrović

Scenografija i kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Peda Vranešević

Lektor (za nemački): Mila Mrazović

Igraju: Mirjana Popović (*Eva Braun*), Vesna Ždrnja (*Klara Petaci*), Išvan Briker (*Vojnik*)

U okviru predstave izveden je dramolet Dilena Tomasa (*Thomas*)

DORUČAK KOD MUSOLINIJEVIH
(*The Breakfast at the Musolinis'*)

Prevod: Branka Rakić

Igraju: Siniša Radosavljević (*Musolini*), Gabrijeku Dudkova (*Njegova žena*), Jasna Frančić (*Njegova čerka*), Tereza Čambor (*Njegov sin*), Emil Kurcinak (*Sekretar*)

17. septembra 1993.

7 predstava u mestu

2162 gledaoca

Andelo Beolko Rucante (Beolco-Ruzzante)

M UŠICA

(*La moschetta*)

Prevod: Vera Bakotić Mijušković

Režija, scenografija i kostimi: Ljuboslav Majera

Igraju: Dragan Zorić (*Menato*), Draginja Jergić Bubulj (*Betija*), Pavle Vujičić (*Tonin*), Zoran Andrejin (*Rucante*), Stevan Gez i Siniša Milić (*Muzičari*)

25. septembra 1993.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

1578 gledalaca (1278 u mestu, 300 na gostovanju)

Obnove

N. Gernatova – N. Guravičeva

PATKICA ŽUTKICA

4. marta 1967.

2 predstave u mestu

379 gledalaca

Staša Jelić

CRVENKA PA

1. novembra 1970.

10 predstava u mestu

1324 gledaoca

Ester Tot

KO SE BOJI VUKA JOŠ

6. decembra 1970.

3 predstave u mestu

321 gledalac

Nina Kisijan (po R. Kiplingu)

RADOZNALO SLONČE

11. aprila 1972.

5 predstava u mestu

726 gledalaca

Branko Mihaljević

ZEKA, ZRIKA I JAGNJE

10. septembra 1978.

9 predstava u mestu

866 gledalaca

Jan Grabovski

VUK I JARIĆI

24. marta 1984.

5 predstava u mestu

839 gledalaca

Živojin Vukadinović

PEPE LJUGA

8. decembra 1985.

9 predstava (6 u mestu, 3 na gostovanju)

1875 gledalaca (1256 u mestu, 619 na gostovanju)

Srboljub Stanković

LUTKA SA CRVENOM KAPOM

2. novembra 1986.

6 predstava u mestu

454 gledaoca

Vera Hrćan

(Po motivima narodnih priča)

MJAU, KAKVA FRKA

8. februara 1990.

8 predstava u mestu

1053 gledaoca

Jasminka Stupar
(Po braći Grim)
CAROBNA PTICA

2. juna 1991.
14 predstave (12 u mestu, 2 na gostovanju)
1718 gledalaca (1118 u mestu, 600 na gostovanju)

Ljubivoje Ršumović
HEJ, DODITE DA PRIČAMO O LJUBAVI

6. juna 1991.
30 predstave (22 u mestu, 8 na gostovanju)
4381 gledalac (2390 u mestu, 1991 na gostovanju)

Vojko Soldatović
HAJDE DA RASTEMO

31. oktobra 1991.
2 predstave u mestu
611 gledalaca

GUSARSKE PRIČE

Muzikal Josipa Lorbeka prema tekstovima grupe autora
12. decembra 1991.
18 predstava (15 u mestu, 3 na gostovanju)
2601 gledalac (1875 u mestu, 726 na gostovanju)

Jan Malik
LOPTICA SKOČICA

9. februara 1992.
4 predstave u mestu
397 gledalaca

Jozef Pečer
PAKOSNIK

8. marta 1992.
1 predstava na gostovanju
200 gledalaca

Jolana Branišova
VUNENA PRIČA

5. aprila 1992.
22 predstave (20 u mestu, 2 na gostovanju)
3040 gledalaca (2440 u mestu, 600 na gostovanju)

Ljubivoje Ršumović
POZORIŠTE U KOFERU

22. oktobra 1992.
24 predstave (20 u mestu, 4 na gostovanju)
5279 gledalaca (3979 u mestu, 1300 na gostovanju)

Emilija Mačković
ULICA TRA LA LA

19. novembra 1992.
7 predstave u mestu
840 gledalaca

Den Totero
KINESKE BAJKE
(Ukradeni princ i Izgubljena princeza)

10. decembra 1992.
7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)
1416 gledalaca (546 u mestu, 870 na gostovanju)

Braća Grim
VESELI MUZIČARI

7. marta 1993.
34 predstave (27 u mestu, 7 na gostovanju)
4442 gledaoca (3095 u mestu, 1347 na gostovanju)

Miroslav Nastasijević
TRAPAVI ZMAJ

9. maja 1993.
2 predstave u mestu
194 gledaoca

VEĆERNJA SCENA

Aldo Nikolaj
ŽENE, AH TE ŽENE

3. aprila 1991.
5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
671 gledalac (391 u mestu, 280 na gostovanju)

PROGRAM TEATARSKE ANIMACIJE

Voja Soldatović

KAKO SE RADA PREDSTAVA

2. marta 1992.

4 predstave u mestu

457 gledalaca

Tokom sezone 1993/94. Pozorište mladih je gostovalo u sljedećim mestima: u Andreviju, Bajmoku, Beočinu, Beogradu, Čelarevu 2, Ilopu, Ilok 2, Kragujevcu 4, Kruševcu 3, Kotoru, Nadalu, Rumi 2, Selešu, Somboru 2, Srbobranu 2, Sremskoj Mitrovici 3, Subotici 2, Turiji, Vrdniku 2, Vukovaru 7.

Ukupno je izvedeno 298 predstava (258 u mestu, 40 na gostovanju).

Ukupno je bilo 47864 gledaoca (37311 u mestu, 10553 na gostovanju).

AKADEMSKO POZORIŠTE „PROMENA“

REPERTOAR

Premijere

Žan Pol Sartre (Sartre)

IZA ZATVORENIH VRATA (Huis-clos)

Režija: Rade Marković

Ašistent: Verica Milošević

Kostimi: Mirjana Stojanović Maurič

Lektor: Olga Marinković

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Lica: Miroslava Kmeć (Ines), Olja Lopušanski (Estela), Slobodan Ninković (Garsen), Milan Čučilović (Momak)
7. decembra 1993.

Jovan Hristić

O REST

Režija: Atila Kovač

Scenografija: Marija Nikolić

Kompozitor: Silard Mezci

Lica: Ferenc Peier (Orest), Tanja Kezman (Elektra), Zoltan Molnar (Egist), Silvija Baranji (Klietnestr), Zoltan Pletel (Pilad), Atila Sabo Paloc (Lažni duh), Edita Tenji (Devojka)
februara 1994.

Mjurijel Šizgal (Schisgal)

TIGAR

(The Tiger)

Režija: Vesna Topalov

Lica: Bojan Veljković (Ben), Andelika Simić (Glorija)

14. februara 1994.

Sem Šepard (Shepard)

SAMOUBISTVO U B-DURU

(Suicide in B major)

Režija: Igor Simonović

Lica: Aleksandar Durica (Pablo), Bojan Lazarov (Luis), Elizabeta Popović (Petrona), Tatjana Čornij (Polein), Zvonko Gojković (Lorin), Miloš Stanković (Nujz), Rade Pejčić (Klavirista)

14. februara 1994.

Ferenc Molnar (à la Molnár)

POZORIŠTE

POSLEDNJE POPODNE

OH, SVETA UMETNOST

Režija: Đerd Hernjak (Hernyák György)

Igraju: Mezei Zoltan, Erdelji Hermina, Madar Atila, Tenji Edit, Ivan Vukosavljev, Kalo Bela

12. marta 1994.

Ferenc Molnar (Molnár)

LJUBICA

(Ibolya)

Režija: Petar Baničević

Ašistent: Milan Pletel

Scenografija: Marko Milović i Milan Pletel

Kostimi: Vanja Popović

Lica: Dragiša Milojković (Direktor pozorišta), Nenad Pečinar (Kompozitor), Danica Radulović (Gospodica Roboz), Elizabeta Popović (Gospodica Markuš), Dušanka Kukolj (Gospodica Rakolnoki), Monika Romić (Gospodica Tuz), Severina Miletić (Gospodica Sel), Saša Morić (Honka Šobri), Dragan Kojić (Gospodin Lovaj), Andrija Kovač (Poslužitelj)

12. marta 1994.

Vaclav Havel
VERNISAJ
(Vernisaj)

Režija: Aleksandra Jelić

Lica: Miroslava Kmeć (*Vera*), Miloš Stanković (*Mihal*),

Dragan Kojić (*Berdžik*)

7. maja 1994.

Aleksandar Popović

MREŠĆENJE ŠARANA

Režija: Rade Marković

Asistent: Verica Milošević

Scenografija: Marko Milović

Kostimi: Vanja Popović

Scenski pokret: Ivan Klemenc

Korepetitor: Saša Kovačić

Lektor: Olga Milanović

Lica: Ljubiša Ristović (*Borko Gracin*), Sandra Ilić (*Mica*), Mirko Pantelić (*Laza Paunov*), Zvonko Gojković (*Kum Sveti Milosavljević*), Slobodan Ninković (*Kumić Mita*), Radmila Tomović (*Bosa Katančić*), Milan Čučilović (*Vasa Vučurović*), Miroslava Kmeć (*Gospava*)

8. maja 1994.

Leonard Bernštajn (Bernstein)

PRIČA SA ZAPADNE STRANE

(West side Story)

Tekst: Artur Lorens

Stihovi: Steven Sodhajm

Prevod i prelevi: Dragoslav Andrić

Scenski pokret i koreografija: Ivan Klemenc

Lica: Nenad Pečinar / Dragiša Milojković / Dragan Kojić (*Toni*), Saša Morić / Jadranka Nanić / Severina Miletić (*Marija*), Bojan Veljović (*Rif*), Milovan Filipović (*Bernardo*), Dušanka Kukolj / Tatjana Čornij (*Ania*), Vera Gardinovački (*Daka i Devojka*), Ljubiša Miličić (*Osficir Krapke i Mladić*), Aleksandar Bogdanović (*Čino*), Svetlana Lazarević (*Svacića*), Sonja Damjanović, Marija Bursać, Milena Gajić, Lena Bogdanović (*Devojke*), Jugoslav Krajnov, Nenad Pečinar, Dragiša Milojković (*Mladići*)

15. maja 1994.

SPISAK STUDENATA I DIPLOMIRANII STUDENATA GLUME I REŽIJE (NA SRPSKOM I MADARSkom JEZIKU) NA AKADEMII UMETNOSTI U NOVOM SADU

Na srpskom jeziku

I godina – klasa prof. Branka Pleše

Lena Bogdanović, Aleksandar Bogdanović, Marija Bursać, Milovan Filipović, Milena Gajić, Vera Gardinovački, Jugoslav Krajnov, Svetlana Lazarević, Ljubiša Miličić

II godina – klasa prof. Bore Draškovića

Andrija Kovač, Bojan Lazarov, Marina Činkocki, Sonja Damjanović, Ivana Jovanović, Jadranka Nanić, Andelka Simić, Miloš Stanković, Bojan Veljović, Aleksandar Đurica, Tatjana Čornij

III godina – klasa prof. Petra Banićevića

Dragiša Milojković, Bojan Lazarov, Dragan Kojić, Dušanka Kukolj, Saša Morić, Elizabeta Popović, Danica Radulović, Monika Romić, Severina Miletić

IV godina – klasa prof. Radeta Markovića

Milan Čučilović, Zvonko Gojković, Sandra Ilić, Miroslava Kmeć, Olja Lopušanski, Slobodan Ninković, Mirko Pantelić, Ljubiša Ristović, Radmila Tomović

Diplomirali:

Vera Dedović, Katarina Vićentijević, Zorica Damjanović, Olja Lopušanski, Miloš Stojanović, Dragana Bosnić

Na madarskom jeziku

I godina – klasa doc. Hajnalke Fiser Váradi

Timea Bosnai, Gertrud Fridrik, Melinda Jaškov, Karolina Lener, Edit Tot, Árpád Černík, Vilmos Červenák

III godina – klasa Verda Hernjaka

Ivan Vukosavljev, Hermina Erdélyi, Béla Kalo, Atília Madar, Zoltan Mezei, Edit Tenji

Studenti režije

II godina – klasa prof. Bore Draškovića

Aleksandra Jelić, Atília Kovač, Vesna Topalov, Danko Zagorčić, Igor Simonović

IV godina – klasa prof. Vlatka Gilića

Marko Novaković

Diplomirali:

Ljubomir Radovanović, Ivan Hansman

SALAŠARSKO POZORIŠTE – TANYASZÍNHÁZ

Premijere

Lazar Ervin (Lázár)

A NÉGYSZÖGETÚ KEREK ERDŐ (Četvorougla okrugla šuma)

Dramatizacija i režija: Kermeci Petronela

Scenografija i kostimi: Kresanko Viktorija

Muzika: Bakoš Árpád

Lica: Káló Béla (*Szigfrid*), Mezei Zoltán (*Aromó*), Körmöci Petronella (*Vacska Mati*), Szilágyi Nándor (*Dömdödőm*), Vukoszavljev Iván (*Szörnyeteg Lajos*), Geric Attila (*Ló Szerzőfű*), Magyar Attila (*Mikkomakka*), Csernik Árpád (*Zordobord*)

Učestvuju: Boros Gabriella, Salamon József, Csajkó Elvira
16. jula 1994.

22 predstave u Čantaviru

KNJIŽEVNA OMLADINA NOVOG SADA MINIJATURNO POZORIŠTE „PALČIĆ“

Direktor: Luka Kecman

Rukovodilac – Marketing i finansije: Vladan Miljković

Scenografija: angažman po ugovoru

Kostimi: angažman po ugovoru

Koreografija: angažman po ugovoru

Ghanci: Aleksandar Baloš (1972, 4, 5), Nevena Jojkić (1971, 4, 9), Luka Kecman (1962, 4, 9), Valentina Radojčin (1973, 4, 8), Maja Teofanović (1973, 4, 6), Nataša Tomičić (1970, 4, 9), Ljubomir Vanić (1974, 4, 4), Grigorije Vasić (1973, 4, 6)*

REPERTOAR

Premijere

Luka Kecman

KLUPA

Režija: Luka Kecman

Scenografija i kostimi: Nevena Jojkić

Koreografija: Oksana Fvojkošina

* Brojevi uz imena u zagradama označavaju po redu: godine rođenja, priznati radni staž i godine provedene u Pozorištu „Palčić“

Muzika: Aleksandar Baloš

Lica: Maja Teofanović, Valentina Radojčin (*Klupa*), Nevena Jojkić (*Tajna*), Aleksandar Baloš (*Prince*), Luka Kecman; Ljubomir Vanić; Grigorije Vasić (*Kralj*), Nataša Tomičić (*Kraljica*)

26. aprila 1994.

2 predstave (1 u mestu, 1 na gostovanju)

580 gledalaca (230 u mestu, 350 na gostovanju)

Obnove

Luka Kecman

BAJKAOBAJCI

22. marta 1990.

72 predstave (1 u mestu, 71 na gostovanju)

11450 gledalaca (250 u mestu, 14200 na gostovanju)

Luka Kecman

ČAROBNA ČESMA

12. decembra 1990.

90 predstava (3 u mestu, 87 na gostovanju)

17600 gledalaca (600 u mestu, 17000 na gostovanju)

U toku sezone 1993/94. Minijaturno pozorište „Palčić“ izvelo je 164 predstave pred 29630 gledalaca.

POZORIŠTE „VESELA KORNJAČA“. NOVI SAD

Osnivač i vlasnik: Pavle Janković Šole (1939, 32, 3)

Reditelj: Nevena Janković (1957, 13, 3)

Scenograf i kostimograf: Bogdana Sopka (1963, 7, 3)

REPERTOAR

Premijere

Pavle Janković Šole

BEBA DOLAZI

Režija: Nevena Janković

Scenografija i kostimi: Bogdana Sopka

Muzika: Ferenc Kovač

Igra: Dragomir Pešić (*Dragomir*)

10 juna 1994.

3 predstave u mestu

894 gledaoca

Pavle Janković Šole
ZASAĐEN JEZDI PAOR NOVOBEĆEJSKI

Režija: Nevena Janković
Scenografija i kostimi: Bogdana Sopka
Muzika: Ferenc Kovač
Igra: Ivan Hajti (Vesa Alador)
27. avgusta 1994.
1 predstava na gostovanju
350 gledalaca

Obnove

Pavle Janković Šole
DOKTOR STIDA

4. decembra 1992.
35 predstava (23 u mestu, 12 na gostovanju)
4653 gledaoca (2784 u mestu, 1869 na gostovanju)

U toku sezone Pozorište „Vesela kornjača”, Dramski atelje, gostovalo je u Futogu, Kaću, Karadordevu, Novom Bečeju, Sremskoj Kamenici, Sremskim Karlovcima i Žitištu.
Ukupno je izvedeno 39 predstava (26 u mestu, 13 na gostovanju).
Ukupno je bilo 5897 gledalaca (3678 u mestu, 2219 na gostovanju).

DRAMSKI PROGRAM RADIO-NOVOG SADA

Odgovorni urednik: Pavle Janković Šole

Premijere radio-drama na srpskom jeziku

Nedeljom od 23,02 do 24,00 časa

Dramaturg: Vojislav Karanović

Muzički urednik: Vili Gregec

Inspicijent: Milan Granić

Aleksandar Daja
POZVONI I PUCAJ

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Stevan Gardinovački, Zoran Bogdanov, Mihajlo Pleskonjić, Toma Jovanović, Mirjana Gardinovački i član Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Dejan Sredojević

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
12. septembra 1993.
51,54*

Miodrag Petrović
STRASILLO

Režija: Zoran Šarić
Uloge: Marko Nikolić, Radoslav Milenković, Nikola Milić, Velimir Životić, Mirjana Gardinovački, Pavle Vujičić, Taško Načić, Danica Kuculović, Saša Torlaković, Toma Jovanović, Vidosava Jovanović, Mirjana Popović, Tatjana Rodić, Aleksandar Đorđević, Predrag Momčilović i Miodrag Petrović

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
17. oktobra 1993.
42,26

Zoran Šarić
SAMO ŠAČICA KRVI

Režija: Zoran Šarić
Uloge: Nikola Simić, Aleksandra Ilić Pleskonjić, Ljiljana Blagojević, Miodrag Petrović, Stevan Šalajić, Siniša Radovanović, Tereza Čambor, Emina Vasić Milić, Vidosava Jovanović, Jasna Frančić, Dragan Zorić i Aleksandar Ćurčić

Asistent ton-majstora: Arpad Vajler
Ton-majstor: Ferenc Morvai
21. novembra 1993.
58,25

Jovan Sterija Popović
POKONDIRENA TIKVA

Adaptacija: Aleksandra Vuković

Režija: Dragan Jović

Uloge: Nadežda Bulatović, Gordana Đurđević, Stevan Gardinovački, Lidija Stevanović, Vasa Vrtipraški, Gordana Milinović, Stevan Šalajić i Miroslav Fabri

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković
Ton-majstor: Dušan Stojičić
26. decembra 1993.
44,46

* Vreme trajanja u minutima

Ostoja Kisić
POVRATAK U DOMOVINU

Režija: Srdan Arsenijević

Uloge: Ratko Radivojević, Velimir Životić, Vera Hrđan Ostojić, Milena Bulatović, Nenad Vujanović, Tereza Čambor, Vojislav Cinkocki i Dragan Zorić

Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer

Ton-majstor: Ferenc Morvai

16. januara 1994.

32,08

Gordana Milinović
ČORKAN

Režija: Dragan Jović

Uloge: Stevan Šalajić, Stevan Gardinovački, Miodrag Petrović, Velimir Životić i Gordana Jošić Gajin

Asistent ton-majstora: Ivan Fece

Ton-majstor: Aleksandar Marković

13. februara 1994.

30,40

Vera Ivančević
MARIJE SU NESRETNE

Režija: Nevena Janković

Uloge: Gordana Jošić Gajin, Predrag Momčilović, Miodrag Petrović, Lidija Stevanović i Mirjana Gardinovački

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ivan Fece

20. marta 1994.

28,53

Gordana Milinović
TESTAMENT

Režija: Dragan Jović

Uloge: Stevan Gardinovački, Ljubica Rakić, Gordana Jošić, Velimir Životić, Stevan Šalajić, Milica Radaković i član Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada Petar Jovanović

Asistent ton-majstora: Đerd Čikoš i Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

8. maja 1994.

40,15

Zvezdana Šarić
A SLAVUJI PADAJU S GRANOM

Režija: Srdan Arsenijević

Uloge: Velimir Životić, Ratko Radivojević, Dragan Zorić, Gordana Jošić Gajin i Aleksandar Gajin

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Jelena Zvijer

12. juna 1994.

45,13

Jon Luka Karadale
GOSPODIN LEONIDA U SUKOBU SA REAKCIJOM

Prevod sa rumunskog: Niku Čobanu

Režija: Radostav Dorić

Uloge: Stevan Šalajić, Aleksandra Ilić Pleskonjić i Gordana Kamenarović

Asistent ton-majstora: Darko Jan

Ton-majstor: Doru Barbulov

3. jula 1994.

25,40

Gordana Milinović
VISINE

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Stevan Gardinovački, Mirjana Gardinovački, Dragan Zorić i Tereza Čambor

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Ferenc Morvai

21. avgusta 1994.

48,30

Premijere radio-drama za decu na srpskom jeziku

Nedeljom od 11,30 do 12 časova

Dramaturg: Vujica Rešin Tucić

Muzički urednik: Ilona Tol

Slobodan Bilkić

ŽAR-DEVOJKA I IVANUŠKA

Režija: Srdan Arsenijević

Uloge: Aleksandar Ćurčić, Gordana Jošić Gajin, Aleksandar Gajin, Nenad Vujanović, Dragan Zorić, Ratko Radivojević i Vojislav Cinkocki

Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer

Ton-majstor: Mihailo Goda

5. septembra 1993.

26,00

Vojislav Ratković

BAJKA O NEMIRNOJ RUŽI

Režija: Dragan Jović

Uloge: Gordana Jošić Gajin, Lidija Stevanović, Stevan Gardinovački, Ratko Radivojević, Miljan Vojnović, Predrag Momčilović, Mirjana Gardinovački i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada: Dejan Šredojević, Jelena Mihailović, Milica Čizmić, Teodora Saravolac, Petar Jovanović i Biljana Milošević

Asistenti ton-majstora: Doru Barbulov i Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

10. oktobra 1993.

25,16

Ranko Pavlović

KOSMIČKE AVANTURE

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Irina Dobnik, Mirhad Kurić, Tatjana Šojić, Nebojša Kundačina, Branimir Popović i članovi Dečje dramske grupe Radio-Novog Sada: Biljana Milošević, Slavko Bukvić i Milica Čizmić

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Dušan Stojičić

28. novembra 1993.

29,38

Dura Papharhaji

NATALKA NA SIROTINJSKOJ GORI

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Valja Vejin, Stevan Gardinovački, Mirjana Gardinovački, Miodrag Petrović, Ratko Radivojević, Aleksandar Đorđević, Nenad Vučanović, Predrag Momčilović, Zoran Andrejin i Dragan Kojić

Asistent ton-majstora: Jelena Zvijer

Ton-majstor: Ferenc Morvai

26. decembra 1993.

29,28

Branislav Crnčević

ŽIVOT KRALJA KVAZIBASA

Režija: Radoslav Dorić

Uloge: Janoš Tot, Feda Stojanović, Đesimir Stanojević, Branislav Zeremski, Elizabeta Dorevska i Ljiljana Blagojević

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Dušan Stojičić

2. januara 1994.

28,43

Goran Babić

STRAŠKO I LISICA

Režija: Nevena Janković

Uloge: Emil Kurcinak, Predrag Momčilović, Radivoj Kojdinović, Dragomir Pešić, Ratko Radivojević, Vera Hrčan Ostojić, Emina Vasić Milić i Pavle Vujičić

Asistent ton-majstora: Aleksandar Marković

Ton-majstor: Ferenc Morvai

20. februara 1994.

25,18

Vojislav Ratković

VELIKA FRKA

Režija: Nevena Janković

Uloge: Emina Vasić Milić, Emil Kurcinak, Ratko Radivojević, Gordana Kamenarović i Aleksandra Ilić Pleskonjić

Asistent tonskog snimatelja: Ferenc Morvai

Tonski snimatelj: Aleksandar Marković

27. marta 1994.

13,40

Rade Obrenović

PORODIČNA ČASKANJA

Režija: Zijah Sokolović

Uloge: Zijah Sokolović

Asistenti ton-majstora: Doru Barbulov i Aleksandar Marković

Ton-majstor: Mihailo Goda

24. aprila 1994.

29,03

**Ana Njemoga Kolar
SVI NA ISTOJ STRANI**

Režija: Nevena Janković

Uloge: Emina Vasić Milić, Ratko Radivojević, Aleksandar Đorđević, Predrag Momčilović, Aleksandra Ilić Pleskonjić, Zvezdana Tomašević Josifov, Jelena Antonijević, Emil Kurcinak, Dragan Zorić i Toma Jovanović

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Dušan Stojčić

15. maja 1994.

27,08

**Zoran Gaši
MUDRUĆUNAMI**

Režija: Slobodan Mojak

Uloge: članovi Dečje dramske grupe Radio–Novog Sada: Ana Strajin, Milan Marković, Višnja Lebović, Milica Čizmić, Slavko Bukvić, Jelena Mladenović, Nikola Radaković, Tanja Senić, Nera Aleksić, Dušica Blažić, Tijana Levakov, Slobodan Todorov, Ivana Lovre, Jelena Živlak, Tamara Sekulić i Stanislav Pejčić

Asistent ton-majstora: Doru Barbulov

Ton-majstor: Ferenc Morvai

19. juni 1994.

14,10

**Zoran Šarić
VRATIĆE SE BELA ČAPLJA**

Režija: Zoran Šarić

Uloge: Vera Hrčan, Vida Jovanović, Predrag Momčilović, Ilinka Suvačar, Stevan Šalajić i Dragan Zorić

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Ivan Fece i Aleksandar Marković

24. jula 1994.

27,25

Premijere radio-drama na madarskom jeziku

Utorkom na UKT od 20,05 do 21,00 čas

Dramaturg: Lakner Edit

Muzički urednik: Tóth Ilona

Organizator: Tóth Nándor

Lakner Edit

„LASSAN LETÉSZEM A LANTOT...“ –

GELLÉR TIBOR MÚVÉSZPORTRÉJA

(„Polako ostavljam lautu...“ – Portret Tibora Gelera)

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

7. septembra 1993.

34,48

Lakner Edit

MINDIG VISSZAJÖTTEM – DOKUMENTUM-JÁTÉK LÁNYI ISTVÁN RENDEZŐRÖL

(Uvek sam se vraćao – dokumentarna emisija o Istvánu Lanjuju)

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

2. novembra 1993.

46,00

Gion Nándor

A FEHÉR SÜMDISZNÓ

(Beli jež)

Režija: Vajda Tibor

Uloge: Kovács Frigyes, Kerekes Valéria, Balázs Piri Zoltán, Bakota Árpád és Törteli László

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

8. marta 1994.

31,35

Gellér Tibor

HAJNALI KAKASSZÓ

(Kukurikanje u zoru)

Režija: Gellér Tibor

Uloge: Váradyi Hajnalka, Bakota Árpád, Horvát József, Törteli László, Sinkó István, Kovács Frigyes és Pejes György

Snimatelj: Weiler Árpád

Ton-majstor: Morvai Ferenc

28. juna 1994.

51,50

Premijere radio-drama na rumunskom jeziku

Emituju se poslednjeg petka u mesecu od 13,10 do 14,00 časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu

Muzički urednik: Ilona Tot

Organizator: Aleksandar Pražić

Petko Vojnić Purčar

M A G I Č A L B E

(Bele magije)

Prevod: Ileana Dorina Bulic i George Tolvai

Režija: Virginia Marina Guzina

Uloge: Mărgărit Ecovoiu, Cornel Mata, Florina Vinca, Todor Munteanu, Aurelia Bugariu și Virginia Marina Guzina

Asistent snimatelja: Darko Jan

Snimatelj: Doru Barbulov

29. jula 1994.

32,48

Premijere radio-drama za decu na rumunskom jeziku

Emituju se poslednje subote u mesecu od 8,45 do 9,15 časova

Dramaturg: Nicu Ciobanu

Muzički urednik: Ilona Tot

Organizator: Milan Granić

Mărgărit Ecovoiu

ELEFANTUL SUB PREȘ

(Slon ispod otirača)

Režija: Ljuboslav Majera

Uloge: Todor Groza, Florina Vinca, Mărgărit Ecovoiu, Ileana Baba, Andrei Marina, Teodor Munteanu și Alina Baba

Asistent snimatelja: Darko Jan

Snimatelj: Doru Barbulov

29. januara 1994.

26,07

Premijere radio-drama za decu na rusinskom jeziku

Emituju se svakog prvog petka u mesecu od 15,30 časova

Dramaturg: Natalija Dudaš

Muzički urednik: Đura Dudaš

Ljubomir Medeši

ДЈДО ПРИХОДЗИ

(Deda dolazi)

Režija: Miron Kanjuh

Uloge: Mihajlo Zazuljak i članovi Deđe dramske grupe Radio-Novog Sada: Biljana Orosova, Slavko Edelinski, Igor Varga, Tanja Bodancova i Marijana Vinai

Asistent ton-majstora: Ferenc Galko

Ton-majstor: Mihailo Goda

5. novembra 1993.

23,00

kikinda

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Branislav Šibul (1937, 32, 20)

Šef televiške službe: Branislav Čubrilo (1958, 13, 7)

Propagandist: Branislav Knežević (1961, 9, 8)

Administrator: Marija Ostojić (1956, 14, 14)

Glumci: Branislav Šibul (1937, 32, 20), Branislav Čubrilo (1958, 13, 7), Branislav Knežević (1961, 9, 8), Marija Ostojić (1956, 14, 14)

Glumci gosti: Milenko Pavlov, Jovica Jašin

REPERTOAR

Premijere

Aleksandar Popović

TAMNA JE NOĆ

Režija: Bratislav Mladenović

Scenografija i kostimi: Sari Aneli Stajević

Muzika: Bora Đorđević

Lica: Branislav Šibul (*Labud Aškerc*), Darinka Ćuk (*Kosara*), Slavoljub Matić (*Nenad*), Gordana Rauški (*Sofija*), Branislav Knežević (*Manojlo*)

9. oktobra 1993.

14 predstava (11 u mestu, 3 na gostovanju)

2800 gledalaca (1870 u mestu, 930 na gostovanju)

Branislav Nušić

OŽALOŠĆENA POREĐICA

Režija, scenografija i kostimi: Miroslav Benka

Lica: Branislav Čubrilo (*Agaton*), Slavoljub Matić (*Tanasi-*

je), Branislav Šibul (*Proka*), Dragan Ostojić (*Trifun*), Dežo Berta (*Mica*), Aleksandar Češljević (*Advokat*), Darinka Ćuk (*Simka*), Zora Pete (*Vida*), Dragana Čretnik Lazić (*Gina*), Snežana Popeskov (*Sarka*), Gordana Rauški (*Danica*), Ivan Kuzmančev (*Mata*)

26. marta 1994.

10 predstava (7 u mestu, 3 na gostovanju)

2550 gledalaca (1410 u mestu, 1140 na gostovanju)

Scena mladih

Dušan Radović

KAPETAN DŽON PIPLOKS

Dramatizacija: Oliver Viktorović

Režija: Dragan Ostojić

Pomoćnik reditelja: Branislav Knežević

Scenografija: Dragan Ostojić i Branislav Čubrilo

Izbor kostima: Dragan Ostojić

Izvođač muzike: Dragoljub Ristić

Lica: Dančika Đukićin (*Kapetan Džon Piploks*), Gordana Keneči (*Galeb*), Gordan Dizdarević (*Konoval*), Dragan Martin (*Kornjača*), Nenad Cvijan (*Arčibald*), Zoran Tot (*Sekira*), Nataša Trifunac, Lika Al-Robei, Branislava Kuburić, Sladana Reljić, Jelena Lukač (*Lepojeke iz Havane*), Ružica Zorić (*Brzogovoreći*), Vera Reljin (*Teloхранитељ*), Ivan Golušin, Milena Micić, Violeta Jovanovski, Tatjana Ličina, Tamara Tanackov, Dragana Reljić, Jasmina Ćorluka (*Glagonje*), Biljana Živković (*Kapetanova žena*), Ivana Adamović (*Kapetanova čerka*), Nestor Reščanski i Srđan Stojanović (*Policajci*), Milena Balaban, Jasmina Popović, Violeta Jovanovski, Mirela Micić, Nataša Trifunac, Lika al-Robei,

Sladana Reljić (*Aždaje*), Hana Milićev, Svetlana Ćirić, Milena Balaban, Branislava Kuburić, Jelena Lukač (*Glasovi iz pećine*)

5. februara 1994.

14 predstava (12 u mestu, 2 na gostovanju)

3100 gledalaca (2560 u mestu, 540 na gostovanju)

Obnovljeno kao premijera

Rade Pavelkić

CRVENAKA I ZBUNJENI VUK

Režija, scenografija i kostimi: Miroslav Girić

Lica: Branislav Knežević (*Vuk Vile*), Darinka Čuk (*Caca pudica*), Snežana Popeskov (*Baka*), Jožef Pocik (*Lovac*), Suzana Teleški (*Crvenakap*), Zoran Reščanski, Geza Balaž i Dušan Milosavljević (*Sviraci*)

24. decembra 1987.

Obnovljeno 28. decembra 1992.

2 predstave u mestu

310 gledalaca

Obnove

Zoran Petrović

PA, IZVOL'TE U SAKULE

Režija i scenografija: Dragan Jović

Kostimi: Slavka Čuk

12. marta 1972.

4 predstave u mestu

1240 gledalaca

Jovan Sterija Popović
R O D O L J U P C I

Režija: Ljuboslav Majera

Scenografija: Juraj Fabri

Kostimi: Branka Petrović

1 decembra 1990.

4 predstave u mestu

450 gledalaca

Žorž Fejdo
P R E L J U B N I C I

Prevod: Marina Orlović

Režija: Velimir Mitrović

Scenografija: Dejan Pantelić

Kostimi: Nada Janković

16. novembra 1991.

9 predstava (5 u mestu, 4 na gostovanju)

2430 gledalaca (1200 u mestu, 1230 na gostovanju)

Dušan Kovačević

MARATONCI TRČE POČASNI KRUG

Režija: Dragan Jakovljević

Scenografija: Velizar Srbljanović

Kostimi: Branka Petrović

Muzika: Nenad Milosavljević

17. oktobra 1992.

7 predstava (4 u mestu, 3 na gostovanju)

1660 gledalaca (530 u mestu, 1130 na gostovanju)

Mala scena

Harold Pinter

NASTOJNIK

Režija i scenografija: Dragan Ostojić

19. marta 1988.

6 predstave u mestu

380 gledalaca

Edvard Olbi

ZOOLOŠKA PRIČA

Režija i scenografija: Ivan Hansman Jesenski

11. marta 1989.

3 predstave u mestu

160 gledalaca

Velimir Stojanović

NIJE ČOVEK KO NE UMRE

Režija, scenografija i kostimi: Dragan Ostojić

11. januara 1992.

5 predstave u mestu

500 gledalaca

Pozorište je gostovalo u Bečeju 2, Bačkom Petrovcu, Kuli, Novom Kneževcu, Paraćinu, Ruskom Krsturu, Sceni 2, Somboru, Srpskoj Crnji, Vranju 2, Zrenjaninu 2.

Ukupno je izvedeno 78 predstava (63 u mestu, 15 na gostovanju).

Ukupno je bilo 15580 gledalaca (10610 u mestu, 4970 na gostovanju).

sombor

NARODNO POZORIŠTE

Upravnik: Milivoje Mladenović (1959, 10, 5)

Sekretar: Antonija Čota (1961, 8, 3)

Glumci: Ksenija Đorđević Marić (1955, 18, 14), Ljiljana Marković Tomić (1948, 22, 22), Biljana Milikić (1966, 6, 6), Jelica Petrović (1968, 3, 3), Bogdana Savić (1939, 34, 2), Tatjana Šanta Torlaković (1966, 5, 5), Branka Šelić (1965, 5, 5), Ljubinka Topalović (1939, 30, 29), Srdan Aleksić (1970, 1, 1), Vladimir Amidžić (1932, 40, 39), Radoje Čupić (1958, 9, 9), Bogomir Đorđević (1952, 17, 13), Živorad Ilić (1950, 20, 20), Nikola Ivošević (1966, 5, 5), Bora Nenić (1949, 23, 2), Zdravko Panić (1949, 22, 22), Pero Stojančević (1960, 11, 8), David Tasić (1940, 28, 27), Saša Torlaković (1965, 5, 5), Slobodan Tešić (1967, 4, 4)

Inspicijent: Zoran Vučković (1959, 6, 6)

Stifleri: Goran Jovanović (1967, 4, 4), Saša Carev (1972, -, -)

REPERTOAR

Premijere

Žorž Fejdo (Feydeau)

H O T E L P R O M A J A
(L' hôtel du libre échange)

Prevod: Dragoslav Andrić

Režija: Ljubomir Draškić

Kosturni: Branka Petrović

Kompozitor: Vojislav Voki Kostić

Lica: Saša Torlaković (*Pingle*), Radoje Čupić (*Pajarden*), Bora Nenić (*Maije*), Pero Stojančević (*Maksim*), Živorad Ilić (*Bulo*), Zdravko Panić (*Bastejin*), Radojko Malbaša (*Komesar*), Šandor Jung (*Šerve*), Branka Šelić (*Marsela*),

Biljana Milikić (*Anželika*), Jelica Petrović (*Viktorija*), Mirna Ilić (*Violeta*), Željka Panić (*Murgerita*), Aleksandra Haler (*Pakereta*), Tijana Brsinović (*Pervenča*)

Specijalni gosti: Vladimir Amidžić (*Dama*), David Tasić (*Ernest*), Šandor Jung i Ernest Veselovski (*muzičku pratnju*)
7. oktobra 1993.

19 predstava (18 u mestu, 1 na gostovanju)
3849 gledalaca (3399 u mestu, 450 na gostovanju)

Milivoje Mladenović

TRI PRASETA

Režija: Dušan Petrović

Kompozitor: Predrag Vranešević

Lica: Bora Nenić (*Žile*), Pera Stojančević (*Mile*), Radoje Čupić (*Cile*), Živorad Ilić (*Vuk*)
18. decembra 1993.

35 predstava (28 u mestu, 7 na gostovanju)
8610 gledalaca (6450 u mestu, 21 na gostovanju)

Grupa autora

GRABLJIVCI

Adaptacija i režija: Milan Plešel

Scenografija: Dušan Škorić i Milan Plešel

Lica: Srdan Aleksić (*Prvi, tj. Klop*), Saša Torlaković (*Drugi, tj. Klap*), Slobodan Tešić (*Treći, tj. Klip*), Tatjana Šanta Torlaković (*Devojka*)
5. februara 1994.

12 predstava (8 u mestu, 4 na gostovanju)
2269 gledalaca (1091 u mestu, 1178 na gostovanju)

Pjer-Ogisten Karon de Bomarše (Beaumarchais)
FIGAROVA ŽENIDBA
ili LUDI DAN
(Le mariage de Figaro / on la folle journée)

Prevod: Milan Grol

Režija: Kokan Mladenović

Scenografija: Miletta Leskovac

Kostimi: Branka Petrović

Koreografija: Andelija Todorović

Lektor: Radovan Knežević

Lica: David Tasić (*Graf Almavive*), Biljana Milikić (*Građica Rozina*), Radoje Čupić (*Figaro*), Branka Šelić (*Suzana*), Ksenija Marić (*Marselina*), Živorad Ilić (*Antonio*), Jelica Petrović (*Fanšeta*), Slobodan Tešić (*Heruvim*), Bora Nenić (*Bartolo*), Vladimir Amidžić (*Bazil*), Pero Stojančević (*Dvoljanica*), Petar Dragosav (*Marija Antoaneta Nurejeva*), Tomislav Stojkov (*Luj de Barišnjikov*), Tijana Brsanović, Mirna Ilić, Nataša Olujić, Bojana Šaša, Dragana Nikolić, Stevan Keča, Aleksandar Kovač, Sanja Škorić (*Sluge, seljaci i seljanke*)

18. februara 1994.

18 predstava (11 u mestu, 7 na gostovanju)

5048 gledalaca (2378 u mestu, 2670 na gostovanju)

Petar Grujičić

FIŠKAL GALANTOM

(Prema motivima „Večitog mladoženje” J. Ignjatovića)

Režija: Dušan Petrović

Scenografija: Miletta Leskovac

Kostimi: Branka Petrović

Kompozitor: Predrag Vranešević

Koreografija: Vera Obradović Ljubinković

Asistent reditelja: Nikola Ivošević

Lica: Saša Torlaković (*Šamika Kirić*), David Tasić (*Sofra Kirić*), Bogdana Savić (*Soka Kirić*), Branka Šelić (*Katica Kirić*), Slobodan Tešić (*Pera Kirić*), Biljana Milikić (*Juca*), Jelica Petrović (*Anica*), Tatjana Šanta Torlaković (*Lujza*), Bogomir Đorđević (*Polaček*), Bora Nenić (*Čanča*), Ksenija Marić (*Ružica*), Radoje Čupić (*Cehunajstor*), Vladimir Amidžić (*Sveštenik*), Srdan Aleksić (*Pepej*), Živorad Ilić (*Pandur*), Zdravko Panić (*Pop*), Ljiljana Markovinović (*Krauzovica*), Radojko Malbaša (*Profesor*), Pero Stojančević (*Ispitanik*), Pero Stojančević (*Novinar*), Radojko Malbaša (*Urednik novina*), Vladimir Amidžić (*Jucina Majka*), Jelica Petrović (*Prva Talijanka*), Biljana Milikić (*Druga Talijanka*),

Srdan Aleksić (*Klaudio*), Danilo Gavrilov (*Gondolijer*), Aleksandar Lakić (*Jucin brat*), Izabela Nikolić (*Jicina sestra*), Aleksandar Kovač (*I dak*), Aleksandar Koruga (*II dak*), Bojana Šaša (*Švabica*)

3. juna 1994.

5 predstava u mestu

893 gledaoca

Predstava Dramskog studija Narodnog pozorišta u Somboru

GLUMAC JE... GLUMAC JE... GLUMAC
(Po motivima Šekspirovog „Sna letnje noći”)

Režija: Radojko Malbaša

Asistent reditelja: Nikola Ivošević

8. marta 1994.

5 predstava u mestu

1260 gledalaca

Obnove

Radoslav Pavlović

MALA

6. aprila 1990.

7 predstava u mestu

889 gledalaca

Oskar Vajld

LEPEZA LEDI VINDER MIR

23. novembra 1990.

4 predstave u mestu

704 glednoca

Jakša Zlodre

PEPELJUGA

15. decembra 1990.

6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)

1231 gledalac (836 u mestu, 395 na gostovanju)

Džo Orton

ŠTA JE SOBAR VIDEO

10. maja 1991.

6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)

1104 gledaoca (689 u mestu, 415 na gostovanju)

**Ljubivoje Ršumović
MALA ŠKOLA ROKENROLA**

15. novembra 1991.
11 predstava (8 u mestu, 3 na gostovanju)
2701 gledalac (1709 u mestu, 992 na gostovanju)

**Bora Ćosić
RADO IDE SRBIN U VOJNIKE**

20. decembra 1991.
6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)
1639 gledalaca (359 u mestu, 1280 na gostovanju)

**Milivoje Mladenović
BAŠ ČELIK**

22. februara 1992.
3 predstave u mestu
291 gledalac

**Viljem Šekspir
UKROĆENA GOROPAD**

23. aprila 1992.
8 predstava u mestu
1207 gledalaca

**Dario Fo
SLUČAJNA SMRT JEDNOG ANARHISTE**

15. novembra 1992.
8 predstava (6 u mestu, 2 na gostovanju)
1087 gledalaca (567 u mestu, 520 na gostovanju)

**Dušan Kovačević
MARATONCI TRČE POČASNI KRUG**

26. februara 1993.
19 predstava (12 u mestu, 7 na gostovanju)
4012 gledalaca (62 u mestu, 2340 na gostovanju)

**Vladimir Andrić / Vojislav Voki Kostić
KO SE ŠUNJA IZA ŽBUINJA**

19. marta 1993.
14 predstava (11 u mestu, 3 na gostovanju)
2627 gledalaca (1777 u mestu, 850 na gostovanju)

**Ž.B.P. Molijer
DON ŽUAN**

7. maja 1993.
10 predstava (8 u mestu, 2 na gostovanju)
2019 gledalaca (1119 u mestu, 900 na gostovanju)

Pozorište je gostovalo u Bačkoj Palanci, Baru 3, Bečeju, Belom Manastiru 2, Beogradu 3, Budvi 3, Crvenki 5, Dardi, Jagodini, Kragujevcu, Kraljevu 3, Kruševcu 3, Kotoru, Leskovcu 2, Novom Sadu 2, Prištini, Račkovu, Senti 4, Stiparu, Šapcu, Vršcu i Zemunu.

Ukupno je izvedeno 196 predstava (155 u mestu, 41 na gostovanju).

Ukupno je bilo 42910 gledalaca (27290 u mestu, 15620 na gostovanju).

sremska mitrovica

POZORIŠTE „DOBRIĆA MILUTINović“

Upravnik: Dušanka Anožić (1953, 18, 9) – do 1. marta 1994. godine

Jovan K. Radunović (1934, 34, 11) – od 1. marta 1994. godine

Reditelji: Voja Bilanović Bil (savetnik), (1934, 39, 18) i Dragana B. Jovičić (1958, 13, 3)

Organizator: Zvonko Bednar (1960, 8, 5)

REPERTOAR

Premijere

Jovan K. Radunović

OD GOLGOTE DO GOLGOTE

Režija: Dragan Jovičić

Igraju: Miša Janketić, Radmila Đurićin, protodakon Vlada Mikić i Hor „Sirmium cantorum”

7. novembra 1993.

1 predstava u mestu

350 gledalaca

Dragan B. Jovičić

BOŽIĆ BATA KUCA NA VAŠA VRATA

Režija: Dragan Jovičić

Igraju: Siniša Sočanin i Slobodan Marić

23. decembra 1993.

10 predstava u mestu

200 gledalaca

Mirjana Marković

SVETI SAVA

Režija: Vojislav Bilanović Bil

Učestvuju: Saša Lompar, Branislav Rebuša, Boban Slamaj, Vukica Šašić, Boris Olear, Jelena Lisac, Valentina Vekić, Milena Radić, Verica Zubović, Nataša Jović, Boris Lukač, Siniša Matković, Mirjana Dabić, Goran Nikolić, Tanja Duđić, Tanja Milovanović, Oliver Stojanović, Dušan Nenadović, Aleksandar Subotić i Hor OŠ „Sveti Sava”

26. januara 1994.

2 predstave u mestu

550 gledalaca

Branislav Nušić

NAŠA DECA

Režija: Milica Erdeljan

Igraju: Jelena Erdeljan i Ivica Kotarlić

23. marta 1994.

5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)

4050 gledalaca (750 u mestu, 3300 na gostovanju)

Slavomir Mrožek

EMIGRANTI

(Emigranci)

Režija: Dragan Jovičić

Scenografija: Aleksandar Kostić

Kostimi: Jasmina Adžić

Igraju: Tamara Bartoš, Srdan Alatić, Gordana Jovanović

Jilić i Igor Belić
12. aprila 1994.
6 predstava (4 u mestu, 2 na gostovanju)
290 gledalaca (180 u mestu, 110 na gostovanju)

VARIJETE

Režija i scenografija: Vitomir Popović i Vojislav Bilanović Bil
Igraju: Vitomir Popović, Anica Popović, Snežana Radova-nović i Zvonko Bednar
12. jula 1994.
1 predstava u mestu
200 gledalaca

Obnove

F.K. Krec
KA SREĆI
10 marta 1992.
2 predstave na gostovanju
200 gledalaca.

Semjuel Beket
KORACI
18. marta 1992.
1 predstava u mestu
60 gledalaca

Nenad Bančević
PUTOVANJE ŽIVORADA PETROVIĆA
7. septembra 1992.
3 predstave (2 u mestu, 1 na gostovanju)
350 gledalaca (150 u mestu, 200 na gostovanju)

Grupa autora
CRVENA KOLA DRUMUJI
13. marta 1993.
2 predstave na gostovanju
670 gledalaca

Nedeljko Terzić
SCENA KOD TRI KRETEÑA
20. marta 1993.
5 predstava u mestu
1940 gledalaca

Pozorište je gostovalo u Beočinu 2, Beogradu, Čerdeviku, Leskovcu, Novom Sadu, Somboru, Sremskim Karlovcima i Vrđniku.
Ukupno je izvedeno 38 predstava (29 u mestu, 9 na gostovanju).
Ukupno je bilo 8860 gledalaca (4380 u mestu, 4480 na gostovanju).

subotica

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ

Direktor pozorišta: Ljubiša Ristić (1947, 21, 9)

Rukovodilac Tehničke službe: Sagnajster Zoltan (1943, 27, 24 - otišao u penziju 1994. godine)

Operativni direktor: Spasoje Šain (1947, 18, 14 - otišao u penziju 1993. godine), Dragan Drašković (1962, 5, 5)

Muzički rukovodilac: Lengyel Gábor (1951, 19, 8)

Głumci: Bada Irén (1946, 31, 30 - otišla u penziju 1994. godine), Dragana Bosnić (1967, -, -), Irena Jakočević (1939, 32, 28), Snežana Jakšić Čolić (1958, 14, 9), Ljiljana Jakšić (1961, 8, 8), Jónás Gabriela (1952, 18, 17), Kasza Éva (1949, 27, 27 - otišla u penziju 1994. godine), Ana Kostovska (1963, 1, 1), Veroslava Mitrović (1948, 21, 9), Saška Popov (1970, 1, 1), Tallós Zsuzsa (1953, 17, 16), Takács Sziracki Katalin (1954, 14, 8), Tatjana Tasić (1960, 12, 5), Suzana Vuković (1968, 1, 1), Tanja Žerajic (1972, 1, 1), Ramadan Azirović (1960, 12, 9), Búbor András (1962, 8, 8), Zoran Bućevac (1956, 18, 17), Nebojša Čolić (1957, 13, 9), Svetislav Đorđević (1946, 27, 27), Francia Gyula (1970, 1, 1), Ferenc Peter (1971, 1, 1), Saša Gabrić (1967, 1, 1), Boris Isaković (1966, 1, 1), Korica Mikloš (1949, 20, 20), Karacsányi Atilla (1970, 1, 1), Aleksandar Krstajić (1965, 1, 1), Milan Marodić (1942, 29, 23), Molnar Zolatan (1967, 1, 1), Luka Piljagij (1959, 10, 9), Plett Zoltan (1969, 1, 1), Obrad Radulović (1953, -, -), Jovan Ristovski (1956, 17, 5), Szél Péter (1937, 35, 28), Szél Oliver (1969, 3, 3), Szabó Paloc Attila (1971, 1, 1), Sebesten Tibor (1943, 27, 27), Radiša Vučković (1943, 26, 26), Vajda Tibor (1953, 17, 14), Vicei Zsolt (1971, 1, 1), Tihomir Vujičić (1970, 1, 1), Urban Andraš (1970, 1, 1)

Głumci - gosti: Katarina V. Bačlja, Erdélyi Hermina, Eržika Dimitrijević, Javor Žofija, Olga Konkoj, Gordana Kostić,

Lengyel Erika, Sanja Moravčić, Gabrijela Sanka, Danijela Stojanović, Alison Woods, Dušan Banjanin, Dejan Bašara-gin, Danilo Čolić, Miodrag Krivukapić, Veljko Krstić, Vladislav Kačanski, Geza Kopunović, Lengyel Filip, Kokan Mladenović, Mezei Silard, Petar Radovanović, Mírsad Tuša, Aleksandar Ugrinov, Goran Vidaković

Voda predstave: Kotroba Júlia (1952, 20, 20), Verestyak Erzsébet (1950, 19, 19), Miroslav Medić (1950, 23, 19)

Scenograf: István Hupkó (1944, 26, 26)

Pozorišni orkestar: Feher Edit (1964, 10, 10), Višnja Baka-lar (1969, 1, -), Harkai Márta (1942, 28, 28), Harkai István (1943, 26, 23), Lakatos Mártyis (1953, 11, 11), Lakatos La-cika (1937, 38, 35), Jonas Duka (1966, 6, 4), Maroti Stevan (1934, 35, 22), Vegső József (1937, 18, -), Zsiga Pál (1944, 25, 24)

Otišli: Bada Irén (penzija), Dragana Bosnić (porodilijsko odsustvo), Jónás Gabriela, Kasza Éva (penzija), Takács Sziracki Katalin, Tatjana Tasić, Szél Peter, Szél Oliver, Sebes-tén Tibor

REPERTOAR

Premijere

Ady Endre (Endre Adi)

R O H A N O Á L M O K

(Brzi snovi)

Režija i scenografija: Saša Gabrić

Izbor kostima: Laura Peić i Saša Gabrić

Igraju: Péter Ferenc, Vicei Zsolt, Erdélyi Hermina, Plett Zoltán, Karácsányi Attila, Javor Zsófia, Francia Gyula, Szél

Péter, Vajda Tibor i muzičari: Vegső József, Zsiga Pál, Lákatos Márta, Harkai István, Harkai Lendvai Márta
19. oktobra 1993.
2 predstave u meslu
430 gledalaca

Viljem Šekspir (Shakespeare)
TIMON ATINJANIN
(*Timon of Athens*)

Režija: Saša Gabrić

Scenografija i kostimi: Ljubiša Ristić i Saša Gabrić

Igraju: Petar Radovanović (*Timon*), Saška Popov (*Flavije*), Milan Marodić (*Lucije*), Radiša Vučković (*Lukull*), Zoran Bučevac (*Sempronije*), Jovan Ristovski (*Kafis*), Aleksandar Krstajić (*Apemant*), Ramadan Azirović (*Pesnik*), Svetislav Đorđević (*Slikar*), Tanja Žerajić (*Frinija*), Nebojša Čolić (*Alkibijad*), Goran Vidaković i Velibor Krstić (*Sluge Kafisove*)

16. aprila 1994.

11 predstava (9 u mestu, 2 na gostovanju)

1620 gledalaca (950 u mestu, 670 na gostovanju)

Dušan Jovanović

ANTIGONA

Režija: Ljubiša Ristić

Asistent reditelja: Obrad Radulović

Scenografija: Iupkó István

Kostimi: Maja Janković

Muzika: Gábor Lengyel i Višnja Bakalar

Igraju: Tanja Žerajić (*Sfinga*), Irena Jakočević (*Jokasta*), Ljiljana Jakšić (*Jokasta*), Olga Konkoj (*Sfinga*), Danijela Stojanović (*Antigona*), Suzana Vuković (*Antigona*), Sanja Moravčić (*Ismena*), Ljiljana Jakšić (*Sfinga*), Saška Popov (*Sfinga*), Eržika Kovačević (*Starica*), Suzana Vuković (*Feničanka*), Nebojša Čolić (*Polnik*), Aleksandar Krstajić (*Eteokle*), Petar Radovanović (*Kreont*), Goran Vidaković (*Stražar*), Velibor Krstić (*Stražar*), Saša Gabrić (*TV crew*), Obrad Radulović (*TV crew*) i muzičari: Višnja Bakalar, Lákatos Márta, Dejan Đorđević, Zsiga Pál, Danijel Davčik

7. juna 1994.

9 predstava (7 u mestu, 2 na gostovanju)

1345 gledalaca (815 u mestu, 530 na gostovanju)

Obnove

Branislav Nušić
SUMNJIVO LICE

27. novembra 1974.

4 predstave (2 u mestu, 2 na gostovanju)

740 gledalaca (260 u mestu, 480 na gostovanju)

Viljem Šekspir
RICHARD III

12. avgusta 1986.

1 predstava na gostovanju

350 gledalaca

Danilo Kiš
MISSA IN A-MINOR

4. avgusta 1991.

1 predstava u mestu

150 gledalaca

Danilo Kiš
OTAC SAM
(Sam, az apa)

18. decembra 1991.

1 predstava u mestu

110 gledalaca

F.M. Dostojevski
ZLOČIN I KAZNA

26. februara 1992.

3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)

480 gledalaca (80 u mestu, 400 na gostovanju)

Džon Ozborn
OSVRNI SE U GNEVU

14. marta 1992.

2 predstave u mestu

200 gledalaca

Alfred Žari - Haris Pašović
**KRALJ IBI
ILI TUNGUŽANI**

4. aprila 1992.
6 predstava na gostovanju
1660 gledalaca

F.M. Dostojevski
BRAĆA KARAMAZOVI
(Δ Karamazov testverek)

5. avgusta 1992.
1 predstava na gostovanju
450 gledalaca

Čarli Čaplin
ŠARLO
6. avgusta 1992.
3 predstave na gostovanju
730 gledalaca

Džems Džojs
PORTRET UMETNIKA U MLADOSTI
11. avgusta 1992.
2 predstave u mjestu
172 gledaoca

Viljem Šekspir
HAMLET
21. septembra 1992.
1 predstava u mjestu
230 gledalaca

Miroslav Krleža
KRISTOFOR KOLUMBO
24. avgusta 1993.
3 predstave (1 u mjestu, 2 na gostovanju)
850 gledalaca (250 u mjestu, 600 na gostovanju)

Tirso de Molina
SEVILJSKI ZAVODNIK I KAMENI GOST
25. avgusta 1993.
1 predstava na gostovanju
280 gledalaca

Lope de Vega
FUENTE OVEHUNA

27. avgusta 1993.
3 predstave (1 u mjestu, 2 na gostovanju)
630 gledalaca (250 u mjestu, 380 na gostovanju)

Miguel de Servantes Savedra
DON KIHOT

20. septembra 1993.
12 predstave (2 u mjestu, 10 na gostovanju)
3650 gledalaca (560 u mjestu, 3090 na gostovanju)

Gostovanja u Vojvodini: Novi Sad, Sombor
Gostovanja van Vojvodine: Beograd 21, Budva 2, Niš 9
Pozorište je ukupno izvelo 66 predstava (32 u mjestu, 34 na
gostovanju).
Ukupno je bilo 14077 gledalaca (4457 u mjestu, 9520 na
gostovanju).

**DEČJE POZORIŠTE-GYERMEKSZÍNHÁZ
„KURIR JOVICA“**

Direktor: Slobodan Marković (1943, 22, 11)

Tehnički rukovodilac: Imre Kočić (1937, 26, 13)

Dramaturg: Milivoje Mrkić (1937, 32, 1)

Organizator: Ljubica Ristovski (1961, 10, 5)

Glumci: Svetlana Abramović (1963, 11, 10 - otišla 7. februara 1994. godine), Marta Aroksalasi (1960, 10, 10), Olivera Begović (1958, 12, - - od 17. januara 1994. godine), Vesna Borocki (1960, 11, 10), Marta Budinov (1966, 2, 2), Ester Kraljevački (1962, 14, 14 - otišla iz Pozorišta), Kristina Jakovljević (1964, 5, 5 - otišla 25. decembra 1993. godine), Angela Nemedi (1970, 1, -, bila od 1. septembra 1993. do 6. januara 1994. godine), Dijana Roganović (1973, -, -), Hajnalika Sič (1955, 16, 6), Jelena Šnebljić (1974, -, -, bila od 1. oktobra 1993. do 14. februara 1994. godine), Boško Boškov (1952, 17, 12 - otišao iz Pozorišta), Tibor Đerman (1955, 17, 17), Miroslav Marković (1947, 23, 20), László Ripc (1944, 26, 26), Jovan Ristovski (1956, 17, 5 - otišao u NP - Népszínház), Ferenc Sabo (1937, 32, 19)

Sufler-inspicijent: Valerija Burkus (1947, 20, 19 - otišla iz Pozorišta), Vesna Kljajić (1968, -, -, bila od 6. septembra 1993. do 16. decembra 1993. godine), Franciška Ripc (1949, 18, -, od 1. marta 1994. godine)

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Milivoje Mrkić

ČASOVNIK ZA IZGUBLJENO VРЕME

Režija: Miroslav Marković

Scenografija: Imre Kočić

Muzika: Miroslav Marković

Igraju: Marta Aroksalaši (*Majstorica*), Kristina Jakovljević / Olivera Begović (*Balerina*), Dijana Roganović (*Dečak*), Jelena Šneblić / Svetlana Abramović (*Ghumica*), Kristina Jakovljević / Vesna Borocki (*Devojčica*), Tibor Đerman (*Majstor-satar*), Miroslav Marković (*Slikar*)

26. septembra 1993.

12 predstava (11 u mestu, 1 na gostovanju)

3030 gledalaca (2530 u mestu, 500 na gostovanju)

Miroslav Nastasijević

TRAPAVI ZMAJ

Režija: Boško Pištalo, k.g.

Scenografija i izbor kostima: Imre Kočić

Muzika: Minja Subota, k.g.

Koreografija: Tatjana Tasić, k.g.

Igraju: Marta Aroksalaši (*Kuvarica*), Vesna Borocki (*Dadija*), Jelena Šneblić / Olivera Begović (*Dvorska dama*), Ferenc Sabo (*Kralj*), Tibor Đerman (*Princ*), Miroslav Marković (*Trapavi zmaj*)

12. decembra 1993.

19 predstava (12 u mestu, 7 na gostovanju)

6260 gledalaca (2760 u mestu, 3500 na gostovanju)

Obnove

Jirži Streda

VРЕME ZA BAJKU

11. oktobra 1985.

19 predstava (6 u mestu, 13 na gostovanju)

7880 gledalaca (1380 u mestu, 6500 na gostovanju)

Ksenija Stojanović

MI-ŠI-KO I MI-ŠI-SAN

21. februara 1987.

2 predstave u mestu

460 gledalaca

Aleksandra Davidesku

IGRA

4. septembra 1987.

6 predstava (3 u mestu, 3 na gostovanju)

2190 gledalaca (690 u mestu, 1500 na gostovanju)

Zlatko Krilić

ŠTA LI JA JE DAJE

20. marta 1990.

5 predstava (3 u mestu, 2 na gostovanju)

1690 gledalaca (690 u mestu, 1000 na gostovanju)

Ladislav Dvorski

NAMRGODENA BABA

23. septembra 1990.

1 predstava na gostovanju

500 gledalaca

Jozef Mokoš

ZAIGRAJTE S NAMA

3. marta 1991.

19 predstava (10 u mestu, 9 na gostovanju)

6800 gledalaca (2300 u mestu, 4500 na gostovanju)

Jozef Peer

NEVALJALI LUTAK

6. februara 1993.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)

1880 gledalaca (1380 u mestu, 500 na gostovanju)

REPERTOAR NA SRPSKOM I MADARSKOM JEZIKU

Obnove

NOVOGODIŠNJI PROGRAM

26. decembra 1989.

14 predstava (3 u mestu, 11 na gostovanju)

6190 gledalaca (690 u mestu, 5500 na gostovanju)

RASPEVANI BROD - ZENÉS HAJÓ

27. decembra 1990.

13 predstava (11 u mestu, 2 na gostovanju)
3530 gledalaca (2530 u mestu, 1000 na gostovanju)

REPERTOAR NA MAĐARSKOM JEZIKU

Premijere

Milivoje Mrkić
E L L O P O T T M E S E
(Ukradena priča)

Prevod: Barácius Zoltán

Režija: Rípcő László

Scenografija i kostumi: Kocsis Imre

Igraju: Rípcő László (*Elefánt papáj / Stric madár*), Budanov Márta (*Kis elefánt*), Némedi Angéla / Aroksalaši Marta (*Zsiráf / Elefánt mama*)

Glasovi: Szabó Ferenc, Gyurcsics Erzsébet

21. septembra 1993.

34 predstave (11 u mestu, 23 na gostovanju)
14030 gledalaca (2530 u mestu, 11500 na gostovanju)

Obnove

Jirži Streda
N E V E N I N C S
(Bezimena)

28. februara 1986.

5 predstave (3 u mestu, 2 na gostovanju)
1690 gledalaca (690 u mestu, 1000 na gostovanju)

E. Uspenski
K R O K I É S B Á R Á T A I
(Kroki i njegovi prijatelji)

30. aprila 1988.

2 predstave u mestu
460 gledalaca

Zlatko Krilić
M I V A N A T O J Á S B A N
(Šta li jaje daje)

27. februara 1990.

7 predstave u mestu
1610 gledalaca

Jozef Mokoš

J Á T S Z U N K E G Y Ü T T

(Zaigrajte s nama)

21. aprila 1991.

7 predstava (6 u mestu, 1 na gostovanju)
1880 gledalaca (1380 u mestu, 500 na gostovanju)

Karlo Guci

A H O L L Ó
(Gavran)

2. juna 1991.

8 predstava (7 u mestu, 1 na gostovanju)
2110 gledalaca (1600 u mestu, 500 na gostovanju)

K E C S K E F Ü L Ó C S Á S Z Á R

(U cara Trojana kozje usi)

16. maja 1992.

8 predstava (4 u mestu, 4 na gostovanju)
2920 gledalaca (920 u mestu, 2000 na gostovanju)

Jozef Peer

A R O S S Z C S O N T
(Nevaljali lutak)

30 januara 1993.

4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)
1190 gledalaca (690 u mestu, 500 na gostovanju)

Aleksandra Davidcsku

J Á T É K
(Igra)

13. februara 1993.

2 predstave na gostovanju
1000 gledalaca

Pozorište je gostovalo u AP Vojvodini u sledećim mestima:
Ada 5, Aleksa Šantić 2, Apatin 4, Bajmuk 3, Bajša, Bačka Topola 5, Bački Monoštor, Bački Vinogradi, Bezdan 2, Durdin, Kula 3, Ljutovo 2, Mali Idoš 2, Mol 3, Novi Žednik 3, Orom, Pačir, Palić 3, Ravno selo, Senta 3, Senčanski Trenjevac 2, Sivac 2, Sombor 3, Stari Žednik 2, Tavankut 3,

Telečka, Temerin 2, Feketić, Hajdukovo 2, Horgoš 3, Čan-

tavir, Čoka 3, Čonoplja

U Republici Srbiji: Kragujevac 2

U Republici Crnoj Gori: Kotor 3

U Republici Srpskoj Krajini: Vukovar

U inostranstvu: u Budimpešti 4, i u Segedinu (Madarska).
Pozorište je ukupno izvelo 194 predstave (110 u mestu, 84
na gostovanju).
Ukupno je bilo 67300 gledalaca (25300 u mestu, 42000 na
gostovanju).

vršac

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”

Direktor: Pavle Vlahović (1938, 35, 9)

Organizator: Vera Nedeljkov (1957, 15, 15)

Glumeći: Dojna Andrejević (1961, 13, 13), Nataša Babić Zorić (1962, 9, 2), Snežana Kovačev (1967, 7, 7), Nevena Novović (1940, 18, 10), Sonja Radosavljević Ognjanović (1961, 11, 5), Radmila Pejčić (1934, 33, 29), Valentina Stanisavljev (1956, 19, 19), Bojana Malkanović Udicki (1948, 24, 19), Ivan Andrejević (1943, 29, 19), Milan Kočalović (1951, 14, 14 - otisao iz Pozorišta), Vladimir Nikić (1947, 21, 21), Mladen Ognjanović (1950, 22, 5), Tomislav Pejčić (1940, 30, 25), Vladimir Cvejić (1959, 7, 4)

Šaptač: Nada Obradović (1963, 7, 7)

Inspicijent: Merima Ogrizović (1959, 6, 6)

Glumci gosti: Miladin Krišković, Vasa Apić, Ivan Vukov

Na kraju prošle sezone Pozorište je napustio Milan Komljenović.

Krajem prošle sezone preminula je Julija Radulović Simić, glumica u penziji, a tokom sezone Petar Sfera, tehničar u penziji.

REPERTOAR

Premijere

Jovan Sterija Popović

POKONDIRENA TIKVA

Režija: Milan Karadžić, k.g.

Scenografija i kostimi: Milan Karadžić i Zora Mojsilović

Muzika: Nataša Bogojević

Scenski pokret: Sonja Lapatanov

Lica: Nevena Novović (*Fejna*), Nataša Babić Zorić / Dojna Andrejević (*Evica*), Tomislav Pejčić (*Mitar*), Valentina Stanisavljev (*Ančica*), Milan Komljenović (*Jovan*), Radmila Pejčić (*Sara*), Mladen Ognjanović (*Svetozar Ružičić*), Vladimir Cvejić (*Vasilije*)

27. septembra 1993.

23 predstave (20 u mestu, 3 na gostovanju)
5953 gledaoca (5250 u mestu, 703 na gostovanju)

Rade Pavelkić

CRVENAKA I ZBUNJENI VUK

Režija: Tomislav Pejčić

Scenografija: Živojin Marković

Kostumi: Tomislav Pejčić

Lica: Snežana Kovačev (*Crvenaka*), Vladimir Nikić (*Zbunjeni vuk*), Milan Kočalović (*Lavac Luka*), Valentina Stanisavljev (*Baka*), Dojna Andrejević (*Pudlica Caca*), Sonja Ognjanović (*Pudlica Daca*), Jovana Andrejević - dete (*Caca Laca*)

6. januara 1994.

6 predstava (5 u mestu, 1 na gostovanju)
1700 gledalaca (1580 u mestu, 120 na gostovanju)

Imre Benčik - Miroslav Pavičević

SVE ZBOG SEKSA

Prevod: Marta Živković

Režija i scenografija: Miroslav Pavičević

Izbor kostima: Danica Rakočević

Lica: Vladimir Cvejić (*Toza Tasić*), Valentina Stanisavljev (*Milja*), Tomislav Pejčić (*Labud Gudurić*), Snežana Kovačev (*Gina*), Milan Kočalović (*Rakko Vidra*), Bojana Malka-

nović Udicki (*Jeca*), Dojna Andrejević (*Sonja*), Vladimir Nikić (*Dr Šipka*), Mladen Ognjanović (*Boban*)

10. februara 1994.

14 predstava (13 u mestu, 1 na gostovanju)

3594 gledaoca (3282 u mestu, 312 na gostovanju)

Anton Pavlovič Čehov

VIŠNIK

(Вишневый сад)

Prevod: Kiril Taranovski

Režija: Vitalij Dvorcin (Ukrajina), k.g.

Scenografija: Živojin Marković i Vitalij Dvorcin

Kostimi: Danica Rakočević

Lica: Nevenka Novović (*Ranjevska Ljubov Andrejevna*), Snežana Kovačev (*Anja*), Dojna Andrejević (*Varja*), Ivan Vukov (*Gajev Leonid Andrejevič*), Ivan Anderjević (*Lopatin Jermolaj Aleksejevič*), Milan Kočalović (*Trofimov Petar Sergejevič*), Tomislav Pejićić (*Simeonov Piščik Boris Borisovič*), Valentina Stanislavljev (*Šarloja Ivanovna*), Mladen Ognjanović (*Epifanov Semjon Pantalejevič*), Sonja Ognjanović (*Dunjaša*), Mladen Krišković (*Firs*), Vladimir Nikić (*Jaša*), Vasa Apić (*Šef stanice*)

8. marta 1994.

13 predstava (11 u mestu, 2 na gostovanju)

3016 gledalaca (2715 u mestu, 301 na gostovanju)

Obnove

Dušan Kovačević

PROFESSIONALAC

2. oktobra 1990.

13 predstava u mestu

1720 gledalaca

Dušan Jaglikin
ICE ŠAMPION

19. juna 1992.

3 predstave u mestu

173 gledaoca

Gordan Mihić
SIROTI MALI HRČKI

9. septembra 1992.

1 predstava u mestu

273 gledaoca

Kosta Trifković
LJUBAVNO PISMO

3. oktobra 1992.

12 predstava u mestu

2232 gledaoca

Pozorište je gostovalo u Beloj Crkvi, Gudurići, Paraćinu, Somboru, Svetozarevu i Zaječaru.

U inostranstvu: u Užgorodu (Ukrajina).

Pozorište je ukupno izvelo 85 predstava (78 u mestu, 7 na gostovanju).

Ukupno je bilo 18661 gledalac (17225 u mestu, 1436 na gostovanju).

zrenjanin

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“

Direktor: Franjo Pozojević (1955, 13, 13),
V.D. umetničkog direktora: Dragan Ćuk (1948, 21, 9)
Scenograf: Viorel Flora (1952, 15, 12)
Organizator Dramske scene: Smiljana Tucakov (1947, 23, 6)
Glumci: Olivera Begović (1958, 14, 7 1/2 - otišla iz Pozorišta 16. januara 1994. godine), Andelka Davidovac (1950, 25, 25), Snežana Kovačev (1967, 7, 6 - otišla iz Pozorišta 30. septembra 1993. godine), Ružica Savić Cvijetić (1949, 23, 23), Ana Selski (1958, 8, 6 - otišla iz Pozorišta 23. maja 1994. godine), Svetlana Utješanović (1949, 25, 17), Mirjana Vukojević (1950, 23, 23), Dragan Đorđević (1960, 10, 9), Miloje Ivanović (1946, 23, 18), Jovica Jašin (1949, 21, 1), Radovan Luković (1955, 18, 7), Selimir Tošić (1946, 25, 25), Jovan Torački (1962, 10, 6), Prvostav Žakovski (1947, 25, 25)

REPERTOAR

Premijere

Branislav Nušić
OŽALOŠĆENA PORODICA

Režija: Velimir Mitrović, k.g.
Scenografija: Viorel Flora
Kostimi: Nada Janković, k.g.
Scenski pokret: Ivan Klemenc, k.g.
Igraju: Miloje Buca Ivanović (*Agaton*), Andelka Davidovac (*Sinka*), Jovica Jašin (*Tanasiće*), Svetlana Utješanović (*Vi-*

da), Jovan Torački (*Proka*), Ružica Savić Cvijetić (*Gina*), Mirjana Vukojević (*Sarka*), Selimir Tošić (*Mića*), Prvostav Žakovski (*Trifun*), Marijana Vićentijević, k.g. (*Danica*), Radovan Luković (*Advokat*), Divna Stojiljković, k.g. (*Tetka*)
2. oktobra 1993.

22 predstave (17 u mestu, 5 na gostovanju)
6750 gledalaca (4600 u mestu, 2150 na gostovanju)

Fernando Arabal (Arrabal)
PIKNIK NA FRONTU
(Pique-nique en campagne)

Režija, scenografija, kostimi: Ivan Klemenc, k.g.

Asistent reditelja: Svetlana Utješanović

Igraju: Jovan Torački (*Zapo*), Selimir Tošić (*G-din Tepan*), Nedra Arnerić, k.g. (*G-da Tepan*), Mirko Pantelić, k.g. (*Žepo*), Miloje Buca Ivanović (*Bolničar*), Dragan Đorđević (*Bolničar*)
12. novembra 1993.

12 predstave (9 u mestu, 3 na gostovanju)
2530 gledalaca (1980 u mestu, 550 na gostovanju)

Piter Šefer (Shaffer)
... Z B O G M R A K A ...
(Black Comedy)

Režija: Ivan Klemenc, k.g.
Asistent reditelja: Dragan Vujin, k.g.

Kostimi: Branka Petrović, k.g.

Scenografija: Viorel Flora

Igraju: Jovan Torački (*Branzli Miler*), Marijana Vićentijević, k.g. (*Kerol Melkit*), Ružica Savić Cvijetić (*Gospodica Ferni-*

*val), Selimir Tošić (*Pukovnik Melkit*), Jovica Jašin i Mirko Pantelić, k.g. u alternaciji (*Herold Gorindž*), Miloje Buca Ivanović (*Šupancig*), Sandra Ilić, k.g. (*Kica*), Radovan Luković (*Georg Bamberger*)*

12. marta 1994.

11 predstava (9 u mestu, 2 na gostovanju)

2850 gledalaca (2250 u mestu, 600 na gostovanju)

Žorž Fejdo (Feydeau)

D A M A I Z M A K S I M A
(La dame de chez Maxim's)

Prevod: Ivanka Marković

Adaptacija i režija: Velimir Mitrović, k.g.

Scenografija: Dejan Pantelić, k.g.

Kostimi: Nada Janković, k.g.

Koreografija i scenski pokret: Ljiljana Dulović, k.g.

Maska: Dragoljub Jeremić, k.g.

Asistent reditelja: Dragan Vujić, k.g.

Igraju: Marijana Vićentijević, k.g. (*Maca "Šljunak*"), Jovan Torački (*Dr Lisjen Petipon*), Ružica Savić Cvijetić (*Gabrije-la*), Selimir Tošić (*Dr Monžikur*), Miloje Buca Ivanović (*General Petipon*), Sandra Ilić, k.g. (*Klementina*), Radovan Luković (*Poručnik Korinjon*), Svetlana Utješanović (*Vojotkinja od Valinoniea*), Milan Čučilović, k.g. (*Gi*), Mirjana Vukojević (*Baronica*), Divna Stojiljković, k.g. (*G-dja Ponan*), Prvoslav Žakovski (*Major Šamero*), Mirko Pantelić, k.g. (*Kapetan Gerisak*), Mihajlo Foro, k.g. (*Gradonačelnik*), Andelka Davidovac (*G-du Sovarel*), Jovica Jašin (*Etjen*), Dragan Vujić, k.g. (*Eril*)

18. juna 1994.

3 predstave u mestu

950 gledalaca

Premijere na kamernoj sceni

Aleksandar Geljman (Гельман)

N A S A M O S A S V I M A

(Наедине со всеми)

Prevod: Luka Hajduković

Režija i kostimi: Branislava Stefanović, k.g.

Scenografija: Viorel Flora

Igraju: Prvoslav Žakovski (*Andrej Golubjev*), Svetlana Utješanović (*Nataša Golubjeva*)

7. maja 1994.

8 predstave u mestu

500 gledalaca

Obnove

Miroslav Antić

G A R A V I S O K A K

27. marta 1987.

10 predstave u mestu

880 gledalaca

Žan Anuj

Z E N S K I R O C K ' N F O L K B E N D

2. oktobra 1987.

4 predstave (3 u mestu, 1 na gostovanju)

900 gledalaca (800 u mestu, 100 na gostovanju)

Aldo Nikolaj

U K O K A J M O G A M U Ž A

7. marta 1991.

2 predstave u mestu

550 gledalaca

Miro Gavran

L J U B A V I D Ž O R D Ž A V A S I N G T O N A

2. juna 1991.

2 predstave u mestu

130 gledalaca

Radivoj Šajtinac

B A N A T I K O N , O P E T

26. juna 1991.

1 predstava na gostovanju

50 gledalaca

Rej Kuni

K I D A J O D S V O J E Ž E N E

2. oktobra 1991.

2 predstave u mestu

550 gledalaca

Valentin Katajev

K V A D R A T U R A K R U G A

25. oktobra 1991.

3 predstave u mestu

200 gledalaca

**Siniša Kovačević
DENERAL MILAN Đ. NEDIĆ**

1. oktobra 1992.
5 predstava (2 u mestu, 3 na gostovanju)
1650 gledalaca (500 u mestu, 1150 na gostovanju)

**Ljudmila Razumovska
DRAGA JELENA SERGEJEVNA**

12. oktobra 1992. u Zrenjaninu
24. oktobra 1992. u Novom Sadu
9 predstava (5 u mestu, 4 u N. Sadu)
600 gledalaca u mestu

**Marša Norman
LAKU NOĆ, MAJKO**

24. aprila 1993.
1 predstava u mestu
65 gledalaca

**Rej Kuní
POKVARENJAK**

15. maja 1993.
3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)
900 gledalaca (250 u mestu, 650 na gostovanju)

Dramska scena je gostovala u Beočinu, Bečeju 2, Jagodini, Kruševcu, Kuli, Leskovcu, Novom Bečeju 2, Novom Sadu, Sečnju, Sivcu, Smederevu, Somboru, Srpskoj Crnji, Temeriku i Valjevu.

Ukupno je izvedeno 98 predstava (77 u mestu, 21 na gostovanju).

Ukupno je bilo 20055 gledalaca (14805 u mestu, 5250 na gostovanju).

LUTKARSKA SCENA

*Direktor: Franjo Pozojević
Pomoćnik direktora i organizator Lutkarske scene: Vladimir Grubanov (1946, 22, 17)
Glumci: Višnja Kauzlaric Mandić (1939, 32, 26), Kristina Mirkov (1947, 29, 29), Eržebet Peči (1946, 26, 24), Tatjana*

Reljin (1960, 9, 9), Mirjana Šajtinac (1948, 24, 24), Irena Tot (1951, 21, 21), Jovan Caran (1950, 18, 18), Aleksandar Dragar (1955, 14, 8), Đerđi Lacko (1945, 29, 29), Tihomir Mačković (1950, 22, 22)

Hajnalika Kovač je došla na početku sezone 1993/94.

REPERTOAR NA SRPSKOM JEZIKU

Premijere

Narodna pripovetka
ČAROBNI STO ČIĆ

*Dramatizacija i režija: Jovan Caran
Likovna oprema: Tihomir Mačković
Muzika: Marin Berković, k.g.*

Igraju: Višnja Kauzlaric Mandić, Tatjana Reljin, Hajnalika Kovač, Aleksandar Dragar

17. novembra 1993.
8 predstava (6 u mestu, 2 na gostovanju)
1510 gledalaca (1020 u mestu, 490 na gostovanju)

PEPELJUGA

*Dramatizacija i režija: Jovan Caran
Likovna oprema: Tihomir Mačković
Igraju: Jovan Caran, Irena Tot, Eržebet Peči, Mirjana Šajtinac, Kristina Mirkov, Višnja Kauzlaric Mandić, Đerđi Lacko, Hajnalika Kovač, Tatjana Reljin*

22. decembra 1993.
28 predstava u mestu
6340 gledalaca

Narodna pripovetka
KUTIJICA BAJKALICA

*Dramatizacija i režija: Jovan Caran
Likovna oprema: Tihomir Mačković
Igraju: Tihomir Mačković, Jovan Caran, Aleksandar Dragar, Mirjana Šajtinac, Kristina Mirkov, Irena Tot, Eržebet Peči, Višnja Kauzlaric Mandić, Đerđi Lacko, Tatjana Reljin, Hajnalika Kovač*

12. februara 1994.
12 predstava (7 u mestu, 5 na gostovanju)
2570 gledalaca (1190 u mestu, 1380 na gostovanju)

Prema priči Barbari Gregorić
D R V E N I P A T A K

Scenario i režija: Srboljub Stanković

Likovna oprema: Tihomir Mačković

Igraju: Tihomir Mačković, Jovan Caran, Aleksandar Dragar, Mirjana Šajtinac, Kristina Mirkov, Irena Tot, Eržebet Pečić, Višnja Kavzlarjić Mandić, Đerdi Lacko, Tatjana Reljin
14. maja 1994.

4 predstave u mestu

680 gledalaca

Obnove

Jirži Streda
P R I Č A L O V E P R I Č E

16. aprila 1977.

14 predstava (4 u mestu, 10 na gostovanju)
2900 gledalaca (560 u mestu, 2340 na gostovanju)

Jozef Peer – Leo Spačil
D O G A D A J U L U T K O V U

26. decembra 1985.

9 predstava (5 u mestu, 4 na gostovanju)
1760 gledalaca (850 u mestu, 910 na gostovanju)

Borislav Mrkšić
T R I P R A S E T A

13. februara 1986.

11 predstava (5 u mestu, 6 na gostovanju)
2810 predstava (820 u mestu, 1990 na gostovanju)

Karel Novak
BAJKA O MAJUŠKU

26. novembra 1988.

13 predstava (10 u mestu, 3 na gostovanju)
2250 gledalaca (1520 u mestu, 730 na gostovanju)

Ludvig Streda
Z V E Z D A N

17. decembra 1988.

6 predstava u mestu
1020 gledalaca

Srboljub Stanković
M A L A R U Ž A

31. marta 1990.

16 predstava (5 u mestu, 11 na gostovanju)
3740 gledalaca (820 u mestu, 2920 na gostovanju)

Lada Branišova
V U N E N A P R I Č A

12. februara 1991.

11 predstava (3 u mestu, 8 na gostovanju)
2350 gledalaca (480 u mestu, 1870 na gostovanju)

Srboljub Stanković
M I T O V I B A L K A N A

25. oktobra 1991.

1 predstava na gostovanju
480 gledalaca

Miroslav Nastasijević
H I L P E R I K

13. februara 1992.

5 predstava (4 u mestu, 1 na gostovanju)
1090 gledalaca (780 u mestu, 310 na gostovanju)

Boris Aprilov
Z E K A L E P O T A N

16. oktobra 1992.

5 predstava (2 u mestu, 3 na gostovanju)
1160 gledalaca (330 u mestu, 830 na gostovanju)

REPERTOAR NA MAGAŘSKOM JEZIKU

Obnove

Streda Jirži
M E S E M O N D O M E S Ě I
(Pričalove priče)

14. decembra 1977.

1 predstava na gostovanju
280 gledalaca

Stanković Srboljub

RÓZSIKA

(Mala Ruža)

31. marta 1990.

5 predstave na gostovanju

1400 gledalaca

Aprilov Boris

N Y U S Z I S Z É P S É G

(Zeka lepotan)

11. marta 1993.

3 predstave (1 u mestu, 2 na gostovanju)

640 gledalaca (160 u mestu, 480 na gostovanju)

Lutkarska scena je gostovala u Bačkoj Palanci 5, Bačkoj Topoli 2, Bijeloj, Crvenki, Člarevu, Čenti, Elemiru 2, Herceg Novom, Iluku 2, Karadordevu, Kikindi 4, Kragujevcu 3, Kotoru, Melencima 2, Mladenovu, Novom Bečeju 4, Novoj Crnji, Obrovcu 2, Perlezu, Pivnicama, Siveu, Sremskoj Mitrovici 4, Somboru 6, Srpskoj Crnji, Subotici 2, Tarašu 2, Tavankutu i Tovariševu 2.

Gostovanja u inostranstvu: u Atini 5 (Grčka);

u Kiškunhalasu, Tompi i Kelebiji (zajedno) 5 (Madarska).

Lutkarska scena je izvela – na srpskom i madarskom jeziku - ukupno 152 predstave (90 u mestu, 62 na gostovanju).

Ukupno je bilo 32980 gledalaca (16570 u mestu, 16410 na gostovanju).

spisak izvođenih autora u pozorištima za odrasle

DOMAĆI PISCI

Vladimir Andrić, Miroslav Antić, Svetislav Basara, Nenad Bančević, Bora Čosić, Radoslav Zlatan Dorić, Miro Gavran, Petar Grujićić, Dragan B. Jovićić, Dušan Jovanović, Dušan Jaglikin, Dušan Kovačević, Miroslav Krleža, Danilo Kiš, Siniša Kovačević, Milivoje Mladenović, Mirjana Marković, Gordan Mibić, Branislav Nušić, Miloš Nikolić, Haris Pašović, Aleksandar Popović, Jovan Sterija Popović, Radoslav Pavlović, Rade Pavelkić, Miroslav Pavićević, Zoran Ristović, Ljubivoje Ršumović, Jovan K. Radunović, Slobodan Selenić, Ljubomir Simović, Radivoj Šajtinac, Duško Trifunović, Nedeljko Terzić, Kosta Trifković, Jakša Zlodre.

INOSTRANI PISCI

Američki: Čarli Čaplin, Džozef Keselring, Marša Norman, Piter Šefer, Tenesi Vilijams

Češki - slovački: Slavomir Mrožek

Engleski: Semjuel Beket, Džems Džojs, Rej Kuni, Edvard Olbi, Džo Orton, Džon Ozborn, Harold Pinter, Viljem Šekspir, Oskar Vajld

Francuski: Žan Anuj, Pjer Ogist Karon de Bomarše, Žorž Fejdo, Alber Kami, Ž.B.P. Molijer, Žan Pol Sartr, Žan Žene, Alfred Žari

Italijanski: Dario Fo, Aldo Nikolaj

Madarski: Endre Adi, Atila Farago, Ferenc Molnar, Laslo Nemet, Andraš Šito

Nemački: Hans Ksaver Krec, Šontan - Keler

Ruski: A.P. Čehov, F.M. Dostojevski, Aleksandar Geljman, Valentin Katajev, Ljudmila Razumovska

Španski: Fernando Arabal, Tiso de Molina, Míguel de Servantes, Lope de Vega

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić, J.S. Popović

Savremenici: Svetislav Basara, Radoslav Zlatan Dorić, Miro Gavran, Miloš Nikolić, Aleksandar Popović, Zoran Ristović, Slobodan Selenić, Ljubomir Simović, Duško Trifunović

INOSTRANI PISCI

Stariji: A.P. Čehov, Ž.B.P. Molijer, Žan Pol Sartr

Savremenici: Džozef Keselring, Žan Žene, Tenesi Vilijams, Ljudmila Razumovska

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

DOMAĆI PISCI

Stariji: -

Savremenici: Farago Atila

INOSTRANI PISCI

Stariji: Alber Kami

Savremenici: Slavomir Mrožek, Šontan-Keler, Andraš Šito, Alfors Bengi, Laslo Nemet, Ferenc Molnar

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić, J.S. Popović

Savremeni: Dušan Kovačević, Rade Pavelkić, Zoran Petrović, Aleksandar Popović, Dušan Radović, Velimir Stojanović

INOSTRANI PISCI

Stariji: Žorž Fejdo

Savremeni: Edvard Olbi, Harold Pinter

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

DOMAĆI PISCI

Stariji: -

Savremeni: Vladimir Andrić, Bora Čosić, Petar Grujićić, Dušan Kovačević, Mihivoje Mladenović, Radoslav Pavlović, Ljubomir Ršumović, Jakša Zlodre

INOSTRANI PISCI

Stariji: Pjer-Ogisten Karon de Bomarše, Žorž Fejdo, Ž.B.P. Molijer, Viljem Šekspir, Oskar Vajld

Savremeni: Dario Fo, Džo Orton

POZORIŠTE „DOBRICA MILUTINoviĆ”, SREMSKA MITROVICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Nenad Bančević, Dragan B. Jovičić, Mirjana Marković, Jovan K. Radunović, Nedeljko Terzić

INOSTRANI PISCI

Stariji: Hans Ksaver Krec

Savremeni: Semjucl Beket, Slavomir Mrožek

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić, J.S. Popović, Kosta Trifković

Savremeni: Dušan Jagličin, Dušan Jovanović, Danilo Kiš, Dušan Kovačević, Miroslav Krleža, Gordjan Mihić, Haris Pašović, Rade Pavelkić, Miroslav Pavičević

INOSTRANI PISCI

Stariji: A.P. Čehov, F.M. Dostoevski, Miguel de Servantes, Viljem Šekspir, Lope de Vega, Alfred Žari

Savremeni: Endre Adi, Imre Benčik, Čarlí Čaplin, Džems Džojs, Tirso de Molina, Džon Ozborn

NARODNO POZORIŠTE "STERIJA", VRŠAC

DOMAĆI PISCI

Stariji: J.S. Popović, Kosta Trifković

Savremeni: Dušan Jagličin, Dušan Kovačević, Gordjan Mihić, Rade Pavelkić, Miroslav Pavičević

INOSTRANI PISCI

Stariji: A.P. Čehov

Savremeni: Imre Benčik

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

DOMAĆI PISCI

Stariji: Branislav Nušić

Savremeni: Miroslav Antić, Miro Gavran, Siniša Kovačević, Radivoj Šajtinac

INOSTRANI PISCI

Stariji: Žan Anuj, Valentín Katajev, Žorž Fejdo

Savremeni: Fernando Arabal, Aleksandar Geljman, Rej Kuni, Aldo Nikolaj, Marša Norman, Ljudmila Razumovska, Piter Šefer

DELATNOST POZORIŠTA ZA ODRASLE (SEZONA 1993/94)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mjestu	Na gostovanju	Ukupno	U mjestu	Na gostovanju	Ukupno
Srpsko narodno pozorište, Novi Sad (Drama) (Opera i Balet)	14 (8) (6)	337 (240) (97)	33 (27) (6)	370 (267) (103)	62.071 (37.068) (25.003)	15.543 (8.152) (7.301)	77.524 (45.220) (32.304)
Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház	6	43	28	71	5.475	7.960	13.435
Narodno pozorište, Kikinda	3	63	15	78	10.610	4.970	15.580
Narodno pozorište, Sombor	6	155	41	196	27.290	14.150	41.440
Pozorište „Dobrica Milutinović”, Sremska Mitrovica	6	29	9	38	4.380	4.480	8.860
Narodno pozorište – Népszínház, Subotica	3	32	34	66	4.457	9.620	14.077
Narodno pozorište „Sterija”, Vršac	4	78	7	85	17.225	1.436	18.661
Narodno pozorište „Toša Jovanović”, Zrenjanin (bez Lutkarske scene)	5	77	21	98	14.805	5.250	20.055
UKUPNO	47	814	188	1.002	146.313	63.319	209.632

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

DELATNOST POZORIŠTA ZA DECU (SEZONA 1993/94)

POZORIŠTE	Broj premijera	Broj predstava			Broj gledalaca		
		U mjestu	Na gostovanju	Ukupno	U mjestu	Na gostovanju	Ukupno
Pozorište mladih, Novi Sad	5	258	40	298	37.311	10.553	47.864
Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica”, Subotica – na srpskom jeziku – na madarskom jeziku	3 (2) (1)	110 (67) (43)	84 (50) (34)	194 (117) (77)	25.300 (15.410) (9.890)	42.000 (25.000) (17.000)	67.300 (40.410) (26.890)
Lutkarska scena Narodnog pozorišta „Toša Jovanović”, Zrenjanin – na srpskom jeziku – na madarskom jeziku	4 (4) (–)	90 (89) (1)	62 (54) (8)	152 (143) (9)	16.570 (16.410) (160)	16.410 (14.250) (2.160)	32.980 (30.660) (2.320)
UKUPNO	12	458	186	644	79.181	68.963	148.144

Napomena: U broj predstava i gledalaca uračunate su i obnovljene predstave, odnosno broj gledalaca koji im je prisustvovao.

gostovanja

GOSTOVANJA POZORIŠTA

Tokom sezone 1993/94. na scenama Vojvodine su gostovala pozorišta iz zemlje i inostranstva, a ostvarena su i gostovanja u okviru međusobne razmene predstava vojvodanskih pozorišta.

Na sceni Srpskog narodnog pozorišta gostovali su: Narodno pozorište iz Sombora sa predstavama *Don uan Molijera i Figarova ženidba ili Ludi dan Bomaršea*; Teatar „Boško Buha“ sa predstavama *Princ Rastko - monah Šava M. Vitezovića i Put oko sveta* B. Nušić; Ružički Sokić sa monodramom *Uspomene lake žene* M. Mitića; Univerzitetsko pozorište sa predstavom *Putujuće pozorište Šopalović* Lj. Simovića; Akademija umetnosti iz Novog Sada sa diplomskom predstavom *Timon Atinjanin* V. Šekspira i *Odiseja Homer*; Pozorište na Terazijama iz Beograda sa predstavom *Neki to vole vruće Stouna - B. Merila – Dž. Stejna*; Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *Piknik na frontu* F. Arabala; Jugoslovensko dramsko pozorište iz Beograda sa predstavom *Garderober* R. Harvuda; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Pomozi mi Ž. Mijanovića*; Bitel teatar iz Beograda sa predstavom *Tramvaj zvani želja* T. Vilijamsa.

Na sceni Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház gostovali su: Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavom *Bogalj A. Faragoa*.

Pozorišta iz inostranstva: Nacionalno pozorište – Nemzeti Színház iz Budimpešte sa predstavom *Advent a Hargítán A. Šita*; Jókai Színház iz Bekeščabе sa predstavom *Róza néni*.

Na sceni za odrasle Pozorišta mlađih gostovali su: Pozorište mlađih iz Banjaluke sa predstavom *Priča E. Olbija*; Zvezdara teatar iz Beograda sa predstavama *Srpska drama i Deneral Milan M. Nedić* S. Kovačevića, *Laki komad* N. Romčevića i *Profesionalac* D. Kovačevića; Udruženje dramskih umetnika Beograda sa predstavom *Upłakana Katarina* Z. Čosića.

Na sceni kikindskog Narodnog pozorišta gostovali su: Pozorište DIS iz Banjaluke sa predstavom *Priča E. Olbija*; Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavom *Bogalj A. Faragoa*; Pozorište „Bora Stanković“ iz Vranja sa predstavom *Devojka modre kose* V. Ognjenović, Milutin Pavlov iz Beograda sa monodramom *Ja rezervista* R. Bojičića; Teatar „Joakim Vujić“ iz Kragujevca sa predstavom *Kralj Lir* V. Šekspira; Narodno pozorište iz Kraljeva sa predstavom *Pesice* S. Mrožeka; Lutkarska scena NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *Maša Ruža* S. Stankovića; Srpska scena sa Pala sa predstavom *Pokojnik u Narodnoj skupštini* po delima B. Nušića.

Na sceni somborskog Narodnog pozorišta gostovali su: Scena Kult iz Beograda sa predstavom *Tamna je noć* A. Popovića; Srpsko narodno pozorište iz Novog Sada sa predstavama *Kir Janja* J.S. Popovića i *Paste pola veka* A.P. Čehova; Scena Ekluziva iz Leskovca sa predstavom *Ko se boji Viržinije Vulf* E. Olbija; Narodno pozorište – Népszínház iz Subotice sa predstavom *Timon Atinjanin* V. Šekspira; Pozorište mlađih iz Novog Sada sa predstavama *Sanko i Zvonko* E. Mačković i *Mušica Rucante*; Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház iz Novog Sada sa predstavom *Karlo S. Mrožeka*; Narodno pozorište „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *Piknik na frontu* F. Arabala i Lutkarska scena ovog Pozorišta sa predstavama *Kujjica bajkalica* J. Carana i *Zeka lepotan* B. Aprilova; Narodno pozorište „Stereja“ iz Vršca sa predstavom *Višnjik* A.P. Čehova; NP „Dobrica Milutinović“ iz Sremske Mitrovice sa predstavom *Emigranti* S. Mrožeka; Dopisno pozorište iz Novog Sada sa predstavom *Kuda idete gospodine Grgića i Laure*; Narodno pozorište iz Kikinde sa predstavom *Preljubnici* Ž.

Fejdoa; Dečje pozorište „Kurir Jovica“ iz Subotice sa predstavama *Zaigranje s nama* J. Mokoša i *Ukradeni priča* M. Mrkića; Akademija dramskih umetnosti iz Novog Sada sa predstavom *Ljubičica* F. Molnara; Teatar „Joakin Vujić“ iz Kragujevca sa predstavom *Kralj Lir* V. Šekspira; Atelje 212 iz Beograda sa predstavom *Peg srce moje* Dž.H. Manera; Narodno pozorište iz Kraljeva sa predstavom *Pešice* S. Mrožeka; Narodno pozorište iz Kruševca sa predstavama *Volpone ili lisac* B. Džonsona, *Baš čelik* M. Mladenovića i *Bogalj* A. Faragoa; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Pomozi mi Ž.* Miljanovića.

Na sceni Pozorišta „Dobrica Milutinović“ iz Sremske Mitrovice gostovali su: Lutkarska scena NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina sa predstavom *Kutijica bajkalica* J. Carana; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Ispovesti lake žene*; Srpsko sokolsko društvo iz Brčkog sa predstavom *Urnebesna bolnica*; Pozorište mlađih iz Novog Sada sa predstavom *Pepejuga Ž.* Vukadinovića; Narodno pozorište iz Kraljeva sa predstavom *Pešice* S. Mrožeka; Jugoslovensko dramsko pozorište iz Beograda i Kulturni centar „Olga Petrov“ iz Pančeva sa predstavom *OII* M. Kapora.

Na sceni Narodnog pozorišta „Sterija“ iz Vršca gostovali su: Narodno pozorište iz Užica sa predstavom *Galeb* A.P. Čehova; Narodno pozorište iz Sombora sa predstavom *Don Juan* Ž.B.P. Molijera; Rada Đurićin iz Beograda sa monodramom *ene*; Pozorište „Boško Buha“ iz Beograda sa predstavom *San letnji noći* V. Šekspira; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavom *Izbiračica* K. Trifkovića; Milenko Pavlov iz Beograda sa monodramom *Ja rezervista* Vržine-Bojičića; Srpsko narodno pozorište iz Novog Sada sa predstavom *Kir Janja* J.S. Popovića; Milena Dravić iz Beograda sa monodramom *Milena u svetu muškaraca*.

Na sceni Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina gostovali su: Narodno pozorište iz Kikinde sa predstavama *Prelijubnici Ž.* Fejdoa i *Maratonci trč počasni krug* D. Kovačevića; Narodno pozorište iz Beograda sa predstavama *Dragi moj lažljivče, i Pomozi mi Ž.* Miljanovića; Ružica Sokić iz Beograda sa monodramom *Uspomene lake žene* M. Mitića; Ivan Klemenc iz Beograda sa predstavom *Galileo*; MIM ART pozorište iz Beograda sa predstavom *Strah od neleterija*; Amatersko pozorište iz Temerina sa predstavom *Seks kuglice*.

INDIVIDUALNA GOSTOVANJA UMETNIKA

Znatan deo svog repertoara u sezoni 1993/94, vojvodanska pozorišta su realizovala sa gostujućim umetnicima.

U Srpskom narodnom pozorištu gostovali su glumci: Svetlana Utješanović (Zrenjanin), Tihomir Stanić i Zafir Ha-

džimanov (iz Beograda); reditelji: Radoslav Dorić, Mladen Sabljić, Borivoje Popović (svi iz Beograda), Dušan Petrović (Novi Sad), Ljuboslav Majera (Bački Petrovac), Branko Popović (Užice); scenograf: Vladimir Marenčić (Beograd); kostimograf: Vanja Popović (Sarajevo-Novi Sad); kompozitor: Miroslav Arandelović Rasinski, Ksenija Zečević, Zoran Jovanović (svi iz Beograda); koreograf: Krinoslav Simić (Beograd); baletski igrači: Gordana Simić (Beograd), Oksana Storožuk Vlajlukin (Rusija); lektor: Radovan Knežević (Beograd); saradnik za scenski pokret: Ivan Klemenc (Beograd).

Na sceni Novosadskog pozorišta – Újvidéki Színház gostovali su reditelji: Nebojša Bradić (Kruševac) i Ištan Mislić i Laslo Babareci (Mađarska).

Na sceni Pozorišta mlađih iz Novog Sada gostovali su reditelji: Dušan Petrović (Novi Sad), Ljuboslav Majera (Bački Petrovac); kompozitor: Peda Vranešević (Novi Sad).

Na sceni Narodnog pozorišta iz Kikinde gostovali su reditelji: Bratislav Mladenović (Beograd), Miroslav Benka (Stara Pazova); scenograf i kostimograf: Sari Anđeli Stajević (Beograd); kompozitor: Bora Đorđević (Beograd).

U Narodnom pozorištu u Somboru gostovali su glumci: Tanja Bošković, Olivera Viktorović, Mihajlo Viktorović (svi iz Beograda), Miroslav Žutić (Pančevu); reditelji: Ljubomir Draškić, Milan Pletel, Kokan Mladenović (svi iz Beograda), Dušan Petrović (Novi Sad); scenografi: Petar Pašić (Beograd), Mileta Leskovac (Novi Sad); kostimograf: Branka Petrović (Novi Sad); kompozitor: Vojislav Voki Kostić (Beograd), Predrag Vranešević (Novi Sad); pijanista: Dušan Trbojević (Beograd); koreografi: Andelija Todorović i Vera Obradović (obe iz Beograda).

U Narodnom pozorištu – Népszínház u Subotici gostovali su umetnici: Katarina V. Baćlija, Erdelyi Hermína, Eržika Dimitrijević, Javor Žofija, Olga Konkoj, Gordana Kostić, Lengyel Erika, Sanja Moravčić, Gabrijela Sanka, Danijela Stojanović, Alison Woods, Dušan Banjanin, Dejan Bašarašin, Danilo Čolić, Miodrag Krivokapić, Veljko Krstić, Vladislav Kačanski, Geza Kopunović, Lengyel Filip, Kokan Mladenović, Mezei Silard, Petar Radovanović, Mirsad Tuka, Aleksandar Ugrinov, Goran Vidaković.

U Pozorištu „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici gostovali su glumci: Mihajlo Janketić, Rada Đurićin, Milutin Mima Karadžić, Ljubivoje Tadić (svi iz Beograda), Vladislav Kačanski i Ratko Radivojević (Iz Novog Sada).

U NP „Sterija“ u Vršcu gostovali su glumci: Miladin Krišković, Vasa Apić, Ivan Vukov (svi iz Zrenjanina), Milan Komiljenović (Vršac).

U NP „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu gostovali su glumci:

Stevan Gardinovački, Dušan Jakišić, Ivana Pejić, Robert Kolar, Dragomir Pešić (svi iz Novog Sada), Olivera Viktorović, Neda Arnerić, Sandra Ilić, Milan Čučilović (svi iz Beograda), Snežana Kovačev i Milan Kočalović (iz Vršca), Gordana Vinokić, Budimir Pešić, Mihajlo Foro, Mirko Pantelić (svi iz Zrenjanina); reditelji: Velimir Mitrović, Ivan

Klemenc, Branislava Stefanović (svi iz Beograda); scenografi: Dejan Pantelić (Beograd); kostimografi: Nada Janković (Beograd), Branka Petrović (Novi Sad); scenski pokret i koreografija: Ljiljana Dulović i Ivan Klemenc (iz Beograda); maska: Dragoljub Jeremić (Beograd); asistent reditelja: Dragan Vuđin (Zrenjanin).

smotre / festivali / manifestacije

44. SUSRET PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE, SOMBOR

Od 15. do 25. aprila 1994. godine održan je u Somboru 44. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine. U okviru programa Susreta izvedene su sledeće predstave vojvodanskih pozorišta i njihovih gostiju:

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Karon de Bomarš: *Figarova ženidba ili Ludi dan*

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Viljem Šekspir: *Timon Atinjanin*

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Emilia Mačković (po motivima Donalda Biseta): *Sanko i Zvonko*

Andelo Beolko-Rucante: *Mušica*

NOVOSADSKO POZORIŠTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD

Mrozek Sławomir: *Karoly*

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Narodna pripovetka: *Kutijica bajkalica*

Aprilov Boris: *Nyusziszépség (Zeka lepotan)*

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN

Fernando Arabal: *Piknik na frontu*

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

Anton Pavlovič Čehov: *Višnjik*

POZORIŠTE „DOBRIČA MILUTINOVIĆ“, SREMSKA MITROVICA

Slavomir Mrožek: *Emigranti*

DOPISNO POZORIŠTE NOVI SAD – DRAMSKA SCENA – „POZORNICA DRAMSKIH UMETNOSTI“, NOVI SAD

Grgić-Laura: *Kuda idete gospodine*

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Žorž Fejdo: *Preljubnici*

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA“, SUBOTICA

Jozef Mokoš: *Zaigrajte s nama*

Milivoje Mrkić: *Ellopot messe (Ukradena priča)*

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Konrad György: *A városalapító (Osnivač grada)*

AKADEMIJA DRAMSKIH UMETNOSTI, NOVI SAD

Ferenc Molnar: *Ljubičica*

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

A.P. Čehov: *Posle pola veka* (*Prosilba + Medved + Jublej*)

DOM KULTURE „OLGA PETROV”, PANČEVO

Miroslav Antić: *Svašta umem, stvarno umem,
samo sebe ne razumem*

TEATAR „JOAKIM VUJIĆ”, KRAGUJEVAC

Viljem Šekspir: *Kralj Lir*

ATELJE 212, BEOGRAD

Džon Hartli Maners: *Peg, srce moje*

39. STERIJINO POZORJE, NOVI SAD

Selektor: Dejan Mijač

Trideset deveto Sterijino pozorje održano je u Novom Sadu od 26. maja do 2. juna 1994.

Selektor 39. Sterijinog pozorja izabrao je osam predstava u takmičenju za Sterijine nagrade: *Maska* Miloša Crnjanskog, u režiji Nikite Milivojevića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Beograda, *Devojka modre kose* autora i reditelja Vide Ognjenović, u izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda, *Tamna je noć* Aleksandra Popovića, u režiji Egona Savina i izvođenju Teatra „Kult“ iz Beograda, *Zmaj od Srbije* Miladina Ševarlića, u režiji Slavenka Saletovića i izvođenju Narodnog pozorišta iz Niša, *Princeza Ksenija* od *Crne Gore* pisca i reditelja Radmila Vojvodić, i izvođenju Kraljevskog crnogorskog narodnog pozorišta, Zetski dom, iz Cetinja, *Parasitos* Budimira Dubaka, u režiji Kirila Pančenka i izvođenju Moskovskog dramskog pozorišta na Perovskoj iz Moskve (Rusija) i *Lažni car Šćepan Mali* Petra II Petrovića Njegoša, u režiji Dejana Mijača i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda. Selektor je u repertoar 39. Sterijinog pozorja uvrstio i dve predstave van konkurenциje za Sterijine nagrade: *Pokojnik u narodnoj skupštini* Nenada Tadića, u režiji Davora Mićevića i izvođenju Sarajevske srpske scene, Srna fest i *Mrešćenje šarana* Aleksandra Popovića u izvođenju Akade-

mije umetnosti iz Novog Sada, a ova predstava je izvedena u časti nagrađenih umetnika, na završnoj večeri festivala.

PRATEĆI PROGRAM

TRIBINA STERIJINOG POZORJA

Sterijino pozorje je u saradnji s Pozorišnim muzejem Vojvodine i Maticom srpskom organizovalo tribinu ŠKOLSKO POZORIŠTE KOD SRBA, koja obuhvata period od *Traedokomedije* Kozačinskog iz 1734. godine, pa do *Kreštalice* Joakima Vujića iz 1813. godine.

POZORIŠNA DELA U SRBA ORIGINALNA I PREVODNA, 1815-1908.

Izložba iz vlasništva porodice Petković Knjigoveznice „Dositelj Obradović“ iz Beograda, obuhvata zbirku starih knjiga koje je Dragoslav Petković (1900-1968) sakupio u svojoj knjigoveznicama.

JOVAN MILIĆEVIĆ

Izložba je posvećena velikaru našeg glumišta Jovanu Milićeviću, a autor izložbe je Dragana Čolić iz Muzeja pozorišne umetnosti Srbije iz Beograda.

GLUMICA MILKA MARKOVIĆ (1869-1930)

Izložbu o glumici Milki Marković, povodom 125-godišnjice rođenja ove umetnice, priredio je Pozorišni muzej Vojvodine, a autor je kustos Milena Leskovac.

SCENA, MASKA, LUTKA, KOSTIM

Izložba dečjih radova o temi „Scena, maska, lutka, kostim“, u organizaciji Centra za likovno vaspitanje dece i omladine Vojvodine iz Novog Sada.

DAN KNJIGE

U okviru manifestacije Sterijino pozorje, otvorena je 10. MEĐUNARODNA TRIJENALNA IZLOŽBA POZORIŠNE KNJIGE I PERIODIKE na kojoj su predstavljena izdanja pozorišnih knjiga iz zemlje i inostranstva.

OKRUGLI STO KRITIKE

Okrugli sto kritike 39. Sterijinog pozorja, na komic su učestvovali pozorišni kritičari, teatrolozi, novinari, izvođači predstava i publika, svakodnevno je ocenjivao umetnička dostignuća predstava koje su prikazivane u okviru repertoara 39. Sterijinog pozorja.

Na osnovu ocena kritičara i teatrologa, Okrugli sto kritike je proglašio najbolju predstavu na 39. Sterijinom pozorju i dodelio joj svoju nagradu.

19. MALO POZORJE, NOVI SAD

Održano od 27. maja do 1. juna 1994. godine u Novom Sadu.

ATELJE 212, BEOGRAD

Adrijana Aja Pavić: *Ja, Meduza*
Režija: Aleksandar Gruden

DAH TEATAR, BEOGRAD

Jadranka Andelić i Dijana Milošević: *Zenit*
Režija: Jadranka Andelić i Dijana Milošević

NARODNO POZORIŠTE „ LJUBIŠA JOVANOVIĆ”, ŠABAC

Ežen Jonesko: *Čelava pevačica*
Režija: Nikita Milivojević

NARODNO POZORIŠTE, BEOGRAD

Ivan Pančić: *Sokratov testament*
Režija: Velimir Mitrović

JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE, BEOGRAD

Mladen Popović: *Nižinski*
Režija: Irfan Mensur

1. VRŠAČKA POZORIŠNA JESEN, VRŠAC

Selektor: Radomir Putnik

Prva Vršačka pozorišna jesen – Klasika na našim scenama, održana je od 27. septembra do 3. oktobra 1993. godine u Vršcu.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

Jovan Sterija Popović: *Pokondirena tikva*
Režija: Milan Karadžić

NARODNO POZORIŠTE, UŽICE

A.P. Čehov: *Galeb*
Režija: Vitalij Dvorcin

NACIONALNI TEATAR, REŠICA (RUMUNIJA)

Giljermo Figejredo: *Lisica i grozd*
Režija: Dorin Dorostei

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Ž.B.P. Moljer: *Don Žuan*
Režija: Zoran Ratković

POZORIŠTE „BOŠKO BUHA”, BEOGRAD

Viljem Šekspir: *San letnje noći*
Režija: Jagoš Marković

NARODNO POZORIŠTE, BEOGRAD

Kosta Trifković: *Izbiračica*
Režija: Radoslav Dorić

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Jovan Sterija Popović: *Kir Janja*
Režija: Ljuboslav Majera.

1. MEDUNARODNI FESTIVAL POZORIŠTA ZA DECU „OTON TOMANIĆ”, SUBOTICA

Selektor: Živomir Joković

Prvi Medunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić” održan je od 23. do 30. juna 1994. godine u Subotici.

KOLIBRI – SZÍNHÁZ (POZORIŠTE „KOLIBRI”), BUDIMPEŠTA (MADARSKA)

Nik Champion (Nik Kempion): *Jeremiás a hőember*
(Sneško Jeremija)

Režija: Kiszely Ágnes

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АКАДЕМИЧЕСКИЙ
ТЕАТР КОМЕДИЙ „Н.П. АКИМОВ”, САНКТ
ПЕТЕРСБУРГ
(ДРŽAVNO AKADEMSKO POZORIŠTE)

Petr Eršov: *Konek Gorbulok* (Konjic Grbonjić)

Režija: Ilya M. Makarov

BABKOVE DIVADLO (LUTKARSKO POZORIŠTE), NITRA, SLOVAČKA

Ctibor Turba / Pavol Uher (Tibor Turba / Pavol Uher):
Strach ma velke oči / Karneval zvierat (U strahu su velike
oči i Karneval životinja)

Režija: Ctibor Turba i Pavol Uher

ДРЖАВЕН КУКЛЕН ТЕАТР (ДРŽAVНО
LUTKARSKO POZORIŠTE), СИЛИСТРА, БУГАРСКА

Teodora Golubova (po bajci Braće Grim): *Снеганка и
седемте джудоцета* (Snežana i sedam patuljaka)
Režija: Teodora Golubova

TEATRUL DE PAPUSI (LUTKARSKO POZORIŠTE), KRAJOVA, RUMUNIJA

Carlo Gozzi (Karlo Goci): *Ljubav tri narandže*

Režija: Mona Chirila (Mona Čirila)

POZORIŠTE LUTAKA, NIŠ

Stevan Pešić: *Plava ptica*

Režija: Srboljub Stanković

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Srboljub Stanković: *Mala Ruža*

Režija: Srboljub Stanković

ДЕЋЈЕ POZORIŠTE PIONIRSKOG KULTURNOG CENTRA, PODGORICA

Igor Bojović: *Petar Pan*

Režija: Ferid Karajica

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Den Totero: *Kineske bajke* (Ukradeni princ i Izgubljeni
princeza)

Režija: Voja Soldatović

POZORIŠTE LUTAKA „PINOKIO”, ZEMUN

Ivo Vojnović: *Smrt majke Jugovića*

Režija: Živomir Joković

ДЕЋЈЕ POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURUR JOVICA”, SUBOTICA

Ksenija Stojanović: *MI-ŠI-KO i MI-ŠI-SAN*

Režija: Živomir Joković

Karlo Goci: *A hóllo* (Gavran)

Režija: Silvia Purkarete

OSTALI FESTIVALI I SMOTRE U ZEMLJI NA KOJIMA SU UCESTVOVALA POZORIŠTA IZ VOJVODINE

27. BITEF, BEOGRAD

Selektor: Jovan Ćirilov

27. BITEF (Lutalice i sanjari) održan je od 17. do 27. septembra 1993. godine u Beogradu.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

Miroslav Krciča: *Kristofor Kolumbo*

Režija: Ljubiša Ristić

Lope de Vega: *Fuente oveluna*

Režija: Saša Gabrić

Po Miguelu de Servantesu: *Don Kihot*

Režija: Ljubiša Ristić

2. DANI ZORANA RADMILOVIĆA, ZAJEČAR

Drugi Dani Zorana Radmilovića održani su od 12. do 15. oktobra 1993. godine u Zaječaru.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Jovan Sterija Popović: *Kir Janja*

Režija: Ljuboslav Majera

19. POZORIŠNE SVEČANOSTI, MLAĐENOVAC

Selektor: Milutin Mišić

19. Pozorišne svečanosti održane su od 12. do 17. oktobra 1993. godine u Mlađenovcu.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Jovan Sterija Popović: *Kir Janja*

Režija: Ljuboslav Majera

2. PIP – PRVA IZVODENJA, PARAĆIN

Selektor: Miloš Nikolić

PIP – Prva izvodenja Paraćin održana su od 25. oktobra do 3. novembra 1993. godine u Paraćinu.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Radoslav Dorić: *Kad bi Sombor bio Holivud*

Režija: Radoslav Dorić

26. SUSRETI POZORIŠTA LUTAKA SRBIJE, KRAGUJEVAC

26. Susret pozorišta lutaka Srbije održan je od 23. do 25. novembra 1993. godine u Kragujevcu.

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA”, SUBOTICA

Milivoje Mrkić: *Ukradeni priča*

Režija: László Ripcza

Zlatko Krilić: *Šta li jaje daje*

Režija: Đorđe Rusić

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Po Donaldu Bisetu: *Sanko i Žvonko*

Režija: Emilia Mačković

Braća Grim: *Veseli muzičari*

Režija: Emilia Mačković

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Miroslav Nastijević: *Hilperik*

Režija: Dragoslav Todorović

23. DANI KOMEDIJE, JAGODINA

Selektor: Milutin Mišić

23. Dani komedije održani su od 20. do 27. marta 1994. godine u Jagodini.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA”, VRŠAC

Jovan Sterija Popović: *Pokondirena tikva*

Režija: Milan Karadžić

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Branislav Nušić: *Ožalošćena porodica*

Režija: Velimir Mitrović

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Dušan Kovačević: *Maratonci trče počasni krug*

Režija: Kokan Mladenović

11. NUŠIĆEVI DANI, SMEDEREVO

11. Nušićevi dani održani su od 14. do 29. aprila 1994. godine u Smederevu.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Svetislav Basara: *Crna ironika*

Režija: Dušan Petrović

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Branislav Nušić: *Ožalošćena porodica*

Režija: Velimir Mitrović

2. ZEMUN FEST, ZEMUN – GARDOS

DRUGI ZEMUN FEST – Festival pobedničkih predstava jugoslovenskih pozorišnih festivala održan je od 1. do 7. jula 1994. godine u Zemunu (Scena na Gardošu).

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Karon de Bomarše: *Figarova ženidba ili Ludi dan*

Režija: Kokan Mladenović*

*(Pobednička predstava na 44. Susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine)

2. JUGOSLOVENSKI FESTIVAL POZORIŠTA ZA DJECU, KOTOR

Drugi Jugoslovenski festival pozorišta za djecu održan je od 2. do 10. jula 1994. godine u Kotoru.

REPERTOAR IGRANOG (DRAMSKOG PROGRAMA)

Selektor: Ljubomir Draškić

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Vladimir Andrić: *Ko se šurija iza žbunja*

Režija: Zoran Ratković

REPERTOAR LUTKARSKEGA PROGRAMA

Selektor: Dejan Penčić Poljanski

DEČJE POZORIŠTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KURIR JOVICA”, SUBOTICA

Ladislav Dvorski: *Namrđadena baba*

Režija: Vladimir Predmerski

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIŠTA „TOŠA JOVANOVIĆ”, ZRENJANIN

Srboljub Stanković: *Mala Ruža*

Režija: Srboljub Stanković

POZORIŠTE MLADIH, NOVI SAD

Jozef Peč: *Pakosnik*

Režija: Atanas Ilkov

JU „GRAD TEATAR”, BUDVA

Festival „Grad teatar” održan je od 1. jula do 20. avgusta 1994. godine u Budvi.

SRPSKO NARODNO POZORIŠTE, NOVI SAD

Pjetro Maskanji: *Kavalerija rustikana*

Režija: Borivoje Popović

Rudero Leonkavalja: *Pajaci*

Režija: Borivoje Popović

A.P. Čehov: *Posle pola veka*

Režija: Ljuboslav Majera

A. Dorfman: *Smrt i devojka*

Režija: Marko Novaković

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

Vladimir Andrić: *Ko se šunja iza žbunja*

Režija: Zoran Ratković

Karon de Bomarše: *Figarova ženidba*

Režija: Kokan Mladenović

Viljem Šekspir: *Ukročena goropad*

Režija: Zoran Ratković

**NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ,
SUBOTICA**

Dušan Jovanović: *Antigona*

Režija: Ljubiša Ristić

AKADEMIJA UMETNOSTI, NOVI SAD

Žan Žene: *Sluškinje Žana Ženea*

Režija: Marko Novaković

Aleksandar Petrović: *Mrešćenje šarana*

F. Molnar: *Ljubičica*

**XXXVI REPUBLIČKI FESTIVAL
AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE, KULA**

Održan u Kuli od 21. do 26. juna 1994. godine.

NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ”,
ZRENJANIN

Siniša Kovačević: *General Milan P. Nedić*

Režija: Nebojša Bradić

AKUD „ŠPANAC“ TEATAR DIES, NOVI BEOGRAD

A.P. Čehov: *Medved i Prosidba*

Režija: Predrag Kalaba

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Branišlav Nušić: *Ožalošćena porodica*

Režija: Miroslav Benka

POZORIŠTE „TODOR KRECU – TOŠA“, UZDIN

Todor Kreću i Joca Vinka: *Čovek iz zapuštenе kuće*

Režija: Jova Dalea

POZORIŠTE „MASUKA“, VELIKA PLANA

Dušan Kovačević: *Urnebesna tragedija*

Režija: Vladimir Tasić

AMATERSKO POZORIŠTE, KULA

A.P. Čehov: *Paviljon br. 6*

Režija: Brigitा Bačić

XXIII FESTIVAL MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA, PANČEVO

Održan u Pančevu od 26. do 28. maja 1994. godine.

KUD „ATELJE MLADIH”, PANČEVO

Mihail Bulgakov: *Bekstvo*
Režija: Zoran Dušković

SCENA „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”, BAČKI PETROVAC

Harold Pinter: *Jezik Gorštaka*
Režija: Ljuboslav Majera

AKUD „BRANKO KRSMANOVIĆ”, BEOGRAD

Ežen Jonesko: *Ludilo u dvoje*
Režija: Slaviša Rajković

DRAMSKA RADIONICA „CENTAR”, ZRENJANIN

Šervud Anderson: *Priče iz megapolisa*
Režija: Kolektivna

SCENA „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”, KOVAČICA

Fernando Arabal: *Trotinet*
Režija: Jan Čanji

SCENA „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV”, STARA PAZOVA

Frantis Gudrič i Albert Heket: *Dnevnik Ane F.*
Režija: Aleksandar Bako

XXXVII MAJSKE IGRE, BEČEJ

Održane u Bečeu od 21. do 28. maja 1994. godine.

AMATERSKO POZORIŠTE, NOVI BEČEJ

Snežna kraljica
Režija: Saša Milenković

DEČJA SCENA AMATERSKOG POZORIŠTA VHV, BAČKI PETROVAC

Ladislav Luknar: *Kralj Macko*
Režija: Jan Čanji

OŠ „MLADOST”, NOVA PAZOVA

Olga Tatalović: *Prizivanje sunca*
Režija: Olga Tatalović

KULTURNI CENTAR, APATIN

Adam Stanić: *Pozitivna neprilagodenost*
Režija: Adam Stanić

DRAMSKA SEKCIJA „VIKTOR KOVAČ” CENTRA ZA KULTURU „VUK KARADŽIĆ”, BEČEJ

Kabare

OŠ „MILOŠ CRNJANSKI”, NOVI SAD

Miroslav Nastasijević: *Ah, tata, tata, muka me hvata od tog vašeg rata*
Režija: Olgica Cep i Bogoljub Krajnov

DEČJE POZORIŠTE AKUD „SONJA MARINKOVIĆ”, NOVI SAD

Kristina Brenkova: *Azil*
Režija: Ženja Žakić i Vladimir Tintor

DEČJA POZORIŠNA RADIONICA DOMA OMLADINE, KRAGUJEVAC

Ana Njemoga Kolar: *Tiha mala bića koja vole da maštaju*
Režija: Slavica Urošević

OŠ „IVO LOLA RIBAR”, SUBOTICA

Mandi Ivan i Kuštar Ištan: *Robin Hood*
Režija: Sabo Ester

OŠ „PETAR KOČIĆ”, INĐIJA

Ana Vukajlović: *Škabare*
Režija: Ana Vukajlović

DEČJE POZORIŠTE „MALIĆ”, TRSTENIK

Nevena Simin: *Vilan vez*

Režija: Miodrag Miljković

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

Dušan Radović: *Kapetan Džon Pipifoks*

Režija: Dragan Ostojić

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „NARODNI HEROJI”, ČANTAVIR

Anton Nikolić: *A zene varázsa (Čari muzike)*

Režija: Anton Nikolić

DRAMSKI STUDIO ATELJEA MLADIH, PANČEVO

Stojan Ristić: *Prvi tango*

Režija: Stojan Ristić

DEČJI POZORIŠNI STUDIO OŠ „17. OKTOBAR”, JAGODINA

Tode Nikoletić: *Gavranove vragolije*

Režija: Ćedomir Stanojević

DOM KULTURE, CRVENKA

Tode Nikoletić: *Al Keksone*

Režija: Dragan Jovanović

DRAMSKA SEKCIJA OŠ „PETEFI ŠANDOR”, BEČEJ

Peteфи Šandor – Leszkovszki Albin: *Janoš Vitez*

Režija: Benak Eržebet

DRAMSKI STUDIO „TAČKA” OŠ „BRANKO ČOPIĆ”, BEOGRAD

Dragan Babić: *Ravi i sotone*

Režija: Dragan Babić

U OKVIRU XXXVII MAJSKIH IGARA, U POSEBNOJ KATEGORIJI, IZVEDENO JE 11 PREDSTAVA PREDŠKOLSKIH USTANOVА:

– *Zamislite; Bečej*

Režija: Slavica Maletaški

– *Tvrdoglavu mače; Novi Bečej*

Režija: Nadica Blažin i Marija Kovačev

– *Gavran i lisica; Ruma*

Režija: Nadežda Lalošević

– *Izgubljena lutka; Subotica*

Režija: Ljubica Suturović

– *Mali princ; Subotica*

Režija: Karolina Živković

– *Cickom cilu; Bečej*

Režija: Angela Major

– *Róka meg a kiskakas; Novi Bečej*

Režija: Szönyi Mária

– *Tavaszi szél vízel Áraszt; Ada*

Režija: Sóti Éva

– *Róka rókus pörül jár; Kula*

Režija: Farkas Éva

– *Virágok ébredése; Subotica*

Režija: Zsiga Katalin

– *A boszorkány és a többiek; Subotica*

Režija: Tóth Katalin

XXV SMOTRA SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE, BAČKI PETROVAC

Održana je u Bačkom Petrovcu od 22. aprila do 7. maja 1994. godine.

KOS DETVAN, PANČEVO (KPD „DETVAN”), Vojlovica

Jovan Sterija Popović: *Popanštená koťba (Pokondirena tikva)*
Režija: Zoran Rotar

KOS LUDOVÍTA ŠTÚRA, ILOK (KUD „LJUDEVIT ŠTUR“)

Jednočinke: Vladimír Hurban Vladimirov: *Objednám si nový písací stolík (Naručíci novi pisači sto)*
Režia: Vlatko Mixad (Vlatko Miksad)

A.P. Čehov: *Pytačky (Prošnja)*
Režia: Vlatko Mixád (Vlatko Miksad)

KUS MLADOTĆ (KUD „MLADOST“), LUG

Ján Solovič: *Žobrácke dobrodružstvo (Prosjačka avantura)*
Režia: Vlatko Mixád (Vlatko Miksad)

DIVADLO VHV, SCENA U BAČKOM PETROVCU (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV“)

Harold Pinter: *Horský jazyk (Jezik Gorštaka)*
Režia: Luboslav Majera

KUS SLÁDKOVIČA, BOĽOVCE (KUD „SLADKOVIČ“) BOLJEVCI

Nepoznati autor: *Od Silvestra do Troch králov (Od Silvestra do Tri kralja)*
Režia: Emil Toman

KUS ERDEVÍK (KUD „ERDEVÍK“), ERDEVÍK

Ján Chalupka (Jan Halupka): *Starý zaľúbenec (Star a zaľubljen)*
Režia: Pavel Mocko

DIVADLO VHV, SCENA U BAČKOM PETROVCU (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV“)

Fernando Arrabal: *Fando a Lis (Fando i Lis)*
Režia: Ján Čáni (Jan Čanji)

OCHOTNICKÉ DIVADLO JANKA ČEMANA (AP „JANKO ČEMAN“), PIVNICE

J.S. Popović: *Popanštená koťba (Pokondirena tikva)*
Režia: Ján Salčák

DIVADLO VHV, SCENA U KOVAČICI (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV“)

Božena Slamčíková-Timrava (Čimrava): *U Kanátov (Kod Kanatovih)*
Režia: Martin Zloch (Martin Zloh)

Fernando Arrabal: *Kolobežka (Trotinet)*
Režia: Ján Čáni (Jan Čanji)

DIVADLO VHV, SCENA U STAROJ PAZOVI (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV“)

Ferko Urbánek: *Kameny chodníček (Kameni puteljak)*
Režia: Tomáš Kelement

Ana Frank: *Denník Anny F. (Dnevnik Ane F.)*
Režia: Alexander Bako

DIVADLO VHV, SCENA U BAČKOM PETROVCU (AP „VLADIMIR HURBAN VLADIMIROV“)

Jozef Gregor Tajovský (Jozef Gregor Tajovski): *Slatky – Zmätky (Imanje – problemi)*
Režia: Andrej Privratský

XXII POZORIŠNI DANI RUMUNA U VOJVODINI

Održani od 1. do 8. maja 1994. godine.

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST CÂMINUL CULTURAL, NIKOLINCI (SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORIŠTA DOMA KULTURE)

Maksim Gorki: *Azilul de noapte (Na dnu)*

Režija: Branislav Guzina

TEATRUL DE AMATORI AL SOCIETĂȚII CULTU- RAL-ARTISTICE „FRÄTJE ȘI UNITATE”, SUTJESKA (AMATERSKO POZORIŠTE KUD „BRATSTVO- JEDINSTVO”)

Livius Lăpădat (Livijus Lapadat): *Călătorie înțărziată
(Zakasnela ženidba)*

Režija: Iancu Murărescu (Janku Muraresku)

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST CÂMINUL CULTURAL „DOINA”, UZDIN (SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORIŠTA DOMA KULTURE „DOJNA”)

Todor Crețu și Ioia Vinca (Todor Krecu i Joca Vinka): *Omul din casa pustie (Čovek iz zapuštenе kuće)*

Režija: Iova Dalea (Jova Dalea)

COMUNITATEA CULTURAL – INSTRUCTIVĂ, SELEUŞ (AMATERSKO POZORIŠTE KULTURNO- PROSVETNE ZAJEDNICE)

Dimitrie Miclea (Dimitrije Miklja): *Visul unui clown (Igra jednog klovna)*

Režija: Dimitrije Miclea (Dimitrije Miklja)

TEATRUL DE AMATORI AL SOCIETĂȚII CULTU- RAL-ARTISTICE „MIHAI EMINESCU”, STRAŽA (AMATERSKO POZORIŠTE KUD „MIHALJ EMINESKU”)

Nicolo Machiavelli (Nikolo Makijaveli): *Mäträguna
(Mandragola)*

Režija: Ion Omoran (Jon Omoran)

TEATRUL DE AMATORI, VRŠAC (AMATERSKO POZORIŠTE)

Eugen Ionescu (Ežen Jonesko): *Cântarea cheala (Čelava
pevačica)*

Režija: Virginija Marina Guzina (Virdžinija Marina Guzina)

TEATRUL DE AMATORI AL CÂMINULUI CULTURAL „VLADIMIROVAȚ”, VLADIMIROVAC (AMATERSKO POZORIŠTE DOMA KULTURE „VLADIMIROVAC”)

Ion Luca Caragiale (J.L. Karadale): *O noapte furtunoasă
(Burna noć)*

Režija: Petru Jiseu (Petar Živku)

TEATRUL DE AMATORI AL COMUNITĂȚII CULTURAL – INSTRUCTIVĂ, SELEUŞ (AMATERSKO POZORIŠTE KULTURNO- PROSVETNE ZAJEDNICE)

Vicktor Ioan Popa (Viktor Jon Popa): *Tache, Ianche și
Cadăr (Take, Janke i Kadr)*

Režija: Alecu Croitoru (Aleku Kroitoru)

SCENA ÎN FUNCȚIE DE TEATRU PROFESIONIST A CASEI DE CULTURĂ „3. OKTOBAR”, BANATSKO NOVO SELO (SCENA U FUNKCIJI PROFESIONALNOG POZORIŠTA DOMA KULTURE „3. OKTOBAR”)

Valentin Munteanu: *Zodia gemenilor (U znaku blizanaca)*

Režija: Stefan-Andrei Darida (Stefan-Andrej Darida)

TEATRUL MUNICIPAL LUGOJ-ROMÂNIA (POZORIŠTE IZ LUGOŽA), RUMUNIJA

Eugene Labiche (Ežen Labiš): *Pârlaria florentina (Floren-
tinski šešir)*

Režija: Stefan Andrei Darida (Stefan Andrej Darida)

XXVI DRAMSKI MEMORIJAL PETRA RIZNIČA „DADE”, RUSKI KRSTUR

Održan od 7. do 14. maja 1994. godine u Ruskom Krsturu.

**РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ”, СЦЕНА У РУСКОМ КРСТУРУ
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „ĐAĐA”)**

Мирон Каюх (Miron Kanjuh): *Концерт за ћа и ћимеће* (Koncert za psa i smeće)

Režija: Михајло Зазуљак (Mihajlo Zazuljak)

**РУСКИ НАРОДНИ ТЕАТЕР „ДЯДЯ”, СЦЕНА У НОВОМ САДУ
(RUSINSKI NARODNI TEATAR „ĐAĐA”)**

Бертолт Брехт (Bertolt Brecht): *Швейк у другом светском рату* (Švejk u drugom svetskom ratu)

Režija: Славко Орос (Slavko Oros)

**КУД „ТАРАС ШЕВЧЕНКО”, ДЗЕЦИНСКА ДРАМСКА СЕКЦИЈА, ЂУРЂЕВО
(KUD „TARAS ŠEVČENKO”, DEČIJA DRAMSKA SEKCIJA)**

Аугуст Шеноа (August Šenoa): *Ципелар и чорић* (Cipelar i davo)

Režija: Яким Гарди (Jakim Hardi)

**КУД „ТАРАС ШЕВЧЕНКО”, ЂУРЂЕВО
(KUD „TARAS ŠEVČENKO”,)**

Михајло Ковач (Mihajlo Kovač): *Житнијово ћесеце* (Žitnikova sreća)

Režija: Јаким Гарди (Jakim Hardi)

**ДЗЕЦИНСКА АМАТЕРСКА ГРУПА ОШ „БРАТСТВО-ЈЕДИНСТВО”, КУКУРА
(ДЕЧИЈА АМАТЕРСКА ГРУПА ОШ „BRATSTVO-JEDINSTVO”)**

Младен Широла (Mladen Širola): *Длујоки, Брухаши и Окаши* (Dlujoki, Bruxash i Okashi)

Režija: Дюурдина Польдруги (Đurdica Poldragi)

**КУД „ЖАТВА”, КУКУРА
(KUD „ŽETVA”)**

Андреј Немиага (Andrej Nemlaga): *Пијатолик* (Pičulik)

Režija: Дура Макај (Đura Makaji)

AMATERSKO POZORIŠTE KULTURNOG CENTRA, КУЛА

A.P. Čehov: *Paviljon broj šest*

Režija: Brigita Bačić

NARODNO POZORIŠTE, КИКИНДА

Žorž Fejdo: *Preljubnici*

Režija: Velimir Mitrović

odlikovanja / nagrade / javna priznanja

NAGRade na 44. SUSREtu PROFESIONALNIH POZORIšTA VOJVODINE

SRPSKO NARODNO POZORIšTE, NOVi SAD

Nagrade za glumu dobili su Gordana Kamenarović za ulogu Natalije Stepanovne i Miroslav Fabri za ulogu Lomova u predstavi *Posle pola veka A.P. Čehova*.

NOVOSADSKO POZORIšTE – ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ

Nagradu za glumu dobio je Zoltan Mezei za ulogu Očnog lekara u predstavi *Karlo S. Mrožeka*.

NARODNO POZORIšTE, SOMBOR

Nagrada za najbolju predstavu u celini dodeljena je predstavi *Figarova ženidba* Bomaršea. Nagradu za glumu osvojila je Branka Šelić za ulogu Suzane, a nagradu Saveza udruženja dramskih umetnika Vojvodine mladom glumcu dobio je Slobodan Tešić za ulogu Heruvima u predstavi *Figarova ženidba* Bomaršea. Branka Petrović je nagradena za kostime u istoj predstavi.

NARODNO POZORIšTE, KIKINDA

Nagrada za najbolju režiju dodeljena je Velimiru Mitroviću, glumačke nagrade osvojili su Dragana Čretnik Lazić za ulogu Megi i Slavoljub Matić za ulogu Ernesta Rediona, a nagradu za scenografiju Dejan Pantelić, svi za rad na predstavi *Preljubnici Ž. Fejdoa*. Takođe, ansamblu NP iz Kikinde dodeljena je specijalna nagrada za precizno i efektno tumačenje vodvilja *Preljubnici Ž. Fejdoa*.

LUTKARSKA SCENA NARODNOG POZORIšTA „TOŠA JOVANOVIć“, ZRENJANIN

Tihomir Maćković je nagrađen za glumačku kreaciju i likovno oblikovanje lutaka u predstavama *Kutijica bajkalica* i *Nyusziszépség (Zeka lepotan)*, a Saša Vrabac je dobio nagradu za muziku u predstavi *Nyusziszépség (Zeka lepotan)*.

DEČJE POZORIšTE – GYERMEKSZÍNHÁZ „KU-RIR JOVICA“, SUBOTICA

Nagrada za najbolju dečju predstavu, koju dodeljuje Privatna škola engleskog jezika iz Sombora, pripala je predstavi *Ellopot mese (Ukradena priča)* M. Mrkića.

NARODNO POZORIšTE „STERIJA“, VRŠAC

Specijalna nagrada Vojvodanske banke za glumačku kreaciju dodeljena je Ivanu Andrejeviću za ulogu Lopahina u predstavi *Višnjik A.P. Čehova*.

NAGRade na 39. STERIJINOM POZORJU

I – STERIJINE NAGRade ZA UMETNIČKA OSTVARENJA

I. JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIšTE, BEOGRAD – ATL, Beograd – STERIJINA NAGRADA ZA NAJBOLJU PREDSTAVU *Lažni car Šćepan Mali Petar II Petrovića Njegoša* u režiji Dejana Mijača.

2. Aleksandar POPOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA TEKST SAVREMENE DRAME *Tamna je noć*.
3. Slobodan STOJANOVIC – STERIJINA NAGRADA ZA SAVREMENU ADAPTACIJU, za pisanje epiloga drame *Lažni car Šćepan Mali* Petra II Petrovića Njegoša.
4. Nikita MILIVOJEVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA REŽIJU predstave *Maske* Miloša Crnjanskog.
5. Đurđija CVETIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Draginje u predstavi *Devojka modre kose*.
6. Živko VUKOJEVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Prvog glumca (Kneza Lazara, Vuka Brankovića) u predstavi *Zmaj od Srbije*.
7. Mira STUPICA – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Princeze Ksenije u predstavi *Princeza Ksenija od Crne Gore*.
8. Mihajlo JANKETIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Kralja Nikole u predstavi *Princeza Ksenija od Crne Gore*.
9. Vojislav BRAJOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Šćepana Malog u predstavi *Lažni car Šćepan Mali*.
10. Petar KRALJ – STERIJINA NAGRADA ZA GLUMAČKO OSTVARENJE, za ulogu Teodosija Mrkojevića u predstavi *Lažni car Šćepan Mali*.
11. Boris MAKSIMOVIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENOGRAFSKO OSTVARENJE, za scenografiju u predstavi *Devojka modre kose*.
12. Bojana NIKITOVIC – STERIJINA NAGRADA ZA KOSTIMOGRAFSKO OSTVARENJE, za kostime u predstavi *Lažni car Šćepan Mali*.
13. Rambo AMADEUS – ANTONIJE PUŠIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA SCENSKU MUZIKU u predstavi *Lažni car Šćepan Mali*.
14. Miodrag ŠEVARLIĆ – STERIJINA NAGRADA STERIJINOG GRADA VRŠCA ZA TEKST SAVREMENE KOMEDIJE, za tekst *Zmaj od Srbije*.

II – ZAJEDNIČKE STERIJINE NAGRADE STERIJI-NOG POZORJA I DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Milosav Mija ALEKSIĆ – STERIJINA NAGRADA ZA NAROČITE ZASLUGE NA UNAPREĐENJU JUGOSLOVENSKE POZORIŠNE UMETNOSTI I KULTURE
2. JUGOSLOVENSKO DRAMSKO POZORIŠTE, BEOGRAD – ATL, BEOGRAD – STERIJINA NAGRADA OKRUGLOG STOLA KRITIKE ZA NAJBOLU PREDSTAVU – predstavu *Lažni car Šćepan Mali*.
3. Petar VOLK – STERIJINA NAGRADA ČASOPISA „SCENA“ ZA TEATROLOGIJU, za knjige „Pozorišne iluzije“ i „Posle pozorišta“ (Muzej pozorišne umetnosti Srbije, Beograd, 1993).

III – NAGRADE DRUGIH ORGANIZACIJA

1. Enver PETROVCI – SPECIJALNA NAGRADA NOVOSADSKE BANKE, GENERALNOG POKROVITE-LJA 39. STERIJINOG POZORJA, za izuzetnu glumačku kreaciju u predstavi *Zmaj od Srbije*, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Niša.
2. Ivana ŽIGON – NAGRADA UREDNIŠTVA NOVO-SADSKOG „DNEVNIKA“ za izuzetnu glumačku kreaciju u predstavi *Devojka modre kose*, u izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda.
3. Tamara VUČKOVIĆ – NAGRADA UREDNIŠTVA BEOGRADSKIH „VEĆERNJIH NOVOSTI“ za najbolju epizodnu ulogu u predstavi *Devojka modre kose* u izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda.
4. Geroslav ZARIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LI-KOVNIH UMETNIKA, PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA SRBIJE, za scenografiju u predstavi *Lažni car Šćepan Mali*, Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda.
5. Bojana NIKITOVIC – NAGRADA UDRUŽENJA LI-KOVNIH UMETNIKA, PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA SRBIJE, za scenografiju u predstavi *Lažni car Šćepan Mali*, Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda.
6. Geroslav ZARIĆ – NAGRADA UDRUŽENJA LI-KOVNIH UMETNIKA, PRIMENJENIH UMETNOSTI I DIZAJNERA SRBIJE, za scenografiju u predstavi *Tamna je noć* u izvođenju Teatra „Kult“ iz Beograda.

NAGRADE NA 19. MALOM POZORJU

Žiri u sastavu: Dušica Pejović, Zoran R. Popović i Vladimir Kopić (pozorišni kritičari), doneo je jednoglasno odluku:

- Da se nagrada za najosmišljeniji eksperiment, to jest predstavu u celini dodeli predstavi *Zenit* u izvođenju Dah teatra iz Beograda;
- Da se nagrada za istraživanje pozorišnog jezika dodeli Slobodanu Beštiću za ulogu Nižinskog u istoimenoj predstavi Mladenai Popovića i izvođenju Jugoslovenskog dramskog pozorišta iz Beograda;
- Da se (u odsustvu predstave saglasne pojmu parateatarskog) posebno priznanje dodeli Nikiti Milivojeviću za režiju predstave *Čelava pevačica* Ežena Joneska, u izvođenju NP „Ljubiša Jovanović“ iz Šapca.

NAGRADE NA 1. VRŠAČKOJ POZORIŠNOJ JESENI

Žiri u sastavu: Milena Dravić, predsednik, Milutin Mišić i Ervin Marcš, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

- Nagrada za najbolju režiju – Ljuboslavu Majeri, za režiju predstave *Kir Janja*, u izvođenju SNP-a iz Novog Sada;
- Nagrada za glumu, ravnopravno – Neveni Novović, za ulogu Feme u predstavi *Pokondirena tikva*, u izvođenju NP „Sterija“ iz Vršca i Vladislavu Kaćanskom, za ulogu Kir Janje u istoimenoj predstavi novosadskog SNP-a;
- Nagrada publike – Milanu Karadžiću, za režiju predstave *Pokondirena tikva*, u izvođenju NP „Sterija“ iz Vršca.

NAGRADE NA 1. MEĐUNARODNOM FESTIVALU ZA DECU „OTON TOMANIĆ“

Žiri u sastavu: Vladimir Predmerski (Slovačka), predsednik i dr Radoslav Lazić, dr Milenko Misailović i Sanja Živanović, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

- Nagrada za najbolju režiju – Silviju Purkaretu, za režiju predstave *A holló (Gávrán)* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice;
- za najbolju scenografiju – Gregorianu Eustatiu, za scenografiju u predstavi *A holló (Gávrán)*, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice;

– za umetničko-glumačka ostvarenja – Lastu Ripeo, za ulogu Mila i Pantalonea u predstavi *A holló (Gávrán)* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice;

– Ireni Tot za ulogu Male Ruže u istoimenoj predstavi lutkarske scene NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina;

– Marti Aroksalasi za ulogu MI-ŠI-SAN u predstavi *MI-ŠI-KO I MI-ŠI-SAN* u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice.

NAGRADE NA 2. DANIMA ZORANA RADMILOVIĆA

Nagrada ZORAN RADMILOVIĆ za glumačku bravuru dodeljena je Lidiji Stevanović za ulogu Katicu u predstavi *Kir Janja* J.S. Popovića, u izvođenju SNP-a iz Novog Sada (Odluku o nagradi doneo je žiri lista „TV novosti“ na 38. Sterijinom pozorju).

NAGRADE NA 19. POZORIŠNIM SVEČANOSTIMA

Žiri u sastavu: Radomir Putnik, predsednik, Aleksandar Milosavljević i Duško Stojković, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

- STATUETA SLOBODE za najbolju mušku ulogu – Ljuboslavu Majeri, za režiju predstave *Kir Janja* J.S. Popovića, u izvođenju SNP iz Novog Sada;
- STATUETA SLOBODE za najbolju mušku ulogu – Vladislavu Kaćanskom, za ulogu Kir Janje u istoimenoj predstavi SNP iz Novog Sada.

NAGRADE NA 2. PIP – PRVIM IZVODENJIMA PARAĆIN

Žiri u sastavu: Siniša Kovačević, predsednik, Slavko Simić i Vladimir Marenić, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodeli nagrada:

- Za najbolji tekst – Radoslavu Doriću, za tekst predstave *Kad bi Sombor bio Hollywood*, u izvođenju SNP-a iz Novog Sada.

NAGRADE NA 26. SUSRETU POZORIŠTA LUTAKA SRBIJE

Žiri u sastavu: Feliks Pašić, predsednik, Petar Govedarević i Branislav Kravljanac, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

Nagrada za glumu i animaciju:

- Marti Budanov, za uloge Pričalice i Malog slona u predstavi *Ukradena priča*, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ iz Subotice;
- Emilu Kurcinaku i
- Terezi Čambor za uloge u predstavi *Veseli muzičari*, u izvođenju Pozorišta mladih iz Novog Sada;
- Ireni Tot za ulogu Kneginjice i
- Thomiru Mačkoviću za ulogu Hilperika u istoimenoj predstavi Lutarske scene NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina;

Nagrada za likovno ostvarenje:

- Dejanu Dumičeviću za kreaciju lutaka i scenografiju u predstavi *Hilperik* u izvođenju Lutarske scene NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina;

Nagrada MILENA SADŽAK za najboljeg mladog glumca:

- Zoranu Andrejinu za ulogu u predstavi *Veseli muzičari*, u izvođenju Pozorišta mladih iz Novog Sada.

NAGRADE NA 33. DANIMA KOMEDIE

Žiri u sastavu: Ljiljana Šljapić, predsednik, Muhamet Pervić i Miodrag Tešić, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

- Nagrada za najbolju režiju – statueta ĆURAN – Velimira Mitrovića, za režiju predstave *Ožalošćena porodica*, u izvođenju NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina;
- Nagrada za najbolje glumačko ostvarenje – statueta ĆURAN – Neveni Novović, za ulogu Feme u predstavi *Pokon direna tikva*, u izvođenju NP „Sterija“ iz Vršca;
- Nagrada za najbolji savremeni domaći tekst – Dušanu Kovačeviću za tekst predstave *Maratonci trče počasni krug*, u izvođenju NP iz Sombora.

NAGRADE NA 2. ZEMUN FEST-U

Žiri u sastavu: Miodrag Đukić, predsednik, Ljiljana Blagojević i Radomir Putnik, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

Nagrada za glumačko ostvarenje:

- Branki Šelić, za ulogu Suzane i
- Biljani Milikić za ulogu Grosice Ruzine u predstavi *Figarova ženidba ili Ludi dan*, u izvođenju NP iz Sombora;

Nagrada za kostim:

- Branki Petrović za kostime u predstavi *Figarova ženidba ili Ludi dan*, u izvođenju NP iz Sombora.

NAGRADE NA 2. JUGOSLOVENSKOM FESTIVALU POZORIŠTA ZA DJECU

Žiri u sastavu: Feliks Pašić, predsednik, Gracijela Čulić, Dobrica Erić, Veselin Radunović i Duško Trifunović, članovi, odlučio je da se pojedincima i pozorištima iz Vojvodine dodele sledeće nagrade:

Nagrada za žensku ulogu, lutarski program:

- Ireni Tot, za ulogu Male Ruže u istoimenoj predstavi Lutarske scene NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina;

Nagrada za muziku:

- Vladimiro Grubanovu, za muziku u predstavi *Malá Ruža* u izvođenju Lutarske scene NP „Toša Jovanović“ iz Zrenjanina.

NAGRADE NA XXXVI REPUBLIČKOM FESTIVALU AMATERSKIH POZORIŠTA SRBIJE

Ocenjivačka komisija 36. RFPS-a u sastavu: Radomir Bogdanović, glumac, Radomir Mašić, književnik i glumac i Petar Geleban, reditelj i scenograf, odlučila je da se:

Za uspešne glumačke kreacije dodele pohvale:

- Vesni Šutanov za ulogu Stepanovne u predstavi *Medved i Prosilba A.P. Čehova*, u izvođenju AKUD „Spanac“ Teatra DES iz Novog Beograda;
- Laureti Onču – Ekovoju za ulogu Georgine u predstavi *Čovek iz zapuštene kuće* Todor Krecua i Joce Vinkua, u izvođenju Pozorišta „Todor Krecu-Toša“ iz Uzdina;
- Mirjani Donić za ulogu Julke u predstavi *Urnebesna tragedija* Dušana Kovačevića, u izvođenju Pozorišta „Masuka“ iz Velike Plane;

- Miodragu Shrestha (Cexpectra) za ulogu Lomova u predstavi *Medved i Proslba* A.P. Čehova, u izvođenju AKUD „Španac“ Teatra DES iz Novog Beograda;
- Gordani Rauški za ulogu Danice u predstavi *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde.

Za izuzetna umetnička ostvarenja dodeljene su nagrade:

- Miroslavu Benki za režiju, scenografiju i celovit autorski pristup u predstavi *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;
- Snežani Popeskov za kreaciju lika Sarke u predstavi *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde;
- Joci Vinka, za kreaciju lika Vasilija u predstavi *Čovek iz zapuštenih kuća*, T. Krecua i J. Vinkua, u izvođenju Narodnog pozorišta „Todor Krecu-Toša“ iz Uzdana;
- Vladi Đurić za kreaciju lika Vasilija u predstavi *Urnebsna tragedija* Dušana Kovačevića, u izvođenju Pozorišta „Masuka“ iz Velike Plane;
- Miroslavu Novakovu za kreaciju lika Jefimića u predstavi *Paviljon br. 6* A.P. Čehova, u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Kule;

Ansamblu Amaterskog pozorišta iz Kule za predstavu *Paviljon br. 6* A.P. Čehova.

Memorijalna nagrada „Peda Jovanović“ dodeljena je Branislavu Čubriću za ulogu Agatona u predstavi *Ožalošćena porodica* Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde.

NAGRADE NA XXIII FESTIVALU MALIH I EKSPERIMENTALNIH SCENA SRBIJE

Žiri XXIII festivala malih i eksperimentalnih scena Srbije radio je u sastavu: Aleksandra Kovačević, reditelj, Zoran Ristić, reditelj, Vladimir Stojšin, književnik i Miloš Nikolić, dramaturg, i doneo sledeću odluku, da se:

- Za najbolju proglaši predstava *Jezik Goršaka* Harolda Pintera, u izvođenju VHV iz Bačkog Petrovca;
- Druga je predstava *Bekstvo* Mihaila Bulgakova, u izvođenju AP Ateljea mlađih iz Pančeva;
- Treća je predstava *Trotinet* Fernanda Arabala, u izvođenju VHV iz Kovačice.

Diplome za glumačka ostvarenja dobili su:

- Lazar Dragičević za ulogu Generala Čarnote u predstavi *Bekstvo* Mihaila Bulgakova, u izvođenju Ateljea mlađih iz Pančeva;

- Vjera Balažova za ulogu u predstavi *Jezik Goršaka* Harolda Pintera u izvođenju pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca;

- Dušan Čavić za ulogu u predstavi *Ludilo u dvoje* Ežena Joneska u izvođenju AKUD „Branko Kršmanović“ iz Beograda.

Diplome za režiju dobili su:

- Zoran Dušković za režiju predstave *Bekstvo*;
- Aleksandar Bako za režiju predstave *Dnevnik Ane F.*, u izvođenju scene VHV iz Stare Pazove.

Diplomu za kolektivnu igru dobio je ansambl predstave *Priče iz megapolisa* Šervuda Andersona, u izvođenju Dramske Radionice Centra iz Zrenjanina.

Diplomu za kostim dobio je Zoran Dušković za kostim u predstavi *Bekstvo*.

Najbolji glumci Festivala su:

- Miljan Matijević u predstavi *Trotinet* u izvođenju Scene VHV iz Kovačice;
- Nataša Marinković u predstavi *Ludilo u dvoje*;
- Ranka Borjanovićeva u predstavi *Dnevnik Ane F.*;
- Ondrej Brna u predstavi *Jezik Goršaka* u izvođenju Scene VHV iz Bačkog Petrovca.

Najbolji reditelj Festivala je Ljuboslav Majera, reditelj predstave *Jezik Goršaka*.

Za trećeplasiranu predstavu žiri proglašava *Trotinet* Fernanda Arabala u izvođenju VHV iz Kovačice;

Za drugoplasiranu predstavu žiri proglašava *Bekstvo* Mihaila Bulgakova u izvođenju Amaterskog pozorišta Ateljea mlađih iz Pančeva;

Za prvoplasiranu predstavu žiri proglašava *Jezik Goršaka* Harolda Pintera, u izvođenju VHV iz Bačkog Petrovca.

NAGRADE NA XXVII MAJSKIM IGRAMA

Umetnička komisija u sastavu: Nikola Veselinović, reditelj, Miroslav Nastasijević, književnik i Bogdan Ruškuc, reditelj, odlučila je:

- Diploma za najuspešniju masku da se dodeli Janu Čaniju za rešenja u predstavi *Kralj Macko* u izvođenju Dečje scene Pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca;

- Diploma za originalnu muziku da se dodeli Stanislavu Majerskom za muziku u predstavi *Kralj Macko* u izvođenju Dečje scene Pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca;
- Tri ravnopravne diplome za negovanje scenskog govora da se dodele ansamblima u predstavama *Kralj Macko* na slovačkom, *Janoš vitez* na mađarskom i *Ravi i sotone* na srpskom jeziku;
- Diploma za izuzetni estetizam u oblikovanju predstave *Ravi i sotone* u izvođenju Dramskog studija „Tačka“ OŠ „Branko Ćopić“ iz Beograda, da se dodeli Dragana Babiću;
- Diploma za originalna dramaturška rešenja da se dodeli Antonu Nikoliću za muziku u predstavi *Čari muzike*, u izvođenju Dramske sekcije OŠ „Narodni heroji“ iz Čantavira;
- Diploma za inovaciju u žanrovsom izrazu da se dodeli Ani Vukajlović za predstavu *Škabare*, u izvođenju Dramske sekcije OŠ „Petar Kočić“ iz Indije.
- Dve ravnopravne diplome za pedagoško-scenski rad da se dodele Biljani Vasić za predstavu *Azil* u izvođenju Dečje grupe AKUD „Sonja Marinković“ iz Novog Sada i Slavici Urošević za predstavu *Tiha mala bića koja vole da maštaju* u izvođenju Dečje pozorišne radionice Doma omladine iz Kragujevca;
- Diploma za uspešno negovanje posebnih dramskih formi da se dodeli Olgi Tatalović, za predstavu *Prizivanje sunca* u izvođenju Dramske sekcije OŠ „Mladost“ iz Nove Pazove;
- Diploma za prvo izvođenje originalnog teksta da se dodeli Todi Nikoletiću za komade *Gavranove vragolije*, u izvođenju Dečjeg pozorišta studija OŠ „17. oktobar“ iz Jagodine i *Al Keksone*, u izvođenju Dečjeg ansambla Doma kulture iz Crvenke;
- Diploma za uspešno debitantsko ostvarenje da se dodeli rediteljima Ženji Žakić i Vladimиру Tintoru za predstavu *Azil*, u izvođenju Dečjeg pozorišta AKUD „Sonja Marinković“ iz Novog Sada;
- Nagrada za kostimografiju da se dodeli Miroslavu Draškoviću za kostime u predstavi *Vilin vez*, u izvođenju Dečjeg pozorišta „Malić“ iz Trstenika;
- Nagrada za scenografiju da se dodeli Eržebeti Benak za predstavu *Janoš Vitez*, u izvođenju Dramske sekcije OŠ „Peteš Šandor“ iz Bečeja;
- Nagrada za najbolju režiju da se dodeli Čedomiru Stanojeviću za predstavu *Gavranove vragolije* u izvođenju Dečjeg pozorišnog studija OŠ „17. oktobar“ iz Jagodine;

Nagrada za najbolju predstavu u celini na XXXVII majskim igrama dodeljena je predstavi *Kralj Macko* u izvođenju Dečje scene pozorišta VHV iz Bačkog Petrovca;

Za najbolju predstavu proglašena je predstava *Azil* Dečjeg pozorišta AKUD „Sonja Marinković“ iz Novog Sada, a poohvaljene su predstave *Vilin vez* Dečjeg pozorišta „Malić“ iz Trstenika i *Ravi i sotone* Dramskog studija „Tačka“ OŠ „Branko Ćopić“ iz Beograda;

Izveštaj dečjeg žirija XXVII Majskih igara:

- Najboljih deset glumaca su:

Dejan Jelača za ulogu Poljara Stanka u predstavi *Gavranove vragolije*; Isidor Sekulić za ulogu Rokera u predstavi *Tiha mala bića koja vole da maštaju*; Sofija Petrović za ulogu Voditeljke reportaže u prestavu *Škabare*; Sanja Banda za ulogu Voditeljke dijete u predstavi *Škabare*; Andrija Šandor za ulogu Zmijinskog princa u predstavi *Vilin vez*; Lila Dvoracko za ulogu Vuka u predstavi *A zene varázsa*; Jelena Đesnica za ulogu Gradonačelnice u predstavi *Al Keksone*; Jovan Jovanović za ulogu Novinarke u predstavi *Al Keksone*; Tijana Prpić za ulogu Katarine u predstavi *Azil* i Vladimir Tintor za ulogu Dede u predstavi *Azil*.

NAGRADE NA XXV SMOTRI SLOVAČKIH AMATERSKIH POZORIŠTA VOJVODINE

Žiri XXV smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine radio je u sastavu: Mariena Lavircová, Pavel Čiliák i Ivan Makan i doneo jednoglasne odluke o nagradama:

- Diploma za glumačko ostvarenje dodeljena je Vladislavi Feketeovoj za ulogu Lis u predstavi *Fando i Lis*;
- Nagrada za najbolje debitantsko osvarenje dodeljena je Samuelu Medvedi (Medveda) za ulogu Ondreja Palčika u predstavi *Štakí – znátki (Imanje – problemi)*;
- Nagrada za najbolju epizodnu ulogu dodeljena je Janu Dudašu za ulogu u predstavi *Prosjačka avantura*, kao i Miluhalu Vidi za ulogu u predstavi *Horsky jazyk (Jezik Gorštaka)*;
- Nagrada za najbolju mušku ulogu dodeljena je Pavlu Kučkućki za ulogu Profesora i ulogu Šuplate u predstavi *Od Silvestra do Troch kralov (Od Silvestra do Tri kralja)* kao i Štefanu Kišu za ulogu Miše u predstavi *Kamenný chodníček (Kameni puteljak)*;
- Nagrada za najbolju žensku ulogu dodeljena je Ruženi Đurikovoj za ulogu Sabinke u predstavi *Starý záhubenec*

(*Star a zaljubljen*), kao i Ani Kuljhavi za ulogu u predstavi *Kamený chodniček* (*Kameni puteljak*);

- Nagrada za amatersku režiju dodeljena je Pavlu Mocku za režiju predstave *Starý a zálibenec* (*Star a zaljubljen*);
- Nagrada „TOMAŠ HRIEŠIK“ za predstavu u celini nije dodeljena;
- Nagrada „JURAJ ONDRIK“ za realizaciju originalnog dramskog teksta nije dodeljena;
- Nagrada „ONDREJ KOROŠ“ za dugogodišnju uspešnu glumačku aktivnost i uspešan nastup na Smotri dodeljena je Ondreju Brni za uloge u predstavama *Horský jazyk* (*Jezik Goršaka*) i *Státky – znátky* (*Imanje – problemi*).

NAGRADE NA XXII POZORIŠNIM DANIMA RUMUNA U VOJVODINI

Žiri u sastavu Julijan Ursulesku, predsednik, Marioara Baba Vojnović i Jon Berlovan, članovi, dodelio je sledeće nagrade i priznanja:

Prva nagrada Pozorišnih dana Rumuna dodeljena je predstavi *Čovek iz zapuštenе kuće* Todora Krecua i Joce Vinkua, u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture „Doina“ iz Uzdina.

Druga nagrada dodeljena je predstavi *Na dnu* Maksima Gorkog u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Nikolinaca.

Treća nagrada dodeljena je predstavi *U znaku blizanaca* Valentina Munteanua, u izvođenju Scene u funkciji profesionalnog pozorišta Doma kulture iz Banatskog Novog Sela.

Četvrta nagrada dodeljena je predstavi *Take, Janke i Kadr* Viktora Jona Pope, u izvođenju Amaterskog pozorišta KPZ iz Seleuša.

Peto mesto pripalo je predstavi *Čelava pevačica* Ežena Joneska, u izvođenju Amaterskog pozorišta iz Vršca.

Šesto mesto pripalo je predstavi *Mandragola* Nikolo Makijavelija, u izvođenju Amaterskog pozorišta Doma kulture iz Straže.

Sedmo mesto pripalo je predstavi *Burna noć* J.L. Karadalea, u izvođenju Doma kulture iz Vladimirovca.

Osmo mesto pripalo je predstavi *Zakasnela ženidba* Liviusa Lapadata, u izvođenju Amaterskog pozorišta Doma kulture iz Sutjeske, i

Deveto mesto pripalo je predstavi *Igra jednog klovna* Dimitrija Miklje, u izvođenju Amaterskog pozorišta KPZ iz Seleuša.

Velika nagrada Festivala pripala je predstavi *Čovek iz zapuštenе kuće*, u izvođenju Scene u funkciji amaterskog pozorišta Doma kulture „Doina“ iz Uzdina.

Nagrada za režiju dodeljena je rumunskom reditelju Stefanu Andreji Darida za režiju predstave *U znaku blizanaca*. Nagrada za režiju dodeljena je Jovi Dalea za režiju predstave *Čovek iz zapuštenе kuće*.

Žiri je dodelio i nagrade za glumačka ostvarenja koja su dobili:

- Joca Vinka za ulogu Vasile u predstavi *Čovek iz zapuštenе kuće* Todora Krecua i Joce Vinkua; Jova Dalea za ulogu Adamita i Adam Ončiu za ulogu Janka u predstavi *Čovek iz zapuštenе kuće*; Romanca Varadan za ulogu Gospode Martin u predstavi *Čelava pevačica* Ežena Joneska; Laureta Oncu Ekovoju za ulogu Georgine u predstavi *Čovek iz zapuštenе kuće* Todora Krecua i Joce Vinkua;

Drugom nagradom nagrađeni su glumci:

- Jonika Kudija za ulogu Vasko Pepel u predstavi *Na dnu* Maksima Gorkog; Mirča Ardelean za ulogu Putnika u predstavi *U znaku blizanaca* Valentina Munteanua; Jon Omoran za ulogu Meser Ničija u predstavi *Mandragola* Nikolo Makijavelija; Floarea Demenesku za ulogu Safta u predstavi *Take, Janke i Kadr* Viktora Jona Pope.

Trećom nagradom nagrađeni su glumci:

- Pavel Greoneanku za ulogu Luke u predstavi *Na dnu* Maksima Gorkog; Lazar Bundrea za ulogu Receptcionera u predstavi *U znaku blizanaca* Valentina Munteanua; Zinisor Magda za ulogu Janke u predstavi *Take, Janke i Kadr* Viktora Jona Pope; Viorika Čaran za ulogu Adriane u predstavi *Čovek iz zapuštenе kuće* Todora Krecua i Joce Vinkua i Dorina Bugarin za ulogu Kelnerice u predstavi *U znaku blizanaca* Valentina Munteanua.

NAGRADE NA XXVI DRAMSKOM MEMORIJALU PETRA RIZNIČA „ĐADE“

Posebno priznanje za deset učešća na Dramskom memorijalu Petra Rizniča „Đade“ dodeljeno je glumcu i reditelju Jakimu Hardiju iz Đurdeva.

U predstavi *Koncert za psa i smeće* M. Kanjuha u izvođenju RNT „Đada“, scena iz Ruskog Krstura, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobila je Ksenija Bodanec, a za najbolje izgovoren i tekst Slavko Vinaji.

U predstavi *Švejk u drugom svetskom ratu* B. Brehta u izvođenju RNT „Đada“, scena u Novom Sadu, nagradu za naj-

bolje glumačko ostvarenje dobio je Vladimir Rac, a za najbolje izgovoreni tekst Vladimir Rimar.

U predstavi *Žitnikova sreća* M. Kovača u izvođenju KUD „Taras Ševčenko“ iz Đurđeva, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Mihal Salag, a za najbolje izgovoreni tekst Zvonko Puškaš.

U predstavi *Pićulik A.* Nemlage u izvođenju KUD „Žetva“ iz Kucure, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobila

je Aranka Medeši, a za najbolje izgovoreni tekst Romko Makaji.

U predstavi *Paviljon broj šest* A.P. Čehova u izvođenju Amaterskog pozorišta Kulturnog centra iz Kule, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Miroslav Novakov.

U predstavi *Preljubnici Ž.* Fejdoa u izvođenju Narodnog pozorišta iz Kikinde, nagradu za najbolje glumačko ostvarenje dobio je Slavoljub Matić.

ostale institucije i organizacije

RADIO-DRAMA

Za Redakciju govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada, sezona 1993/94. u znaku je do sada najdrastičnijeg pada produkcije. U prethodnoj sezoni ukupno je snimljeno 79 premijera i to je predstavljalo produkciju ispod svakog programske praga. Šta onda reći za ovu sezonom u kojoj je na svih pet programskih jezika: srpskom, madarskom, slovačkom, rumunskom i rusinskom jeziku – i za odrasle i za decu snimljeno svega 29 novih radio-drama. Od toga snimljene su ukupno 22, po 11 za program namenjen deci i za odrasle na srpskom jeziku. Na madarskom su snimljene 4 namenjene odraslima, na rumunskom 2 namenjene odraslima i na rusinskom 1 za decu.

Uz nedostatak sredstava, ovo je i posledica činjenice da je Redakciju govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada svojevoljno napustilo, ili uz sporazum otišlo 16-toro zaposlenih: 4 reditelja, 2 dramaturgi i 10 glumaca iz Ansembla na madarskom jeziku. Sa preostalih 5 glumaca, koji su na priuđnom odmoru, nije bilo moguće ostvariti iole značajniju produkciju na ovom jeziku.

Zatvaranjem Jugoslavije u svojevrsni kulturni geto putem embarga isključena je svaka saradnja sa svetom pa i zemljama okruženja sa kojima je naša Kuća imala bogatu i raznovrsnu saradnju. Svet je, na ovaj način, drastično pokazao da ne poštuje ni slobodu stvaralaštva uskraćujući slободу protoka stvaralačkih ideja. To je neprirodno i krajnje nепримерено свим važećim deklaracijama i konvencijama. Otuda, niko razuman, неće moći da nade opravdanje za ovaj necivilizacijski gest.

Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada, zahvaljujući pre svega odnosu Kuće prema njoj, uspela je da sačuva dužno jezgro dramaturga, reditelja, majstora

tona i snimatelja kako ne bi došlo do potpune atrofije ovog segmenta Radio-programa.

Multimedijalni teatar „Scena 13”, po kome je Radio-Novi Sad poznat po istraživanjima u svetskim razmerama, bio je prinudjen da napravi pauzu u svom radu. Svetiske pozorišne asocijacije ga nisu zaboravile i dobijao je mnoge pozive. Ali, zbog embarga se nije mogao odazvati. To govori, na svojevrstan način, da i svetske teatarske asocijacije smatraju uvođenje embarga i u sferi kulture – neprirodnim i necivilizacijskim. Redakcija govorno-umetničkog programa Radio-Novog Sada i sama Kuća im je na tome zahvalna.

Kao što se stvaralačka misao ne može ugušiti, uveren sam da nakon ovog nasilja nad radio-dramskim stvaralaštvom – dolaze bolji dani.

Pavle Janković Šole

STERIJINO POZORJE

1993.

I. FESTIVALSKI CENTAR

A. Pozorišne igre

Ovo odeljenje Sterijinog pozorja organizovalo je 38. Sterijino pozorje, prateće programe i manifestacije i priredilo i organizovalo propagandno-informativne publikacije festivala.

Pored ovih poslova, odeljenje Pozorišnih igara tokom godine je pripremalo i organizovalo rad organa i stručnih tела Sterijinog pozorja.

B. Medunarodna saradnja

U oblasti medunarodne saradnje Sterijinog pozorja u 1993. godini, zbog medunarodnih sankcija, nisu se mogli realizovati planirani programi.

Odeljenje za medunarodnu saradnju Sterijinog pozorja je tokom godine, i pored veoma otežanih komunikacija, održavalo kontakte sa medunarodnim pozorišnim institucijama i asocijacijama. Poseban i značajan oblik saradnje je ostvaren u okviru projekta Medunarodnog pozorišnog instituta „Svetaska enciklopedija savremenog pozorišta“.

II. DOKUMENTACIONO-ISTRAŽIVAČKI CENTAR

Dokumentaciono-istraživački centar je tokom 1993. godine, u skladu sa svojim programskim ciljevima i zadacima, sistematski istraživao, prikupljao, obradivao i publikovao dokumente, dokumentacionu gradu i podatke o pozorištu i drami.

U okviru istraživanja i analitičke obrade dokumentacije o pozorištu i drami, posebno mesto su imali: Godišnjak jugoslovenskih pozorišta i projekti Leksikona pozorišnih umetnika i Jugoslovenski pozorišni informacioni sistem (YUPIS).

III. IZDAVAČKI CENTAR

Rad Izdavačkog centra Sterijinog pozorja obuhvatao je pripremanje i izдавanje periodike i knjiga iz oblasti pozorišta i drame.

Izdanja u 1993. godini

1. KATALOG 38. STERIJINOG POZORJA

Program 38. Sterijinog pozorja; skupovi i izložbe; Sterijino pozorje u 1992. godini; 18. malo pozorje.

Priredivač i urednik Aleksandar Kolarić.

2. KRITIKE O PREDSTAVAMA IZABRANIM ZA 38. STERIJINO POZORJE

Priredio Svetko Borovčanin.

3. BILTEN 38. STERIJINOG POZORJA

Devet brojeva.

Odgovorni urednik Ljiljana Pešikan-Ljuštanović.

4. DIPLOME

Diplome za Sterijine nagrade.

5. SITNI ŠTAMPANI MATERIJAL

Pozivnice, reklamno-propagandni materijal i sl.

6. PLAKAT 38. STERIJINOG POZORJA

Idejno rešenje i oblikovanje Branislav Dobanovački.

7. GODIŠNJAK JUGOSLOVENSKII POZORIŠTA

1992/1993, br. 14.

Dramski, operski i baletski repertoar; pozorišni festivali; pozorišni muzeji i centri za pozorišnu dokumentaciju; statistički pregledi i tabele; bibliografija o drami i pozorištu; indeksi.

Urednik-redaktor Svetko Borovčanin.

8. SCENA

Časopis za pozorišnu umetnost na srpskom jeziku; XXVIII godište, Izlazi dvomesecno.

Uredništvo: Radomir Putnik (glavni urednik), Ljiljana Pešikan-Ljuštanović (odgovorni urednik), Radoslav Lazić, Sekretar redakcije Vesna Grginčević.

PREGLED RADA POZORIŠNOG MUZEJA VOJVODINE U 1993. GODINI

1 – RAD NA PRIKUPLJANJU I ZAŠTITI MUZEJSKOG MATERIJALA

Tokom 1993. godine u Muzeju je prikupljen i popisan sledeći poklonjeni muzejski materijal (lični predmeti, pisma, plakati, fotografije, programi i drugo):

1. 4 predmeta – poklon AVSE-a preduzeća za projektovanje i usluge audio-vizuelnih delatnosti
2. 1 predmet – poklon Jelice Bjelić
3. 318 predmeta – poklon Milice Kljajić-Radaković
4. 87 predmeta – poklon porodice pokojnih Jelene i Ilike Slijepčevića
5. 7 predmeta – poklon Đure Papharhajja
6. 7 predmeta – poklon Dejana Penčića Poljanskog
7. 2 predmeta – poklon Vlade Popovića
8. 54 predmeta – poklon mr Miroslava Radonjića
9. 263 predmeta – poklon Vojislava Soldatovića
10. 4 predmeta – poklon Stevana Vrgovića
11. 1 predmet – poklon Ljube Vukmanovića

Poklone u knjigama darovali su: porodica pokojnih Jelene i Ilike Slijepčevića, Petar Jonović, Milutin Karišik, Marija Radonjić, Vojislav Soldatović i Branislav Šibul – ukupno 170 knjiga iz oblasti dramske literature i pozorišta.

II – IZLOŽBE

1. *Scenografije Save Baraćkova*. Povodom 40-godišnjice rada jednog od naših najzapaženijih scenografa, Save Baraćkova, dugogodišnjeg scenografa i upravnika Teatra Joakim Vujić iz Kragujevca, Muzej je, u saradnji sa Galerijom „Most“ u Novom Sadu, priredio izložbu od trideset i devet njegovih islikanih scenografskih skica realizovanih u pozorištima Kragujevca, Novog Sada, Užica, Šapca, Sombora, Beograda, Podgorice, Vršca, Leskovca, Mostara, Splita i Bidgošća. Izložba je u vremenu od 5–30. marta 1993. bila postavljena u Galeriji „Most“. Otvorio ju je prof. dr Dušan Mihailović, reditelj iz Beograda, bila je praćena katalogom. Izložbu je video 2520 posetilaca. Autor postavke u Novom Sadu je mr Miroslav Radonjić, muzejski savetnik.

2. *Portreti glumaca Srpskog narodnog pozorišta (1861 – 1914)*. Izložbu čine portreti dvadeset i osam najznačajnijih glumica i glumaca Srpskog narodnog pozorišta – uz dve ansambl-fotografije (iz 1864. i 1895. godine) – koji su igrali na sceni našeg najstarijeg profesionalnog pozorišta, u periodu od njegovog osnivanja do početka Prvog svetskog rata. Premijerno postavljena 1990. godine, Izložba je u izveštajnom periodu bila prezentovana u Muzeju pozorišne umetnosti Srbije u Beogradu, od 8. marta do 11. maja 1993. godine. Otvorio ju je dr Dušan Mihailović, profesor Akademije umetnosti u Novom Sadu. Bila je praćena katalogom, a video je 1050 posetilaca. Autori izložbe su Milena Leskovac, kustos, i mr Miroslav Radonjić, muzejski savetnik.

3. *Pozorišni Trifković*. Povodom obeležavanja 150-godišnje rođenja jednog od najvećih srpskih komediografa, Koste Trifkovića (1843–1875), Muzej je priredio izložbu *Pozorišni Trifković*, kojom je bilo obuhvaćeno 198 eksponata (manuskriptna dela, fotografije scena, reditelja, adaptatora i tumača glavnih uloga, programa, plakata, scenografskih i kostimografskih skica). Ovom postavkom predstavljene su izvedbe Trifkovićevih dela na scenama pozorišta Vojvodine od 1870. do danas. Izložba je najpre postavljena u Sremskoj Mitrovici, u okviru programa 43. susreta pozorišta Vojvodine, od 19. aprila do 11. maja 1993, a otvorili su je Slobodan Prodanović, gradonačelnik i Dušanka Anočić, upravnik Pozorišta „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici. Tom prilikom video je 5650 gledalaca.

U vremenu od 2. do 13. decembra Izložba je bila postavljena u Arhivu Vojvodine u Novom Sadu. Otvorio ju je prof.

dr Božidar Kovaček, profesor Akademije umetnosti u Novom Sadu, a posetilo ju je 430 gledalaca. I u Sremskoj Mitrovici i u Novom Sadu Izložba je bila praćena katalogom. Autori Izložbe i Kataloga su Milena Leskovac, kustos i mr Miroslav Radonjić, muzejski savetnik.

4. „*Izbiračica*“ na srpskoj sceni. Izložba, čiji korpus čini 129 eksponata, priredena je u povodu obeležavanja 150-godišnjice rođenja komediografa Koste Trifkovića i 125-godišnjice osnivanja Narodnog pozorišta u Beogradu, sa ciljem da svedoči o svim izvedenjima *Izbiračice* – najznačajnije Trifkovićeve komedije od prve izvedbe 25. aprila 1872. godine na sceni Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, do 11. maja 1993. kada je premijerno prikazana u Narodnom pozorištu u Beogradu. Izložba je bila postavljena u foajeima Narodnog pozorišta. Otvorio ju je dr Vaso Milinčević, profesor Filološkog fakulteta u Beogradu, a video je 7560 posetilaca.

Tokom održavanja ovogodišnjeg FEDRAS-a Izložba je bila postavljena u Malom Crniću. Tom prilikom otvorio ju je mr Luka Hajduković, književnik i direktor Pozorišnog muzeja Vojvodine, a video je 1280 posetilaca.

I u Beogradu i u Malom Crniću Izložba je bila praćena katalogom. Autori su Milena Leskovac, kustos i mr Miroslav Radonjić, muzejski savetnik.

5. *Trifković na sceni*. Trifkovićev jubilej bio je povod da Muzej pod gornjom odrednicom organizuje i priredi izložbu, kojom je bilo obuhvaćeno 282 eksponata – manuskripti komedija i posrba, njihovih prvih izdanja, premijernih plakata, fotografija reditelja, adaptatora, glumaca i prizora iz predstava izvedenih u periodu od 1870. do 1993. godine na scenama Srpskog narodnog pozorišta, Narodnog pozorišta, Savremenog pozorišta i Pozorišta na Terazijama u Beogradu i narodnih pozorišta u Vršcu, Zaječaru, Zrenjaninu, Kruševcu, Leskovcu, Nišu, Pančevu, Pirotu, Somboru, Sremskoj Mitrovici, Subotici, Užicu i Šapcu, te scenografskih i kostimografskih skica. Autori Izložbe, Milena Leskovac, kustos i mr Miroslav Radonjić, muzejski savetnik, pokušali su da savremenom gledaocu, ali i ljubopitnom pozorišniku, približe i prezentuju stvaralački i izvođački opus ovog istaknutog dramskog autora. Bila je priredena u foajeima Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu, u vremenu od 26. maja do 25. juna 1993, u okviru 38. Sterijinog pozorja. Otvorio ju je prof. dr Slavko Gordić, književnik i savezni ministar za prosvetu i kulturu, a video je 14.870 gledalaca.

Krajem godine, 17. decembra, Izložba je prenesena u Beograd i postavljena u svečanom holu Narodne biblioteke Srbije. Otvorio ju je prof. dr Božidar Kovaček, potpredsednik Matice srpske, a do kraja izveštajnog perioda video je

je 9100 posetilaca. I u Novom Sadu i u Beogradu Izložba je bila praćena veoma informativnim katalogom.

III – IZDAVAČKA DELATNOST

1. 26. sveska *Almanaha pozorišta Vojvodine* pojavila se 27. aprila 1993 (na otvaranju 43. susreta pozorišta Vojvodine u Sremskoj Mitrovici) u tiražu od 500 primeraka. Pored iscrpnih podataka o radu vojvodanskih pozorišta u sezoni 1991/92, u njoj je, kao i do sada, objavljena opsežna bibliografija (1017 jedinica) napisa o radu pozorišta u toj sezoni. Više od polovine bibliografskih jedinica pripremljeno je u Muzeju, dok su ostale obradili spoljni saradnici. U ovom broju Almanaha objavljen je stručni razgovor o temi Susret pozorišta Vojvodine i njegova perspektiva, koji je organizovalo Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine; zatim razgovor o aktuelnim pitanjima i pojавama u oblasti pozorišnog amaterizma pod nazivom *Gasanu li vatre?*, kao i razgovor o sezoni 1991/92, pod naslovom *Period prilagodavanja*. Prikaz sezone 1991/92. obuhvataje kritičke osvrte na predstave svih vojvodanskih pozorišta.

U pripremanju dokumentarističkog dela ove sveske učestvовало је preko dvadeset saradnika, dok je dvadeset pozorišnih kritičara i teatrologa priložilo napise i autorizovane tekstove sa razgovora u kojima komentarišu i razmatraju aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini i umetničke rezultate vojvodanskih pozorišta u sezoni 1991/92.

2. U zajednici sa Muzejem pozorišne umetnosti Srbije u Beogradu, Muzej je izdao zbornik radova *Putujuće pozorišne družine u Srbu do 1944. godine*. Većinu radova u Zborniku čine stručna saopštjenja podnesena na skupu o putujućim pozorištima i pozorišnom životu Srba koji su organizovala ova dva muzeja, a koji je održan 27. i 28. oktobra 1992. godine u Beogradu. Osim 23 rada, različitog tematskog usmerenja (tekstovi metodološke, estetičke, teatrološke, istoriografske, memoarske, pravne provenijencije). Zbornik sadrži i korpus priloga (spisak putujućih pozorišta u Srbiji od 1837. do 1941. godine, spisak sa opisom 26 rukopisnih dramskih dela koja su pripadala družini Fotija Iličića, bibliografija o putujućem pozorištu, izvod iz popisa grade o putujućim pozorištima u Arhivu Jugoslavije, registri) čime je, bez sumnje, njegova vrednost znatno uvećana. U Zborniku su objavljeni prilozi petoro teatrologa iz Vojvodine (Milutin Karišik, Katalin Kaić, László Gerold, Josip Buljović i Luka Hajduković).

3. *Trifković na sceni* katalog je istoimene izložbe, koji je Pozorišni muzej Vojvodine izdao zajedno sa Sterijinim pozorjem. Uvodni tekst dr Vase Milinčevića „Trajanje i trajnost Trifkovićeve komediografije“ detaljno opisuje rad Koste Trifkovića. Katalog sadrži još i „Kalendar važnih događaja iz života Koste Trifkovića“ (pripremio mr Miroslav Radonjić), „Pregled izvedenja dela Koste Trifkovića sa imenima reditelja i datumima premijera“ (pripremili Milena Leskovac i mr Miroslav Radonjić), „Spisak eksponata izložbe „Trifković na sceni“, (pripremila Milena Leskovac) i delevi reprodukcija. Tiraž kataloga je 250 primeraka.

IV – TEATROLOŠKI I DOKUMENTARISTIČKI RADOVI

1. *Trajanje i trajnost Trifkovićevog književnog dela* bila je tema stručnog skupa koji su zajednički organizovali Pozorišni muzej Vojvodine, Sterijino pozorje i Matiča srpska. Skup je organizovan sa namerom da se potpunije i svestranije sagleda Trifkovićev ukuupno stvaralaštvo u vremenu sadašnjem, ali i da se uče i rediguju neke paušalno izrečene ocene o ovom vršnom komediografu i danas prisutnom na našim scenama. U Muzeju je utvrđen ne samo koncept skupa, nego su u njemu sačinjene i teze, te animirani brojni istoričari književnosti, pozorišni istoričari i teatrolozi. Skup je održan 31. maja i 1. juna 1993. u Matici srpskoj, u vreme 38. Sterijinog pozorja, a u njegovom radu uveli su učešće (po redosledu izlaganja): prof. dr Božidar Kovaček, reditelj Uroš Glovacki, prof. dr Dušan Mihailović, reditelj Dimitrije Đurković, istoričar književnosti dr Miodrag Matički, teatrolog mr Miroslav Radonjić, teatrolog dr Katalin Kaić, istoričar pozorišta mr Josip Buljović, pozorišni kritičar Milosav Mirković, reditelj Miroslav Belović, reditelj Petar Govedarović, istoričar književnosti dr Marta Frajnd, književnik Nebojša Romčević, istoričar pozorišta dr Dragoljub Vlatković, prof. dr Marina Puja, pozorišni istoričar mr Luka Hajduković, reditelj Vida Ognjenović i prof. dr Vaso Milinčević.

2. U cilju da doprinese popularisanju pozorišne umetnosti i upotpuni dokumentaciju o pozorišnim stvaraocima u Vojvodini, Muzej je početkom 1993. godine ustanovio tribinu *Portret pozorišnog umetnika* koja je obuhvatila portrete nekih od najznačajnijih živih pozorišnih stvaraoca u Vojvodini.

Portret glumca Stevana Šalajića, održan 3. marta 1993. godine oblikovali su: Dimitrije Đurković, reditelj; Miodrag Kujundžić, pozorišni kritičar; Stevan Gardinovački, glimac i mr Miroslav Radonjić, muzejski savetnik.

Portret glumice Milice Kljaić Radaković održan je 7. aprila 1993. godine, a učestvovali su: Dimitrije Đurković, reditelj; Miodrag Kujundžić, pozorišni kritičar; Slobodan Božović, pozorišni kritičar i Fedor Tapavički, glumac.

Portret dramskog umetnika Lasla Patakija, održan 5. maja 1993. godine okupio je: Lasla Gerolda, pozorišnog kritičara; Mihalja Viraga, reditelja; Đerda Feješa, glumca; Lajoša Šoltiša, glumca i reditelja i Milutina Karišika, teatrologa.

U portretu posvećenom glumcu Ivanu Hajilu, koji je održan 6. oktobra 1993. godine govorili su: Dimitrije Đurković, reditelj; Slobodan Božović, pozorišni kritičar; Miodrag Kujundžić, pozorišni kritičar; Milica Radaković, glumica; Stevan Šalajić, glumac i mr Miroslav Radonjić, teatrológ.

Portret Vlade Popovića, prvaka Opere SNP-a, održan 10. novembra 1993. prikazali su: Imre Toplak, dirigent; Nedeljko Grba, muzički kritičar; Miodrag Kujundžić, pozorišni kritičar i mr Miroslav Radonjić, teatrológ.

Portret dramske umetnice Ibi Romhanji održan je 8. decembra 1993. godine, a u oblikovanju portreta učestvovali su: Katalin Kaić, teatrológ; Žužana Franjo, dramaturg; Láslo Gerold, pozorišni kritičar; Árpád Farago, dramski umetnik; Mihalj Virag, reditelj; Radoslav Dorić, reditelj, i Jene Ferenc, dramski umetnik.

3. Udruženje pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine u saradnji sa Muzejem organizovalo je razgovor o temi *Pozorište – kako opstati*. Razgovor je održan 27. aprila 1993. u Sremskoj Mitrovici, u okviru programa 43. susreta pozorišta Vojvodine. U Razgovoru su učestvovali: dr Radoslav Lazić, dr Dušan Rnjak, Branko Pleša, Đorđe Vranješ, Voja Soldatović, Dejan Penčić Poljanski, Nedeljko Terzić, Goran Lakić, Dušanka Anojčić, Jovan Radunović i iz Pozorišnog muzeja Vojvodine mr Luka Hajduković, Milutin Karišik i Zoran Ristović.

4. Tradicionalni način prosudjivanja prethodne pozorišne sezone *Razgovor o sezoni 1992/93.*, održan je 29. oktobra 1993. u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház. U Razgovoru su učestvovali: Slobodan Božović, kao uvodničar, Miodrag Kujundžić, Voja Soldatović, Zoran R. Popović, Dejan Penčić Poljanski, Vesna Krčmar i iz Pozorišnog muzeja Vojvodine mr Luka Hajduković i Zoran Ristović.

Da bi učesnicima u Razgovoru omogućio da pouzdanim činjenicama potkrepe svoja prosudjivanja pozorišnog života Vojvodine u prethodnoj sezoni, Muzej im je, kao što je činio i proteklih godina, dostavio dokumentacioni materijal, specijalno pripremljen za Razgovor.

5. Promocija knjige *Moje uspomene* Dušana Živoića koju je Muzej objavio zajedno sa Muzejem pozorišne umetnosti

Srbije, održana je u Novom Sadu u okviru Dana knjige, 28. maja 1993. godine tokom trajanja 38. Sterijinog pozorja. O doprinosu ove knjige i njenog autora pozorišnom životu u nas, o stvaralačkom radu Dušana Živoića i o fenomenu putujućeg pozorišta uopšte govorio je mr Luka Hajduković, direktor Muzeja.

6. Promovišući istoga dana i istim povodom 26. svesku Almanaha pozorišta Vojvodine mr Luka Hajduković govorio je, posebno, o izvanrednom značaju ove dokumentarističke hronike za proučavanje pozorišnog života i rada Vojvodine.

V – OSTALE AKTIVNOSTI

7. Muzej je i u 1993. godini bio sedište Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine. Za interes pomenutih organizacija on je servisirao sve administrativne i finansijske poslove.

8. Tokom 1993. godine 84 naučna radnika posetila su Muzej i bavila se proučavanjem grade sakupljene u njegovim fondovima i zbirkama.

PREGLED RADA ZAJEDNICE PROFESIONALNIH POZORIŠNIH ORGANIZACIJA VOJVODINE U 1993. GODINI

U toku 1993. godine Zajednica profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine održala je pet sednica, na kojima se raspravljalo o tekućim pozorišnim problemima ali i o problemima od kojih izdvajamo sledeće.

Trećeg marta 1993. doneta je na sednici Zajednice odluka da se 43. susret pozorišta Vojvodine održi u Sremskoj Mitrovici u Pozorištu „Dobrica Milutinović“, koje će biti domaćin i neposredni organizator Susreta.

Krajem marta održana je sednica na kojoj je vodena rasprava o potrebi da se izmeni Pravilnik o radu Susreta, te da pozorišta na Susretu učestvuju na osnovu selekcije, kako bi se izbegla mogućnost da učestvuju predstave koje svojim kvalitetom umanjuju umetički kvalitet cele manifestacije.

Početkom aprila održane su dve sednice u Sremskoj Mitrovici, Pozorištu „Dobrica Milutinović“. Na prvoj je konstatovano da se zbog kratkoče vremena i finansijskih razloga ne može realizovati promena Pravilnika, te će se 43. susret održati na do tada uobičajen način, u terminu od 19. do 28. aprila. Na sledećoj sednici Zajednice u Sremskoj Mitrovici konstatovano je da su Susreti pozorišta Vojvodine, uprkos

izuzetnim finansijskim problemima i drugim teškoćama, održani u punom obimu i na zavidnom nivou.

U okviru 43. susreta pozorišta Vojvodine odigrano je petnaest predstava u konkurenciji za nagrade, a izvedene su i tri gostujuće, i to Fakultet dramskih umetnosti iz Beograda odigrao je predstavu *Igrajno komedije Ž.B.P. Molijera* (scene iz raznih komedija i Žorža Dandena), Akademija umetnosti iz Novog Sada prikazala je *Učene žene iz Versaja Ž.B.P. Molijera*, a Narodno pozorište iz Pirot-a Žorža Dandena Ž.B.P. Molijera.

Susret je pratila Ocenjivačka komisija u sastavu: dr Geza Juhas, teatrolog (predsednik), te Sava Baraćkov, scenograf, i Veljko Radović, dramski pisac, kao članovi komisije.

Okrugli sto o izvedenim predstavama vodio je Jovan K. Radunović, dramaturg Pozorišta „Dobrica Milutinović“.

Važno je istaći da je u toku Susreta štampan *Bilten*, koji je uređivala Vesna Krčmar, a koji je veoma značajan kao dokument i za Zajednicu i Susret.

U okviru Susreta održana je izložba *Pozorišni Trifković*, u čast 150-godišnjice rođenja Koste Trifkovića, koju je realizovao Pozorišni muzej Vojvodine, zatim stručni razgovor na temu *Pozorište – kako opstati* u organizaciji Udruženja pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine, te predavanje pod nazivom *Počeci pozorišta u Srbu*, koje je održao profesor dr Božidar Kovaček.

Nažalost, svega dvadeset dana posle održanog 43. susreta pozorišta Vojvodine, na kojem je, kao i uvek do tada, radio punim srcem, 17. maja umro je gospodin Milutin Karišik, dugogodišnji sekretar Zajednice (od 1969. godine do smrti). Smrću Milutina Karišika ova sredina je izgubila izuzetnog, svestranog kulturnog pregaoca, a Zajednica nezamenjivog kreatora svih njениh akcija.

Peta sedница Zajednice održana je 12. oktobra u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház, na kojoj je sa mandatom od jedne godine izabran predsednik Zajednice – Milićevo Mladenović, upravnik Narodnog pozorišta u Somboru, i sekretar Višnja Erski, bez ograničenja mandata, tj. do nove odluke Zajednice. Sedište Zajednice je u Novom Sadu, u Srpskom narodnom pozorištu, Pozorišni trg 1 (prostorije Saveza dramskih umetnika Vojvodine). Na istoj sednici doneta je odluka da se 44. susret pozorišta Vojvodine održi u Somboru a da domaćin Susreta bude Narodno pozorište. Doneta je i odluka da se, na osnovu informacije da Sekretarijat za kulturu grada Novog Sada ima nameru da izvrši bitne egzistencijalne promene u Novosadskom pozorištu – Újvidéki Színház i Pozorištu mladih, od strane Zajednice preduzme akciju i uputi protestno pismo svim nadležnim institucijama u Republici, Pokrajini i Gradu, sa zahtevom da

se onemogući navedena akcija a time i ozbiljno ugrozi kultura u Novom Sadu, odnosno u Pokrajini, što je urođio plodom i sprečilo da se rad dveju izuzetno važnih pozorišnih ustanova doveđe u pitanje.

U toku 1993. godine Zajednica je, kao i do sada, ostvarivala dobru i bogatu saradnju sa Savezom dramskih umetnika Vojvodine, Udruženjem kritičara i teatrologa Vojvodine, a posebno sa Pozorišnim muzejem Vojvodine.

UDRUŽENJE POZORIŠNIH KRITIČARA I TEATROLOGA VOJVODINE

I u 1993. godini Udruženje je svoj rad koncentrisalo na organizovano i sistematsko praćenje i podsticanje razvoja teatrologije, posvećujući posebnu pažnju unapredavanju pozorišne kritike i pozorišne istoriografije, kao njenih segmenata.

Shodno tome Udruženje je, u saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine, organizovalo u Sremskoj Mitrovici, 27. aprila 1993. godine, za vreme održavanja 43. susreta pozorišta Vojvodine, razgovor na temu *Pozorište – kako opstati* sa željom da podstakne pozorišne stvaraocne na direktnije i organizovanije angažovanje na očuvanju i zaštiti kontinuiteta domaćeg dramskog stvaralaštva. U razgovoru su uželi učešća teatrolozi i pozorišni kritičari iz Novog Sada, Beograda i Sremske Mitrovice.

U saradnji sa Zajednicom profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine i Uredništvom *Almanaha pozorišta Vojvodine*, Udruženje je upriličilo *Razgovor o sezoni 1992/93.* nastavljajući tako, sada već uhodanu praksu razmatranja celine rada vojvodanskih pozorišta u toku jedne pozorišne sezone, njihovu repertoarsku politiku, dosegnuti umetnički nivo, pojave u domenu pozorišne kritike i publike, kao i sve drugo što je karakteristično za aktuelne tokove pozorišnog života u Vojvodini. Razgovor je održan u Novom Sadu 26. oktobra 1993. godine, uz učešće predstavnika pozorišta Vojvodine, te kritičara i teatrologa iz Novog Sada i Beograda.

Autorizovana izlaganja svih učesnika ova ova razgovora objavljena su u 27. svesci Almanaha pozorišta Vojvodine.

Značajan doprinos dali su predstavnici Udruženja i radu stručnog skupa na temu *Trajanje i trajnost Trifkovićevog književnog dela*, koji je održan u Novom Sadu 31. maja i 1. juna 1993. godine, sa namerom da se potpunije i svestranije sagleda Trifkovićovo ukupno stvaralaštvo u vremenu sadašnjem, ali i da se uoče i rediguju neke paušalne ocene o

ovom vršnom komediografu prisutnom i danas na našim scenama.

Autorizovana izlaganja svih učesnika objavljena su u knjizi pod nazivom *Jubilej Koste Trškovića*, u izdanju Pozorišnog muzeja Vojvodine. U cilju da doprinesu popularisanju pozorišne umetnosti, članovi Udruženja su se svesrdno angažovali u radu tribine Pozorišnog muzeja Vojvodine, koja je pod nazivom *Portret pozorišnog umetnika* bila posvećena glumcima Stevanu Šalajiću (3. marta), Milici Radaković (7. aprila), Laslu Pałakiju (5. maja), Ivanu Hajlju (6. oktobra)

i Ibi Rómanji (8. decembra), kao i operskom pevaču Vladu Popoviću (10. novembra). Istovremeno, predstavnici Udruženja uzeli su učešća u promociji knjige Dušana Životića *Moje uspomene* i 26. sveske Almanaha pozorišta Vojvodine, koje su predstavljene publici Sterijinog pozorja, u okviru Dana knjige, 28. maja 1993.

Posebno treba istaći doprinos članova Udruženja izradi teza i stručno-analitičkih pregleda za sve navedene razgovore i skupove, koji su predstavljali dobro polazište i solidnu osnovu za razmatranje pomenutih tema.

in memoriam

MIKOŁA SKUBAN

(1932-1993)

Iznenada, 3. septembra 1993. godine, u Ruskom Krsturu je prestalo da kuca srce jednog od najtalentovanijih i najangajovanijih rusinskih glumaca-amatera Mikole Skubana, koji se na amaterskim pozornicama pojavljivao više od četiri decenije. Kao jedan od brojnih vaspitanika Petra Rizniča – Dade, spada u red osnivača Rusinskog narodnog teatra „Dada“, njegov je prvi potpredsednik i jedan od glumaca-amatera sa najdužim stažom.

Roden je 2. jula 1932. godine u Kucuri kao jedinac u porodici. Već kao učenik rusinske gimnazije u Ruskom Krsturu, neposredno posle drugog svetskog rata ispoljavao je veliku ljubav prema pozorištu. Zapazio je to i tadašnji profesor krsturske gimnazije Petar Riznič, koji ga je odmah angažovao u svoju školsku dramsku sekциju. Skuban svoju pozorišnu aktivnost nastavlja i u tuzinskoj dramskoj grupi u Vrbanju kao učenik viših razreda tamošnje gimnazije. Jedno vreme učestvuje u radu dramske sekcije KUD „N. V. Gogolj“ u rodnoj Kucuri, zatim u dramskoj sekciji KUD „Maksim Gorki“ u Novom Sadu, da bi se 1955. godine definitivno nastanio u Ruskom Krsturu (gde je radio kao novinar u listu *Ruske slovo*) i tamo nastavio svoju amatersku pozorišnu aktivnost do kraja života.

Prvi glumački uspeh Mikole Skubana novinska kritika je zapazila već 8. januara 1948. godine u jednočinku *Muva* B. Nušića. Zatim, 1949. godine, kao učenik vrbaske gimnazije, dobija ulogu u *Laži i paralaži* J. S. Popovića. Godine 1950. igra ulogu Sluge Jovana u *Kir Janji* istog pisca, a naredne 1951. godine je već u Novom Sadu, gde u dramskoj sekciji KUD „Maksim Gorki“ igra u Nušićevom *Analfabeti*, 1952 – *Sluga dvaju gospodara* Demarka; 1953. je u Kucuri i igra u predstavi *Naši seljaci* M. Popovića (Jevrejin), i *Svadba na*

Gončarovki Kvitka-Osnovjanenka (Skorik). Od 1957. Skuban je član kusturskog amaterskog pozorišta i igra u komadima *Ožalošćena porodica* B. Nušića (Trifun), *Put u zločin* M. Kranjeca (Martin Lebar), *Zajednički stan* D. Dobričanina (Dragiša) 1958, *Svoga tela gospodar* S. Kolaru (Jakov) 1959, *Laža i paralaža* (Mita) 1959, *Malinjak* A. Hozića 1960, *Čovek sa Marsa* D. Dobričanina 1961, *Svadbeno putovanje bez muža* L. Lenca 1963, *Zla žena* J. S. Popovića (Sreta) 1965, *Na dnu* M. Gorkog (Kostiljov) 1966, *Sumnjičivo lice* B. Nušića (Jerotije), *Zla žena* 1968, *Ženidba* N. V. Gogolja (Ivan Kuzmič) 1969, *Faraoni* O. Kolomijeca (Taran) 1970, *Vučica* O. Ananjeva (Pavle) 1971, *Idem u lov* Ž. Fejdoa (Kasanj), *Ukradena sreća* L. Franka (Zadorožni) 1972, *Ožalošćena porodica* B. Nušića (Agaton) 1974, *Kir Janja* (Kir Dima) 1975, *Provincijska devojka* K. Bućidze (Arabidze), *Poslednja stanica* E. M. Remarka (Šmit) 1976, *Revizor* N. V. Gogolja (Načelnik) 1977, *Pop Ćira i pop Spiru* S. Sremca (pop Ćira) 1978, *Rastanak u junu* A. Vampilova (Repnikov) 1978, *Opera za tri groša* B. Brehta (Braun) 1979, *Umorna konjica* Đ. Papharhaija (Emil) 1979, *Florentinski šešir* E. Labiša 1981, *Stan u požaru* A. Simukova 1981, *Sumnjičivo lice* B. Nušića 1982, *Orani* M. Kovača 1983, *Kavijar i sočivo* D. Skarniči i R. Tarabuzi 1984, *Grgino vojnjkovanje* M. Kovača 1985, *Zemlja* M. Udrovički 1986, *Na ludom belom kamenu* B. Pekića 1987, *Štuna* A. Ostrovskog 1988, *Prosidba* A. P. Čehova 1989, *Ženidba* N. V. Gogolja 1990, *Srećna kraljevina* P. Gregora 1991, *Arafija, staroga popa kći* Đ. Papharhaija 1992, *Beži od svoje žene* Reja Kučinja 1993.

Ostvarivši ovako impozantan broj uloga, Mikola Skuban nije iscrpio svoju pozorišnu aktivnost. Uz nju on je preveo i nekoliko desetina pozorišnih dela sa srpskočrvenatog, slovačkog i ukrajinskog jezika i ostvario nekoliko desetina ulo-

ga u dečijim radio-dramama i radio-dramama za odrasle na rusinskom jeziku, emitovanim preko Radio-Novog Sada, od kojih je znatan broj i danas pohranjen u fonoteci i povremeno se reprizira.

Kao učesnik na Zonskoj i Pokrajinskoj smotri, Republičkom i Saveznom festivalu amaterskih pozorišta Mikola Skuban je bio poznat širokom krugu dramskih amatera, naročito u Vojvodini. Uvek spreman na humor i šalu, bio je omiljen sagovornik. U rusinskim amaterskim krugovima često je uporedivan sa Miodragom Petrovićem Čkaljom, koga je Skuban izuzetno cenio kao glumca komičara, pa se čak povremeno služio i njegovim gegovima.

Kao književnik i književni prevodilac ostavio je za sobom sedam knjiga, nekoliko prevoda i čitav niz publicističkih napisu u rusinskoj periodici. Njegov veder lik i ljubav prema pozorišnom amaterizmu dugo će ostati u sećanju mnogih generacija rusinskih pozorišnih amatera.

Dura Lecak

PREDRAG PEĐA TOMANOVIĆ

(1964-1993)

Na maloj sceni Srpskog narodnog pozorišta 22. oktobra 1988. godine dogodila se premijera *Tri čekića* (o srpu da i ne govorimo) Deane Leskovar, u režiji Egonu Savina. Zablistala je na sceni nova glumačka individualnost osobenog Šarma i specifične glumačke težine, zablesnulo je novo ime – *Predrag Tomanović* – u ulozi Maleša. Na taj dan, u subotu, 22. oktobra, ali šest godina kasnije, u njegovom rođnom Baču okupili su se bližnji, prijatelji, kolege, poštovaoci na godišnjem pomenu.

Predrag Tomanović, bio je jedan od najblistavijih predstavnika studenata glume Akademije umetnosti u Novom Sadu, (klasa profesora Petra Babićevića), i kako reče profesor Branko Pleša: „(...) časni i brilljantni predstavnik svoje generacije. Kao diplomac nagrađen je opštejugoslovenskom diplomom Narodnih heroja što je donosilo stipendiju za svega deset najboljih od svih studenata u državi, a on je to osvojio visokim prosekom ocena 9,18. Kojeg li čistog i talentovanog omladinca je u svoje redove dobilo Srpsko narodno pozorište.“

Prva uloga neobično darovitog, mladog glumca bila je na kamernoj sceni, čini mi se 1987. godine, u ispitnoj predstavi *Dobri doktor*, kada se u polumraku predstave odmah uspostavio fluid i intuitivno izdvojio taj raskošni mlađi talenat. Čujem tiho izgovorene reči njegovog profesora: „To im-

treba zapamtiti. Biće to budući veliki komičar, veliki glumac“. Nedugo posle usledila je i diplomska predstava *Prvi Izraelci Horovica*, a za ulogu Fleminga u pretpremijerskom razgovoru Peda je rekao: „Želeo sam da ga oplemenim, on je galamđija, bukadžija, ali ja volim ljudi – gubitnike“. Odmah po prijemu u stalni angažman u Srpsko narodno pozorište usledila je i već pomenuta uloga Maleša u *Tri čekića*, koja je privukla pravu pažnju pozorišne publike i teatarske javnosti.

Na Sterijinom pozorju 1989. godine Predrag Peda Tomanović je dobio Nagradu publike koju dodjeljuje *Dnevnik*, upravo za ovu ulogu.

„Imao sam veliku odgovornost da tako napisan lik iznesem na scenu (...) Za tehniku glume Maleš je bio izuzetno složen lik – muča, svira bubnjeve. Sreća je naleteti na Egonu Savinu, uvek se tih proba *pričeću sa setom*“ – govorio je tada naš mladi prvak.

Sa setom se i mi prisjećamo svake njegove zabeležene reči, sačuvanog glasa na traci, a iznad svega u nama bude beskrajnu tugu i nostalгију sećanje na sve njegove uloge, ostvarene na sceni Srpskog narodnog pozorišta: pored pomenu-tog Maleša i Fleminga, to su Janko (*Luda igra* Leva Birinskog, u režiji Vide Ognjenović), Vallen (*Magarac* Ž. Fejdova, u režiji Želimira Oreškovića), Aktivista (kabarè *Novi Sad il' nikad*, u režiji Radoslava Dorića), Vojvoda od Kornvola (*Kralj Lir* V. Šekspira, u režiji Ljubiša Ristića), Edi (*Ludi od ljubavi* S. Šeparda, u režiji Egonu Savina), Sladek (*Audijencija* V. Havela, u režiji Bogdana Ruškuca), govore-nje stihova Laze Kostića (*Medu javom i med' snom*, u režiji Radoslava Milenkovića), Sin Tom (*Staklena menažerija* T. Vilijamsa, u režiji Bogdana Ruškuca), Karanfil (*Nega mrtvaca* A. Popovića, u režiji Radmila Vojvodić), Voloda (*Draga Jelena Sergejevna* Lj. Razumovske, u režiji Branka Popovića).

Voloda je bio prva i poslednja uloga negativca, a o svojim iskustvima u radu na toj predstavi govorio je Branko Popović, reditelj: „Sticajem nesrećnih okolnosti uloga u predstavi *Draga Jelena Sergejevna* ostaće njegova poslednja dramska uloga. Svi smo se nadali da će to biti početak jednog našeg zajedničkog dugovečnog rada, svi smo to želeli, jer Peda je sve nas podsticao svojim radom, svojom neobično velikom glumačkom energijom. Bila je to eruptivna energija. Ja sam probe s Pedom, a naročito kasnije predstave *Draga Jelene Sergejevne*, doživljavao kao male potrese. Na tim predstavama su se pomerala brda. Nečakav prigušeni vulkan je u toku svake predstave izbjiao na videlo tako da smo svi mi ostajali pomalo ošamućeni, pomalo konsternirani onim što smo videli i što nam je Peda donosio svojim darom. Njego-va presfinjena glumačka, emotivna konstitucija činila je da

svaki njegov zadatak doživljavamo kao lični problem, kao lični život."

I poslednja predstava, oratorijum pocjene Miloša Crnjanskog. *A prah, sve je prah...*, u režiji Tomislava Kneževića, 26. oktobra 1993., kada je jedini dobio aplauz na otvorenoj sceni. Na jednoj od proba oratorijuma *A prah, sve je prah...* Peda je tiho rekao da je njegova pesma *Serenata* Miloša Crnjanskog koja počinje:

*Čuj, plače Mesec mlad i žut.
Slušaj me, draga, poslednji put.*

I Peda je otišao tog strašnog, poslednjeg dana oktobra 1993. kada je bio pun mesec nad Novim Sadom.

Niko nije slutio da će se Predrag Peda Tomanović tako brzo preseliti u sfere trajnog pozorišnog sećanja, pamćenja, postati deo pozorišne istorije Srpskog narodnog pozorišta, ali kao jedan od njenih najvrednijih sadržaja u poslednjih pet godina.

U toku svog petogodišnjeg glumačkog zračenja sa scene Srpskog narodnog pozorišta, osvojio je više nagrada: dve godišnje nagrade SNP – za ulogu Maleša u predstavi *Tri Čekića (o srpu da i ne govorimo)* Deane Leskovar, u režiji Egona Savina; ulogu Mite u predstavi *Laža i paraloža* Jovana Sterije Popovića, u režiji Egona Savina, za koju je dobio i nagradu na 42. susretu vojvodanskih pozorišta. Za ulogu Srde Zlopoglede u predstavi *Bela kafa* Aleksandra Popovića u režiji Branka Pleše na festivalu Dani komedije u Svetozarevu 1991. dobio je Nagradu za najbolju ulogu mladog glumca.

Sada, kada su svi krugovi (životni i pozorišni) neumitno zatvoreni, u stalnom sećanju na Predraga Pedu Tomanovića, teško je ne upitati se da li je moguće da je tako brzo, voljno i superiorno napustio već osvojeni životni prostor.

Vesna Krčmar

PETAR GOVEDAROVIĆ

(1928-1993)

Ako je tačno, kao što se priča, da se Englezi s poštovanjem odnose prema svojim policajcima, Francuzi prema svojim klošarima, a Rusi prema svojim pesnicima, sigurno neće biti mnogo daleko od istine, iako se o tome baš mnogo ne priča, ako se kaže da se Srbi i, uopšte, Jugosloveni, s ponavljajućim poštovanjem odnose prema svojim rediteljima.

To, naravno, nije nimalo slučajno. Kao prvo, oduvek smo imali dobru školu. Kao drugo, umesto u policajce i druge

nadzorničke profesije, naši najinteligentniji i najambiciozniji mlađi odlazili su i još uvek najradije odlaze u reditelje. I, kao treće, naš čovek, čak i onaj poluobrazovan, već odavno je načisto s tim da iza svih njegovih pozorišnih, filmskih i televizijskih uzbudjenja i zanosa, pre svih ostalih čarobnjaka scene, stoji neki nevidljivi Mata Milošević, Bojan Stupica, Ljubiša Ristić, Emir Kusturica...

Dok je sveta i svetla u srpskom i jugoslovenskom pozorištu, na toj najvišoj i najpreglednijoj galeriji naše pozorišne režije i pedagogije stoji i stajaće i Petar Govedarović. Osim izvesne patetike koju iznuduje ovaj tužni povod, u prethodnoj tvrdnji nema nimalo preterivanja. Dokaza, međutim, ima mnogo. Oni su sadržani u predstavama najvrednijih dela naše i svetske dramske književnosti koja je Govedarović na pozornici oživljavao načinom, duhom i zamislima njihovih autora, dakle, bez ostatka, ali i bez „dodavanja“. Od sada, i zauvek, svi oni – Gorki i Tolstoj, Nušić i Davičo, Strindberg i Sartr, Miler i Bien, Čopić i Simović, i mnogi drugi – samo su nemni svedoci i dužnici jednog umetničkog bogosluženja kome jedva da ima ravnog u „velikim malim pozorištima“ od Šapca do Užica i od Pirote do Subotice. A posve sigurno – u celoj istoriji najstarijeg srpskog pozorišta, u Kragujevcu, u koje je, iz svoje rodne Vojvodine i iz njenih pozorišta (Novi Sad, Subotica, Zrenjanin), stigao davne 1961. godine i u njemu ostao do kraja života.

Od sada i još za koje vreme samo će Šekspir sa scene tog pozorišta svedočiti životom rečju i pokretom, a onda će i on zanemeti. Neminovnošću i surovošću pozorišne sudsbine i kralj Lir će sići sa ove pozornice i preseliti se u naše nepouzdano sećanje, baš kao što su to, jedan za drugim, već učinili Vaska Pepe, Banović Strahinja, Pepo Bandić, kapetan Adolf, Vasilije Šopalović, Feda Protasov, Klara Zahanašian i Megi Dilon. Sa svakim od njih odlazio je, ali se uvek sa nekim drugim vraćao i Pera Govedarović. Čovek koji nije voleo eksperiment po svaku cenu i preko koga je „teatar panike i surovosti“ prešao kao parni valjak, da bi na kraju taj isti valjak ostao negde u jendeku istorije, a Pera, onako omalen i slabšan, ispod njega ustao čitav i oran, pedantan i delikatan, i uvek iznova ubeden da je dobro pozorište uvek – moderno pozorište.

A onda je došla ta noć. Noć Mijine slave i Perine smrti. Ko zna kojom igrom slučaja ili sudsbine, ovaj koji ovo piše i koji je trideset godina skromno beležio odbleške Perinog života, bukvalno prikovanog uz „daske koje život znaće“, našao se nasamo sa njim u šetnji kroz tu noć i ne sluteći njen kobni kraj već kroz jedan, možda najviše dva sata. Bio je, tako, poslednji koji je čuo njegov glas, koji je slušao njegove misli o pozorištu, kome je rekao „Laku noć“.

... Ne znam zašto, ali kad god budem prolazio pored ovog lepot spomenika, ovde ispred ove stare zgrade, uvek ću videti Peru u pozicijo Joakima Vujića kako me s blagim naklonom i ispruženom rukom poziva da svratim u njegovo veliko malo pozorište.

Hvala ti, Pero. I još jednom: laku noć.

Milan Nikolić

JANKO OLEJAR

(1928-1994)

Na put bez povratka iz redova rusinskih kulturnih poslenika otišao je Janko Olejar 11. januara 1994. godine, ostavivši za sobom neizbrisiv trag ne samo u kulturi, već i u vaspitno-obrazovnom životu vojvodanskih Rusina. Značajno mesto u tome ima i pozorišni amaterizam. Bio je veliki zaljubljenik u rusinsku kulturu i pružao joj je do kraja života sve što je mogao.

Roden je u Đurđevu 10. januara 1928. godine. Učiteljsku školu je završio 1948. godine u Sremskim Karlovcima i odmah, iste godine, počinje da radi kao učitelj u svom rodom mestu. Pored rada u školi, od samog početka uključuje se i u kulturno-umetnički rad, koji je u to vreme u njegovom mestu vrlo razvijen. Početkom 1951. godine javlja se kao reditelj jednočinke *Birokrata*, a 1952. i Molijerovog dela *Silom lekar*. Svoj amaterski pozorišni rad nastavlja u Vrbusu, gde je raspoređen na učiteljsku dužnost. Ali, tek prelaskom u Ruski Krstur, posle 1955. godine postiže zapoženje rezultate kao reditelj i kao glumac-amater.

U Ruskom Krsturu uspostavlja tesnu saradnju sa tada već afirmisanim pozorišnim radnikom Petrom Riznićem i opredeljuje se za rad sa učenicima. Tako 1958. godine sa njima postavlja na scenu dramatizovanu bajku *Beli jelen*, a krajem iste godine i *Kekeca*.

Kada je u Ruskom Krsturu osnovan Dom kulture kao jedinstvena institucija za kulturno-umetnički amaterski rad, Janko Olejar postaje njegov prvi direktor, ali i dalje nastavlja aktivno da radi i sa amaterima. Pod njegovim rukovodstvom krsturski Dom kulture je stekao veliki ugled ne samo u našoj zemlji, već i izvan njenih granica.

Posebne zasluge imao je za poboljšanje materijalnog položaja kulturno-umetničkog amaterizma u Ruskom Krsturu i za stvaranje prostornih uslova za kvalitetan rad. Bio je jedan od osnivača Dramskog memorijala „Petra Riznića – Đade” i Festivala kulture jugoslovenskih Rusina i Ukrajinaca „Crvena ruža”. Svojim naučno-istraživačkim radom dao

je i značajan doprinos izučavanju kulturnog života jugoslovenskih Rusina, učestvujući na naučnim skupovima iz te oblasti i objavljivajući svoje rade u rusinskoj periodici.

Sahranjen je u Ruskom Krsturu 12. januara 1994. godine.

D. L.

RAHELA FERARI

(1911-1994)

Kao i u Životu, tako i u pozorištu ima pojava i ličnosti koje obeleže čitavo jedno razdoblje. I koje se, jednostavno, ne mogu zaboraviti. Stoga sam, priznajem, rado pristajao uz mišljenja onih pozorišnika koji su verovali da teatarska umetnost nije esemerna, kako se često misli i pše, i da de-lovanje jedne predstave ili kreacije darovitog glumca ne isčezava, nego traje dugo, čak na neki način zauvek, kao što zauvek traje sve ono što je medu ljudima stvaralačko. Otuđa i hoću da verujem da je glumačko tvoraštvo Rahele Ferari od takve japije. Zauvekne.

Znano je da ima dramskih umetnika koji su predodređeni za jednu vrstu uloga. Ima, opet, slavnih epizodista koji su ostvarili zapaženje kreacije od prvaka. Ali ima i takvih, kaka je bila Rahela Ferari, koji nemaju svoj fah, jer su svi fahovi njihovi. Uostalom da nije tako kako bi joj bilo moguće da jednoj čitavoj galeriji od skoro dve stotine likova, nimalo sličnih i tako različitih udahne život na sceni? Brojna su i uvek tragalačka bila i njena ostvarenja na radiju, filmu i televiziji.

Apartna u slikanju karaktera darovala je specifičnu boju glumi našeg pozorišta. Njen artizam bio je sasvim drugačiji od ostalih. Nekako neobično naheren u svojoj „nejednostavnoj jednostavnosti i pomalo neprirodnog prirodnosti“. Zalazeći, opet, igrom često i u svet onostranog, na brdu između realnosti i halucinantnog, ona je, valjda kao niko u nas, umela da bizarno uzdigne sa prvorazredne atraktivnosti. Od svetlog smeha do crnohnumornog uživanja u zlosluču i ponoru tragedije. Iz praska jedinjenja tragičnog sa komičnim, koja su svakako proizilazila iz njenog umetničkog bića i poimanja glumačkog poštenja, ona je maštom i majstorstvom posvećenih uspevala da satvori portret i karakter neobičniji od piščevih indikacija, ali da pritom ostane verna njegovoj literaturi i njegovom videnu životu u kontrastima. Iglastom opservacijom i ne retko parodijskim duhom glume, Rahela Ferari je likove svojih gospoda, ogovaruša, malogradanski i dama iz visokog društva najčešće i s pokrićem usmeravala put groteske i persiflaže, nalazeći u paradoksima inspiraciju za stvaranje originalnih umetničkih kreacija, punih života i mašte.

Neodoljivog ljudskog i glumačkog šarma, Rahela Ferari nikada ni jednu predstavu nije igrala na isti način. Kao primer upornog brušenja i cizeliranja uloge, dugo nakon premijere, prisecam se Ksenije Bulićov, jednog od njenih vrhunskih ostvarenja. Duboko svesna da bi – povodeći se za čuvenom Jegorovom rečenicom „Ti si, Aksinja, sasvim kao ružan san“ – uz moćnog Milivoja Živanovića mogla ostati samo šlagvort-partner, ona je vodena intuicijom tragača pronalažila i pronašla niz naoko sitnih detalja: od hromog, pritvornog šunjanja, do neprestanog, nerazumljivog mrmeljanja u bradu i zvečanjem kijučeva od zamandaljenih osta-va, podruma i magaza – stvorivši ulogu za pamćenje. Međutim, kada je šezdesetih godina prvak MHT-a Boris Livanov gostovao u Beogradu kao Jegor Bulićov, ona je svoju igru namah prilagodila gostu, dodajući joj neke nove ukra-se: lukavu grabljivost i malogradansku uznesenost. Sugerišući uz to unutrašnji ritam predstave Rahela Ferari, majstor nepredvidivog detalja, zasenila je gosta i doživila ovacije.

Za šezdeset i tri godine glumovanja bila je član Iriju pozorišta: Srpskog narodnog (1930-1940. i 1944-1947), Umetničkog pozorišta u Beogradu (1940-1941) i Jugoslovenskog dramskog (1947-1994). Samo na novosadskoj sceni odigrala je blizu stotinu uloga, tumačeći brojne likove u delima Sterije, Frajdenraju, Nušića, Pecije, Stankovića, Veselinovića, ali i Sardena i Šilera, Šekspira, Panjola, Gogolja, Katajeva, Čapeka. Laureat je Sterijine, Sedmoujske, Oktobarske nagrade Beograda i niza drugih najviših priznanja.

Rodena u Zemunu (27. avgusta 1911) kao Rozalija (Beli Robel) Frajnd, 1931. uzima za umetničko ime Rahela Ferari, mada joj je od 1940. godine, udajom za glumica Aleksandra Stojkovića, ono zvanično bilo Marija Stojković. Nekim od kolega i nama mladima dozvoljavala je, blagonaklonošću bliske i drage rodake, da je oslovljavamo sa Tante-Rašel. Ni danas ne znam da li je i koliko znala za niz podudarnosti svoga života sa životom velike francuske glumice Elze Rašel, po kojoj smo je provali. Obe su, naiće, bile kćeri presiromašnih Jevreja. Francuskinja je već najako devojetom pevala na pariskim ulicama da bi se prehranila, a Rozalija Frajnd, zahvaljujući bratu od tetke, Lajošu Lajneru, rekviziteru novosadskog Pozorišta, dolazila promrzla u teatar da se ogreje, potom da statira i najzad da močno, kao i njena slavna imenjakinja, suvereno zagospodari scenom. Do nezaborava.

Umrла је у Београду 12. фебруара 1994. године и сахране-на у Алеји заслужних грађана.

Miroslav Radonjić

JAKOV SALAK

(1947-1994)

Neposredno pred početak XXVI dramskog memorijala „Petra Rizničića Đade“ u Ruskom Krsturu, stigla je tužna vest iz Zenice da se ugasio život u Vojvodini poznatog glumca Jakova Salaka, rođenog 4. avgusta 1947. u Ruskom Krsturu. Tačnije, život mu se ugasio još 5. marta 1994. godine, ali zbog ratne situacije u Bosni, vest je do Ruskog Krstura dugo putovala.

Glumačku karijeru Jakov Salak je započeo u Ruskom Krsturu kao mladi glumac-amater. Debitovao je u predstavi *Šarena lopta* Igara Torkara, u režiji Irine Hardi, čija je premijera izvedena 8. maja 1966. godine. Kreacijom svoje prve uloge postigao je veliki uspeh kod krsturske pozorišne publike. Već tada je zavoleo pozornicu i nije se odvajao od nje do kraja svog života.

U početku se Salak nalazio u velikoj nedoumici kod izbora životnog poziva. Želeo je da se posveti pozorištu, ali kod vojvodanskih Rusina nije bilo takve profesionalne institucije. Zbog toga je završio srednju elektrotehničku školu u Novom Sadu, a zatim počeo da studira na višoj upravnoj školi, baveći se pozorišnim radom amaterski. Kada je primljen u Dramski studio u Novom Sadu, sa posebnim zadovoljstvom je prekinuo dalje studije i potpuno se posvetio pozorišnom radu na srpskom jeziku. Studio je završio sa najvišim ocenama. Prvi angažman je dobio u Narodnom pozorištu „Sterija“ u Vršcu, u kome je proveo nekoliko sezona.

Poslednjih osam godina bio je član zeničkog Pozorišta, sa kojim je dva puta učestvovao i na Sterijinom pozorju. Postigao je izvanredna glumačka ostvarenja u predstavama *Proleća Ivana Galeba*, *Sveti Sava*, *Čelava pevačicu*, *Na božjem putu*, *Pasha nosača Samuela* i dr. Nastupao je i u televizijskim dramama.

Ratno okruženje pogubno je delovalo na njegovo već tada krhko fizičko i duševno zdravlje. Uprkos tome, uspeva da na vreme skloni svoju porodicu iz ratnog plamena, a sam – ne verujući u surovu stvarnost – ostaje sa svojim kolegama u Zenici. Zdravlje mu se još više pogoršalo i, posle osam meseci provedenih na bolničkom lečenju, nije izdržao. Umro je talentovani glumac, glumac koga je uhlila luga u najboljim stvaralačkim godinama.

Sahranjen je na zeničkom groblju Prašnice.

D. L.

VOJISLAV VASJA STANKOVIĆ

(1930-1994)

Niš je iznedrio značajna glumačka imena „na daskama koje život znače”, a među njima posebno mesto pripada Vojislavu Vasji Stankoviću. Umro je u šezdeset i četvrtoj godini od posledica promrzljina na nozi, zadobijenih daleke 1944. godine, kao kurin na mrtvoj strazi u Jastrebačkom partizanskom odredu. Iako ga je nogu teško bolela, još teže je htio, otišao je počekom 1994. u svoje omiljeno Bijelo Polje da sa mladim crnogorskim amaterima radi još jedno pozorišno delo. Narušenog zdravlja, nije izdržao snažnu studen. Hitno biva prebačen u Niš, gde su ostali uzaludni svi napor lekara za spas njegova života. Tog prohladnog 14. marta godine '94. iz života i sa pozorišne scene otišao je velikan niškog i jugoslovenskog pozorišta, filmski i televizijski glumac, jedan od najkontroverznijih dramskih umetnika, čovek koji je uvek išao „ivicom noža” i u kome ima nečeg autosadističkog. Tako je, uostalom, on sam o sebi govorio. A govorio je o sebi retko i izuzetno.

Vojislav Vasja Stanković, sin čuvenog niškog pekara Dragi-ja, kao petnaestogodišnjak zavoleo je pozorište. Godine 1945. u Nišu je izvedena (beogradска) predstava *Hadjik Stanko*, a u glavnim ulogama niko drugi do Ljubiša Jovanović i Nišlja Dobrica Milutinović. Ispred Pozorišta bio je okačen veliki pano koji je skrenuo pažnju mladanom Vasji, ali i njegovim drugarima, pajtašima sa kojima je svakodnevno prevozio ugalj sa železničke stanice da bi zaradio koji dinar i time pomogao ocu, porodici i sebi. Vasja je na biletarnici kupio kartu: 19 red, 434. sedište. Predstava ga je oduševila. Pozorišni crv je ušao u njega. Drugi put kada je odlučio da ide u Pozorište, opet je kupio kartu u istom redu i na istom sedištu. Mislio je da tako treba. To je detalj koji nikada nije izbledeo iz njegovih sećanja.

Noću je učio, danju prevozio i istovarao ugalj. Voleo je rusku literaturu, pa je zato kasnije imao mnogo neprilika. Nazivali su ga rusofilom, ibeovcem, pokušavali da mu na svaki način napakoste. A on je u to vreme bio aktivan omladinac. Godine 1946. postao je član Centralnog omladinskog pozorišta (COP). Njegove glumačke kvalitete zapazio je glumac i reditelj beogradskog Narodnog pozorišta Predrag Dinulović i preporučio ga upravniku. Dva puta je Vasja odlazio u Narodno pozorište i uvek su ga vraćali. Navodno, upravnika nije bilo u kancelariji. Ispostavilo se kasnije da zbog prijavih pantalonu i još prijavljih cipela ovaj nije htio da ga primi. Misili su da je to neki šarlatan. Treći put biva primljen kao ceapač karata sa osnovnim zadatkom da uči glumu. Od 1946. do 1948. godine uskakao je u dve-tri predstave, ali je malo nedostajalo da '47. godine bude zauvek najuren iz po-

zorišta. Reditelj Dušan Antonijević poverio mu je ulogu u *Gospodi ministarki* i na probama je sve teklo po planu, ali na premjeri Vasja igra iz kontre, kao „nadžak-baba”, kako je lično komentarisao taj svoj potez. To je toliko ražesilo Antonijevića da je javno rekao kako od njega nikad neće biti glumac. Antonijević se, ipak, grdno prevario. Ubrzo затim Vasja igra Josu panduru u *Sunnjivom licu* Branislava Nušića, Đenadiju u *Stanoju Glavaša* Đure Jakšića, Petra u *Šumi Ostrovskog*.

Godine 1949. upisao je Pozorišnu akademiju u Beogradu. Završio je pet semestara. Dalje nije išao, već se opet vratio svom gradu i glumi. O tom periodu života i rada u Nišu nerado je govorio, jer je stalno proganjana zbog navodnog rusofilstva. Mnogima je smešalo što je uz ime Vojislav pridodao i Vasja. A Vasjom su ga prezvali Nišlje pošto je po liku i stasu podsećao na istoimenog junaka iz čuvenog ruskog filma *Pastir Kostja*. On je na to bio posebno ponosan. Ime Vasja je stajalo i u njegovoj ličnoj karti. Do kraja života za sve je bio i ostao Vasja!

Odlazi ubrzo iz Niša, ali se njemu i njegovom Pozorištu vraća pet puta. U Narodnom pozorištu u Nišu odigrao je relativno malo uloga: svega četrdeset i dve, ponajviše zato jer je bio glumac lutalica. Igrao je velike uloge, ali i epizode. Uvuk vrhunski i maestralno. Pamtiti se njegov Mitke, Hadži Toma, Efendi Mita, Henrik IV, Tomas Mor, Aristotel, Ras-kolnjikov, Miloš, Jabučin, pa po ko zna koji put Josa pandur. Samo šest meseci pre smrti zamolio je beogradskog reditelja Slavenka Saletovića da u njegovoj postavci *Sunnjivog lica* zaigra Josu panduru. Za malu epizodu dobio je gromke aplauze. Poslednju ulogu na sceni Narodnog pozorišta u Nišu ostvario je u *Kiseoniku* (Milija) Miodraga Đukića, u režiji Jovice Pavice.

Za uloge na niškoj sceni dobio je i nekoliko vrednih priznanja. Na Susretima profesionalnih pozorišta Srbije u Pirotu 1982. dobija „Joakima” za ulogu Živo biće u *Voćnom danu* Velimira Stojanovića, u režiji Ljubiše Georgijevskog. Te iste godine na Danima komedije u Svetozarevu (današnjoj Jagodini) dobija „Čurana” za ulogu Toze mehaničara u *Večitom studentinu* Zorana Đordevića, u postavci Aleksandra Đordevića. Tri puta je sa ansamblom Narodnog pozorišta u Nišu nastupio u Sarajevu na MES-u. Sarajevskoj publici, svojoj „raji” u Bosni, kako je često govorio, predstavio se u *Voćnom danu*, *Jugoslovenskoj anitezi i Spasiocu* (obe predstave režirao je Branislav Žaga Mićunović).

Posebno je voleo da igra i nastupa u Bosni, gde je inače dugo boravio u pozorišnim kućama Sarajeva, Tuzle, Zenice, Mostara. Kako mi je jednom prilikom kazivao, bukvalno je 1980. godine morao da ode iz Bosne zbog popularnosti. Bilo ga je stalno u pozorištu, na televiziji, na filmu. Prosto

nije mogao da ide ulicom, a da ga neko ne zaustavlja i ne zapitkuje. Mrzvoljnom i osobrenom Vasji to nije godilo. Nikada nije voleo da bude u centru pažnje. Pa ipak, sa nečim je morao da se pomiri. Na Susretima profesionalnih pozorišta Bosne i Hercegovine u Jajcu osvojio je šest najvećih priznanja. E, to mu je posebno godilo, kao što je sa ponosom govorio o Dečijem pozorištu u Zenici, koje je otvoreno na njegovu inicijativu i uz njegovu veliku pomoć.

Ponosan je bio i na još jedno veliko priznanje. Dobio ga je u Novom Sadu, gde je inače u dva navrata radio u Srpskom narodnom pozorištu. Godine 1963. dobio je Oktobarsku nagradu Novog Sada za ulogu Jug Bogdana u Mihizovom *Banović Strahinji*, i to na predlog novinara i pozorišnih kritičara. Novosadani pamte i njegove kreacije u *Juliju Cezaru* (Kaska) u *Mauranu* (General Žiro Žobi), *Smail-aga Čengići* (Smail-aga), *Iza zatvorenih vrata* (Garsen), *Fizičari-ma* (Mebijus), *Kristofor Kolumbu* (Nepoznati), *Večitom mladoženji* (Pera), Haleluja (Sipka) i dr.

Pored Novog Sada, Vasja se dva puta vraćao i u pozorišta Kragujevac, Zenice, Beogradskog dramskog. Igrao je, zatim u Leskovcu, Zaječaru, Šapcu, Podgorici, Pirotu, Zrenjaninu. Ni manje ni više nego u četrnaest jugoslovenskih pozorišnih kuća. Odigrao je oko šezdeset uloga i dobio sijaset pothvala kritičara, a ponavljše gledalaca. Leskovčani još pamte njegovog Timona Atinjanina. Vasja je prvi u Srbiji dobio preporuku dr Hugo Klajna da odigra taj lik. Bio je brilljantan. U Narodnom pozorištu u Leskovcu ogledao se i kao reditelj. Postavio je *Vožda Ivana Studena*. Bio je nezamenljivi Hadži Toma u *Kostani* ne samo na niškoj sceni, već i u Zaječaru, Pirotu, Zrenjaninu...

Vasju Stankovića dobro pamte ljudi i po mnogobrojnim ulogama u filmu, u televizijskim dramama i serijama. Najbolje njegove filmske kreacije bile su u *Svadbi* (neopravданo mu je „izmaka“ Zlatna arena), zatim u *Noći i jutra*, *Kuća pored pruge*. Igrao je u televizijskim dramama *Paljenje Rajhstaga*, *Savonarola*, *Samoca...*, u tv serijama: *Opasni susreti*, *Tole*, *Karniondžije*, *Vuk Karadžić*, *Aleksa Šantić*, *Jastuk groba mog...*

Uporedo sa radom u pozorištu, na filmu i na televiziji, napisao je i četrnaest dečijih komada od kojih je deset izvedeno. Rad sa amaterima i rad na predstavama za decu je posebno voleo. Deca su za njega bila i ostala najbolji kritičari. Nad tom činjenicom mnogi su ostali zapanjeni, jer je Vasja bio ostra, impulsivna ličnost, „težak čovek“, kako je sebe ocenjivao. U njegovu boemsku intihu je teško bilo dopreti, ali je zato gledaocima širom Jugoslavije pokazao svoje pravo glumačko lice koje je izranjalo iz prave pravcate magle, sa mnogim glumačkim slojevima.

Vasja Stanković je bez svake sumnje veliki glumac, pozorišni prevashodno, ali i najkontroverzija ličnost, možda u citoj istoriji niškog Narodnog pozorišta.

Slobodan Krstić

JOVAN ANTIĆ

(1930-1994)

Glumac Jovan Antić svojom bogatom umjetničkom biografijom svakako pripada i posleratnoj istoriji vojvodanskog teatra, ponavljše iz dva razloga: najpre, pripadao je prvim generacijama novosadske Glumačke škole, koja je jugoslovenskoj sceni podarila mnoga značajna glumačka imena, a drugo, trinaesti sezona, sa kraćim prekidima, proveo je u dva vojvodanska pozorišta, (dvé, u Srpskom narodnom pozorištu u Novom Sadu, a jedanaest u Narodnom pozorištu „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu). Na sceni Srpskog narodnog pozorišta zvanično debituje oktobra 1953. godine, manjom ulogom u predstavi *Ka novim obalamu* Mihajla Vasiljevića, potom svoj nesumnjivi talent i tek steklena znanja praktično demonstrira u *Đidi*, *Hajduk Stankit*, *Otelu*. Međutim, put njegovog umetničkog sazrevanja odvodi ga u zrenjaninsko Pozorište, kome narednih pet sezona daje svoj zapažen doprinos, u, po mnogim mišljenjima, najznačajnijem periodu ovog teatra. Dočnije, u još šest sezona, Jovan Antić odigrće u pozorištu „Toša Jovanović“ pedesetak uloga koje su sve dokazivale njegove značne umetničke potencijale (od 1963. do 1965., zatim 1970. i 1971. godine i od 1973. do 1975. godine). U međuvremenu radiće u nekoliko beogradskih pozorišta, uglavnom u Dečjem pozorištu „Boško Buha“ i Pozorištu na Terazijama, u kome se i penzionisao.

Od kada je kročio na zrenjaninsku pozorišnu scenu, ulogom Nikerta u Timejerovojoj *Mladosti pred sudom*, do poslednje u Erdmanovom *Mandatu*, Jovan Antić je s lakoćom vezivao publiku za sebe prepoznatljivom karakternom glumom, bilo da se radi o komediografskom ili o ozbilnjom dramskom zadatku. U sećanju zrenjaninske publike, (ali i daleko šire) svakako je nezaboravna kreacija Jovana Antića u Čopicevom *Nikoletinu Bursaću*. Njegov Jovica Jež, do te mere je bio autentičan, duhovit i do detalja supitno i promišljeno odigran, da je i to (svakako uz nesumnjiv doprinos ostalih aktera) uticalo da ova predstava bude jedna od dve koje su najviše izvodene u istoriji ovog Pozorišta. Značajne uloge odigrao je u *Malogradanima Gorkog*, *Baladi o Ojlenšpicelu* Vajzenborna, *Večeri u ponoć Anuja*, *Nemcina Kručkovskog*, *Smrti Stefana Dečanskog* Sterije, *Talentima* i

obozavaocima Ostrovskega, a nadalje u svim Nušćevim komedijama koje je zrenjaninsko Pozorište u to vreme stavlja u repertoar.

Neospornog glumačkog dara i specifičnog scenskog šarma, umjetnička ličnost Jovana Antića, valja da bude zabeleženo, pri pada nekolikim generacijama srpskog pozorišta, koje su zaslужne pre svega zbog toga što su, duži niz godina, dosledno oblikovale i dovele do jasnijih odrednica ono što obično nazivamo i podrazumevamo pod terminom autentičnog srpskog nacionalnog teatra.

S.Ž.Š.

PAVLE BOGATINČEVIĆ

(1905-1994)

Pavle Bogatinčević se rodio u Beogradu 24. septembra 1905. godine, u činovičkoj porodici, od oca Aleksandra i matere Danice Kostić. Srednju školu je završio u rodnom gradu. Zavolevi od malih nogu pozorište i glumce, otičeće prvo u Glumačko-baleisku školu Narodnog pozorišta u Beogradu (1922-24). Igrao je na prestoničkoj sceni još kao dečak (ne samo na ispitnim predstavama), ali ga ona i preuzima kao mladoga glumca (1924-26). Zatim odlazi na odsluženje vojnog roka (1926-27). Nastavlja glumu na romantičarski način, sklon čergarenju s putničkim pozorištima, uvek nemirna i vrlo radoznašla duha. Kraće vreme će provesti u požarevačkom Pozorištu, gde je ne samo glumac nego i reditelj i upravnik (1927-28). Dve sezone provodi u Banovinskom pozorištu u Nišu, takođe kao glumac i reditelj (1928-30). Tek u Narodnom pozorištu u Skoplju otpočinje dublje da se potvrđuje kao umetnik, proširivši i obogativši svoj mladalački fab (1930-34). Odatle odlazi samo na jednu sezonu u Novi Sad, u Narodno pozorište Dunavske banovine (1934-35). Opet samo jednu sezonu radi u Narodnom pozorištu u Skoplju, pod upravom Velimira Živojinovića (1935-36). Na sceni sarajevskog Pozorišta ispoljava sve svoje glumačke vrline (1936-37). Dr Branislav Vojinović ga poziva u Beograd i tu ostaje punih dvadeset godina (1937-57). Do penzionisanja je prvak Beogradskog dramskog pozorišta (1959-72), mada će, povremeno, igrati sve do kraja sedamdesetih i ranih osamdesetih godina. Od 1937. do 1972. međutim, daje niz kreacija u radio-emisijama, na filmu i televiziji.

Dosta dugo je Bogatinčević tumačio uloge salonskih ljubavnika (u početku mlađih, potom starih), i to se, uglavnom, smatrao njegovom strukom. Glumac stvoren za salon, s najširim umjetničkim mogućnostima, on je uvek bežao od uobičajenih uopštavanja salonskih tipova i karaktera, ulazeći u psihologiju svojih junaka, ma koliko ona u piščevu tek-

stu bila površna i skučena, dodajući joj, u isti mah, snažne odlike svojih individualnih interpretatorskih sposobnosti. Da zadovolji svoju umetničku glad i istraživačku strast, Bogatinčević je s velikim uspehom prikazivao i tipove i karaktera u komedijama naravi i karaktera, kao i u dramama. On je umeo da pravi i komedijama karikature, ali je to uvek radio s merom i ukusom, vrlo strog prema sebi i svom pozivu i vrlo obazriv prema publici.

Poznatije su mu uloge: Matković (*Mister Dolar*), Puba Fabriči (*Gospoda Glemabajevi*), Agramer (*U logoru*), Lenbah (*U agoniji*), Baron (*Na dnu*), Hlijestakov (*Revizor*), Kočkar-jo (Ženidba), Markiz Poza (*Don Karlos*), Ždenko (*Na samiti leda*), Alberto (*Dva tuceta crvenih ruža*), Dr Evans (*Openhajmer*), Čovek sa jastukom (*Zavera osećanja*), Fon Berg (*Štačaj u Višiju*), Dr Petar Štokman (*Narodni nerpijatelj*) itd.

U novosadskom Narodnom pozorištu Dunavske banovine sa uspehom je tumačio i uloge Kralja Uroša (*Uraševa ženidba*), Mileta (*Beograd nekad i sad* B. Nušića), Ninkovića (*Gospoda ministarka*), Karta Hajncea (*Stari Hajdelberg*), Oktava (*Gospodin Alfonis*) i dr.

Umro je u Beogradu 19. juna 1994. godine.

Ž. P.

SLOBODAN BOŽOVIĆ

(1938-1994)

Roden 4. novembra 1938. u Beogradu, Slobodan Božović je rastao i školovao se u Novom Sadu. Studirao je na Medicinskom i Filološkom odnosno Filozofskom fakultetu – Grupa za jugoslovensku književnost i srpskohrvatski jezik u Beogradu i Novom Sadu, a diplomirao na Akademiji za pozorište, film, radio i televiziju – Odsek dramaturgije u Beogradu (1973). Prve reportaže objavio je u omladinskim novinama; kao novinar, dramaturg i urednik radio je u Kulturnoj redakciji Radio-Novog Sada, bio dopisnik i pozorišni kritičar „Večernjih novosti”, a od 1973. dramaturg je urednik, sa najdužim stažom, u Kulturnoj redakciji Televizije Novi Sad. Bila je to njegova poslednja deonica u izuzetnoj novinarskoj karijeri koju su krasile erudicija, odmerenos, šarm i hoh boema, nemanetljiva humanost i nepotkupljiv stav.

Radeći u brojnim redakcijama, Božović je pripadao onoj plejadi novinara koja je pre svega verovala u reč, koja je u svakom pesniku tragala za budućim Rembooom, a u svakom slikaru gledala mogućeg Pikasa. Bilo je to poštovanje umetnosti i avanture stvaralačkog čina.

Uporedno sa novinarstvom Božović je uspeo da napiše preko petnaest pozorišnih, radio i televizijskih drama, filmskih i televizijskih scenarija, brojne pripovetke, dva romana, ali i pozorišne kritike koje su se pamtile. Bio je nezaobilazni i nadasve studiozni voditelj televizijskih hronika Sterijinog pozorja i Susreta pozorišta Vojvodine, brojnih tribina i okruglih stolova kritičara i teatrologa, kreator neprevazidnih portreta dramskih umetnika, odani saradnik Pozorišnog muzeja Vojvodine.

Na sceni Srpskog narodnog pozorišta 28. februara 1971. premijerno je izvedena Božovićevo drama *Flora gospodina Florijana*, nastala kao rezultat iščitavanja, ali i kao jedan od mogućih tematskih replika na prozu Franca Kafke, pre svega njegove pripovetke *Preobražaj*. Konstruišući zbijanje u delu na kazni izrečenoj glavnom junaku, inače nepoznatoj dosadašnjim zakonodavnim kanonima objektivnog pravosuda – smrtnoj kazni doživotno uslovno – Božović je elemente dramske radnje sklapao od nadrealističkih snovljenja, površnog simbolizma i svesno potenciranoj naturalističkog dijaloga, jake crno-humorne note. Pisana jezgrovito, jezikom visoke literarne kultivisanosti, više groteskna nego satirična, *Flora gospodina Florijana*, ostaće, i zbog svoga simbolizma, zapamćena kao jedna od najkarakterističnijih oprih scenskih parabola sa elementima bajke, nastala u tzv. novosadskom dramaturškom krugu.

Kada je pre deset godina u Matici srpskoj objavio roman *Boris Romanov* književna i kulturna javnost bile su u najmanju ruku iznenadene. Samo uzak krug Božovićevih prijatelja znao je za tajne njegove bizarse radionice. Roman je bio prirodan nastavak onoga čime se Božović celog svog izuzetnog i kratkog života bavio – umetnošću. Svojevremeno je na pitanje o vezi novinarstva i literature iskreno odgovorio: „Imam preveliku sreću što sam – novinar. Ne verujem u pomici i tvrdnje da su novinarstvo i literatura dve različite mogućnosti za pisani izraz. Naprotiv. Novinarstvo je, možda, jedna ogromna mastionica koja neprekidno puni krvotok piščevog pera“.

Ubrzo je usledio novi roman – *Simeon Gavanski*.

Došla je i kobna bolest. Božović se nije dao. Napisao je još nekoliko romana. Koliko nedavno, za vreme Pozorja, pričao je o novom delu koje je kod izdavača. Govorio je kao da se rastaje. Između ostalog, kako je rođen u Beogradu, a nikada nije bio u Cetinju. Čoveka je najviše voleo da poredi sa violiniskim ključem. Jezik svakog umetničkog dela traži taj ključ. A on je upravo – čovek.

Prvog jula 1994. umro je čovek koji je imao ključ za svako umetničko delo.

MILIVOJE MAVID POPOVIĆ

(1909-1994)

Petoga jula 1994. umro je u snu, u svom beogradskom stanu, Mavid Popović. Otišao je tiho ne samo glumac sudsbine karakteristične za njegovu generaciju, već i zaljubljenik u jezik, „šengajst“ zanesen platnim naših velikih slikara (kad nije mogao da ih ima u originalu, naručivao je kopije), skupljač bizarnih isečaka iz Štampe, najpre rasni udvarač, zatim učivi kavaljer, pa čak i učitelj jahanja. U mladosti je bio i suprug buduće velike Mire Stupice i otac njene jedine kćeri. Kad kažemo da je Mavidova glumačka sudsina tipična za njegovo pokolenje, onda imamo na umu da je došao iz Šapca u Beograd gde je završio Pravni fakultet, ali se opredelio za teatar i obrazovao kod pravih majstora glumačkog posla pred Drugi svetski rat u Glumačko-baletskoj školi poznih tridesetih godina, da je počeo kao mnogi srpski glumići da glumi u Zagrebu, a da je nastavio u Beogradu.

Spada u onu zlosrećnu generaciju koja je svoje zvezdane i zrele glumačke trenutke doživelu u okupiranom Beogradu kada je Beogradanim bilo potrebro pozorište više nego nasušni hleb, koga uostalom najčešće nije bilo. Beogradani ga još pamte kao pravog Didiju u *Didi*, kao Kiću, jednoga od dva cvancika, i kao Šarmera u *Večitom mladoženju*. Tadašnje šiparice u turbanima i espadrilama sa drvenim donom dolazile su na svaku njegovu predstavu da vide kako u zanosu otkriva muške grudi, tako strasno da je na sve strane letela dugmad sa prkosno razdrljene košulje.

Iako je odigrao u Skoplju, Šapcu, Nišu, Novom Sadu (od 1. avgusta 1951. do 31. avgusta 1954) i u Beogradskom dramskom, i Kasija, i Kleanta, i grofa Almavivu, i Karenjinu u *Živom lešu*, i Don Žuana, i Miloša Obrenbegovića u *Maksimu Crnojeviću*, i Hajduk Stanka, i Stanoja Glavaša, vreme rata bilo je doba njegovog neponovljivog glumačkog vrhunca.

Mi koji smo ga sretali do juče, pitamo se da li je mogućno da je zapravo umro jedan osamdesetpetogodišnji starac. Za nas je on bio večiti mlađi. Ali podaci neumoljivo kažu radio se, kao Milivoje, u Šapcu 12. septembra 1909. godine, u porodici u kojoj su mu, kako navodi istoričar srpskog pozorišta Borivoje Stojković, dedovi po majci značajni glumci i reditelji Đura Rajković, a po ocu pisac i vojvoda Marko Miljanov.

Poslednjih godina dolazio bi u pozorišne salone da bi, kao lektor, pouzdano i strasno, prenosio na nova pokolenja svoju zvučnu i pravilnu frazu i akcente. Iako je tome bio vičan i stručan, ipak mi se čini da se nauke scenskog jezika držao tako grčevito ponajviše zato da bi održao vezu sa svojom najvećom životnom strašću – pozorištem.

Ž-R

Jovan Ćirilov

ZLATA NIKOLIĆ

(1908-1994)

Ovog se leta (kako to obično biva, glumci umiru leti) ugasio još jedan glumački život. Avgusta meseca, na riječkom groblju Kozala, sahranjena je dramska umetnica Zlata Nikolić. Umrla je u gradu, u kome je već 1946. zaigrala u prvoj predstavi teatarskog Kazališta na hrvatskom jeziku, u Gundulićevoj *Dubravki*.

Rodena je u Delnicama (Gorski kotar) 6. septembra 1908. Pohađala je Državnu glumačku školu u Zagrebu. Počela je da glumi u Marićevom putujućem pozorištu 1927, a kasnije i u trupama Davitija, Dinića-Radenovića, Živanovića, Životića. Bila je član pozorišta u Banjaluci, Sarajevu, Novom Sadu, Osijeku, Dubrovniku, Rijeci i Podgorici.

U sarajevskom Narodnom pozorištu angažovana je u sezoni 1931/32, igrajući uglavnom epizodne uloge: Služavka (*Maršan Baltazar*), Kraljičin paž (Bojić *Kraljeva jesen*). U Srpskom narodnom pozorištu i u Narodnom pozorištu Dunavske banovine član je od 1932. do 1937. ostvarivši preko trideset uloga od kojih izdvajamo: Petra – *Đido Veselinovića-Brzaka*; Smilja – *Graničari Frajdenrajh*; Simka – *Ozalošćena porodica*, Ajša – *Put oko sveta*, Soja i Tetka Savka – *Gospoda ministarka Branislava Nušića*; Airijeva – *Dve sirolice* Eneri Kormona; Vila – *Karakorde Cvejića-Sotirovića*; Magda – *Koštana B. Stankovića*; Evica – *Cigani Sigligetijevi*; Ana Klješč – *Na dnu M. Gorkog*.

U Osijek dolazi početkom sezone 1937/38. i ostaje do 1945. godine, odigravši niz značajnih uloga – Kraljica Gertruda u *Sekspirovom Hamletu*, te glavne uloge u dramama Lajoša Zilahija *Devojka iz bolje kuće*, Ana Kristi Judžina O'Nila, *U pozadini* Miroslava Feldmana, *Dundo Maroje* Marina Držića, *Gospodsko djete* Kalmana Mesarića, Čovek koji je video smrt Viktora Estimijua i drugim.

Vreme provedeno u Osijeku smatrala je najlepšim razdobljem u svojoj glumačkoj karijeri.

Godine 1969. dobila je Nagradu Grada Rijeke za životno delo.

U.

BORIVOJE BORA STOJANOVIC

(1927-1994)

Najpre sa pozorišne, a potom i sa životne scene otišao je u prostore nezaborava glumac somborski Borivoje J. Stojanović. Iskreni zaljubljenici Talijine umetnosti, ne samo u našoj sredini, kojih je, doista, najviše i pripadao, i to na način ka-

ko se pripada zavičaju, posvedočiće u svakom trenu: otišao je velikan somborskog glumišta, čovek koji je sav svoj život posvetio onome što se naziva umetnost i stvaralaštvo.

Borivoje J. Stojanović, ili samo – Bora, kako su ga zvali i rodbina i prijatelji, rođen je 15. maja 1927. godine u Niškoj Kamenici. Državnu pozorišnu školu završio je u Novom Sadu 1951. Sav svoj glumački vek uložio je u raskošne stranice letopisa Pozorišta u Somboru. Za trideset i dve godine igre na daskama koje, oduvek tako, život znaće, odigrao je dve stotine i četrdeset uloga. Znajući kako je u sve svoje uloge ulazio i kako ih se, najčešće, teško oslobađao, samim sobom je preživeo dve stotine i četrdeset tudiž života, i to tako da se pred očima u gledališnoj tami čine stvarnim, njegovim i našim životima. Ulogom uvek neko drugi, ali za glumca kakav je bio Bora, to i nije bio tud život, jer ih je na scenu prizemljivao upravo tako da jedino na život i liče. Tačko je bilo od prve do poslednje predstave, a pred gledaocima je nastupio 3.540 puta. Iz večeri u večeri, uvek kao drugi.

Izuzetno glumačko umijeće prenosio je i na druge. Zapažen je bio i njegov rediteljski angažman, nešto sa profesionalnim, a znatno više sa amaterskim ansamblima sa kojima je na scenu postavio blizu pedeset predstava. Mnogi iz ovog raskošnog glumačkog rediteljskog mozaika poneli su vrhunska priznanja na opštinskim, pokrajinskim i republičkim festivalima. Oktobarsku nagradu grada Sombora...

Vidjen glumac i reditelj, animator u prostoru scenskih umetnosti, Bora Stojanović je u analima Talijinog hrama, ne samo u Somboru, zabeležen i kao pisac pozorišnih komada. Lepa književnost je, u stvari, njegov veliki hram iz kojeg nije izlazio i kojem se poslednjih godina svog životnog hoda do kraja priklonio. Njegov spisateljski rad ostaje kao zavestanje najpre Pozorištu u Somboru, i treba očekivati da se postavkom njegovih dela, izdrže li svu ozbiljnost dramaturških i rediteljskih zahteva, do kojih je i Bora držao, ne podnoseći „pogled kroz prste”, iznova potvrdi trajnost njegove privrženosti, pripadanja upravo onoj životnoj niti kojom se u neraskidivu celinu povezuju vreme prošlo i vreme buduće, i to trenom u kome smo samo ljudi.

Vele da čovek ne umire dok traje sećanje na njega. Laganim hodom i blagom reči koja je zračila iskonskom tišinom, u pozorišnom soajeu, u knjižari, na koncertima i književnim večerima, u večernjoj šetnji pod chom zvona Svetodurdevskog hrama, naš Bora je sačekao da zavesa padne i da se pokloni i prikloni očima iz tame. A nova sezona na somborskoj sceni samo što nije.

David Kezman

bibliografija*

SRPSKO NARODNO
POZORIŠTE, NOVI SAD

OPŠTE

1. Култни глумац војвођанског позоришта / Биљана Нишкановић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 25 – 27.
- Портрет Ивана Хајтла, глумаца СНП у пензији.
- Најдраже улоге / В.К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 28.
- Разговор са Миланом Марковићем, најмлађим учесником на сцени СНП.
- Под нашим кровом / Душанка Радмановић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 19-20.
- Преглед репертоара за Драму, Оперу у Балет СНП-а, од 25. IX до 21. XI 1993.
- Предраг Пећа Томановић (1964-1993). – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 46-48.
- In memoriam преминулом глумцу СНП.
- 4a. Предраг Пећа Томановић (1964-1993) / Весна Крчмар. – Сцена, 1993, XXIX, књ. 2, бр. 4-6, јул-десембар, стр.129-130. In memoriam преминулом глумцу.
5. Пуном снагом, до краја / Д. Николић. – Дневник, 1. X 1993, LII, бр.16843, стр. 11.

* u bibliografiji korišćene skraćenice:
AP=amatersko pozorište; NP=narodno pozorište; SNP=Srpsko narodno pozorište

- Вест о смрти Предрага Томановића, глумца СНП.
- Одлазак глумачке наде / Н. Попов. – Дневник, 2. X 1993, LII, бр. 16844, стр. 14.
- Са комеморативног скупа у СНП, поводом смрти Предрага Томановића.
- Портрет глумца Ивана Хајтла / О. Ј. – Дневник, 6. X 1993, LII, бр. 16817, стр. 12.
- Вест да ће се у клубу „Трема“ одржати вече посвећено Ивану Хајтлу, глумцу СНП у пензији.
- Оставка управника Синиша Ковачевића. – Дневник, 7. X 1993, LII, бр. 16818, стр. 12.
- Вест о оставци управника СНП.
- Синиша Ковачевић поднео оставку / В. М. – Политика, 7. X 1993, XC, бр. 28733, стр. 17.
- Вест да је Синиша Ковачевић, управник СНП, поднео оставку.
- Разговори још трају. – Дневник, 8. X 1993, LII, бр. 16819, стр. 15.
- О састанцима Управног одбора СНП и министра културе Ђоке Стојанића поводом оставке Синиша Ковачевића на место управника СНП.
- Стамени лик Мирка Безара / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 13. X 1993, LII, бр. 16824, стр. 14.
- Текст читан на вечери посвећеној глумцу Ивану Хајтлу у СНП.
- Произвољно и штетно / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 16. X 1993, LII, бр. 16827, стр. 14.
- Коментар поводом смене руководства СНП.
- СНП и без уметничког директора / Сл. В. – Вечерње новости, 20. X 1993, XL, бр. 27099, стр. 14.
- Вест да је Дејан Пенчин-Пољански, уметнички директор СНП, поднео оставку.
- Драма без директора / П. Самарића. – Политика експрес, 23. X 1993. XXX, бр. 10638, стр. 9.
- Директор Драме СНП, Дејан Пенчин-Пољански, поднео је оставку.
- Српјански jubileum a Nemzető Színházban [Jubilej Crnjaškog i Srpskog narodnog pozorišta] / F. Gy. – Magyar Szó, 28. X 1993, L, бр. 291-294, стр. 12.
- Najava jubilacija.
- Talenački prekraćen ручњем / B. Lazukić. – Borba, 2. XI 1993, LXXI, бр. 306, str. 17.
- Beleška povodom smrti Predraga Tomanovića, mladog glumca SNP.
- Глумица живе маште / Мирослав Радоњић. – Дневник. 3. XI 1993, LII, бр. 16845, стр. 14.
- Поводом 150-годишњице рођења Косте Трифковића, сећање на Ленку Хашић, глумицу СНП, тумача ликовца у његовим делима.
- Запело око „Радосног детињства“ / Влада Живковић. – Дневник, 5. XI 1993, LII, бр. 16847, стр. 12.
- Извештај са седнице Скупштине града на којој се говорило и о проблемима у раду СНП.
- Управник хоће да станује / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 5. XI 1993, XL, бр. 27116, стр. 22.
- О проблемима СНП око оставке и избора управника.
- Драган Инић в. д. управника. – Политика, 9. XI 1993, XC, бр. 28766, стр. 18.

- Вест да је Влада Републике Србије за в. д. управника СНП именовала Драгана Инића, садашњег директора техничког позоришта.
21. Нови вршилац дужности управника / Н. П. – Дневник, 9. XI 1993, LII, бр. 16851, стр. 12.
- Вест да је Влада Републике Србије поставила Драгана Инића за в. д. управника СНП.
22. Инић – в. д. директора . – Вечерње новости, 10. XI 1993, XLII, бр. 27121, стр. 14.
- Вест да је за в. д. управника СНП одабран Драган Инић, директор техничког позоришта.
23. Gazadarica ne voli umetnosti / Milutin Mišić – Borba, 15. XI 1993, LXXI, бр. 319, стр. 17.
- Коментар поводом оставки Синић Ковачевића, управника SNP и Dejana Peščića Poljanskog, директора Drame SNP.
24. Остало је равнодушност / Даринка Николић – Дневник, 3. XII 1993, LII, бр. 16872, стр. 7.
- Коментар поводом забрињавајуће ситуације у СНП.
25. Очувати достигнути ниво / Нина Попов – Дневник, 14. XII 1993, LII, бр. 16881, стр. 7.
- Вест да је Извршно веће Војводине информисало о стању и проблемима у СНП.
26. Вече посвећено Милошу Хашићу / Весна Крчмар. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 46-47.
- Излагња Димитрија Ђурковића, Слободана Божовића и Стевана Шалајића на вечери сећања посвећеној Милошу Хашићу управнику СНП, поводом петогодишњице његове смрти.
27. Под нашим кровом / Душанка Радмановић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 24-27.
- Преглед репертоара за Драму, Оперу и Балет СНП-а, од 21. XI 1993. до 1. IV 1994.
28. Рахела Ферари, шестер спребрне косе / Бранка Криловић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 59.
- In memoriam преминулој глумици Рахели Ферари (1911-1994).
29. Рахели, вољеној / М. Мирковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 60.
- Песма посвећена преминулој глумици Рахели Ферари.
30. У сећање оде глумчина Пеђони / Лука Кајадковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 60.
- Песма посвећена Предрагу Томановићу, преминулом глумцу СНП.
31. Уговор о сарадњи са Савином, Мијачем и Поповићем. – Политика, 23. I 1994, XCII, бр. 28832, стр. 17.
- Вест да је у СНП потписан уговор о сарадњи са редитељима Егоном Савиним и Дејаном Мијачем, и књижевником Александром Поповићем.
32. Трио за пуну салу / З. Т. М. – Вечерње новости, 28. I 1994, XLII, бр. 27197, стр. 22.
- СНП ће ове године радити представе по текстовима Александра Поповића, у режији Дејана Мијача и Егона Савиног којима је потписан уговор о уметничко-пословној сарадњи.
33. Умрла глумица Рахела Ферари. – Дневник, 13. II 1994, LIII, бр. 16902, стр. 24.
- Вест.
34. Опроштај од Рахеле Ферари. – Дневник, 15. II 1994, LIII, бр. 16904, стр. 8.
- Вест да је у ЈДП у Београду одржана комеморативна седница поводом смрти глумице Рахеле Ферари.
35. Достојанствени брачилец театра / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 23. II 1994, LIII, бр. 16912, стр. 12.
- Сећање на Милоша Хашића, дугогодишњег управника СНП поводом пете годишњице од његове смрти.
36. Измене у репертоару / Н. П. – Дневник, 11. III 1994, LIII, бр. 16928, стр. 8.
- Вест.
37. Портрет Димитрија Ђурковића / М. У. – Дневник, 24. III 1994, LIII, бр. 16941, стр. 9.
- Вест да је у СНП представљен уметнички портрет Димитрија Ђурковића, редитеља.
38. Скулптура Косте Трифковића / М. Р. – Дневник, 4. IV 1994, LIII, бр. 16952, стр. 8.
- Вест да је пред премијеру представе „Српска Атина“ у фоајеу СНП постављена скулптура писца Косте Трифковића.
39. Поклони пензионисаним уметницима / Д. Д. – Дневник, 11. IV 1994, LIII, бр. 16960, стр. 8.
- Вест да је Светлана Бојковић, у име Савеза драмских уметника Србије, уручila поклон-честитке пензионерима СНП.
40. Гостују Београђани и Новосађани / Д. Кејман. – Политика, 26. IV 1994, XCII, бр. 28925, стр. 18.
- Вест да ће на сцени Крајишког позоришта у Бачалуци гостовати београдско НП и СНП.
41. Поздрав српског Сарајева 94 / В. Ц. – Дневник, 28. IV 1994, LIII, бр. 16976, стр. 8.
- Вест о гостовању Сарајлија са разноврсним програмом и представом „Ромео и Јулија“, на сцени СНП.
42. Дан Српског народног позоришта. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 13.
- Списак добитника медаље „Јован Ђорђевић“ и годишњих похвала и награда.
43. Ивана у земљи чуда / Стеван Шербан. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 59.
- In memoriam прерано преминулој глумици Ивани Милинковић.
44. Лазар Богдановић / Јелица Ђели. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 59.
- Говор Јелице Ђели на комеморацији преминулом глумцу Лазару Богдановићу.

45. На вест о смрти Злате Николић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 58.

In memoriam преминулој глумици Злати Николић.

46. Под нашим кровом / Душанка Радмановић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 16-17. Преглед репертоара за Драму, Оперу и Балет СНП-а од 1. IV до 30. IX 1994. године.

47. Портрет Димитрија Ђурковића / Биљана Нишкановић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 18-20.

Портрет Димитрија Ђурковића, редитеља.

48. Реч награђених / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 13-15.

Разговор са добитницима медаље „Јован Ђорђевић“ као и са добитницима годишњих награда СНП.

49. Стеван Гардиновачки добитник награде на филмском фестивалу у Нишу. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 15.

Разговор са Стеваном Гардиновачким, глумцем СНП, о награди „Фисле-кула“ за улогу у филму „Највише на свету целом“ Синише Ковачевића, у режији Кароле Вичека и о свом раду у матичном позоришту.

50. Још једно зрно у ћердану / Илија Тушић – Дневник, 12. VI 1994, LIII, бр. 17017, стр. 10.

Поводом обележавања Дане СНП, медаље „Јован Ђорђевић“ додељене су: Ђорђу Јелисићу, глумцу, Жарку Миленковићу, члану Балета и Љубомиру Војновићу, расветљивачу. Додељене су и Годишње похвале и Годишње награде представама и глумцима СНП.

51. Похвале Српском народном позоришту / Граница Радонић – Дневник, 27. VI 1994, LIII, бр. 17032, стр. 11.

Вест да су на Дан СНП позвани и пензионери ове куће.

52. Глумачки узор / Н. Попов. – Дневник, 19. VII 1994, LIII, бр. 17054, стр. 13.

У оквиру Новосадског летњег фестивала организовано је вече посвећено Милици Радаковић, пензионисаној глумици СНП.

53. Глумац и његово време / И. Тушић. – Дневник, 4. VIII 1994, LIII, бр. 17077, стр. 9.

У оквиру Новосадског летњег фестивала уприличено је вече посвећено Ивану Хајтлу, глумцу СНП у пензији.

54. Неговано непоштовање / Миодраг Кујунџић. – Дневник, 6. VIII 1994, LIII, бр. 17073, стр. 10.

Осарт на рад садашње управе СНП.

55. Гран при – Гардиновачком / Д. Јанковић. – Вечерње новости, 27. VIII 1994, XLII, бр. 27400, стр. 22.

На филмском фестивалу у Нишу, Стеван Гардиновачки, глумац СНП, добио је награду „Ћеле кула“ за улогу у филму „Највише на свету целом“.

56. Гранд при Стеван Гардиновачком / Тугомир Костић. – Дневник, 27. VIII 1994, LIII, бр. 17094, стр. 13.

Вест да је Стеван Гардиновачки, глумац СНП, добитник глумачке награде на Филмском сусретима у Нишу, за улогу у филму „Највише на свету целом“ у режији Кароле Вичека.

57. Mihajlo Milićević (1910-1993) / S. Ž. Š. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 145.

In memoriam.

58. Oklavijan Enigaresku (1924-1993) / Eugen Gvozdanović. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 148-149.

In memoriam.

59. Olga Perić (1913-1993) / M. R. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 145-146.

In memoriam.

60. Petar Vrpički (1914-1993) / Miodrag Kujundžić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 149-150.

In memoriam.

61. Srpsko narodno pozorište / Vesna Krčmar. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 70-79.

Popis članova SNP, premijernih i obnovljene predstava sa imenima izvodača u sezoni 1992/93.

DRAMA

62. Репертоар који обавезује / Дарinka Николић – Дневник, 10. IX 1993, LII, бр. 16791, стр. 12.

О репертоару Драме СНП пред почетак позоришне сезоне.

63. Глумци посебног кова – Дневник, 18. IX 1993, LII, бр. 16799, стр. 23.

Вест да је награда „Зоран Радмиловић“ додељена Лидији Стевановић, глумци СНП, за улогу Катице у представи „Кир Јана“ Ј. С. Поповића, у режији Јубослава Мајереја.

64. Признање Лидији Стевановић / Н. Попов. – Дневник, 20. IX 1993, LII, бр. 16801, стр. 11.

Лидији Стевановић, глумица СНП, добитник је награде „Зоран Радмиловић“, за улогу Катице у представи „Кир Јана“. Ј. С. Поповића.

65. Праизведба драме „Пелагиј“ / В. Мићуновић – Политика, 24. IX 1993, XC, бр. 28720, стр. 17.

СНП је почело нову сезону припремом премијере комедије „Арсеник и стара чипка“ Џозефа Кеселринга а до краја године је предвиђено још шест премијера.

66. Хорор комедија / Нина Попов. – Дневник, 25. IX 1993, LII, бр. 16806, стр. 10.

Најава премијере представе „Арсеник и стара чипка“ Џозефа Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

67. „Арсеник и стара чипка“ / О. Ј. – Дневник, 26. IX 1993, LII, бр. 16807, стр. 14.

Најава премијере представе „Арсеник и стара чипка“ Ц. Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

68. Тајна купиновог вина / Илија Тушић. – Дневник, 28. IX 1993, LII, бр. 16809, стр. 13.

Приказ представе „Арсеник и стара чипка“ Ђ. Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

68a. Глумци и чудотворци / Јован Љутановић – Сцена, 1993, XXIX, књ. 2, бр. 4-6, јул-десембар, стр. 28-32.

Приказ представе „Чудо у Шаргану“ Љубомира Симовића, у режији Егона Савина и извођењу СНП.

68b. Номадска трагедија / Дариника Николић – Сцена, 1993, XXIX, књ. 2, бр. 4-6, јул-десембар, стр. 32-34.

Приказ представе „Кир Јања“ Ј. С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

69. А прах, све је прах--- / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 17.

Приказ ораторијума поезије Милоша Црнанског под називом „А прах, све је прах“, у режији Томислава Кнежевића и извођењу СНП.

70. Дорићев омаж Бошњаку / Душан Ч. Јовановић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 13.

Осврт на представу „Кад би Сомбор био Холивуд“ аутора и редитеља Радослава Дорића, коју је СНП извело на сцени НП у Београду.

71. Кад би Сомбор био Холивуд / Санја Живановић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 13.

О гостовању СНП са представом „Кад би Сомбор био Холивуд“ аутора и редитеља Радослава Дорића, на сцени НП у Београду.

72. Кроз мрак: имитација живота / Зоран Р. Поповић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 15.

Приказ представе „Кир Јања“ Ј. С. Поповића, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

73. Љупке тровачице / Миодраг Кујуншић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 8.

Приказ представе „Арсеник и стара чипка“ Ђозефа Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

74. Награда за глумачку брануру / Бранко Плеша – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 16.

Реч Бранка Плеше на додели награде „Зоран Радмиловић“, која је припада Лидији Стевановић, глумци СНП, за улогу Катице у представи „Кир Јања“ Ј. С. Поповића.

75. Награде на XIX позоришном сусрету у Младеновцу – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 16.

Списак награђених на фестивалу у Младеновцу, на којем је представа СНП „Кир Јања“ Ј. С. Поповића добила неколико награда:

76. Награде на Другом фестивалу позоришних зvezди у Паргинину. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 14.

Списак награђених међу којима је и СНП које је добило награду за представу „Кад би Сомбор био Холивуд“ аутора и редитеља Радослава Дорића.

77. Немири и неспокоји / Миодраг Кујуншић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 12.

Приказ представе „После пола века“ по једночникама („Просидба“, „Медаљ“, „Јубилеј“) А. П. Чехова, у адаптацији и режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

78. Ништа у театру није случајно / Душница Јејовић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 7.

Приказ представе „Арсеник и стара чипка“ Ђ. Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

79. Нови приступ Чехову / Душница Јејовић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 12.

Приказ премијере представе „После пола века“ по једночникама А. П. Чехова, у

режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

80. Ново читање Чехова / Д. Р. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 10.

Реч редитеља Љубослава Мајере о раду на представи „После пола века“ по једночникама А. П. Чехова, „Медаљ“, „Просидба“ и „Јубилеј“, у извођењу СНП.

81. Ново читање Чехова : (правопис представе врло прецизно одређен) / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 10.

Реч Дејана Пенчића Поланског, директора Драме СНП, о разлозима због којих је представа „После пола века“ А. П. Чехова, стављена на репертоар.

82. После пола века / Добривоје Илић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 11.

Осврт на премијеру представе „После пола века“ по једночникама А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

83. Представа се гледа лепо и лако / Добривоје Илић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 14.

Осврт на представу „Кад би Сомбор био Холивуд“ аутора и редитеља Радослава Дорића, коју је СНП извело на сцени НП у Београду.

84. Прихватљиви и неприхватљиви компромис / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 21.

Разговор са Дејаном Пенчићем Поланским о разлозима због којих одлази из СНП са места директора Драме.

85. Тајна купијовог вина / Илија Туцић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 7-8.

Приказ представе „Арсеник и стара чипка“ Ђозефа Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

86. У складу с глумачким потенцијалима куће / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 6.

Реч Дејана Пенчића Польанског, директора Драме, и Радослава Дорића, редитеља, о представи „Арсеник и стара чипка” Јозефа Кеселринга, коју ће премијерно извести СНП.

87. Убиј ме нежко / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 9.

Приказ представе „Арсеник и стара чипка” Ј. Кеселринга, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

88. Чехов у театру апсурда / Даринка Николић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 11.

Приказ представе „После пола века” („Медвед”, „Просидба”, „Јубилеј”), А. П. Чехова, у адаптацији и режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

89. Љупке тровачице / Миодраг Кујунџић. – Политика, 3. X 1993, XC, бр. 28729, стр. 17.

Приказ премијере представе „Арсеник и стара чипка” Јозефа Кеселринга у режији Радослава Дорића и извођењу СНП.

90. Изгубљена комуникација / Нина Попов. – Дневник, 8. X 1993, LII, бр. 16819, стр. 15.

Приказ представе „После пола века” по једночинкама Антона П. Чехова, („Медвед”, „Просидба” и „Јубилеј”), у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

91. „После пола века” / О. Ј. – Дневник, 9. X 1993, LII, бр. 16820, стр. 12.

Најава премијере представе „После пола века” по једночинкама А. П. Чехова („Просидба”, „Медвед”, „Јубилеј”), у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

92. Представа „После пола века” / С. Ђ. – Политика, 9. X 1993, XC, бр. 28735, стр. 19.

Најава премијере представе „После пола века” А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

93. Егоизам „укида” комуникацију / Б. Љијескић. – Политика експрес, 12. X 1993, XXX, бр. 10627, стр. 9.

Приказ премијере представе „После пола века” А. П. Чехова, у режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

94. Чехов у театру апсурда / Даринка Николић. – Дневник, 12. X 1993, LII, бр. 16823, стр. 12.

Приказ представе „После пола века” по једночинкама „Медвед”, „Просидба” и „Јубилеј” А. П. Чехова, у адаптацији и режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

95. За крај – анегдоте / Гордана Вељковић. – Вечерње новости, 17. X 1993, XLI, бр. 25096, стр. 14.

На фестивалу Дани Зорана Радмиловића у Зајечару наступило је и СНП са представом „Кир Јана” Ј. С. Поповића, у режији Љубослава Мајере.

96. „Коштана” најбоља / Р. Милановић. – Политика експрес, 19. X 1993, XXX, бр. 10634, стр. 9.

На XIX позоришним свечаностима у Младеновцу статуeta Слободе припадаје и Љубославу Мајери за режију представе „Кир Јана” у извођењу СНП и Владиславу Каћанском за главну улогу у истој представи.

97. „Коштана” као изузетак / Д. Стефановић. – Политика експрес, 20. X 1993, XXX, бр. 10635, стр. 9.

На другом фестивалу позоришних праизведби у Параћину наступиће и СНП са представом „Кад би Сомбор био Холивуд”.

98. Фестивал праизведби / Сл. В. – Вечерње новости, 20. X 1993, XLI, бр. 27099, стр. 14.

На другом фестивалу праизведби у Параћину наступиће и СНП са представом „Кад би Сомбор био Холивуд” Радослава Дорића.

99. „Vruće” predstave / Z. Jovanović. – Borba, 25. X 1993, LXXI, бр. 298, str. 18.

Na drugom Festivalu pozorišnih prizvedbi u Paraćinu nastupiće i SNP sa predstavom „Kad bi Sombor bio Holivud”.

100. Поетска биографија / Нада Савковић. – Дневник, 25. X 1993, LII, бр. 16836, стр. 11.

Најава ораторијума поезије „А прах, све је прах”, у режији Томислава Кнежевића и извођењу СНП.

ћа и извођењу СНП поводом 100. годишњице рођења Милоша Црњанског.

101. А прах, све је прах / Д. Д. – Дневник, 26. X 1993, LII, бр. 16837, стр. 12.

Најава премијере ораторијума поезије „А прах, све је прах”, у режији Томислава Кнежевића и извођењу СНП.

102. Ораторијум као поетски животопис. – Дневник, 27. X 1993, LII, бр. 16838, стр. 10.

Вест да је у СНП изведен поетски ораторијум „А прах, све је прах” у режији Томислава Кнежевића поводом 100. годишњице рођења Милоша Црњанског.

103. Кад компромис изгуби смисао / Даринка Николић. – Дневник, 29. X 1993, LII, бр. 16840, стр. 8.

Разговор са Дејаном Пенчићем Польанским о разлозима због којих одлази из СНП са места директора Драме.

104. Немирн и неспокоји / Миодраг Кујунџић. – Политика, 3. XI 1993, XC, бр. 28760, стр. 16.

Приказ премијере представе „После пола века” која обухвата три једночинке А. П. Чехова „Просидба”, „Медвед” и „Јубилеј”, у адаптацији и режији Љубослава Мајере и извођењу СНП.

105. Сомобр као Холивуд / Сл. В. – Вечерње новости, 3. XI 1993, XLI, бр. 27114, стр. 14.

Најава гостовања СНП у Београду са представом „Кад би Сомбор био Холивуд” аутора и редитеља Радослава Дорића.

106. Laureat Vida Ognjenović / Ž. Jovanović. – Borba, 4. XI 1993, LXXI, бр. 308, стр. 17.

Na Festivalu prizvedbi u Paraćinu nagrada za najbolji tekst dodeljena je Radoslavu Doriću za predstavu „Kad bi Sombor bio Holivud” u izvođenju SNP.

107. Најбоља „Девојка модре косе” / С. Жикић. – Политика, 4. XI 1993, XC, бр. 28761, стр. 18.

На фестивалу позоришних праизведби у Параћину СНП је добило награду за најбољи текст за представу „Кад би Сомбор био Холивуд” Радослава Дорића.

108. Најбола „Девојка модре косе“. – Политика експрес, 4. XI 1993, XXX, бр. 10650, стр. 9.
- На Другом фестивалу позоришних праизведби у Параћину за најбољи текст је проглашен „Кад би Сомбор био Холивуд“ Радослава Дорића који је и редитељ представе у извођењу СНП.
109. Педесета „Стаклена менажерија“ / Н. П. – Дневник, 19. XI 1993, LII, бр. 16861, стр. 10.
- Најава представе „Стаклена менажерија“ Тенеси Вилијамса, у режији Богдана Рушкуца и извођењу СНП.
110. Scenski esej / Milutin Mišić. – Borba, 26. XI 1993, LXXI, бр. 330, стр. 17.
- Pričak premijere predstave „Posle pola večka“ sastavljene od tri jednočinke А. Р. Čehova „Medved“, „Prosidba“ i „Jubilej“ u adaptaciji i režiji Ljuboslava Majere i izvođenju SNP.
111. Брахтова поучни комад / Н. Попов. – Дневник, 27, 28, 29. и 30 XI 1993, LII, бр. 16869, стр. 13.
- Најава премијере представе „Обична прича“ по комадима Бертолта Брехта, у режији Горана Вукчевића и извођењу СНП.
112. Нова младост Живке министарке / Илија Туцић. – Дневник, 9. XII 1993, LII, бр. 16878, стр. 8.
- Најава премијере представе „Госпођа министарка“ Б. Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
113. „Министарка“ у новом руку / С. Тијанић, П. Самарија – Политика експрес, 13. XII 1993, XXXI, бр. 10686, стр. 7.
- Pričak predstave „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
114. Живка насупрот традицији / Дарinka Николић. – Дневник, 14. XII 1993, LII, бр. 16881, стр. 7.
- Pričak premijere predstave „Госпођа министарка“ Б. Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
115. Онемогућена духовитост / Миодраг Кујунџић – Политика, 19. XII 1993, XC, бр. 28803, стр. 18.
- Pričak premijere predstave „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
116. А, Б, Џ и Апушкино уље / Дарinka Николић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 10.
- Pričak premijere predstave „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
117. Ансамбл здущио брани Басарину фарску / Слободан Божковић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 10.
- Pričak premijere predstave „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
118. Живка насупрот традицији / Дарinka Николић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 4-5.
- Pričak predstave „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
119. Журнал испред смрти / Зоран Р. Поповић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 12-13.
- Pričak predstave „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
120. Измишљени жанр апсурдног трилера / Весна Крчмар. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 9-10.
- Razgovor са Душаном Петровићем, редитељем представе „Црна хроника“ Светислава Басаре, у извођењу СНП.
121. Илузију претворити у тренутак истине / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 14.
- Razgovor са Ненадом Вујановићем, глумцем СНП, о његовом раду у представи „Црна хроника“ С. Басаре.
122. Море чемера и чамотиње / Миодраг Кујунџић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 11-12.
- Pričak premijere predstave „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
123. Нова сценска изражавајност / Светислав Живковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 5-6.
- Pričak predstave „Госпођа министарка“ Б. Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
124. Онемогућена духовитост / Миодраг Кујунџић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 7.
- Pričak predstave „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
125. Осавремењена представа / Душана Пејовић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 4.
- Pričak premijere predstave „Госпођа министарка“ Б. Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
126. Реч редитеља / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 3.
- Rеч Бранка Поповића, редитеља, пред премијеру представе „Госпођа министарка“ Б. Нушића, у извођењу СНП.
127. Шармантина театralизација Басарине приче / Душана Пејовић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 10.
- Pričak predstave „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
128. Онемогућена духовитост / Миодраг Кујунџић. – Политика, 11. I 1994, XC1, бр. 28820, стр. 16.
- Pričak premijere predstave „Госпођа министарка“ Бранислава Нушића, у режији Бранка Поповића и извођењу СНП.
129. Историјски пут од принца до монаха / В. Живковић. – Дневник, 27. I 1994, LIII, бр. 16885, стр. 8.
- Вест да је у СНП гостовало београдско Позориште „Бошко Буха“ са представом за децу „Принц Раствко – монах Са-

- ва" Милована Витезовића, у режији Мијана Кашића.
130. Апсурдни трилер / Нина Попов. – Дневник, 28. I 1994, LIII, бр. 16886, стр. 10.
- Најава премијере представе „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
131. Премијера „Црне хронике“ / О. Ј. – Дневник, 29. I 1994, LIII, бр. 16887, стр. 10.
- Најава премијере представе „Црна хроника“ С. Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
132. Басарина „хроника“ / П. Самарийја. – Политика експрес, 31. I 1994, XXXI, бр. 10729, стр. 9.
- Кратак приказ премијере представе „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
133. Turbo – Majcra – turbo – Čechov [Turbo – Majera – turbo – Čehov] / Zoroslav Je-senský. – Nový život, 1994, 46, br. 1-3, janu-ar-mart, str. 33-35.
- Pričak predstave „Posle pola veka“ A. P. Čehova, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju SNP.
134. А, Б, Ц и Апушкино уље / Даринка Николић. – Дневник, 3. II 1994, LIII, бр. 16892, стр. 10.
- Приказ представе „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
135. „Српска Атина“ у СНП – крајем марта / В. Ж. – Дневник, 16. II 1994, LIII, бр. 16905, стр. 8.
- Вест да се у СНП припрема премијера представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Златана Дорића.
136. Море чемера и чамотиње / Миодраг Кујунџић. – Политика, 24. II 1994, XCI, бр. 28864, стр. 14.
- Приказ премијере представе „Црна хроника“ Светислава Басаре, у режији Душана Петровића и извођењу СНП.
137. Представљен драмски пројекат „Српска Атина“ / Л. М. – Дневник, 2. III 1994, LIII, бр. 16919, стр. 8.
- Вест да је у Градској кући представљен драмски пројекат „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића, коју ће извести СНП.
138. „Српска Атина“ у 13 слика. – Политика експрес, 3. III 1994, XXXII, бр. 10760, стр. 9.
- СНП припрема представу „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића која представља животопис Косте Трифковића.
139. „Успомене лаке жене“ / Сп. М. – Дневник, 9. III 1994, LIII, бр. 16926, стр. 9.
- Најава монодраме „Успомене лаке жене“ Милана Матића, у режији Александра Ђорђевића и извођењу Ружице Сокић, на сцени СНП.
140. Оживљена прошлост / Нина Попов. – Дневник, 13. III 1994, LIII, бр. 16930, стр. 9.
- Интервју са Радославом Златаном Дорићем, аутором и редитељем представе „Српска Атина“, пред премијеру у СНП.
141. Уметност и поклони / М. С. – Политика експрес, 14. III 1994, XXXII, бр. 10771, стр. 9.
- У оквиру културне сарадње два града Новосађани су гостовали у Нишу где су се представили низом манифестија а СНП је извело представу „Чудо у Шаргани“.
142. Педесета представа „Кир Јање“ / О. Ј. – Дневник, 15. III 1994, LIII, бр. 16932, стр. 10.
- Најава јубиларне представе „Кир Јања“ Ј. С. Поповића, у режији Љубослава Мажере и извођењу СНП.
143. Први „Светислав и Милева“ / В. Мићуновић. – Политика, 21. III 1994, XCI, бр. 28889, стр. 16.
- Комедија „Светислав и Милева“ Милоша Николића, у режији Војислава Солдатовића је најпопуларнија представа СНП и изведена је већ 215 пута.
144. Дух старог Новог Сада / Н. Попов. – Дневник, 1. IV 1994, LIII, бр. 16949, стр. 9.
- Најава премијере представе „Српска Атина“ / В. М. – Политика, 1. IV 1994, XCI, бр. 28900, стр. 17.
- Најава премијере представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића у СНП.
146. Дух старе „Српске Атине“ / П. Самарийја. – Политика експрес, 2. IV 1994, XXXII, бр. 10790, стр. 9.
- Најава премијере представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића у СНП.
147. Премијера „Српске Атине“ / З. Т. М., Сл. В. – Вечерње новости, 2. IV 1994, XLII, бр. 27261, стр. 16.
- Најава премијере представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића у СНП.
148. Грађанин Трифковић / Даринка Николић. – Дневник, 5. IV 1994, LIII, бр. 16953, стр. 6.
- Приказ представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића у извођењу СНП.
149. Поглед на крај столећа / Миодраг Кујунџић. – Политика, 6. IV 1994, XCI, бр. 28905, стр. 20.
- Приказ премијере представе „Српска Атина“ аутора и редитеља Радослава Дорића у извођењу СНП.
150. Гостовање зрењанинског позоришта / А. Б. – Дневник, 19. IV 1994, LIII, бр. 16967, стр. 8.
- Најава представе „Пикник на фронту“ у режији Ивана Клеменца и извођењу зрењанинског НП, на сцени СНП.
151. Остати свој / Нина Попов. – Дневник, 19. IV 1994, LIII, бр. 16967, стр. 10.
- Разговор са Александром Гајином, глумцем СНП, о улоги Косте Трифковића, коју је играо у представи „Српска Атина“ Златана Дорића.
152. „Гардеробер“ у СНП-у / Н. Ј. – Дневник, 20. IV 1994, LIII, бр. 16968, стр. 8.
- Најава представе „Гардеробер“ Роналда Харвуда, у режији Дејана Мијача и

извођену Југословенског драмског позоришта на сцени СНП.

153. Веран матичном позоришту / Нина Попов. – Дневник, 24. IV 1994, LIII, бр. 16972, стр. 11.

Интервју са Велимиром Животићем, глумцем СНП, о његовом раду у матичном позоришту и о улоги Антонија Хашинија у представи „Српска Атина”.

154. Данас на А-фесту и НОМУС-у / Н. Ј. – Дневник, 26. IV 1994, LIII, бр. 16974, стр. 8.

Најава испитне представе „Служнике Жана Жанса” редитеља Марка Новаковића, на сцени СНП.

155. Гостовање СНП у Банјалуци / Н. П. – Дневник, 28. IV 1994, LIII, бр. 16976, стр. 7.

Вест да ће СНП гостовати у Банјалуци са представама „Кир Јања” Ј. С. Поповића, у режији Љубослава Мајера и „Чудо у Шаргану” Љ. Симовића, у режији Егона Савића.

156. Учествују три листа / М. Марић. – Вогба, 28. IV 1994, LXXII, бр. 115, стр. 16.

На рогоријним сусретима у Банјалуци наступисе и СНП са представама „Кир Јања” и „Чудо у Шаргану”.

157. Бела боја као истини / Слободан Ђожовић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 4.

Приказ премијере представе „Српска Атина” аутора и редитеља Радослава Дорића у извођењу СНП.

158. Грађанин Трифковић / Дарinka Николић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 7.

Приказ представе „Српска Атина” аутора и редитеља Радослава Златана Дорића, у извођењу СНП.

159. Животопис писца и миље српске Атине / Душанка Пејовић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 5.

Приказ представе „Српска Атина” аутора и редитеља Радослава Дорића у извођењу СНП.

160. Панонски штимунзи / Светлана Бранковић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 6.

Приказ представе „Српска Атина” аутора и редитеља Радослава Дорића у извођењу СНП.

161. Поглед на крај столећа / Миодраг Кујунчић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 5.

Приказ премијере представе „Српска Атина” аутора и редитеља Радослава Дорића у извођењу СНП.

162. Портрет Косте Трифковића синоним за српску Атину / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 2.

Извештај са конференције за штампу одржане поводом премијере представе „Српска Атина” аутора и редитеља Радослава Дорића, у извођењу СНП.

163. Представа с дахом и духом српске Атине / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 3-4.

Разговор са Александром Гајином, глумцем СНП, о његовом раду и о улоги Косте Трифковића у представи „Српска Атина”.

164. „Трамвај звани жеља“ / Си. М. – Дневник, 18. V 1994, LIII, бр. 16993, стр. 12.

Најава премијере представе „Трамвај звани жеља” Тенеси Вилијамса, у режији Омар Абу ел Руба, у извођењу београдског Битеф-театра на сцени СНП.

165. Гостовање Сомбораца / А. Б. – Дневник, 21. V 1994, LIII, бр. 16996, стр. 10.

Најава представе „Фигарова женидба” Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића, коју ће сомборско НП извести на сцени СНП.

166. Трамвај нашег времена / С. Милетић – Дневник, 23. V 1994. LIII, бр. 16998, стр. 10.

Разговор са Омар Абу ел Рубом, редитељем представе „Трамвај звани жеља” Тенеси Вилијамса, коју је Битеф-театар извео на сцени СНП.

167. Дочекати своју шансу / И. Попов. – Дневник, 6. VI 1994, LIII, бр. 17011, стр. 7.

Разговор са Горданом Каменаровић, глумицом СНП, која је за улогу у пред-

стави „После пола века” А. П. Чехова, освојила глумачку награду на Сусрету вођојачких позоришта у Сомбору.

168. Гостује „Бошко Буха“ / Н. П. – Дневник, 9. VI 1994, LIII, бр. 17014, стр. 10.

Најава комедије „Пут око света” Б. Нушића, у режији Дејана Мијача, коју изводи београдско Позориште „Бошко Буха”, на сцени СНП.

169. Гостује театар из Москве / Н. П. – Дневник, 10. VI 1994, LIII, бр. 17015, стр. 8.

Најава представе – концерта „Угасите свеће, господо...”, коју ће московско Драмско позориште на Перовској извести на сцени СНП.

170. Сценски приказ „Обрат“ / А. Б. – Дневник, 22. VI 1994, LIII, бр. 17027, стр. 10.

Најава сценског приказа „Обрат” Видака Радовића, у режији Томислава Кнежевића и извођењу глумца СНП.

171. Дипломска представа Марка Новаковића / А. С. – Дневник, 26. VI 1994, LIII, бр. 17031, стр. 15.

Најава дипломске представе редитеља Марка Новаковића „Смрт и девојка” Ариела Дорфмана, у извођењу СНП.

172. Drama Srpskog narodnog pozorišta / Dušica Pejović. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, стр. 45-50.

Pričak sezone 1992/93.

OPERA I BALET

173. Чувене оперске арије / О. Ј. – Дневник, 21. IX 1993, LII, бр. 16802, стр. 12.

Најава гала концерта солиста хора и оркестра СНП, који не се одржати у Синагоги. Диригент је Имре Топлак.

174. Праизвођење балета за отварање / Нада Савковић. – Дневник, 24. IX 1993, LII, бр. 16805, стр. 8.

СНП ће нову сезону отворити праизвођењем балета „Краљева јесен” Југослава Бошњака, за који је либрето, по истоименој драми Милутина Бојића, написао Крунослав Симић, уједно корео-

- граф и редитељ, а диригент је Миодраг Јаноски.
175. SNP олвара 133. сезону. – Борба, 24. IX 1993, LXXI, бр. 267, стр. 16.
- Vest да SNP почиње сезону балетском представом „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, раденој према драми Милутине Војића.
176. „Краљева јесен“ Југослава Бошњака / К. П. – Политика, 25. IX 1993, XC, бр. 28721, стр. 17.
- Празиведбом балета „Краљева јесен“ Југослава Бошњака према истоименој драми Милутине Војића, у кореографији и режији Крунослава Симића, СНП је почело нову сезону.
177. Премијера балета „Краљева јесен“. – Дневник, 25. IX 1993, LII, бр. 16806, стр. 12.
- Најава премијере балета „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, за који је либрето написао Крунослав Симић који је кореограф и редитељ, а диригент је Миодраг Јаноски.
178. Опера „Покондирена тиква“ / Л. М. – Дневник, 28. IX 1993, LII, бр. 16809, стр. 10.
- Најава опере „Покондирена тиква“ по комедији Ј. С. Поповића, у режији Богдана Рушкуца, под диригентском палицијом Ангела Шуреве, којом почине оперска сезона у СНП.
179. Вера у сопствену креативност / Богдан Тавковић – Дневник, 30. IX 1993, LII, бр. 16811, стр. 14.
- Приказ гала концерта хора, оркестра и солиста СНП, одржаног у Синагоги.
180. Далека прошлост оживљена на сценама / Бранка Ракић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 3.
- О раду Крунослава Симића, кореографа, и о најновијем балету „Краљева јесен“ у извођењу СНП.
181. Изазов упућен телу / Милица Зажичев. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 4.
- Приказ балета „Краљева јесен“ према драми Милутине Војића, на музiku Југослава Бошњака, према либрету, кореографији и режији Крунослава Симића и извођењу СНП.
182. Интимизам и пикарске сцене / Зорица Примате. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 3.
- Осврт на балет „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, у извођењу СНП.
183. Крај пре краја / Милена Милорадовић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 6.
- О балету „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, у извођењу СНП на БЕМУС-у.
184. Најава премијере опере „Риголето“ / Весна Крчмар. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 17-18.
- Разговор са извођачима опере „Риголето“ Ђ. Вердија, пред премијерно извођење у СНП.
185. Сада треба ставити тачку / Весна Крчмар. – Позориште 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 22-23.
- Разговор са Жарком Миленковићем, балетским играчем, кореографом и критичарем, поводом 45 година његовог рада у СНП.
186. Сликовито обновљено време / Снежана Субић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 2.
- Приказ балета „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, по драми Милутине Војића, у кореографији и режији Крунослава Симића и извођењу СНП.
187. Солисти – највиши дomet представе / Миријана Здравковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 5.
- Приказ балета „Краљева јесен“ према драми Милутине Војића, на музiku Југослава Бошњака, према либрету, кореографији и режији Крунослава Симића и извођењу СНП.
188. Сликовито обновљено време / Снежана Субић. – Дневник, 4. X 1993, LII, бр. 16815, стр. 12.
- Приказ балета „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, по либрету и у кореографији
- фији Крунослава Симића, којом је СНП отворило сезону.
189. Афирмација домаћих дела / Н. С-и – Дневник, 7. X 1993, LII, бр. 16818, стр. 12.
- Разговор са Растиславом Варгом, шефом Балета СНП, о репертоару и члановима.
190. Опера „Трубадур“ / О. Ј. – Дневник, 8. X 1993, LII, бр. 16819, стр. 12.
- Најава опере „Трубадур“ Ђ. Вердија, са глашом Јасмином Радановић, у извођењу СНП. Диригент је Миодраг Јаноски.
191. Брига о националној опери / Нада Савковић – Дневник, 9. X 1993, LII, бр. 16820, стр. 11.
- Осврт на репертоар Опере СНП у новој сезони.
192. Симонида и игуман / П. Самарџија – Политика скларес, 10. X 1993, XXX, бр. 10625, стр. 7.
- Осврт на балет „Краљева јесен“ Југослава Бошњака, по либрету, кореографији и у режији Крунослава Симића, са којом ће СНП учествовати на БЕМУС-у.
193. Атмосфера средњовековне Србије / М. Д. – Политика, 12. X 1993, XC, бр. 28738, стр. 16.
- Разговор са Крунославом Симићем, писцем либрета и кореографом, и Југославом Бошњаком, композитором балета „Краљева јесен“ са којим је СНП гостовао у Београду.
194. Играчка песма / Милића Зајцеј. – Борба, 13. X 1993, LXXI, бр. 286, стр. 17.
- Prikaz baleta „Kraljeva jesen“ Jugoslava Bošnjaka, u koreografiji i režiji Krinoslava Simečića i izvođenju SNP na BEMUS-u.
195. Деведесети „Севиљски берберин“ / О. Ј. – Дневник, 26. X 1993, LII, бр. 16837, стр. 12.
- Најава опере „Севиљски берберин“ Ђ. Росинија, у извођењу СНП. Диригент је Миодраг Јаноски.
196. Поново „Виолиниста на крову“ / О. Ј. – Дневник, 29. X 1993, LII, бр. 16840, стр. 12.
- Најава мјузикла „Виолиниста на крову“ Ц. Бока и Ц. Стјана, у режији Воје Сол-

- датовића, коју СНП изводи и у овој сезони.
197. Дебитују три Ђилде / Нада Савковић. – Дневник, 11. XI 1993, LII, бр. 16853, стр. 9.
- Најава премијере опере „Риголето“ Ђ. Вердија, у режији Младена Сабљића, под диригентском палицом Имре Топлака и извођењу СНП.
198. De Chirico és hírom Gilda [De Čiriko i tri Dilde] / F. Gy. – Magyar Szó, 11. XI 1993, L, бр. 305-308, str. 11.
- Razgovor sa Vladimirom Marenićem, scenografom, o pripremama opere „Rigoleto“ D. Verdija, u režiji Mladena Sabljica i izvođenju SNP.
199. Верди у Новом Саду / Б. Лијескић. – Политика експрес, 12. XI 1993, XXX, бр. 10658, стр. 9.
- Вест да ће у СНП бити премијерно изведена опера „Риголето“ Ђ. Вердија, у режији Младена Сабљића, диригент Имре Топлак.
200. Узор честитости, лепоте и скромности / Нада Савковић – Дневник, 12. XI 1993, LII, бр. 16854, стр. 14.
- Портрет Владе Поповића, оперског певача и директора Опере и Балета СНП у пензији.
201. Жртва романтичног хероине / Нада Савковић. – Дневник, 13. XI 1993, LII, бр. 16855, стр. 14.
- Разговор са Санјом Керкез, солисткињом Опере СНП, која у опери „Риголето“ Ђ. Вердија игра улогу Ђилде.
202. Премијера „Риголете“ / О. Ј. – Дневник, 13. XI 1993, LII, бр. 16855, стр. 12.
- Најава премијере опере „Риголето“ Ђ. Вердија, у режији Младена Сабљића, и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.
203. „Кармина Бурана“ и „Алтум силенцијум“ концертно / О. Ј. – Дневник, 16. XI 1993, LII, бр. 16858, стр. 12.
- Најава концертног извођења „Кармина Буране“ К. Орфа, и „Алтум силенцијума“ С. Дијаковића, под диригентском палицом Миодрага Јаноског у СНП.
204. Сазревање кроз љубав / Н. Савковић. – Дневник, 19. XI 1993, LII, бр. 16861, стр. 10.
- Разговор са Светланом Ловчевић, солисткињом Опере СНП поводом улоге Ђилде у опери „Риголето“ Ђ. Вердија.
205. Дневник једног баритона / Миодраг Кујунчић – Дневник, 24. XI 1993, LII, бр. 16866, стр. 10.
- Портрет Владе Поповића, оперског певача и директора Опере и Балета СНП.
206. Поново „Риголето“ / О. Ј. – Дневник, 25. XI 1993, LII, бр. 16867, стр. 8.
- Најава опере „Риголето“ Ђ. Вердија, у режији Младена Сабљића. Улогу Ђилде пева Милица Стојадиновић, диригент Имре Топлак, и извођење СНП.
207. Чиста девојачка душа / Нада Савковић. – Дневник, 26. XI 1993, LII, бр. 16868, стр. 10.
- Разговор са Милицом Стојадиновић, солисткињом опере, поводом улоге Ђилде у опери „Риголето“ Ђ. Вердија, коју изводи СНП.
208. Три Ђилде и остали / Миодраг Кујунчић – Политика, 13. XII 1993, XC, бр. 28797, стр. 15.
- Коментар поводом ангажовања Санје Керкез, Светлане Ловчевић и Милице Стојадиновић за улогу Ђилде у Вердијевом „Риголету“ у Опери СНП.
209. Верни посвећеник позоришне уметности / Б. Нишкановић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 48-49.
- Портрет Владе Поповића, оперског певача у пензији и бившег директора Опере СНП.
210. Вече неокласике / Соња Кошничар. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 21.
- Приказ балетског триптиха на музику Ј. С. Баха („Концерт за виолину и оркестар у Е-дуру“), Ф. Листа („Колаж рапсодија“) и И. Стравинског („Жар-птица“), у извођењу СНП.
211. Да је неко избрисао наслов „Риголето“, написао би Ђилда / Јадранка Радујко. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 15.
- Изјаве актера предстојеће премијере опере „Сутон“, по делу „Дубровачка трилогија“ Иве Војновића, на музику Стевана Христића, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.
212. Две нове музичке приче за децу / Владимира Јовановић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 8-9.
- Приказ премијере двеју музичких прича за децу „Јежева кућица“ Б. Ђопића и „Медведова женидба“ Д. Максимовића, на музику Зорана Јовановића, у режији Воје Солдатовића и под диригентском палицом Љиљане Ђукић, на сцени СНП.
213. Лепа и гледлива представа / Јадранка Радујко. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 8.
- Приказ премијере двеју музичких прича „Јежева кућица“ Б. Ђопића и „Медведова женидба“ Д. Максимовића, на музику Зорана Јовановића, у режији Воје Солдатовића и са диригентом Љиљаном Ђукић, на сцени СНП.
214. Музичке приче за децу. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 7.
- Разговор са Миодрагом Милановићем, в.д. директора Опере СНП, Војом Солдатовићем, редитељем и Љиљаном Ђукићем, диригентом, о „Јежевој кућици“ Б. Ђопића и „Медведовој женидби“ Д. Максимовића, које ће извести СНП и студенти Музичке академије.
215. Набуко / Марина Адамов. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 22.
- Осврт на премијеру опере „Набуко“ Ђ. Вердија, коју је СНП извело под управом Имре Топлака.
216. Најава премијере опере „Сутон“ / Весна Крчмар. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 15.
- Изјаве актера предстојеће премијере опере „Сутон“, по делу „Дубровачка трилогија“ Иве Војновића, на музику Стевана Христића, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.

217. Неговање националне културне баштине / Марија Адамов. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 16.
- Приказ премијере опере „Сутон“ Стевана Христића, по делу Иве Војновића „Дубровачка трилогија“, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.
218. Прави подвиг / Бранка Радовић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 19.
- О гостовању СНП са опером „Сутон“ Стевана Христића, по делу Иве Војновића, у режији Радослава Дорића, на сцени београдске опере. Диригент је Имре Топлак.
219. Сензibilитет пролазности / Гордана Крајачић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 17.
- Приказ премијере опере „Сутон“ Стевана Христића, по делу Иве Војновића, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.
220. Старо и ново / Милица Зајцев. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 22.
- Приказ два балета „Концерт за виолину и оркестар у Е-дуру“ Ј. С. Баха у кореографији Антала Фодора и „Колаж рапсодија“ Ф. Листа у поставци Ласла Петера и извођењу СНП.
221. Стилски лик Стевана Христића – еклектизам или синтеза? / Богдан Ђаковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 19-21.
- О уметничком лицу Стевана Христића, композитора, чија се опера „Сутон“ изводи на сцени СНП.
222. „Сутон“ у Београду / Марија Адамов. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 18.
- Приказ опере „Сутон“ С. Христића, по делу Иве Војновића „Дубровачка трилогија“, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП на сцени НП у Београду.
223. „Травијата“ с гостима / Марија Адамов. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 23.
- Приказ опере „Травијата“ Ђ. Вердија, у продукцији СНП, са четворо солиста – гостију из Италије, под диригентском палицијом Имреа Топлака.
224. Три Ђилде и остали / Миодраг Кујунџић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 3.
- О чланницама Опере СНП Санки Керкез, Светлани Ловчевић и Милици Стојадиновић, које су тумачиле улогу Ђилде у Вердијевој опери „Риголето“.
225. Упечатљив театарски доживљај / Ђерђ Филел. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 17-18.
- Приказ премијере опере „Сутон“ Стевана Христића, по делу Иве Војновића у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.
226. „Сутон“ за јубилеј. – Политика експрес, 11, I 1994, XXXI, бр. 10709, стр. 7.
- СНП ће обележити 90. година од прве српске опере премијерним извођењем опере „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића.
227. Премијера опере „Suton“. – Borba, 21. I 1994, LXXII, бр. 18, стр. 14.
- Vest da će izvođenjem opere „Suton“ Stevana Hristića SNP obeležiti devedeset godina od izvođenja prve domaće opere.
228. „Сутон“ први пут / З. Т. Мирковић. – Вечерње новости, 21. I 1994, XLII, бр. 27190, стр. 22.
- СНП ће премијером опере „Сутон“ Стевана Христића обележити девет деценија прве српске опере.
229. Премијера „Јежеве кућице“ и „Медведове женидбе“ / Л. М. – Дневник, 25. I 1994, LIII, бр. 16883, стр. 9.
- Најава двеју музичких прича за децу у СНП: „Јежева кућица“ по тексту Бранка Ђокића и „Медведова женидба“ Десанке Максимовић, на музiku Зорана Јовановића и у режији Воје Солдатовића. Диригент је Љиљана Ђукић.
230. Христићев „Сутон“ / П. Самарија. – Политика експрес, 3. II 1994, XXXII, бр. 10732, стр. 9.
- Премијером опере „Сутон“ Стевана Христића, према тексту Иве Војновића, у режији Радослава Дорића, СНП ће обележити 90-годишњицу српске опере.
231. Премијера опере „Сутон“ / О. Ј. – Дневник, 4. II 1994, LII, бр. 16893, стр. 8.
- Најава премијере опере „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригише Имре Топлак.
232. Растакање лепоте / Н. Савковић. – Дневник, 4. II 1994, LII, бр. 16893, стр. 6.
- Најава премијере опере „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића и извођењу СНП. Диригент је Имре Топлак.
233. Hristićev „Suton“ u SNP. – Borba, 4. II 1994, LXXII, бр. 32, str. 15.
- Vest da će izvođenjem opere „Suton“ Stevana Hristića SNP obeležiti devedeset godina od izvođenja prve domaće opere.
234. Реприза опере „Сутон“ / О. Ј. – Дневник, 8. II 1994, LIII, бр. 16897, стр. 8.
- Вест.
235. Senzibilitet prolaznosti / Gordana Krajacic. – Borba, 8. II 1994, LXXII, br. 36, str. 17.
- Pričak premijere operе „Suton“ Stevana Hristića u izvođenju SNP.
236. Упечатљив театарски доживљај / Ђерђ Филел. – Дневник, 10. II 1994, LIII, бр. 16899, стр. 6.
- Приказ премијере опере „Сутон“ С. Христића у СНП, поводом обележавања 90. годишњице од извођења прве српске опере.
237. „Žar ptica“ u SNP. – Borba, 17. II 1994, LXXII, br. 45, str. 15.
- Vest da SNP priređuje baletsko veče na kojem će biti premijerno izveden balet „Žar ptica“ Igora Stravinskog, u režiji Živojina Novkova.
238. Премијера „Жар птице“ / В. Џрнански. – Дневник, 17. II 1994, LIII, бр. 16906, стр. 7.

Најава премијере балета „Жар птица“ Игора Стравинског, по либрету, режији и кореографији Жижиојна Новкова, балета „Концерт за виолину и оркестар у Е-дуру“ Ј. С. Баха, у кореографији Антале Фодора и „Колаж рапсодија“ Ф. Листа у кореографији Ласла Петера, и извођењу СИП.

239. „Травијата“ са четири госта / Д. Д. С. – Вечерње новости, 19. II 1994, XLII, бр. 27213, стр. 10.

У београдском Центру „Сава“ биће изведена опера „Травијата“ Ђ. Вердија у сарадњи са СИП и гостима из Италије Франком Ђовинеом, Светлом Крашевом, Стефаном Консолинијем и Ренатом Палумбом.

240. „Летњи“ маestro / З. Т. Мирковић – Вечерње новости, 24. II 1994, XLII, бр. 27224, стр. 14.

Чланак о Ренату Палумбу, диригенту из Италије, који ће дириговати оркестром СИП у опери „Травијата“ Ђ. Вердија у Центру „Сава“ у Београду а затим и у Новом Саду.

241. Вече неокласике / Соња Кошичар. – Дневник, 25. II 1994, LIII, бр. 16914, стр. 8.

Приказ премијере балетског триптиха на музiku Ј. С. Баха („Концерт за виолину и оркестар у Е-дуру“), Ф. Листа („Колаж рапсодија“) и И. Стравинског („Жар-птица“) у извођењу СИП.

242. Златни гласови у „Травијати“ / Б. Голубовић – Политика експрес, 25. II 1994, XXXII, бр. 10754, стр. 9.

Најава премијере опере „Травијата“ Ђ. Вердија у извођењу СИП са гостима из Италије Светлом Крашевом, Стефаном Консолинијем и Франком Ђовинесом у Центру „Сава“ у Београду.

243. Солисти из иностранства / П. С. – Дневник, 26. II 1994, LIII, бр. 16915, стр. 11.

Најава опере „Травијата“ Ђ. Вердија у којој гостују: диригент Ренато Палумбо и солисти Франко Ђовине, Светла Крашева и Стефано Консолини, уз ансамбл и оркестар СИП.

244. Епоха декаденције / Нада Савковић. – Дневник, 27. II 1994, LIII, бр. 16916, стр. 11.

Интервју са Франком Ђовинеом, баритоном, гостом из Рима, који ће певати у опери „Травијата“ Ђ. Вердија, на сцени СИП.

245. Опера као музеј / Нада Савковић. – Дневник, 2. III 1994, LIII, бр. 16919, стр. 12.

Разговор са Ренатом Палумбом, диригентом из Италије, који диригије у опери „Травијата“ Ђ. Вердија, на сцени СИП.

246. Дах свежине квартета / Марија Адамов. – Дневник, 4. III 1994, LIII, бр. 16921, стр. 7.

Осврт на гостовање четворо уметника из Италије, диригента Рената Палумба и солиста Светле Крашеве, Стефана Консолинија и Франка Ђовинеа, у Београду и у СИП у опери „Травијата“ Ђ. Вердија.

247. Гостује СИП из Новог Сада / М. Ћ. – Политика, 10. III 1994, XCII, бр. 28878, стр. 17.

Вест да ће СИП гостовати у Београду са опером „Сутон“ Стевана Христића, по тексту Иве Војновића, у режији Радослава Дорића.

248. Новосађани у „Сутону“ / Б. Г. – Политика експрес, 13. III 1994, XXXII, бр. 10770, стр. 9.

Најава гостовања СИП у Београду са опером „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића.

249. Прави подвиг / Бранка Радовић. – Политика, 16. III 1994, XCII, бр. 28884, стр. 19.

Приказ опере „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића са којом је СИП гостовало у Београду.

250. „Набуко“ – први пут у сезони / О. Ј. – Дневник, 18. III 1994, LIII, бр. 16935, стр. 9.

Најава опере „Набуко“ на сцени СИП, са гостима Иваном Томашевим и Јасмином Радановић из Београда.

251. Потврда квалитета / Марија Адамов. – Дневник, 19. III 1994, LIII, бр. 16936, стр. 11.

Приказ гостовања СИП са опером „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића, на сцени НП у Београду.

252. „Сутон“ – поклон из Новог Сада / Сл. Турлаков. – Политика експрес, 21. III 1994, XXXII, бр. 10778, стр. 9.

Приказ опере „Сутон“ Стевана Христића, у режији Радослава Дорића коју је СИП извело на сцени београдског НП.

253. Буфо – репертоар / Н. Савковић. – Дневник, 22. III 1994, LIII, бр. 16939, стр. 10.

Разговор са Стефаном Консолинијем, италијанским темпором, који је певао у опери „Травијата“ Ђ. Вердија у Београду и у СИП.

254. Јадранка Јовановић и Иван Томашев у „Набуку“ / О. Ј. – Дневник, 31. III 1994, LIII, бр. 16948, стр. 8.

Најава опере „Набуко“ Ђ. Вердија, са гостима из Београда, Јадранком Јовановићем и Иваном Томашевим, на сцени СИП. Диригент је Имре Топлак.

255. Вече опере. – Политика експрес, 9. IV 1994, XXXII, бр. 10797, стр. 9.

Вест да ће у СИП бити изведене две опере „Пајаци“ Руђера Леонкалава и „Кавалерија рустикана“ Џетра Маеканџија, обе у режији Бориса Поповића.

256. „Кавалерија“ и „Пајаци“ / Б. Ђ. – Дневник, 9. IV 1994, LIII, бр. 16958, стр. 12.

Најава премијера двеју опере „Пајаци“ Р. Леонкалава и „Кавалерија рустикана“ П. Маеканџија, у режији Бориса Поповића и извођењу СИП. Диригент је Миодраг Јаношки.

257. Biseri verističke opere / Gordana Krajatić. – Borba, 14. IV 1994, LXII, бр. 101, str. 15.

Pričak dve opere „Kavaljerija rustikana“ P. Maskanđija i „Pajaci“ R. Leonkavala u izvođenju SNP.

258. Svita igara / Milica Zajcev. – Borba, 14. IV 1994, LXII, бр. 101, str. 15.

Pričak premijere baleta „Žar ptice“ Igoara Stravinskog, u korografski Živojina Novkova i izvođenju SNP.

259. У сенци „Пајаци“ / Марија Адамов. – Дневник, 21. IV 1994, LIII, бр. 16969, стр. 10.

Приказ двеју премијера опере „Пајаци“ Р. Леонкалава и „Кавалерија рустикана“ П. Маеканџија, у извођењу СИП.

260. Такмичење балетских школа /Д. Д. – Дневник, 26. IV 1994, LIII, бр. 16974, стр. 11.

Вест да ће се у СНП одржати такмичење средњих балетских школа Србије.

261. Победнице Санела и Сандра / Б. Л. – Дневник, 28. IV 1994, LIII, бр. 16976, стр. 9.

Списак награђених на републичком такмичењу средњих балетских школа, које је одржано у СНП.

262. „Враголанка“ / А. С. – Дневник, 29. IV 1994, LIII, бр. 16977, стр. 8.

Најава балета „Враголанка“ Фердинанд Херолда у извођењу СНП.

263. „Неки то воле вруће“ / Си. М. – Дневник, 29. IV 1994, LIII, бр. 16977, стр. 8.

Вест да ће у СНП гостовати београдско Позориште на Теразијама са мјузиклом „Неки то воле вруће“ по тексту Питера Стоуна и Боба Мерила, у режији Соје Јовановића.

264. Бисери на сцени / Борислав Хложан – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 10-11.

Реч Миодрага Милановића, директора Опере СНП, о репертоару, солистима, хору, гостовањима и резултатима.

265. Врхунска исокласика / Соња Кошничар. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 12.

Приказ гостовања Балета Националног театра из Печуја (Мађарска) који је извео кореографије Херцога Иштвана (Брамс – III симфонија, Бах III оркестарска свита) и Деван Каталин (Дворжак – Реквијем), на сцени СНП.

266. Масовно и убедљиво / Бранка Радовић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 11.

Приказ опере „Кнез Игор“ А. Бородина, у режији Младена Сабљића, под диригентском палицом Миодрага Јаноског и у извођењу СНП и руских солиста, на сцени Центра „Сава“ у Београду.

267. Изванредан успех Дунје Симић у опери „Боеми“ / Марија Адамов – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 27.

Осврт на успешан деби Дунје Симић, солисткиње Опере СНП, у улози Мими у опери „Боеми“ Ђ. Пучинија, на сцени НП у Београду.

268. Најава премијере опере „Пајаци“ и „Кавалерија рустикана“ / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 8.

Реч Миодрага Милановића, директора Опере и Балета СНП, пред премијерно извођење двеју опере „Пајаци“ Р. Леонкалава и „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија, у режији Боривоја Поповића, с диригентом Миодрагом Јаноским, на сцени СНП.

269. Опера на Цитадели / С. Паповић – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 10.

Вест да је на фестивалу Град-театар у Булви СНП извело опере „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија и „Пајаци“ Р. Леонкалава, обе у режији Боривоја Поповића. Диригент је Миодраг Јаноски.

270. Успешна оперска комбинација / Марија Адамов – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 9-10.

Приказ двеју опере „Пајаци“ Руђера Леонкалава и „Кавалерија рустикана“ Пјетра Маскањија, у режији Боривоја Поповића и извођењу СНП. Диригент је Миодраг Јаноски.

271. Dani baleta u Subotici / А. Н. – Subotičke novine, 13. V 1994, L, бр. 19, стр. 5.

Povodom четврте године постојања Baletske škole „Raičević“, u Subotici će gostovati i ansambl SNP, sa baletom „Veče u belom“, na muziku Baha, Lista i Stravinskog.

272. Овације Гонцићу и другим „пуслицима“ / Си. Милетић – Дневник, 13. V 1994, LIII, бр. 16988, стр. 8.

Кратак приказ мјузикла „Неки то воле вруће“ по тексту Б. Мерила, Ј. Стјања и П. Стоуна, у режији Соје Јовановића и извођењу београдског Позоришта на Теразијама, на сцени СНП.

273. „Кнез Игор“ први пут у сезони / А. Б. – Дневник, 14. V 1994, LIII, бр. 16989, стр. 6.

Најава обновљене опере „Кнез Игор“ у режији Младена Сабљића, диригент је Миодраг Јаноски, а изводи СНП.

274. Новосађани отварају „Град театар“ / Л. Р. – Дневник, 18. V 1994, LIII, бр. 16993, стр. 8.

Вест да ће СНП отворити будвански фестивал Град-театар опером „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија.

275. Гостују солисти Большог театра / Б. Х. – Дневник, 20. V 1994, LIII, бр. 16995, стр. 10.

Најава опере „Кнез Игор“ у којој наступају солисти Опере Большог театра као гости, Опера и Балет и Хор СНП и хорови НП из Београда и Војске Југославије. Диригент је Миодраг Јаноски.

276. „Кнез Игор“ из Русије – Вечерње новости, 22. V 1994, XLII, бр. 27305, стр. 14.

Најава опере „Кнез Игор“ А. Бородина, у извођењу СНП и гостију из Русије у Центру „Сава“.

277. Больје него у Балшом! / Д. Савић – Вечерње новости, 24. V 1994, XLII, бр. 27300, стр. 16.

Приказ опере „Кнез Игор“ А. Бородина, у извођењу СНП и гостију из Русије у Новом Саду и Београду.

278. Масовно и убедљиво / Бранка Радовић – Политика, 26. V 1994, XCII, бр. 28952, стр. 16.

Приказ опере „Кнез Игор“ А. Бородина, у режији Младена Сабљића, коју је СНП са солистима из Русије извело у Центру „Сава“ у Београду.

279. Solistički koncert Vere Kovač Vitkai / М. Š. – Subotičke novine, 27. V 1994, L бр. 21, стр. I.

Vest da će Vera Kovač Vitkai, prvakinja Operе SNP, održati solistički koncert u Gradskoj kući u Subotici.

280. Спектакл драме и звука / Гордана Крајачић – Борба, 27. V 1994, LXXII, бр. 144, стр. 16.

Приказ опере „Кнез Игор“ Александра Бородина, у извођењу СНП, београдског НП, чланови хорова Војске Југославије и Радиотелевизије и гостију из Большог театра, у Центру „Сава“. Диригент је Миодраг Јаноски.

281. Опера на Цитадели. – Политика скр. спрес, 28. V 1994, XXXII, бр. 10843, стр. 11.
- СНП ће опером „Кавалерија рустикана“ Пјетра Маскањија отворити фестивал Град-театар у Будви на којем ће још извести и оперу „Пајаци“ Руђера Леонкавала.
282. Опера у Будви. – Дневник, 31. V 1994, LIII, бр. 17006, стр. 9.
- Вест да ће на будванској фестивалу Град-театар СНП извести опере „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија, „Пајаци“ Р. Леонкавала и „Свеноћно бдење“ Рахманинова.
283. Гостује пејујски балетски ансамбл / С. Мх. – Дневник, 3. VI 1994, LIII, бр. 17008, стр. 10.
- Најава три балетске једночињке у извођењу пејујског Националног театра, на сцени СНП.
284. Zeneművészeti budvai fesztiválon [Muzičari na festivalu u Budvi] / Pándi Pál. – Magyar Szó, 6. VI 1994, LI, бр. 136, стр. 9.
- Razgovor sa Branislavom Liješevićem, direktorom Opere SNP, o učešću na festivalu u Budvi.
285. Врхунска класика / С. Кошичар. – Дневник, 7. VI 1994, LIII, бр. 17012, стр. 9.
- Приказ трију балетских једночињки (Брамс – „III симфонија“, Бах – „III оркестарска свита“) у кореографији Херцог Иштвана и (Дворжак – „Реквијем“) у кореографији Девин Каталини, у извођењу Балета Националног театра из Пећуја, на сцени СНП.
286. Opera na Citadeli / B. Plamenac. – Borba, 18-19. VI 1994, LXXII, бр. 166-167, стр. 11.
- Na festivalu Grad-teatar u Budvi SNP će izvesti dve opere „Kavaleriјa rustikana“ P. Maskanji i „Pajaci“ R. Leonkavala.
287. „Кавалерија“ на Цитадели / Б. Х. – Дневник, 28. VI 1994, LIII, бр. 17033, стр. 14.
- Вест да ће на фестивалу Град-театар у Будви, СНП извести опере „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија и „Пајаци“ Р. Леонкавала.
288. И награде у програму / С. Грегоријић. – Вечерње новости, 29. VI 1994, XLII, бр. 27343, стр. 16.
- Фестивал Град-театар у Будви отвориће СНП опером „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија.
289. „Град театар“ ојачао / С. Грегоријић. – Вечерње новости, 3. VII 1994, XLII, бр. 27350, стр. 16.
- На фестивалу Град-театар у Будви СНП је извело оперу „Кавалерија рустикана“ Пјетра Маскањија.
290. Опера на Цитадели / Борислав Хложан. – Дневник, 3. VII 1994, LIII, бр. 17038, стр. 2.
- На фестивалу Град-театар у Будви, СНП је извело опере „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија и „Пајаци“ Р. Леонкавала.
291. Упечатљиви „Пајаци“ / Борислав Хложан. – Дневник, 7. VII 1994, LIII, бр. 17042, стр. 9.
- Приказ опере „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија и „Пајаци“ Р. Леонкавала, које је СНП извело у Будви, на фестивалу Град-театар.
292. Фицкаралдо на плажи / В. Стефановић. – Политика, 15. VII 1994, XCI, бр. 29002, стр. 21.
- Приказ опере „Кавалерија рустикана“ П. Маскањија и „Пајаци“ Р. Леонкавала које је СНП извело на фестивалу Град-театар у Будви.
293. Opera i Balet / Boško Buta. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, стр. 67-69.
- Pričak sezone 1992/93.
-
- NOVOSADSKO POZORIŠTE –
ÚJVIDÉKI SZÍNHÁZ, NOVI SAD**
294. Програми за јубилеј / Н. Попов. – Дневник, 7. IX 1993, LII, бр. 16788, стр. 9.
- О репертоару Новосадског позоришта у новој сезони и о прослави двадесете годишњице рада.
295. Az új évad gondjairól [Problemi nové sezóny] / Pérovitz Márta. – Magyar Szó, 12. IX 1993, L, бр. 248, стр. 12.
- Razgovor sa Arpadom Faragom, upravnim kom Novosadskog pozorišta.
296. Műsorok a Papuchós [O repertoaru] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 14. IX 1993, L, бр. 250, стр. 11.
- Članak o položaju Novosadskog pozorišta i najava predstava, koje su na repertoaru u septembru.
297. Представа „Инструкције“ у Пово-салском позоришту. – Дневник, 15. IX 1993, LII, бр. 16796, стр. 10.
- Најава представе „Инструкције“ по тексту Ежена Јонеска, у извођењу београдских глумаца, на сцени Новосадског позоришта.
298. Gazdag jubileumi műsor [Bogat program povodom jubileja] / Farágó Árpád. – Magyar Szó, 16. IX 1993, L, бр. 252, стр. 13.
- Članak o planiranom programu povodom 20-годишnjice Novosadskog pozorišta.
299. Megkezdtődött az új évad [Počela je nova sezona] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 21. IX 1993, L, бр. 257, стр. 11.
- Članak o planovima i repertoaru Novosadskog pozorišta.
300. Vendégjáték Beccsén [Gostovanje u Bečiju] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 3. X 1993, L, бр. 267-269, стр. 11.
- Најава gostovanja Novosadskog pozorišta u Bečju sa predstavom „Bogalj“ Atile Faraoga, u režiji Bele Mere.
301. A félreérteés [Nesporazum] / cf [Kontra Ferenc]. – Magyar Szó, 17. X 1993, бр. 281-283, стр. 12.
- Razgovor sa Nebojšom Bradicem, redite-ljem predstave „Nesporazum“ Albera Kami-ja u izvođenju Novosadskog pozorišta.
302. Проблеми наших дана / И. Попов. – Дневник, 18. X 1993, LII, бр. 16829, стр. 10.
- Најава премијере представе „Неспоразум“ Албера Камија, у режији Небојше Bradinu i izvođenju Novosadskog pozorišta.
303. Премијера „Неспоразума“ / Сл. В. – Вечерње новости, 20. X 1993, XLII, бр. 27099, стр. 14.

Најава премијере представе „Неспоразуми“ Албера Камија, у режији Небојше Брадића у Новосадском позоришту.

304. Félcértes [Nesporazum] / b-n. – Magyar Szó, 21. X 1993, L, br. 284-287, str. 13.

Најава премијере представе „Nesporazum“ Albera Kamija, u режији Mihajla Viraga i izvođenju Novosadskog pozorišta.

305. У тирагању за формом / Даринка Николић – Дневник, 24. X 1993, LII, бр. 16835, стр. 13.

Приказ представе „Неспоразум“ Албера Камија, у режији Небојше Брадића и извођењу Новосадског позоришта.

306. Új darab próbléja [Probe novog pozorijšnog komada] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 24. X 1993, L, br. 288-290, str. 10.

Vest o probama predstave „Karlo“ Slavomira Mrožeka, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Novosadskog pozorišta.

307. Гостује позориште из Будимпеште. – Дневник, 3. XI 1993, LII, бр. 16845, стр. 10.

Најава представе „Адвент на Харгити“ Андраша Шитеа, у режији Ференца Шика и извођењу Националног театра из Будимпеште, на сцени Новосадског позоришта.

308. Уручена награда „Дневнику“ / Н. П. – Дневник, 4. XI 1993, LII, бр. 16846, стр. 9.

Вест да је Атили Мађару, глумцу Новосадског позоришта, уручена „Дневничка“ награда за глумачко остварење на Стеријином позорју, за улогу Артура у драми „Богаљ“ Атиле Фарагоја.

309. Национални театр из Будимпеште у Новом Саду / Д. Н. – Дневник, 5. XI 1993, LII, бр. 16847, стр. 10.

Осврт на гостовање Националног театра из Будимпеште са представом „Адвент на Харгити“ Андраша Шитеа, у режији Ференца Шика, на сцени Новосадског позоришта.

310. Будимпештански театар у Новом Саду / П. Самарија – Политика експрес, 6. XI 1993, XXX, бр. 10652, стр. 9.

Вест да је у Новосадском позоришту гостовао Национални театар из Будим-

пеште са представом „Адвент на Харгити“ Андраша Шитеа, у режији Ференца Шика.

311. Vole se teške uloge / Nada Savković – Дневник, 6. XI 1993, LII, бр. 16848, стр. 10.

Разговор са Атилом Мађаром, глумцем Новосадског позоришта, о његовој улози Артура у представи „Богаљ“ Атиле Фарагоја и о наградама које је добио.

312. „Tamia je noh“ / A. C. – Дневник, 6. XI 1993, LII, бр. 16848, стр. 12.

Најава представе „Tamia je noh“ Александра Поповића, у режији Јерона Савинија и извођењу београдског Театра „Култ“, на сцени Новосадског позоришта.

313. Csodít látunk [Videli smo čudo] / K-k [Kabók Erik]. – Magyar Szó, 7. XI 1993, L, бр. 301-304, стр. 12.

Pričak predstave „Advent na Hargiti“ Anđdra Šitea, u režiji Ferenca Šika i izvođenju Nacionalnog teatra iz Budimpešte, na sceni Novosadskog pozorišta.

314. Elismérés Faragó Árpádnak [Priznanje Arpadu Faragu]. – Magyar Szó, 7. XI 1993, L, бр. 301-304, стр. 12.

Pričak predstave „Advent na Hargiti“ Anđdra Šitea, u režiji Ferenca Šika i izvođenju Nacionalnog teatra iz Budimpešte na sceni Novosadskog pozorišta. Arpadu Faragu, direktoru Novosadskog pozorišta, predata је награда „Pro Cultura Hungarica“.

315. Elismérés Magyar Attilának [Priznanje Atili Madaru]. – Magyar Szó, 7. XI 1993, L, бр. 301-304, стр. 4.

Vest da je Atilla Madar, glumac Novosadskog pozorišta, dobio nagradu lista „Dnevnik“ i nagradu „Eržebet“ u Budimpešti.

316. Ünnepi események az Újvidéki Színházban [Prazník u Novosadskom pozorištu]. – Magyar Szó, 7. I 1993, L, бр. 301-304, стр. 12.

Vest da je Arpad Farago, direktor Novosadskog pozorišta, dobio nagradu „Pro Cultura Hungarica“ u Budimpešti.

317. Гостује Крушевачко позориште / Н. П. – Дневник, 8. XI 1993, LII, бр. 16850, стр. 8.

Најава представе „Богаљ“ Атиле Фарагоја, у режији Небојше Брадића и изво-

ђењу Крушевачког позоришта, на сцени Новосадског позоришта.

318. „Egyszerű történet a szerelemről“ [„Jednostavna priča o ljubavi“] / Aleksandar Milosavljević. – Magyar Szó, 11. XI 1993, L, бр. 305-308, стр. 11.

Kritika predstave „Bogalj“ Atile Faragoa, u režiji Neboje Bradića i izvođenju NP iz Kruševca.

319. Vajdasági Erzsébet-díjasok [Naši nagrađeni glumci] / Varjú Márta. – Magyar Szó, 14. XI 1993, L, бр. 309-311, стр. 11.

Interview sa Ibi Romhanji i Atilom Madarom, glumcima Novosadskog pozorišta, koji su dobili nagradu „Eržebet“ u Budimpešti.

320. Премијера Мрожека у Новосадском позоришту / Н. П. – Дневник, 16. XI 1993, LII, бр. 16858, стр. 10.

Најава једночишке „Карло“ С. Мрошека у режији Ђерђа Херњака и извођењу Новосадског позоришта.

321. Az egyszemélyes ötlet kudarca [Poraz osobne dosegek] / Varjú Márta. – Magyar Szó, 18. XI 1993, L, бр. 312-314, стр. 11.

Razgovor sa Žužanom Franjo, dramaturgom Novosadskog pozorišta o preseljenju u zgradu Pozorišta mladih.

322. Гостује „Мјузикхолин“ / Б. Л. – Дневник, 19. XI 1993, LII, бр. 16861, стр. 10.

Најава гостовања Дечјег позоришта „Мјузикхолин“ из Београда са представом „Чаробна лампа“, у адаптацији Радете Вуковића, на сцени Новосадског позоришта.

323. Rövidlátó ember – puskával a vällán [Kratkovid čovek – sa puškom na ledima] / Varjú Márta. – Magyar Szó, 21. XI 1993, L, бр. 315-318, стр. 13.

Razgovor sa Đerdom Hernjakom, rediteljem predstave „Karlo“ Slavomira Mrožeka, koju je premijerno izvelo Novosadsko pozorište.

324. Erzsébet-díjasaink [Dobitnici nagrade „Eržebet“] / Barácius Zoltán. – Új Hét Nap, 26. XI 1993, I, бр. 4, стр. 16.

Razgovor sa Ibi Romhanji i Atilom Madarom, glumcima Novosadskog pozorišta, koji su nagrađeni u Budimpešti.

325. „Тамна је ноћ“ / Л. М. – Дневник, 6. XII 1993, LII, бр. 16875, стр. 7.
Најава представе „Тамна је ноћ“ Александра Поповића, у извођењу београдског Театра „Култ“, на сцени Новосадског позоришта.
326. Портрет глумице Иби Ромханји / О. Ј. – Дневник, 8. XII 1993, LII, бр. 16877, стр. 6.
Најава вечери посвећеној Иби Ромханји, глумици Новосадског позоришта, која ће се, у организацији Позоришног музеја Војводине и СНП, одржати у клубу „Стерија“.
327. Још један термин за „Тамну ноћ“ / Л. М. – Дневник, 9. XII 1993, LII, бр. 16878, стр. 6.
Најава представе „Тамна је ноћ“ А. Поповића, у извођењу београдског театра „Култ“, у Новосадском позоришту.
328. Romhányi Ibi köszöntése [Pozdravna reč za Ibi Romhanjí] / B. – Magyar Szó, 12. XII 1993, L, бр. 337-339, стр. 12.
У оквиру Глумачких портрета Pozorišnog музеја Vojvodine i SNP, Katalin Kaić je pozdravila Ibi Romhanji, članicu Novosadskog pozorišta, povodom 35 godina njenog rada.
329. Поклон – представа за малишанс / Л. М. – Дневник, 15. XII 1993. LII, бр. 16882, стр. 6.
Најава представе за децу „Лепотица и звер“ београдског Дечјег позоришта „Мјузикхолиј“, у режији Рајата Вукотића, на сцени Новосадског позоришта.
330. Hét világ színésze [Glumac, svetski putnik] / Keszeg Károly. – Napió, 29. XII 1993, IV, бр. 191, стр. 14-15.
Portret Lajoša Šoltiša, глумца Novosadskog pozorišta.
331. Глумица наше генерације. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 50.
Портрет Иби Ромханји, глумице Новосадског позоришта.
332. Évek – szerepek [Godine – uloge] / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, бр. 12, стр. 1006-1009.
Portret Ibi Romhanjí, глумице Novosadskog pozorišta.
333. A félreérte [Nesporazum] / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, бр. 10, стр. 789-790.
Приказ представе „Nesporazum“ Albera Kamija, у режији Nebojše Bradića i izvođenju Novosadskog pozorišta.
334. Károlyágunk termézetrajza [Suština naša poput Karla] / Gerold László. – Híd, 1993, LVII, бр. 11, стр. 887-889.
Kritika predstave „Karlos“ Slavomira Mrožeka, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Novosadskog pozorišta.
335. A nagyasszony [Gospoda] / Franyó Zsuzsanna. – Híd, 1993, LVII, бр. 12, стр. 1004-1006.
Portret Ibi Romhanji, глумице Novosadskog pozorišta.
336. A színpdi varázslatról [Čarobnjštvo na sceni] / Kálich Katalin. – Híd, 1993, LVII, бр. 12, стр. 1002-1004.
Portret Ibi Romhanji, глумице Novosadskog pozorišta.
337. „Буек '94“ / Е. Л. – Комуна, 20. I 1994, бр. 1724, стр. 5.
Вест да ће Новосадско позориште извести представу „Bouek '94“ на сцени КУД „Еђешер“.
338. Vándorszínészek tájol(ód)nak [Glumci Novosadskog pozorišta – putujući glumci] / Torok Csaba. – Családi Kör, 20. I 1994, V, бр. 3, стр. 12.
Најава јубилеја Novosadskog pozorišta, 20. годишњице постојања и вест о гостовању у Vojlovici i Skorenovcu.
339. Две десеције рада / Пипа Попов. – Дневник, 25. I 1994. LIII, бр. 16883, стр. 7.
На прослави 20-годишњице од оснивања Новосадског позоришта, биће изведена представа „Богаљ“ Атиле Фарагоја.
340. Jubilej Novosadskog pozorišta. – Borba, 26. I 1994, LXXII, бр. 23, стр. 15.
Vest da će Novosadsko pozorište svečano obeležiti dvadeset godina postojanja.
341. Mi u ogledalu / Е. Леринц – Комуна, 27. I 1994, бр. 1725, стр. 5.
Приказ Кабареа „Bouek '94“ (Срећица нова 1994. година), у режији Арпада Фарагоја и извођењу Новосадског позоришта, на сцени КУД-а „Еђешер“.
342. Toloszékben, Godot-ra vártva [Čekajući Godoa u invalidskim kolicima] / Tórok Csaba. – Családi Kör, 27. I 1994. V, бр. 4, стр. 21.
Приказ рада Novosadskog pozorišta povođom 20. godišnjice постојања.
343. Војводина – модел Европи / Нина Попов. – Дневник, 28. I 1994, LIII, бр. 16886, стр. 2.
Извештај о прослави двадесетогодишњице рада Novosadskog позоришта.
344. „Чикашке перверзије“ / Сп. М. – Дневник, 28. I 1994, LIII, бр. 16886, стр. 8.
Најава представе „Чикашке перверзије“ у режији Омара Абу ел Руба и извођењу глумца из Београда, на сцени Новосадског позоришта.
345. Az Újvidéki Színház arcultáiról [O profil Novosadskog pozorišta] / Franyó Zsuzsa. – Családi Kör, 3. II 1994, V, бр. 5, стр. 20.
Beleška o proslavi 20. godišnjice Novosadskog pozorišta.
346. Поново „Моја драга“. – Дневник, 4. II 1994. LIII, бр. 16893, стр. 8.
Најава представе „Моја драга“ писца и редитеља Радослава Павловића, коју ће Београдско драмско позориште извести у Новосадском позоришту.
347. Színlázúnnep [Prazník pozorišta] / d. k. – Új Hét Nap, 4. II 1994, II, бр. 5, стр. 11.
Članak o jubiléju Novosadskog pozorišta (20 godina postojanja).
348. Поново „Чикашке перверзије“ / Л. М. – Дневник, 11. II 1994, LIII, бр. 16900, стр. 8.
Најава представе „Чикашке перверзије“ у режији Омара Абу ел Руба, у извођењу Југословенског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.
349. Три занимљива гостовања / Л. М. – Дневник, 11. II 1994, LIII, бр. 16900, стр. 10.
Најава представа: „Чикашке перверзије“ у режији Омара Абу ел Руба и „Луди од љубави“ С. Шепарда, обе у извођењу Југословенског драмског позоришта, и „Моја драга“ писца и редитеља Радослава Павловића, у извођењу Београдског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.

350. „Ludus“ u Novom Sadu. – Borba 18. II 1994, LXXII, br. 46, str. 15.
- Vest da će u Novosadskom pozorištu biti promocija pozorišnih novina „Ludus“ na kojoj će učestvovati novosadski i beogradski glumci.
351. Pozorištne novine. – Politika ekspres, 18. II 1994, XXXII, br. 10747, str. 8.
- Vest da će se u Novosadskom pozorištu održati promocija pozorišnog часописа „Лудус“ уз програм у којем ће учествовати новосадски и београдски глумци.
352. Egy színesz naplójából [Iz dnevnika jednog glumca] / Faragó Árpád. – Új Hét Nap, 18. II 1994, II, br. 7, str. 11.
- Bjeleška o proslavi 20. godišnjice Novosadskog pozorišta.
353. Dva puta „Moja draga“ / L. M. – Dnevnik, 20. II 1994, LIII, br. 16909, str. 12.
- Најава представе „Моја драга“ писца и редитеља Радослава Павловића, у извођењу Београдског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.
354. Az Újvidéki Színház bérlelhirdetése [Preplatnički oglas Novosadskog pozorišta]. – Magyar Szó, 20. II 1994, LI, br. 46, str. 7. Vest.
355. Pozorištne novine uživo / R. Stanković. – Borba, 21. II 1994, LXXII, br. 49, str. 15.
- Vest da su u Novosadskom pozorištu promovisane pozorištne novine „Ludus“ uz učešće novosadskih i beogradskih glumaca.
356. „Шовинистичка фарса“ и „Каскадер“ / Л. М. – Дневник, 28. II 1994, LIII, br. 16917, str. 6.
- Најава представе Југословенског драмског позоришта, „Шовинистичка фарса“ и „Каскадер“, у режији Братислава Петковића, на сцени Новосадског позоришта.
357. „Каскадер“ и „Вече са гостима“ / Л. М. – Дневник, 8. III 1994, LIII, br. 16925, str. 12.
- Најава представе „Каскадер“ у режији Братислава Петковића и извођењу Београдског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.
358. „Смешна страна историје“ / Л. М. – Дневник, 9. III 1994, LIII, br. 16926, str. 9.
- Најава представе „Смешна страна историје“ у извођењу београдских глумача, на сцени Новосадског позоришта.
359. Novi lik avantgarde / Z. T. Mirković. – Вечерње новости, 14. III 1994, XLII, br. 27242, str. 16.
- Чланак о Новосадском позоришту и разговор са Арпадом Фарагом, директром, поводом две деценије постојања.
360. Ponovo „Ljudi od ljubavi“ / L. M. – Dnevnik, 18. III 1994, LIII, br. 16935, str. 9.
- Најава представе „Луди од лубави“ Семе Шепарда у извођењу Југословенског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.
361. „Чикашке перверзије“ / D. D. – Dnevnik, 23. III 1994, LIII, br. 16940, str. 9.
- Најава представе „Чикашке перверзије“ у режији Омара Абу ел Руба, и извођењу Југословенског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.
362. „Велика плачка“. – Дневник, 24. III 1994, LIII, br. 16941, str. 8.
- Најава представе „Велика плачка“ у режији Дејана Мијача и извођењу Атељеа 212, на сцени Новосадског позоришта.
363. Nemzetközi kapcsolatokat építenek [Grade međunarodne veze] / Varjú Márta. – Magyar Szó, 24. III 1994, LI, br. 57, str. 13. Intervju sa Istvanom Mislajem, rediteljem predstave „Olímica Sabinjanki“ u izvođenju Novosadskog pozorišta.
364. Отмица Сабинянки / Н. Попов. – Дневник, 28. III 1994, LIII, br. 16945, str. 8.
- Најава премијере представе „Отмица Сабинянки“ од Шејтана, у извођењу Новосадског позоришта.
365. Ponovo „Moja draga“. – Дневник, 30. III 1994, LIII, br. 16947, str. 8.
- Најава представе „Моја драга“ писца и редитеља Радослава Павловића, у извођењу Београдског драмског позоришта, на сцени Новосадског позоришта.
366. „Strašan lađ“ / Csn. M. – Dnevnik, 6. IV 1994, LIII, br. 16954, str. 8.
- Најава једночине „Страшан лађ“ у режији Весне Топалов и у извођењу Повојадског позоришта.
367. Játék a kastélyban [Igra u dvoru] / cf [Kontra Ferenc]. – Magyar Szó, 7. IV 1994, LI, br. 63, str. 13.
- Članak povodom stotvadesetpetog izvođenja predstave „Igra u dvoru“ Ference Molnara na sceni Novosadskog pozorista.
368. Mérvaldó a siker és a hatás [Važan je uspeh i utisak] / Horváth Aranka. – Magyar Szó, 15. IV 1994, LI, br. 68, str. 12.
- Razgovor sa Lasjom Babarcijem o radu u Novosadskom pozorištu.
369. Vendégszerelés és bemutató [Gostovanje i premijera] / Jódal Kálmán. – Magyar Szó, 24. IV 1994, LI, br. 76, str. 13.
- Najava gostovanja Pozorišta „Jókai Mór“ iz Bečeščabe (Madarska) u Novosadskom pozorištu.
370. Bemutató az Újvidéki Színházban [Premijera u Novosadskom pozorištu] / Na [Nagy Magdolna]. – Magyar Szó, 5. V 1994, LI, br. 83, str. 13.
- Spoštenje Arpada Faragoa, upravnika Novosadskog pozorišta i Nenada Ostojića, upravnika Akademije umetnosti o zajedničkoj premijeri predstave „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija.
371. Egy szép előadás [Jedna lepa predstava] / Horváth Aranka. – Magyar Szó, 10. V 1994, LI, br. 87, str. 11.
- Prikaz predstave „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija i izvođenju Novosadskog pozorišta.
372. Egy lőcsiszár virágvasárnapja [Praznik jednog konjskog mešetara] / Torok Csaba. – Családi Kör, 12. V 1994, V, br. 19, str. 21.
- Kritika predstave „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija i izvođenju Novosadskog pozorišta i Akademije umetnosti, povodom, 20. godišnjice Akademije.
373. Színjátszásunk virágvasárnapja [Praznik našeg pozorišta] / Dudás Károly. – Új Hét Nap, 13. V 1994, II, br. 19, str. 11.

Prikaz predstave „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija i izvođenju Novosadskog pozorišta.

374. Dva gostovanja Beograđana / Сп. М. – Дневник, 15. V 1994, LIII, бр. 16990, стр. 14.

Најава гостовања београдских глумца са представом „Смешина страна историје“ и Југословенског драмског позоришта са представом „Луди од љубави“ Сема Шепарда, обе на сцени Новосадског позоришта.

375. A színész mítosz lerombolása [Rušenje glumačkog mita] / Horváth Aranka. – Magyar Szó, 20. V 1994, LI, br. 96, str. 10.

Razgovor sa Đerdom Hernjakom, rediteljem predstave „Pozorišna komedija“ Bengta Alforsa, u izvođenju Novosadskog pozorišta.

376. Egy színész naplójából [Iz dnevnika jednog glumca] / Faragó Árpád. – Új Hét Nap, 27. V 1994, II, br. 21, str. 11.

O predstavi „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u režiji Lasla Babarcija i izvođenju Novosadskog pozorišta.

377. Színház a komédiában – komédia a színházban [Pozorište u komediji – komedija u pozorištu] / Horváth Aranka. – Magyar Szó, 16. VI 1994, LI, br. 119, str. 11.

Razgovor sa glumcima Novosadskog pozorišta o predstavi „Pozorišna komedija“ Bengta Alforsa, u režiji Đerda Hernjaka.

378. Teatar u teatru / Н. П. – Дневник, 18. VI 1994, LIII, бр. 17023, стр. 10.

Најава премијере представе „Позоришна комедија“ Алфорса Бенгта, у режији Ђерђа Херњака и извођењу Новосадског позоришта.

379. Színházkomedija [Pozorišna komedija] / N-a [Nagy Magdolna]. – Magyar Szó, 18. VI 1994, LI, br. 121, str. 10.

Reč Žužane Franjo, dramaturga Novosadskog pozorišta, o pripremama premijerne predstave „Pozorišna komedija“ Bengta Alforsa, u režiji Đerda Hernjaka.

380. Gyermekszínházak nemzetközi szemléje [Medunarodna smotra dečjih pozorišta] / Berényi Ilona. – Magyar Szó, 19. VI 1994, LI, br. 122, str. 11.

Vest da Novosadsko pozorište traži sponzora za organizovanje Međunarodnog festivala dečjih pozorišta u Subotici.

381. „Позоришна комедија“ / П. С. – Политика експрес, 21. VI 1994, XXXII, бр. 10867, стр. 11.

Најава представе „Позоришна комедија“ Алфонса Бенгта, у режији Ђерђа Херњака у Новосадском позоришту.

382. Egy évad elmúlt [Prošla je jedna sezona] / Horváth Aranka. – Magyar Szó, 21. VI 1994, LI, br. 123, str. 9.

Razgovor sa Žužanom Franjo, dramaturgom Novosadskog pozorišta o sezoni 1993/94.

383. Színház a színházban [Pozorište u pozorištu] / Gerold László. – Magyar Szó, 28. VI 1994, LI, br. 129, str. 10.

Kritika predstave „Pozorišna komedija“ Bengta Alforsa, u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Novosadskog pozorišta.

384. Megérdelemet nyári pihenő [Zasluzen letnji odmor] / Berényi Ilona. – Családi Kör, 7. VII 1994, V, br. 27, str. 18.

Razgovor sa glumcima i ostalim radnicima Novosadskog pozorišta o početku nove sezone, 1994/95.

385. Ha felnővök, színész leszek az Újvidéki Színlávában [Kad narastem, biću glumac Novosadskog pozorišta] / Berényi Ilona. – Családi Kör, 14. VII 1994, V, br. 28, str. 11. Razgovor sa Petijem Dulićem, dečkom koji je igrao u predstavi „Praznik jednog konjskog mešetara“ Andraša Šitea, u izvođenju Novosadskog pozorišta.

386. Évadnyitó az Újvidéki Színlávában [Početak sezone u Novosadskom pozorištu] / Faragó H. Horváth Aranka. – Magyar Szó, 26. VIII 1994, LI, br. 180, str. 11.

Razgovor sa Žužanom Franjo, dramaturgom Novosadskog pozorišta o planovima u novoj sezoni.

387. A függöny mögött [Iza zavesce] / Faragó Árpád. – Napló, 31. VIII 1994, V, br. 226, str. 16.

O radu Novosadskog pozorišta.

388. Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház / Laslo Gerold. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27. str. 50-51.

Prikaz sezone 1992/93.

389. Novosadsko pozorište – Újvidéki Színház / Žužana Franjo. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27. str. 79-81.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljениh predstava sa imenima izvođača u sezoni 1992/93.

POZORIŠTE MLADIII, NOVI SAD

390. Bogata pozorišna jesen / И. Јовићевић. – Дневник, 14. IX 1993, LII, бр. 16795, стр. 10.

Разговор са Војом Солдатовићем, управником Позоришта младих, о репертоару и гостовањима.

391. Dva predstave / Н. Ј. – Дневник, 16. IX 1993, LII, бр. 16797, стр. 10.

Најава представе за децу „Санко и Звонко“ Емилије Мачковић и представе „Састанак на врху“ Роберта Дејвида Мекдоналда, у режији Душана Петровића, са драмом летом Дилена Томаса „Доручак код Мусолинија“, на сцени Позоришта младих.

392. „Гусарске приче“ на поклон. – Дневник, 19. IX 1993, LII, бр. 16800, стр. 14.

Вест да ће се извести представа „Гусарске приче“ на сцени Позоришта младих.

393. Пријем за „Позориште младих“ / Н. Ј. – Дневник, 22. IX 1993, LII, бр. 16803, стр. 10.

Вест да је за чланове и управника Позоришта младих приређен пријем код Милорада Ђурђевића, потпредседника Скупштине града.

394.Љубавнице двојице диктатора / Миодраг Кујунџић. – Политика, 23. IX 1993, XC, бр. 28719, стр. 15.

Пријава премијере представе „Састанак на врху“ Роберта Дејвида Мекдоналда и „Доручак код Мусолинија“ Дилена Томаса, у режији Душана Петровића и извођењу новосадског Позоришта младих.

395. Премијера „Мушкице“ / О. Ј. – Дневник, 25. IX 1993, LII, бр. 16806, стр. 12.

Најава премијере представе „Мушица“ Анђела Беолка Руцантеа, у режији Љубомире Мајерс и извођењу Позоришта младих.

396. Историја у шоли чаја / Илија Туцић. – Дневник, 27. IX 1993, LII, бр. 16808, стр. 11.

Приказ представе „Састанак на врху“ Роберта Дејвида Мекдоналда и драмолета „Доручак код Мусолинија“ Дилена Томаса, у режији Душана Петровића и извођењу Позоришта младих.

397. Премијера „Мушице“ / М. Р. – Дневник, 27. IX 1993, LII, бр. 16808, стр. 8.

Најава премијере представе „Мушица“ Анђела Беолка Руцантеа, у режији Љубомире Мајере и извођењу Позоришта младих.

398. Најзначајнија режија / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 24.

Разговор са Војом Солдатовићем, управником Позоришта младих, добитником Октобарске награде.

399. Позоришни угођај за ранџенике / А. Стојков. – Дневник, 3. X 1993, LII, бр. 16814, стр. 12.

Вест да је Позориште младих, за ранџенике у Врднику, извело представе „Хајде да причамо о љубави“ Љубивоја Рашумовића и „Жене, ах те жене“ Алда Николаја, обе у режији Воје Солдатовића.

400. Вечерас „Гусарска прича“ / А. С. – Дневник, 5. X 1993, LII, бр. 16816, стр. 10.

Вест да ће у оквиру акције Дечја недеља, Позориште младих изводити сваки дан представе, а прва је „Гусарске приче“ Јосипа Јорбеска, у режији Воје Солдатовића.

401. „Хајде да растемо“ / А. С. – Дневник, 6. X 1993, LII, бр. 16817, стр. 12.

Најава представе „Хајде да растемо“ у режији Воје Солдатовића, коју ће Позориште младих извести у оквиру Дечје недеље овог позоришта.

402. Кинеске бајке / А. С. – Дневник, 7. X 1993, LII, бр. 16818, стр. 10.

Вест да ће у оквиру Дечје недеље Позоришта младих, ово позориште извести

представу „Кинеске бајке“ (Причу о украденом принципу и Изгубљеној принцизи) Дена Тотера, у режији Воје Солдатовића.

403. Вечерас „Пепельуга“ / О. Ј. – Дневник, 8. X 1993, LII, бр. 16819, стр. 12.

Вест да ће у оквиру Дечје недеље Позоришта младих бити изведена представа „Пепельуга“, у режији Мирослава Јеванића.

404. Људи из контејнера / Миодраг Кунђуцић – Политика, 8. X 1993, XC, бр. 28734, стр. 16.

Приказ премијере представе „Мушица“ Анђела Беолка Руцантеа, у режији Љубомире Мајере и извођењу Позоришта младих.

405. „Трапави змај“ / А. С. – Дневник, 9. X 1993, LII, бр. 16820, стр. 12.

Вест да ће у оквиру Дечје недеље Позоришта младих бити изведена представа „Трапави змај“ Мирослава Настасијевића, у режији Зорана Шарића.

406. „Вулпена прича“ / А. С. – Дневник, 10. X 1993, LII, бр. 16821, стр. 12.

Вест да ће у оквиру Дечје недеље Позоришта младих бити изведена луткарска представа „Вунена прича“ Јолане Бранишове.

407. Морал из уличног контејнера / Илија Туцић – Дневник, 11. X 1993, LII, бр. 16822, стр. 10.

Приказ премијере представе „Мушица“ Анђела Беолка Руцантеа, у режији Љубомире Мајере и извођењу Позоришта младих.

408. Састанак на врху / Н. Ј. – Дневник, 20. X 1993, LII, бр. 16831, стр. 10.

Најава представе „Састанак на врху – Доручак код Мусолинија“ у режији Душана Петровића и извођењу Позоришта младих.

409. Приче о љубави / Н. Јовићевић. – Дневник, 21. X 1993, LII, бр. 16832, стр. 10.

Вест да је изведена стота представа „Хеј, дођите да причамо о љубави“ Љубивоја Рашумовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

410. Уручене Октобарске награде / В. Живковић. – Дневник, 24. X 1993, LII, бр. 16835, стр. 3.

Вест да је, између осталих, Октобарску награду добио и Воја Солдатовић, управник Позоришта младих.

411. Аплауз за Војвођанску банку / Н. И. – Сремске новине, 27. X 1993, XXXIII, бр. 1710, стр. 5.

Осврт на рад Позоришта младих, које је у Сремској Митровици гостовањо са представом „Састанак на врху“, у режији Душана Петровића.

412. Прича о позоришној страсти / В. Живковић – Дневник, 27. X 1993, LII, бр. 16838, стр. 12.

Осврт на остварења Воје Солдатовића, управника Позоришта младих, који је награђен Октобарском наградом.

413. Живимо за дечје осмехе / глумци Позоришта младих. – Дневник, 11. XI 1993, LII, бр. 16853, стр. 10.

Писмо глумцима Позоришта младих у коме објашњавају зашто су покренули акцију „За спас позоришта“.

414. „Весели музичари“ за децу / Сл. М. – Дневник, 5. XII 1993, LII, бр. 16874, стр. 15.

Најава луткарске представе „Весели музичари“ по бајци браћи Гром, у режији Емилије Мачковић, аутор лутака је Тихомир Мачковић, а изводи је Позориште младих.

415. „Зека, зрика и јагње“ 300. пут / Н. Ј. – Дневник, 9. XII 1993, LII, бр. 16878, стр. 6.

Најава триостог извођења луткарске представе „Зека, Зрика и Јагње“ Бранка Михаљевића, у режији Илије Слијепчевића и извођењу Позоришта младих.

416. Гостује кабаре Павла Минчића / А. С. – Дневник, 9. II 1994, LIII, бр. 16898, стр. 6.

Најава гостовања београдског глумца Павла Минчића са кабареом „Оптужујем себе“, на сценам Позоришта младих.

417. Гостује кабаре Павла Минчића / А. С. – Дневник, 11. II 1994, LIII, бр. 16900, стр. 8.

Најава кабареа Павла Минчића „Оптужујем себе”, на сцени Позоришта младих.

418. „Хеј, дођите да причамо о љубави” / Л. М. – Дневник, 20. II 1994, LIII, бр. 16909, стр. 12.

Најава представе „Хеј, дођите да причамо о љубави” Љубивоја Рушовића, у режији Воје Солдатовића и извођењу Позоришта младих.

419. „Весели музичари” за дејчи осмех / А. С. – Дневник, 25. III 1994, LIII, бр. 16942, стр. 9.

Вест да је у Ветернику и Сремској Каменици Позориште младих гостовало са представом „Весели музичари” по бајци браће Грим, у режији Емилије Мачковић.

420. „Српска драма” / Н. Ј. – Дневник, 5. IV 1994, LIII, бр. 16953, стр. 8.

Најава представе „Српска драма” Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

421. Пролазак кроз огледало / Илија Тушић. – Дневник, 7. IV 1994, LIII, бр. 16956, стр. 10.

Приказ представе „Српска драма” Синише Ковачевића, у режији Небојше Брадића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

422. Отказано „Српска драма” / Сн. М. – Дневник, 13. IV 1994, LIII, бр. 16961, стр. 8.

Вест.

423. Отказано гостовање Звездара театра / А. Б. – Дневник, 19. IV 1994, LIII, бр. 16967, стр. 8.

Вест да је отказана представа „Гробљанска” у извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

424. Отказана представа / А. Б. – Дневник, 23. IV 1994, LIII, бр. 16971, стр. 11.

Вест да је отказана представа „Доживљај инструктора вожње” Ивана Бекјарева, на сцени Позоришта младих.

425. „Клупа (или о тајни)“ / Д. Д. – Дневник, 26. IV 1994, LIII, бр. 16974, стр. 8.

Најава премијере представе „Клупа (или о тајни)“ Минијатурног позоришта „Палчин” Књижевне омладине Новог Сада, на сцени Позоришта младих.

426. „Бендерал Милан Недић“ / А. С. – Дневник, 27. IV 1994, LIII, бр. 16975, стр. 8.

Најава представе „Бендерал Милан Недић“ Синише Ковачевића, у режији Јовице Павића и извођењу Звездара театра, на сцени Позоришта младих.

427. Богат програм оба дана / Св. Марковић. – Дневник, 29. IV 1994, LIII, бр. 16977, стр. 8.

Вест да ће поводом прославе Првомајског уранка у Каменичком парку, између осталих, наступити и Позориште младих са представом „Мјау, каква фрка”.

428. „Професионалац“ / А. С. – Дневник, 29. IV 1994, LIII, бр. 16977, стр. 8.

Најава представе „Професионалац“ Душана Ковачевића, у извођењу Звездара театра на њиховој сталној сцени у Позоришту младих.

429. Инкарнација Позоришта младих / Мирослав Радонић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 60.

У спомен преминулом Бошку Зековићу бившем управнику Позоришта младих.

430. Две звезде „Звездара театра“ / И. Т. – Дневник, 9. V 1994, LIII, бр. 16984, стр. 8.

Вест да су награде Позоришта младих освојили београдски глумци Мира Ступица и Данило Бата Стојковић за улоге у представи „Професионалац“ Звездара театра, које су играле на сцени Позоришта младих.

431. Аплаузи „луткама“ / Б. Г. – Политички експрес, 6. VII 1994, XXXII, бр. 10882, стр. 11.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору наступиће и Позориште младих са представом „Пакосник”.

432. Pozorište mladih / Vojislav Soldatović. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 81-84.

Popis чланова Позоришта, премијерни и обновљени представа са именима изводача у сезони 1992/93.

NARODNO POZORIŠTE, SOMBOR

433. Јесења променада / А. Секел. – Политика експрес, 4. IX 1993, XXX, бр. 10589, стр. 10.

Сомборско НП почиње нову сезону извођењем представе „Дон Жуан“ Молијера, у режији Зорана Ратковића.

434. На програму „Мала“ / А. Секел. – Политика експрес, 7. IX 1993, XXX, бр. 10592, стр. 9.

Вест да ће сомборско НП извести представу „Мала“ Радослава Павловића.

435. Светлуџана у тамној ноћи / Д. Кејман. – Сомборске новине, 17. IX 1993, XL, бр. 2041, стр. 5.

Осирт на представу „Тамна је ноћ“ Александра Поповића, у режији Егона Савине и извођењу Театра „Култ“, на манифестацији „Јесења променада“ у Сомбору.

436. Одложен „Обичан човек“. – Сомборске новине, 15. X 1993, XL, бр. 2045, стр. 6.

Вест да су припреме у сомборском НП на поставци комедије „Обичан човек“ Б. Нушића, у режији Дејана Мијача, на кратко време прекинуте.

437. Pozorišni maraton. – Somborske novine, 15. X 1993, XL, br. 2045, str. 1.

Vest da somborsko NP u Crvenki prireduje Pozorišni maraton sa predstavama: „Mala škola rokenrola“, „Pepeljuga“, „Šta je sobar video“ i „Rado ide Srbin u vojnike“.

438. „Хотел Промаја“ у Сомбору / Милана Зринић. – Сомборске новине, 15. X 1993, XL, бр. 2045, стр. 6.

Приказ премијере представе „Хотел Промаја“ Жоржа Фејдоа, у режији Љубомира Драшкића и извођењу сомборског НП.

439. Урјебес на сцени / Миодраг Кујунџић. – Политика 18. X 1993, XC, бр. 28744, стр. 16.

- Приказ премијере представе „Хотел Промаја“ Жоржа Фејдоа, у режији Јубомира Драшкића и извођењу сомборског НП.
440. Празник позоришта. – Кулска комуна, 21. X 1993, XIV, бр. 303, стр. 8.
- Оsvrt na Pozorišnini maraton u Црвеници, на коме је сомборско НП извело четири представе: „Мала школа рокенрола“, „Пепельуга“, „Шта је собар видео“ и „Радо иде Србин у војнике“.
441. Развратни лицемер / Мидраг Куюнинић – Политика, 10. XI 1993, XC, бр. 28767, стр. 16.
- Приказ представе „Дон Жуан“ Молијера, у режији Зорана Ратковића и извођењу сомборског НП.
442. Гостује сомборско позориште / С. Ђ. – Политика, 18. XI 1993, XC, бр. 28775, стр. 17.
- Вест да сомборско НП гостује у Атељеу 212 са представом „Хотел Промаја“ Жоржа Фејдоа, у режији Јубомира Драшкића.
443. Дан позоришта. – Somborske novine, 19. XI 1993, XL, бр. 2050, стр. 1.
- Vest da će, na прослави Dana pozorišta, глумцима, учесnicima Prvog pozorišnog maratona, бити уруčена признања, а НП će izvesti predstavu „Ukroćena gorad“ V. Šekspira.
444. Пенда / Н. Маширевић. – Сомборске новине, 10. XII 1993, XL, бр. 2052, стр. 3.
- Разговор са Милојком Топаловићем Пендом, глумцем у пензији сомборског НП.
445. Поклон Талије. – Сомборске новине, 10. XII 1993, XL, бр. 2052, стр. 6.
- Вест да су на прослави Dana позоришта у Сомбору спонзорима додељене награде „Заштитник Талије“, а глумцима плакете.
446. Сомборско позориште у Барањи / Р. С. – Политика, 12. XII 1993, XC, бр. 28796, стр. 21.
- Сомборско НП је гостовало у Барањи са представама „Мала школа рок-ен-рола“ Јубивоја Ршумовића и „Радо иде Србин у војнике“ Боре Тосића.
447. Театарски маратон / Р. Суботић. – Политика, 21. XII 1993, XC, бр. 28805, стр. 16.
- Како би привукло гледаоце сомборско НП је организовало позоришни маратон и сваки дан одржи неколико представа.
448. Чарбии брег / Зоран Р. Поповић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 33.
- Приказ премијере представе „Фигарова женидба“ Јјера Огиста Карона де Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића и извођењу НП у Сомбору.
449. Bravo, Figaro, bravo, bravissimo! – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 17.
- Mišljenje nekoliko kritičara, reditelja i upravnika pozorišta o predstavi „Figarova ženidba“ Bomaršea, u izvođenju NP iz Sombora, na sceni JDP.
450. Draga publiko / Milivoje Mladenović. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 2.
- Reč Milivoja Mladenovića, upravnika NP u Somboru, o radu Pozorišta.
451. Životopisna burleska / Miljana Zrnić. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 6.
- Kritički osvrt na glumačka ostvarenja u predstavi „Hotel Promaja“ Ž. Fejdoa, u izvođenju NP iz Sombora.
452. Igloni po večnosti / D. K-n. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 7.
- Reč Branke Petrović, kostimografa sombor-skog NP, o radu i nagradama.
453. Kad galantom tera kera / David Kezman. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 14.
- Osvrt na predstavu „Fiškal galantom“ Petra Grujića, u режији Dušana Petrović i izvođenju NP iz Sombora.
454. Klasični absurd / David Kezman. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 8.
- Osvrt na predstavu „Grabiljivci“ u adaptaciji i режији Milana Pletela i izvođenju sombor-skog NP.
455. Kuća beskrajne nade / Branka Ćvorkov. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 9.
- Reč glumaca o radu, situaciji i odnosima u somborском NP.
456. Ljudi, ljudi, ljudi, ljudi. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 10.
- Spisak svih ljudi zaposlenih i penzionisanih u NP u Somboru.
457. „Maratonci...“ na preko 1000 kilometara. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 17.
- O predstavi „Maratonci trče počasni krug“ Dušana Kovačevića, u izvođenju NP iz Sombora, koja je nagrada na Festivalu „Dani komedije“ u Jagodini.
458. O Fejdou ili o osmehu i opservaciji / Žan-Luj Baro. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 4.
- O Žoržu Fejdou, autoru komedije „Hotel Promaja“, коју игра сомборско NP.
459. Poezija, muzika, teatar--/ Antonija Čota. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 16.
- Spisak svih gostovanja na sceni sombor-skog NP u sezoni 1993/94.
460. Program maratonske nedelje. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 15.
- Program maratonske nedelje koja se održava u somborском NP.
461. Ravničarski Don Kihot / B. Ćvorkov. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 3.
- Reč Pede Vraneševića, kompozitora, o predstavi „Fiškal galantom“ Petra Grujića, koja je izvedena na Pozorišnom maratonu u Somboru.
462. Reč reditelja. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 8.
- Reč Milana Pletela, reditelja predstave „Grabiljivci“ u izvođenju NP iz Sombora.
463. Trojica veličanstvenih / A. Čota. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 11.
- Nagradu „Nikola Petrović Peca“ коју је сомборско NP уstanovilo 1992. године, do sada su dobili: Nebojša Bradić, Siniša Kovačević i Ljubomir Draškić.
464. Čestiti домаћini / Miodrag Kujundžić. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 18.
- Sećanje Miodraga Kujundžića, kritičara, na rad sombor-skog NP u poslednjih tridesetak godina.
465. Članovi ţirija II pozorišnog maratona. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 3.

Spisak članova Žirija i spisak nagrada na Potorišnom maratonu u somborskem NP.

466. Šamika – Don Žuan / Branka Čvorkov. – Premijera, 1993/94, XX, br. 70, str. 3.

Reč Petra Grujičića, autora predstave „Fiškal galantom“ po delu „Večiti mladoženja“ J. Ignjatovića i izvođenju NP u Somboru.

467. „Iдиоти праве одличну туршију“ / A. Секель. – Политика експрес, 22. I 1994, XXXI, br. 10720, str. 9.

Сомборско НП припрема две премијере: представу „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића, и представу под радним називом „Идиоти праве одличну туршију“ према делома Хармса и Мрежека, у режији Милана Плетела.

468. Спонзори притичу у помоћ / А. Секель. – Дневник, 1. II 1994. LII, br. 16890, str. 11.

Разговор са Миливојем Млађеновићем, управником НП у Сомбору, о репертоару и премијерама које су у припреми.

469. Topalovići jurišaju / Milutin Mišić. – Borba, 7. II 1994, LXXII, br. 35, str. 11.

Pričaz премијере predstave „Maratonci trče počasni krug“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju somborskog NP.

470. Klasikom do čistog smeha. – Somborske novine, 18. II 1994, XL, br. 2062, str. 1.

Najava premijere predstave „Figarova ženidba“ Pjera Ogista Karona de Bomaršca, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju NP u Somboru.

471. Овације „Фигаровој женидби“ / А. Секель. – Политика експрес, 21. II 1994, XXXII, br. 10750, str. 9.

Кратак осврт на представу „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Kokana Mladenovića и извођењу somborskog NP.

472. „Maratonci“ na Danim komedije. – Somborske novine, 25. II 1994, XL, br. 2063, str. 1.

Vesti da će predstava „Maratonci trče počasni krug“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića predstavljati somborsko NP, na Danima komedije u Jagodini.

473. Figaro veličanstveni / David Keenan. – Somborske novine, 25. II 1994, XL, br. 2063, str. 4.

Prikaz premijere predstave „Figarova ženidba“ Pjera Ogista Karona de Bomaršca, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju NP iz Sombora.

474. Поново позориште. – Кулеска комуни, 8. III 1994, XV, br. 308, str. 2.

Вест да је сомборско НП гостовало у Црвенки са представом „Грабљици“ у адаптацији и режији Милана Плетела.

475. Буктава и радосна еротска игра / Миодраг Кујунчић. – Политика, 16. III 1994, XCII, br. 28884, str. 18.

Pričaz премијере predstave „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Kokana Mladenovića i извођењу somborskog NP.

476. „Маратонци“ на турнеји / Д. Кетман. – Сомборске новине, 18. III 1994, XL, br. 2066, str. 4.

Сомборско НП ће на Dанима комедије у Јагодини учествовати са представом „Маратонци трче почасни круг“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića.

477. Опсада због „Фигарове женидбе“ / С. Ђокић. – Политика, 21. III 1994, XCII, br. 28889, str. 16.

Од шеснаест представа које се играју у сомборском НП ове сезоне најпопуларнија је, по речима управника Миливоја Млађеновића, представа „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Kokana Mladenovića.

478. Три турнеје и две премијере. – Сомборске новине, 25. III 1994, XL, br. 2067, str. 1.

Вест да сомборско НП учествује на Фестивалу Dани комедије у Јагодини, са представом „Маратонци трче почасни круг“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića.

479. Аплаузи Сомборцима / М. Момчиловић. – Политика, 31. III 1994, XCII, br. 28899, str. 17.

Сомборско НП је гостовало у Лесковцу са представом „Маратонци трче почасни круг“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića.

480. „Маратонци“ пред пренупним салама / Бранимир Плавшић. – Сомборске новине, 1. IV 1994, XL, br. 2068, str. 1.

О представи „Маратонци трче почасни круг“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića, коју је сомборско НП извело на Dанима комедије у Јагодини.

481. Сомборци одушевили Приштинце. – Политика, 1. IV 1994, XCII, br. 28900, str. 17.

Вест да је сомборско НП гостовало у Приштини са представом „Маратонци трче почасни круг“ Dušana Kovačevića, u režiji Kokana Mladenovića.

482. Premijera glumačkog podmlatka / D. Кетман. – Somborske novine, 8. IV 1994, XL, br. 2069, str. 9.

Vest da će Dramski studio koji vodi glumac Radojko Malbaša, a deluje pri NP u Somboru, izvesti svoju prvu premijeru „Glumac je... glumac je... glumac“ po Šekspirovom delu „San letnje noći“.

483. „Глумац“ у Сомбору. – Политика експрес, 12. IV 1994, XXXII, br. 10800, str. 9.

Вест да је новоформирани Драмски студио при сомборском НП извеша премијеру представе „Глумац је... глумац је... глумац“ по Шекспировом делу „San letnje noći“, u režiji Radojka Malbaše.

484. Портрет Боре Стојановића / А. С. – Политика експрес, 18. IV 1994, XXXII, br. 10806, str. 9.

Вест да је у Сомбору представљен портрет Боре Стојановића, некадашњег глумца НП.

485. Фишкалове деобе срца / Милосав Мирковић. – Позориште, 1993/94, LXI, br. 8/9/10, април/септембар 1994, str. 28.

Pričaz премијере predstave „Фишкал галант“ Петра Грујинића, према роману „Вечити младоженци“ Јакова Игњатовића, u režiji Dušana Petrovića i извођењу NP iz Sombora.

486. По мери јубилеја / Д. Вуковић. – Политика експрес, 11. V 1994, XXXII, br. 10826, str. 11.

На Сусрету професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујић“ у Крагујевцу наступиће и сомборско НП са пред-

ставом „Фигарова женидба“ у режији Кокана Младеновића.

487. Јубиларни сусрети / Ђ. Врањешвић – Политика, 12. V 1994, XCII, бр. 28938, стр. 17.

На Тридесетим сусретима професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујин“ у Крагујевцу као гост, наступиће и сомборско НП.

488. Сомборци – ван конкуренције / П. Парезановић – Дневник, 13. V 1994, LIII, бр. 16988, стр. 11.

Вест да ће сомборско НП учествовати на 30. сусретима професионалних позоришта Србије „Јоаким Вујин“ у Крагујевцу, са представом „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића.

489. „Figaro“ на турнеји / Д. К-н. – Somborske novine, 13. V 1994, XL, бр. 2074, стр. 7. Vest da će somborsko NP igrati predstavu „Figarova ženidba“ Bomaršea, u režiji Kokana Mladenovića, na sceni Jugoslovenskog dramskog pozorišta.

490. На сцени – 12 комада / Р. Милошављевић – Вечерње новости, 14. V 1994, XLII, бр. 27299, стр. 16.

На 30. сусретима професионалних позоришта Србије у Крагујевцу сомборско НП ће извести представу „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића.

491. Гостује сомборско Народно позориште / С. Ђ. – Политика, 19. V 1994, XCII, бр. 28945, стр. 18.

Вест да ће сомборско НП гостовати у Југословенском драмском позоришту са представом „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића.

492. Вера у трајање / Гордана Келић – Дневник, 20. V 1994, LIII, бр. 16995, стр. 10.

Разговор са Бранком Шелић, глумицом НП у Сомбору, добитнициом награде за глуму, за улогу Сузане у „Фигаровој женидби“ Бомаршеа, на Сусрету војвођанских позоришта у Сомбору.

493. Карактерни костими / Нина Попов. – Дневник, 22. V 1994, LIII, бр. 16997, стр. 14.

Разговор са Бранком Петровић, кости-мографом сомборског НП добитнициом награде за костим у представи „Фигарова женидба“ Бомаршеа, на Сусрету војвођанских позоришта у Сомбору.

494. Највеће почасти Шапчанима / П. П. – Дневник, 26. V 1994, LIII, бр. 17001, стр. 8.

На завршној вечери Сусрета професионалних позоришта „Јоаким Вујин“ у Крагујевцу, НП из Сомбора је ван конкуренције извело представу „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића

495. Шест „малих“ комада. – Политика експрес, 27. V 1994, XXXII, бр. 10842, стр. 11.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору наступиће и сомборско НП са представом „Ко се шута из жбуња“.

496. Фишкал галант / Г. М. К. – Дневник, 2. VI 1994, LIII, бр. 17008, стр. 9.

Најава премијере представе „Фишкал галант“ Петра Грујићића по мотивима „Вечитог младожења“ Јакова Игњатовића, у режији Душана Петровића и извођењу НП у Сомбору.

497. Povratak „Večitog mlađoženja“ / David Kecman. – Somborske novine, 3. VI 1994, XL, бр. 2077, стр. 4.

Reč uoči premijere predstave „Fiškal galantom“ Petra Grujićića, prema delu „Večiti mlađoženja“ J. Ignjatovića, u režiji Dušana Petrovića i izvođenju NP u Somboru.

498. Premijera uoči maratona. – Somborske novine, 3. VI 1994, XL, бр. 2077, стр. 1.

Najava premijere predstave „Fiškal galantom“ Petra Grujićića, po romanu „Večiti mlađoženja“ J. Ignjatovića, u režiji Dušana Petrovića i izvođenju somborskog NP.

499. Апласун „Фишкалу галантому“ / А. Секел. – Политика експрес, 6. VI 1994, XXXII, бр. 10852, стр. 11.

Вест да ће сомборско НП извело премијеру представе „Фишкал галант“ Петра Грујићића, по мотивима романа „Вечити млађoženja“ Јакова Игњатовића, у режији Душана Петровића.

500. Гостовање Српског позоришта / А. С. – Дневник, 6. VI 1994, LIII, бр. 17011, стр. 2.

Вест да је у НП у Сомбору гостовало Српско позориште из Сарајева са представом „Покојник у народној скупштини“.

501. Мозаик раскошног младожење / Давид Кецман. – Сомборске новине, 10. VI 1994, XL, бр. 2078, стр. 4.

Приказ премијере представе „Фишкал галант“ Петра Грујићића, према роману „Вечити млађoženja“ Ј. Игњатовића, у режији Душана Петровића и извођењу НП у Сомбору.

502. Тужна Шамикина судбина / Миодраг Кујуншић. – Политика, 14. VI 1994, XCII, бр. 23971, стр. 16.

Приказ премијере представе „Фишкал галант“ која представља драматизацију „Печитог млађoženja“ Јакова Игњатовића, аутора драматизације Петра Грујићића, у режији Душана Петровића и извођењу сомборског НП.

503. Narodno pozorište Sombor. – Somborske novine, 17. VI 1994, XL, бр. 2079, стр. 17.

Vest o održavanju Pozorišnog maratona u somborskom NP i pregled repertoara.

504. Публици с љубављу / Давид Кецман. – Сомборске новине, 17. VI 1994, XL, бр. 2079, стр. 4.

О другом позоришном маратону, који ће се одржати у сомборском НП.

505. Позоришни маратон / Ј. С. – Вечерње новости, 22. VI 1994, XLII, бр. 27329, стр. 18.

Вест да ће у Сомбору бити одржан позоришни маратон.

506. Предигра позоришног маратона / Ђ. В. – Дневник, 23. VI 1994, LIII, бр. 17028, стр. 9.

О репертоару, организацији и гостима на Другом позоришном маратону који се одржава у сомборском НП.

507. Igra između tri svitanja / David Kecman. – Somborske novine, 24. VI 1994, XL, бр. 2080, стр. 5.

Osvrt na događanja na Drugom pozorišnom maratonu somborskog NP, o udešnicima i predstavama koje su izvedene.

508. Pratite li pozorišni maraton? – Somborske novine, 24. VI 1994, XL, br. 2080, str. 8.

Mišljenje publike o Pozorišnom maratonu somborskog NP.

509. Сомборски позоришни маратон / Р. С. – Политика, 24. VI 1994, XCI, br. 28981, str. 18.

Крај успешне сезоне сомборско НП ће обележити седмодневним позоришним маратоном на којем ће бити изведена двадесет једна представа.

510. Színházi maraton Zomborban [Pozorišni maraton u Somboru] / Z. [Zámbó] I. [Illiés]. – Magyar Szó, 24. VI 1994, LI, br. 126, str. 11.

Najava i program pozorišnog maratona u Somboru.

511. Maraton sa vatrometom / A. Секел. – Политика експрес, 25. VI 1994, XXXII, br. 10871, str. 11.

Вест да је у Сомбиру почeo Други позоришни маратон.

512. Почасни круг за добру сезону / А. Секел. – Политика експрес, 27. VI 1994, XXXII, br. 10873, str. 11.

Другим позоришним маратоном сомборско НП је успешно завршило сезону.

513. Гостовања у Земуну и Црној Гори / А. Секел. – Дневник, 28. VI 1994, LIII, br. 17033, str. 14.

Вест да се сомборско НП спрема за гостовања у Земуну и Црној Гори.

514. Sikeres volt a zombori színházi maraton [Pozorišni maraton u Somboru bio je uspešan] / Z. [Zámbó] I. [Illiés]. – Magyar Szó, 28. VI 1994, LI, br. 129, str. 10.

Vest o nagradenim predstavama na Pozorišnom maratonu u Somboru.

515. Позоришни ватромет / Миодраг Кујунчић. – Политика, 30. VI 1994, XCI, br. 28987, str. 16.

Чланак о успешно завршеном позоришном маратону у сомборском НП.

516. Сви победници. – Дневник, 30. VI 1994, LIII, br. 17035, str. 9.

На Земун-фесту 94, фестивалу победника домаћих позоришних смотри, учествоваће и сомборско НП са представом

„Фигарова женилба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића.

517. Novinar galantom ili fiškalska logika? / Dragan Ristić. – Somborske novine, 1. VII 1994, XL, br. 2081, str. 6.

Odgovor na tekst Davida Keemana objavljen u Somborskim novinama 7. juna, o predstavi „Fiškal galantom“ u izvedenju somborskog NP.

518. Овај град би био ништа да му није позоришта. – Сомборске новине, 1. VII 1994, XL, br. 2081, str. 2.

Осврт, сликом и речју, на догађања у току трајања Позоришног маратона у сомборском НП.

519. Публика за „Фигара“ жири за „Фишкал“. – Сомборске новине, 1. VII 1994, XL, br. 2081, str. 1.

Осврт на Други позоришни маратон у сомборском НП и на награде које су додељене глумцима и представама.

520. Letnja festivalска turneja. – Somborske novine, 8. VII 1994, XL, br. 2082, str. 1.

Vest da će somborsko NP od 6. do 17. jula biti na turneji po mnogim mestima i festivallima u zemlji.

521. Проблеми „малог театра“ / Б. Г. – Политика експрес, 8. VII 1994, XXXII, br. 10884, str. 11.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору сомборско НП ће извести представу „Ко се шуна иза јубуна“.

522. Девојка модре косе. – Дневник, 9. VII 1994, LIII, br. 17044, str. 10.

На Земун-фесту 94, награђене су Бранка Шелић и Билдана Миликић, глумице и Бранка Петровић, костимограф, за представу „Фигарова женилба“ Бомаршеа, сомборског НП.

523. Најбоља „девојка“. – Политика експрес, 9. VII 1994, XXXII, br. 10885, str. 11.

На Земун-фесту нагrade су добиле и глумице Бранка Шелић и Билдана Миликић за улоге у Бомаршевој „Фигаровој женилби“ сомборског НП.

524. Nagrade Zemun-festa / M. Mišić. – Borba, 9-10. VII 1994, LXXII, br. 187-188, str. 11.

Na Zemun-festu nagrade su dobile i глумице Branka Šelić i Biljana Milikić za uloge u „Figarovoј ženidbi“ somborskog NP.

525. Novokomponovani teror / B. Plamenac. – Borba, 14. VII 1994, LXXII, br. 192, str. 15.

Na festivalu Grad-teatar u Budvi somborsko NP je izvelo tri predstave „Ko se šunja iza žbunja“, „Figarova Ženidba“ i „Ukročena goropad“.

526. Nagrade za glumu i kostim. – Somborske novine, 15. VII 1994. XL, br. 2083, str. 1.

Na Zemun-festu 94 nagrade za glumu dobile su Branka Šelić i Biljana Milikić, a za kostim Branka Petrović, u predstavi „Figarova Ženidba“ Bomaršeа somborskog NP.

527. Pozorište, slika i knjiga / D. K-n. – Somborske novine, 22. VII 1994, XL, br. 2084, str. 5.

О успјеноj turneji somborskog NP na crnogorskom primorju.

528. Култура на жару / Давид Кецман. – Сомборске новине, 5. VIII 1994, XL, br. 2086, str. 6.

Осврт на културна и позоришна забављања у Сомбиру, у току летњих месеци.

529. Веаран глуми, одан сцени / Миодраг Кујунчић. – Дневник, 30. VIII 1994, LIII, br. 17097, str. 12.

In memoriam Бори Стојановићу, премијулом пензионисаниом глумцу НП у Сомбиру.

530. Умро глумац Бора Стојановић / А. С. – Политика експрес, 30. VIII 1994, XXXII, br. 10937, str. 11.

Вест да је умро Бора Стојановић, глумац сомборског НП.

531. Narodno pozorište u Somboru / David Keeman. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27. str. 51-54.

Prikaz sezone 1992/93.

532. Narodno pozorište, Sombor / Ivanka Ilić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27. str. 100-102.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1992/93.

NARODNO POZORIŠTE – NÉPSZÍNHÁZ, SUBOTICA

533. Представе и касете / Сл. В. – Вечерње новости, 9. IX 1993, XL, бр. 25059, стр. 14.

На 27. БИТЕФ-у суботичко НП ће извести три представе „Кристофор Колумбо“ М. Крлеже, „Дон Кихот“ Сервантеса обе у режији Љ. Ристића и „Постојани принци“ Калдерона у режији Андрија Урбана.

534. Én, Shirley [Ja, Šerli] / B. [Barátius Zoltán]. – Magyar Szó, 9. IX 1993, L, бр. 245, стр. 6.

Razgovor sa Evom B. Kasa, glumicom NP iz Subotice, povodom izvedenja monodrama „Ja, Šerli“ Vilija Rasela.

535. Érdemes volt (1985-ig) [Vredelo je (do 1985.)] / B. [Barátius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 13. IX 1993, L, бр. 249, стр. 13.

Razgovor sa Šandrom Mđevoom, članom subotičkog NP povodom odlaska u penziju.

536. Krleža, Servantes, Bекет / V. P. G. – Borba, 17. IX 1993, LXXI, бр. 260, стр. 20.

На 27. БИТЕФ-у суботичко НП ће извести три представе: „Kristofor Kolumbo“ Miroslava Krleže, „Postojani princ“ Kalderona de la Barke i Servantesovog „Don Kihota“.

537. Три суботичке представе на Битефу. – Дневник, 21. IX 1993, LII, бр. 16802, стр. 14.

Вест да ће на БИТЕФ-у суботичко НП извести три представе: „Кристофор Колумбо“ Miroslava Krleže и „Дон Кихот“ M. Сервантеса, обе у режији Љубише Ристића и „Фуенте оvehuna“ Лопе де Веге, у режији Саше Габрића.

538. А Крлежа, обавезно / Б. Голубовић. – Политика експрес, 22. IX 1993, XXX, бр. 10607, стр. 9.

Осврт на представу „Кристофор Колумбо“ Miroslava Krleže, у режији Љубише Ристића, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

539. Откуд Крлежа поново у Београду / Мијана Радошевић. – Политика, 22. IX 1993, XC, бр. 28718, стр. 17.

Razgovor sa Љубишом Ристићем, редитељем, и Миодрагом Кривокапићем, ту-

мачем главне улоге, и Аном Костовском, композитором, у представи „Кристофор Колумбо“ M. Крлеже коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

540. Плови брод / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 22. IX 1993, XL, бр. 25072, стр. 14.

Приказ представе „Кристофор Колумбо“ Miroslava Krleže, у режији Љубише Ристића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

541. Све је лаж / Маша Јеремић. – Политика, 22. IX 1993, XC, бр. 28718, стр. 17.

Приказ представе „Кристофор Колумбо“ Miroslava Krleže, у режији Љубише Ристића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

542. Iz zapečaka / Milutin Mišić. – Borba, 23. IX 1993, LXXI, бр. 266, стр. 18.

Kratak osvrt na predstavu „Fuente ovehuna“ Lope de Vego, u režiji Saše Gabrića, koju je subotičko NP izvelo na BITEF-u.

543. Изазовни Лопе де Вега / Б. Г. – Политика експрес, 23. IX 1993, XXX, бр. 10608, стр. 16.

Поводом представе „Фуенте оvehuna“ Lope dē Vego, u режији Saše Gabrića, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у, организован је и округли сто.

544. Лавеж с одзивом / Сл. В. – Вечерње новости, 23. IX 1993, XL, бр. 25073, стр. 14.

Приказ представе „Фуенте оvehuna“ Lope dē Vego, u режији Saše Gabrića, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

545. О овцама и једном белом јагњету / Даринка Николић. – Дневник, 23. IX 1993, LII, бр. 16804, стр. 12.

Приказ представе „Кристофор Колумбо“ M. Крлеже, у режији Љ. Ристића и „Фуенте оvehuna“ L. de Vego, у режији Саше Габрића, коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

546. О pozorištu u žestokom vremenu / V. P. G. – Borba, 23. IX 1993, LXXI, бр. 266, стр. 18.

U okviru BITEF-a održan je okrugli sto na kojem su učestvovali reditelj Saša Gabrić i glumci u predstavi subotičkog NP „Fuente ovehuna“.

547. Руси су стигли / М. Радошевић. – Политика, 23. IX 1993, XC, бр. 28719, стр. 15.

Разговор са Сашом Габрићем, редитељем представе „Фуенте оvehuna“ Lope de Vego коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

548. Servantes na novoj sceni. – Borba, 23. IX 1993, LXXI, бр. 266, стр. 18.

Vest da je subotičko NP izvelo premijeru predstave „Don Kihot“ Servantesa, u režiji Ljubiše Ristića na sceni prvog privatnog pozorišta u Beogradu.

549. Стрип на сцени / Маша Јеремић. – Политика, 23. IX 1993, XC, бр. 28719, стр. 15.

Приказ представе „Фуенте оvehuna“ Lope de Vego, u режији Saše Gabrića i izvođenju sуботичког NP na BITEF-у.

550. Подгревање лудила / Маша Јеремић. – Политика, 24. IX 1993, XC, бр. 28720, стр. 17.

Приказ представе „Дон Кихот“ Љубише Ристића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

551. Рат и тумор у глави / Даринка Николић. – Дневник, 24. IX 1993, LII, бр. 16805, стр. 8.

Приказ представе „Дон Кихот“ Мигела де Сервантеса, u режији Љубише Ристића и извођењу sуботичког NP na BITEF-у.

552. Ристић пише комедију / Милутин Мишић. – Borba, 24. IX 1993, LXXI, бр. 267, стр. 17.

Приказ представе „Дон Кихот“ Сервантеса, u режији Љубише Ристића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

553. Слагалица по Ристићу / Феликс Пашић. – Вечерње новости, 24. IX 1993, XL, бр. 25074, стр. 22.

Приказ представе „Дон Кихот“ M. Сервантеса u режији Љ. Ристића коју је суботичко НП извело на БИТЕФ-у.

554. Почело са „Дон Кихотом“ / О. Р. – Политика експрес, 2. X 1993, XXX, бр. 10617, стр. 9.

Вест да је извођењем представе „Дон Кихот“ Сервантеса, u режији Љубише Ристића, суботичко НП отворило стапну сцену у Београду.

555. Músonor a Don Quijote [Na programu je Don Kihot] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 3. X 1993, L, br. 267-269, str. 11.

Najava predstave „Don Kihot“ Servantesa, u režiji Ljubiše Ristića i izvođenju NP iz Subotice.

556. Čekajući bujeće / Verica Petković-Gajin. – Borba, 6. X 1993, LXXI, br. 279, str. 22.

Razgovor sa Miodragom Krvokaplićem, glumcem.

557. Endre Adi i Alan Ford / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 8. X 1993, XLIX, br. 41, str. 8.

O dosadašnjim nastupima NP iz Subotice na BITEF-u i YU-festu i planiranom repertoaru i premijerama.

558. Újabb bemutató előadások [Novije premijerne predstave] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 10. X 1993, L, br. 273-276, str. 9.

Najava premijere predstave „Život je san“ Calderona de la Barke, u režiji Rikarda Díaza Sancheza i izvođenju NP iz Subotice.

559. Don Kihot u Age d or / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 15. X 1993, XLIX, br. 42, str. 8.

O predstavi „Don Kihot“ Servantesa, u režiji Ljubiše Ristića i izvođenju NP iz Subotice, na sceni „Age d or“.

560. Músonor a Gyors álmok [Snovi] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 24. X 1993, L, br. 288-290, str. 10.

O programu NP iz Subotice i najava odlaska Gabrijele Jonaš, glumice iz ovog Pozorišta.

561. Konkurs odgovorio delimično / L. Kovačić. – Subotičke novine, 29. X 1993, XLIX, br. 44, str. 8.

Tekst posvećen preseljenju subotičkog NP u zgradu bivšeg Sokolskog društva.

562. Čekajući grejanje / Lj. G. – Borba, 17. XI 1993, LXXI, br. 321, str. 18.

Subotičko NP je otkazalo predstave jer u novoj zgradi nemá grejanja.

563. To je više od iluzije / L. Kovačić. – Subotičke novine, 3. XII 1993, XLIX, br. 49, str. 8.

Razgovor sa Tomom Marjanovićem, scenografom NP u Subotici.

564. Szabadkai rozsdatemető [Deponija u Subotici] / Barácius Zoltán. – Üzenet, 1993, XXIII, br. 11-12, str. 565 - 568.

Beleška o radu Ljubiše Ristića i o YU FEST-u.

565. Dotacija, Šta je to? / L. Kovačić. – Subotičke novine, 21. I 1994, L, br. 3, str. 8.

Reč Ljubiše Ristića, upravnika NP u Subotici, o problemima u radu Pozorišta.

566. Majoros Katalin: 1941 – 1944. [Katalin Majoroš: 1941 – 1994] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Új Hét Nap, 21. I 1994, I, br. 3, str. 11.

In memoriam glumici NP u Subotici.

567. Za ljude punim srećem / L. Kovačić. – Subotičke novine, 28. I 1994, L, br. 4, str. 20.

Razgovor sa Ljiljanom Jakšić, glumicom NP u Subotici, koja će sa kolegama izvesti premjeru predstave „Ljubavno pismo“ Koste Trifkovića, povodom 150-godišnjice njegovog rođenja u srpskom kulturnom centru „Sveti Sava“.

568. Фортинбрас и Шекхерезада / Дарина Николић. – Дневник, 31. I 1994, LII, br. 16889, str. 8.

O radu, rezultatima i upornosti reditelja Ljubiše Ristića, upravnika subotičkog NP.

569. Dobro staro pozorište / L. K. – Subotičke novine, 4. II 1994, L, br. 5, str. 24.

Prikaz premijere predstave „Ljubavno pismo“ Koste Trifkovića, u režiji Dejana Krstovića i izvođenju nekoliko glumaca NP u Subotici, na sceni Kulturnog centra „Sveti Sava“.

570. Ristić és a nacionalisták [Ristić i nacionalisti] / Árpási Ildikó. – Új Hét Nap, 18. II 1994, II, br. 7, str. 14.

O položaju i radu NP iz Subotice.

571. Ajándék az ajándékért [Poklon za poklon] / k. o. [Krekity Olga]. – Új Hét Nap, 25. II 1994, II, br. 8, str. 9.

Razgovor sa Evom B. Kasa, glumicom NP iz Subotice, koja je na Međunarodnom pozorišnom festivalu u Vašvaru, u Madarskoj, izvezla monodramu „Ja, Šerli“ Viljija Rasela.

572. Kad osetiš da si glumac / L. Kovačić. – Subotičke novine, 18. III 1994, L, br. 11, str. 8.

Razgovor sa Evom Kasa, glumicom NP u Subotici, koja je na pozorišnom festivalu u Vašvaru (Madarska) osvojila nagradu za monodramu „Ja, Šerli“.

573. Gde je moje pozorište? / L. Kovačić. – Subotičke novine, 25. III 1994, L, br. 12, str. 9.

Razgovor sa Irenom Bada, glumicom NP u Subotici, povodom 30-godišnjice njenog rada.

574. Staneš pred ljudi i govorиш / L. K. – Subotičke novine, 1. IV 1994, L, br. 13, str. 9.

Razgovor sa Nebojšom Čolićem, glumcem NP u Subotici, o njegovom radu.

575. Gradansko, nacionalno, multinacionalno... / Ljiljana Gogić, Mirjana Jovanov, Biljana Madžarević. – Subotičke novine, 8. IV 1994, L, br. 14, str. 9.

Reč Ljubiše Ristića, upravnika, i Mihalja Vrana, reditelja NP u Subotici, o tome kakvo treba da bude pozorište.

576. A szabadkai Népszínház nélkül [Bez subotičkog Narodnog pozorišta] / Z. [Zámbó] I. [IIIés]. – Magyar Szó, 21. IV 1994, LI, br. 73, str. 13.

Vest da NP iz Subotice zbog finansijskih teškoć neće učestvovati na Susretu vojvodanskih pozorišta u Somboru.

577. A tűzfajú tulipán vörösben és feketében [Odlatak u penziju] / Soltis Gyula. – Családi Kör, 21. IV 1994, V, br. 16, str. 12-13.

Portret Irene Bada, glumice NP iz Subotice, koja je otišla u penziju.

578. Duža dramska pauza / I. Bratić. – Subotičke novine, 22. IV 1994, L, br. 16, str. 5.

Razgovor sa Snežanom Jakšić Čolić, glumicom subotičkog NP, o njenom radu.

579. Ja to znám / Stevan C. Vasilevinić. – Somborske novine, 22. IV 1994, XL, br. 2071, str. 3.

Reč Ljubiše Ristića, upravnika subotičkog NP o odnosima među pozorištima i o festivalima.

580. Pozorište je neuništivo / L. Kovačić. – Subotičke novine, 22. IV 1994, L, br. 16, str. 8.

Razgovor sa Sašom Gabrićem, rediteljem, koji je na scenu subotičkog NP postavio predstavu „Timon Atinjanin“ V. Šekspira, kao svoju diplomsku predstavu.

581. Buvljak kao metafora / Đorđe Kuburić. – Subotičke novine, 6. V 1994, L, br. 18, str. 8.
- Prikaz predstave „Timon Atinjanin“ Viljema Šekspira, u režiji Saše Gabrića i izvođenju subotičkog NP.
582. Kié a Népszínház? [Kome pripada Narodno pozorište?] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 10. V 1994, LI, br. 87, str. 8.
- Izveštaj sa sednice Poslaničkog odbora Subotice na kojoj se razgovaralo o NP.
583. Apeł za opstanak / Љ. Г. – Borba, 18. V 1994, LXXII, br. 138, str. 18.
- Radnici slobodnog NPP uputili su peticiju kulturnim institucijama Srbije jer opštinske vlasti ne ispunjavaju obavezu finansiranja ovog pozorišta.
584. Posle sedam meseci / M. Popadić. – Politika ekspres, 18. V 1994, XXXII, br. 1083, str. 11.
- oko 80 radnika slobodnog NPP uputilo je apeł Ministarstvu kulture Srbije i ostalim nadležnim institucijama jer im opštinska vlast već sedam meseci ne uplaćuje ni dinar.
585. Vlast nas ugrožava! / Сл. В. – Vечерње новости, 19. V 1994, XLII, br. 27305, str. 16.
- Radnici slobodnog NPP uputili su peticiju nadležnim ustanovama Srbije jer ih opština ne finansira.
586. Peticija sa ukusom politike / Л. Ивковић. – Politika, 19. V 1994, XCII, br. 28945, str. 18.
- Radnici slobodnog NPP su uputili peticiju kulturnim institucijama u Srbiji optужujući opštinsku vlast koja ih već više meseci ne finansira.
587. „Lokalni moćnici“ ne daju novac / Lj. G. – Subotičke novine, 20. V 1994, L, br. 20, str. 5.
- O problemima oko finansiranja NP u Subotici od strane opštinskih vlasti.
588. Otvoreno pismo Ljubiši Ristiću / Irena Bada. – Subotičke novine, 20. V 1994, L, br. 20, str. 5.
- Pismo Irene Bada, glumice slobodnog NP, Ljubiši Ristiću, upravniku Pozorišta.
589. Samo preko posrednika / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 20. V 1994, L, br. 20, str. 5.
- Reč Ljubiša Ristića, upravnika slobodnog NP, o odnosima između Skupštine opštine Subotica i NP.
590. Színláz, tolerancia, nyelv [Pozorište, toleranca, jezik] / -kó. – Új Hét Nap, 20. V 1994, II, br. 20, str. 14.
- Vest da je u NP u Subotici imenovan Upravni odbor.
591. „Antigona“ ili „Razaranje Sarajeva“ / Lj. G. – Borba, 3. VI 1994, LXXII, br. 151, str. 15.
- Izveštaj sa sednice Upravnog odbora Skupštine opštine Subotica na kojoj se razgovaralo o NP.
592. Ki a Népszínház igazgatója? [Ko je direktor Narodnog pozorišta?] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 3. VI 1994, LI, br. 108, str. 9.
- Izveštaj sa sednice Upravnog odbora Skupštine opštine Subotica na kojoj se razgovaralo o NP.
593. Véget ér-e a (ré)máloin? [Da li je došao kraj košmaru?] / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 5. VI 1994, LI, br. 110, str. 13.
- Članak o Ljubiši Ristiću i odnosima u NP u Subotici.
594. Dušan Jovanović na premijeri „Antigone“ / Lj. G. – Borba, 7. VI 1994, LXXII, br. 155, str. 15.
- Reči Dušana Jovanovića, autora teksta „Antigone“ pred premijeru u slobodnom NP, u režiji Ljubiša Ristića.
595. Posvećeno Ljubiši i Šekspиру / Novica Čuprić – Dnevnik, 7. VI 1994, LIII, br. 17012, str. 9.
- Vest da će slobodnog NPP učestvovati na festivalu Grad-teatar u Budvi sa predstavom „Antigona“ u režiji Ljubiša Ristića.
596. „Antigona“ recikliranje mita / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 10. VI 1994, L, br. 23, str. 9.
- Razgovor sa Dušanom Jovanovićem, pisacem teksta za predstavu „Antigona“ u režiji Ljubiša Ristića, pred premijerno izvođenje slobodnog NP.
597. Pozorište – najozbiljnije pitanje. – Subotičke novine, 10. VI 1994, L, br. 23, str. 1.
- O razgovoru Nade Popović Perišić, ministarke za kulturu Republike Srbije i Božeta Kase, gradonačelnika Subotice, o stanju u NP.
598. Traži se oставka Ljubiše Ristića / Л. Ивковић. – Politika, 13. VI 1994, XCII, br. 28970, str. 14.
- Članak o zbiravanju u slobodnom NPP.
599. Politika u teatru / М. М. – Vечерње новости, 14. VI 1994, XLII, br. 27329, str. 16.
- O neisporazumima gradskih vlasti i slobodnog NPP.
600. Političke magle oko pozorišta / Ljiljana Gogić. – Borba, 15. VI 1994, LXXII, br. 163, str. 15.
- Članak o zbiravanju u slobodnom NP.
601. Političke igre oko pozorišta / Luka Ivković. – Politika, 17. VI 1994, XCII, br. 28974, str. 17.
- Članak o zbiravanju u slobodnom NPP.
602. Smrtno zavadena braća / Đorđe Kuburić. – Subotičke novine, 17. VI 1994, L, br. 24, str. 9.
- Prikaz predstave „Antigona“ Dušana Jovanovića, u režiji Ljubiša Ristića i izvođenju slobodnog NP.
603. Predstava za slogu / Сл. В. – Vечерње новости, 21. VI 1994, XLII, br. 27329, str. 18.
- Priča o premijere predstave „Antigona“ Dušana Jovanovića, u režiji Ljubiša Ristića i izvođenju slobodnog NPP.
604. Gataće u pepelu / Vojimir Ćurugić. – Politika, 24. VI 1994, XCII, br. 28981, str. 18.
- Priča o premijere predstave „Antigona“ Dušana Jovanovića, u režiji Ljubiša Ristića i izvođenju slobodnog NPP.
605. Džekuramo kao krvaci / Vojimir Ćurugić. – Politika, 28. VI 1994, XCII, br. 28985, str. 17.
- Razgovor sa Ljubišom Ristićem, direktorom slobodnog NPP.

606. YU-fest posvećen Sarajevu / Lj. G. – Subotičke novine, 8. VII 1994, L, br. 27, str. 9.

Reč Ljubiša Ristića o ovogodišnjem YU-festu koji će u celini biti posvećen Sarajevu.

607. Mint összel a gólyák--- [Kao rode u jesen---] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 21. VII 1994, LI, br. 149, str. 8.

Lista glumaca koji su od 1985. godine otišli iz NP iz Subotice.

608. Ju-nostalgija. – Borba, 23-24. VII 1994, LXXII, br. 201-202, str. XVI.

Vest da Ljubiša Ristić, direktor subotičkog NP, i ove godine priprema JU-fest.

609. „Antigona“ и спор са спонзором / С. Поповић. – Политика, 19. VIII 1994, XCI, br. 29037, str. 16.

Na kraju festivala Grad-teatar u Budvi nastupiće slobodančko NP sa predstavom „Antigona“ u режији Љубише Ристића.

610. „Antigona“ u Gradu teatru / B. F. – Subotičke novine, 19. VIII 1994, L, br. 33, str. 20.

Vest da će subotičko NP na festivalu Grad-teatar u Budvi izvesti predstavu „Antigona“ Dušana Jovanovića, u режији Ljubiše Ristića.

611. Színházi előadások [Pozorišne predstave] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Szabad Hét Nap, 25. VIII 1994, I, br. 4, str. 14.

Izveštaj o letnjem programu subotičkog NP.

612. Pozorište zapaženo u Budvi. – Subotičke novine, 28. VIII 1994, L, br. 34, str. 2.

Vest o uspehu predstave „Antigona“ D. Jovanovića, u режији Ljubiše Ristića i izvođenju subotičkog NP.

613. „Скопље“ у Лондону / Сл. В. – Вечерње новости, 26. VIII 1994, XLII, бр. 27400, стр. 22.

Вест да је Љубиша Ристић добио позив из Лондона да режира представу „Ослобођење Скопља“ Душана Јовановића.

614. Musical és dráma [Muzikal i drama] / M. Z. – Magyar Szó, 26. VIII 1994, LI, br. 180, str. 9.

Najava programa letnjeg festivala na Paliću.

615. Летен Европљанин / Сл. В. – Вечерње новости, 27. VIII 1994, XLII, бр. 27400, стр. 22.

Чланак о раду Љубише Ристића, редитеља, који је овог лета режирао представе у Суботици, Амстердаму, Охриду, Лондону.

616. Narodno pozorište – Népszínház u Subotici / Ljiljana Gogić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 56-57.

Prikaz sezone 1992/93.

617. Narodno pozorište – Népszínház, Subotica / Biserka Kovačić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 107-112.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskom i mađarskom jeziku, sa imenima izvođača u sezoni 1992/93.

ДЕЋЕ ПОЗОРИШТЕ – GYERMEKSZÍNHÁZ "KURIR JOVICA", SUBOTICA

618. Za decu – gosti iz Budimpešte / L. K. – Subotičke novine, 10. IX 1993, XLIX, br. 37, str. 2.

Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ i Pozorište „Arany János“ iz Budimpešte ubuduće često saradivati i gostovati jedni kod drugih.

619. A Csizmás kandúr Szabadkán [Mačak u čizmama u Subotici] / m. [Mihály] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 13. IX 1993, L, br. 249, str. 13.

Vest o gostovanju Dečjeg pozorišta „Arany János“ iz Budimpešte sa predstavom „Mačak u čizmama“ Derda Korčmaroša, u режији Imre Čisara u Dečjem pozorištu u Subotici.

620. Csillagós szemek [Sjaj u očima] / Barácius Zoltán. – Magyar Szó, 22. IX 1993, L, br. 258, str. 7.

Prikaz predstave „Mačak u čizmama“ Derda Korčmaroša, u режији Imre Čisara i izvođenju Dečjeg pozorišta „Arany János“ iz Budimpešte u Dečjem pozorištu u Subotici.

621. Otišao na „film“ / L. Kovačić. – Subotičke novine, 24. IX 1993, XLIX, br. 39, str. 8.

Razgovor sa Đordem Rusićem, glumcem Dečjeg pozorišta u Subotici, o njegovom radu pre odlaska u penziju.

622. Az elveszett idő órája [Časovnik izgubljenog vremena] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 24. IX 1993, L, br. 260, str. 4.

Intervj u Milivojem Mrkićem, autorom pozorišnog komada „Časovnik izgubljenog vremena“ koji izvodi Dečje pozorište iz Subotice u režiji Miroslava Markovića.

623. Pozorište za najmlađe u Varni / L. K. – Subotičke novine, 1. X 1993, XLIX, br. 40, str. 7.

Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ izvesti predstavu „Gavran“ Karla Gocića, u режији Silijske Purkarete, na festivalu „Zlatni delfin“ u Varni (Bugarska).

624. A politika közbeszolt [Politika uništila planove pozorišta] / m. [Mihály] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 7. X 1993, L, br. 270-271, str. 11.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, upravnikom Dečjeg pozorišta iz Subotice o razlozima neucestvovanja na Međunarodnom festivalu lutkarskih pozorišta u Varni.

625. Gostima zatvorena vrata / L. K. – Subotičke novine, 8. X 1993, XLIX, br. 41, str. 8.

Vest da je predstava „Gavran“ Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ skinuta sa repertoara festivala „Zlatni delfin“ u Varni (Bugarska).

626. Premijera za najmlađe / L. K. – Subotičke novine, 10. XII 1993, XLIX, br. 50, str. 2.

Najava predstave „Trapavi zmaj“ Miroslava Nastasijevića, u режији Boška Pištala i izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

627. „Igra“ za sve mališane / L. K. – Subotičke novine, 26. XII 1993, XLII, br. 51, str. 2.

Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ odigrati predstavu „Igra“ u режији Miroslava Markovića, u Vukovaru i Borovu.

628. Više od jubileja / L. Kovačić. – Subotičke novine, 8. IV 1994, L, br. 14, str. 9.

Povodom jubilarnog, stotog izvođenja predstave „Zaigranje s nama“ o predstavi govore Vesna Borocki, Tibor Derman i Miroslav Marković, glumci Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

629. Kratko ali slatko / Lj. G. – Subotičke novine, 22. IV 1994, L, br. 16, str. 4.

Vest da je Dečje pozorište „Kurir Jovica“ gostovalo u Budimpešti, sa predstavama „Zaigranje s nama“ i „Gavran“.

630. Klincima se dopalo / L. Kovačić. – Subotičke novine, 29. IV 1994, L, br. 17, str. 8.
- Osvrt na predstave subotičkog Dečjeg pozorišta „Zaigrajte s nama“ Jožeta Mokoša i „Ukradena priča“ Milivoja Mrkića, u režiji Ripco Lasla, na sceni somborskog NP.
631. Još jedna „stotka“ / L. K. – Subotičke novine, 13. V 1994, L, br. 19, str. 2.
- Najava stotog izvođenja predstave „Kroki i njegovi prijatelji“ u režiji Đorda Rusića i izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.
632. Ěrdemes volt hajtani [Vredelo je potruditi se] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 22. VI 1994, LI, br. 124, str. 9.
- Razgovor sa Martom Budanom, članom Dečjeg pozorišta iz Subotice, o nagradi koju je dobio na Susretu pozorišta Srbije.
633. Čeo grad na nogama / B. G. – Politika ekspres, 5. VII 1994, XXXII, br. 10881, str. 11.
- Na Jugoslovenskom festivalu pozorišta za decu u Kotoru slobodno Dečje pozorištvo je izvelo predstavu „Namrgođena baba“.
634. Kako osavremenjeniti baјku / B. Čupov. – Politika, 6. VII 1994, XCII, br. 28993, str. 17.
- Na Drugom jugoslovenskom festivalu pozorišta za decu u Kotoru nastupilo je i slobodno Dečje pozorištvo sa predstavom „Namrgođena baba“ Ladi-slava Dvorškog, u režiji Vladimira Predmereskog.
635. To je prava publika! / L. K. – Subotičke novine, 8. VII 1994, L, br. 27, str. 9.
- Razgovor sa Ferencem Sabom, glumcem slobodnog Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.
636. Fesztivál után fesztivál [Festival posle festivala] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 19. VII 1994, LI, br. 147, str. 8.
- Vest o gostovanjima i radu Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.
637. Szívénék diktátumával [Iz sveg srca] / Barácius Zoltán. – Szabad Hét Nap, 4. VIII 1994, I, br. 1, str. 16.
- Razgovor sa Lasjom Ripcom, članom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, o nagradi koju je dobio na Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanic“.
638. Gostuje kineski dečji ansambl. – Subotičke novine, 19. VIII 1994, L, br. 33, str. 2. Vest.
639. Kínai társulat Szabadkán [Kinesko pozorište u Subotici] / K. M. – Magyar Szó, 24. VIII 1994, LI, br. 178, str. 7.
- Razgovor sa Slobodanom Markovićem, upravnikom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o repertoaru.
640. Az embert nem lehet legyőzni [Čovek se ne može pobediti] / Barácius Zoltán. – Szabad Hét Nap, 25. VIII 1994, I, br. 4, str. 26.
- Razgovor sa Slobodanom Markovićem, upravnikom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ o prošlosti Pozorišta.
641. Gostovanje u Budimpešti / L. K. – Subotičke novine, 26. VIII 1994, L, br. 34, str. 4.
- Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ gostovati u Madarskoj, na Međunarodnom uličnom festivalu lutkarskih pozorišta „Kolibri“, sa predstavom „Igra“.
642. Na startu baba. – Fest press, br. 4, str. 1.
- Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ otvoriti Jugoslovenski festival za decu u Kotoru, predstavom „Namrgodenata baba“.
643. Dečje pozorište – Gyermekszínház „Kurir Jovica“, Subotica / Ljubica Ristovski. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27. str. 110-113.
- Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava na srpskom i madarskom jeziku, sa imenima izvodača u sezoni 1992/93.
-
- NARODNO POZORIŠTE „TOŠA JOVANOVIĆ“, ZRENJANIN**
-
644. Zrenjaninsko pozorište u Atinii. – Politika, 16. IX 1993, XC, br. 28712, str. 14.
- Vest da će lutkarska scena zrenjaninskog NPP na predstavom „Mitovi Balkana“ u režiji Srbovluba Stankovića, otvoriti Prvi svetski festival dečjih pozorišta u Atinii.
645. Zrenjaninci otvaraju pozorišni festival / D. K. – Dnevnik, 16. IX 1993, LII, br. 16797, str. 12.
- Vest da će Lutkarska scena zrenjaninskog NPP nastupiti na Međunarodnom festivalu dečjih pozorišta u Atinii sa predstavom „Mitovi Balkana“.
646. „Mitovi Balkana“ u Atinii. – Borba, 17. IX 1993, LXXI, br. 260, str. 21.
- Vest da će zrenjaninsko NPP otvoriti Prvi svetski festival dečjih pozorišta u Atinii sa predstavom „Mitovi Balkana“ u režiji Srbovluba Stankovića.
647. Na otvaranju međunarodnog festivala / Љ. Ђ. – Zrenjanin, 17. IX 1993, XLII, br. 2158, str. 1.
- Vest da je Lutkarska scena zrenjaninskog NPP otvorila Internacionalni festival dečjih pozorišta u Atinii, sa predstavom „Mitovi Balkana“ autora i reditelja Srbovluba Stankovića.
648. Maradjon meg hitünk [Hajde da budeš mo optimisti] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 17. IX 1993, L, br. 253, str. 11.
- Razgovor sa Irenom Tot, članom lutkarske scene NP i AP „Madách Imre“ iz Zrenjanina, o dosadašnjem radu i planovima.
649. Za početak – Nušić. – Zrenjanin, 24. IX 1993, XLII, br. 2159, str. 4.
- Izveštaj o учешћу Lutkarske scene zrenjaninskog NPP na Internacionalnom festivalu dečjih pozorišta sa predstavom „Mitovi Balkana“ Srbovluba Stankovića i o припремама премијере predstave „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у režiji Велимира Митровића.
650. „Mitovi Balkana“ osvojili Grke / Н. Б. – Politika, 28. IX 1993, XC, br. 28724, str. 15.
- Lutkarska scena zrenjaninskog NPP uspešno nastupila na Prvom svetskom festivalu dečjih pozorišta u Atinii sa predstavom „Mitovi Balkana“.
651. „Mitovi Balkana“ osvajaју свет / М. С. – Дневник, 30. IX 1993, LII, br. 16811, str. 14.
- O uspehu Lutkarske scene zrenjaninskog NPP na Prvom svetskom festivalu dečjih pozorišta u Atinii.

652. Излазак у свет / Љ. Б. – Зрењанин, 1. X 1993, XLII, бр. 2160, стр. 4.
- Осврт на успех Луткарске сцене зрењанинског НП на Првом светском фестивалу дечјих позоришта у Атини и изјава премијере представе „Ожалошћена породица“ Б. Нушића.
653. Нушић – наш савременик / Љ. Банловић – Зрењанин, 8. X 1993, XLII, бр. 2161, стр. 4.
- Приказ премијере представе „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Велимира Митровића, којом је отворена сезона у зрењанинском НП.
654. Сутра се диже завеса / Љ. Б. – Зрењанин, 8. X 1993, XLII, бр. 2161, стр. 4.
- Вест да ће Луткарска сцена зрењанинског НП отворити сезону представом „Догађај у Луткову“.
655. Уздржани смех / Станко Ж. Шајтинац – Дневник, 11. X 1993, LII, бр. 16822, стр. 11.
- Приказ премијере представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Нушића, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Зрењанина.
656. За новембар – антиратна драма / Љ. Б. – Зрењанин, 15. X 1993, XLII, бр. 2162, стр. 4.
- О репертоару обе сцене зрењанинског НП.
657. Са циглом у стомаку / Љ. Б. – Зрењанин, 12. XI 1993, XLII, бр. 2166, стр. 4.
- Најава премијере представе „Пикник на фронту“ Фернанда Арабала, у режији Ивана Клеменца и извођењу НП из Зрењанина.
658. Одговарајући на изазов времена / Љ. Б. – Зрењанин, 12. XI 1993, XLII, бр. 2166, стр. 4.
- Разговор са Недом Арнерић, глумицом, о премијери представе „Пикник на фронту“ у режији Ивана Клеменца, на сцени НП у Зрењанину.
659. „Чаробни сточић“ / Љ. Б. – Зрењанин, 12. XI 1993, XLII, бр. 2166, стр. 4.
- Најава премијере представе „Чаробни сточић“, у режији Јована Царана и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.
660. Антиратна парадигма / Станко Ж. Шајтинац – Дневник, 19. XI 1993, LII, бр. 16861, стр. 10.
- Приказ представе „Пикник на фронту“ Фернанда Арабала, у режији Ивана Клеменца и извођењу зрењанинског НП.
661. Народно позориште / Љ. Б. – Зрењанин, 16. XII 1993, LII, бр. 2171, стр. 4.
- Вест да ће премијеру представе „Пепельљуга“, у драматизацији и режији Јована Царана извести Луткарска сцена зрењанинског НП.
662. Народно позориште „Тоша Јовановић“ / Љ. Б. – Зрењанин, 21. I 1994, XLII, бр. 2176, стр. 4.
- Вест да зрењанинско НП има новог уметничког директора, Драгана Ђука.
663. Зрењанин: „Митови Балкана“ пробијају блокаду / Д. К. – Дневник, 25. I 1994, LIII, бр. 16883, стр. 9.
- Вест да представу „Митови Балкана“ Луткарске сцене зрењанинског НП поизвијава на гостовање у иностранство.
664. Излазак на светску сцену / Љ. Б. – Зрењанин, 28. I 1994, XLIII, бр. 2177, стр. 4.
- Извештај о репертоару обе сцене зрењанинског НП у 1994. години.
665. „Кутијница бајкалиса“ / Љ. Б. – Зрењанин, 11. II 1994, XLIII, бр. 2179, стр. 4.
- Најава премијере представе „Кутијица бајкалиса“ у режији Јована Царана и извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.
666. Представа на мађарском / Х. И. – Зрењанин, 25. II 1994, XLIII, бр. 2181, стр. 4.
- Најава гостовања Новосадског позоришта са представом „Игра у дворцу“ Ференца Молнара, на сцени НП у Зрењанину.
667. На Данима комедије. – Зрењанин, 4. III 1994, XLIII, бр. 2182, стр. 4.
- О представи „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Велимира Митровића, коју зрењанинско НП треба да изведе на Данима комедије у Јагодини.
668. Novi gitarovi / Milutin Mišić. – Borba, 4. III 1994, LXXII, br. 60, str. 14.
- Pričak premijere predstave „Ožalošćena porodica“ B. Nušića, u režiji Velimira Mitočića i izvođenju zrenjaninskog NP.
669. Kad nestanje struje / Љ. Б. – Зрењанин, 18. III 1994, XLIII, бр. 2164, стр. 5.
- Приказ премијере представе „Због мрата“ Питера Шефера, у режији Ивана Клеменца и извођењу зрењанинског НП.
670. На фестивалу у Јагодини / Љ. Б. – Зрењанин, 25. III 1994, XLIII, бр. 2185, стр. 4.
- Вест да је НП из Зрењанина извело представу „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, на Данима комедије у Јагодини.
671. Чаролија сусрета / Љ. Б. – Зрењанин, 25. III 1994, XLIII, бр. 2185, стр. 4.
- Осврт на гостовање Луткарске сцене зрењанинског НП са представом „Мила Ружа“ у режији Срболова Станковића, у неким градовима у Мађарској.
672. Најзад – „Ђуран“! / Љ. Б. – Зрењанин, 1. IV 1994, XLIII, бр. 2186, стр. 5.
- На Данима комедије у Јагодини, статују „Ђуран“ освојио је Велимир Митровић за режију представе „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у извођењу зрењанинског НП.
673. Срушено Луткарско позориште / Љ. Б. – Зрењанин, 22. IV 1994, XLIII, бр. 2189, стр. 7.
- О згради старог Луткарског позоришта у Зрењанину, која је због дотрајалости срушена још 1982. године.
674. Зрењанинци у Смедереву / Љ. Б. – Зрењанин, 29. IV 1994, XLIII, бр. 2190, стр. 6.
- Зрењанинско НП је са представом „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Велимира Митровића, наступило на Нушићевим данима у Смедереву.
675. Почетак сезоне у зрењанинском позоришту / Александра Хајдин. – Позориште, 1993/94, XLI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 40.
- Разговор са Фрањом Позојевићем, директором НП у Зрењанину, о резултатима у раду и о репертоару за наступајућу сезону.

676. Технологија брачне свадбе / Љ. Б. – Зрењанин, 13. V 1994, XLIII, бр. 2192, стр. 6.

Приказ премијере представе „Насамо са свима“ Александра Гельмана, у преводу Луке Хајдуковића, режији Браниславе Стефановић и извођењу НП из Зрењанина.

677. Усамљени дрвени патак / Љ. Б. – Зрењанин, 13. V 1994, XLIII, бр. 2192, стр. 7.

Најава премијере представе „Дрвени патак“ Барбари Грегорин, у режији Србљуба Станковића и извођењу Луткарске сцене НП из Зрењанина.

678. Она и он / Љ. Б. – Зрењанин, 22. V 1994, XLIII, бр. 2191, стр. 6.

Најава премијере представе „Насамо са свима“ Александра Гельмана, у режији Браниславе Стефановић и извођењу НП из Зрењанина.

679. Као из „лудих двадесетих“ / Љ. Б. – Зрењанин, 17. VI 1994, XLIII, бр. 2197, стр. 6.

Најава премијере представе – водвила „Дама из Максима“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића и извођењу зрењанинског НП.

680. Фестивали, фестивали. – Зрењанин, 17. VI 1994, XLIII, бр. 2197, стр. 6.

Вест да ће Луткарска сцена НП из Зрењанина учествовати на Међународном фестивалу дечјих позоришта „Отон Томанић“ у Суботици, са представом „Мала Ружа“ Србљуба Станковића.

681. Ведрина „чарлстон“ ритма / Љ. Б. – Зрењанин, 24. VI 1994, XLIII, бр. 2198, стр. 6.

Приказ премијере представе „Дама из Максима“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Зрењанина.

682. Из Суботице у Котор / Љ. Б. – Зрењанин, 8. VII 1994, XLIII, бр. 2200, стр. 7.

Осврт на рад Ирене Тот, глумице Луткарске сцене зрењанинског НП, која је добила награду за анимацију, за улогу Мале Руже у истоименој представи, на Међународном фестивалу позоришта за децу „Отон Томанић“ у Суботици.

683. Тријумф „Таличног Тома“ / Љ. Б. – Политика експрес, 11. VII 1994, XXXII, бр. 10887, стр. 11.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору награде су добили и Владимира Грубанов за музiku и глумица Иrena Tot за представу „Мала Ружа“ зрењанинског НП.

684. Најбоље позориште „Радовић“. – Дневник, 12. VII 1994, LIII, бр. 17047, стр. 13.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, за представу „Мала Ружа“ Луткарске сцене зрењанинског НП награђени су Иrena Tot, глумица, Србљуб Станковић, редитељ и Владимир Грубанов, композитор.

685. Велика награда Малој Ружи / Љ. Б. – Зрењанин, 15. VII 1994, XLIII, бр. 2101, стр. 6.

На Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, додељене су награде Ирене Тот за анимацију и Владимиру Грубанову за музiku, за представу „Мала Ружа“ Србљуба Станковића у извођењу Луткарске сцене зрењанинског НП.

686. Најуспешнији у Котору. – Зрењанин, 15. VII 1994, XLIII, бр. 2201, стр. 2.

Вест да је за чланове Луткарске сцене НП награђене на Југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, приређен пријем у СО Зрењанин.

687. Жена са хиљаду лица / Љ. Б. – Зрењанин, 22. VII 1994, XLIII, бр. 2202, стр. 6.

Портрет Ирене Тот, глумице Луткарске сцене зрењанинског НП, поводом награда које је освојила на фестивалима за улогу Мале Руже у истоименој представи Србљуба Станковића.

688. Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu / Stanko Šajtinac. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 59-62.

Prikaz sczone 1992/93.

689. Narodno pozorište „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu / Svetlana Tucakov i Vladimir Grubanov. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 115-119.

Popis članova Pozorišta, premijernih i обновljenih представа на Dramskoj i Lutkarskoj sceni, на српском и мађарском језику, са именима изводача у сезони 1992/93.

NARODNO POZORIŠTE „STERIJA“, VRŠAC

690. Ode Fema u gospode. – Borba, 1. X 1993, LXXI, br. 274, str. 17.

Kratak prikaz predstave „Pokondirena tikva“ J. S. Popovića, u režiji Milana Karadžića i izvođenju vršačkog NP.

691. Ложе у Стерији / Т. Б. – Политика експрес, 11. II 1994, XXXII, бр. 19740, стр. 8.

Вест да је вршачко НП обележило годишњицу постојања у новој Југославији и да му предстоји гостовање у Украјини и реконструкција сале.

692. Живот пун жртава и неизвесности / Б. Нистор. – Дневник, 15. II 1994, LIII, бр. 16904, стр. 8.

Осврт на свечано обележавање 49 година постојања вршачког НП.

693. Све због секса / Милан Ковачевић. – Вршачка кула, 4. III 1994, XIX, бр. 310, стр. 9.

Приказ представе – водвиља „Све због секса“ у адаптацији и режији Мирослава Павићевића и извођењу НП „Стерија“.

694. Сјај позорнице / Б. М. – Вршачка кула, 4. III 1994, XIX, бр. 310, стр. 7.

Осврт на прославу 49. годишњице постојања НП „Стерија“ и на награде које су чланови Позоришта освојили на разним фестивалима.

695. Фема на нов начин / М. Ђ. – Вечерње новости, 23. III 1994, XLII, бр. 27250, стр. 14.

Кратак осврт на представу „Покондирена тиква“ J. S. Popovića, у режији Милана Карадžića коју је вршачко НП извело на Данима комедије у Јагодини.

696. Вишњев екстрат / Милан Ковачевић. – Вршачка кула, 8. IV 1994, XIX, бр. 311, стр. 9.

О припремама премијере представе „Вишњик“ А. П. Чехова, у режији Виталија Дворцина у НП „Стерија“.

697. Бард вршачке сцене / Б. Пистор. – Дневник, 10. VI 1994, LIII, бр. 17015, стр. 11.

Портрет Тихомира Пауновића, глумца у пејзажи вршачког НП.

698. Глумац у антологији / М. Ђ. – Вршачка кула, 10. VI 1994, XIX, бр. 313, стр. 15.

Портрет Тихомира Пауновића, глумца у пејзажи вршачког НП.

699. Народно позориште „Стерија“ и Вршачки архив / Драголјуб Таслић. – Алманах позоришта Војводине 92/93, 1994, 27. стр. 57-59.

Приказ сезоне 1992/93.

700. Народно позориште „Стерија“, Вршачки архив / Вера Недељков. – Алманах позоришта Војводине 92/93, 1994, 27. стр. 113-114.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1992/93.

NARODNO POZORIŠTE, KIKINDA

701. Истина о греху / С. К. – Комуна, 9. IX 1993, бр. 1707, стр. 5.

Прва премијера представе у новој сезони НП из Кикинде биће „Тамија је ноћ“ Александра Поповића, у режији Братиславе Младеновића.

702. Смех са задржком / С. Кнурски. – Комуна, 30. IX 1993, бр. 1710, стр. 5.

Разговор са Братиславом Младеновићем, редитељем представе „Тамија је ноћ“ Александра Поповића, у извођењу НП из Кикинде.

703. Трагање за смислом / С. Кнурски. – Комуна, 7. X 1993, бр. 1711, стр. 5.

Приказ представе „Прича“ (адаптација „Зооплошке приче“) Едварда Олбија, у режији Драгана Тешановића и извођењу Позоришта младих „ДИС“ из Бања-

луке, којом је отворена сезона у кикиндском НП.

704. Премијерно „Тамија је ноћ“ / И. П. – Дневник, 9. X 1993, LII, бр. 16820, стр. 10.

Најава премијере представе „Тамија је ноћ“ Александра Поповића, у режији Братиславе Младеновића и извођењу НП из Кикинде.

705. Пред огледалом / С. Кнурски. – Комуна, 14. X 1993, бр. 1712, стр. 5.

Приказ премијере представе „Тамија је ноћ“ Александра Поповића, у режији Братиславе Младеновића и извођењу НП из Кикинде.

706. Хиљаду пута на сцени / С. К. – Комуна, 28. X 1993, бр. 1714, стр. 5.

Вест да ће Бранислав Шибул, глумац и управник НП из Кикинде, одиграти своју хиљадиту представу, улогом Лабуда Ашкерца у представи „Тамија је ноћ“ Александра Поповића.

707. Сва лица Банета Шибула / Д. Николић. – Дневник, 9. XI 1993, LII, бр. 16851, стр. 11.

О јубилеју Бранислава Шибула, глумаца и управника НП из Кикинде, који је недавно одиграо своју хиљадиту представу.

708. „Маратонци“ трче нови круг / С. К. – Комуна, 23. XII 1993, бр. 1721, стр. 3.

На 37. фестивалу драмских аматера Југославије у Врању, НП из Кикинде играће представу „Маратонци трче по-частни круг“ Д. Ковачевића.

709. Међу професионалцима / С. К. – Комуна, 20. I 1994, бр. 1724, стр. 5.

О успеху НП из Кикинде, које је у претходној години први пут званично наступило на Сусрету професионалних позоришта Војводине у Сремској Митровици.

710. Банатски бард / М. Л. – Комуна, 3. II 1994, бр. 1726, стр. 5.

Сењање на Ивана Марковића, преминулог глумца кикиндског НП.

711. Нови и стари глумци / С. К. – Комуна, 3. II 1994, бр. 1726, стр. 5.

Разговор са Браниславом Шибулом, управником НП из Кикинде, поводом

премијере представе за децу „Капетан Цон Пиплфокс“, у режији Драгана Остојића.

712. Пуна једра капетана Пиплфокса / С. К. – Комуна, 10. II 1994, бр. 1727, стр. 5.

Приказ премијере представе „Капетан Цон Пиплфокс“ по тексту Душка Радовића, у режији Драгана Остојића и извођењу Ансамбла младих НП из Кикинде.

713. Чекајући спонзоре / С. К. – Комуна, 3. III 1994, бр. 1730, стр. 5.

О проблему финансирања НП из Кикинде у 1994. години.

714. Премијера „Ожалошћена породица“ / И. П. – Дневник, 26. III 1994, LIII, бр. 16943, стр. 11.

Најава премијере представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Пушнића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

715. Ко то тамо жали? / С. Кнурски. – Комуна, 31. III 1994, бр. 1734, стр. 5.

Приказ премијере представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Пушнића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

716. „Снови о јави“ / С. К. – Комуна, 31. III 1994, бр. 1733, стр. 5.

Интервју са Мирославом Бенком, редитељем представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Пушнића, коју ће премијерно извести НП из Кикинде.

717. „Фејдо у Сомбору“ / С. К. – Комуна, 7. IV 1994, бр. 1735, стр. 5.

Најава учешћа представе „Прелубици“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде, на Сусрету позоришта Војводине у Сомбору.

718. Црно – бело у колору / Дариника Николић – Дневник, 8. IV 1994, LIII, бр. 16957, стр. 8.

Приказ представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Пушнића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

719. Прецизна жалост / Дејан Пепчић Польански. – Комуна, 14. IV 1994, бр. 1736, стр. 5.

Приказ представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Нушића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

720. Гозба вечитих лешинара / Александар Милосављевић. – Политика, 20. IV 1994, XCII, бр. 28919, стр. 16.

Приказ представе „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП Кикинде.

721. Прегршт награда / С. К. – Комуна, 12. V 1994, бр. 1740, стр. 3.

Вест да је у НП у Кикинди свечано обележено 50. извођење представе „Прељубинци“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића.

722. У кругу / С. Киурски. – Комуна, 19. V 1994, бр. 1714, стр. 5.

Приказ представе „Пешице“ Славомира Мрежека, у режији Александре Ковачевић, и извођењу краљевачког Позоришта „14. октобар“, на сцени НП у Кикинди.

723. Кикинђани најбољи / М. Мијатов. – Дневник, 25. V 1994, LIII, бр. 17000, стр. 12.

Вест да је на 5. смотри аматерских позоришта северне Бачке и Баната у Сенти најбоља представа „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији Мирослава Бенке и извођењу НП из Кикинде.

724. Политика као судбина / С. К. – Комуна, 9. VI 1994, бр. 1744, стр. 5.

Приказ представе „Покојник у народној скупштини“ (настале од дела „Народни посланик“ и „Покојник“ Б. Нушића) Ненада Тадића, у режији Давора Миличевића и извођењу Групе „Срна фест“ са Пала, на сцени НП у Кикинди.

725. Кикинђани најбољи / Ј. Димитров. – Дневник, 28. VI 1994, LIII, бр. 17033, стр. 14.

У Кули, на 36. републичком фестивалу аматерских позоришта, најбоље је НП из Кикинде са представом „Ожалошћена породица“ Бранислава Нушића, у режији Мирослава Бенке.

726. „Ожалошћени“ иду у Врање / С. К. – Комуна, 30. VI 1994, бр. 1747, стр. 5.

НП из Кикинде се пласирало за Савезни фестивал драмских аматера у Врању,

после успеха на 36. републичком фестивалу драмских аматера у Кули.

727. Нови позоришни круг / С. К. – Комуна, 7. VII 1994, XXXIII, бр. 1748, стр. 5.

На 38. фестивалу драмских аматера Југославије у Врању, између осталих, учествоваће и кикиндско НП са представом „Ожалошћена породица“ Б. Нушића, у режији М. Бенке.

728. За и против Нушића / С. Киурски. – Комуна, 21. VII 1994, XXXIII, бр. 1750, стр. 5.

О неслагању жирија око оцене представе „Ожалошћена породица“ Бранислава Нушића, у режији Мирослава Бенке, коју је кикиндско НП извело на 38. фестивалу драмских аматера у Врању.

729. Лепеза ликова / Дејан Пенчић Попљански и Биљана Живковић. – Комуна, 11. VIII 1994, XXXIII, бр. 1753, стр. 3.

О јубилеју Бранислава Шибула, глумца и управника НП у Кикинди, који је про-
славио 30 година рада и хилдадиту представу.

Вест да у Позоришту „Добрица Милутиновић“ гостује зрењанинско НП са представом за децу „Кутијица бајкалица“, као и Ружица Сокић из Београда, са монодрамом „Исповести лаке жене“.

733. Лоше вести из Сомбора / Д. Познановић. – Сремске новине, 4. IV 1994, XXXIV, бр. 1737, стр. 7.

Коментар поводом неславијог наступа Позоришта „Добрица Милутиновић“, са представом „Емигранти“ С. Мрежека, на Сусрету војвођанских професионалних позоришта у Сомбору.

734. Позоришни „чистунци“ претерали / Д. Познановић. – Сремске новине, 11. V 1994, XXXIV, бр. 1738, стр. 4.

Реч Јована К. Радуновића, управника, и Драгана Јовичића, редитеља, о представи „Емигранти“ С. Мрежека, у извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић“.

735. Представе и гостовања. – Сремске новине, 11. V 1994, XXXIV, бр. 1738, стр. 6.

Вест да ће на сцени Позоришта „Добрица Милутиновић“ гостовати КУД „Александар Ивић Аца“ из Равна са представом „Три хајдука“ и Театар „Бајаја“ са представом „Жика туриста“.

736. Нови сјај театра / Ј. Слатиниц. – Политика експрес, 14. V 1994, XXXIII, бр. 10829, стр. 11.

Садашње аматерско Позориште „Добрица Милутиновић“ из Сремске Митровице добије статус професионалног позоришта.

737. Рогови нису копита / Јован К. Радуновић. – Дневник, 16. V 1994, LIII, бр. 16991, стр. 11.

Текст Јована К. Радуновића, управника Позоришта „Добрица Милутиновић“, о критичком приказу у листу „Дневник“, ныховог извођења представе „Емигранти“ Славомира Мрежека, на Сусрету позоришта Војводине у Сомбору.

738. Гостују новосадски глумци. – Сремске новине, 18. V 1994, XXXIV, бр. 1739, стр. 9.

Најава гостовања Позоришта младих из Новог Сада са представама „Пепељуга“

и „Мушица”, на сцени Позоришта „Добрица Милутиновић”.

739. Ширење „сремске” сцене. – Дневник, 26. V 1994, LIII, бр. 17001, стр. 8.

Извештај са седнице Извршног већа Војводине, на којој је потпредседник Стојан Бербер нагласно значај Позоришта „Добрица Милутиновић” из Сремске Митровице.

740. „Глумац је--- глумац је глумац”. – Сремске новине, 24. VIII 1994, XXXIV, бр. 1753, стр. 7.

Вест да ће у Мачванској Митровици гостовати Позориште „Добрица Милутиновић” са представом „Глумац је--- глумац је, глумац” у режији Драгана Јовичића.

741. Судбина усамљеног глумца / Н.Т. – Сремске новине, 31. VIII 1994, XXXIV, бр. 1754, стр. 9.

Осврт на представу „Глумац је--- глумац је, глумац” Зијаха Соколовића, у режији Драгана Јовичића и извођењу Позоришта „Добрица Милутиновић”, у Мачванској Митровици.

742. Pozorište „Dobrica Milutinović” u Sremskoj Mitrovici / Nedeljko Terzić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 54-56.

Prikaz sezone 1992/93.

743. Pozorište „Dobrica Milutinović”, Sremska Mitrovica / Voja Bilanović Bil. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 103-106.

Popis članova Pozorista, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvodača u sezoni 1992/93.

VOJVODANSKA POZORIŠTA

744. Рачунајте на њих / Д. Николић. – Дневник, 9. XII 1993, LII, бр. 16878, стр. 8.

Најава дипломске представе студената Академије уметности „Иза затворених врата” Жан Пол Сартра, на Камерној сцени СНП

745. Csantavéri passió [Čantavirska pasija] / Nánay István. – Híd, 1993, LVII, бр. 9, стр. 685-686.

Kritika predstave „Čantavirska pasija” u izvođenju Salašarskog pozorišta i režiji Đerđa Hernjaka.

746. Ревија комедије у Крушевцу. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 29.

На ревији комедије у Крушевцу учествовало је НП из Зрењанина са представом „Ожалошћена породица” Б. Нушића и сомборско НП са представом „Маратонци трче почасни круг” Д. Ковачевића.

747. Predložene predstave za „Dane komedije” / K. R. – Borba, 18. II 1994, LXXII, бр. 46, стр. 15.

Za предстојеће Dane комедије у Јагодини предлоžene су i predstave „Pokondirena tika” vršačkog NP, „Ožalošćena porodica” zrenjaninskog NP i „Maratonci trče počasni krug” somborskog NP.

748. „Ћуран” на почетку. – Политика експрес, 19. II 1994, XXXII, бр. 10748, стр. 8.

На предстојећим Данима комедије у Јагодини учествоваће и вршачко НП са представом „Pokondirena tika”, зренянинско НП са представом „Ожалошћена породица” и сомборско НП са представом „Маратонци трче почасни круг”.

749. „Ћуран” за „Ћуране” / Д. Ђт. – Вечерње новости, 20. II 1994, XLII, бр. 27220, стр. 14.

На Данима комедије у Јагодини наступаће и вршачко НП са представом „Pokondirena tika”, зренянинско НП са представом „Ожалошћена породица” и сомборско НП са представом „Маратонци трче почасни круг”.

750. Páratlan páros [Beži od svoje žene] / N-a [Nagy Magdolna]. – Magyar Szó, 24. II 1994, LI, бр. 47, стр. 12.

Vest o pripremama predstave „Beži od svoje žene” Reja Kunija, u režiji Liviye Benka i izvođenju Društva „Sveti Genezij” iz Темерина, na sceni Novosadskog pozorišta.

751. Disciplinovanje Godoa / Željko Jovanović. – Borba, 25. II 1994, LXXII, бр. 53, стр. 15.

Prikaz predstave „Čekajući Godora” S. Beketa, u režiji Bore Draškovića i izvođenju Beogradske kulturne radionice i Akademskog pozorišta Promena iz Novog Sada.

752. Седам такмичарских представа / П. Парезановић – Дневник, 3. III 1994, LIII, бр. 16920, стр. 7.

Вест да ће на фестивалу Дани комедије у Јагодини НП из Вршица извести представу „Покондирена тика” Ј. С. Поповића, у режији Милана Каракића, НП из Зрењанина представу „Ожалошћена породица” Б. Нушића у режији Велимира Митровића и НП из Сомбора представу „Маратонци трче почасни круг” Душана Ковачевића, у режији Константина Младеновића.

753. Egyedül Szent Genézius segíthet [Samo Sveti Genij može da pomaže] / Nagy Magdalna. – Magyar Szó, 3. III 1994, LI, бр. 49, стр. 11.

Članak o pripremi predstave „Beži od svoje žene” Reja Kunija, u režiji Liviye Benka i izvođenju Društva „Sveti Genezij” iz Темерина na sceni Novosadskog pozorišta.

754. Наши академци у Будимпешти / И. С-ћ. – Дневник, 10. III 1994, LIII, бр. 16927, стр. 7.

Вест да ће у оквиру сарадње будимпештанске и новосадске Академије уметности, студенти глуме на „Молнар фестивалу” у Мађарској играти представу „Љубичица” Ференца Молнара, у режији Милана Плетела.

755. „Чекајући Годоа” у Врању. – Дневник, 19. III 1994, LIII, бр. 16936, стр. 11.

Вест да је Академско позориште Промена из Новог Сада извело у Врању представу „Чекајући Годоа” С. Beketa, у режији Bore Draškovića.

756. Игре за „Ћурана” / М. Ђошовић. – Вечерње новости, 20. III 1994, XLII, бр. 27247, стр. 14.

На Данима комедије у Јагодини учествоваће и вршачко НП са представом „Pokondirena tika”, зренянинско НП са представом „Ожалошћена породица” и сомборско НП са представом „Маратонци трче почасни круг”.

757. Почињу „Дани комедије“. – Политика експрес, 21. III 1994, XXXII, бр. 10778, стр. 9.
- Вест да у Крушевцу почињу Дани комедије које ће отворити зрењанинско НП са представом „Ожалошћена породица“ а наступиће и сомборско НП са представом „Маратонци трче почасни круг“.
758. Класика на модеран начин / С. Жикић. – Политика, 25. III 1994, XCI, бр. 28893, стр. 16.
- Кратак осврт на представе „Покондирена тиква“ вршачког НП и „Ожалошћена породица“ зрењанинског НП које су изведене на Данима комедије у Јагодини.
759. Победили Шапчани / С. Жикић. – Политика, 28. III 1994, XCI, бр. 28896, стр. 16.
- На Данима комедије у Јагодини награде су добили и Велимир Митровић, редитељ представе „Ожалошћена породица“ зрењанинског НП и Невена Нововић за улогу Феме у представи „Покондирена тиква“ вршачког НП.
760. Награда шабачком театру. – Дневник, 29. III 1994, LIII, бр. 16946, стр. 6.
- Вест да је на Данима комедије у Јагодини Невена Нововић, глумица вршачког НП, добила награду „Ђуран“ за глумачко остварење а представа сомборског НП „Маратонци трче почасни круг“ Душана Ковачевића, награду за најбољи домаћи текст.
761. Vajdaság! turnén a Szent Genéziusz [Društvo Sveti Genézij na turneji po Vojvodini] / m. [Mihályi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 7. IV 1994. LI, бр. 63, str. 13.
- Najava gostovanja Društva „Sveti Genézij“ iz Temerina u Novom Bečeju, Senti, Topoli i Čantaviru sa predstavom „Beži od svoje žene“ Reja Kunija, u režiji Livije Banka.
762. Доктор Стида у вртићу / Д. Д. – Дневник, 8. IV 1994, LIII, бр. 16957, стр. 10.
- Вест да је поводом светског дана здравља у вртићу „Радосно детињство“ Драмски атеље Позоришта „Весела корњача“ извео представу „Доктор Стида“ Павла Јанковића Шолета, у режији Невене Јанковић.
763. Нушићеви дани / В. В. С. – Вечерње новости, 13. IV 1994, XLII, бр. 27272, стр. 18.
- На Нушићевим данима у Смедереву учествоваће и СНП са представом „Госпођа министарка“ и зрењанинско НП са представом „Ожалошћена породица“.
764. Почињу Нушићеви дани / Б. Џунов. – Политика, 13. IV 1994, XCI, бр. 28912, стр. 17.
- На предстојећим Нушићевим данима у Светозареву наступиће и СНП са представом „Госпођа министарка“ и зрењанинско НП са представом „Ожалошћена породица“.
765. Студентска представа. – Дневник, 13. IV 1994, LIII, бр. 16961, стр. 8.
- Најава представе „Тигар“ М. Шизгала у извођењу студената глуме Академије уметности, на сцени Новосадског позоришта.
766. У знаку писца / Д. Стефановић. – Политика експрес, 13. IV 1994, XXXII, бр. 10801, стр. 9.
- На 11. Нушићевим данима у Смедереву учествоваће и СНП са представом „Госпођа министарка“ и зрењанинско НП са представом „Ожалошћена породица“.
767. „Самоубиство у Б дуру“ / Н. Ј. – Дневник, 16. IV 1994, LIII, бр. 16964, стр. 6.
- Најава премијере представе „Самоубиство у Б дуру“ Сема Шепарда, у режији Игора Симоновића и у извођењу студената Академије уметности, на сцени Новосадског позоришта.
768. Поћeli Nušićevi dani. – Borba, 16-17. IV 1994, LXXII, br. 103-104, str. 13.
- Vest da su u Smederevu počeli Nušićevi dani na kojima će učestovati i zrenjaninsko NP sa predstavom „Ožalošćena porodica“ i SNP sa predstavom „Crna hronika“.
769. Више од наде / Д. Николић. – Дневник, 19. IV 1994, LIII, бр. 16967, стр. 10.
- Приказ представе „Самоубиство у Б-дуру“ Сема Шепарда, у режији Игора Симоновића и извођењу студената новосадске Академије уметности.
770. Páratlan páros [Beži od svoje žene] / Horváth Aranka. – Magyar Szó, 22. IV 1994, LI, бр. 74, стр. 12.
- Prikaz predstave „Beži od svoje žene“ Reja Kunija, u režiji Livije Banka i izvođenju Društva „Sveti Genézij“ iz Temerina na sceni Novosadskog pozorišta.
771. Színművészeti Akadémia Újvidékén nincs! [Pozorišna akademija u Novom Sadu ne postoji] / Juhász Géza. – Magyar Szó, 24. IV 1994, LI, бр. 76, стр. 11.
- Članak o strukturi i radu pozorišne sekcije Akademije umetnosti u Novom Sadu.
772. Данас на А-фесту и НОМУС-у / Н. Ј. – Дневник, 28. IV 1994, LIII, бр. 16976, стр. 8.
- Најава испитне представе „Одисеја“ студената Академије уметности у Новом Саду, на сцени СНП.
773. Данас на А-фесту и НОМУС-у / Н. Ј. – Дневник, 29. IV 1994, LIII, бр. 16977, стр. 8.
- Вест да ће, у оквиру ових фестивала, студенти глуме Академије уметности извести представе „Љубичица“, „Позориште“ и „Последње поподне“ Ференца Молнара, на сцени Новосадског позоришта.
774. Nagy bőrélet nélkül nincs Tanyaszín ház [Bez privrženosti nema Salasarskog pozorišta] / Nagy Magdolna. – Magyar Szó, 4. V 1994, LI, бр. 82, стр. 8.
- Najava predstave „Četvorouglia okrugla šuma“ Ervina Lazaru, u režiji Petronele Kermeći i izvođenju Salasarskog pozorišta.
775. Град позорница / Ј. Париповић. – Борба, 5. V 1994, LXXII, бр. 125, стр. 15.
- Поводом две деценије Академије уметности у Новом Саду одржава се манифестија А-фест НОМУС у оквиру које ће бити изведене и две представе „Мрешћење шарана“ Александра Поповића и „Цветна недеља једног чамбаса“ Андрија Шитеа.
776. Данас на А-фесту и НОМУС-у / Н. Ј. – Дневник, 5. V 1994, LIII, бр. 16980, стр. 8.
- Најава представе „Цветна недеља једног чамбаса“ А. Шитеа, у извођењу новосадске Академије уметности, и пред-

ставе „Лик“ Факултета драмских уметности из Београда, на сцени СНП.

777. Прави корак / Н. П. – Дневник, 5. V 1994, LIII, бр. 16980, стр. 7.

Најава премијере представе „Цветна недеља једног шамбаса“ Андриша Шитеа, у режији Ласла Бабарција, госта из Мађарске, коју ће извести академије из Новог Сада и Будимпеште и Новосадско позориште.

778. Данас на А-фесту и НОМУС-у. – Дневник, 6. V 1994, LIII, бр. 16981, стр. 8. Најава представе „Цветна недеља једног шамбаса“ А. Шитеа, у извођењу новосадске Академије уметности, и „Il teatro comico или отац-супарник сину“ К. Голдонија, у извођењу Факултета драмских уметности из Београда, на сцени СНП.

779. Probe u Hajdukovi / L. Klj. – Subotičke novine, 6. V 1994, L, бр. 18, стр. 2.

Vest da Salašarsko pozorište priprema muzički igrokaz „Četvorouglja okrugla šuma“ po priči Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci.

780. Гостовања београдских позоришта / Сн. М. – Дневник, 7. V 1994, LIII, бр. 16982, стр. 6.

Обавештење да ће у СНП и Новосадском позоришту гостовати београдска позоришта са својим хит представама.

781. Реч у првом плану / Даринка Николић – Дневник, 7. V 1994, LIII, бр. 16982, стр. 11.

Приказ премијере представе „Цветна недеља једног шамбаса“ Андриша Шитеа, у режији Ласла Бабарција, у извођењу новосадске и будимпештанске позоришне академије и Новосадског позоришта.

782. Данас на А-фесту и НОМУС-у / Н. Ј. – Дневник, 8. V 1994, LIII, бр. 16983, стр. 11.

Вест да ће студенти глуме Академије уметности играти представу на мађарском језику „Етиде“ Ф. Молнара, на сцени Новосадског позоришта.

783. СНП: „Мрешћење шарана“ / А. Б. – Дневник, 8. V 1994, LIII, бр. 16983, стр. 11.

Најава дипломске представе студената глуме Академије уметности у Новом Саду, на сцени СНП.

784. Márész csak szabadon lehet sz [Umetnik možeš da budeš samo u slobodbi] / Török Csaba. – Családi Kör, 19. V 1994, V, бр. 20, стр. 19.

Razgovor sa Hajnalom F. Varadi, glumicom i predavačem na Akademiji umetnosti u Novom Sadu, o radu sa studentima glume.

785. Нови сјај старе мелодраме / Миодраг Кујунџић. – Политика, 24. V 1994, XCII, бр. 28950, стр. 16.

Кратак осврт на оперу „Кнез Иво од Семберије“ Исидора Бајића у извођењу наставника и ученика Средње музичке школе „Исидор Бајић“ из Новог Сада и чланова СНП, диригент је Имре Топлак.

786. У знаку Шекспира / С. Греговић – Вечерње новости, 5. VI 1994, XLII, бр. 27322, стр. 14.

На фестивалу Град-театар у Будви наступиће и сомборско НП са представом „Укроћена горопад“ и суботичко НП са представом „Антигона“.

787. Elindul az echősszekér [Kreću kola Salašarskog pozorišta]. – Magyar Szó, 16. VI 1994, LI, бр. 145, стр. 7.

O programu Salašarskog pozorišta.

788. Már próbál a Tanyaszín ház [Glumci Salašarskog pozorišta su počeli probę] / K-k. – Magyar Szó, 26. VI 1994, LI, бр. 128, стр. 10.

Интервју са Zoltanom Mezeijem, организатором Salašarskog pozorišta, о раду глумача и усlovima rada.

789. Други фестивал позоришта за децу / Б. Чунов. – Политика, 30. VI 1994, XCII, бр. 28987, стр. 17.

На предстојећем Фестивалу позоришта за децу у Котору наступиће и суботичко Дечје позориште са представом „Намрођена баба“, зрењанинско НП са представом „Мала Ружа“, новосадско Позориште младих са представом „Пакосник“ и сомборско НП са представом „Ко се шуња иза жбуња“.

790. Опера на отварању / Борислав Хложан. – Дневник, 1. VII 1994, LIII, бр. 17036, стр. 13.

На фестивалу Град-театар у Будви, СНП ће извести оперу „Кавалерија рускиња“ Јјетра Маскањија и представу „После пола века“ А. П. Чехова, НП из Сомбора представу „Укроћена горопад“ В. Шекспира, а Културни центар из Новог Сада и СНП представу „Крал Лир“.

791. Тамо где доброта расте / П. Јаничић. – Дневник, 1. VII 1994, LIII, бр. 17036, стр. 13.

На II југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, биће изведене и представе: „Намрођена баба“ Дечјег позоришта из Суботице, „Мала Ружа“ Луткарске сцене НП из Зрењанина и „Ко се шуња иза жбуња“ НП из Сомбора.

792. Концертни новосадске Академије / В. Ц. – Дневник, 2. VII 1994, LIII, бр. 17037, стр. 9.

У оквиру фестивала Град-театар у Будви, наступиће студенти новосадске Академије уметности и СНП.

793. Drága tapasztalatszerzés [Skupo sticanje iskustava] / K-k. – Magyar Szó, 7. VII 1994, LI, бр. 137, стр. 12.

Razgovor sa Atilom Madarom, organizatorom Salašarskog pozorišta i Petronelem Kermeci, rediteljem predstave „Četvorouglja okrugla šuma“ Ervina Lazara, o radu Pozorišta.

794. Мала Ружа / Д. Ђаковић – Дневник, 9. VII 1994, LIII, бр. 17044, стр. 10.

На другом југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, Луткарска сцена НП из Зрењанина извела је представу „Мала Ружа“, а Позориште младих из Новог Сада представу „Пакосник“.

795. Квалитет главни критеријум / Борислав Хложан – Дневник, 10. VII 1994, LIII, бр. 17045, стр. 12.

Разговор са Браниславом Лижевићем, директором фестивала Град-театар у Будви, о учешћу СНП, суботичког НП и новосадске Академије уметности на фестивалу.

796. Страх од тривијалности / Маша Јеремић – Политика, 14. VII 1994, XCII, бр. 29001, стр. 16.

На Другом југословенском фестивалу позоришта за децу у Котору, наступили су и зрењанинско НП са представом „Мала Ружа”, суботичко НП са представом „Намргођена баба” и сомборско НП са представом „Шта се шуња иза жбуња”.

797. Ma: Tanyaszínház Kelebián [Danas: Salašarsko pozorište u Kelebiji]. – Magyar Szó, 14. VII 1994, L1, br. 143, str. 9.

Najava predstave „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci, i izvođenju Salašarskog pozorišta, u Kelebiji.

798. Od bajki do Šekspira / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 15. VII 1994, L, br. 28, str. 3. Najava premijere predstave „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci, koju će Salašarsko pozorište izvesti u Čantaviru.

799. Пуна гледалишта / С. Поповић. – Политика, 15. VII 1994, XC1, бр. 29002, стр. 21.

На фестивалу Град-театар у Будви наступили су и СНП са представама „Служкања”, „Мрешћење шарана”, „Љубичица” и „Смрт и девојка” и сомборско НП са представама „Фигарова женидба” и „Укرونена горопад”.

800. A szöbcli támogatás nem elég [Reči nisu dovoljne]. – á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 15. VII 1994, L1, br. 144, str. 9.

Razgovor sa Zoltanom Mezeijem o radu i finansiranju Salašarskog pozorišta.

801. Fényt varázsolnak az arcokra [Sjaj na licima] / m. [Mihályi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 16. VII 1994, L1, br. 145, str. 10.

Razgovor sa glumcima Salašarskog pozorišta o premijernoj predstavi „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci, u Čantaviru.

802. Dömdödöm / K. K. – Napló, 20. VII 1994, V, br. 220, str. 5.

Prikaz predstave „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara u izvođenju Salašarskog pozorišta u Čantaviru.

803. Запажени наступи / Б. Хложан. – Дневник, 21. VII 1994, LIII, бр. 17056, стр. 9.

О веома запаженим наступима студената новосадске Академије уметности, му-

зичког и драмског одсека, на фестивалу Град-театар у Будви.

804. Muzička bajka za sve uzraste / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 22. VII 1994, L, br. 29, str. 5.

O predstavi „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci i izvođenju Salašarskog pozorišta, po mestima u Vojvodini.

805. Négyzetű reflexiók [Četvorougaone refleksije] / i-P. – Magyar Szó, 24. VII 1994, L1, br. 152, str. 11.

Prikaz predstave „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci, i izvođenju Salašarskog pozorišta u Gornjem Bregu.

806. A függőny mögött [Iza zavesy] / Faragó Árpád. – Napló, 27. VII 1994, V, br. 221, str. 17.

Prikaz predstave „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara u izvođenju Salašarskog pozorišta, u Čantaviru.

807. Kalózhajó – erdő közepében [Gusarski brod – u sredini šume] / Torok Csaba. – Családi Kör, 4. VIII 1994, V, br. 31, str. 22.

Osrt na predstavu „Četvorougla okrugla šuma” Ervina Lazara, u režiji Petronele Kermeci, i izvođenju Salašarskog pozorišta u Temerini.

808. Gunarason (is) járt a Tanyaszínáz [Salašarsko pozorište bilo je (i) u Gunarosu] / Deák Gizella. – Magyar Szó, 9. VIII 1994, L1, br. 165, str. 10.

Razgovor sa Petronelom Kermeci, redитељem Salašarskog pozorišta, o uslovima rada.

809. Idénzárás után [Na kraju sezone] / Borbely Tünde. – Szabad Hét Nap, 18. VIII 1994, I, br. 3, str. 5.

Razgovor sa Zoltanom Mezeijem i Atilom Madarom, članovima Salašarskog pozorišta, o rezultatima rada u 1994. godini.

810. Köszönet [Hvala Salašarskom pozorištu] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 18. VIII 1994, L1, br. 173, str. 10.

O radu glumaca Salašarskog pozorišta, koji su nastavili tradiciju i bez Lajoša Šoltiša.

811. A függőny mögött [Iza zavesy] / Faragó Árpád. – Napló, 24. VIII 1994, V, br. 225, str. 17.

Beleške o radu glumaca Salašarskog pozorišta i gostovanjima Novosadskog pozorišta.

812. „Salašarsko pozorište” dobija salaš / Lj. Gogić. – Subotičke novine, 26. VIII 1994, L, br. 34, str. 8.

Na završetku ovogodišnje sezone, o planovima za iduću sezonu govore organizatori Salašarskog pozorišta.

813. Akademsko pozorište „Promena” / Ljiljana Zečević. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 84-86.

Repertoar Pozorišta u sezoni 1992/93, sa imenima izvođača.

814. Bibliografija: pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 151-230.

Bibliografsku gradu sakupili i obradili: Julijana Čapo, Marija Čurčić, Todor Ivorean, Marija Jovancai, Biljana Niškanović i Vida Zeremski. Registre sačinila Vida Zeremski.

815. Gostovanja pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 123-124.

O gostovanjima vojvodanskih pozorišta u sezoni 1992/93.

816. Delatnost pozorišta za decu (sezona 1992/93). – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 122.

Tabelarni pregled dečjih pozorišta sa brojčanim pokazateljima o izvedenim predstavama i brojem gledalaca.

817. Delatnost pozorišta za odrasle (sezona 1992/93). – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 122.

Tabelarni pregled vojvodanskih pozorišta sa brojčanim pokazateljima prikazanih predstava i brojem gledalaca.

818. Individualna gostovanja umetnika. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 124.

Popis pojedinačnih gostovanja umetnika u vojvodanskim pozorištima u sezoni 1992/93.

819. Minijaturno pozorište „Palčić“ / Luka Kecman. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 86-87.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljivih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1992/93.

820. Nagrade na 38. Sterijinom pozorju. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 134.

Popis nagradenih pozorišta i pojedinaca za umetnička ostvarenja.

821. Pozorišta za decu / Zoran Đerić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 62-63.

Prikaz sezone 1992/93.

822. Pozorište „Vesela kornjača“, Novi Sad / Pavle Janković Šoće. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 87-88.

Popis članova Pozorišta, premijernih i obnovljenih predstava sa imenima izvođača u sezoni 1992/93.

823. Salašarsko pozorište. – Tanyaszinhaz. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 86.

Repertoar Pozorišta u sezoni 1992/93 sa popisom imena izvođača i mesta u kojima je gostovalo.

824. Spisak izvođenih autora u pozorištima za odrasle. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 120-121.

Popis domaćih i inostranih pisaca čija su dela prikazivana na scenama vojvodanskih pozorišta.

825. 38. Sterijino pozorje. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 126.

Popis pozorišta i predstava koje su izvedene na Pozorju i o pratećim manifestacijama Sterijinog pozorja.

SUSRET LUTKARSKIH POZORIŠTA SRBIJE

826. „Живе“ лутке у Шумадији / П. Пазановић. – Дневник, 18. XI 1993, LII, бр. 16860, стр. 10.

На 26. сусрету професионалних луткарских позоришта Србије у Крагујевцу учествовао је и Дејче позориште из Суботице са представама „Украдена прича“ Миливоја Mrkića, и „Шта ли јаје даје“ Златка Крилића, Позориште младих из Новог Сада са представама „Санко и Звонко“ по мотивима Доналда Бисета и „Весели музиканти“ браће Грим, и Луткарска сцена НП из Зрењанина са

представом „Хилперик“ Мирослава Настасијевића.

827. „Kurir Jovica“ putuje u Kragujevac / Lj. G. – Subotičke novine, 19. XI 1993, XLIX, br. 47, str. 2.

Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica“ na Festivalu pozorišta lutaka Srbije u Kragujevcu odigrati dve predstave: „Ukrađena priča“ Milivoja Mrkića, na madarskom, u režiji Ripca Lasla i „Šta li jaje daje“ Zlatka Krilića, u režiji Đorda Rudića.

828. Két előadással vetélkednek [Takmiče se sa dve predstave] / m. [Mihályi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 21. XI 1993, L, br. 315-318, str. 13.

Najava učešća Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ na Sustretu profesionalnih lutkarskih pozorišta Srbije u Kragujevcu sa predstavama „Ukrađena priča“ Milivoja Mrkića, u režiji Lasla Ripca i „Šta li jaje daje?“ Zlatka Krilića, u režiji Đorda Rudića.

829. Сусрет луткара / Сл. В. – Вечерње новости, 24. XI 1993, XL, бр. 27135, стр. 14.

Вест да ће на Сусрету луткарских позоришта Србије у Крагујевцу учествовати и позоришта из Зрењанина, Новог Сада и Суботице.

830. Говор лутака / Љубомир Крављанић. – Политика, 7. XII 1993, XC, бр. 28791, стр. 21.

На 26. сусрету професионалних луткарских позоришта Србије учествовали су и суботичко Дејче позориште са представама „Украдена прича“ и „Шта ли јаје даје?“, зрењанинско НП са представом „Хилперик“ и новосадско Позориште младих са представама „Санко и Звонко“ и „Весели музиканти“.

SUSRET PROFESIONALNIH POZORIŠTA VOJVODINE

831. Април у знаку Талије. – Сомборске новине, 11. III 1994, XL, бр. 2065, стр. 1. Обавештење о учесницима на 44. сусрету војвођанских позоришта у Сомбору од 15. до 25. априла.

832. Сусрети војвођанских позоришта / Р. Суботић – Политика, 7. IV 1994, XCI, бр. 28906, стр. 15.

44. сусрети војвођанских позоришта одржана су у Сомбору и биће изведене двадесет представа.

833. Фејдо у Сомбору / С. К. – Комуна, 7. IV 1994, бр. 1735, стр. 5.

На 44. сусрету професионалних позоришта Војводине у Сомбору, кикиндско НП приказаће водвиль „Прељубинци“ Жорђа Фејдоа, у режији Вснимира Митровића.

834. Војвођанска позоришта / Сл. В. – Вечерње новости, 14. IV 1994, XLII, бр. 27273, стр. 18.

Нјава 44. сусрета професионалних позоришта Војводине у Сомбору.

835. Театри Војводине / А. Секељ. – Политика експрес, 14. IV 1994, XXXII, бр. 10802, стр. 9.

Вест да ће у Сомбору одржати 44. сусрет војвођанских професионалних позоришта на којем ће бити изведене 14 представа.

836. Kilencedszer Zomborban [Devei put u Somboru] / Z. [Zámbo] I. [Illés]. – Magyar Szó, 14. IV 1994, LI, бр. 67, стр. 13.

Нјава 44. susreta vojvodanskih pozorišta, koji će biti održan u Somboru.

837. Almanah. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, бр. 1, стр. 10.

У оквиру 44. susreta, održana је promocija 27. sveske Almanaha pozorišta Vojvodine који izdaje Pozorišni muzej Vojvodine.

838. Gde se osmejak sastaje sa suzom / Lidiја Čerfelj. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, бр. 1, стр. 7.

Zapis o izložbi „Glumica Milka Marković (1869 - 1930)“, коју je priredila Milena Leskovac, kustos Pozorišnog muzeja Vojvodine, u okviru 44. susreta pozorišta Vojvodine u Somboru.

839. Глумци на окупу / Ђ. Вукмировић. – Дневник, 15. IV 1994, LIII, бр. 16963, стр. 9.

О репертоару, жирију и наградама на 44. сусрету професионалних позоришта Војводине, који се одржава у Сомбору.

840. Da li ćete pratiti vojvodanske pozorišne susrete? – Somborske novine, 15. IV 1994, XL, 2070, str. 8.
- Anketa na ulicama Sombora o posećenosti 44. susreta profesionalnih vojvodanskih pozorišta.
841. Izložbe, tribine, promocije— . – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 10.
- Pozorišni muzej Vojvodine je na 44. susretu priredio izložbu „Glumica Milka Marković (1869 – 1930), zatim Portret glumca Borca Stojanovića, kao i promociju nekoliko svojih novih knjiga i publikacija.
842. Magija scenske reči / Miodrag Kujundžić. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 9.
- Zapis iz pozorišnog letopisa, o gostovanju NP iz Sombora u Meksiku, 1977. godine, sa predstavom „Ženidba i udadba“ J. S. Popovića.
843. Nagrade na 44. susretima. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 2.
- Spisak nagrada koje će se dodeliti na 44. susretu.
844. Organizacioni odbor 44. susreta vojvodanskih pozorišta. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 2.
- Spisak članova.
845. Pismo s ovu na onu stranu našeg groba / Jovan Stričević. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 8.
- Sećanje na Nikolu Petrovića – Pecu, reditelja, povodom desetogodišnjice od njegove smrti.
846. Podmladivanje većnosti / I. Basarić. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 4.
- Osvrt na rad i stanje u NP u Somboru, koje je domaćin 44. susreta pozorišta Vojvodine.
847. Poštovano publiko. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 3.
- Reč Milivoja Mladenovića, upravnika NP u Somboru i domaćina ovogodišnjih 44. susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, na otvaranju.
848. Prvi koraci na daskama / L. Č. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 4.
- O radu Dramskog studija, koji je osnovan u okviru NP u Somboru, pod rukovodstvom Radojka Malbaša.
849. Repertoar 44. susreta. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 6.
- Spisak.
850. Smisaošnost susretanja / David Kecman. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 1.
- O potrebi postojanja Susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine.
851. Festival vojvođanskih pozorišta. – Somborske novine, 15. IV 1994, XL, br. 2070, str. 1.
44. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine u Somboru otvorile domaćini predstavom „Figarova ženidba“ Bomaršea.
852. Festivalska susretanja / L. K. – Subotičke novine, 15. IV 1994, L, br. 15, str. 24.
- Na 44. susretu profesionalnih vojvodanskih pozorišta u Somboru, u konkurenciji za nagrade učestvovalo 14 predstava.
853. Festivalski žiri. – Bilten 44. susreta, 15. IV 1994, br. 1, str. 2.
- Članovi žirija 44. susreta vojvodanskih pozorišta.
854. 44. susret pozorišta – veliki scenički spektakl / David Kecman. – Somborske novine, 15. IV 1994, XL, br. 2070, str. 4.
- Pred početak 44. susreta profesionalnih vojvođanskih pozorišta, dat je program Susreta, izvođачi, gости, као и пратећи programi.
855. „Женидба“ дигла завесу / Ј. Симић. – Вечерње новости, 16. IV 1994, XLII, br. 27275, str. 16.
- У Сомбору je почeo 44. susret profesionalnih pozorišta Vojvodine predstavom сомборског НП „Figarova ženidba“ Bomaršea, у режији Кокана Младеновића.
856. Susret vojvodanskih pozorišta. – Borba, 16-17. IV 1994, LXXII, br. 103-104, str. 12.
- Vest da se u Somboru održava 44. susret vojvodanskih pozorišta na kojem će biti izvedeno četrnaest predstava.
857. Veličanstvo duha / D. Kecman. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 2.
- O otvaranju i organizovanju 44. susreta pozorišta Vojvodine u Somboru.
858. Živi skandal. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 3.
- Sa Okruglog stola kritike, o predstavi „Timon Atinjanin“ Viljema Šekspira, u režiji Saše Gabrića i izvođenju subotičkog NP.
859. Iluzije kao stvarnost / Stevan S. Vasiljević. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 1.
- Razmišljanje o posećenosti i interesovanju publike za predstave na 44. susretu u Somboru.
860. Ko me gurnu / Branka Ćvorkov. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 6.
- Intervju sa Vojislavom Soldatovićem, rediteljem i upravnikom Pozorišta mladih u Novom Sadu.
861. Lepo, lepo— . – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 2.
- Reč Stojana Berbera, potpredsednika Pokrajinske vlade, o Susretima u Somboru.
862. Po meri dobrog ukusa. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 3.
- Izveštaj sa Okruglog stola kritike, o predstavi „Figarova ženidba“ Bomaršea, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju somborskog NP.
863. Pozorište-misterija / F. Arabal. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 5.
- Reč Fernanda Arabala, piscu komade „Piknik na frontu“, o uspehu tog dela na sceni.
864. Pred očima iz tame / David Kecman. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 6.
- Zapis o Borivoju Stojanoviću, glumcu, piscu i reditelju somborskog NP.
865. Reč publike / Lidija Čerfelj. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 3.
- Publika o predstavi „Timon Atinjanin“ V. Šekspira, u izvođenju subotičkog NP.
866. Super, haos / Gordana Kelić. – Bilten 44. susreta, 17. IV 1994, br. 2, str. 5.
- Reč publike o predstavi „Figarova ženidba“ Bomaršea, kojom je somborsko NP otvorilo Susret.
867. Susreti vojvođanskih pozorišta / P. C. – Politika, 17. IV 1994, XCII, br. 28916, str. 17.
- Vest da je komedijom „Figarova ženidba“ Bomaršea, у режији Kokana Mladenovića, сомборско IIII otvorilo 44. су-

срет војвођанских позоришта у Сомбору.

868. Весела еротика и тужни бувљак / Миодраг Кујунчић. – Дневник, 18. IV 1994, LIII, бр. 16966, стр. 9.

Приказ представе „Фигарова женидба“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића и извођењу НП из Сомбора и „Тимон Атињанин“ В. Шекспира, у режији Саше Габрића и извођењу НП из Суботице.

869. Bez poente / Miljana Zrnić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 6.

О представи „Пикник на фронту“ F. Arabala, у извођењу NP iz Zrenjanina.

870. „Emigranti“ нашег доба / Dorde Vranješ. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 4.

Осврт на представу „Emigranti“ S. Mrožeka, коју изводи Позориште „Dobrica Milutinović“, у режији Dragana Jovičića.

871. Zlo od festivala / Stevan S. Vasiljević. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 3.

Razgovor sa Ljubišom Ristićem, редитељем и управником НП у Суботици, о раду позоришта и о фестивалима.

872. Kondom i klasika / David Kecman. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 1.

О polemikama koje se vode za Okruglim stolom kritike na 44. susretu vojvodanskih pozorišta.

873. „Mušica“ i „Karlo“ / L. Č. i D. K-n. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 2.

Izveštaj sa Okruglog stola kritike, о представама „Mušica“ Руцантса, у режији Љубослава Мајере и извођењу Позоришта младих и „Karlo“ S. Mrožeka, у режији Ђерда Hernjaka и извођењу Novosadskog pozorišta.

874. Paleta vekova / Aleksandra Nikolić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 2.

Осврт на представу „Figarova ženidba“ Бомаршеа, у режији Кокана Младеновића и извођењу NP из Сомбора, на 44. susretu.

875. „Piknik na frontu“ dobar posao / I. Basarić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 2.

Izveštaj sa Okruglog stola kritike о представи „Piknik na frontu“ F. Arabala, у режији Ivana Klemence i izvođenju NP iz Zrenjanina.

876. Pod pritiskom / Dušanka Anojčić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 4.

Pričak predstave „Emigranti“ S. Mrožeka, у режији Dragana Jovičića i izvođenju Pozorišta „Dobrica Milutinović“ iz Sremske Mitrovice.

877. Pozorišni podmladak / I. Basarić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 2.

Reč Radomira Putnika, редитеља, о представама за децу, „Kutijica bajkalica“ J. Carana i „Nuysziszepseg“ („Zeka lepotan“), B. Aprilova-Mackovića, u izvođenju Lutkarske scene NP iz Zrenjanina.

878. „Preljubnici“ iz Kikinde / Dejan Penčić Poljanski. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 5.

Osврт на представу „Preljubnici“ Ž. Fejdona, у извођењу NP из Kikinde.

879. Razumevanje smisla / Vitalij Dvorcic. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 1.

Reč Vitalija Dvorcina, редитеља представе „Višnjik“ A. P. Čehova, коју ће извести NP iz Vršca na Susretu.

880. Reč publike / G. Kelić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 6.

Mišljenje publike о представама „Sanko i Zvonko“, „Mušica“, „Kutijica bajkalica“ i „Karlo“, које су изведene на Susretu.

881. Samo rečenica / Gordana Kelić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 6.

Sećanje Bogdane Savić Pikice, глумице вршачког NP, о почетку njene karijere.

882. Slavomir Mrožek. – Biltén 44. susreta,

19. IV 1994, br. 3, str. 4.

Beleška o Slavomiru Mrožku, piscu komada „Emigranti“.

883. Šekspir na buvljaku / Aleksandra Nikolić. – Biltén 44. susreta, 19. IV 1994, br. 3, str. 2.

Osврт на представу „Timon Atinjanin“ V. Šekspira, у режији Saše Gabrića i извођењу NP iz Subotice, на 44. susretu.

884. Ratno teatarske prečice / Milutin Mišić. – Borba, 20. IV 1994, LXXII, br. 107, str. 17.

Prikaz 44. susreta vojvodanskih pozorišta u Somboru.

885. Ambasadori kulture / I. B. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 3.

O radu Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ iz Subotice.

886. Bistre oči / Milosav Buća Mirković. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 2.

Pričak predstave „Piknik na frontu“ F. Arabala, у режији Ivana Klemence i izvođenju zrenjaninskog NP.

887. Vivat Akademija! / Radoslav Lazić. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 5.

Zapis povodom 20-te godišnjice Akademije umetnosti u Novom Sadu.

888. Država – najveći donator / B. P. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 2.

Osврт на simpozijum „Pozorište i sponzori“ koji je održan u sklopu 44. susreta.

889. „Emigranti“ i „Višnjik“ / G. K. – L. Č. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 2.

Sa Okruglog stola kritike о представама „Emigranti“ Mrožeka, „Višnjik“ Čehova i „Preljubnici“ Fejdona, na Susretu.

890. Klovnijadi / I. B. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 4.

O predstavi „Zaigrajte s nama“ J. Mokoša, u режији Јођефа Revala i izvođenju Dečjeg pozorišta iz Subotice.

891. Ni um, ni oružje / Branka Čvorkov. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 6.

Razgovor sa Sašom Gabrićem, редитељем, о представи „Timon Atinjanin“ V. Šekspira, u izvođenju subotičkog NP.

892. O весељу и патњи / Миодраг Кујунчић. – Дневник, 21. IV 1994, LIII, бр. 16969, стр. 10.

О квалитету представа и позоришних ансамбала који се такмиче на 44. susretu војвођанских позоришта у Сомбору.

893. O ljubavi i pozorištu / Ljiljana Jokić-Kaspar. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 1.

O pozorištu uopšte.

894. Pa izvol'te u Kikindu / Branka Čvorkov. – Biltén 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 3.

- Razgovor sa Branislavom Šibulom, upravnim i glumcem NP u Kikindi, o njihovom radu i učešću na Susretu.
895. Pozorište sa Begejja / Gordana Kelić. – Bilten 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 6. Reč Franje Pozojevića, upravnika zrenjaninskog NP, o njihovom radu i planovima.
896. Puciju šavovi. – Bilten 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 5.
- Reč Ljuboslava Majere, reditelja predstave „Posle pola veka“ A. P. Čehova, u izvođenju SNP.
897. Tri tačke i pitanje / Gordana Kelić. – Bilten 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 6. Reč Ivana Klemencu, reditelja predstave „Piknik na frontu“ F. Arabala, u izvođenju NP iz Zrenjanina.
898. Uspinjanje do deteta / I. B. – Bilten 44. susreta, 21. IV 1994, br. 4, str. 4.
- Reč Lasla Ripca, reditelja predstave „Ukradena priča“ Milivoja Mrkića, u izvođenju Dečjeg pozorišta iz Subotice.
899. Eksplozija duha i stvaralaštva / I. Basarić. – Somborske novine, 22. IV 1994, XL, br. 2071, str. 2. Iz intervjua Basilijsa Tapiškovića, pomoćnika ministra za kulturu Srbije, koji je dao povodom svečanog otvaranja 44. susretu vojvođanskih pozorišta u Somboru.
900. Raskoš sceničkih čarolija / David Keiman. – Somborske novine, 22. IV 1994, XL, br. 2071, str. 3. O karakteristikama repertoara 44. susreta vojvođanskih pozorišta u Somboru.
901. Raskošna događanja. – Somborske novine, 22. IV 1994, XL, br. 2071, str. 1. Vest o predstavama koje treba da budu izvedene na 44. susretu vojvođanskih pozorišta u Somboru.
902. Čudo na pozorišnoj sceni / David Keiman. – Subotičke novine, 22. IV 1994, L, br. 16, str. 1. O predstavama koje se izvode na 44. susretu vojvodanskih pozorišta u Somboru.
903. Velika, svečana tajna / Lidija Čerfelj. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 9. Omaž A. P. Čehovu, velikom piscu pozorišnih komada.
904. Glumac lutalica / Branka Čvorkov. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 6. Razgovor sa Nedom Arnerić, glumicom, o njenom radu i o prvom nastupu na Susretu vojvodanskih pozorišta.
905. Dan i noć / David Kezman. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 1. O simbolici cveta dan i noć, koji je cvet pesnika i glumaca, na Susretu.
906. Iz razgovora sa rediteljem Milanom Karadžićem / I. D. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 7. O predstavi „Peg, srce moje“ Đ. H. Manera, Ateljea 212, koja je izvedena u čast nagrađenih na Susretu.
907. Karkaždui / Gordana Kelić. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 8. Reč Miodraga Kujundžića, pozorišnog kritičara, o ulozi i moći pozorišne kritike.
908. Komični doživljaj / Lidija Čerfelj. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 7. Razgovor sa Kokonom Mladenovićem, rediteljem predstave „Figarova ženidba“, u izvođenju somborskog NP.
909. Odluka Žirija. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 2. Spisak nagradjenih predstava, pozorišta i pojedinaca na Susretu.
910. Pozorišni prezent / Branka Čvorkov i Gordana Kelić. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 4-5. Razgovor sa Feliksom Pašićem, Milosavom Bucom Mirkovićem i Milutinom Mišićem, pozorišnim kritičarima, Radomirom Putnikom i Dobrivojem Ilićem, piscima i kritičarima, Katalinom Katić, teatrolologom i Antonom Laturom, rediteljem, o pozorišnoj situaciji u Srbiji i o Susretu pozorišta Vojvodine.
911. Prijatelj iz komšiluka / D. K-n. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 10. O GIP „Prosveta“, koja je nosilac priznanja Zaštitnik Talije.
912. Rasti do deteta / I. Basarić. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 8. Reč Milivoja Mrkića, dramaturga, autora predstave „Ukradena priča“ o radu subotičkog Dečjeg pozorišta, o Susretu i položaju pozorišta za decu kod nas.
913. Riznica / G. K. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 8. Razgovor sa Lukom Hajdukovićem, direktorom Pozorišnog muzeja Vojvodine, o radu i problemima ove ustanove.
914. Uvod u uspomenu / David Kezman. – Bilten 44. susreta, 23. IV 1994, br. 5, str. 3. Razgovor sa Milivojem Mladenovićem, upravnikom NP u Somboru, gradu domaćini, o organizaciji i problemima u organizovanju 44. susreta vojvodanskih pozorišta.
915. Najbolji „Figaro“ / Ђ. Вукмировић – Дневник, 24. IV 1994, LIII, бр. 16972, стр. 11. Na 44. susretu vojvođanskih pozorišta, za najbolju predstavu proglašena je „Figarova ženidba“ Бомарша, у режији Кокана Младеновића и извођењу НП из Сомбора.
916. Разудани смехотворци / Мидраг Кујунџић – Дневник, 24. IV 1994, LIII, бр. 16972, стр. 11. Osart na predstave „Prelubnici“ Ж. Fejdoa, u izvođenju НП iz Kikinide i „Posle pola veka“ A. P. Čehova, u izvođenju СНП na 44. susretu vojvođanskih pozorišta u Somboru.
917. Арабалова анегдота / Милутин Мишић – Борба, 25. IV 1994, LXII, бр. 112, стр. 17. Osart na pojedine predstave izvedene na 44. susretu vojvođanskih pozorišta u Somboru.
918. Победник „Фигаро“ / М. М. – Борба, 25. IV 1994, LXII, бр. 112, стр. 17. Informacija o nagradama na 44. susretu vojvođanskih pozorišta u Somboru, gde je za najbolju predstavu u celini proglašena „Figarova ženidba“ у изvođenju сомборског НП.
919. Сомборски „Фигаро“ најбољи. – Политика, 25. IV 1994, XCII, бр. 28924, стр. 16. Vest da je na 44. susretu vojvođanskih pozorišta u Somboru naјbolja predstava somborskog НП „Figarova ženidba“ Бомарша, u режији Кокана Младеновића.

920. Збрука око награда / Ј. Симић. – Вечерње новости, 26. IV 1994, XLII, бр. 27285, стр. 16.

Вест о завршетку 44. сусрета професионалних позоришта Војводине у Сомбору и додељеним наградама.

921. Тријумф „Прељубника“ / С. К. – Комуна, 28. IV 1994, бр. 1738-1739, стр. 1.

Вест да је представа „Прељубници“ Ж. Фејдоа, у режији Велимира Митровића и извођењу НП из Кикинде освојила многа признања на 44. сусрету војвођанских позоришта у Сомбору.

922. Тријумф „Прељубника“. – Комуна, 28. IV 1994, бр. 1738-1739, стр. 5.

Са пет освојених награда на 44. сусрету војвођанских позоришта кикиндско НП је, као представом „Прељубници“ Жоржа Фејдоа, у режији Велимира Митровића, остварило свој највећи успех.

923. Лепо је што се окupljamo / F. K. – Subotičke novine, 29. IV 1994, L, бр. 17, стр. 8.

Razgovor sa Milićevom Mladenovićem, управником NP u Somboru, који је био до мајин 44. сусрету војводанских позоришта, о организovanju i toku festivala.

924. Награде луткарском ансамблу / Ј. Б. – Зрењанин, 29. IV 1994, XLIII, бр. 2190, стр. 6.

На 44. сусрету војвођанских позоришта, награђени су Саша Врбац и Тихомир Мачковић, чланови Луткарске сцене зрењанинског НП, за представу „Зека лепотан“.

925. Poklonili se i otišli / L. K. – Subotičke novine, 29. IV 1994, L, бр. 17, стр. 1.

О учешћу оба subotička позориšta, NP i Dečjeg na 44. сусрету војводанских позоришта u Somboru.

926. Teatar iznad svakog zla / David Kecman. – Somborske novine, 29. IV 1994, XL, бр. 2072, стр. 5.

Nakon завршетка 44. сусрета војводанских позоришта, сумирање резултата i списак награђених представа, позориšta i pojedinaca.

927. Тријумбални „Figaro“. – Somborske novine, 29. IV 1994, XL, бр. 2072, стр. 1.

Vest da je predstava „Figarova ženidba“ Bomaršea, u režiji Kokana Mladenovića i izvođenju NP iz Sombora proglašena za najbolju

predstavu u celini, na 44. susretu vojvodanskih pozorišta.

928. Одлука жирија – Позориште 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 41.

Списак награђених представа, позориšta i појединача на 44. сусрету војвођанских позоришта у Сомбору.

929. Суверт војвођанских позоришта. – Позориште 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 41.

Списак представа које су учествовале на 44. сусрету војводанских позоришта у Сомбору.

930. Pobedilo je pozorište / L. K. – Subotičke novine, 6. V 1994, L, бр. 18, стр. 8.

Razgovor sa Davidom Kecmanom – Dakom, književnikom i novinarem, o utiscima sa 44. susretu vojvodanskih pozorišta u Somboru.

931. U prostoru večnih pletisanki / David Kecman. – Somborske novine, 6. V 1994, XL, бр. 2073, стр. 4.

Kritičari: Dobrivoje Ilić, Feliks Pašić, Milutin Mišić, Katalin Kaić, Radomir Putnik i Milosav Buća Mirković, govore o pozorištu u Srbiji danas.

932. Савесни и равнодушни / Миодраг Кујунџић – Политика, 11. V 1994, XCII, бр. 28937, стр. 19.

Чланак о Суверту војвођанских позоришта који је одржан у Сомбору.

933. Време нове слободе театра / Гордана Келић. – Дневник, 15. V 1994, LIII, бр. 16990, стр. 12.

Разговор са Љубомиром Draškićem, редитељем, добитником награде „Никола Петровић – Пеца“, која му је додељена на 44. сусрету војвођанских позоришта.

933a. У очекивању промена / Радомир Путник. – Сцена, 1994, XXX, књ. 1, бр. 3-4, мај-август, стр. 29-32.

Приказ 44. сусрета војвођанских позоришта у Сомбору.

934. Zlatni presek / D. K-n. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 5.

Razgovor sa Ljubomirom Draškićem, rediteljem, добитником Nagrade „Nikola Petrović – Peca“ somborskog NP, koja mu je uru-

čena na završnoj svečanosti 44. susreta vojvodanskih pozorišta.

935. Talijan trijumf / David Kecman. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 13.

Komentar povodom odluka Žirija na 44. susretu vojvodanskih pozorišta, kao i o celokupnoj organizaciji festivala u Somboru.

936. Trijumfalni „Figaro“. – Premijera, 1993/94, XX, бр. 70, стр. 13.

Za najbolju predstavu na 44. susretu vojvodanskih pozorišta proglašена је „Figarova ženidba“ Bomaršea, u izvođenju NP iz Sombora. Najbolja predstava за decu је „Ukradena priča“ M. Mirkovića, u izvođenju subotičkog Dečjeg pozorišta.

937. Nagrade na 43. susretu vojvodanskih pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 133.

Popis nagrađenih pozorišta i pojedinaca.

938. Rasprave – razgovori: pozorište – kako опстати. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 7-26.

U razgovoru који је одржан у оквиру 43. susreta pozorišta Vojvodine u Sremskoj Mitrovici, учествовали су: Milutin Karišik, Dušan Rnjak, Radoslav Lazić, Branko Pleša, Dejan Penčić Poljanski, Luka Hajduković, Voja Soldatović, Đorđe Vranješ, Dušanka Anojević, Jovan Radunović, Nedeljko Terzić, Goran Lakić i Zoran Ristović.

939. 43. susret vojvodanskih pozorišta. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 125-126.

Popis pozorišta која су учествовала на 43. susretu sa називом приказаних представа.

МЕДУНАРОДНИ ПОЗОРИШНИ ФЕСТИВАЛ СВЕТСКЕ И ДОМАЋЕ КЛАСИКЕ, VRŠAC

940. Фестивал класике / Н. Попов. – Дневник, 4. IV 1993, LII, бр. 16785, стр. 14.

Информација о одржавању првог Међународног позоришног фестивала светске и југословенске класике, који ће почети 27. септембра на дан 200-годишњице извођења прве позоришне представе у Вршцу.

941. Стеријини дани / И. Бабић. – Политика експрес, 8. IX 1993, XXX, бр. 10593, стр. 9.

Под називом „Стеријини дани” у Вршцу ће бити организован Међународни позоришни фестивал светске и домаће класике.

942. Грожђебал и два фестивала / В. Нистор. – Дневник, 10. IX 1993, LII, бр. 16791, стр. 9.

Најава Међународног театарског фестивала класике, чији је организатор НП у Вршцу, а очекују се театри из земље и иностранства.

943. Фестивал врхунског глумиšта. – Вршачка кула, 17. IX 1993, бр. 305, стр. 9.

Обавештење о организовању и отварању Међународног позоришног фестивала светске и домаће класике „Вршачка позоришна јесен”.

944. Вршачка позоришна јесен / В. Нистор. – Дневник, 25. IX 1993, LII, бр. 16806, стр. 11.

Најава Међународног позоришног фестивала светске и домаће класике „Вршачка позоришна јесен”, који је организован поводом 200. годишњице прве позоришне представе код Срба.

945. Toamna teatrală vârșeceană [Vršačka pozorišna jesen] / Cornel Mata. – Liberia-tea, 25. IX 1993, XLIX, бр. 9, стр. 8.

Povodom 200 година од прве одигране представе, вршаčко НР организује манифестацију „Vršačka pozorišna jesen”. Dat је попис учесника i predstava.

946. Врхунска класика / М. Мишић. – Борба, 27. IX 1993, LXXI, бр. 270, стр. 19.

У Вршцу ће се одржати манифестација „Вршачка позоришна јесен” којом ће се обележити 200-годишњица од прве представе на српском језику.

947. Нова театрска манифестација / М. Д. – Политика, 27. IX 1993, XC, бр. 28723, стр. 10.

Вест да ће се у Вршцу одржати манифестација под називом „Вршачка позоришна јесен” којом ће се обележити два века од извођења прве представе у Вршцу.

948. Познат репертоар / И. В. – Политичка експрес, 27. IX 1993, XXX, бр. 10612, стр. 9.

У Вршцу ће се одржати фестивал под називом „Вршачка позоришна јесен” уз учешће домаћих и страних позоришта.

949. Два века српског позоришта / Ј. Даниловић – Политика, 29. IX 1993, XC, бр. 28725, стр. 14.

У Вршцу је отворена манифестација „Вршачка позоришна јесен” којом се обележава два века позоришне уметности код Срба.

950. „Кир Јања” на јесењим позоришним фестивалима. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3/, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 15-16.

Списак награђених на Првој вршачкој позоришној јесени, где је СНП за представу „Кир Јања” Ј. С. Поповића добило неколико награда.

951. Међународне и остале игре / Милутин Мишић. – Борба, 5. X 1993, LXXI, бр. 278, стр. 21.

Чланак о манифестацији „Вршачка позоришна јесен”.

952. Награде фестивала / М. Н. – Борба, 5. X 1993, LXXI, бр. 278, стр. 21.

Вест о наградама које су додељене на манифестацији „Вршачка позоришна јесен”.

953. Најбоља представа „Сан летње ноћи” / Ј. Д. – Политика, 5. X 1993, XC, бр. 28731, стр. 14.

Доделом награда у Вршцу је завршена манифестација „Вршачка позоришна јесен” којом је обележен јубилеј два века позоришне уметности код Срба.

954. Успех „Кир Јање”. – Дневник, 8. X 1993, LII, бр. 16819, стр. 15.

Вест да су на Међународном фестивалу класике „Вршачка позоришна јесен” награђени Љубослав Мајера, редитељ представе „Кир Јања” Ј. С. Поповића, и Владислав Каћански, глумац.

955. Фема међу господама / М. Ђекић. – Вршачка кула, 22. X 1993, бр. 306, стр. 8.

Списак награђених на Фестивалу „Вршачка позоришна јесен”.

MEDUNARODNI FESTIVAL POZORIŠTA ZA DECU „OTON TOMANIĆ”, SUBOTICA

956. Medunarodni festival „Oton Tomanić”. – Subotičke novine, 30. XII 1993, XLIX, бр. 53, str. 2.

Vest da će Dečje pozorište „Kurir Jovica” iz Subotice 1994. godine proslaviti 60 godina postojanja i da će povodom toga organizovati Medunarodni festival dečijih pozorišta „Oton Tomanić”.

957. Od ove godine festival za decu / А. Н. – Subotičke novine, 21. I 1994, L, бр. 3, str. 4.

Vest o odluci Skupštine opštine da se od ove godine organizuje u Subotici festival pozorišta za decu „Oton Tomanić”.

958. Jubileju u čast / Л. К. – Subotičke novine, 28. I 1994, L, бр. 4, str. 4.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta iz Subotice, o organizovanju međunarodnog festivala dečijih pozorišta „Oton Tomanić”.

959. Сваке године „Отон Томанић” / М. Попадић. – Политика експрес, 1. II 1994, XXII, бр. 10730, стр. 9.

Скупština opštine Суботица прихватила је предлог Деčjeg pozorišta да се у овом граду сваке године одржи Међународни фестивал позоришта за децу „Отон Томанић”.

960. Утемељен међународни дечји фестивал. – Дневник, 11. II 1994, LIII, бр. 16900, стр. 10.

Вест да ће се Међународни фестивал деčijih pozorišta „Отон Томанић” у Суботици одржати у задњој недељи јуна и да ће бити такмичарског карактера.

961. A gyermekszínházak nemzetközi találkozója Szabadkán [Medunarodni susret dečijih pozorišta u Subotici] / m. [Mihályi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 24. II 1994, L, бр. 47, str. 13.

Najava Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić” u Subotici.

962. Evropski teatri u Subotici / L. Kovačić. – Subotičke novine, 4. III 1994, L, бр. 9, str. 8.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta u Subotici, o or-

ganizovanju, problemima i planovima Međunarodnog festivala dečjih pozorišta „Oton Tomanić“.

963. Imenovan Savet Međunarodnog festivala / A. B. – Subotičke novine, 11. III 1994, L, br. 10, str. 2.

Vest da je imenovan Savet Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

964. Sedamdeset predstava za sedam dana / Lj. G. – Subotičke novine, 22. IV 1994, L, br. 16, str. 4.

Na prvoj sednici Saveza Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“, imenovano je Umetničko veče i Žiri festivala.

965. Festival sa 70 predstava. – Politička ekspres, 22. IV 1994, XXXII, br. 10810, str. 9.

Vest da su pripreme za Međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Srbiji u toku i da su već stigle i prve prijave.

966. Za sedam dana 70 predstava / M. Popadić. – Politička ekspres, 25. IV 1994, XXXII, br. 10813, str. 9.

Na prvom Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ koji će se održati u Srbiji biće izvedeno 70 predstava za sedam dana.

967. Nem lesz belépjegy! [Neće biti ulaznica!] / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 6. V 1994, LI, br. 84, str. 9.

Izveštaj o pripremama Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

968. И страни и домаћи / В. Видаковић. – Дневник, 10. V 1994, LIII, br. 16985, str. 11.

На prvom Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“, biće izvedeno 70 predstava.

969. Odrobojanje je počelo / L. K. – Subotičke novine, 13. V 1994, L, br. 19, str. 1.

Vest o pripremama za Međunarodni festival dečjih pozorišta „Oton Tomanić“, na koji su se prijavila pozorišta iz šest evropskih zemalja, i šest domaćih ansambala.

970. Repertoar festivala – poznat / L. Kovacić. – Subotičke novine, 20. V 1994, L, br. 20, str. 2.

Spisak učesnika na Međunarodnom festivalu za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

970a. Repertoar doстојан будућег јубилеја / Сања Живановић. – Сцена, 1994, XXX, књ. 1, бр. 3-4, мај-август, стр. 34-35.

O Prvom međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

971. Festival može da počne / L. K. – Subotičke novine, 10. VI 1994, L, br. 23, str. 2.

Vest da su pripreme za Međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“ pri kraju i da je organizacija bila uspešna.

972. Svake godine „Oton Tomanić“ / M. P. – Politička ekspres, 16. VI 1994, XXXII, br. 10862, str. 11.

Na prvom Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici nastupiće šest stranih i šest domaćih pozorišta.

973. Deci s' ljubavlju / L. K. – Subotičke novine, 17. VI 1994, L, br. 24, str. 1.

Vest da će se na Paliću obaviti svečano otvaranje Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

974. Repertoar – evropski / L. K. – Subotičke novine, 17. VI 1994, L, br. 24, str. 5.

Reč Živomira Jokovića, selektora, Milenka Misailovića, teatrologa i Radoslava Lazića, profesora, o organizaciji i učesnicima Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

975. Суботица: сусрет позоришта за децу / М. Иг. – Дневник, 18. VI 1994, LIII, br. 17023, str. 11.

Vest da je na sednici Saveza Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ оцењено da festival može da почne.

976. Egy hét mesevilág [Jedna nedelja u svetu bajki] / Árpási Ildikó. – Magyar Szó, 19. VI 1994, LI, br. 122, str. 11.

Razgovor sa Slobodanom Markovićem, upravnikom Dečjeg pozorišta, i Živomirom Jokovićem, selektorom Međunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“, prilikom otvaranja Festivala u Subotici.

977. Лутке без граница / М. М. – Вечерње новости, 20. VI 1994, XLII, br. 27329, str. 18.

У Суботици ће се одржати први Међunarodni festival pozoriшта за децу „Oton Tomanić“ на којем ће учествовати тринаест позоришта.

978. Бајке уживо / М. Митрић. – Вечерње новости, 23. VI 1994, XLII, br. 27329, str. 18.

На Палићу почиње први Međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“ na kojem учествује седам домаћих i неколико stranih pozorišta.

979. Град бајка / М. П. – Политика експрес, 23. VI 1994, XXXII, br. 10869, str. 11.

Вест да на Палићу почиње први Međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

980. Програм и у Новом Саду / Н. П. – Дневник, 23. VI 1994, LIII, br. 17028, str. 9.

Na Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ учествоваће осим домаћих и пет pozorišta из иностранства (Румуније, Бугарске, Словачке, Мађарске и Русије).

981. Barangolás Mesecországban [Lutranje u svetu bajki] / Berényi Ilona. – Családi Kör, 23. VI 1994, V, br. 25, str. 16.

O Dečjem pozorištu „Kolibri“ iz Budimpešte, koje je učestvovalo na Međunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

982. Деца – драгуљ света – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 3, str. 3.

Интервју са Миливојем Mrkićem, драматургом Dečjeg pozorišta u Subotici, o njegovom radu i o Festivalu.

983. Deca najiskrenija publike. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 2, str. 4.

Razgovor sa Dijanom Roganović, glumicom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, o njenom radu i učešću na Festivalu.

984. Jubileju u čast. – Fest press, 23-25. VI 1994, br. 1, str. 5.

Informacija o pokretanju inicijative za održavanje Festivala „Oton Tomanić“, koji

- je Dečje pozorište „Kurir Jovica” organizovalo povodom 60-godišnjice svog postojanja.
985. Kada slika govori. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 3, str. 8.
- O Augustinu Jurigi, kameramanu-snimatelju Festivala.
986. Kišobrani umesto padobranskog platna – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 2, str. 5.
- Разговор са Живомиром Јоковићем, сценографом, о раду на представи „Миши-ко и Миши-сан” и о учешћу на Фестивалу.
987. Misli o lutkarstvu / Radoslav Lazić. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 3, str. 3.
- Petnaest „definicija“ lutkarstva.
988. Надава времена после санкција. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 2, str. 3.
- Изјава Зорана Живковића, заменика министра за културу, коју је дао Fest press-у пошто је отворио Фестивал „Отон Томанић”.
989. Најлепши године у Суботици. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 3, стр. 5.
- Разговор са Видом Јовановићем, глумицом, која је у суботичком Дејчјем позоришту радила од 1973. до 1986. године.
990. „Nek' se deca raduju“. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 3, str. 1.
- Vest da je na Trgu kod fontane održan prigodan program pod nazivom „Nek' se deca raduju”, u čast održavanja Festivala „Oton Tomanić” u Subotici.
991. Ништа трошити zalud. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 1, стр. 4.
- О Митру Николићу, председнику Организационог одбора Фестивала „Отон Томанић”.
992. Njegovo ime – naše ime. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 3, str. 2.
- О Отону Томанићу, инжењеру, који је пре 60 година у Суботици основао, у оквиру „Сокола“ Луткарску сцену.
993. Огледало причалица. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 3, стр. 4.
- Деса о представи „Снежана и седам патуљака”, коју је извело Државно луткарско позориште из Силистре из Бугарске.
994. Osečaj za dve glumice. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 2, стр. 6.
- Razgovor sa Dušankom Ristić-Kapelet, glumicom-animatorom, članicom Dečjeg pozorišta „Pinokio” iz Zemuna, koje će na Festivalu izvesti predstavu „Smrt majke Juvovića”.
995. Prof. dr Milenko Misailović, predsednik žirija o predstavi „Mi-ši-ko i Mi-ši-san“. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 2, стр. 6.
- Mišljenje Milenka Misailovića o predstavi subotičkog Dečjeg pozorišta, izrečeno za Okruglim stolom Festivala „Oton Tomanić”.
996. Savet festivala... – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 2, str. 8.
- Spisak članova Saveta Festivala, Umetničkog veća, Organizacionog odbora i nagrada koje se dodeljuju.
997. San koji je postaojava. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 2, стр. 1.
- Поздравне речи организатора и учесника Међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић”, на отварању.
998. Simpatije za „Malu Ružu“. – Fest press, 23-30. VI 1994, br. 3, str. 5.
- Osvrt na predstavu „Mala Ruža” Srboljuba Stankovića, коју је izvela Lutkarska scena NP iz Zrenjanina.
999. Слово за дан који смо желели. – Fest press, 23-25. VI 1994, бр. 1, стр. 1.
- Поздравна реч са отварања Фестивала „Отон Томанић”.
1000. To je prava publika. – Fest press, 23-25. VI 1994, бр. 1, стр. 7.
- Razgovor sa Sabo Ferencom, doajenom subotičkog Dečjeg pozorišta, o njegovom dugogodišnjem radu.
1001. Festival pozorišta za najmlade neko je izmislio zar ne? Fest je rođen iz duše. – Fest press, 23-25. VI 1994, бр. 1, стр. 3.
- Razgovor sa Slobodanom Markovićem, rođonačelnikom Festivala „Oton Tomanić”.
1002. Festivalska pesma. – Fest press, 23-25. VI 1994, бр. 1, стр. 1.
- Tekst pesme čiji su autori Milivoje Mrkić i Miroslav Marković.
1003. Henryk Jurkowski, Warszawa. – Fest press, 23-25. VI 1994, бр. 1, стр. 4.
- Telegram Henrika Jurkovskog iz Varšave o otkazivanju učešća na Festivalu „Oton Tomanić”.
1004. Цвеће на гроб Отона Томанића. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 3, стр. 4.
- Вест да је делегација Првог међународног фестивала позоришта за децу положила цвеће на гроб Отона Томанића, по коме Фестивал носи име.
1005. The Dream That Came True [San koji je postao java]. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 2, str. 2.
- Pozdravne reči organizatora i učesnika Међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић” у Суботици, на отварању.
1006. Kapsolat a világgal [Veza sa svetom]. – Fest press, 23-25. VI 1994, бр. 1, str. 3.
- Izjava Imreca Kerna, predsednika Izvršnog odbora SO Subotice i predsednika Festivala „Oton Tomanić”, o festivalu.
1007. Kicsi, scines és primász [Malo, šareno i drsko]. – Fest press, 23-30. VI 1994, бр. 2, str. 5.
- Intervju sa Janošem Novakom, upravnikom Dečjeg pozorišta „Kolibri” iz Budimpešte, povodom учествovanja на Међународном фестивалу деčjih позоришта „Отон Томанић” у Суботици, са представом „Sneško Jeremija“ Nikla Kampiona.
1008. „Děčá cí radovanjem platit“. – Subotičke novine, 24. VI 1994, L, бр. 25, стр. 1.
- Pozdravna beseda sa svečanog otvaranja Међународног фестивала позоришта за децу „Отон Томанић“ на Палићу.
1009. Фестивал позоришта за децу / Л. Иаковић. – Политика, 24. VI 1994, XCII, бр. 28981, стр. 18.
- Први међународни фестивал позоришта за децу одржано се у Суботици, такмичарског је карактера и биће изврено дванаест представа.
1010. Смотра представа за децу / В. Видаковић. – Дневник, 25. VI 1994, LIII, бр. 17030, стр. 9.
- Зоран Живковић, помоћник савезног министра за културу, отворио је Међународни фестивал позоришта за децу „Отон Томанић“ у Суботици.

1011. Megvalósult álom [Ostvareni san] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 25. VI 1994, Lj, br. 127, str. 7.
- Saopštenje o otvaranju Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.
1012. Kicsi, színes és pimász [Malo, šarenio i drsko] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 26. VI 1994, Lj, br. 127, str. 10.
- Razgovor sa Jánosom Novakom, upravnim kom Dečjeg pozorišta „Kolibri“ iz Budimpešte, povodom učestovanja na Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici sa predstavom „Sneško Jeremija“ Nika Kampiona.
1013. Hogy segítsük és csodáljuk egymást! [Da se medusobno pomažemo i divimo] / á. [Árpási Ildikó]. – Magyar Szó, 29. VI 1994, Lj, br. 130, str. 7.
- Razgovor sa Milivojem Mrkićem, dramaturgom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, povodom Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.
1014. Művelődési fesztiválokkal örizzük értékeinket [Čuvajmo naše vrednosti pomoću festivala] / K. M. – Magyar Szó, 29. VI 1994, Lj, br. 130, str. 7.
- O prijemu održanom u časi pozorišta koja učestvuju na Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.
1015. Vreme posle sankcija / I. A. i L. K. – Subotičke novine, 1. VII 1994, L, br. 26, str. 9.
- Izjava Zorana Živkovića, zamenika saveznog ministra za kulturu, povodom otvaranja Festivala „Oton Tomanić“.
1016. Zadovoljstvo za dve glumice / B. B. – Subotičke novine, 1. VII 1994, L, br. 26, str. 9.
- Razgovor sa Dušankom Ristić, glumicom-animatorkom Dečjeg pozorišta „Pinokio“ iz Žemuna, koja na Festivalu „Oton Tomanić“ učestvuje u predstavi „Smrt majke Jugevića“.
1017. Kišobrani umesto padobranskog platna / B. B. – Subotičke novine, 1. VII 1994, L, br. 26, str. 9.
- Razgovor sa Živomirom Jokovićem, rediteлом i scenografom Dečjeg pozorišta iz Subotice, o radu na predstavi „Mi-ši-ko i Mi-ši-san“, koja se takmiči na Festivalu „Oton Tomanić“.
1018. San postao java / L. K. – Subotičke novine, 1. VII 1994, L, br. 26, str. 1.
- Medunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“ otvorio Zoran Živković, zamenik ministra za kulturu Jugoslavije.
1019. Fest je rođen iz duše / L. Kovačić. – Subotičke novine, 1. VII 1994, br. 26, str. 9.
- Razgovor sa Slobodanom Markovićem, direktorom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, o nastanku i organizaciji Festivala „Oton Tomanić“.
1020. Русима прегршт награда / M. П. – Политика ekspres, 2. VII 1994, XXXII, бр. 10878, стр. 11.
- У Суботици је завршен први Међународни фестивал позоришта за децу „Отон Томанић“ на којем је изведено 12 представа у такмичарском делу и 50 представа као гостована.
1021. Djibozón [Poplava nagrada] / m. [Mihiály] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 2. VII 1994, Lj, br. 133, str. 7.
- Spisak nagradenih predstava na Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“, održanom u Subotici.
1022. Prvi „Коњић Гробњић“. – Дневник, 3. VII 1994, LIII, бр. 17038, стр. 12.
- Vest da je završen Međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“.
1023. Gran pri Rusima / B. B. – Subotičke novine, 8. VII 1994, L, br. 27, str. 9.
- Spisak nagradenih predstava, pozorišta i pojedinaca na prvom Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“.
1024. Evropa u malom / L. K. – Subotičke novine, 8. VII 1994, L, br. 27, str. 9.
- Žiri subotičkog festivala: Vladimir Predmerški, Radoslav Lazić, Sanja Živanović i Milenko Misailović, govorili su o festivalu, o odgovornosti prema najmladoj publici i o mogućnostima za još bolje festivalne pozorišta za decu.
1025. Komplimenti festivalu / L. K. – Subotičke novine, 8. VII 1994, L, br. 27, str. 9.
- Vest da je Imre Kern, predsednik Saveta festivala i predsednik Izvršnog odbora SO, primio sve učesnike Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“, u Gradskoj kući u Subotici.
1026. Stvarati novu publiku! / L. K. – Subotičke novine, 8. VII 1994, L, br. 27, str. 9.
- Osvrt na razgovor o stanju lutkarstva kod nas i u Evropi, koji je voden u okviru prvog Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.
1027. Örömmárban [U zanosu] / Barácius Zoltán. – Új Hét Nap, 8. VII 1994, Lj, br. 27, str. 10.
- Vest da je na Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici bila najuspešnija predstava „Gavran“ Karla Gocija u izvođenju Dečjeg pozorišta iz Subotice..
1028. Sve ide iz duše / L. Kovačić. – Subotičke novine, 15. VII 1994, L, br. 28, str. 9.
- Razgovor sa Laslom Ripcom, dobitnikom glumačke nagrade na prvom Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“.
1029. Вечерас сам сретан човек. – Fest press, бр. 5, стр. 3.
- Речи Слободана Марковића, директора Фестивала, о утицима и успеху који је Фестивал постигао.
1030. Glumci kao porcelanske lutke. – Fest press, br. 5, str. 7.
- Predstava „Gavran“ Karla Gocija, u izvođenju Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“ zatvorila je Prvi međunarodni festival pozorišta za decu „Oton Tomanić“.
1031. Deca me prepala. – Fest press, br. 5, str. 7.
- Razgovor sa Hajnaljom Sić, glumicom Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“, o svom radu u ovom pozorištu.
1032. Dečja mašta bez granica. – Fest press, br. 4, str. 5.
- Mišljenje Vladimira Grubanova, rukovodilca Lutarske scene NP iz Zrenjanina, o kvalitetu i organizaciji Festivala.
1033. Dragocenost Festivala. – Fest press, br. 4, str. 4.
- Mišljenje Voje Soldatovića, reditelja i upravnika Pozorišta mladih iz Novog Sada, o ideji i osnivanju ovog Festivala.
1034. Evropa u malom. – Fest press, br. 5, str. 2.

Reči članova žirija o Festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici: Vladimira Predmerskog, predsednika žirija, dramaturga i reditelja iz Bratislave, Radoslava Lazića, teatrologa, Milenka Misailovića, teatrologa, i Sanje Živanović, sekretara žirija.

1035. Komplimenti Festivalu. – Fest press, br. 4, str. 5.

Reči Imre Kerna, predsednika Saveta festivala i predsednika opštinske vlade Subotice, na prijemu koji je organizovan za goste Festivala.

1036. Na kraju početka. – Fest press, br. 5, str. 1.

Još jednom o održavanju Festivala „Oton Tomanić“ koji treba da postane tradicionalan.

1037. Nagrade. – Fest press, br. 5, str. 1.

Spisak nagradenih predstava, pojedinaca i pozorišta na Festivalu „Oton Tomanić“.

1038. Nada u tešnju saradnju. – Fest press, br. 5, str. 6.

Zeno Fodor, direktor dvojezičnog (rumunskog i madarskog) Omladinskog i dečjeg pozorišta iz Tirku Mureša iz Rumunije, o potrebi tešnje saradnje između njegovog i Dečjeg pozorišta „Kurir Jovica“.

1039. Opredeliti se za festival. – Fest press, br. 4, str. 4.

Mišljenje Krste Mladenova, direktora Državnog lutkarskog pozorišta iz Silistre u Bugarskoj, o konцепцији Festivala, saradnji i posećenosti.

1040. Pazi, snima se! – Fest press, br. 4, str. 2.

O ekipi RTV Novi Sad, na čelu sa Vesnom Vukajlović, urednikom dečjeg programa, koja snima predstave i prati ceo Festival.

1041. Razgovor ugodni sa porodicom Ripco. – Fest press, br. 5, str. 2.

Razgovor sa Franciškom Ripco, inspicijentom i Lasjom Ripcom, glumcem, rediteljem i piscem, i domaćinima na Festivalu „Oton Tomanić“.

1042. Stvarati novu publiku. – Fest press, br. 4, str. 1.

Извештај са разговора о стању луткарства код нас и у Европи, који је одржан у оквиру Фестивала.

1043. Šta kažu o nama. – Fest press, br. 4, str. 3.

Mišljenje Đerdete Kleo, direktorce dečjeg pozorišta iz Rumunije, o organizaciji Festivala i o saradnji subotičkog i rumunskog pozorišta.

1044. At the end the Beginning [Na kraju početka]. – Fest press, br. 5, str. 8.

O prvom Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1045. Jövőre ugyanitt, de még többen [Dogodine na istom mestu i još brojniji]. – Fest press, br. 4, str. 4.

Reči Marte Budanov, glumice Dečjeg pozorišta iz Subotice, o predstavi „Gavran“ uoči njenog izvedenja na Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

1046. Külöf féle elképzélések találkozója [Susret različitih zamisli]. – Fest press, br. 4, str. 3.

Izjava Mone Kirile, reditelja, o predstavi „Ljubav tri pomorandže“ Karla Gocija, u izvedenju Lutkarskog pozorišta iz Krajove (Rumunija), na Festivalu „Oton Tomanić“.

1047. Remekűl éreztük magunkat [Izvanredno smo se osećali]. – Fest press, br. 5, str. 6.

Reči Zoltana Bodnara, glumca Dečjeg pozorišta „Kolibri“ iz Budimpešte, o utiscima sa Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1048. A színházművészeti rehabilitálása [Rehabilitacija pozorišne umetnosti] / Barácius Zoltán. – Uzenet, 1994, XXIV, br. 9, str. 625-627.

Beleške o Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“, održanom u Subotici – program i spisak nagradenih.

1049. Últimatas a politikának [Putokaz za politiku]. – Fest press, 1994, br. 5, str. 3.

Izjava Zeno Fodora, direktora Omladinskog i dečjeg pozorišta iz Tirku Mureša (Rumunija), o Medunarodnom festivalu pozorišta za decu „Oton Tomanić“.

1050. Uženet a felnőtteknél is [Poruka i za odrasle]. – Fest press, br. 4, str. 2.

Reči Milivoja Mrkića, dramaturga subotičkog Dečjeg pozorišta, povodom otvaranja Medunarodnog festivala pozorišta za decu „Oton Tomanić“ u Subotici.

AMATERIZAM

1051. Kulturna kao osnova mira / Љ. Ристановић. – Панчево, 3. IX 1993, СХХV, бр. 3482, стр. 4.

Интервју са Савом Убипарипом, директором Центра за културу „Олга Петров“ у Панчеву, о раду и плановима Центра.

1052. Végeleges a műsor [O repertoaru] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 3. IX 1993, L, бр. 239, стр. 5.

О repertoaru amaterskog društva iz Bjajmoka.

1053. Bobka grozna za gladni žaludok [Зрно грожђа за гладан желудац] / Д. [Дюрај] Папаграј. – Руске слово, 3. IX 1993, XLVII, бр. 36, стр. 5.

Приказ премијере једночинке „Гладан“ Јурија Шерегија, у режији Владимира Наћа Аћима и извођењу РНТ „Ђађа“ из Руског Кретпера.

1054. Divadelne obohacovanje [Pozorišno bogobavljanje] / E. Šranková. – Hlas l'udu, 4. IX 1993, 50, бр. 36, стр. 5.

U Kisacu je prvi put organizovana i održana letnja škola lutkarskog pozorišta.

1055. Tiszta szívvel [Sa punim srcem] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 4. IX 1993, L, бр. 240, стр. 13.

Razgovor sa Ištanom Kazijem, sekretarem KUD-a „Petefi Šandor“ iz Zrenjanina o delatnosti društva.

1056. Évadnyitás a Madách Színházban [Početak sezone u Amaterskom pozorištu „Madáč Imre“] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 7. IX 1993, L, бр. 243, стр. 13. Intervju sa Karoljem Izleom, sekretarem i članom AP „Madáč Imre“ iz Zrenjanina, o radu i teškoćama društva.

1057. Amateri ne признају блокаду / Драгомир Кнежевић – Дневник, 8. IX 1993, LII, бр. 16789, стр. 9.

О раду amatera из Иђоша и Руског Села говори Ферени Берта, секретар КУД-а „Братство-јединство“.

1058. „Карпати“ почали са радом [„Карпати“ су почели са радом] / М. [Мартић] Т. [Тамаш]. – Руске слово, 10. IX 1993, XLVII, бр. 37, стр. 5.

Информација о почетку рада Културно-просветног друштва „Карпати” у Врбасу које припрема представу „Умoran” М. Рончевића, у режији Јанка Ленђера.

1059. Микола Скубан : (1932-1993) [Микола Скубан : (1932-1993)] / Диора Латјак. – Руске слово, 10. I 1993, XLVII, бр. 37, стр. 3.

Портрет глумца-аматера, Миколе Скубана, поводом његове изненадне смрти.

1060. Поховані Микола Скубан [Сахраїнен Микола Скубан] / Діо. [Діора] П. [Пап]. – Руске слово, 10. IX 1993, XLVII, бр. 37, стр. 3.

Информација о сахрани глумца-аматера Миколе Скубана.

1061. Наступи на фестивалох [Наступи на фестивалима] / М. [Мартница] Тамаш. – Руске слово, 17. IX 1993, XLVII, бр. 38, стр. 5.

Између остalog пише да аматери КУД „Жетва” из Куцуре, после принудног исељења из Дома културе, осим брига са финансирањем, муку муче и са простором за наступе пред домаћом публиком.

1062. Holdbéli csónakos [Čamđžija na mesecini] / P. P. – Magyar Szó, 18. IX 1993, L, бр. 254, стр. 7.

Članak o predstavi „Čamđžija na mesecini” Šandora Vereša, у режији Đerda Hernjaka, i izvođenju Kulturnog centra „Thurzó Lajos” iz Sente.

1063. Már megvolt a bemutató [Već je bila premijera] / Góbor Béla. – Magyar Szó, 20. IX 1993, L, бр. 256, стр. 13.

Razgovor sa Antalom Berešom, upravnikom KUD-a „Szírmái Károly” iz Temerina, o repertoaru društva.

1064. Próbálj meg lazítani! [Opusti se!] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 20. IX 1993, L, бр. 256, стр. 13.

Intervju sa Klаром Đerfi, članom KUD-a „Peteši Šandor” iz Sombora, o planiranom radu amatera.

1065. Драма глумице у пензији / Раде Станимировић. – Панчевац, 24. IX 1993, CXXV, бр. 3485, стр. 4.

Разговор са Радмилом Пиштало, глумицом у пензији, која живи у Панчеву.

1066. Млади и деца најбројнија публика / М. Марковић – Зрењанин, 24. IX 1993, LII, бр. 2159, стр. 4.

Списак награђених представа, позоришта и појединача на Фестивалу драмских аматера села Војводине у Сечију.

1067. Оживеће деџа сцена. – Панчевац, 24. IX 1993, CXXV, бр. 3485, стр. 4.

Вест да су панчевачки Центар за културу „Олга Петров” и деџе Позориште „Бошко Буха” из Београда потписали уговор о међусобној сарадњи.

1068. A műkedvelők készülnek az új évadra [Аматери су спремни за нову сезону] / Neher Lajos. – Magyar Szó, 27. IX 1993, L, бр. 263, стр. 11.

Kratak razgovor sa Mačašom Totom, članom amaterskog društva iz Tobe, o planovima amatera.

1069. Јубиларна – педесета представа. – Панчевац, 1. X 1993, CXXV, бр. 3486, стр. 4.

Најава јубиларне, педесете представе у овој години, „Тамна је ноћ“ Александра Поповића, у режији Егона Савића, на сцени Културног центра „Олга Петров“ у Панчеву.

1070. Mаштovitit Baňaluczani / Ј. Р. – Панчевац, 1. X 1993, CXXV, бр. 3486, стр. 4.

Приказ представе „Прича” по Олбијевом тексту „Зоолошка прича” у режији Драгана Тешановића и у извођењу Позоришта „ДИС” из Бањалуке, на сцени Центра за културу „Олга Петров“ у Панчеву.

1071. Почињу „Позоришни дани” / Н. Попов. – Дневник, 1. X 1993, LII, бр. 16843, стр. 11.

Вест да ће на манифестији „Позоришни дани” у Јаши Томићу” учествовати аматери из места и Драмски студио из Липара.

1072. Úspešná divadelná premiéra [Uspešna pozorišna premijera] / AB. – Hlas l'udu, 2. X 1993, 50, бр. 40, стр. 5.

Kratak prikaz predstave „Kod Kanatovih“ B. S. Čimrave, u izvođenju AP VHV iz Kovaciće.

1073. Amatőrizmus igen, dilettantizmus nem [Amaterizam da, diletantizam ne] / m. [Mihiyi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 3. X 1993, L, бр. 267-269, стр. 11.

Izveštaj o razgovoru održanom u Subotici o tome kakav da bude profil KUD-a „Népkör”.

1074. Bečej: majové hry [Bečej: majske igre] / J. D. – Hlas l'udu, 4. X 1994, 51, бр. 24, стр. 10.

Vest da su u Bečiju održane 37. majske igre na kojima su победили аматери из Bačkog Petrovca sa igrom „Kralj Macko“ Ladislava Luknara, u režiji Jana Čanjića.

1075. Аматери имају реч / Д. Стефановић. – Политика експрес, 6. X 1993, XXX, бр. 10621, стр. 9.

Најава 22. фестивала драмских аматера у Малом Црнићу, у оквиру којег ће бити постављена и изложба „Коста Трифковић на српским сценама“ коју је припремио Позоришни музеј Војводине.

1076. Ajánlás a Népkör programjához [Kakav da bude program „Népkör“-a] / Gubas Jenő. – Napló, 6. X 1993, IV, бр. 179, стр. 17.

O potrebi reformisanja KUD-a „Népkör“ iz Subotice.

1077. A Népkör szent tehenei [Sveti krave „Népkör“-a] / Soltis Gyula. – Napló, 6. X 1993, IV, бр. 179, стр. 16.

Obaveštenje o raspravi održanoj u Subotici o profilu KUD-a „Népkör“.

1078. Uтврђен програм позоришног маратона. – Кулска комуна, 7. X 1993, XIV, бр. 302, стр. 2.

Вест да је утврђен програм првог позоришног маратона у Црвенци.

1079. „Ognjena kupina“ iz Prnjavora / R. Stanković. – Borba, 11. X 1993, LXXI, бр. 284, стр. 21.

Na festivalu dramskih amatera Srbije FEDRAS-u malom Crniću nastupile i amateri iz jaše Tomića sa predstavom „Ožalošćena porodica“.

1080. „A Népkör legyen világítótorony“ [„Neka „Népkör“ bude svetionik“] / Király Andrea. – Képes Ifjúság, 13. X 1993, XLVIII, бр. 2073, стр. 5.

O radu i будућnosti KUD-a „Népkör“ iz Subotice.

1081. Ottvara se dečja scena. – Pančevač, 15. X 1993, CXXV, br. 3488, str. 4.

Vest da je Pozorište „Boško Buh“ iz Beograda izvelo predstavu „Zlin patuljak“ autora i reditelja Timotija Šona Baiforda, na sceni Centra za kulturu „Olga Petrov“ u Pančevu.

1082. Atelijer a divadlo [Atelijer i pozorište] / A. B. – Hlas l'udu, 16. X 1993, 50, br. 42, str. 11.

Kratak osvrt na predstavu „Kod Kanatovih“ B. S. Čimrave u izvedenju AP VHV iz Kovačice.

1083. Novi divadelni fašrnkovia výborní [Noví pozorišní klinci odliční] / MF. – Hlas l'udu, 16. X 1993, 50, br. 42, str. 11.

Prikaz premjere predstave „Kralj Macko“ Ladislava Luknara u izvedenju dečje scene AP VHV iz Bačkog Petrovca.

1084. A zomboriák Baján [Somborci u Baji] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 28. X 1993, L, br. 291-294, str. 11.

Vest da je KUD „Peđfi Sándor“ iz Sombran gostovalo u Baji, u Mađarskoj, sa predstavom „Nismo andeli“ Alfonza Pazoa.

1085. Prva drama pred 70 rokama [Prva drama pre 70 godina] / O. [Olema] P. [Papugra]. – Riske slovo, 29. X 1993, XLVII, br. 44, str. 5.

Vest da će u novembru u Čurđenju obeljediti 70.-godišnjicu od izvođenja prve pozorišne predstave „Na se-nokosy“.

1086. A fiatalokkal meg kell szeretettni a színpadot [Da mladi zavore pozorište] / Hegyi József. – Csíldi Kör, 4. XI 1993, IV, br. 44, str. 18.

Razgovor sa Irenom Miglinci i Zoltanom Košom, članovima KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Zrenjanina, o zadacima i radu amatera.

1087. Susányban pezseg az élet [Uzavreli život u Šušnju] / Lajber György. – Magyar Szó, 4. XI 1993, L, br. 298-300, str. 11.

Razgovor sa Žužanom Kosoruš o radu KUD-a „Testvériségi Egység“ iz Novog Bečeja.

1088. Kysáčki maliari – kovinski divadelnici [Kisački slikari – kovinski pozorišni umetnici] / A. B. – Hlas l'udu, 13. XI 1993, 50, br. 45, str. 8.

U okviru manifestacije Kovačički oktobar amateri iz Kovina su izveli predstavu „Radovan III“.

1089. Komoly „kalandoj játék“ [Ozbiljna „avanturistička igra“] / fi [Fodor István]. – Magyar Szó, 2. XII 1993, L, br. 326-328, str. 12.

Razgovor sa Jene Hajnalom, direktorom Kulturnog centra „Thurzó Lajos“ iz Sente, o radu amatera, o pripremama predstave „Čamđžija na mesecini“ Šandora Vereša i „Skizofonija“ Ernea Verebeša.

1090. Spomienka na skvelého ochotníka [Sečanie na srajnog amatera] / M. P. – Hlas l'udu, 4, 11, 16. XII 1993, 50, br. 49, 50, 51, str. 12.

U Staroj Pazovi je održan Prvi memorijal Juraja Ondrića posvećen poznatom pozorišnom amateru u okviru kojeg je izvedena i predstava „Tresetište“.

1091. Mladi glumci i režisери / M. X. – Sremske novine, 8. XII 1993, XXXIII, br. 1715/16, str. 8.

Podmlaćenja anisambl Amaterskog pozorištva „Branislav Nušić“ iz Sremske Mitrovице priprema tri pozorišne predstave u ovoj sezoni.

1092. Festival amaterskih pozorišta. – Borba, 15. XII 1993, LXXI, br. 349, str. 19.

Na 37. festivalu dramskih amatera Jugoslavije u Vranju nastupiće i amateri iz Bačkog Petrovca sa predstavom „Lisistrata“ i amateri iz Kikinde sa predstavom „Maratonci trče počasni krug“.

1093. Együttműködés egymásért [Saradnja] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 15. XII 1993, L, br. 342, str. 11.

Razgovor sa Karoljem Izzeleom, članom AP „Madách Imre“ iz Zrenjanina, o saradnji sa Novosadskim pozorištem.

1094. Sedam predstava – žvanično. – Politika ekspres, 16. XII 1993, XXXI, br. 10689, str. 9.

Vest da će na 37. festivalu dramskih amatera Jugoslavije u Vranju nastupiti i AP VHV iz Bačkog Petrovca sa predstavom „Lisistrata“ i amateri iz Kikinde sa predstavom „Maratonci trče počasni krug“.

1095. Festival dрамских аматера Југославије / М. Пешин – Политика, 21. XII 1993, XC, бр. 28805, стр. 16.

На предстојећем 37. фестивалу драмских аматера Југославије у Врању учествоваће и АП ВХВ из Бачког Петровца са представом „Лисистрат“ и аматери из Новог Бечеја са представом „Краљевски фестивал“.

1096. Amateri na sceni / В. Об. – Политика експрес, 23. XII 1993, XXXI, бр. 10696, стр. 8.

У Врању је почeo 37. фестивал драмских аматера Југославије на којем ће наступити и АП ВХВ из Бачког Петровца са представом „Лисистрат“ и аматери из Кикинде са представом „Маратонци трче почасни круг“.

1097. Pozorištve iz Prijeđora / Љ. Р. – Pančevač, 24. XII 1993, CXXV, бр. 3497, стр. 4.

Најава гостујуће представе „Дуго дно“ Горана Стефановског, у режији Драшка Цвијетића и извођењу позоришта из Приједора, на sceni Центра за културу „Олга Петров“ у Pančevu.

1098. Bulo česni robni u Matki [Било је част радити у Матици] / О. [Олена] Папуга. – Riske slovo, 24. XII 1993, XLVII, бр. 51-52, стр. 9.

Информација о прослави 70.-годишњице од прве русинске драме у Čurđenju у оквиру које је изведена представа „Na se-nokosy“.

1099. Kraljevčani najbolji / А. Ст. – Borba, 29. XII 1993, LXXI, br. 363, str. 15.

Na 37. festivalu dramskih amatera Jugoslavije u Vranju, AP VHV iz Bačkog Petrovca osvojilo je drugo место за predstavu „Lisistrata“.

1100. Najbolja predstava „Pešiće“ iz Kraljeva / М. Пешин. – Политика, 29. XII 1993, XC, бр. 28813, стр. 14.

На 37. фестивалу драмских аматера Југославије у Врању АП ВХВ из Бачког Петровца освојило је другу награду за представу „Лисистрат“, редитељ Љубомир Мајер прву награду за режију, а Милица Анушјакова Мајерова награду за најбољу женску улогу у истој представи.

1101. Убипарипе, зашто нам уби позориште? / Цветин Јаменац. – Панчевац, 31. XII 1993, СХХV, бр. 3498, стр. 4.
- Критика упућена Сави Убипарипу, директору Центра за културу „Олга Петров“ у Панчеву, на његов рад.
1102. Театарска и животна илузија / Љ. Р. – Панчевац, 31. XII 1993, СХХV, бр. 3498, стр. 4.
- Приказ представе „Дупло дно“ Горана Стефановског, у режији Драшка Цвијетића и извођењу професионалног театра из Приједора, на сценама панчевачког центра за културу „Олга Петров“.
1103. Activitatea amatorică sub semnul întrebări [Amaterizam pod znakom pitanja] / Eufrozina Grecoeană. – Libertatea, 31. XII 1993, XLIX, бр. 20-23, стр. 12.
- Razgovor sa Liviušom Štefanom, glumcem amaterom iz Nikolinaca.
1104. Divadlo bez siene – siěi bez majitel'a [Pozoriště bez saly – sala bez vlasníka] / Ján Záborský. – Hlas l'udu, 1, 8. I 1994, 51, br. 1-2, str. 14.
- Članak o AP VHV iz Stare Pazove koje nema svoje prostorije i godinama već radi u iznajmljenju.
1105. Pāl' premiér [Pet premijera] / M. Kotvášová. – Hlas l'udu, 1, 8. I 1994, 51, br. 1-2, str. 12.
- Osvrt na uspešan rad AP VHV iz Kovačice u protekloj godini u kojoj je izvedeno čak pet premijera.
1106. Pozitivna energija zaplavila siěi [Pozi-tívna energija poplavila salu] / kmm. – Hlas l'udu, 1, 8. I 1994, 51, br. 1-2, str. 15.
- Osvrt na 37. festival pozorišnih amatera Jugoslavije u Vranju na kojem je AP VHV iz Bačkog Petrovca izvelo predstavu „Lisistrata“ Aristofana, u režiji Ljuboslava Majere.
1107. Nagrada „Iskra kulture“. – Borba, 12. I 1994, LXXII, br. 9, str. 15.
- Vest da je nagradu KPZ Vojvodine „Iskra kulture“ dobio pored ostalih i Vladimir Dudaš, direktor RNT „Đada“ u Ruskom Krsturu.
1108. Sa premijere na festival / L. Klj. – Subotičke novine, 14. I 1994, L, br. 2, str. 8.
- Vest da je predstava „Stega“ po delu Mikloša Tota, u režiji Tibora Takača i izvođenju KUD-a „Népkör“, u saradnji sa NP iz Subo-
- ticu, pozvana da učeštuje na Medunarodnom teatarskom susretu u Vašvaru.
1109. Laureat и Владимир Дудаш [Laureat је и Владимир Дудаш]. – Руске слово, 14. I 1994, XLVIII, бр. 1-2, стр. 8.
- Информација да је међу добитницима награде „Искра културе“ за 1993. г. и Владимир Дудаш, директор Русинског народног театра „Ђађа“ из Руског Крструта.
1110. Jánko Olejár : (1928-1994) [Jánko Olejár : (1928-1994)] – Руске слово, 14. I 1994, XLVIII, бр. 1-2, стр. 9.
- Портрет Јанка Олејара културног радника, аматерског редитеља и глумца-аматера, поводом изненадне смрти.
1111. Čo sme prerásli a z čoho nevyrástli?! [Šťa smo prerasli a iz čeho nismo izrasli?] / Katarína Melegová-Melichová. – Hlas l'udu, 15. I 1994, 51, br. 3-4, str. 8.
- Na 37. festivalu pozorišnih amatera Jugoslavije u Vranju amateri iz Bačkog Petrovca su dobili dve nagrade stručnog žirija za predstavu „Lisistrata“ Aristofana, u režiji Ljuboslava Majere.
1112. Kovačický divadelný víkend [Kovačički pozorišni vikend] / M. Kotvášová. – Hlas l'udu, 15. I 1994, 51, br. 3-4, str. 9.
- Povodom prve godišnjice smrti reditelja i glumca Tomaša Hriješika AP VHV iz Kovačice organizovalo je Pozorišni vikend u okviru kojeg će sve tri scene izvesti po jednu predstavu.
1113. Straténá teniska [Izgubljena patika] / M. K. – Hlas l'udu, 15. I 1994, 51, br. 3-4, str. 9.
- Prikaz predstave „Pepljuga u patikama“ u izvođenju omladinske scene AP VHV iz Kovačice, u režiji Mirjane Vladislavljev.
1114. Tomáš Hriješák – Maško [Tomaš Hriješák – Maško]. – Hlas l'udu, 15. I 1994, 51, br. 3-4, str. 9.
- Sećanje na Tomaša Hriješika, amaterskog glumca i reditelja, povodom godišnjice smrti.
1115. Györgyi Sándor életútusa [Način života Šandora Đerfija] / Barácius Zoltán. – Új Hét Nap, 21. I 1994, II, br. 3, str. 11.
- Portret amatera Šandora Đerfija, člana KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Sombora.
1116. Аматерска робота дуга пол вика [Аматерски рад дуг пола века] / Мирослав Цирба. – Руске слово, 28. I 1994, XLVIII, бр. 3-4, стр. 8.
- Разговор са Буром Хомом из Шида који се пуних 45 година бави позоришним аматеризмом.
1117. Зависа ће спушиц не шимс [Завеса не сме да се спусти] / Г. [Гавријел] Колесар. – Руске слово, 28. I 1994, XLVIII, бр. 3-4, стр. 8.
- Разговор са Владимиром Дудашем, директором РНТ „Ђађа“ и добитником награде „Искра културе“.
1118. O „Говору тишине“ претпремијери / M. Грујић. – Зрењанин, 4. II 1994, XLIII, бр. 2178, стр. 4.
- Вест да је Алтернативни театар из Зрењанина извео, претпремијерно, комад „Говор тишине“ аутора и редитеља Дарка Гојкова.
1119. Nevšedný záujem divákov [Nesvakodnevný interesovanje gledalca] / Ján Cicka. – Hlas l'udu, 12. II 1994, 51, br. 7-8, str. 8.
- AP VHV iz Kovačice je, поводом godišnjice smrti Tomaša Hriješika, organizovalo Kovačički pozorišni vikend na kojem su učestvovale sve tri scene i izvele pet predstava.
1120. Úspešný zájazd Lysistraty [Uspešan izlet Lisistrate] / kmm. – Hlas l'udu, 12. II 1994, 51, br. 7-8, str. 8.
- AP VHV iz Bačkog Petrovca uspešno je gostovalo u Komarnu (Slovačka) sa predstavom „Lisistrata“.
1121. Skizofónia avagy Isten esendje [Skizofónia ili tisina Boga] / Gergely József. – Magyar Szó, 17. II 1994, LI, br. 39-45, str. 7.
- Razgovor sa Erncom Verebešom povodom premijere njegove muzičke drame „Skizofónia“ u režiji Đerda Hernjaka i izvođenju Kulturnog centra „Thurzó Lajos“ iz Sente.
1122. Patњom do спознаје / Марина Грујић. – Зрењанин, 18. II 1994, XLIII, бр. 2180, стр. 4.
- О премијери представе „Говор тишине“ аутора и редитеља Дарка Гојкова, у извођењу Алтернативног театра, на сценама зрењанинског НП.
1123. Férek papucsban [Muževi u papučama] / I. [Lajber] gy.[György]. – Magyar Szó, 20. II 1994, LI, br. 46, str. 7.

- Najava premijere predstave „Muževi u papučama” Zoltana Vereckeija, u režiji Jožefa Nada i izvođenju KUD-a „Vuk Karadžić” iz Bečeja.
1124. Tri zabavi u Djordjeve [Grin predstave u Čučerševu] / D. [Djord] B. [Vinač]. – Riske slovo, 25. II 1994, XLVIII, br. 7-8, str. 8.
- Informacija da dramski amateri u Čučerševu za tekući сезону pripremaju tri pozorišna komada.
1125. Cine sunt acești entuziaști, cărora noi le spunem amatori? [Ko su ovi entuzijasti, koje mi zovemo amaterima] / Mărioara Baba Vojnović. – Libertatea, 26. II 1994, L, br. 7-8, str. 9.
- O ljudima koji pored svih teškoća učestvuju na „Pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini”.
1126. Od slučajnosti po ljubav [Od slučajnosti do ljubavi] / M. [Mihailo] Zazuljak. – Riske slovo, 4. III 1994, XLVIII, br. 9, str. 9.
- Portret Ksenije Bojanec, glumice-amatera, iz Ruskog Krstura.
1127. Uručene „Iskre kulture” / N. Popov. – Dnevnik, 5. III 1994, LIII, br. 16922, str. 7.
- Извештај са доделе признања „Искре културе” у КПЗ Војводине. Једну од награда добио је Владимир Дудаш, директор Русинског народног театра „Баћа” из Руког Крстура.
1128. Dve premijere pre Zuzany [Dve premijere za Zuzane] / Vladko Miksád. – Hlas l'udu, 5. III 1994, 51, br. 11, str. 17.
- Kratak osvrt na dve premijere predstava „Prosjačka avantura” Jana Solovića i „Pepe-ljuga” Marije Holkove, obe u režiji Vladka Miksada i izvođenju amatera iz Luga.
1129. Jedný úderom tri muchy [Jednim udarcem tri muve] / Vladimír Dorča. – Hlas l'udu, 5. III 1994, 51, br. 11, str. 17.
- Izveštaj sa Skupštine AP VHV iz Bačkog Petrovca na kojoj se govorilo o radu i problemima ovog pozorišta.
1130. Din satele noastre – Nicolinji [Iz naših sela – Nikolinici] / E. G. – Libertatea, 5. III 1994, L, br. 9, str. 4.
- Amateri iz Nikolinaca žele i dalje da rade sa rediteljem Branislavom Guzinom.
1131. Din satele noastre – Uzdin [Iz naših sela – Uzdin] / s. a. – Libertatea, 5. III 1994, L, br. 9, str. 4.
- Glumci iz Uzda pripremaju za smotru „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine” predstavu „Čovek iz puste kuće” Todor Kreuca i Joce Vinke, u režiji Jove Dalea.
1132. Amateri o(p)stali na sceni / T. B. – Sremске novine, 9. III 1994, XXXIV, br. 1729, str. 5.
- Извештај са седнице Скупштине Друштва позоришних amatera који су обележили 151-годишњицу постојања и 89. годину од оснивања КУД-а „Змај” у Иригу.
1133. Az amatöröknek sem könnyű [Ni amaterima nije lako] / Nagy Magdolna. – Magyar Szó, 10. III 1994, LI, br. 51, str. 13.
- Razgovor sa Peterom Sabom, nekadašnjim predsednikom KUD-a „Szirmai Károly” iz Temerina, o radu amatera u opštini.
1134. Sári bíró után Szép Salamon Sára [Posle sudija Šari pozorišni komad Lepa Šalamon] / Nyáry Márta. – Magyar Szó, 10. III 1994, LI, br. 51, str. 10.
- Razgovor sa Tivadarom Santom, sekretarem KUD-a „Petőfi Sándor” iz Tobe, o radu amaterskog društva.
1135. Вше и вшадзи Руснак [Увек и свуде Русин] / Любомир Рамач. – Riske slovo, 11. III 1994, XLVIII, br. 10, str. 5.
- Portret Vladimira Kochiša, člana novosadske scene PHT „Baća”, i razgovor sa njim.
1136. Пријати „Искри култури” [Уручене „Искре културе”]. – Riske slovo, 11. III 1994, XLVIII, br. 10, str. 8.
- Информација о уручивању награде „Искре културе” Владимиру Дудашу, директору PHT „Баћа” из Руког Крстура.
1137. „Căsătorie întîrziată” la Sutiesca [„Zakasnela ženidba” u Sutjesci] / Ionel Condan. – Libertatea, 12. III 1994, L, br. 10, str. 8.
- Amateri iz Sutjeske za „Pozorišne dane Rumuna iz Vojvodine”, pripremaju predstavu „Zakasnela ženidba” autora Liviusa Lapadata, u režiji Janka Muraresku.
1138. Spectacol vechi dar nou [Stara ali i nova predstava] / Vasa Barbu. – Libertatea, 12. III 1994, L, br. 10, str. 8.
- Na smotri „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine” amateri iz Uzda učestvuju sa predstavom „Čovek iz puste kuće” Todor Kreuca i Joce Vinke u režiji Jove Dalea.
1139. Karolj Palušek – novi direktor / L. Klj. – Subotičke novine, 18. III 1994, L, br. 11, str. 2.
- Vest da je na sednici Predsedništva KUD-a „Népkör” u Subotici za v. d. direktora izabran Karolj Palušek.
1140. Повратак глумца amatera / Д. Ђ. – Дневник, 18. III 1994, LIII, br. 16935, str. 10.
- О гостовањима позоришта на сцени Културног центра у Руми.
1141. Вед но гледаме „златну нитку” [Зеједно тражимо „златну нит”] / Гавриј Колесар. – Riske slovo, 18. III 1994, XLVIII, br. 11, str. 8.
- Razgovor sa Slavkom Orosom, rediteљем, koji sa новосадском сценом PHT „Baća” припрема представу „Швејк у другом светском рату” Б. Брехта.
1142. Zárodok spolupráce [Zamětak sara-dnej] / A. B. – Hlas l'udu, 19. III 1994, 51, br. 13, str. 10.
- U okviru kulturne saradnje amateri iz Kovaciće su gostovali u Vojlovici sa predstavom „Kod Kanatovih” u režiji Martina Zloha.
1143. Prehliadka divadiel bude! [Smotra pozorišta će biti!] / P. Hansman. – Hlas l'udu, 19. III 1994, 51, br. 13, str. 10.
- Na sastanku Organizacionog odbora jubilarne XXV smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine dogovoren je da se smotra održi u Baćkom Petrovcu.
1144. Startul în ziua de paști [Početak na dan Uskrsa] / E. Greonean. – Libertatea, 19. III 1994, L, br. 11, str. 8.
- Na sednici Saveta „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine” utvrđen je program smotre koja počinje 1. maja u Nikolinicima i dat je popis predstava i reditelja.
1145. Vor fi o surpriză plăcută „Zilele pentru copii”? [Hoće li biti priјатно iznenadjenje „Dečiji pozorišni dani”?] / Eufrozina Gre-

nean]. – Libertatea, 19. III 1994, L, br. 11, str. 9.

Komentar autora o predstojećoj smotri „Dečji pozorišni dani“.

1146. Zentán mégicsak--- [U Senti ipak---] / Š. [Fodor István]. – Magyar Szó, 22. III 1994, LI, br. 56, str. 13.

Članak o radu amatera Kulturnog centra „Thurzó Lajos“ iz Sente.

1147. Fecskelány [Lastavica] / m. [Mihályi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 24. III 1994, LI, br. 57, str. 10.

Intervju sa Zoltanom Baraciušom, rediteljem monodrama „Lastavica“ Zoltana Dera u izvedenju Imole Korhec.

1148. Modern art teatar / M. Gr. – Zrenjanini, 25. III 1994, XLIII, br. 2185, str. 4.

Вест да ће у Зрењанину Алтернативни театар извести премијеру једночишке „Убиство није каквиво дело“ у драматизацији и режији Ладислава Чокс.

1149. Интензивне пририхтовање драми [Интензивне припреме драме] / М. [Никола] Шанта. – Руске слово, 25. III 1994, XLVIII, br. 12, str. 8.

Информација да драмски ансамбл КУД „Жетва“ у Куцури припрема комедију „Пињули“ Андреја Немлаге, са којом ће учествовати на Драмском меморијалу Петра Ризничка „Ћаће“ у Руском Крстуру.

1150. Режија по першираз [Режија по први пут] / Мартица Тамаш. – Руске слово, 25. III 1994, XLVIII, br. 12, str. 10.

Разговор са Надом Ленђер, глумицом-аматером из Врбаса, поводом њене прве режије представе „Вертеп“.

1151. Divadelnícky trojlistok [Pozorišno trojstvo] / Š. Čerovský. – Hlas ľudu, 26. III 1994, 51, br. 14, str. 10.

Članak o radu AP VHV iz Stare Pazove, које припрема две представе „Dnevnik Ane Frank“ i „Kameni puteljak“.

1152. Výmena programov [Razmenna programma] / E. Š. – Hlas ľudu, 26. III 1994, 51, br. 14, str. 9.

U okviru kulturne saradnje dva mesta, Kisača i Pivnice, razmenjeni su kulturni programi i pozorišne predstave.

1153. Două premiere [Dve premijere] / Eu-frozina Greoneanț. – Libertatea, 26. III 1994, L, br. 12, str. 8.

Amateri iz Seleša na smotri „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine“ učestvuju sa dve predstave: „Take, Jake i Kadr“ od V. J. Pope u režiji Aleka Kroitorua, i „San jednog klovna“ autora i reditelja D. Miklje.

1154. Megújulva, megerősödve [Obnovljeni, osnaženi] / B. [Barátius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 29. III 1994, LI, br. 59, str. 8.

Razgovor sa Šandorom Đersijem, članom KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Sombora, o pripremi premijere predstave „Oslobodi nas od zla“ Žana Poaroa i predstave „Čarobnjak iz Oz“.

1155. Pozorje може да почне / С. Ђ. – Сремске новине, 30. III 1994, XXXIV, бр. 1732, стр. 7.

Обавештење о одржавању смотре драмског аматеризма Позорје '94, у организацији аматера из Руме, Шида и Сремске Митровице.

1156. Húsvétsárnapon bemutató Kisoroszon [Premijera u Ruskom Selu] / Nyáry Márta. – Magyar Szó, 31. III 1994, LI, br. 60, str. 10.

Intervju sa Ferencom Bertom, rediteljem, o premijeri predstave „U škripcu“ Mikloša Tota u izvedenju KUD-a „Bratstvo-jedinstvo“ iz Ruskog Sela.

1157. Fantóm v divadle [Fantom u pozorištu] / Ján Černák. – Vzlet, 1994, XXV, br. 3-4, mart-april, str. 4.

Jedno viđenje pozorišta.

1158. K umeniu a k vieri [Ka umetnosti i veri] / Vladislava Feketeová. – Vzlet, 1994, XXV, br. 3-4, mart-april, str. 4.

Razgovor sa Miluškom Anušjakovom-Majerovom, amaterskom glumicom, povodom nagrade za najbolju žensku ulogu u predstavi „Lisistrata“ AP VHV iz Bačkog Petrovca, na Festivalu amaterskih pozorišta u Vranju.

1159. Сомборци на Зонском такмичењу / A. P. – Сомборске новине, 1. IV 1994, XL, бр. 2068, стр. 2.

Вест да ће Драмска секција ОШ „Арам Мразовић“ из Сомбора учествовати на Зонској смотри драмских секција основних и средњих школа.

1160. У Крстуру „Концерт за пса и шмеце“ [У Крстуру „Концерт за пса и смеше“]. – Руске слово, 1. IV 1994, XLVIII, бр. 13, стр. 9.

Вест да рускокрстурска сцена РНГ „Баћа“ припрема представу „Концерт за пса и смеше“ Мирона Кањуха, у режији Михајла Зазуљака.

1161. Укључивање зоз пригодним репертоаром [Укључивање пригодним репертоаром] / M. [Михајло] З. [Зазуљак]. – Руске слово, 1. IV 1994, XLVIII, бр. 13, стр. 9.

Информација да је Управни одбор РНГ „Баћа“ одлучио да се пригодним репертоаром укључи у обележавање 250-годишњице од досељења Русина у општије.

1162. Jablko neradio d'aleko od stromu [Jabuka nije pala daliko od stabla] / J. C. – Hlas ľudu, 2. IV 1994, 51, br. 15, str. 8.

Portret Janka Grma, глумица аматера из Vojlovice.

1163. Starý záľubenc ante portas! [Star a zaljubljen ante portas!] / Svetla Hlaváčová. – Hlas ľudu, 2. IV 1994, 51, br. 15, str. 16.

Kratak prikaz premijere predstave „Star a zaljubljen“ Gustava Kazimira Zehertera – Laskomerskog.

1164. Din nou Caragiale [Ponovo Karadale] / Eu-frozina Greoneanț. – Libertatea, 2. IV 1994, L, br. 13, str. 8.

Amateri iz Vladimirovca pripremaju predstavu „Burna noć“, J. L. Karadalea, u režiji Zorana Cvetkovića.

1165. Пресудно квалитет / Б. – Комуна, 7. IV 1994, бр. 1735, стр. 5.

Одлука Марије Танацков, селектора Општинске смотре дејјег драмског стваралаштва, о учесницима на Регионалној смотри која ће се одржати у Новом Кнежевцу.

1166. Amatér színjátszók seregszemléje [Smotra amater] / m. [Mihályi] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 7. IV 1994, LI, br. 63, str. 9.

Najava i program Smotre amatera koja je održana od 21. – 24. aprila u Bajmoku.

1167. A Szép Salamon Sára bemutatója [Premijera pozorišnog komada Lepa Sara

Šalamon] / Nyáry Marta. – Magyar Szó, 7. IV 1994, LI, br. 63, str. 10.

Razgovor sa Tiborom Santom o premijeri predstave „Lepa Sara Šalamon” Imrea Relegija, u režiji Maćaša Tota i izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Tobe.

1168. A Szexbogyó Muzslyán és Becsén [Kabaretska predstava u Mužlji i u Bečeju] / N-a [Nagy Magdolna]. – Magyar Szó, 7. IV 1994, LI, br. 63, str. 13.

Najava gostovanja KUD-a „Szirmai Károly” iz Temerina u Mužlji i u Bečeju.

1169. U igri samo tri predstave. – Somborske novine, 8. IV 1994, XL, br. 2069, str. 9. Vest da su za Smotru dečjeg dramskog stvraštva prijavljene samo tri predstave.

1170. Glædaoci ћесеце у бависку ћесца [Тражени срећи у игри среће] / Д. [Дијора] В. [Винаж]. – Руске слово, 8. IV 1994, XLVIII, br. 14, str. 9.

Prikaz premijere predstave „Житини-кова срећа” Михајла Ковача, у режији Јанка Хардија и извођењу аматера из Ђурђева.

1171. Nedostatak hercov [Nestažica glumača] / J. Dorča. – Hlas l'udu, 9. IV 1994, 51, br. 16, str. 9.

AP VHV u Bačkom Petrovcu priprema dve predstave „Gužva oko imanja” J. G. Tajovskog i „Fando i Lis” Fernanda Arabala.

1172. S Popanšćenou kotrbou [S Pokondirenom tikvom] / J. C. – Hlas l'udu, 9. IV 1994, 51, br. 16, str. 9.

Amateri iz Vojlovice gostovali su u Kovačici sa predstavom „Pokondirena tikva” J. S. Popovića, u režiji Zorana Rotara.

1173. Povrataki tradiciji / Lj. G. i N. B. – Subotičke novine, 15. IV 1994, L, br. 15, str. 8.

Spisak učesnika na XXVI opštinskoj smotri amaterskih dramskih grupa u Bajmoku.

1174. Premijera na Velsku noć [Premijera na Uškr] / M. [Mikola] Šantia. – Ruske slovo, 15. IV 1994, XLVIII, br. 15, str. 9.

Vest da će dramski ansambl KUD „Žetva” u Kućuri izvesti premijeru drame „Piňuhlik” Andreja Nemlaže na prvi dan Uškrsa.

1175. Utvrđeni repertoar [Utvrđeni repertoar] / M. [Mihailo] Z. [Zazulyak].

– Руске слово, 15. IV 1994, XLVIII, br. 15, str. 8.

Izveštaj sa sednici Ogranizacionog odbora XXVI dramskog memorijskog odreda Petra Riznica „Bahe”, na kojoj je doneta odluka o vremenu održavanja i o repertoaru ovse mafifestacije.

1176. Predominantna aktorija [ineri] [Preovladavaju mladi glumci] / Eufrozina Greoncanj. – Libertatea, 16. IV 1994, L, br. 15, str. 8.

Poluprofesionalna pozorišna trupa iz Novog Sela, u kojoj ima sve više mladih glumaca, priprema predstavu „U znaku blizanaca” V. Munteanua, u režiji Štefana Andreasa Daride.

1177. Újra játszanak a bezdáni műkedvelők [Amateri iz Bezdana su ponovo u akciji] / Z. [Zámbó] I. [Illés]. – Magyar Szó, 18. IV 1994, LI, br. 121, str. 10.

Izveštaj o probama predstave „Stari Baka i njegov sin gusar” Jožefa Sigetija u režiji Ištvana Tibora i izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Bezdana.

1178. Glumci iz „garavog” cokaka / C. Ćaković – Sremske novine, 20. IV 1994, XXXIV, br. 1735, str. 5.

Razgovor sa Božjem Pavlovićem, sekretarom i organizatorom Društva „Bare Jara” iz Mачvanske Mitrovице, koji su na XX smotri kulturnih dostignuća Roma Srbije u Leskovcu.

1179. Proglavljanje najuspjehnijih osvrtarenja. – Sremske novine, 20. IV 1994, XXXIV, br. 1735, str. 9.

Vest o proglašenju najboljih predstava na Pozoriji dramskog stvaralaštva opština Sremska Mitrovica, Šid, Ruma, Bićevo, Brčko i Vukovar, u Pozorишtu „Dobrica Milutinović”.

1180. A vén bakancsos, és fia a huszár bemutatója [Premijera pozorišnog komada Stari Baka i njegov sin gusar] / M. [Maros] I. [István]. – Magyar Szó, 21. IV 1994, LI, br. 73, str. 10.

Vest o premijeri predstave „Stari Baka i njegov sin gusar” Jožefa Sigetija u izvođenju KUD-a „Petefi Šandor” iz Bezdana.

1181. Horským jazykom proti jazyku násilia [Jezikom gorštaka protiv jezika nasilja] / K. Melegová-Melichová. – Hlas l'udu, 23. IV 1994, 51, br. 18, str. 10.

Prikaz premijere predstave „Jezik gorštaka” Harolda Pintera, u režiji Ljuboslava Majere i izvođenju AP VHV iz Bačkog Petrovca.

1182. Kriza je – v divadelnictev ne je [Krisa je – u pozorišnoj delatnosti nije] / J. C. – Hlas l'udu, 23. IV 1994, 51, br. 18, str. 1.

U Bačkom Petrovcu je počela 25. smotra slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine koju su otvorili amateri iz Vojlovice sa predstavom „Pokondirena tikva” J. S. Popovića.

1183. Plagát na obrazovke [Plakat na ekranu] / ph. – Hlas l'udu, 23. IV 1994, 51, br. 18, str. 9.

Komentar povodom XXV smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine preuzet iz časopisa „Dotyky”.

1184. Pozvánka do Petrovca [Pozivnica u Petrovac]. – Hlas l'udu, 23. IV 1994, 51, br. 18, str. 8.

Poziv Upravnog odbora AP VHV iz Bačkog Petrovca da se dode na 25. smotru slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1185. Din nou pe scenă [Ponovo na sceni] / Eufrozina Greoncanj. – Libertatea, 23. IV 1994, L, br. 16, str. 8.

Amateri iz Straže učestvuju na „Pozorišnim danima Rumuna iz Vojvodine” sa predstavom „Mandragola” N. Makijavelija, u režiji Jona Omoreanu.

1186. Najbolji idu dalje / D. P. – Sremske novine, 27. IV 1994, XXXIV, br. 1736, str. 7.

Cписак награђених на Смотри dramskog stvaralaštva општина Sremska Mitrovica, Šid, Ruma, Bićevo, Brčko i Vukovar, u Pozorишtu „Dobrica Milutinović”.

1187. „Призваше сунца” најуспешнија представа / Z. Гараџанин-Стефановић – Sremske novine, 27. IV 1994, XXXIV, br. 1736, str. 4.

Izveštaj sa 22. smotre dečjeg dramskog stvaralaštva Srema u Inđiji i списак награђених.

1188. Egy szemle tanulságai [Svedočenja jedne smotre] / Barátius Zoltán. – Magyar Szó, 27. IV 1994, LI, br. 78, str. 7.

Izveštaj o Smotri amatera u Bajmoku.

1189. A gyermekszínjátszók körzeti szemléje Vajdaság-szeréte [Zonska smotra dece-glumaca na teritoriji Vojvodine] / I. [Lajber] gy.

[György]. – Magyar Szó, 27. IV 1994, Lí, br. 78, str. 9.

Izveštaj o pripremama za Majske igre.

1190. Kezdődik o rendezői iansolyam [Kurs za reditelje] / fi [Fodor István]. – Magyar Szó, 27. IV 1994, Lí, br. 78, str. 9.

Najava organizovanja kursa za (amaterske) reditelje u Senti.

1191. Raznoliki kvalitet / D. B. – Kомуна, 28. IV 1994, br. 1738-1739, str. 5.

Списак награђених на општичким смотрама музичког и драмског стваралаштва одраслих, у организацији КПЗ, у Кикинди.

1192. Pobeda entuzijazma / N. B. – Subotičke novine, 29. IV 1994, Lí, br. 17, str. 8.

Spisak nagrađenih na XXVI smotri dramskih amaterskih grupa u Bajmoku i spisak plasiranih za Zonsku smotru amaterskog dramskog stvaralaštva u Senti.

1193. Шасик против вичног зла [Шасик против вечитог зла] / Гавријл Колесар. – Руске слово, 29. IV 1994, XLVIII, br. 17-18, str. 13.

Prikaz premijere predstave „Швејк у другом светском рату“ Б. Брехта, у режији Славка Ороса и извођењу новосадске сцене РНТ „Баја“.

1194. A csodás csítrik [Fantastične tinejdžerke] / Lajber György. – Magyar Szó, 30. IV 1994, Lí, br. 23, str. 13.

Razgovor sa Eržebet Benak o radu i uspesima Grupe „Csibiri“ OŠ „Petőfi Sándor“ iz Bečeja.

1195. Fragmenty z 25. divadelnej prehľadky [Fragmenti sa 25. pozorišne smotre] / Vladislava Feketeová. – Nový život, 1994, 46, br. 4-6, apríl-jún, str. 33-35.

Prikaz 25. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine koja je održana u Bačkom Petrovcu.

1196. Nieto krízy divadelnej (I) [Nema krize pozorišne (I)] / Anna Francistová; snímky P. Hansman a J. Bartoš. – Hlas ľudu, 1. V 1994, 51, br. 19-20, str. 11-12.

Hronika 25. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine

1197. Zilele de teatru față cu realitate [Pozorišni dani pred realnošću] / Nicu Ciobanu.

– Libertatea, I. V 1994, Lí, br. 17-18, Libertatea culturala, I, br. 1, str. 1.

Najava XXII smotre „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine“. Dat je spisak učesnika i predstava.

1198. Muzslyai színjátszók Temerinben [Amateri iz Mužije u Temerini] / N-a [Nagy Magdalna]. – Magyar Szó, 5. V 1994, Lí, br. 83, str. 12.

Najava gostovanja KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Mužije u Temerini, i kratak pregled rada KUD-a „Szírmai Károly“ iz Temerina.

1199. A részegség ürügyén -- [Akonto píjanstva--] / m. [Mihály] k. [Katalin]. – Magyar Szó, 6. V 1994, Lí, br. 84, str. 12.

Prikaz predstave „Pijane arie i dueti“ Ištvana Čurke, u režiji Ištvana Saboa i izvođenju KUD-a „Népkör“ iz Subotice.

1200. Shínhalakalitás reggelől estig [Formiranje pozorišta od jutra do noći] / fi [Fodor István]. – Magyar Szó, 6. V 1994, Lí, br. 84, str. 12.

Razgovor sa Ištvanom Nanajem, redaktorom časopisa „Színláz“ o kursu za (amaterske) reditelje održanom u Senti.

1201. Macska-lak Lakiteleken [Mačji dom u Lakiteleku] / P. P. – Magyar Szó, 7. V 1994, Lí, br. 85, str. 8.

Razgovor sa Andrašom Sekeom, rukovodcem KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Malog Idoša, o učeštu na Smotri amatera u Lakiteleku, u Madarskoj sa predstavom „Mačji dom“ S. Marsaka.

1202. Починье „Школско позорје“ / Д. Д. – Дневник, 11. V 1994, LIII, br. 16986, str. 9.

Вест да ће у Гимназији „Светозар Марковић“ у Новом Саду почети Правa smotra dramskih družinila srednjih škola.

1203. „Stipanova princeza“ / I. Bratić. – Subotičke novine, 13. V 1994, Lí, br. 19, str. 5.

Razgovor sa Marjanom Kišom, amaterskim piscem, rediteljem i glumcem, o nagradi koju je osvojila njegova predstava „Stipanova princeza“ na Smotri amaterskog dramskog stvaralaštva u Bajmoku.

1204. „Школско позорје“ почело „Женидбом“ / Д. Д. – Дневник, 13. V 1994, LIII, br. 16988, str. 9.

O programu i učesnicima na „Školskom pozorju '94“, koje će se održava u

Гимназији „Светозар Марковић“ у Новом Саду.

1205. Dva ĥajti nagradao [Две прете награда]. – Руске слово, 13. V 1994, XLVIII, br. 19, str. 8.

Вест да су додељено награде за најбоље глумачко остварење и за најбоље изговорени текст, за прве две представе изведене на Меморијалу.

1206. Нови мони на сцени [Нове снаге на сцени]. – Руске слово, 13. V 1994, XLVIII, br. 19, str. 1.

Вест да је у Руском Крстуру почео XXIV драмски меморијал Петра Ризинича „Баје“.

1207. Представа јак мозаик сличкох [Представа као мозаик сличница] / Јанко Лендер. – Руске слово, 13. V 1994, XLVIII, br. 19, str. 9.

Приказ представе „Швејк у другом светском рату“ Б. Брехта, у режији Славка Ороса и извођењу новосадске сцене РНТ „Баја“ на XXIV драмском меморијалу.

1208. Премијера „Питполика“ [Премијера „Пињулика“] / Никола Шанта. – Руске слово, 13. V 1994, XLVIII, br. 19, str. 6.

Приказ премијере представе „Пињулик“ Андреја Немлаге у извођењу КУД „Жетва“ из Кукурса.

1209. Солидна vizit-karta режисера [Солидна vizit-karta reditela] / Гавријил Колесар. – Руске слово, 13. V 1994, XLVIII, br. 19, str. 8.

Информација о свечаном отварању овогодишњег Драмског меморијала и приказ представе „Концерт за песни и смешне“ Мирона Кањуха, у режији Михајла Зазуљака, и извођењу РНТ „Баја“, сцене у Руском Крстуру.

1210. Nieto krízy divadelnej (2) [Nema krize pozorišne (2)] / Ján Cicka, Anna Francistová; snímky Anna Francistová. – Hlas ľudu, 14. V 1994, 51, br. 21, str. 8.

Hronika 25. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1211. „Azilul de noapte“ – o grea încercare [„Na dnú“ – iešak pokušaj] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L. br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 3.

O predstavi „Na dnu“ Maksima Gorkog, u režiji Branislava Guzine, koju su izveli amateri iz Nikolinaca.

1212. Creație la plural [Mnogostruke kreacije] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, Ll, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 2.

Prikaz predstave „Igra jednog klovna“ autora i reditelja D. Miklje.

1213. Din nou pe scenă [Ponovo na sceni] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 3.

Amateri iz Straže izveli su predstavu „Mandrak“ N. Makijavelija, u režiji Jona Omorana.

1214. A învins dragostea [Pobedila je ljubav] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 2.

O predstavi „Take, Jake i Kadr“ koju su u režiji gosta iz Bukurešta Aleka Kroitorua izveli amateri iz Selcaša.

1215. Mereu printre primii [Stanovno medu prvim] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 3.

Prikaz predstave „U znaku bližanaca“ V. Munteanu u izvođenju poluprofesionalnog pozorišta iz Novog Sela.

1216. O excellentă comedie [Izvanredna komedija] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 3.

Prikaz predstave „Zakasnela ženidba“ autora i reditelja Liviusa Lapadatu u izvođenju amatera iz Sutjeske.

1217. Raportul Jurului celiu de a XXII-a ediție a Zilelor de teatru ale românilor din Voivodina [Izveštaj Žirija XXII-e smotre „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 4.

Izveštaj Žirija sa popisom svih nagradenih.

1218. Reactualizarea unei realități [Ponovo aktiviranje jedne realnosti] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 2.

Prikaz predstave „Čovek iz pustne kuće“ T. Krecua i J. Vinke, u režiji J. Dalea i izvođenju poluprofesionalnog pozorišta „Todor Krecu-Toša“ iz Uzdinu.

1219. Să devină o tradiție [Da postane tradićija] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 3.

O nastupu prve samostalne pozorišne trupe „Ežen Jonesku“ iz Vršca, koja je izvela predstavu „Čelava pevačica“ Ežena Joneskua, u režiji Virdinije Marine Guzina.

1220. S-a mai lăsat odată cortina [Zavesa je spuštena još jednom] / loža Bulic. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, str. 1.

Na ovogodišnjoj smotri „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine“ izvedeno je sa velikim uspehom devet predstava u osam scela.

1221. Spectacole reușite [Uspešne predstave] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 1.

U Nikolinicima je otvorena XXII smotra „Pozorišni dani Rumuna u Vojvodini“ i prve ocene su da je smotra uspešna.

1222. Un pas înainte [Korak napred] / s. a. – Libertatea, 14. V 1994, L, br. 19, Libertatea culturala, I, br. 2, str. 3.

Prikaz predstave „Jedna burna noć“ J. L. Karadalea, u režiji Zorana Cvetkovića i izvođenju amatera iz Vladimirovca.

1223. Završeno „Školsko pozorje“ / B. X. – Dnevnik, 17. V 1994, LIII, br. 16992, str. 13.

Ciscak nagrađenih na „Školskom pozorju '94“, održanom u Gimnaziji „Svetozar Marković“ u Novom Sadu.

1224. Enyhén szökkent színvonal [Kvalitet u padu] / I. [Lajber] gy [György]. – Magyar Szó, 18. V 1994, LI, br. 94, str. 7.

Vest o otvaranju Majskih igara u Bečeju i pregled programa.

1225. „Bodnaraova žena“ / E. Lerinu. – Komuni, 19. V 1994, br. 1741, str. 5.

Prikaz premijere predstave „Bodnaraova žena“ Lásla Nemeta, u režiji Ferenca Lepara i izvođenju KUD-a „Ehseg“.

1226. Színházi esték a Népkörben [Pozorišne večeri u „Népkör“-u] / a. [Árpási Ildikő], ny. m. – Magyar Szó, 19. V 1994, LI, br. 95, str. 7.

Razgovor sa Ferencem Bertom, članom KUD-a „Testvériseğ-egység“ iz Ruskog Sela, o izvođenju predstave „U škripeu“ Mikloša Tota, u Subotici.

1227. Simpatična „Stipanova princeza“ / L. K. – Subotičke novine, 20. V 1994, L, br. 20, str. 9.

Prikaz predstave „Stipanova princeza“ autora i reditelja Marjana Kiša, u izvođenju amatera Bunjevačkog kulturnog centra iz Tavankula, u Subotici.

1228. Смутна времена Булгакова. – Панчево, 20. V 1994, СХХV, бр. 3517, стр. 3.

Приказ премијере представе „Бекство“ Михаила Булгакова, у режији Зорана Душковића и извођењу Атељеа младих из Панчева.

1229. Фестивал малих и експерименталних сцена Србије / Н. Терек. – Дневник, 20. V 1994, LIII, бр. 16995, стр. 10.

Обавештење о одржавању 23. фестивала малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву и о учесницима. Селектор је Зоран Ристовић, из Позоришног музеја из Новог Сада.

1230. Фестивал малих сцена / Ј. Р. – Панчево, 20. V 1994, СХХV, бр. 3517, стр. 3.

Обавештење о одржавању 23. фестивала малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву и о репертоару фестивала.

1231. Једна з успишијашних представа [Једна од успешнијих представа] / О. [Олена] Папутић. – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 8.

Приказ представе „Пињулик“ А. Немларе, у режији Ђуре Макаја, коју је КУД „Жетва“ из Куцура извело на XXVI драмском меморијалу П. Р. „Ђађе“ у Руском Крстуру.

1232. Зачувани континуитет [Сачувани континуитет]. – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 9.

Осврт на представу „Ципелар и Јаво“ А. Шеное, у режији Јакима Хардија, коју је на XXVI драмском меморијалу П. Р. „Ђађе“ извела девча драмска секција КУД „Тарас Шевченко“ из Ђурђеве.

1233. Наградзени на тогорочним Меморијале [Награђени на овогодишњем Меморијалу]. – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 9.

Преглед награда и награђених на XXVI драмском меморијалу Петра Ризнича „Ђађе“ у Руском Крстуру.

1234. Отимана лекција [Одржана лекција] / О. [Олена] Напуѓа – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 9.
- Осврт на представу „Дугоња, Трбоња и Видоња“ М. Широле, у режији Ђурђије Попдруги, коју су ученици из Кукуре извели на XXVI драмском меморијалу П. Р. „Ђаће“.
1235. Поента без ефекта, идземе даље... [Поента без ефекта, идемо даље...] / Мирко Џунја. – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 8.
- Приказ представе „Житникова срена“ Михајла Ковача, у режији Јакима Хардија, и извођењу Драмске секције КУД „Тарас Шевченко“ из Ђурђева на Меморијалу.
1236. Провадзаци манифестацији Меморијала [Пратеће манифестације Меморијала] / М. [Михајло] З. [Зазуљак]. – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 8.
- Информација о пратећим манифестацијама XXVI драмског меморијала П. Р. „Ђаће“.
1237. Чехов и Фејдо јак лакотка [Чехов и Фејдо као посластица] / Мирко Џунја, Михајло Зазуљак. – Руске слово, 20. V 1994, XLVIII, бр. 20, стр. 9.
- Осврт на представе „Павиљон број шеест“ А. П. Чехова, у режији Бригите Бачић, Културног центра из Куле, и представе „Прељубници“ Ж. Фејдоа, у режији Велимира Митровића НП из Кикинде, изведенних на XXVI драмском меморијалу П. Р. „Ђаће“ у Руском Крстуру.
1238. Почињу „Мајске игре“ / Т. Б. – Дневник, 21. V 1994, LIII, бр. 16996, стр. 17.
- Вест да ће у Бечеју почети 37. мајске игре.
1239. Slova selektora [Reči selektora] / Š. C. – Hlas l'udu, 21. V 1994, 51, br. 22, str. 10.
- Reči Zorana Ristovića, selektora Festivala malih i eksperimentalnih scena u Pančevu, o predstavi „Dnevnik Ane Frank“ izvođenju AP VHV iz Stare Pazove.
1240. Každā čest' a vd'a [Svaka čast i hvala] / Anna Francistyová. – Hlas l'udu, 21. V 1994, 51, br. 22, str. 8.
- Prikaz 25. smotre slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine održane u Bačkom Petrovcu.
1241. Smelý Zajko ide do sveta [Hrabri Zeka ide u svet] / E. Š. – Hlas l'udu, 21. V 1994, 51, br. 22, str. 9.
- Posla učešće na seminaru o lutkarskom pozorištu, grupa mlađih glumaca amatera iz Kisača, režirala je i postavila na scenu lutkarsku predstavu „Hrabri Zeka ide u svet“.
1242. „Omul din casa pustie“ la Kula [Čovek iz pustice kuće] u Kulici / Vasa Barbu. – Libertatea, 21. V 1994, L, br. 20, str. 11.
- Nakon pobede na „Pozorišnim danima Rumuna iz Vojvodine“ i na зонској смотри у Ковачици, amateri iz Uzdina su obezbedili učešće na republičkoj smotri u Kulici.
1243. Селектор одобрио шест представа / М. Ш. – Политика, 24. V 1994, XCII, бр. 28950, стр. 16.
- За 23. фестивал малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву, селектор Зоран Ристовић одабрао је и представе аматера из Бачког Петроваца, Зрењанина, Ковачице, Старе Пазове и Панчева.
1244. Две представе из Срема / З. Г. С. – Сремске новине, 25. V 1994, XXXIV, бр. 1740, стр. 7.
- Вест да ће на Мајским играма у Бечеју учествовати две основне школе из Срема.
1245. Kikindai és zentaï továbbjutók [Pobednici iz Kikinde i Sente] / Gergely József. – Magyar Szó, 25. V 1994, LI, br. 100, str. 9.
- О зонској смотри аматерских позоришта Severnog Banata i Severne Bačke održanoj u Senti.
1246. Menedéksziget [Ostrvo – utočište] / I. [Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 25. V 1994, LI, br. 100, str. 9.
- Izveštaj o prvim danima Majskih igara u Bećeju.
1247. Бачка позоришта / Љ. Димитров. – Дневник, 26. V 1994, LIII, бр. 17001, стр. 8.
- О одржавању и учесницима смотре најбољих представа централне Бачке, која ће се одржати у Црвенки.
1248. Радост „Ожалошћене породице“ / Д. Батинић. – Комуна, 26. V 1994, бр. 1742, стр. 5.
- Разговор са Tiborom Вајлом, селектором Међуопштинске смотре позоришних друштава северне Бачке и Баната у Сенти, о учесницима фестивала и победнику, НП из Кикинде.
1249. Смотра континуитета / К. М. – Кујска комуна, 26. V 1994, XV, бр. 311, стр. 33.
- Вест да је у Руском Крстуру одржан 26. драмски меморијал „Петра Ризинича Ђаће“.
1250. Egy színinövendék naplójából [Iz dnevnika jednog studenta Akademije umetnosti] / Szabó Pálócz Attila. – Családi Kör, 26. V 1994, V, br. 22, str. 18.
- Beleška o predstavi „Hajde da volite Mesáli-nu“ u izvođenju amatera Kulturnog centra „Thurzó Lajos“ iz Sente.
1251. Добродошли глумци / Љ. Р. – Панчевац, 27. V 1994, CXCV, бр. 3518, стр. 1.
- О учесницима и репертоару 23. фестивала малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву.
1252. Новоселани се опет показали / Љ. Р. – Панчевац, 27. V 1994, CXCV, бр. 3518, стр. 4.
- На фестивалу драмских дружина румунске народности, најбољи су били аматери Дома културе из Банатског Новог Села са представом „У знаку близанаца“ Валентина Мултесију и у режији Штефанја Андреаса Дарије.
1253. Játék a mesékkel [Igra sa bajkama] / I. [Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 27. V 1994, LI, br. 102, str. 10.
- Sumiranje rezultata 37. majskih igara održanih u Bećeju i kratak prikaz viđenih predstava.
1254. Douzeci de primăveri [Dvadeset prolećia] / Mircea Ardelean. – Libertatea, 27. V 1994, L, br. 21, Foaia bobocilor, II, br. 2, str. 5.
- О dvadesetogodišnjoj aktivnosti pozorišnih amatera iz Novog Sela.
1255. Succesele din anul acesta [Uspesi u ovoj godini] / s. a. – Libertatea, 27. V 1994, L, br. 21, Foaia bobocilor, II, br. 2, str. 5.

Popis nagrada koje su glumci z Novog Sela osvojili na ovogodišnjoj smotri „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine“.

1256. Бекство на отварању / Никола Терек. – Дневник, 28. V 1994, LIII, бр. 17003, стр. 8.

Извештај са отварања 23. фестивала малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву.

1257. Победник „Краљ Мацко“ / Т. Бранков. – Дневник, 28. V 1994, LIII, бр. 17003, стр. 8.

Списак награђених представа, позоришта и појединача на 37. мајским играма у Бачеју.

1258. A Medvekirály bizonysult a legjobbnak [„Kralj Macko“ je bila najbolja predstava] / I. [Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 28. V 1994, LI, br. 103, str. 9.

Izveštaj o događajima na Majske igre i spisak nagrađenih.

1259. Na začiatok V medved'om král'ovstve [Za početok U carstvu medveda] / A. F. – Hlas l'udu, 28. V 1994, 51, br. 23, str. 8.

Devedeseta godišnjica pozorišne delatnosti u Kulpinu obeležena je izvođenjem predstave „U carstvu medveda“ autora i reditelja Jana Kopčoka.

1260. Најбољи Петровчани / Н Терек. – Дневник, 30. V 1994, LIII, бр. 17005, стр. 7.

Списак награђених представа, позоришта и појединача на 23. фестивалу малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву.

1261. Тријумф аматера из Бачког Петровца / М. Шашин. – Политика, 31. V 1994, XCII, бр. 28957, стр. 17.

Вест да су на 23. фестивалу малих и експерименталних сцена у Панчеву победили аматери из Бачког Петровца са представом „Језик горштака“ у режији Јубослава Мајере.

1261a. Уз прво школско позорје у Новом Саду / Лука Хајдуковић. – Сцена, 1994, XXX, књ. 1, бр. 3-4, мај-август, стр. 61-64.

Приказ Школског позорја '94 одржаног у Гимназији „Светозар Марковић“ у Новом Саду.

1262. Hold slovenskej prostuduchosti [Počasť slovačkoj prostodušnosti] / Jano Čani. – Vzlet, 1994, br. 5-6, maj-jun, str. 2.

O 25. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1263. Characha... / Juraj Bartoš. – Vzlet, 1994, br. 5-6, maj-jun, str. 3.

O 25. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1264. Ochotníenie v službách umenia [Amaterizam u službi umetnosti] / Annamária Boldocká. – Vzlet, 1994, br. 5-6, maj-jun, str. 3.

Osvrt na 25. smotru slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1265. Význam „báčinov s kravatami“ pre dejiny divadelníctva [Značaj „čika s kravatama“ za istoriju pozorišta] / Eva Pollaková. – Vzlet, 1994, br. 5-6, maj-jun, str. 2.

Jedno mišljenje o 25. smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine.

1266. Врдничани и Пазовчани иду даље / Б. Ц. Андрић. – Сремске новине, 1. VI 1994, XXXIV, бр. 1741, стр. 4.

Вест да ће аматери из Врдника и Старе Пазове, победници Смотре аматерских позоришта Срема, која је одржана у Бечину, ити на републички фестивал у Кули.

1267. Egyedülálló élmény [Jedinствeni doživljaj] / b. [Bence] e. [Erika]. – Magyar Szó, 1. VI 1994, LI, br. 106, str. 9.

Prikaz predstave „Čarobnjak iz Oza“ Frenka Bauma, u režiji Zoltana Baraciuša i izvođenju KUD-a „Petefi Šandor“ iz Sombora.

1268. Позоришно лето / С. К. – Комуна, 2. VI 1994, бр. 1743, стр. 4.

Вест да су одређени термини одржавани на Републичком фестивалу драмских аматера у Кули и Савезног фестивала драмских аматера у Врању.

1269. Много младих глумаца / Љ. Р. – Панчевац, 3. VI 1994, CXXV, бр. 3519, стр. 4.

О награђенима на 23. фестивалу малих и експерименталних сцена Србије у Панчеву.

1270. Зонска смотра аматерских театроа [Зонска смотра аматерских позоришта]

/ M. [Михајло] З. [Зазуљак]. – Руске слова, 3. VI 1994, XLVIII, бр. 22, стр. 8.

Информација да је у Црвенки одржана 23. зонска смотра аматерских позоришта на којој је изведено девет представа.

1271. Poenta z (D)efectom [Поента са (Д)ефектом] / Олена Папута, Диора Винай, Любомир Рамач. – Руске слова, 3. VI 1994, XLVIII, бр. 22, стр. 8-9.

Редовање новосадских новинара на чланак „Поента без ефекта, идемо даље...“ Мирка Ћуње у којем је дат негативан приказ представе „Житникова срећа“ М. Ковача, коју су хуњевачки аматери извели на XXVI драмском меморијалу П. Р. „Баће“ у Руском Крстуру.

1272. Belehrad: drugý bábkový festival [Beograd: drugi lutkarski festival] / S. H. – Hlas l'udu, 4. VI 1994, 51, br. 24, str. 10.

Vest da je u Beogradu održan Drugi lutkarski festival Srbije na kojem su učestvovali i amateri iz Nove Gajdobre, Novog Sada a amateri iz Ečke su pobedili sa predstavom „Čaroban osmeć“.

1273. S protivnjovým odkazom [Sa antiratnom porukom] / J. Dorča. – Hlas l'udu, 4. VI 1994, 51, br. 24, str. 9.

Na XXIII festivalu malih i eksperimentalnih scena u Pančevu izvedeno je шест представа које је одабраоセлектор Zoran Ristović, а међу њима су и представе аматера из Pančeva, Zrenjanina, Kovačice, Stare Pazove i Bačkog Petrovca.

1274. Stari Pazova: štiri plus devet [Stara Pazova: četiri plus devet] / S. C. – Hlas l'udu, 4. VI 1994, 51, br. 24, str. 10.

Vest da je AP VHV iz Stare Pazove u ovoj sezoni pripremilo две представе: „Kameni puteljak“ i „Dnevnik Ane Frank“.

1275. Súbory, hľáste sa! [Ansamblí, javíte sa!] / J. Záboršký. – Hlas l'udu, 4. VI 1994, 51, br. 24, str. 9.

Poziv amaterskim pozorišnim ansamblima da se prijave za учесце на II smotri pozorišnog stvaralaštva za decu u Staroj Pazovi.

1276. Ce a adus nou [Šta je novo donela smotra] / Eufrozina Greoneanu. – Libertatea, 4. VI 1994, L, br. 22, str. 9.

Komentar o ovogodišnjoj smotri „Pozorišni dani Rumuna iz Vojvodine“.

1277. Trecere in revistă a teatrelor de copii [„Počinju „Dečji pozorišni dani“] / N. Ciobanu. – Libertatea, 4. VI 1994, L, br. 22, str. 8. Najava početka smotre „Dečji pozorišni dani“.
1278. Иниција: признање „Шкрабарама“ / Р. Гл. – Дневник, 6. VI 1994, LIII, бр. 17011, стр. 10. Вест да је на Мајским играма у Бечеју, запажен успех постигла ОШ „Петар Кочин“ из Иниције са представом „Шкрабаре“.
1279. „Дани Ећшег-а“ / Е. Л. – Комуна, 9. VI 1994, бр. 1744, стр. 4. Вест да ће и ову сезону КУД „Ећшег“ завршити манифестацијом „Дани Ећшег-а“.
1280. Az élet valósága a színpadon [Život na sceni] / Majoros Gabriella. – Magyar Szó, 9. VI 1994, LI, бр. 139, стр. 8. Razgovor sa Zoltanom Savelinom, rediteljem predstave „Smrznuto dete“, po istoimenom romanu Jožefa Etveša, u izvođenju KUD-a „Testvériseág-Egység“ iz Martonoša u Baćkom Petrovom Selu.
1281. Bemutató volt Zomborban [Bila je premijera u Somboru]. – Új Hét Nap, 10. VI 1994, LI, бр. 23, стр. 14. Prikaz predstave „Čarobnjak iz Oza“ Frenka Baumta, u režiji Zoltana Baraciuša i izvođenju KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Sombora.
1282. Vegyük észre [Hajde da primetimo] / b. [Barácius] z. [Zoltán]. – Új Hét Nap, 10. VI 1994, LI, бр. 23, стр. 11. O pozorišnim večerima u „Népkör“-u u Subotici koje je organizovao Ištvan Sabo.
1283. Госцујуци ансамбли [Гостујући ансамбли] / M. [Никола] Ш. [Шанта]. – Руске слово, 10. VI 1994, XLVIII, бр. 23, стр. 10. Вест о гостовању русокорстурске scene РНГ „Ђађа“ са представом „Концерт за пса и смеће“ и дечије драмске секције КУД „Тарац Шевченко“ из Ђурђева са представом „Ципелар и ђаво“ у Куцури.
1284. Зарј култури [Искре културе] / M. [Михајло] З. [Зазуљак]. – Руске слово, 10. VI 1994, XLVIII, бр. 23, стр. 10. Вест да су уручена највиша признања за културну делатност „Искре културе“ и да је међу добитницима и Владимир
- Дудаш, директор РНГ „Ђађа“ из Руског Крстура.
1285. Jánošík: výstava a divadlo [Jánošík: izložba i pozorište] / a. b. – Hlas ľudu, 11. VI 1994, 51, br. 25, str. 8. Vest da su amateri iz Kovačice gostovali u Janošiku sa predstavom „Kod Kanatovih“.
1286. mindenki másképp csinálja [Svako to radi na drugi način] / B. [Barácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 15. VI 1994, LI, br. 144, стр. 9. Razgovor sa Ibojom Molnar Stojiljković, vodom KUD-a „Jedinstvo-Egység“ iz Bajmoka, o planovima i teškoćama društva.
1287. Панчево: Фестивал драмских аматера / Г. Ђ. – Дневник, 16. VI 1994, LIII, бр. 17021, стр. 12. Вест о победницима 23. фестивала драмских аматера Србије у Панчеву.
1288. Четири премијере / С. К. – Комуна, 16. VI 1994, XXXIII, бр. 1745, стр. 5. O repertoaru i planovima KUD-a „Братство-јединство“ iz Руског Села, говори Ференц Берта, секретар Dруштva.
1289. A bánniták már nem szeretnek színlűzbe jární? [Zar Banačani ne volc pozoriste?] / hi [Hegyi József]. – Csatládi Kör, 16. VI 1994, LI, бр. 24, стр. 18. Članak o gostovanju AP „Madách Imre“ iz Zrenjanina u Banatu.
1290. „Мадач“ у Новом Итебеју / X. J. – Зрењанин, 17. VI 1994, XLIII, бр. 2197, стр. 6. Вест да ће АП „Мадач“ гостовати у Новом Итебеју са представом „Крај викенд-а“ М. Капора.
1291. Ki az úr a láznál? [Ko je gazda u kući?] / I. [Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 17. VI 1994, LI, бр. 120, стр. 11. O pripremama predstave „Stolica za ljaljanje“ Novaka Novaka, u režiji Ištvana Konca i izvođenju madarske grupe „Kovács Viktor“, sekcijs KUD-a „Vuk Karadžić“ iz Bečeja.
1292. Двацет пејц жадања за глуму [Двадесет пет жеља за глуму] / Никола Шанта. – Руске слово, 17. VI 1994, XLVIII, бр. 24, стр. 8. Razgovor sa mlađim glumcima amaterima iz Seleusa.
1293. Medzi Indiánmi a rytiermi [Medu Indijancima i vitezovima] / Ján Cicka. – Hlas ľudu, 18. VI 1994, 51, br. 26, str. 9. Izveštaj o Drugoj smotri dečijih pozorišnih grupa u Staroj Pazovi na kojoj je učestvovalo jedanaest ansambala sa trinast predstava.
1294. Statky-zmütky vo Vojlovici a v Bratislavce [Gužva oko imanja u Vojlovici i u Bratislavi] / J. D. – Hlas ľudu, 18. VI 1994, 51, br. 26, str. 9. Vest da će AP VHV iz Baćkog Petrovca gostoni u Vojlovici i Bratislavi sa predstavom „Gužva oko imanja“ J. G. Tajovskog, u režiji Andreja Privratskog.
1295. Devine manifestare cu tradiție [Postaie manifestacija sa tradicijom] / Eufrosina Grecoaneanu. – Libertatea, 18. VI 1994, L, br. 24, str. 11. Najava i komentari pred početak treće slike pantomime, satire i humora „PAN-MONUS“ u Seleusu.
1296. Fără ecoul cuvenit [Bez zasluženog odjeka] / Eugenia Bâlteanu. – Libertatea, 18. VI 1994, L, br. 24, str. 11. Na „Dečijim pozorišnim danima“ učestvovale samo škole iz Vladimirovca i Novog Sela.
1297. Un vis a devenit realitate [San je postao stvarnost] / D. M. – Libertatea, 18. VI 1994, L, br. 24, Gazeta de Seleus, III, br. 8, str. 6. O dosadašnjem radu pozorišnih amatera iz Seleusa.
1298. Visuri neprihânite [Netaknuti snovi] / Mircea Samoilă. – Libertatea, 18. VI 1994, L, br. 24, Gazeta de Seleus, III, br. 8, str. 6. Razgovor sa mlađim glumcima amaterima iz Seleusa.
1299. Уздин: аматери на републичкој смотри / Ј. Т. – Дневник, 21. VI 1994, LIII, бр. 17026, стр. 12. Вест да ће АП Дома културе из Уздина учествovati na republičkom takmičenju amaterskih pozorišta Srbije u Кули, sa predstavom „Човек из пусте куће“

Тодора Крецуа и Јоце Винке, у рокији Јове Далеа.

1300. Фестивал аматерских позоришта Србије / Ј. Димитров. – Дневник, 21. VI 1994, LIII, бр. 17026, стр. 4.

Вест да ће у Кули бити свечано отворена 36. смотра аматерских позоришта Србије, и списак учесника.

1301. Атентат у Пријепољу. – Кулска комуна, 23. VI 1994, XV, бр. 312, стр. 2.

Вест да је представа „Атентат“ у извођењу АП „Стефан Сремац“ из Црвенке учествовала на Републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Пријепољу.

1302. Захваљујући „Боднаровој жени“ / Е. Леринц – Комуна, 23. VI 1994, XXXIII, бр. 1746, стр. 5.

Разговор са Јаношем Балажом, председником КУД-а „Енисег“, чија ће представа „Боднарова жена“, учествовати на Смотри аматерских друштава у Жамбеку, у Мађарској.

1303. „Ожалошћена породица“ у Кули / С. К. – Комуна, 23. VI 1994, XXXIII, бр. 1746, стр. 5.

О учесницима на 36. републичкој смотри драмских аматера у Кули.

1304. Почеле позоришне светковине / Д. Л. – Кулска комуна, 23. VI 1994, XV, бр. 312, стр. 8. и 17.

На 36. републичком фестивалу аматерских позоришта Србије у Кули, који се одржава и у Алексинцу и Пријепољу, селектор Миле Гајин одабраће пет најбољих који ће ићи на Савезну смотру у Врање.

1305. Vajdasági amatőr rendezők Zsámbékon [Amaterski reditelji iz Vojvodine u Žambeku] / fi [Fodor István]. – Magyar Szó, 23. VI 1994, LI, бр. 125, str. 11.

Osrt na učešće amaterskih reditelja iz Vojvodine na kursu za reditelje u Žambeku, u Madarskoj.

1306. Szombaton bemutató, vasárnap ismétlés [U subotu je premijera, a u nedelju repriza] / I. [Lajber] gy. [György]. – Magyar Szó, 24. VI 1994, LI, бр. 126, str. 11.

Vest o premijeri представе „Столица за Јулјане“ Novaka Novaka, у режији Ištvana Konca i izvođenju madarske grupe „Kovács Vik-

tor“, секције Центра за културу „Vuk Karadžić“ iz Bećaja.

1307. Hložany [Gložan] / J. B. – Hlas l'udu, 25. VI 1994, 51, br. 27, str. 24.

Vest da je u Gložanu izvedena pozorišna igra „Vitezovi okruglog vola“ Zoroslava Spevaka, u режији Juraja Bartoša.

1308. PAN-MONUS desereteće frunțile [PAN-MONUS razvedrava čela] / Florin Tărăan. – Libertatea, 25. VI 1994, L, br. 8, str. 8.

Izveštaj o radu žirija sa popisom nagradenih učesnika, na festivalu PAN-MONUS u Seleusu.

1309. PAN – MONUS edicija a III-a (PAN-MONUS III-a smoira) / Ioja Bulic. – Libertatea, 25. VI 1994, L, br. 25, str. 1.

Najava početka festivala „PAN-MONUS“ u Seleusu.

1310. Umorul – condiție a existenței umane [Humor – uslov ljudskog postojanja] / Florin Tărăan. – Libertatea, 25. VI 1994, br. 8, str. 8.

Osrt na festival „PAN-MONUS“ koji je treći put održan u Seleusu. Dat je popis učesnika.

1311. Apreciere și bună primire [Priznanje i dobar prijem] / Pavel Greoncan. – Libertatea, 2. VII 1994, L, br. 26, str. 10.

Izveštaj iz Prijeopolja o učešću pozorišta iz Nikolinaca na Republičkoj smotri amaterskih pozorišta Srbije, sa predstavom „Nandu“ M. Gorkog, u режији Branislava Guzine.

1312. Valoare incontestabilă [Neosporan kvalitet] / Pavel Greoncan. – Libertatea, 2. VII 1994, L, br. 26, str. 10.

O učešću pozorišta iz Uzdina na Republičkoj smotri pozorišnih amatera Srbije u Kuli, sa predstavom „Čovek iz puste kuće“.

1313. Dvanaest odabranih / A. Stanojević. – Borba, 7. VII 1994, LXXII, бр. 185, стр. 17.

На 38. фестивалу драмских аматера у Врању наступиће и аматери из Бачког Петровца са представама „Језик горштака“ и „Краљ Мацко“ и аматери из Кикинде са представом „Маратонци трче почасни круг“.

1314. Teatar „Mimart“. – Дневник, 7. VII 1994, LIII, бр. 17042, стр. 9.

Вест да је на 29. београдској ревији алтернативних малих сцена (БРАМС), најграду за глуму освојила Ранка Борјановић за улогу у представи „Дневник Ане Франк“ у извођењу АП ВХВ из Старе Пазове.

1315. Így érdemes [Na ovaj način je vredelo] / Lajber György. – Családi Kör, 7. VII 1994, V, br. 27, str. 16.

Prikaz predstave „Stolica za Iuljanje“ Novaka Novaka, u режији Ištvana Konca i izvođenju Центра за културу „Vuk Karadžić“ iz Bećaja.

1316. Szabadít meg a gonosztól [Oslobodi nas od zla] / b. [Barácius] z. [Zoltán]. – Új Hét Nap, 8. VII 1994, II, br. 27, str. 12.

Kritika predstave „Oslobodi nas od zla“ Žana Poaroa u izvođenju KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Sombora.

1317. „A szórványmagyarságban életben kell tartani a lelket“ [„Madarima u dijaspori potrebno je održavanje duhovnosti“] / Nyáry Márta. – Új Hét Nap, 8. VII 1994, II, br. 27, str. 9.

Razgovor sa Ferencom Bertom, председником КУД-а „Testvériseg-Egység“ iz Ruskog Sela.

1318. „Œftajova dživka“ [„Jeftajeva kћi“]. – Руске слово, 8. VII 1994, XLVIII, бр. 27, стр. 10.

Фрагмент из чланка, објављеног у листу „Руски новини“ бр. 14, из 1925. године, поводом првог извођења драме „Јефтајева кћи“ Гаврила Костельника.

1319. Teatar je nastalgrija [Позориште као носталгија] / Мартица Тамаш. – Руске слово, 8. VII 1994, XLVIII, бр. 27, стр. 10.

Разговор са Еуфемијом Рац Гашвенд, некадашњом успешном глумицом-аматором РНТ „Баја“ из Руског Крстура.

1320. Čia je a čia bude divadelná sála? [Čia je i čia će biti pozorišna sala?] / M. Prebudića. – Hlas l'udu, 9. VII 1994, 51, br. 29, str. 8.

Članak o problemu припадностi pozorišne sale u Staroj Pazovi.

1321. Laureta Onciu și Ioja Vinca printre laureați [Laureta Onču i Joca Vinča među nagradenima] / Vasa Barbu. – Libertatea, 9. VII 1994, L, br. 27, str. 4.

Na Republičkoj smotri pozorišnih amatera Srbije u Kulici nagrađeni su za glumačka ostvarenja L. Onču i J. Vinka iz Uzidina.

1322. Mā identificiraju personajele [Identificujem se sa likovima] / Vasa Barbu. – Liberata, 9. VII 1994, L, br. 27, str. 12.

Razgovor sa Jocom Vinkom, dojenom amaterskog pozorišnog života iz Uzidina.

1323. Domaće na sceni / D. B., M. G. – Bečerje novosti, 10. VII 1994, XLII, br. 27357, str. 16.

Na 38. festivalu amaterskih pozorišta Jugoslavije u Vračju nastupili su i NPI iz Kikinide sa predstavom „Ožalošćena porodična“ i amateri iz Bačkog Petrovca sa predstavama „Jezik gornjaka“ i „Kralj Mačko“.

1324. „Madach“ obilazi sela / X. J. – Zrenjanin, 15. VII 1994, XLIII, br. 2201, str. 6.

Vest da AP „Madach“ obilazi sela sređnje Banata i igra predstave.

1325. Glavna glumica u Đeđovim predstavama [Glavna glumica u Đeđinim predstavama] / M. [Martinić] Tamash. – Riske slovo, 15. VII 1994, XLVIII, br. 28, str. 9.

Cucevet sa Amalijom Art iz Brčeca, nekadашњом glumicom Amaterskog pozorišta u Ruskom Krsturu, koja je glumila u predstavama Petra Riznicha sve do njezine smrti.

1326. Chýtník: naši na BRAMS-e [Glasnik: naši na BRAMS-u] / J. C. – Hlas ľudu, 16. VII 1994, 51, br. 30, str. 10.

Vest da je na Beogradskoj reviji alternativnih malih scena učestvovalo AP VHV sa scenama u Staroj Pazovi i Bačkom Petrovcu.

1327. Smiech a pláč [Smeh i plač] / J. D. – Hlas ľudu, 16. VII 1994, 51, br. 30, str. 10.

Razgovor sa Ljuboslavom Majerom, rediteljem, povodom njegovog gostovanja u Slovačkoj i rada na režiji predstave „Jezik gornjaka“ H. Pintera sa kojom su amateri iz Bačkog Petrovca uspešno gostovali u nekoliko mesta.

1328. Nema predaha. – Kulска komuna, 21. VII 1994, XV, br. 313, str. 2.

Vest da amateri iz Ruskog Krstura spremaju predstavu „Mali prinč“ u re-

žiji Vladimiira Hađa, studenta режије у Кијеву.

1329. Műkedvelés Bezdánban [Amaterstvo u Bezdani] / Friedrich Anna. – Magyar Szó, 21. VII 1994, LI, br. 149, str. 13.

Razgovor sa Mihaljem Pfafom, predsednikom KUD-a „Petőfi Sándor“ u Bezdani i članovima društva o budućem radu i premijerama.

1330. Pripravljani „Malog prinča“ [Priprema „Malog prinča“] / M. [Mihailo] Žazuljak. – Riske slovo, 22. VII 1994, XLVIII, br. 29, str. 9.

Razgovor sa Vladimirom Nađem Činjom iz Ruskog Krstura, studentom pozorišne umetnosti u Kiјevu, koji u toku raspusta priprema predstavu „Mali prinč“ Antoana de Sent-Egziplerija sa članovima NPH „Hađa“, scene u Ruskom Krsturu.

1331. Nyári cabaret [Letnji kabare] / B. [Bárácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 23. VII 1994, LI, br. 151, str. 6.

Razgovor sa Karoljem Izlecom, članom AP „Madách Imre“ iz Zrenjanina, o priprema letnjih premijera.

1332. Zaostaju amateri. – Borba, 26. VII 1994, LXXII, br. 204, str. 20.

Na skupu u Kulturno-povestnoj zajednici Vojvodine istaknuto je da mađarske zajednice u kulturni ostvaruju svoja prava ali je primenjeno da zaostaje rad amaterskih pozorišnih družina.

1333. „Priméri cojštva i juhništva“ / P. C. – Pančevač, 29. VII 1994, CXXV, br. 3527, str. 4.

NaJAVA monodrame „Priméri cojštva i juhništva“ autora i izvođača Save Radovića, po tekstovima Genezana i Marka Miljanova, na sceni Centra za kulturu „Olga Petrović“ u Pančevu.

1334. Žatva, akej páru hľadat! [Žetva, kojoj para nema] / V. Dorča. – Hlas ľudu, 30. VII 1994, 51, br. 32, str. 10.

Na sastanku Upravnog odbora AP VHV iz Bačkog Petrovca podnet je izveštaj o uspešnom radu u ovoj sezoni.

1335. Amatör színjátszásunk megújhodása [Preporod amaterstva] / Faragó Árpád. – Magyar Szó, 3. VIII 1994, LI, br. 160, str. 9.

O radu amatera u Vojvodini.

1336. Predurčený na herca [Predodreden za glumca] / Vladimir Dorča. – Hlas ľudu, 6. VIII 1994, 51, br. 33, str. 20.

Članak o Ondreju Brni, glumcu amateru iz Bačkog Petrovca.

1337. Amá-tőrök [Amateri] / Kovács Frigyes. – Napló, 10. VIII 1994, V, br. 223, str. VI.

Razgovor sa Frdešem Kovačem o amaterima iz Sente.

1338. A függöny mögött [Iza závese] / Faragó Árpád. – Napló, 10. VIII 1994, V, br. 223, str. V.

Beleške o vojvodanskim amaterskim družinama uopšte.

1339. Szövegszaporítás [Impresije] / Szabó Palócz Attila. – Magyar Szó, 12. VIII 1994, LI, br. 168, str. 11.

Beleške o predstavi „Razgoličeni Deda Mraz“ Atile Sabo Paloca, u režiji autora i izvođenju KUD-a „Thurzó Lajos“ iz Sente.

1340. Szövegszaporítás [Impresije] / Szabó Palócz Attila. – Magyar Szó, 13. VIII 1994, LI, br. 169, str. 10.

Beleške o predstavi „Razgoličeni Deda Mraz“ Atile Sabo Paloca, u režiji autora i izvođenju KUD-a „Thurzó Lajos“ iz Sente.

1341. Rendkívül sikeres évad volt [Bila je veoma uspešna sezona] / H. Á. – Magyar Szó, 16. VIII 1994, LI, br. 171, str. 9.

O radu amatera KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Sombora.

1342. Szövegszaporítás [Impresije] / Szabó Palócz Attila. – Magyar Szó, 16. VIII 1994, LI, br. 171, str. 9.

Beleške o predstavi „Razgoličeni Deda Mraz“ Atile Sabo Paloca, u režiji autora i izvođenju KUD-a „Thurzó Lajos“ iz Sente.

1343. Mondd azt, hogy szeretsz [Reci mi, da me voliš] / B. [Bárácius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 17. VIII 1994, LI, br. 172, str. 9.

Razgovor sa Karoljem Izlecom, sekretarjem AP „Madách Imre“ iz Zrenjanina, o planovima u novoj sezoni.

1344. Bábok bűvöléteben [Zanesenost lutkama] / Hegyi József. – Csáldi Kör, 18. VIII 1994, V, br. 33, str. 9.

Portret Irene Tot, glumice AP „Madách Imre“ iz Zrenjanina.

1345. Szövegszaporítás [Impresije] / Szabó Palócs Attila. – Magyar Szó, 18. VIII 1994, L1, br. 173, str. 11.

Blešće o predstavi „Razgoličeni Deda Mraz“ Atile Sabo Paloca, u režiji autora i izvođenju KUD-a „Thurzó Lajos“ iz Sente.

1346. Vendégszereplés [Gostovanje] / Szávin G. Tibor. – Magyar Szó, 19. VIII 1994, L1, br. 174, str. 11.

Članak o gostovanju KUD-a „Petőfi Sándor“ iz Vršca u Subotici i Čantaviru.

1347. Amaterska pozorišta rumunske narodnosti / Marioara Vojnović. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 65-66.

Prikaz sezone 1992/93.

1348. Amaterska pozorišta slovačke narodnosti / Milina Florijanova. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 63-65.

Prikaz sezone 1992/93.

1349. XXI pozorišni dani Rumuna u Vojvodini. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 131.

Popis učesnika i predstava na Smotri održanoj od 27. marta do 4. aprila 1993. godine.

1350. XXII festival malih i eksperimentalnih scena. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 127-128.

Popis pozorišta i prikazanih predstava na festivalu u Pančevu od 27-29. maja 1993. godine.

1351. XXIV smotra slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 130.

Popis učesnika i predstava Smotre u Staroj Pazovi od 26. marta do 4. aprila 1993. godine.

1352. XXV dramski memorijal „Pete Riznič Dade“. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 131-132.

Popis učesnika i predstava.

1353. Nagrade na XXII festivalu malih i eksperimentalnih scena. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 135.

Popis nagradenih.

1354. Nagrade na XXI pozorišnim danima Rumuna u Vojvodini. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 137-138.

Popis nagradenih.

1355. Nagrade na XXIV smotri slovačkih amaterskih pozorišta Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 136-137.

Popis nagradenih.

1356. Nagrade na XXV dramskom memorijalu „Pete Riznič Dade“. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 138.

Popis nagradenih.

1357. Nagrade na XXXV republičkom festivalu amaterskih pozorišta Srbije. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 135.

Popis nagradenih.

1358. Nagrade na XXXVI majskim igrama. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 135-136.

Popis nagradenih.

1359. Rusinski narodni teatar „Đada“ / Gavrila Koljesar. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 66-67.

Prikaz sezone 1992/93.

1360. XXXV republički festival amaterskih pozorišta Srbije. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 127.

Popis pozorišta i prikazanih predstava na festivalu u Kuli od 4-12. juna 1993. godine.

1361. XXXVI majiske igre. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 128-130.

Popis učesnika i prikazanih predstava na Igrama u Bećeu od 22-31. maja 1993. godine.

RAZNO

1362. Светlosti tverđave / В. Мијуновић. – Политика, 1. IX 1993, XC, бр. 28697, стр. 16.

Летњи фестивал под називом „Обреди, светlosti“ у организацији Културног центра Новог Сада почeo је премијером представе „Отело“ В. Шекспира, у режији Стеве Жигона.

1363. „Магбет“ из Новог Сада / М. Д. – Политика, 9. IX 1993, XC, бр. 28705, стр. 14.

Најава представе „Магбет“ В. Шекспира, на београдској летњој СКИ СЦЕНИ у

продукцији Културног центра Новог Сада, у режији Милана Белегишића.

1364. Где је позориште данас у односу на то сутра – Позориште, 1993/94, LXI, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 28-29.

Говор Слободана Божовића, позоришног критичара, на Разговору о сезони 1992/93, који организује Позоришни музеј Војводине.

1365. Настанак листа Позориште у Новој серији. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993/94, стр. 40.

Преписка Луке Дотлића и Зорана Јовановића, првог уредника листа Позориште.

1366. Остаје позориште старије од свега – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993/94, стр. 29-30.

Говор Зорана Р. Поповића, на Разговору о сезони 1992/93, који организује Позоришни музеј Војводине.

1367. Разговор о репертоару / Б. К. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 1/2/3, септембар/октобар/новембар 1993, стр. 28.

Осврт на Разговор о сезони 1992/93, који организује Позоришни музеј Војводине.

1368. Угрожена оба театра. – Дневник, 13. X 1993, LII, бр. 16824, стр. 10.

Са састанка Покрајинског секретаријата за културу и образовање на којем се говорило о пресељењу Новосадског позоришта у Дом културе, у коме ради Позориште младих.

1369. Вештачки див / Мирослав Радоњић – Дневник, 27. X 1993, LII, бр. 16838, стр. 14.

Поводом 150 година рођења Косте Трифковића о Лази Телечком, глумцу, једном од првих тумача ликова из његових дела.

1370. Уметност неће бити угрожена / Н. Славковић – Дневник, 27. X 1993, LII, бр. 16838, стр. 12.

Вест да је Обрад Милошевић, председник Извршног одбора Скупштине грађана, са сарадницима, посетио Позориште

младих и Новосадско позориште, ради упознавања са њиховим проблемима.

1371. Nem kölözöttük az Újvidéki Színházat [Novosadsko pozorište neće se preseliti u zgradu Pozorišta mladih] / cf [Kontra Ferenc]. – Magyar Szó, 28. X 1993, L, br. 291-294, str. 11.

Vest da je Obrad Milošević, predsednik Izvršnog odbora Skupštine opštine Novi Sad, posetio Novosadsko pozorište i Pozorište mladih.

1372. Egy színinövendék naplójából [Iz dnevnika jednog studenta Akademije umetnosti] / Szabó Palócz Attila. – Családi Kör, 4. XI 1993, IV, br. 44, str. 16.

Beleške o glumi, o iskrenosti glumaca.

1373. Az együttműködés jegyében [U znaku saradnje] / Pálícs Márta. – Magyar Szó, 7. XI 1993, L, br. 301-304, str. 12.

Razgovor sa Dragonom Dačićem o jugoslovensko-madarškim pozorišnim vezama.

1374. Позоришни Трифковић / Н. Попов. – Дневник, 3. XII 1993, LII, бр. 16872, стр. 7.

Поподом 150-годишњице постојања Косте Трифковића, у Архиву Војводине отворена је изложба посвећена његовом комеморативном раду и изложену на нашим сценама и представљена његова статуја, рад академског вајара Јове Солдатовића. Аутори изложбе су Милене Лесковић и Мирослав Радоњић из Позоришног музеја Војводине.

1375. Стерија – писац арија. – Вршачка кула, 29. XII 1993, бр. 308, стр. 7.

Откриће проф. Душана Михаиловића да је Јован Стерија Поповић писац оригиналног либрета за прву српску оперу „Постанак српског царства”, које је пронађено у његовом завештању Матици српској.

1376. Михаило Ковачевић – историчар позоришта / В. К. – Позориште, 1993/94, LXI, 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 57.

Приказ књиге „Позориште и глумци“ Михаила Ковачевића, коју је приредио Зоран Т. Јовановић, а издао „Прометеј“, Нови Сад, 1994.

1377. Nova Scena. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март 1994, стр. 7.

Вест да је изашао часопис Сцена, бр 4-6.

1378. Promovisan Ludus. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 4/5/6/7, децембар 1993, јануар/фебруар/март, стр. 7.

Вест да је промовисан нови позоришни часопис Лудус, који издаје Удружење драмских уметника Србије.

1379. Mire várunk? [Na šta čekamo?] / Barátius Zoltán. – Új Hét Nap, 11. II 1994, II, бр. 6, стр. 10.

O nezaposljenim glumcima iz Subotice.

1380. Színházunk közügy [Naše pozorište je javna stvar] / Árpási Ildikő. – Magyar Szó, 17. II 1994, LI, бр. 39-45, стр. 7.

Razgovor sa Jožefom Kasom, gradonačelnikom Subotice, o osnivanju Vojvodanskog madarskog pozorišta u Subotici.

1381. Ne legyen szalmaláng! [Da ne bude oduševljenje kratkog veka!] / Árpási Ildikő. – Új Hét Nap, 18. II 1994, II, бр. 7, стр. 12.

Anketa o tome da li je potrebno osnivati Vojvodansko madarsko pozorište u Subotici.

1382. Színház születik [O novom pozorištu] / Dudáts Károly. – Új Hét Nap, 18. II 1994, II, бр. 7, стр. 12.

Izveštaj o osnivanju Vojvodanskog madarskog pozorišta u Subotici.

1383. Kosztolányi lesz a névadó [Kostolanji će biti „imenodavac“] / K-k [Kabók Erika]. – Magyar Szó, 10. III 1994, LI, бр. 51, стр. 9.

Izveštaj sa sednice Inicijativnog odbora, održane zbog osnivanja novog madarskog pozorišta u Subotici.

1384. Novo pozorište „Deže Kostolanji“ / Lj. G. – Subotičke novine, 11. III 1994, L, бр. 10, стр. 2.

Vest da će u saradnji sedam opština Severnobanetskog okruga i Kulturnog saveza vojvodanskih Madara, biti predloženo osnivanje pozorišta „Deže Kostolanji“ sa sedištem u Subotici.

1385. Csak jó slínházat szabad csinálni [Kako da nam bude novo pozorište] / Kabók Erika. – Magyar Szó, 13. III 1994, LI, бр. 52, стр. 13.

Razgovor sa Đerdom Hernjakom o tome kako on zamišlja formiranje Pozorišta „Kostolanji Deže“.

1386. Позоришни Антић. / Н. Попов. – Дневник, 15. III 1994, LIII, бр. 16932, стр. 10.

Поводом обележавања годишњице постојања писца Мирослава Антића, разговор у КПЗ Војводине посвећен је позоришном Антићу.

1387. Оснива се позориште на мађарском језику / Л. И. – Политика, 16. III 1994, XCII, бр. 28884, стр. 18.

На иницијативу суботичког НП основаће се заједничко позориште за више општина на северу Бачке у којима живе претежно Мађари.

1388. Nem értünk egymás színlázi nyelvén? [Idenj nesporazum u vezi sa osnivanjem novog pozorišta] / B. [Barátius] Z. [Zoltán]. – Magyar Szó, 17. III 1994, LI, бр. 54, стр. 9.

Baraciuš Zoltan o osnivanju novog pozorišta u Subotici.

1389. Исправљање чистоте језика / В. Видакопић. – Дневник, 18. III 1994, LIII, бр. 16935, стр. 12.

У Суботици се оснива „Позориште Дејже Костоланји“ које би радило у мађарском КУД „Непкер“, а премијере би приказивало у Дечјем позоришту „Курир Јовица“.

1390. Сцена 4-6 / Д. Николић. – Дневник, 20. III 1994, LIII, бр. 16937, стр. 9.

Приказ часописа Сцена, бр. 4-6.

1391. Позоришни Антић / Мирослав Радоњић. – Дневник, 23. III 1994, LIII, бр. 16940, стр. 12.

О раду Мирослава Антића, познатог писца и драмског писца, у многим позориштима Југославије.

1392. Középiskolások Színművészeti Vetélkedője [Pozorišno takmičenje srednjoškolaca] – aat – – – Magyar Szó, 4. IV 1994, LI, бр. 67, стр. 12.

Najava i program Pozorišnog takmičenja srednjoškolaca održanog u Subotici.

1393. Új színház a láthatáron [Novo pozorište na vidiku] / Farkas Zsuzsa. – Magyar Szó, 13. IV 1994, LI, бр. 66, стр. 9.

Razgovor sa Zoltanom Vargom, kandidatom za upravnika Pozorišta „Kostolányi Dezső” u Subotici, o profilu pozorišta i planu rada.

1394. O avantgardnom teatru / Н. Попов. – Дневник, 15. IV 1994, LIII, бр. 16963, стр. 9.

На „Отвореној катедри” на Драмском одсеку Академије уметности у Новом Саду, последњи гост је био Ласло Барбари, редитељ из Мађарске.

1395. Sóvárgás és szereleketkeresés [Čežnja i potraga za ljubavlju] / ger [Gergely József]. – Magyar Szó, 17. IV 1994, LI, бр. 70, стр. 11. Članak o Pozorišnoj smotri srednjoškolaca u Subotici.

1396. Pacadnik „opлемењене” енергије / Илија Туцић. – Дневник, 18. IV 1994, LIII, бр. 16966, стр. 9.

Разговор са Ненадом Остојићем, деканом новосадске Академије уметности, поводом обележавања 20-годишњице постојања ове образовне установе.

1397. Pomoć dramskim umetnicima Srbije / Lj. G. – Suboličke novine, 29. IV 1994, L, бр. 17, str. 4.

U akciji „Glumac i njegova sudbina”, a povodom 27. marta, Medunarodnog dana pozorišta, Savez dramskih umetnika Srbije organizovao dobrovoljnu akciju za pomoć penzionisanim dramskim umetnicima.

1398. Balkanski Lir / Александар Милосављевић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 25.

Приказ представе „Краљ Лир” В. Шекспира, у режији Карен Цонсон, која је изведена на Новосадском летњем фестивалу.

1399. Danci baleta u Суботици / Свенка Савић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 35.

О приватној Балетској школи „Раичевић” и одржавању сусрета „Дани балета” на сцени НП у Суботици.

1400. Завук отрнуто од заборава / Нада Савковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 55.

Приказ књиге „Музички бревијар Новог Сада” Антона Еберста, у издању аутора 1994. године.

1401. Из старијих позоришних часописа – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 53-54.

Приказ часописа „Ми и ви” ревије за сценску културу, чији је први број издalo удружење глумаца Краљевине Југославије јануара 1938. године.

1402. Јубилеј Академије уметности / Радослав Лазић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 26.

О двадесетогодишњем раду Драмског одсека Академије уметности и о сарадњи Академског и Салашарског позоришта.

1403. Јуче изјутра, изгорела је до темеља зграда Народног позоришта – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 50-52.

О катастрофалном пожару у којем је изгорела зграда Народног позоришта у Новом Саду, 23. јануара 1928. године.

1404. Lir na Tvrđavi / Б. Лазукић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 25.

О Новосадском летњем фестивалу на Тврђави, у оквиру којег ће бити приказана представа „Краљ Лир” В. Шекспира, у режији Карен Цонсон.

1405. Нушићу у част / Зоран Т. Јовановић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 52-53. Осврт на обележавање 60-годишњице рођења Бранислава Нушића у Новом Саду, 1924. године.

1406. О називу дечја опера / Ђуро Рајковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 31.

О термину – дечја опера

1407. Слободан Божовић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 60.

In memoriam Слободану Божовићу преминулом новинару РТВ Нови Сад.

1408. Шекспир у фармеркама / Даница Вуковић. – Позориште, 1993/94, LXI, бр. 8/9/10, април/септембар 1994, стр. 26.

Приказ представе „Краљ Лир” В. Шекспира, у режији Карен Цонсон, која је премијерно изведена на Петроварадин-

ској тврђави у оквиру Новосадског ле-тњег фестивала.

1409. Оснива се позориште / М. Попа-дин. – Политика експрес, 9. V 1994, XXXII, бр. 10824, стр. 11.

На седници Скупштине општине Субо-тица треба да се донесе одлука о осни-вању још једног позоришта у Суботици под називом „Костолањи Деже” које ће изводити дела на мађарском језику.

1410. Ново позориште / М. М. – Вечерње новости, 11. V 1994, XLII, бр. 27295, стр. 16.

Вест да се у Суботици основало ново позориште „Деже Костолањи”.

1411. Повратак музичкој баштини / Б. Хложан – Дневник, 12. V 1994, LIII, бр. 16987, стр. 10.

Поводом обележавања 85-годишњице Музичке школе „Исидор Бајић”, у Синагоги ће премијерно бити изведена опера „Кнез Иво од Семберије” И. Бајића у којој учествују и солисти СНП.

1412. Позориште по вољи ДЗВМ / М. Игњатовић – Дневник, 12. V 1994, LIII, бр. 16987, стр. 9.

У Управном одбору НП у Суботици, већина су чланови ДЗВМ, који су једни од оснивача мађарског позоришта „Деже Костолањи”.

1413. Фестивал новог театра / Н. Попов. – Дневник, 12. V 1994, LIII, бр. 16987, стр. 10.

У оквиру Стеријиног позорја одржаће се и Мало позорје са шест представа, у организацији Културног центра Новог Сада.

1414. Osnovanó Pozorište „Deže Kostola-nji” / А. В. – Suboličke novine, 13. V 1994, L, бр. 19, стр. 1.

Vest da je osnovano Pozorište „Deže Kostola-nji” u Subotici (mađarsko), a za v. d. direk-tora imenovan je Zoltan Varga.

1415. Operski догађај / Борислав Хло-жан. – Дневник, 17. V 1994, LIII, бр. 16992, стр. 15.

Приказ премијере опере „Кнез Иво од Семберије” Исидора Бајића, у извођењу хора и оркестра Музичке школе „Иси-дор Бајић”. Диригент је Имре Топлак, а певали су и солисти Опере СНП.

1416. Развијање вредности / В. Црнански. – Дневник, 17. V 1994, LIII, бр. 16992, стр. 16.
- О концепту школовања на Одсеку за режију новосадске Академије уметности говоре асистенти Живко Поповић и Александар Давић.
1417. „Кнез Иво од Семберије“ / С. Мх. – Дневник, 24. V 1994, LIII, бр. 16999, стр. 9.
- Вест да се репризира опера „Кнез Иво од Семберије“ И. Бајића, коју ученици Музичке школе „Исидор Бајић“ изводе у Синагоги, у сарадњи са Опером СНП.
1418. „Маска“ на отварању / Н. Попов. – Дневник, 26. V 1994, LIII, бр. 17001, стр. 8.
- Најава отварања 39. Стеријиног позорја и 19. Малог позорја.
1419. „Кнез Иво од Семберије“ / С. Мх. – Дневник, 27. V 1994, LIII, бр. 17002, стр. 10.
- Вест да ученици Музичке школе „Исидор Бајић“ у сарадњи са СНП поново изводе у Синагоги оперу „Кнез Иво од Семберије“ И. Бајића.
1420. Култура без граница / И. Т. – Дневник, 27. V 1994, LIII, бр. 17002, стр. 9.
- Нада Поповић Першић, министар за културу у Влади Републике Србије, отворила је 10. међународну тријеналну изложбу позоришне књиге и перидике, у оквиру Стеријиног позорја.
1421. „Медуза“ за почетак / И. Туцић. – Дневник, 27. V 1994, LIII, бр. 17002, стр. 9.
- Најава отварања „Малог позорја“ са репертоаром представа.
1422. Сачувамо ово мало душе / Мира Бањац. – Дневник, 27. V 1994, LIII, бр. 17002, стр. 9.
- Поздравна реч Мире Бањац, глумице, на отварању 39. Стеријиног позорја.
1423. Изложба старих позоришних дела / Н. П. – Дневник, 29. V 1994, LIII, бр. 17004, стр. 14.
- Вест да је, у оквиру Стеријиног позорја, у СНП отворена изложба „Позоришна дела у Срба“, са ретким књигама из библиотеке породице Петковић.
1424. Састанак уредника позоришних часописа. – Дневник, 29. V 1994, LIII, бр. 17004, стр. 14.
- Вест да ће се, у оквиру Стеријиног позорја, одржати састанак уредника позоришних часописа из земље и иностранства.
1425. Карен Чонсон режира „Краљ Лира“. – Политика, 30. V 1994, XCII, бр. 28956, стр. 15.
- Вест да ће Карен Чонсон, енглеска редитељка, режирати представу „Краљ Лир“ В. Шекспира која ће бити изведена на Новосадском летњем фестивалу.
1426. Изложбе о глумцима / Н. П. – Дневник, 31. V 1994, LIII, бр. 17006, стр. 9.
- Вест да су у оквиру Стеријиног позорја у СНП отворене две изложбе, о глумцу Јовану Милићевићу (аутора Драгана Чолића из Музеја позоришне уметности Србије) и о Милки Марковић, (аутора Милене Лесковац из Позоришног музеја Војводине).
- 1426a. О неким литерарно-сценским карактеристикама репертоара позоришта за децу у Војводини, током пет минутих сезона / Мирослав Радоњић. – Сцена, 1994, XXX, књ. 1, бр. 3-4, мај-август, стр. 65-66.
- Чланак о дечјим позориштима у Војводини.
- 1426b. Слободан Божовић (1938-1994) / Милан Живановић. – Сцена, 1994, XXX, књ. 1, бр. 3-4, мај-август, стр. 124-125.
- In memoriam преминулом новинару РТВ Нови Сад.
1427. Модеран балетски израз / Б. Х. – Дневник, 1. VI 1994, LIII, бр. 17007, стр. 9.
- Најава гостовања Балета Солисане Националног театра из Печуја, који ће играти на музiku Брамса, Дворжака и Баха, а посетиће Нови Бечеј, Нови Сад и Суботицу.
1428. Прво школско позорје / Лука Хајдуковић – Дневник, 1. VI 1994, LIII, бр. 17007, стр. 12.
- Одломак из реферата Луке Хајдуковића, прочитаног на трибини под називом „Школско позориште код Срба“, у организацији позоришног музеја Војводине и Стеријиног позорја.
1429. Историја између школских скамија / И. Туцић. – Дневник, 2. VI 1994, LIII, бр. 17008, стр. 9.
- Осврт на трибину „Школско позориште код Срба“, на којој су говорили: Радослав Лазић, Васо Милићевић, Душан Михаиловић, Алојје Јујес, Драгољуб Влатковић и гости из Темишвара Стеван Бугарски и Љубомир Степанов.
1430. Siker és bukás [Uspeli i pad] / Gerold László. – Magyar Szó, 2. VI 1994, II, бр. 133, стр. 9.
- Sumiranje pozorišnih događaja u Vojvodini sezone 1993/94.
1431. Театар на раскршћу / Илија Туцић. – Дневник, 3. VI 1994, LIII, бр. 17008, стр. 12.
- Извештај о разговору за Округлим столом „Позориште у новим друштвеним и економским условима“.
1432. Egy slánész naplójából [Iz dnevnika jednog glumca] / Faragó Árpád. – Új Hét Nap, 17. VI 1994, II, бр. 24, стр. 12.
- О Festivalu pozorišta madarskih manjina održanom u Kislárdji (Madarska), коме је prisustvovao i Novosadsko pozorište.
1433. Ватра и душа / К. Л. – Вечерње новости, 20. VI 1994, XLII, бр. 27329, стр. 18.
- На Новосадском летњем фестивалу „Душа, ватра“ биће изведене и представе „Краљ Лир“ и „Лигтигона“.
1434. Талентована девојачка класа / М. Р. – Дневник, 27. VI 1994, LIII, бр. 17032, стр. 15.
- О раду приватне глумачке школе Мире Бањац у Новом Саду.
1435. Одлазак „Романова“ / М. Ж. – Дневник, 2. VII 1994, LIII, бр. 17037, стр. 9.
- Вест о смрти Слободана Божовића, новинара РТВ Нови Сад.
1436. Почиње „Штранд фест“ / С. Михајловић. – Дневник, 2. VII 1994, LIII, бр. 17037, стр. 12.
- Обавештење да се на Штранду отвара „Штранд-фест“ са богатим програмом, укључујући и позоришне представе.

1437. Тврђава створена за Шекспира / Владо Мићуновић. – Политика, 7. VII 1994, XCI, бр. 28994, стр. 18.
- На Новосадском летњем фестивалу под називом „Душа, ватра“ биће изведена и представа „Краљ Лир“ Виљема Шекспира, у режији КAREN ЏОНСОН.
1438. У кругу звезда / П. Самарџија. – Политика експрес, 7. VII 1994, XXXII, бр. 10883, стр. 11.
- На Новосадском летњем фестивалу „Душа, ватра“ биће изведена представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Karen Џонсон.
1439. Лир на Тврђави / Б. Лазукић – Борба, 8. VII 1994, LXXII, бр. 186, стр. 17.
- На Новосадском летњем фестивалу „Душа, ватра“ биће изведена и представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Karen Џонсон.
1440. Стеван Пешић (1939-1994) / Борђе Писарев. – Дневник, 9. VII 1994, LIII, бр. 17044, стр. 10.
- Ин меморијам Стевану Пешићу, писцу, чији су комади извођени у позоришту ма за децу.
1441. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 10. VII 1994, LIII, бр. 17045, стр. 14.
- Најава представе за децу „Беба долази“ Павла Јанковића Шолета, у извођењу Позоришта „Весела корњача“.
1442. „Душа, ватра“ / Н. Ј. – Дневник, 10. VII 1994, LIII, бр. 17045, стр. 14.
- Најава представе „Олеана“ Дејвида Мемета, у режији и адаптацији Виде Огњеновић и извођењу ЈДП из Београда, на Новосадском летњем фестивалу.
1443. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 11. VII 1994, LIII, бр. 17046, стр. 8.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Легенда о кнедлама“ аутора и извођача Ратка Радивојевића.
1444. „Душа, ватра“ / Н. Ј. – Дневник, 11. VII 1994, LIII, бр. 17046, стр. 8.
- Најава представе „Кабаре ембарго“ Моме Капора, у режији Ивана Вујића и извођењу глумца из Београда, на Новосадском летњем фестивалу.
1445. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 12. VII 1994, LIII, бр. 17047, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Легенда о кнедлама“ аутора и извођача Ратка Радивојевића.
1446. „Душа, ватра“. – Дневник, 12. VII 1994, LIII, бр. 17047, стр. 10.
- Најава перформансе „Поетика ватре – ватрени језици“ Зорана Ђерића, у извођењу глумца из Новог Сада и Београда, на Новосадском летњем фестивалу.
1447. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 13. VII 1994, LIII, бр. 17048, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Оксиморон“ Светислава Басара, у режији Дејана Мијача и извођењу Театра „Култ“ из Београда.
1448. Дух ренесансне ширине / Нина Попов. – Дневник, 13. VII 1994, LIII, бр. 17048, стр. 12.
- Интервју са Предрагом Врањешевићем, композитором, о музici за представу „Краљ Лир“ В. Шекспира, која ће бити изведена на Новосадском летњем фестивалу, на Тврђави, и о компоновању музике за позоришне представе.
1449. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 14. VII 1994, LIII, бр. 17049, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Тамина је ноћ“ Александра Поповића, у режији Егона Савина и извођењу Театра „Култ“ из Београда.
1450. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 15. VII 1994, LIII, бр. 17050, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Легенда о кнедлама“ аутора и извођача Ратка Радивојевића.
1451. Омаж ватри / Илија Туцић – Дневник, 15. VII 1994, LIII, бр. 17050, стр. 9.
- Приказ кореодраме „Поетика ватре – ватрени језици“ према сценарију Зорана Ђерића, која је изведена на Новосадском летњем фестивалу.
1452. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 16. VII 1994, LIII, бр. 17051, стр. 12.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Беба долази“ Павла Јанковића Шолета, у извођењу Позоришта „Весела корњача“.
1453. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 17. VII 1994, LIII, бр. 17052, стр. 15.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Беба долази“ Павла Јанковића Шолета, у извођењу Позоришта „Весела корњача“.
1454. Користан промотивни преглед / Нина Попов. – Дневник, 20. VII 1994, LIII, бр. 17055, стр. 14.
- Представљање најновијег двоброја часописа Сцена.
1455. Звезде на тврђави / Петар Самарџија – Политика експрес, 21. VII 1994, XXXII, бр. 10897, стр. 9.
- На Новосадском летњем фестивалу „Душа, ватра“ биће низ манифестија а као главни догађај очекује се представа „Краљ Лир“ у режији Karen Џонсон.
1456. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 26. VII 1994, LIII, бр. 17061, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена премијера комедије „Водени и остали спорти“ по текстовима Мрежека, Ружевића и Предића, у адаптацији и режији Милана Плетела.
1457. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 29. VII 1994, LIII, бр. 17064, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена комедија „Водени и остали спорти“, у адаптацији и режији Милана Плетела.
1458. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 30. VII 1994, LIII, бр. 17065, стр. 12.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена комедија „Водени и остали спорти“, у адаптацији и режији Милана Плетела.
1459. Režiserove Mäkké sny [Rediteljevi Meki snovi] / Martin Prebudila. – Hlas l'udu, 30. VII 1994, 51, br. 32, str. 9.
- Članak o uspešnom radu Miroslava Benke, rediteљa, u Slovačkoj i u Jugoslaviji.
1460. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 31. VII 1994, LIII, бр. 17066, стр. 15.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена комедија „Водени и остали спорти“ у адаптацији и режији Милана Плетела.

1461. Шекспир под тврђавом / Ј. Р. – Вечерње новости, 31. VII 1994, XLII, бр. 27378, стр. 18.
- На Новосадском летњем фестивалу „Душа, ватра“ биће изведена представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон.
1462. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 4. VIII 1994, LIII, бр. 17077, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту премијерно бити изведена комедија „Велико братско шопање“ Зијездане Шарин, у режији Зорана Шарине.
1463. Краљ Лир / И. Туцић. – Дневник, 6. VIII 1994, LIII, бр. 17073, стр. 10.
- Најава премијере представе „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон, која ће бити изведена у оквиру Новосадског летњег фестивала „Душа, ватра“, на Тврђави.
1464. Универзалне деобе / Боро Лазукић. – Борба, 6-7. VIII 1994, LXXII, бр. 215-216, стр. 11.
- Razgovor sa Karen Džonson, rediteljem predstave „Kralj Lir“, pred premijeru na Novosadskom letnjem festivalu.
1465. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 7. VIII 1994, LIII, бр. 17074, стр. 13.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представе „Триком, сликом и музиком“ Душка Трифуновића, у извођењу Позоришта „Кликер“ и „Водени и остали спортивни“ Милана Плетела.
1466. „Душа, ватра“ / Н. Ј. – Дневник, 7. VIII 1994, LIII, бр. 17074, стр. 13.
- Вест да ће, у оквиру Новосадског летњег фестивала „Душа, ватра“ на Тврђави бити изведена представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон.
1467. Лир у оригиналу / Ј. Р. – Вечерње новости, 7. VIII 1994, XLII, бр. 27378, стр. 18.
- Најава представе „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон која ће бити изведена на Петроварадинској тврђави, у оквиру Новосадског летњег фестивала.
1468. Украштана култура / Илија Туцић. – Дневник, 7. VIII 1994, LIII, бр. 17074, стр. 10.
- Разговор са Карен Консон, редитељком из Енглеске, поводом премијерног извођења представе „Краљ Лир“ у оквиру Новосадског летњег фестивала.
1469. Реприза „Краља Лира“ / Н. Ј. – Дневник, 8. VIII 1994, LIII, бр. 17075, стр. 8.
- Вест.
1470. Шекспир у – жижи / С. Ђујић. – Вечерње новости, 8. VIII 1994, XLII, бр. 27350, стр. 22.
- На Новосадском летњем фестивалу биће изведена представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон.
1471. Aplauzi „Liru“ / В. Lazukić. – Borba, 9. VIII 1994, LXXII, бр. 218, str. 15.
- Prikaz premijere predstave „Kralj Lir“ V. Šekspira, u režiji Karen Džonson koja je izvedena na Petrovaradinskoj tvrđavi.
1472. Боли део наше лектире / Илија Туцић. – Дневник, 9. VIII 1994, LIII, бр. 17076, стр. 13.
- Приказ премијере представе „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон и извођењу новосадских и београдских глумаца у оквиру Новосадског летњег фестивала.
1473. Данас на Штранд-фесту / Н. Ј. – Дневник, 10. VIII 1994, LIII, бр. 17077, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена комедија „Велико братско шопање“ Зијездане Шарин, у режији Зорана Шарине.
1474. „Краљ Лир“ на Петроварадину. – Политика експрес, 10. VIII 1994, XXXII, бр. 10917, стр. 11.
- Вест да је на Петроварадинској тврђави премијерно изведена представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон.
1475. Ludilo i opomena / Zoran Đerić. – Borba, 10. VIII 1994, LXXII, бр. 219, str. 15.
- Prikaz premijere predstave „Kralj Lir“ V. Šekspira, u režiji Karen Džonson koja je izvedena na Petrovaradinskoj tvrđavi.
1476. Сеоске шале и доскочице / Миодраг Кујунџић. – Политика, 10. VIII 1994, XCII, бр. 29028, стр. 17.
- Приказ комедије „Велико братско шопање“ Зијездане Шарин изведене на новосадском Штранд-фесту.
1477. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 12. VIII 1994, LIII, бр. 17079, стр. 10.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведена представа „Велико братско шопање“ Зијездане Шарин, у режији Зорана Шарине.
1478. Наговештај позорнице „размене“ / И. Т. – Дневник, 12. VIII 1994, LIII, бр. 17079, стр. 13.
- О могућностима да представа „Краљ Лир“ В. Шекспира, у режији Карен Консон, која је извођена на Новосадском летњем фестивалу буде приказана у Будви, Бару и Цетињу.
1479. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 13. VIII 1994, LIII, бр. 17080, стр. 12.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити приказана представа „Велико братско шопање“ Зијездане Шарин, у режији Зорана Шарине.
1480. „Душа, ватра“. – Дневник, 13. VIII 1994, LIII, бр. 17080, стр. 12.
- Вест да ће у оквиру Новосадског летњег фестивала бити поново изведена кореодрама „Поетика ватре – ватрени језици“ Зорана Шерића.
1481. Данас на Штранд-фесту. – Дневник, 14. VIII 1994, LIII, бр. 17081, стр. 13.
- Вест да ће на Штранд-фесту бити изведено две представе за дену, „Дрвомрзаци“ по тексту Добрине Ерића у извођењу Кејсије Мартинов-Павловић и „Беба долази“ Пајла Јанковића Шолета, у извођењу Позоришта „Весела кориџача“.
1482. „Kralj Lir“ u Crnoj Gori. – Borba, 15. VIII 1994, LXXII, бр. 224, str. 18.
- Vest da će predstava „Kralj Lir“ V. Šekspira, u režiji Karen Džonson, posle uspešne premijere na Novosadskom letnjem festivalu, gostovati u Crnoj Gori.
1483. „Lir“ na Citadeli / B. Plamenac. – Borba, 17. VIII 1994, LXXII, бр. 226, str. 20.

Vest da je predstava „Kralj Lir” V. Šekspira, u režiji Karen Džonson izvedena u okviru Grad-teatra u Budvi.

1484. Mišel je bio i šekspirolog / Dušan Mihailović. – Dnevnik, 17. VIII 1994, LIII, br. 17084, str. 14.

O klijazi „Pozorištite i glumci” koju je priredio Zoran T. Jovanović, uредио Радослав Лазић, a izdalo Прометеј, Нови Сад, 1994.

1485. Отказана и представа „Краљ Lir” / M. Вујовић. – Политика, 18. VIII 1994, XCII, br. 29036, str. 14.

Коментар поводом отказивања представе на манифестацији Барски јетопис међу којима је и представа „Краљ Lir” у режији Карен Џонсон у организацији Културног центра Новог Сада.

1486. „Краљ Lir” у Бару / М. В. – Политика, 19. VIII 1994, XCII, br. 29037, str. 16.

На манифестацији Барски јетопис успешно је изведена представа „Краљ Lir” у организацији Културног центра Новог Сада.

1487. Manje suosnivača Pozorišta „Deže Kostoljanji” / В. В. – Subotičke novine, 19. VIII 1994, L, br. 33, str. 2.

Vest da je smanjen broj suosnivača Pozorišta „Deže Kostoljanji”, radi što skorije registracije Pozorišta.

1488. Umetnost izvan svakog zla / D. Kecman. – Somborske novine, 19. VIII 1994, XL, br. 2088, str. 6.

Razgovor sa Zoltanom Đerfijem, koji je sa ansambalom Театра „Непиенд” из Пећуја извео две jednočinke „Audicija” i „Igrajmo mašiju” у Сомбору и Бездану.

1489. Udaljane Šekspira punim plućima / Boro Lazukić. – Borba, 20-21. VIII 1994, LXXII, br. 229-230, str. XIV.

Razgovor sa Miodragom Krivokapićem, glumcem koji igra главну ulogu u predstavi „Kralj Lir” V. Šekspira, u režiji Karen Džonson.

1490. Балкански Lir / Александар Милосављевић. – Политика, 23. VIII 1994, XCII, br. 29041, str. 16.

Приказ представе „Краљ Lir” V. Шекспира, у режији Карен Џонсон, која је изведена на Новосадском летњем фестивалу и Барском јетопису.

1491. Pregrišt nezaboravnih trenutaka / M. Zrnić. – Subotičke novine, 26. VIII 1994, L, br. 34, str. 8.

Razgovor sa Milicom Raičević, direktoricom privatne baletske школе „Raičević” posle uspešnog gostovanja на XVI internacionalnom baletskom takmičenju (Baletskoj olimpijadi) у Варни, у Бугарској.

1492. Šekspir – ispod bastiona / Zoran Đerić. – Borba, 26. VIII 1994, LXXII, br. 235, str. 16.

Prikaz Novosadskog letnjeg festivala „Duša, vatra” i осврт на представу „Kralj Lir” V. Šekspira, у режији Karen Džonson која је изведена у оквиру фестивала.

1493. Демистификација глумачког посла / Д. Н. – Дневник, 28. VIII 1994, LIII, br. 17095, str. 11.

Приказ часописа Театрон.

1494. Без публике на Петроварадинској тврђави / В. Мићуновић. – Политика, 29. VIII 1994, XCII, br. 29047, str. 16.

Чланак о Новосадском летњем фестивалу „Душа, ватра” и осврт на представу „Краљ Lir” која је изведена у оквиру њега.

1495. Másféle hónap a bemutatóig [Mesec i po do premijere] / i-P. – Magyar Szó, 31. VIII 1994, LI, br. 184, str. 9.

Vest o otvaranju sezone Pozorišta „Koszlo-lányi Dezső” u Sentiju.

1496. Dramski program Radio-Novog Sada / Nada Čurčić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 88-99.

Popis izvedenih drama sa popisom imena izvodača, u sezoni 1992/93.

1497. Josip Lešić (1929-1993) / Dimitrije Đurković. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 147-148.

In memoriam.

1498. Milutin Karišik (1928-1993) / Miroslav Radonjić. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 146-147.

In memoriam.

1499. Pregled rada Pozorišnog muzeja Vojvodine u 1992. godini. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 140-142.

1500. Pregled rada Zajednice profesionalnih pozorišnih organizacija Vojvodine u 1992. godini. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 142-143.

1501. Radio-drama / Pavle Janković Šole. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 139.

Prikaz sezone 1992/93.

1502. Razgovor o sezoni 1992/93. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 27-43.

U razgovoru о pozorišnoj sezoni 1992/93, учествовали су: Zoran Ristović, Slobodan Božović, Luka Hajduković, Miodrag Kujundžić, Voja Soldatović, Zoran R. Popović, Dejan Penčić Poljanski i Vesna Krčmar.

1503. Удружење pozorišnih kritičara i teatrologa Vojvodine. – Almanah pozorišta Vojvodine 92/93, 1994, 27, str. 143-144.

registri

REGISTAR POZORIŠTA

Akademsko pozorište „Promena”, Novi Sad 751, 755, 813, 1402
Alternativni teatar, Zrenjanin 1118, 1122, 1148
Amatersko pozorište „Branislav Nušić”, Sremska Mitrovica 1091
Amatersko pozorište „Madač”, Zrenjanin 648, 1056, 1093, 1289, 1290, 1324, 1331, 1343, 1344
Amatersko pozorište „Stevan Sremac”, Crvenka 1301
Amatersko pozorište „Todor Krecu-Toša”, Uzdin 1218, 1299
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov”, Bački Petrovac 1083, 1094-1096, 1099, 1100, 1106, 1120, 1129, 1158, 1171, 1181, 1184, 1294, 1326, 1334
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov”, Kovačica 1072, 1082, 1105, 1112, 1113, 1119
Amatersko pozorište „Vladimir Hurban Vladimirov”, Stara Pazova 1104, 1151, 1239, 1274, 1326
Atelje 212, Beograd 362, 442, 906
Atelje mladih, Pančevo 1228

Baletska škola „Raičević”, Subotica 271
Beogradска културна радионика, Beograd 751
Beogradsko dramsko pozorište, Beograd 346, 349, 353, 357, 365
Bitef-teatar, Beograd 164, 166
Boljšoj teatar, Moskva 275, 280
Bunjevački kulturni centar, Tavankut 1227

Centar za kulturu „Olga Petrov”, Pančevo 1051, 1067, 1069, 1070, 1081, 1097, 1101, 1102, 1333

Dečje pozorište „Kolibri”, Budimpešta 981, 1007, 1012, 1047
Dečje pozorište „Kurir Jovica”, Subotica 618-637, 639-643, 789, 791, 826-830, 885, 890, 898, 912, 925, 936, 956, 958, 959, 962, 982-984, 989, 995, 1000, 1013, 1017, 1019, 1027, 1030, 1031, 1038, 1045, 1050, 1389
Dečje pozorište „Mjuzikholić”, Beograd 322, 329
Dečje pozorište „Pinokio”, Zemun 994, 1016
Dom kulture, Banatsko Novo Selo 1252
Dramska sekcija OŠ „Avram Mrazović”, Sombor 1159
Dramska sekcija OŠ „Branko Radičević”, Kuzmin 731
Dramska sekcija OŠ „Petar Kočić”, Indija 1278
Dramski studio, Lipari 1071
Dramsko pozorište na Perovskoj, Moskva 169
Društvo „Bare Jaga”, Mačvanska Mitrovica 735, 1178
Društvo „Sveti Genezij”, Temerin 750, 753, 761, 770
Državno lutkarsko pozorište, Silistra 993, 1039

Grupa „Čiribiri” OŠ „Peteši Šandor”, Bečeј 1194
Grupa „Srna fest”, Pale 724

Jugoslovensko dramsko pozorište, Beograd, 34, 152, 348, 356, 360, 361, 374, 449, 489, 491, 1442

Krajisko pozorište, Banjaluka 40
Kulturni centar, Kula 1237
Kulturni centar, Ruma 1140
Kulturni centar „Turzo Lajoš”, Senta 1062, 1089, 1121, 1146, 1250, 1339, 1340, 1342, 1345

Kulturno-prosvetno društvo „Karpati”, Vrbas 1058
Kulturno-umetničko društvo „Aleksandar Ivić Aca”, Ravnje 735
Kulturno-umetničko društvo „Bratstvo-jedinstvo”, Martonović 1280
Kulturno-umetničko društvo „Bratstvo-jedinstvo”, Novi Bečeј 1087
Kulturno-umetničko društvo „Bratstvo-jedinstvo”, Rusko Selo 1057, 1156, 1226, 1288, 1317
Kulturno-umetničko društvo „Edšeg”, Kikinda 337, 341, 1225, 1279, 1302
Kulturno-umetničko društvo „Jedinstvo”, Bajmok 1286
Kulturno-umetničko društvo „Nepker”, Subotica 1073, 1076, 1077, 1080, 1108, 1139, 1199, 1282, 1389
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Bezdan 1177, 1180, 1329
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Mali Idoš 1201
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Mužlja 1198
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Sombor 1064, 1084, 1115, 1154, 1267, 1281, 1316, 1341
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Toba 1134, 1167
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Višac 1346
Kulturno-umetničko društvo „Peteši Šandor”, Zrenjanin 1055, 1086
Kulturno-umetničko društvo „Sirmai Karolj”, Temerin 1063, 1133, 1168, 1198
Kulturno-umetničko društvo „Tamas Ševčenko”, Đurđevac 1232, 1235, 1283
Kulturno-umetničko društvo „Vuk Karadžić”, Bečeј 1123, 1291, 1306, 1315
Kulturno-umetničko društvo „Zmaj”, Irig 1132

- Kulturno-umetničko društvo „Žetva”, Kura 1061, 1149, 1174, 1208, 1231
- Lutkarsko pozorište, Krajova 1046
- Minijaturno pozorište „Palčić”, Novi Sad 425, 819
- Nacionalni teatar, Budimpešta 307, 309, 310, 313, 314
- Nacionalni teatar, Pećuj 265, 283, 285, 1427
- Narodno pozorište, Beograd 40, 70, 71, 83, 218, 222, 251, 252, 267, 275, 280
- Narodno pozorište, Kikinda 701-729, 833, 878, 894, 916, 921, 922, 1237, 1323
- Narodno pozorište, Kruševac 317, 318
- Narodno pozorište, Sombor 433, 434, 436-439, 441-504, 506-509, 512, 513, 515-527, 529-532, 630, 746-749, 752, 756, 757, 760, 786, 789-791, 796, 799, 842, 846-848, 851, 855, 862, 864, 866-868, 874, 908, 914, 915, 918, 919, 923, 927, 934, 936
- Narodno pozorište - Néphélyház, Subotica 533-555, 557-563, 565-590, 592-605, 607-612, 616, 617, 786, 795, 796, 858, 865, 868, 871, 883, 891, 925, 1108, 1387, 1399, 1412
- Narodno pozorište „Sterija”, Vršac 690-700, 747-749, 752, 756, 758-760, 879, 881, 942, 945
- Narodno pozorište „Toša Jovanović”, Zrenjanin 150, 644-649, 651-689, 732, 746-749, 752, 756-759, 763, 764, 766, 768, 789, 791, 794, 796, 826, 829, 830, 869, 875, 877, 886, 895, 897, 924, 998, 1032, 1122
- Novosadsko pozorište - Újvidéki Színház, Novi Sad 294-317, 319-389, 666, 750, 753, 765, 767, 770, 773, 777, 780-782, 811, 873, 1093, 1368, 1370, 1371, 1432
- Omladinsko i dečje pozorište, Tîrgu Mureş 1038, 1049
- Pozorišna trupa „Ežen Jonesko”, Vršac 1219
- Pozorištance „Kliker” 1465
- Pozorište „Aranj Janoš”, Budimpešta 618-620
- Pozorište „Boško Buha”, Beograd 129, 168, 1067, 1081
- Pozorište „14.oktobar”, Kraljevo 722
- Pozorište „DIS”, Banjaluka 703, 1070
- Pozorište „Dobrica Milutinović”, Sremska Mitrovica 730-743, 870, 876, 1179
- Pozorište „Kostoljanji Dečje”, Subotica 1384, 1385, 1389, 1409, 1410, 1412, 1414, 1487, 1495
- Pozorište mladih, Novi Sad 321, 390-393, 395-421, 423-432, 738, 789, 794, 826, 829, 830, 860, 873, 1033, 1368, 1370, 1371
- Pozorište na Terazijama, Beograd 263, 272
- Pozorište „Jokai Mor”, Bekeččaba 369
- Pozorište „Vesela kornjača”, Novi Sad 762, 822, 1441, 1452, 1453, 1481
- Rusinski narodni teatar „Đada”, Novi Sad, 1135, 1141, 1193, 1207
- Rusinski narodni teatar „Đada”, Ruski Krstur 1053, 1107, 1109, 1117, 1127, 1136, 1160, 1161, 1209, 1283, 1284, 1319, 1330
- Salašarsko pozorište 745, 774, 779, 787, 788, 793, 797, 798, 800-802, 804-812, 823, 1402
- Srpsko narodno pozorište, Novi Sad 1-27, 30-32, 35, 37-42, 46, 48-56, 61-167, 169-176, 178-227, 230-233, 235-292, 326, 328, 744, 763, 764, 766, 768, 772, 776, 778, 780, 783, 785, 790, 792, 795, 799, 896, 916, 950, 1411, 1415, 1417, 1419, 1423, 1426
- Srpsko pozorište, Sarajevo 500
- Teatar „Hepiend”, Pećuj 1488
- Teatar „Kult”, Beograd 312, 325, 327, 435, 1447, 1449
- Zvezdara teatar, Beograd 420, 421, 423, 426, 428, 430
- REGISTAR NASLOVA**
- A prah, sve je prah 69, 100-102
- Advent na Hargiti / A. Šite 307, 309, 310, 313, 314
- Altum silencijum / S. Divjaković 203
- Antigona / D. Jovanović 591, 594-596, 602-604, 609, 610, 612, 786, 1433
- Arsenik i stara čipka / Dž. Keselring 65-68, 73, 78, 85-87, 89
- Atentat 1301
- Audicija 1488
- Beba dolazi / P. Janković Šole 1441, 1452, 1453, 1481
- Bekstvo / M. Bulgakov 1228
- Beži od svoje žene / R. Kuni 750, 753, 761, 770
- Bodnarova žena / L. Nemet 1225, 1302
- Boemi / Đ. Pučini 267
- Bogalj / A. Farago 300, 308, 311, 317, 318, 339
- BOUEK '94 337, 341
- Burna noć / J. L. Karadale 1164
- Cipelar i davo / A. Šenoa 1232, 1283
- Crna hronika / S. Basara 116, 117, 119-122, 127, 130-132, 134, 136, 768
- Cvetna nedelja jednog đambasa / A. Šite 775-778, 781
- Čamđija na mesečini / Š. Vereš 1062, 1089
- Čantavirska pasija 745
- Čaroban osmeħ 1272
- Čarobna lampa 322
- Čarobni stočić 659
- Čarobnjak iz Oza / F. Baum 1154, 1267, 1281
- Časovnik izgubljenog vremena / M. Mrkić 622
- Čekajući Godoa / S. Beket 751, 755
- Četvorougla okrugla šuma / E. Lazar 774, 779, 793, 797, 798, 801, 802, 804-807
- Čikaške pverzije 344, 348, 349, 361
- Čovek iz puste kuće / T. Kreču, J. Vinka 1131, 1138, 1218, 1242, 1299, 1312
- Čudo u Šarganu / Lj. Simović 68a, 141, 155, 156
- Čelava pevačica / E. Jonesko 1219
- Dama iz Maksima / Ž. Fejdo, 679, 681
- Devojka modre kose 107, 108
- Dnevnik Ane Frank 1151, 1239, 1274, 1314
- Dogadaj u Lutkovu 654
- Doktor Stida / P. Janković Šole 762
- Don Kihot / M. de Servantes 533, 536, 537, 548, 550-555, 559
- Don Žuan / Molijer 433, 441
- Doručak kod Musolinija / D. Tomas 391, 394, 396, 408
- Doživljaji instruktora vožnje / I. Bekjarev 424
- Drveni patak / B. Gregorić 677

- Drvomrzac / D. Eric 1481
 Dubrovačka trilogija / I. Vojnović 216, 217, 222
 Dugonja, Trbonja i Vidonja / M. Širola 1234, 1292
 Duplo dno / G. Stefanovski 1097, 1102
Đeneral Milan Nedić / S. Kovačević 426
 Emigranti / S. Mrožek 733, 734, 737, 870, 876, 882, 889
 Etide / F. Molnar 782
 Fando i Lis / F. Arabal 1171
 Figarova ženidba / P. Bomarše 165, 448, 449, 467, 470, 471, 473, 475, 477, 486, 488-494, 516, 522-526, 799, 851, 855, 862, 866-868, 874, 908, 915, 918, 919, 927, 936
 Fiškal galantom / P. Grujić 453, 461, 466, 485, 496-499, 501, 502, 517
 Fuente ovehuna / L. de Vega 537, 542-547, 549
 Garderober / R. Harvud 152
 Gavran / K. Goci 623, 625, 629, 1027, 1030, 1045
 Gladan / J. Šercig 1053
 Glumac je... glumac ... glumac / Z. Sokolović 482, 483, 740, 741
 Gospoda ministarka / B. Nušić 112-115, 118, 123-126, 128, 763, 764, 766
 Govor tištine / D. Gojkov 1118, 1122
 Grabljivci 454, 462, 474
 Grobljanska 423
 Gusarska priča / J. Lorbeck 392, 400
 Gužva oko imanja / J. G. Tajovski 1171, 1294
 Hajde da rastemo 401
 Hajde da volite Mesalinu 1250
 Hej, dodite da pričamo o ljubavi / Lj. Ršumović 399, 409, 418
 Hilperik / M. Nastasijević 826, 830
 Hotel Promaja / Ž. Fejdo 438, 439, 442, 451, 458
 Hrabri zeka ide u svet 1241
 Igra 627, 641
 Igra jednog klovna / D. Miklja 1212
 Igra u dvoru / F. Molnar 367, 666
 Igrajmo mašiju 1488
 Il teatro comico ili Otac-suparnik sinu / K. Goldoni 778
 Instrukcije / E. Jonesko 297
 Ispovesti lake žene 732
 Iza zatvorenih vrata / Ž. P. Sartr 744
 Ja, Šerli / V. Rasel 534, 571, 572
 Jedna burna noć / J. L. Karadale 1222
 Jeftajeva kći / G. Kosteljnik 1318
 Jezik goršaka / H. Pinter 1181, 1261, 1313, 1323, 1327
 Ježeva kućica / B. Čopić 212-214, 229
 Jubilej / A. P. Čehov 77, 80, 88, 90, 91, 94, 104, 110
 Kabare Embargo / M. Kapor 1444
 Kad bi Sombor bio Holivud / R. Dorić 70, 71, 76, 83, 97-99, 105-108
 Kameni puteljak 1151, 1274
 Kapetan Đorđe Pipitoks / D. Radović 711, 712
 Karlo / S. Mrožek 306, 320, 323, 334, 373, 380
 Karmina burana / K. Orf 203
 Kaskader 356, 357
 Kavalerija rustikana / P. Maskanji 255-257, 259, 268-270, 274, 281, 282, 286-292, 790
 Kineske bajke / D. Toter 402
 Kir Janja / J. S. Popović 63, 64, 68b, 72, 74, 75, 95, 96, 142, 155, 156, 950, 954
 Klupa (ili o tajni) 425
 Knez Igor / A. Borodin 266, 273, 275-278, 280
 Knez Ivo od Semberije / I. Bajić 785, 1411, 1415, 1417, 1419
 Ko se šunja iza žbunja 495, 521, 525, 789, 791, 796
 Kod Kanatovih / B. S. Ćimrava 1072, 1082, 1142, 1285
 Kolaž rapsodija / F. List 210, 220, 238, 241
 Koncert za psa i smeće / M. Kanjuh 1160, 1209, 1283
 Koncert za violinu i orkestar u E-duru / J. S. Bah 210, 220, 238, 241,
 Konjić Grbonjić 1022
 Koštana 96, 97
 Kraj vikenda / M. Kapor 1290
 Kralj Lir / V. Šekspir 790, 1389, 1404, 1408, 1425, 1433, 1437-1439, 1448, 1455, 1461, 1463, 1464, 1466-1472, 1474, 1475, 1478, 1482, 1483, 1485, 1486, 1489, 1490, 1492, 1494
 Kralj Macko / L. Luknar 1074, 1083, 1257, 1258, 1313, 1323
 Kraljeva jesen / J. Bošnjak 174-177, 180-183, 186-188, 192-194
 Kraljevski festival 1095
 Krislofor Kolumbo / M. Krleža 533, 536-540, 541, 545
 Kroki i njegovi prijatelji 631
 Kutijica bajkalica / J. Čaran 665, 732, 877, 880
 Lastavica / Z. Der 1147
 Legenda o knedlama / R. Radivojević 1443, 1445, 1450
 Lepa Sara Šalamon / I. Rečeti 1134, 1167
 Lepotica i zver 329
 Lik 776
 Lisistrata / Aristofan 1092, 1094-1096, 1099, 1100, 1106, 1111, 1120, 1158
 Ludi od ljubavi / S. Šepard 349, 360, 374
 Ljubav tri pomorandže / K. Goci 1046
 Ljubavno pismo / K. Trifković 567, 569
 Ljubičica / F. Molnar 754, 773, 799
 Mačnik u čizmama / Đ. Korčmaroš 619, 620
 Mačji dom / S. Marsak 1201
 Magbet / V. Šekspir 1363
 Mala / R. Pavlović 434
 Mala Ruža / S. Stanković 671, 680, 683-685, 789, 791, 794, 796, 998
 Mala škola rokenrola / Lj. Ršumović 437, 440, 446
 Mali princ / A. de Sent-Egziper 1328, 1330
 Mandragola / N. Makijaveli 1185, 1213
 Maratonci trče počasni krug / D. Kovačević 457, 469, 472, 476, 478-481, 708, 746-749, 752, 756, 757, 760, 1092, 1094, 1096, 1313
 Medved / A. P. Čehov 77, 80, 88, 90, 91, 94, 104, 110
 Medvedova ženidba / D. Maksimović 212-214, 229
 Mi-ši-ko i Mi-ši-san 986, 995, 1017
 Mitovi Balkana / S. Stanković 644-647, 649-651, 663
 Mjau, kakva frka 427
 Moja draga / R. Pavlović 346, 349, 353, 365
 Mręćcjenje šarana / A. Popović 775, 783, 799
 Mušica / A. B. Rucante 395, 397, 404, 407, 738, 873, 880

- Muzički brevijar Novog Sada** / A. Eberst 1400
Muževi u papučama / Z. Verecke 1123
 Na dnu / M. Gorki 1211, 1311
 Na senokosu 1085, 1098
 Nabuko / Đ. Verdi 215, 250, 254
 Najviše na svetu celom / S. Kovačević 49, 55, 56
 Namrgodena baba / L. Dvorski 633, 634, 642, 789, 791, 796
 Narodni poslanik / B. Nušić 724
 Nasamo sa svima / A. Geljman 676, 678
 Neki to vole vruće / P. Stoun, B. Meril 263, 272
 Nesporazum / A. Kami 301-305, 333
 Nismo andeli / A. Pazo 1084

 Običan čovek / B. Nušić 436
 Obična priča / B. Breht 111
 Obrat / V. Radović 170
 Odiseja 772
 Ognjena kupina 1079
 Oksimoron / S. Basara 1447
 Oleana / D. Memet 1442
 Optužujem sebe / P. Minčić 416, 417
 Oslobođi nas od zla / Ž. Poaro 1154, 1316
 Oslobođenje Skoplja / D. Jovanović 613
 Otelo / V. Šekspir 1362
 Otmica Sabinjanki / Šentan 363, 364
 Ožalošćena porodica / B. Nušić 649, 652, 653, 655, 667, 668, 670, 672, 674, 714-716, 718-720, 723, 725, 727, 728, 746-749, 752, 756-759, 763, 764, 766, 768, 1079, 1248, 1303, 1323

 Pajaci / R. Leonkavalo 255-257, 259, 268-270, 281, 282, 286, 287, 290-292
 Pakosnik 431, 789, 794
 Paviljon broj šest / A. P. Čehov 1237
 Peg, srce moje / Đ. H. Maner 906
 Pelagić 65
 Pepeljuga 403, 437, 440, 661, 738
 Pepeljuga / M. Holkova 1128
 Pepelejuga u patikama 1113
 Pešice / S. Mrožek 722, 1100
 Pićulik / A. Nemlaga 1149, 1174, 1208, 1231
 Pijane arije i dueti / I. Ćurka 1199
 Piknik na frontu / F. Arabal 150, 657, 658, 660, 863, 869, 875, 886, 897

 Poetika vatre – vatreni jezici / Z. Đerić 1446, 1451, 1480
 Pokojnik / B. Nušić 724
 Pokojnik u narodnoj skupštini / N. Tadić 500, 724
 Pokondirena tikva / J. S. Popović 178, 690, 695, 747-749, 752, 756, 758, 759, 1172, 1182
 Posle pola veka / A. P. Čehov 77, 79-82, 88, 90-94, 104, 110, 133, 167, 790, 896, 916
 Poslednje popodne 773
 Postanak srpskog carstva 1375
 Postojani princ / Kalderon 533, 536
 Pozorišna komedija / A. Bengt 375, 377-379, 381, 383
 Pozorište 773
 Pozorište i glijunci / M. Kovačević 1376
 Praznik jednog konjskog mešetara / A. Šite 370-373, 376, 385
 Preljubnici / Ž. Fejdo, 717, 721, 833, 878, 889, 916, 921, 922, 1237
 Priča / E. Olbi 703, 1070
 Primeri čoštva i junaštva / S. Radović 1333
 Princ Rastko – monah Sava / M. Vitezović 129
 Prizivanje sunca 1187
 Profesionalac / D. Kovačević 428, 430
 Prosidba / A. P. Čehov 77, 80, 88, 90, 91, 94, 104, 110
 Prosjačka avantura / J. Solovič 1128
 Put oko sveta / B. Nušić 168

 Rado ide Srbin u vojnike / B. Čosić 437, 440, 446
 Radovan III 1088
 Razgoličeni Deda Mraz / A. Sabo Paloc 1339, 1340, 1342, 1345
 Rekvijem / A. Dvoržak 285
 Rigoleto / Đ. Verdi, 184, 197-199, 201, 202, 204, 206-208, 211, 224
 Romeo i Julija / V. Šekspir 41

 Samoubistvo u B-duru / S. Šepard 767, 769
 San jednog klovna / D. Miklja 1153
 San letnje noći / V. Šekspir 482, 483, 953
 Sanko i Zvonko / D. Biset 391, 826, 830, 880
 Sastanak na vrhu / R. D. McDonald 391, 394, 396, 408, 411
 Scena kod tri kretena / N. Terzić 730, 731
 Seviljski berberin / Đ. Rosini 195
 Skizofonija / E. Verebeš 1089, 1121
 Sluškinja 799
 Sluškinje Žana Ženea 154

 Smešna strana istorije 358, 374
 Smrt i devojka / A. Dorfman 171, 799
 Smrt majke Jugovića 994, 1016
 Smrznuto dete / J. Etveš 1280
 Sneško Jeremija / N. Kampion 1007, 1012
 Snežana i sedam patuljaka / Grim 993
 Srpska Atina / R. Dorić 38, 135, 137, 138, 140, 144-149, 151, 153, 157-163
 Srpska drama / S. Kovačević 420-422
 Staklena menažerija / T. Vilijams 109
 Star a zaljubljen / G. K. Zehenter-Laskomerski 1163
 Stari Baka i njegov sin gusar / J. Sigeti 1177, 1180
 Stega / M. Tot 1108
 Stipanova princeza / M. Kiš 1203, 1227
 Stolica za ljuhanje / N. Novak, 1291, 1306, 1315
 Strašan laf 366
 Suton / S. Hristić 216-219, 221, 222, 225-228, 230-236, 247-249, 251, 252
 Sve zbog seksa 693
 Svenočno bđenje / S. Rahamanjinov 282
 Svetislav i Mileva / M. Nikolić 143

 Škrabare 1278
 Šovinistička farsa 356
 Šta je sobar video 437, 440
 Šta li jače daje / Z. Krilić 826-828, 830
 Švejk u drugom svetskom ratu / B. Breht 1141, 1193, 1207

 Take, Jake i Kadr / V. J. Popa 1153, 1214
 Talični Tom 683
 Tamna je noć / A. Popović 312, 325, 327, 435, 701, 702, 704-706, 1069, 1449
 Tigar / M. Šízgal 765
 Timon Atinjanin / V. Šekspir 580, 581, 858, 865, 868, 883, 891
 Tramvaj zvani Želja / T. Vilijams 164, 166
 Trapavi zmaj / M. Nastasijević 405, 626
 Travijata / Đ. Verdi 223, 239, 240, 242-246, 253
 III orkestarska svita / J. S. Bah 285
 III simfonija / J. Brans 285
 Tresećište 1090
 Tri hajduka 735
 Trikom, slikom i muzikom / D. Trifunović 1465
 Trubadur / Đ. Verdi 190

U carstvu medveda / J. Kopčok 1259
U Škrpicu / M. Tot 1156, 1226
U znaku blizanaca / V. Munteanu 1176, 1215, 1252
Ubistvo nije kažnjivo delo 1148
Ugasite sveće, gospodo... 169
Ukradena priča / M. Mrkić 630, 826-828, 830, 898, 912, 936
Ukroćena goropad / V. Šekspir 443, 525, 786, 790, 799
Umoran / M. Rončević 1058
Uspomene lake žene / M. Matić 139

Veče u belom 271
Večiti mladoženja / J. Ignjatović 466, 485, 496-499, 501, 502
Velika pljačka 362
Veliko bratsko šapanje / Z. Šarić 1462, 1473, 1476, 1477, 1479
Vertep 1150
Veseli muzičari / Grim 414, 419, 826, 830
Violinista na krovu / Dž. Bok, Dž. Stoun 196
Višnjik / A. P. Čehov 696, 879, 889
Vitezovi okruglog vola / Z. Spevak 1307
Vodeni i ostali sportivi / Mrožek, Ružević, Predić 1456-1458, 1460, 1465
Vragolanka / F. Herold 262
Vunena priča / J. Branišova 406

Zaigrajte s nama / J. Mokoš 628-630, 890
Zakasnela ženidba / L. Lapadat 1137, 1216
Zbog miraka / P. Šefer 669
Zeka lepotan / B. Aprilov 877, 924
Zeka, Zrika i Jagnje / B. Mihaljević 415
Zli patuljak / T. Dž. Bajford 1081
Zoološka priča / E. Olbi 703, 1070

Žar-ptica / I. Stravinski 210, 237, 238, 241, 258
Žene, ah te žene / A. Nikolaj 399
Ženidba i udadba / J. S. Popović 842
Žika turista 735
Žitnikova sreća / M. Kovač 1170, 1235, 1271
Život je san / Kalderon de la Barka 558

IMENSKI REGISTAR

a. v. Arpaši, Ildiko
A. B. 150, 165, 170, 273, 423, 424, 783, 936, 1072, 1082, 1088, 1142, 1285, 1414

A. F. v. Francisti, Ana
A. H. 271, 957
A. R. 1159
A. S. 171, 262, 312, 400-402, 405, 406, 416, 426, 428, 484, 500
A. St. 1099
aat 1392
Adamov, Marija 215, 217, 222, 223, 246, 251, 259, 267, 270
Adi, Endre (Ady, Endre) 557
Andrić, B. C. 1266
Anožić, Dušanka 876, 938
Antić, Miroslav 1386, 1391
Anušjakova-Majerova, Miluška (Anušiaková-Majerová, Miluška) 1100, 1158
Aprilov, B. 877
Arabal, Fernando (Arrabal, Fernando) 657, 660, 863, 869, 875, 886, 897, 917, 1171
Ardeljan, Mirča (Ardeljan, Mircea) 1254
Aristofan 1106, 1111
Arnerić, Nedj 658, 904
Arpaši, Ildiko (Árpási, Ildikó) 582, 592, 593, 636, 800, 810, 967, 976, 1011-1013, 1226, 1380, 1381
Art, Amalija 1325

B. 1165
B.B. 1016, 1017, 1023, 1487
b. e. v. Bence, Erika
B. F. 610
B. G. 248, 431, 521, 543, 633, 683
B. H. v. Hložan, Borislav
B. K. 1367
B. L. 261, 322
B. M. 694
B. P. 888
B. Z. v. Baraciuš, Zoltan
b-n 304
Baba-Vojnović, Marioara (Baba Vojnović, Márioara) 1125, 1347
Babarczi, Laslo (Babarczi, László) 368, 370-373, 376, 777, 781, 1394
Babić, I. 941
Bačić, Brigit 1237
Bada, Irena 573, 577, 588
Bah, Johan Sebastian (Bach, Johann Sebastian) 210, 220, 238, 241, 265, 271, 285, 1427
Bailović, Ljiljana 647, 652-654, 656-659, 661, 662, 664, 665, 669-674, 676-679, 681, 682, 685, 924

Bajford, Timoti Džon (Byford, Timothy John) 1081
Bajić, Isidor 785, 1411, 1415, 1417, 1419
Bajić, S. 1470
Balaž, Janoš (Balázs, János) 1302
Balteanu, Eudenija (Bálteanu, Eugenia) 1296
Banka, Livija (Banka, Lívia) 750, 753, 761, 770
Banjac, Mira 1422, 1434
Baraciuš, Zoltan (Barácius, Zoltán) 296, 299, 300, 306, 324, 328, 534, 535, 555, 558, 560, 564, 566, 607, 611, 620, 622, 632, 637, 640, 648, 1027, 1048, 1052, 1055, 1056, 1064, 1084, 1093, 1115, 1147, 1154, 1188, 1267, 1281, 1282, 1286, 1316, 1331, 1343, 1379, 1388
Barbu, Vasa 1138, 1242, 1321, 1322
Baro, Žan-Luj (Barrault, Jean-Louis) 458
Bartoš, Jurnj 1196, 1263, 1307
Basara, Svetislav 116, 117, 119-122, 127, 130-132, 134, 136, 1447
Basarić, I. 846, 875, 877, 885, 890, 898, 899, 912
Batinić, D. 1248
Baum, Frenk (Baum, Frank) 1267, 1281
Beket, Samjuel (Beckett, Samuel) 536, 751, 755
Bekjarev, Ivan 424
Belegišanin, Milan 1363
Benák, Eržebet (Benák, Erzsébet) 1194
Bence, Erika (Bencze, Erika) 1267
Bengt, Alfors (Bengt, Ahlfors) 375, 377, 379, 383
Benka, Miroslav 714-716, 718-720, 723, 725, 727, 728, 1459
Berber, Stojan 739, 861
Berenji, Ilona (Berényi, Ilona) 380, 384, 981
Bereš, Antal (Béres, Antal) 1063
Bertia, Ferenc 1057, 1156, 1226, 1288, 1317
Bilanović, Voja 743
Biset, Donald (Bisset, Donald) 826
Bjelić, Jelica 44
Bođnar, Zoltan (Bođnár, Zoltán) 1047
Bođanec, Ksenija (Bođanec, Ksenija) 1126
Bogdanović, Lazar 44
Bojić, Milutin 174-176, 181, 186, 187
Bojković, Svetlana 39
Bok, Džeri (Bock, Jerry) 196
Boldocka, Anamarija (Boldocká, Annamária) 1264

- Bomarš, Pjer Ogisten Karon de (Beaumarchais, Pierre Augustin Caron de) 165, 448, 449, 467, 470, 471, 473, 475, 477, 488-494, 516, 522, 523, 526, 851, 855, 862, 866-868, 874, 915, 919, 927, 936
- Borbely, Tinda (Borbély, Tünde) 809
- Borjanović, Ranka 1314
- Borodin, Aleksandar Porfirjevič (Бородин, Александар Порфијевић) 266, 276-278, 280
- Borocki, Vesna 628
- Bošnjak 70
- Bošnjak, Jugoslav 174-177, 181-183, 186-188, 192-194
- Božović, Slobodan 26, 117, 157, 1364, 1407, 1426b, 1435, 1502
- Bradić, Nebojša 301-303, 305, 317, 318, 333, 420, 421, 463
- Brams, Johannes (Brahms, Johannes) 265, 285, 1427
- Branišová, Jolana 406
- Brankov, T. 1257
- Branković, Svetlana 160
- Bratić, I. 578, 1203
- Brecht, Bertolt (Brecht, Bertolt) 111, 1141, 1193, 1207
- Brna, Ondrej 1336
- Budanov, Marta 632, 1045
- Bugarski, Stevan 1429
- Bulgakov, Mihail 1228
- Bulik, Joca (Bulić, Jola) 1220, 1309
- Buta, Boško 293
- cf v. Kontra, Ferenc
- Caran, Florin (Taran, Florin) 1308, 1310
- Caran, Jovan 659, 661, 665, 877
- Cerovski, Š. (Cerovsky, Š.) 1151
- Cicka, Jan (Cicka, Ján) 1119, 1162, 1172, 1182, 1210, 1293, 1326
- Cirba, Miroslav 1116
- Crnjanski, Miloš 15, 69, 100, 102
- Crnjanski, V. 238, 1416
- Cvetković, Zoran 1164, 1222
- Cvjetić, Draško 1097, 1102
- Čanji, Jano (Čáni, Jano) 1074, 1262
- Čapo, Julijana (Csapó, Julianna) 814
- Čerfelj, Lidija 838, 848, 865, 873, 889, 903, 908
- Čehov, Anton Pavlovič 77, 79-82, 88, 90-94, 104, 110, 133, 167, 696, 790, 879, 889, 896, 903, 916, 1237
- Černák, Ján (Černák, Ján) 1157
- Česar, Imre (Csiszár, Imre) 619, 620
- Čobanu, Niku (Ciobanu, Nicu) 1197, 1277
- Čoka, Ladislav 1148
- Čolić, Dragana 1426
- Čolić, Nebojša 574
- Čota, Antonija 459, 1463
- Čurčić, Marija 814
- Čurka, István (Csurka, István) 1199
- Čvorkov, Branka 455, 461, 466, 860, 891, 894, 904, 910
- Ćimrava, Božena Slančíková (Čimrava, Božena Slančíková) 1072, 1082
- Čopić, Branko 212-214, 229
- Čosić, Bora 446
- Čuk, Dragan 662
- Čurčić, Nada 1496
- Čurgus, Velimir 604, 605
- D. B. 1191
- D. Bl. 749
- D. Č. 1140
- D. D. 39, 101, 260, 361, 425, 762, 1202, 1204
- D. D. S. 239
- d. k. 347
- D. K. 645, 663
- D. K-n v. Kecman, David
- D. L. 1304
- D. M. 1297
- D. N. 1493
- D. P. 1186
- D. R. 80
- D. V. 1323
- D. V. v Vinaji, Đura
- Dačić, Dragan 1373
- Dale, Jova 1131, 1138, 1218, 1299
- Daničić, J. 949, 953
- Darida, Stefan Andreas 1176, 1252
- Davić, Aleksandar 1416
- Deák, Gizela (Deák, Gizella) 808
- Der, Zoltan (Dér, Zoltán) 1147
- Devai, Katalin 265, 285
- Diaz Sančez, Rikard 558
- Dimitrov, Lj. 725, 1247, 1300
- Divjaković, S. 203
- Dorča, Jan (Dorča, Ján) 1171, 1273
- Dorča, Vladimir (Dorča, Vladimír) 1129, 1334, 1336
- Dorfman, Arijeł (Dorfman, Ariel) 171
- Dorić, Radoslav Zlatan 66-68, 70, 71, 73, 76, 78, 83, 85-89, 98, 105-108, 135, 137, 138, 140, 144-149, 151, 157-162, 216-219, 222, 225, 226, 230-232, 247-249, 251, 252
- Dolić, Luka 1365
- Đraškić, Ljubomir 438, 439, 442, 463, 933, 934
- Đrašković, Bora 751, 755
- Dudaš, Karolj (Dudás, Károly) 373, 1382
- Dudaš, Vladimir 1107, 1109, 1117, 1127, 1136, 1284
- Dulić, Peti 385
- Dušković, Zoran 1228
- Dvorcini, Vitalij 696, 879
- Dvorský, Ladislav 634
- Dvoržák, Antonin (Dvořák, Antonín) 265, 285, 1427
- Džonson, Karen (Johnson, Karen) 1398, 1404, 1408, 1425, 1437-1439, 1455, 1461, 1463, 1464, 1466-1468, 1470-1472, 1474, 1475, 1478, 1482, 1483, 1485, 1489, 1490, 1492
- Džunja, Mirko (Джуња, Мирко) 1235, 1237, 1271
- Džunov, B. 634, 764, 789
- Đ. V. 506
- Đaković, Bogdan 179, 221
- Đaković, S. 1178
- Đekić, M. 955
- Đerfi, Klara (Györfi, Klára) 1064
- Đerfi, Šandor (Györfi, Sándor) 1115, 1154
- Đerfi, Zoltan (Györfi, Zoltán) 1488
- Đerić, Zoran 821, 1446, 1451, 1475, 1480, 1492
- Đerman, Tibor (Gyermán, Tibor) 628
- Đokić, S. 477
- Đorđević, Aleksandar 139
- Đošović, M. 756
- Đovine, Franko (Giovine, Franco) 239, 242-244, 246
- Đukić, Ljiljana 212-214, 229
- Đurđević, Milorad 393
- Đurić, Novica 595
- Đurković, Dimitrije 26, 37, 47, 1497
- Đ. L. 337, 1279

- E.** Š., 1152, 1241
Eberst, Anton 1400
Enigaresku, Oktavijan (Eginarescu, Octavian) 58
Erdeljan, Milica 730, 731
Erić, Dobrica 1481
Etveš, Jožef (Eötvös, József) 1280

F. Gy. v. Filep, Đerd
F. K. 923
fi v. Fodor, István
Farago, Árpád (Faragó, Árpád) 295, 298, 314, 316, 341, 352, 359, 370, 376, 387, 806, 811, 1335, 1338, 1432
Farago, Attila (Faragó, Attila) 300, 308, 317, 318, 339
Farago-Horvat, Aranka H. (Faragó H. Horváth, Aranka) 386
Farkaš, Žuža (Farkas, Zsuzsa) 1393
Fejdo, Žorž (Feydeau, Georges) 438, 439, 442, 451, 458, 679, 681, 717, 721, 833, 878, 889, 916, 921, 922, 1237
Fekete, Vladislava 1158, 1195
Ferari, Rahela 28, 29, 33, 34
Filip, Đerd (Fülop, György) 198, 225, 236
Florjanova, Milina (Florianová, Milina) 1348
Fodor, Antal 220, 238
Fodor, István (Fodor, István) 1089, 1146, 1190, 1200, 1305
Fodor, Zeno (Fodor, Zénó) 1038, 1049
Francistli, Ana (Francistová, Anna) 1196, 1210, 1240, 1259
Franjo, Žužana (Franyó, Zsuzsanna) 321, 335, 345, 379, 382, 386, 389
Fridrik, Ana, (Friedrich, Anna) 1329

G. Đ. 1287
G. K. 889, 913
G. M. K. 496
ger v. Gergelj, Jožef
Gabrić, Saša 537, 542-547, 549, 580, 581, 858, 868, 883, 891
Gajic, Mile 1304
Gajin, Aleksandar 151, 163
Garađanin-Stefanović, Ž. 1187
Gardinovački, Stevan 49, 55, 56
Geljman, Aleksandar 676, 678
Gergelj, Jožef (Gergely, József) 1121, 1245, 1395

Gerold, László (Gerold, László) 332-334, 383, 388, 1430
Gczeman 1333
Gobor, Béla (Góbor, Béla) 1063
Goci, Karlo (Gozzi, Carlo) 623, 1027, 1030, 1046
Gogić, Ljiljana 557, 559, 562, 575, 583, 587, 589, 591, 594, 596, 600, 606, 616, 629, 798, 804, 812, 827, 964, 1173, 1384, 1397
Gojkov, Darko 1118, 1122
Goldoni, Karlo (Goldoni, Carlo) 778
Golubović, B. 242, 538
Goncić, Svetislav 272
Gorki, Maksim (Гор'кий, Максим) 1211, 1311
Gregorić, Barbara 677
Gregović, S. 288, 289, 786
Gréoneanc, Eufrozina (Greonean, Eufroziná) 1103, 1144, 1153, 1164, 1176, 1185, 1276, 1295
Greoneanc, Pavel (Greoneant, Pavel) 1311, 1312
Grim, Jakob (Grimm, Jacob) 414, 419, 826
Grim, Vilhelm (Grimm, Wilhelm) 414, 419, 826
Grm, Janko 1162
Grubanov, Vladimir 683-685, 689, 1032
Grujić, Petar 453, 461, 466, 485, 496-499, 501, 502
Grujić, Marina 1118, 1122, 1148
Gubaš, Jene (Gubás, Jenő) 1076
Guzina, Branislav 1130, 1211, 1311
Guzina, Virdinija Marina 1219
Gvozdanović, Eugen 58

H. A. 1341
H. I. 666
H. J. 687, 1290, 1324
hi v. Hedi, Jožef
Hadžić, Antonije 153
Hadžić, Lenka 17
Hadžić, Miloš 26, 35
Hajdin, Aleksandra 675
Hajduković, Luka 30, 676, 913, 938, 1261a, 1428, 1502
Hajnal, Jene (Hajnal, Jenő) 1089
Hajtić, Ivan 1, 7, 11, 53
Hansman, P. 1143, 1196
Hardi, Jakim (Гарди, Јаким) 1232, 1235
Hardi, Janko (Гарди, Јанко) 1170
Harms, Daniel 467

Harvud, Ronald (Harwood, Ronald) 152
Hedi, Jožef (Hegyi, József) 1086, 1289, 1344
Hercog, István (Herceg, István) 265, 285
Hernjak, Đerd (Hernyák, György) 306, 320, 323, 334, 375, 377-379, 381, 383, 745, 873, 1062, 1121, 1385
Herold, Ferdinand 262
Hlaváčová, Svetluša (Hlaváčová, Svetluša) 1163
Hložan, Borislav 256, 264, 275, 287, 290, 291, 790, 795, 803, 1223, 1411, 1415, 1427
Holkova, Marija (Holcová, Mária) 1128
Homa, Đura (Хома, Дюра) 1116
Horvat, Aranka (Horváth, Aranka) 368, 371, 375, 377, 382, 770
Hriješik, Tomaš (Hričšik, Tomáš) 1112, 1114
Hristić, Stevan 216-219, 221, 222, 225-228, 230-233, 235, 236, 247-249, 251, 252

I. A. 1015
I. B. v. Basarić, I.
I. D. 906
I. T. v. Tucić, Ilija
I. V. 948
i-p 805, 1495
Idvorean, Todor 814
Ignjatović, Jakov 466, 485, 496-499, 501, 502
Ignjatović, M. 1412
Ilić, Dobrivoje 82, 83, 910, 931
Ilić, Ivanka 532
Ilić, Dragan 20-22
Ivković, Luka 586, 598, 601, 1009
Izele, Karolj (Izele, Károly) 1056, 1093, 1331, 1343

J. C. v. Cicka, Jan
J. D. 1074, 1294, 1327
J. S. 505
Jakšić, Ljiljana 567
Jakšić-Colić, Snežana 578
Jamenac, Cvjetin 1101
Janičić, P. 791
Janković, D. 55
Janković, Nevena 762
Janković, Pavle Šole 762, 822, 1441, 1452, 1453, 1481, 1501
Janoski, Miodrag 174, 177, 190, 195, 203, 256, 266, 268-270, 273, 275, 280
Jelisić, Đorđe 50
Jeremić, Maša 541, 549, 550, 796

- Jesenški, Zoroslav (Jesenšký, Zoroslav) 133
 Jodal, Kalman (Jódal, Kálmán) 369
 Jokić-Kaspar, Ljiljana 893
 Joković, Živomir 974, 976, 986, 1017
 Jonaš, Gabrijela (Jonás, Gabriella) 560
 Jonesko, Ežen (Jonesco, Eugen) 297, 1219
 Jovancai, Marija 814
 Jovanov, Mirjana 575
 Jovanović, Dušan 594, 596, 602-604, 610, 612, 613
 Jovanović, Dušan Č. 70
 Jovanović, Jadranka 254
 Jovanović, Soja 263, 272
 Jovanović, Vida 989
 Jovanović, Vladimir 212
 Jovanović, Z. 99
 Jovanović, Zoran 212, 213, 229, 1365
 Jovanović, Zoran T. 1376, 1405, 1484
 Jovanović, Željko 106, 751
 Jovičić, Dragan 734, 740, 741, 870, 876
 Jovičević, N. 390, 409
 Juhász, Geza (Juhász, Géza) 771
 Juriga, Augustin 985
 Jurkovski, Henrik (Jurkowski, Henryk) 1003
- K. L. 1433
 K. M. 639, 1014, 1249
 K. P. 176
 K. R. 747
 K-k. v. Kabok, Erika
 kmm v. Melegova-Melihova, Katarina
 Kabok, Erika (Kabók, Erika) 313, 788, 793, 802, 1383, 1385
 Kačanski, Vladislav 96, 954
 Knič, Katalin (Kňich, Katalin) 328, 336, 910, 931
 Calderon de la Barca, Pedro (Calderón de la Barca, Pedro) 533, 536, 558
 Kami, Alber (Camus, Albert) 301-307, 333
 Kamenarović, Gordana 167
 Kampion, Nik (Champion, Nick) 1007, 1012
 Kanjuh, Miron (Канюх, Мирон) 1160, 1209
 Kapor, Momo 1290, 1444
 Karadžić, Milan 129, 690, 695, 752, 906
 Karadale, Jon Luka (Caragiale, Ion Luca) 1164, 1222
 Karišik, Milutin 938, 1498
 Kasa, Eva (Kasza, Éva) 534, 571, 572
 Kasa, Jožef (Kasza, József) 597, 1380
 Kazi, Istvan (Kazi, István) 1055
- Kecman, David 40, 435, 452-454, 473, 476, 482, 489, 497, 501, 504, 507, 517, 527, 528, 531, 850, 854, 857, 864, 872, 873, 900, 902, 905, 911, 914, 926, 930, 931, 934, 935, 1488
 Kecman, Luka 819
 Kelič, Gordana 492, 866, 880, 881, 895, 897, 907, 910, 933
 Kerkez, Sanja 201, 208, 211, 224
 Kermeci, Petronela (Kőrmőczi, Petronella) 774, 779, 793, 797, 798, 801, 804, 805, 807, 808
 Kern, Imre 1006, 1025, 1035
 Keseg, Karolj (Keszég, Károly) 330
 Keselring, Džozef (Keselring, Joseph) 65-68, 73, 78, 85-89
 Kiralj, Andrea (Király, Andrea) 1080
 Kirila, Mona (Chirila, Mona) 1046
 Kiš, Marjan 1203, 1227
 Kiurski, S. 701-703, 705, 706, 708, 709, 711-713, 715-717, 721, 722, 724, 726-728, 833, 921, 1268, 1288, 1303
 Klemenc, Ivan, 150, 657, 658, 660, 669, 875, 886, 897
 Kleo, Đerdeta 1043
 Knežević, Dragomir 1057
 Knežević, Tomislav 69, 100-102, 170
 Kočiš, Vladimir 1135
 Koljesar, Havriji (Колесар Гавријел) 1117, 1141, 1193, 1209, 1359
 Konc, Istvan (Koncz, István) 1291, 1306, 1315
 Kondan, Jonel (Condan, Ionei) 1137
 Konsolini, Stefano 239, 242, 243, 246, 253
 Kontra, Ferenc 301, 367, 1371
 Kopčok, Jan (Kopčok, Ján) 1259
 Korčmaroš, Đerd (Korcsmáros, György) 619, 620
 Korhec, Imola 1147
 Kosoruš, Žužana (Koszorus, Zsuzsanna) 1087
 Kosteljnik, Havriji (Костельник, Гавријел) 1318
 Kostić, Tugomir 56
 Kostovska, Ana 539
 Koša, Zoltan (Kossa, Zoltán) 1086
 Košničar, Sofija 210, 241, 265, 285
 Kotvašova, M. (Kotvášová, M.) 1105, 1112
 Kovač, Frideš (Kovács, Frigyes) 1337
 Kovač, Mihajlo (Kováč, Mihály) 1170, 1235, 1271
 Kovač-Vitkai, Vera 279
 Kovačević, Aleksandra 722
- Kovačević, Dušan 428, 457, 469, 472, 476, 478-481, 708, 746, 752, 760
 Kovačević, Mihailo 1376
 Kovačević, Milan 693, 696
 Kovačević, Siniša 8-10, 23, 49, 420, 421, 426, 463
 Kovačić, Ladislav 561, 563, 565, 567, 569, 572-574, 580, 618, 621, 623, 625-628, 630, 631, 635, 641, 852, 925, 930, 958, 962, 969-971, 973, 974, 1015, 1018, 1019, 1024-1026, 1028, 1227
 Krajačić, Gordana 219, 235, 257, 280
 Krasteva, Svetla 239, 242, 243, 246
 Kravljanač, Branislav 830
 Krčmar, Vesna 2, 4a, 26, 48, 61, 69, 81, 84, 86, 120, 121, 126, 162, 163, 184, 185, 216, 268, 398, 1502
 Kreću, Todor (Crću, Todor) 1131, 1138, 1218, 1299
 Krekić, Olga (Krekity, Olga) 571
 Krilić, Zlatko 826-828
 Krilović, Branka 28
 Krivokapić, Miodrag 539, 556, 1489
 Krieža, Miroslav 533, 536-541, 545
 Kroitoru, Alek (Croitoru, Alek) 1153, 1214
 Krstović, Dejan 569
 Kuburić, Đorđe 581, 602
 Kujundžić, Miodrag 11, 12, 35, 54, 60, 73, 77, 89, 104, 115, 122, 124, 128, 136, 149, 161, 205, 208, 224, 394, 404, 439, 441, 464, 475, 502, 515, 529, 785, 842, 868, 892, 907, 916, 932, 1476, 1502
 Kuni, Rej 750, 753, 761, 770
- L. Č. v. Čerfelj, Lidiya
 I. gy. v. Lajber, Đerd
 L. I. 1387
 L. K. v. Kovačić, Ladislav
 L. Klj. 779, 1108, 1139
 L. M. 137, 178, 325, 327, 329, 348, 349, 353, 356-358, 360, 418
 L. R. 274
 Lačak, Đura (Латяк, Ђура) 1059
 Lajber, Đerd (Lajber, György) 1087, 1123, 1189, 1194, 1224, 1246, 1253, 1258, 1291, 1306, 1315
 Lakić, Goran 938
 Lapadat, Livius 1137, 1216
 Laura, Anto 910
 Lazar, Ervin (Lázár, Ervin) 774, 779, 793, 797, 798, 801, 802, 804-807

- Lazić, Radoslav 887, 938, 974, 987, 1024,
 1034, 1402, 1429, 1484
 Lazukić, Boro 16, 1414, 1439, 1464, 1471,
 1489
 Lender, Janko (Лендер, Јанко) 1058, 1207
 Lender, Nada (Лендер, Нада) 1150
 Leonkavalو, Rudero (Leoncavallo, Ruggero) 255-257, 259, 268-270, 281, 282, 286,
 287, 290-292
 Lepar, Ferenc (Lepár, Ferenc) 1225
 Lerinc, E. (Леринц, Е.) 341, 1225, 1302
 Leskovac, Milena 838, 1374, 1426
 Lešić, Josip 1497
 Lijeskić, B. 93, 199
 Liješević, Branislav 284, 795
 List, Franc (Liszt, Franz) 210, 220, 238, 241,
 271
 Lorbek, Josip 400
 Lovčević, Svetlana 204, 208, 224
 Luknar, Ladislav (Luknár, Ladislav) 1074,
 1083
 Lj. B. v. Bailović, Ljiljana
 Lj. G. v. Gogić, Ljiljana
 Lj. P. 1461, 1467
 Lj. R. 1070, 1097, 1102, 1230, 1251, 1252,
 1269
 Lj. T. 1299
 Ljuštanović, Jovan 68a
 M. D. 193, 247, 947, 1363
 M. Đ. 695, 698
 M. G. 1323
 M. Gr. v. Grujić, Marina
 M. H. 1091
 M. Ig. 975
 m. k. v. Mihaljić, Katalin
 M. L. 710
 M. M. v. Mitrić, M.
 M. N. 952
 M. P. v. Popadić, M.
 M. R. 38, 59, 397, 1434
 M. S. 141, 651
 M. Š. 279, 1243
 M. T. v. Tamaš, Martica
 M. U. 37
 M. Z. v. Zazuljak, Mihajlo
 M. Ž. 1435
 MF 1083
 Mačković, Emilija 391, 414, 419
 Mačković, Tihomir 414, 924
 Madžarević, Biljana 575
 Madar, Atília (Magyar, Attila) 308, 311, 315,
 319, 324, 793, 809
 Majera, Ljuboslav (Majera, L'uboslav) 63,
 68b, 72, 77, 79, 80, 82, 88, 90-96, 104, 110,
 133, 142, 155, 395, 397, 404, 407, 873, 896,
 954, 1100, 1106, 1111, 1181, 1261, 1327
 Majoroš, Gabrijela (Majoros, Gabriella)
 1280
 Majoroš, Katalin (Majoros, Katalin) 566
 Makaji, Đura (Макаји, Дура) 1231
 Makijaveli, Nikolo (Макијавели, Николо)
 1185, 1213
 Maksimović, Desanka 212-214, 229
 Malbaša, Radojko 482, 483, 848
 Maner, Dž. H. 906
 Marenić, Vladimir 198
 Marić, M. 156
 Marjanović, Toma 563
 Markanović, M. 1066
 Marković, Ivan 710
 Marković, Milan 2
 Marković, Milka 838, 841, 1426
 Marković, Miroslav 622, 627, 628, 1002
 Marković, Slobodan 624, 639, 640, 958, 962,
 976, 1001, 1019, 1029
 Marković, Sv. 427
 Maroš, Istvan (Maros, István) 1180
 Marsak, S. 1201
 Martinov-Pavlović, Ksenija 1481
 Maskanji, Pjetro (Mascagni, Pietro) 255-
 257, 259, 268-270, 274, 281, 282, 286-292,
 790
 Maširević, N. 444
 Mata, Kornel (Mata, Cornel) 945
 Matić, Milan 139
 Medve, Šandor (Medve, Sándor) 535
 Mekdonald, Robert Dejvid (McDonald, Ro-
 bert David) 391, 394, 396
 Melegova-Melihova, Katarina (Melegová-
 Melichová, Katarína) 1106, 1111, 1120, 1181
 Memet, Dejvid 1442
 Mere, Bela (Mére, Béla) 300
 Meril, Bob (Merryl, Bob) 263, 272
 Mezei, Zoltan (Mezei, Zoltán) 788, 800, 809
 Mićunović, Vlado 65, 143, 1362, 1437, 1494
 Miglinci, Irena (Miglinci, Irén) 1086
 Mihailović, Dušan 1375, 1429, 1484
 Mihajlović, S. 1436
 Mihaljević, Branko 415
 Mihaljić, Katalin (Mihályi, Katalin) 619, 624,
 761, 801, 828, 961, 1021, 1073, 1147, 1166,
 1199
 Mijač, Dejan 31, 32, 152, 168, 362, 436, 1446
 Mijatov, M. 723
 Miklja, D. 1153, 1212
 Miksad, Vladko (Miksád, Vladko) 1128
 Milanović, Miodrag 214, 264, 268
 Milanović, R. 96
 Milenković, Žarko 50, 185
 Miletić, S. 166, 272
 Miličević, Davor 724
 Milićević, Jovan 1426
 Milićević, Mihajlo 57
 Miličić, Biljana 522-524, 526
 Milinković, Ivana 43
 Milinčević, Vaso 1429
 Miloradović, Milena 183
 Milosavljević, Aleksandar 318, 720, 1398,
 1490
 Milosavljević, R. 490
 Milošević, Obrad 1370, 1371
 Miljanov, Marko 1333
 Minčić, Pavle 416, 417
 Mirković, M. 29
 Mirković, Milosav 485, 886, 910, 931
 Mirković, Zorica T. 19, 32, 147, 228, 240,
 359
 Misailović, Milenko 974, 995, 1024, 1034
 Mislai, Istvan (Miszlai, István) 363
 Mišić, Milutin 23, 110, 469, 524, 542, 552,
 668, 884, 910, 917, 918, 931, 946, 951
 Mitrić, M. 599, 977, 978, 1410
 Mitrović, Velimir 649, 653, 655, 667, 668,
 672, 674, 679, 681, 717, 721, 752, 759, 833,
 921, 922, 1237
 Mladenov, Krsto 1039
 Mladenović, Bratislav 701, 702, 704, 705
 Mladenović, Kokan 165, 448, 467, 469-473,
 475-481, 486, 488-491, 494, 516, 752, 855,
 862, 867, 868, 874, 908, 915, 919, 927
 Mladenović, Miliivoje 450, 468, 477, 847,
 914, 923
 Mokoš, Jožef 630, 890
 Molijer (Molière) 433
 Molnar, Ferenc (Molnár, Ferenc) 367, 666,
 754, 773, 782
 Molnar-Stojiljković, Iboja 1286
 Momčilović, M. 479
 Mrkić, Miliivoje 622, 630, 826-828, 898, 912,
 936, 982, 1002, 1013, 1050

- Mrožek, Slavomir (Mrožek, Sławomir) 306, 320, 323, 334, 467, 722, 733, 734, 737, 870, 873, 876, 882, 889, 1456
- Munteanu, Valentin 1176, 1215, 1252
- Muraresku, Janko (Murarescu, Janko) 1137
- N. B. 650, 1173, 1192
- N. I. 411
- N. J. 152, 154, 391, 393, 408, 415, 420, 767, 772, 773, 776, 782, 1442, 1444, 1445, 1447, 1457, 1458, 1466, 1469, 1473
- N. P. v. Popov, Nina
- N. S-ć v. Savković, Nada
- N-a v. Nad, Magdolna
ny. m. 1226
- Nad, Jozef (Nagy, József) 1123
- Nad, Magdolna (Nagy, Magdalna) 370, 379, 750, 753, 774, 1133, 1168, 1198
- Nad Aćim, Vladimir 1053, 1328, 1330
- Nanai, István (Nánay, István) 745, 1200
- Nastasijević, Miroslav 405, 826
- Nedeljkov, Vera 700
- Nemet, Laslo (Németh, László) 1225
- Nemlaga, Andrej 1149, 1174, 1208, 1231
- Nerer, Lajos (Nehrer, Lajos) 1068
- Nikolaj, Aldo 399
- Nikolić, Aleksandra 874, 883
- Nikolić, Darinka 5, 24, 62, 68b, 88, 94, 103, 114, 116, 118, 134, 148, 158, 305, 545, 551, 568, 707, 718, 744, 769, 781, 1390
- Nikolić, Miloš 143
- Nikolić, Mitar 991
- Nikolić, Zlata 45
- Nistor, V. 692, 697, 942, 944
- Niškanović, Biljana 1, 47, 209, 814
- Novak, János (Novák, János) 1007, 1012
- Novak, Novak 1291, 1306, 1315
- Novaković, Marko 154, 171
- Novkov, Živojin 237, 238, 258
- Novović, Nevena 759, 760
- Nušić, Branislav 112-115, 118, 123-126, 128, 168, 436, 649, 652, 653, 667, 668, 670, 672, 674, 714-716, 718-720, 723-725, 727, 728, 746, 752, 1405
- Njari, Marta (Nyáry, Márta) 1134, 1156, 1167, 1317
- O. J. 7, 67, 91, 131, 142, 173, 190, 195, 196, 202, 203, 206, 231, 234, 250, 254, 326, 395, 403
- O. P. v. Papuga, Olena
- O. R. 554
- Ognjenović, Vida 106, 1442
- Olbi, Edvard (Albee, Edward) 703, 1070
- Olejar, Janko (Олејар, Јанко) 1110
- Omar Abu el Rub 164, 166, 344, 348, 349, 361
- Omoreanu, Jon (Omoreanu, Ion) 1185, 1213
- Onču, Laureta (Onciu, Laureta) 1321
- Ondrik, Juraj (Ondřík, Jurník) 1090
- Orf, Karl (Orff, Carl) 203
- Oros, Slavko 1141, 1193, 1207
- Ostojić, Dragan 711, 712
- Ostojić, Nenad, 370, 1396
- P. P. 494, 1062, 1201
- P. S. 381
- ph 1183
- Palić, Marta (Pálics, Márta) 1373
- Palumbo, Renato 239, 240, 243, 245, 246
- Palušek, Karolj (Palusek, Károly) 1139
- Pandić, Pál (Pándi, Pál) 284
- Pap, Đura (Пап, Дюра) 1060
- Papharhaji, Đura (Папхархади, Дюра) 1053
- Papuga, Olena (Папуга, Олена) 1085, 1098, 1231, 1234, 1271
- Parezanović, P. 488, 752, 826
- Paripović, J. 775
- Pašić, Feliks 540, 553, 910, 931
- Paunović, Tibomir 697, 698
- Pavić, Jovica 426
- Pavićević, Miroslav 693
- Pavlović, Đorđe 1178
- Pavlović, Radoslav 346, 349, 353, 365, 434
- Pazo, Alfons (Paso, Alfons) 1084
- Pejović, Dušica 78, 79, 125, 127, 159, 172
- Penčić-Poljanski, Dejan 13, 14, 23, 81, 84, 86, 103, 719, 729, 878, 938, 1502
- Penovac, Marta (Pénováz, Márta) 295
- Perić, Olga 59
- Pešić, M. 1095, 1100
- Pešić, Stevan 1440
- Peter, Laslo (Péter, László) 220, 238
- Petković, Bratislav 356, 357
- Petkovska-Gajić, Verica 556
- Petrović, Branka 452, 493, 522, 526
- Petrović, Dušan 116, 117, 119, 120, 122, 127, 130-132, 134, 136, 391, 394, 396, 408, 411, 453, 485, 496-499, 501, 502
- Petrović, Nikola Peća 845
- Pfaf, Mihalj 1329
- Pinter, Harold 1181, 1327
- Pisarev, Đorđe 1440
- Pištalo, Boško 626
- Pištalo, Radmila 1065
- Plamenac, B. 286, 525, 1483
- Plavšić, Branimir 480
- Pleša, Branko 74, 938
- Pletel, Milan 454, 462, 467, 474, 754, 1457, 1458, 1460, 1465
- Poaro, Žan 1154, 1316
- Polakova, Eva (Pollaková, Eva) 1265
- Poldruži, Đurdica (Полдруги, Ђурђица) 1234, 1292
- Popa, V. J. 1153
- Popadić, M. 584, 959, 966, 972, 979, 1020, 1049, 1090
- Popov, Nina 6, 21, 25, 36, 52, 64, 66, 90, 109, 111, 130, 140, 144, 151, 153, 155, 167-169, 294, 302, 308, 317, 318, 339, 343, 364, 493, 704, 714, 777, 940, 980, 1071, 1127, 1374, 1386, 1394, 1413, 1418, 1423, 1426, 1448, 1454
- Popović, Aleksandar 31, 32, 312, 325, 327, 435, 701, 702, 704-706, 775, 1069, 1449
- Popović, Borivoje 255, 256, 268-270
- Popović, Branko 112-115, 118, 123-126, 128
- Popović, Jovan Sterija 63, 64, 68b, 72, 74, 75, 95, 142, 155, 178, 690, 695, 752, 842, 950, 954, 1172, 1182, 1375
- Popović, S. 269, 609, 799
- Popović, Vlada 200, 205, 209
- Popović, Zoran R. 72, 87, 119, 448, 1366, 1502
- Popović, Živko 1416
- Popović-Perišić, Nada 597, 1420
- Poznanović, D. 733, 734
- Pozujević, Franja 675, 895
- Prebudila, Martin (Prebudila, Martin) 1320, 1459
- Predić 1456
- Predmerski, Vladimir (Predmersky, Vladimír) 634, 1024, 1034
- Premate, Zorica 182
- Prvratski, Andrej 1294
- Purkarete, Silviju (Purcarete, Silviu) 623
- Pučini, Čakomo (Puccini, Giacomo) 267
- Putnik, Radomir 877, 910, 931, 933a
- R. Gl. 1278
- R. S. v. Subotić, R.
- R. St. 1333

- Rac-Gšveng, Eufemija (Рац-Гшвениг, Еуфемија) 1319
 Radaković, Milica 52
 Radianović, Jasmina 190, 250
 Radivojević, Ratko 1443, 1445, 1450
 Radmanović, Dušanka 3, 27, 46
 Radonić, Granica 51
 Radonjić, Miroslav 17, 429, 1369, 1374, 1391, 1426b, 1498
 Radošević, Mirjana 539, 547
 Radović, Branka 218, 249, 266, 278
 Radović, Duško 712
 Radović, Sava 1333
 Radović, Vidak 170
 Radujko, Jadranka 211, 213
 Radunović, Jovan K. 734, 737, 938
 Rahmanjinov, Sergej Vasiljevič (Рахманинов, Сергеј Васиљевич) 282
 Raičević, Milica 1419
 Rajković, Đuro 1406
 Rakic, Branka 180
 Ramač, Ljubomir (Рамач, Любомир) 1135, 1271
 Rasel, Vili (Russel, Willie) 534, 571
 Ratković, Zoran 433, 441
 Retegei, Imre (Rettegei, Imre) 1167
 Reval, Jožef 890
 Ripco, Franciska (Rípcó, Franciska) 1041
 Ripco, László (Rípcó, László) 630, 637, 827, 828, 898, 1028, 1041
 Ristanović, Lj. 1051
 Ristić, Dragan 517
 Ristić, Dušanka 994, 1016
 Ristić, Ljubiša 533, 537-541, 545, 548, 550-555, 559, 564, 565, 568, 570, 575, 579, 588, 589, 591, 593-596, 598, 602-606, 608-610, 612, 613, 615, 871
 Ristović, Zoran 938, 1229, 1239, 1243, 1502
 Ristovski, Ljubica 643
 Riznič, Petar Đada (Ризнич, Петар Ђада) 1325
 Rnjač, Dušan 938
 Roganović, Dijana 983
 Romhanji, Ibi (Romhányi, Ibi) 319, 324, 326, 328, 331, 332, 335, 336
 Rončević, M. 1058
 Rosini, Đokino (Rossini, Gioaccino) 195
 Rotar, Zoran 1172
 Ršumović, Ljubivoje 399, 409, 418, 446
 Rucante, Andelo Beolko (Ruzzante, Angelo Beolko) 395, 397, 404, 407, 873
 Rusić, Đorđe 621, 631, 827, 828
 Ruškuc, Bogdan 109, 178
 Ružević, Tadeuš (Róziewicz, Tadeusz) 1456
 s. a. 1131, 1211-1219, 1221, 1222, 1255
 S. Đ. 92, 442, 491, 1155
 S. H. 1272
 S. K. v. Kiurski, S.
 S. Mh. 283, 1417, 1419
 S. Ž. Š. 57
 Sl. V. 13, 98, 105, 147, 303, 533, 544, 585, 603, 613, 615, 829, 834
 Sn. M. 139, 164, 263, 344, 374, 414, 422, 780
 Sabljić, Mladen 197-199, 202, 206, 266, 273, 278
 Sabo, Ferenc (Szabó, Ferenc) 635, 1000
 Sabo, Istvan (Szabó, István) 1199, 1282
 Sabo, Peter (Szabó, Péter) 1133
 Sabo, Paloc, Atila (Szabó, Palócz, Attila) 1250, 1339, 1340, 1342, 1345, 1372
 Samardžija, Petar 14, 113, 132, 146, 192, 230, 310, 1438, 1455
 Samoilă, Mirča (Samoilă, Mircea) 1298
 Santo, Tibor (Szántó, Tibor) 1167
 Santo, Tivadar (Szántó, Tivadar) 1134
 Sartre, Žan-Pol (Sartre, Jean-Paul) 744
 Savelin, Zoltan 1280
 Savić, Bogdana Pikića 881
 Savić, D. 277
 Savić, Svenka 1399
 Savin, Egon, 31, 32, 68a, 155, 312, 435, 1069, 1449
 Savin, Tibor G. (Szávin, Tibor G.) 1346
 Savković, Nada 100, 174, 189, 191, 197, 200, 201, 204, 207, 232, 243-245, 253, 311, 754, 1370, 1400
 Seke, Andraš (Szőke, András) 1201
 Sekelj, A. 433, 434, 467, 468, 471, 499, 511-513, 530, 835
 Sent-Egziperi, Antoan de (Saint-Exupéry, Antoine de) 1330
 Servantes Saavedra, Miguel de (Cervantes Saavedra, Miguel de) 533, 536, 537, 548, 551, 553-555, 559
 Sić, Hajnalika (Ssúcs, Hajnalika) 1031
 Sigeti, Jožef (Szígyethy, József) 1177, 1180
 Simić, Dunja 267
 Simić, J. 855, 920
 Simić, Krinoslav 174, 176, 177, 180, 181, 186-188, 192-194
 Simonović, Igor 767, 769
 Simović, Ljubomir 68a, 155
 Skuban, Mikola 1059, 1060
 Slatinač, J. 736
 Slijepčević, Ilija 415
 Sokić, Ružica 139, 732
 Sokolović, Zijah 741
 Soldatović, Jovan 1374
 Soldatović, Vojna 143, 196, 212-214, 229, 390, 398-402, 409, 410, 412, 418, 432, 860, 938, 1033, 1502
 Solovič, Jan (Solovič, Ján) 1128
 Spevak, Zoroslav (Spevák, Zoroslav) 1307
 Stajn, Dž. (Stein, J.) 196, 272
 Stanimirović, Rade 1065
 Stanković, R. 355, 1079
 Stanković, Srboljub 644, 646, 647, 649, 671, 677, 680, 684, 685, 687, 998
 Stanoević, A. 1313
 Stefanović, Branislava 676, 678
 Stefanović, D. 97, 766, 1075
 Stefanović, V. 292
 Stefanovski, Goran 1097, 1102
 Stepanov, Ljubomir 1429
 Stevanović, Lidija 63, 64, 74
 Stojadinović, Milica 206-208, 224
 Stojanović, Bora 484, 529, 530, 841, 864
 Stojičić, Đoko 10
 Stojkov, A. 399
 Stojković, Danilo Bata 430
 Stoum, Pitcr (Stone, Peter) 263, 272
 Stravinski, Igor Fedorovič 210, 237, 238, 241, 258, 271
 Stričević, Jovan 845
 Stupica, Mira 430
 Subić, Snežana 186, 188
 Subotić, R. 446, 447, 509, 832, 867
 Š. C. 1239, 1274
 Šajtinac, Stanko Ž. 655, 660
 Šalajić, Stevan 26
 Šanta, Mikola 1149, 1174, 1208, 1283, 1292
 Šarić, Zvjezdana 1462, 1473, 1476, 1477, 1479
 Šarić, Zoran 405, 1462, 1473, 1477, 1479
 Šasić, M. 1261
 Šćekić, D. 794
 Šefer, Piter 669
 Šćekspir, Viljem (Shakespeare, William) 443, 482, 483, 580, 581, 595, 790, 798, 858, 865, 868, 883, 891, 1362, 1363, 1398, 1404, 1408, 1425, 1437-1439, 1448, 1461, 1463, 1466,

- 1467, 1470-1472, 1474, 1475, 1478, 1482,
 1483, 1489, 1490, 1492
 Šelić, Branka 492, 522-524, 526
 Šenoa, August 1232
 Šentan (Schönthahn) 364
 Šepard, Sam (Shepard, Sam) 349, 360, 374,
 767, 769
 Šerban, Stevan 43
 Šibul, Branislav 706, 707, 711, 729, 894
 Šik, Ferenc (Šík, Ferenc) 307, 309, 310, 313,
 314
 Širola, M. 1234
 Šite, Andraš (Sütő, András) 307, 309, 310,
 313, 314, 370-373, 376, 385, 775, 778, 781
 Šizgal, M. 765
 Šoltiš, Dula (Soltis, Gyula) 330, 810
 Šoltiš, Lajos (Soltiš, Lajos) 330, 810
 Šranková, E. (Šranková, E.) 1054
 Štefan, Livius (Štefan, Livius) 1103
 Šurev, Angel 178
 T. B. 691, 1132, 1238
 Tadić, Nenad 724
 Tajovský, Jozef Gregor (Tajovský, Jozef
 Gregor) 1171, 1294
 Takáč, Tibor (Takács, Tibor) 1108
 Tamaš, Martica 1058, 1061, 1150, 1319,
 1325
 Tanackov, Marija 1165
 Tapušković, Vasilije 899
 Tašlić, Dragoljub 699
 Telečki, Laza 1369
 Terek, Nikola 1229, 1256, 1260
 Terzić, Nedeljko, 730, 731, 741, 742, 938
 Tešanović, Dragan 703, 1070
 Tibor, István (Tibor, István) 1177
 Tijanić, S. 113
 Tomanić, Oton 992, 1004
 Tomanović, Predrag 4-6, 16, 30
 Tomas, Dilen (Thomas, Dylan) 391, 394,
 396
 Tomašev, Ivan 250, 254
 Topalov, Vesna 366
 Topalović, Milojko Penda 444
 Toplak, Imre 173, 197, 199, 202, 206, 211,
 215-219, 223, 225, 231, 232, 254, 785, 1415
 Torok, Čaba (Torok, Csaba) 338, 342, 372,
 784, 807
 Tot, Irena (Tóth, Irén) 648, 682-685, 687,
 1344
 Tot, Mačaš (Tóth, Mátyás) 1068, 1167
 Tot, Mikloš (Tóth, Miklós) 1108, 1226
 Totter, Den 402
 Trifković, Kosta 17, 38, 138, 148, 151, 158,
 162, 163, 567, 569, 1369, 1374
 Trifunović, Duško 1465
 Tucakov, Smiljana 689
 Tucić, Ilija 50, 53, 68, 85, 112, 396, 407, 421,
 430, 1396, 1420, 1421, 1429, 1431, 1451,
 1463, 1468, 1472, 1478
 Turlakov, Sl. 252
 Ubiparip, Sava 1051, 1101
 Ujes, Alojz 1429
 Ujević, Miroslav 403
 Urban, Andraš (Urbán, András) 533
 V. B. 731
 V. C. 41, 792
 V. K. v. Krčmar, Vesna
 V. M. 9, 145
 V. P. G. 536, 546
 V. Ob. 1096
 V. V. S. 763
 V. Ž. 135
 Vajda, Tibor 1248
 Varadi, Hajnalka F. (Várady, Hajnalka F.)
 784
 Varga, Rastislav 189
 Varga, Zoltan (Varga, Zoltán) 1393, 1414
 Varju, Marta (Varjú, Márta) 319, 321, 323,
 363
 Vasiljević, Stevan S. 579, 859, 871
 Vega Carpio, Feliks Lope de (Vega Carpio,
 Félix Lope de) 537, 542-545, 547, 549
 Veljković, Gordana 95
 Verdi, Đuzepe (Verdi, Giuseppe) 184, 190,
 197-199, 201, 204, 206-208, 211, 215, 223,
 239, 240, 242-246, 253, 254
 Verebes, Erne (Verebes, Ernő) 1089, 1121
 Verecke, Zoltan (Verecke, Zoltán) 1123
 Vereš, Šandor (Vörös, Sándor) 1062, 1089
 Viček, Karolj (Viček, Károly) 49, 56
 Vidaković, M. 968
 Vidaković, V. 1010, 1389
 Vilijams, Tenesi (Williams, Tennessee) 109,
 164, 166
 Vinaji, Đura (Винај, Ђура) 1124, 1170,
 1271
 Vinka, Joca (Vinca, Iđoja) 1131, 1138, 1218,
 1299, 1321, 1322
 Virág, Mihalj (Virág, Mihály) 304, 575
 Vitezović, Milovan 129
 Vladislavljev, Mirjana 1113
 Vlatković, Dragoljub 1429
 Vojinović, Ljubomir 50
 Vojnović, Ivo 216-219, 222, 225, 230, 247
 Vojnović, Marioara v. Baba-Vojnović,
 Marioara
 Vrabac, Saša 924
 Vranešević, Predrag 461, 1448
 Vranješ, Đorđe 870, 938
 Vranješević, Đ. 487
 Vrtipraški, Petar 60
 Vujanović, Nenad 121
 Vujić, Ivan 1444
 Vujović, M. 1485, 1486
 Vukajlović, Vesna 1040
 Vukčević, Goran 111
 Vukmirović, Đ. 839, 915
 Vuković, D. 486
 Vuković, Danica 1408
 Vuković, Rade 322, 329
 Z. G. S. 1244
 Z. I. v. Zambo, Ileš
 Z. T. M. v. Mirković, Zorica T.
 Zaborski, Jan (Záboršký, Ján) 1104, 1275
 Zajcev, Milica 181, 194, 220, 258
 Zambo, Ileš (Zámbó, Illés) 510, 514, 576,
 836, 1177
 Zazuljak, Mihajlo (Зазуљак, Михајло)
 1126, 1160, 1161, 1175, 1209, 1236, 1237,
 1270, 1284, 1330
 Zečević, Ljiljana 813
 Zehenter-Laskomerski, Gustav Kazimir
 (Zehenter-Laskomerský, Gustáv Kazimír)
 1163
 Zeković, Boško 429
 Zeremski, Vida 814
 Ždravković, Mirjana 187
 Zloh, Martin (Zloch, Martin) 1142
 Zrnčić, Miljana 438, 451, 869, 1491
 Žigonić, Steva 1362
 Žikić, S. 107, 758, 759
 Živanović, Milan 1426b
 Živanović, Sanja 71, 123, 970a, 1024, 1034
 Živković, Vlada 18, 129, 410, 412
 Živković, Zoran 988, 1010, 1015, 1018
 Životić, Velimir 153

POPIS SERIJSKIH PUBLIKACIJA PREGLEDANIH ZA BIBLIOGRAFIJU VOJVODANSKIH POZORIŠTA

Od dnevnih listova pregledani su: Borba, Beograd; Politika, Beograd; Večernje novosti, Beograd; Politika ekspres, Beograd; Dnevnik, Novi Sad (novosadsko izdanje); Magyar Szó, Novi Sad (novosadsko izdanje).

Od nedeljnih listova pregledani su: Somborske novine, Sombor; Subotičke novine, Subotica; Új Hét Nap, Subotica; Zrenjanin, Zrenjanin; Hlas l'udu, Novi Sad; Libertatea Pančevo; Pančevac, Pančevo; Sremske novine, Sremska Mitrovica; Komuna, Kikinda.

Od dvonedeljnih listova pregledani su: Kuliska komuna, Kula; Vršačka kula, Vršac.

Od časopisa pregledani su: Pozorište, Novi Sad; Scena, Novi Sad; Almanah pozorišta Vojvodine, Novi Sad; Híd, Novi Sad; Új Symposion, Novi Sad; Nový život, Novi Sad; Vzlet, Novi Sad; Letünk, Subotica; Napló, Subotica; Üzenet, Subotica; Fest press, Subotica; Bilten susreta profesionalnih pozorišta Vojvodine, Sombor.

Serijske publikacije su pregledali i bibliografsku građu sakupili i obradili: Julijana Čapo, Todor Idvorcan, Marija Jovančai, Đura Laćak i Bilijana Niškanović.

Bibliografsku građu ujednačila, složila i registre sastavila Marija Jovančai.

fotodokumentacija

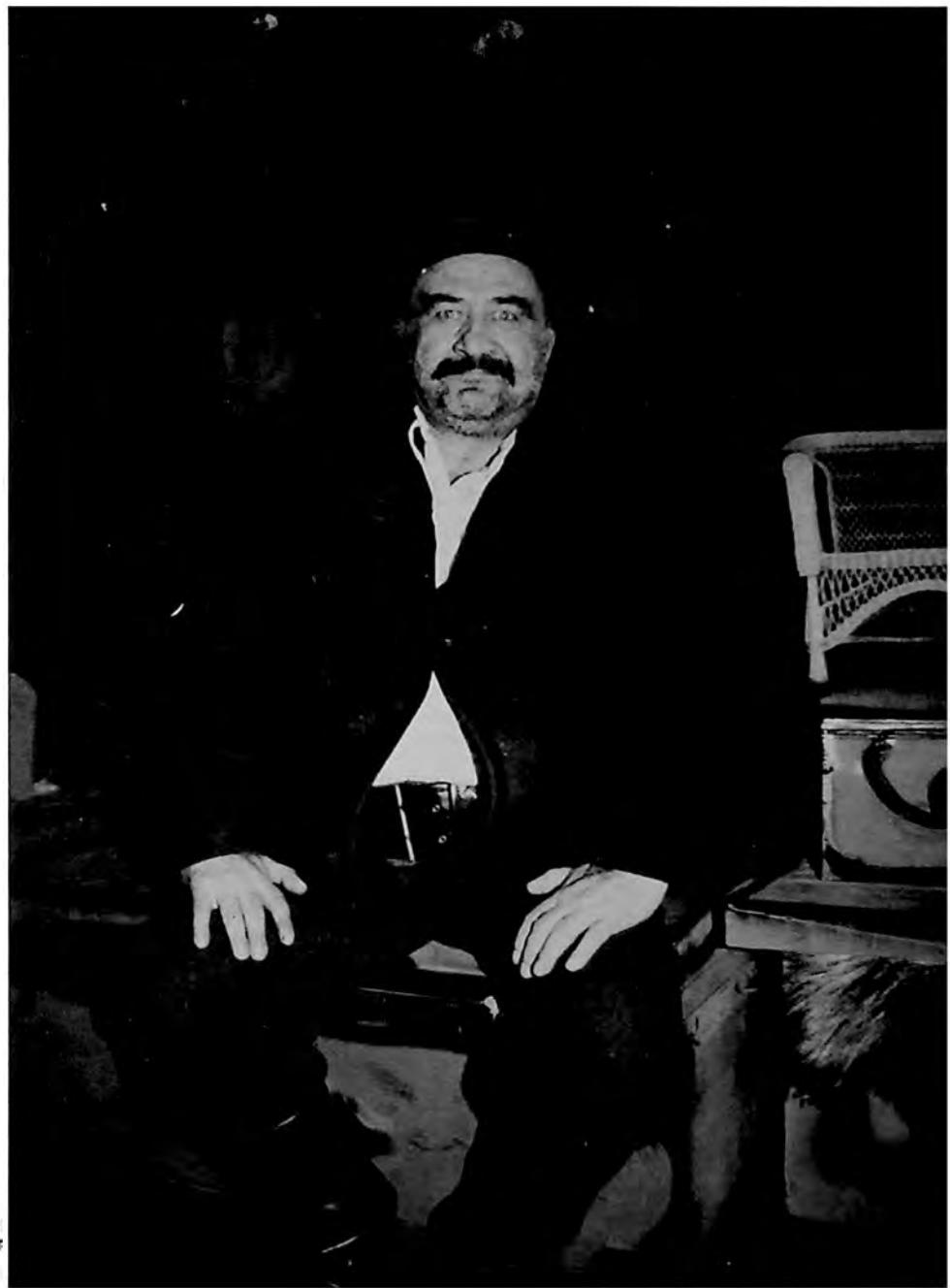

Nagradena scenografska i kostimografska rešenja na
44. susretu profesionalnih pozorišta Vojvodine

Dejan Pantelić: scenografija u predstavi „Prelijubnici“ („La dindon“) Žorža Fejdoa (Feydeau), u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi

Branka Petrović: skice kostima za predstavu „Figarova ženidba“ („La mariage de Figaro“) P.O.K. de Beaumarchais, u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Tomislav Pejčić kao Mitar u predstavi „Pokondirena nikva“ Jovana Sterije Popovića, na sceni Narodnog pozorišta „Sterija“ u Višcu

Prizor iz predstave „Srpska Atina“ Radoslava Dorića, u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Miodrag Petronje (Pop), Dragiša Milojković (Policajac), Nenad Vučanović (Bajer) i Ivana Milinković (Bajerova žena)
u predstavi „Crna hronika“ Svetislava Basore, u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Predrag Tomanović, Gordana Đurdović, Miodrag Petrović i Tomislav Knežević u oratorijumu pocijje Miloša Crnijanskog „A prah, sve je prah...”, po scenariju Boška Ivkova i Tomislava Kneževića, u izvođenju Dramе Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Arsenic i stara čipka“ („Arsenic and old Lace“) Jozefa Kesselringa (Kesselring), u izvođenju Dramе Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Miroslav Fabri (Lamov) i Gordana Kameriarović (Natalija Sispanovna) u predstavi „Posle pola veka“ („Предложение“ + „Медведь“ + „ИОбилен“) A.P. Čehova, u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Aleksandra Ilić Pleskonjić (Živka) i Novak Bilbija (Ninković) u predstavi „Gospoda ministarka“ Branislava Nušića, u izvođenju Drame Srpskog narodnog pozorišta

Olja Lopušanski (Estel), Miroslava Kneć (Ines) i Slobodan Ninković (Garsen) u predstavi „Iza zatvorenih vrata“ („Huis-clos“) Žan-Pol Sartre, izvedenoj u saradnji Akademije umetnosti i Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Oskana Storožuk i Rastislav Varga (Pas de deux), uz solistic ansambla, u predstavi „Kolaž rapsodija“ („Rapsodia“) Franca Lista (Liszt), u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Prizori iz predstavc „Kraljeva jesen“ Jugoslava Bošnjaka, u izvođenju Baleta Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Svetlana Lovčević (Dilda) i Slavoljub Kocić (Vojvoda od Mantove) u predstavi „Rigoletto“ („Rigoletto“) Duzepa Verdiјa (Verdi), u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Priazor iz predstave „Simion“ Stevana Hristića, u izvođenju Opere Srpskog narodnog pozorišta u Novom Sadu

Fischer Károly (Karolj Fišer) kao Luther Márton i Kovács Frigyes (Frideš Kovač) kao Kolhaas Mihály u predstavi „Egy lócsizár virágvasárnapja“ („Cvetna nedelja jednog džambasa“) Andraša Súča (Šite), u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki színház

Mezei Zoltán (Zoltán Mezcsí) kao Szemorvos u predstavi „Karoly“ („Karlo“) Slavomíra Mrožeka, u izvođenju Novosadskog pozorišta – Újvidéki színház

Zoran Andrejin (Rucante) i Draginja Jergić-Bubulj u predstavi „Mušica“ („La moscheta“) A.B. Rucantea (Ruzzante), u izvođenju Pozorišta mladih iz Novog Sada

Emina Vasić-Milić i Dragan Zorić u predstavi „Čekajući Deda Mraza“, u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Sastanak na vrhu“ („Summit conference“) Dejvida McDonalda (McDonald),
u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

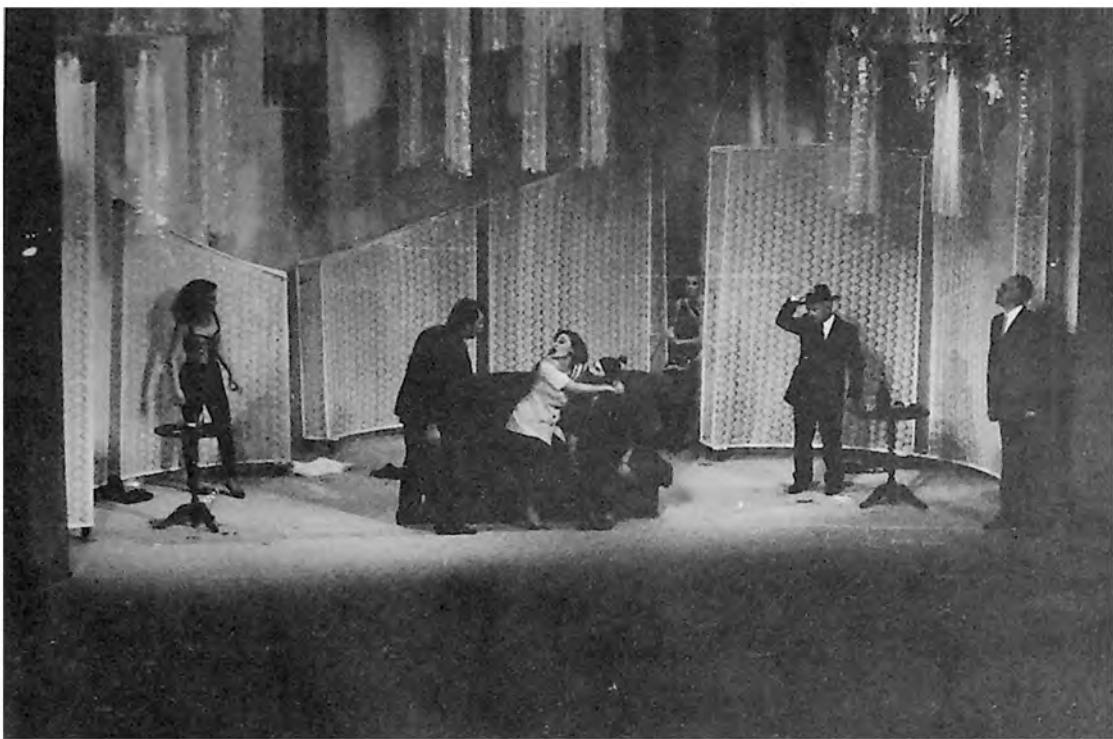
Emina Vasić-Milić (Zvonko) i Olja Vojnović (Sanko) u predstavi „Sanko i Zvonko“ Emilije Mačković,
u izvođenju Pozorišta mladih u Novom Sadu

Predrag Momčilović (Doktor Stida) i Aleksandra Ilić Pleskonić (Sestra Veselka) u predstavi „Doktor Stida“ Pavla Jankovića Šoleta, u izvođenju Pozorišta „Vesela komičača“ u Novom Sadu

Dragomir Pešić (Dragomir) u predstavi „Bebe dolaze“ Pavla Jankovića Šoleta, u izvođenju Pozorišta „Vesela komičača“ u Novom Sadu

Prizor iz predstave „Prelijubnici“ („La dinđon“) Žorža Fejdoa (Feydeau), u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi
Prizor iz predstave „Ožalošćeno porodiča“ Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta u Kikindi

Bora Nešić (Matje), Saša Torlaković (Pingl) i Branka Šelić (Marsela) u predstavi „Hotel promaja“ („L' hotel garni“) Žorža Fejdoa (Feydeau), u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Saša Torlaković (Šamika Kirić), Ksenija Marić (Rutčica), Pero Stojančević (Ispitanik) i Radoje Čupić (Cetinajstor) u predstavi „Fiškal galantom“ Petra Gričića, u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Prizor iz predstave „Figarova ženidba“ („Le mariage de Figaro“) P.O.K. de Beaumarais (Beaumarais), u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

Pero Stojančević (Milo), Radoje Čupić (Cile) i Bora Nenić (Žile) u predstavi „Tri praseta“ Milića Mladenovića, u izvođenju Narodnog pozorišta u Somboru

*Srdan Alatić i Igor Belić u predstavi „Emigranti“ („Emigranci“) Slavomira Mrožeka, u izvođenju
Pozorišta „Dobrica Milutinović“ u Sremskoj Mitrovici*

*Miroslav Marković (Trapavi znaj), Ferenc Sabo (Kralj) i Tibor Đenjan (Princ) u predstavi „Trapavi znaj“
Miroslava Nastasićevića, u izvođenju Dečjeg pozorišta – Gyermekszínház „Kurir Jovica“ u Subotici*

Saška Popov (Sfinga), Ljiljana Jakšić (Jokasta), Sanja Moravčić (Ismena) i Aleksandar Krstajić (Eteokle) u predstavi „Antigona“ Dušana Jovanovića, u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

Petar Radovanović kao Timon u predstavi „Timon Atinjanin“ („Timon of Athens“) Viljema Šekspira (Shakespear), u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

Saška Popov (Sfinga), Aleksandar Krstajić (Eteokle) i Goran Vidaković (Stražar) u predstavi „Antigona“
Dušana Jovanovića, u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

Prizor iz predstave „Antigona“ Dušana Jovanovića, u izvođenju Narodnog pozorišta – Népszínház u Subotici

Snežana Kovačev (Anja) i Milan Kočalović (Trofunov) u predstavi „Višnjik” („Вишњик сад”) А.Р. Џчова, u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija” u Vršcu

Mladen Ognjanović (Epihodov), Ivan Andrejević (Lopatin) i Sonja Radosavljević (Dunjaša) u predstavi „Višnjik” („Вишњик сад”) А.Р. Џчова, u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija” u Vršcu

Snežana Kovacev (Gina), Mladen Ognjanović (Boban), Valenčina Stanisavljev (Milja) i Tomislav Pojčić (Labud Gudurić) u predstavi „Sve zbog seksa“ Miroslava Pavičevića (po motivima „Pozajmljenog stana“ Ivana Benčika), u izvođenju Narodnog pozorišta „Sterija“ u Vršcu

Radovan Luković (Advokat) i Miloje Buća Ivanović (Algaton) u predstavi „Ožalošćena porodica“ Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Prizor iz predstave „Ožalošćena porodica“ Branislava Nušića, u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Prvoslav Zakovski (Andrija Golubjev) i Svetlana Uješanović (Nataša Golubjeva) u predstavi „Nasamo sa svima“ („Насамо со јесми“) Aleksandra Geljmana (Гельман), u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Jovica Jašin (Herold Gorindž) i Jovan Torački (Brinzli Miler) u predstavi „...Zbog miraka...“ („Black Comedy“), u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Mirjana Vićentijević (Maca „Šljunak“), Radovan Luković (Poručnik Korijon) i Sandra Ilić (Klementina) u predstavi „Dama iz Maksima“ („La dame de chez Maxim's“) Žorža Fejdou (Feydeau), u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

Neda Američ (Gospoda Tepan), Jovan Torački (Žapo) i Selimir Tošić (Gospodin Tepan) u predstavi „Piknik na frontu“ („Pique-nique en campagne“) Fernanda Arabala (Aïrabal), u izvođenju Narodnog pozorišta „Toša Jovanović“ u Zrenjaninu

